

Giới thiệu Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert

Hắn ở bên ngoài cười một người giống như thiên tiên lão bà, là tất cả nam nhân ước ao ghen tị đối tượng, lén lút nhưng là để khắp nơi đại lão nghe tiếng đã sợ mất mật Quá Giang Long, một từ hôn ước, để hắn trở lại đô thị, từng cái từng cái nhân gian vu vật lần lượt xuất hiện ở bên cạnh hắn, mê hoặc không ngừng!

Nhìn trước mặt oanh oanh yến yến mỹ nữ, Diệp Tầm Hoan đầu đầu nói ra: Cho phép người mê hoặc ta, nhưng đừng ngủ ta, này này này, đừng nằm sấp trên người ta...

Đô thị phồn hoa, như hồ như mê nam nhân, mà lại nhìn hắn làm sao rèn đúc chính mình truyền kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ta nếu không say, người không có cơ hội

Giang Trung thị!

Đây là một cái ở vào phía nam đối biên phồn hoa hiện đại đô thị, khí hậu hợp lòng người, bốn mùa rõ ràng, thêm nữa lại có bãi biển hấp dẫn, hàng năm lại đây Giang Trung thị du khách nối liền không dứt, cũng cho cái này phát đạt phồn hoa thành thị truyền vào không ít mới mẻ sức sống.

Tà dương chìm vào chân núi mặt khác, màn đêm dần dần bao phủ toà này phồn hoa huyền ảo động đến đô thị, đèn hoa thấp sáng thành thị mỗi một điều đường phố rộng rãi sạch sẽ.

Vì sinh hoạt mà bận rộn một ngày đám người bắt đầu rồi một cuộc sống khác phương thức, ở đây đô thị phồn hoa bên trong bắt đầu tìm kiếm đủ loại kích thích.

Đêm không thuộc, ở vào Giang Trung thị bãi biển bên cạnh, vị trí địa lý tuyệt hảo, là Giang Trung thị tới nổi danh quán bar một trong!

Rất nhiều yêu thích lập điếm tìm kiếm kích thích nam nhân, đều sẽ ở màn đêm vừa giáng lâm thời điểm đi tới nơi này, dù sao nơi này tới gần bãi biển, đến đây du ngoạn khách mời rất nhiều, mỹ nữ tự nhiên cũng nhiều, chơi một ngày, một cách tự nhiên sẽ tới trong quán rượu đến uống một chén vừa lòng rượu ngon!

Này không, bóng đêm vừa giáng lâm thời điểm, trong quán rượu đã ngồi đầy đủ loại đám người!

Diệp Tầm Hoan ngồi ở quầy bar trước, trong tay bưng một ly rượu đuôi gà lẳng lẳng thường thức, cặp kia u ám thâm thúy hai con mắt, thỉnh thoảng ở trong quán rượu nhìn quét một vòng, phảng phất ở tìm kiếm tự mình con mồi bình thường.

Vẫn là không có tìm được thích hợp con mồi, Diệp Hoan liền lần nữa một thân một mình uống nổi lên chính mình tửu.

Theo thời gian trôi qua, trong quán rượu khách mời cũng biến thành càng ngày càng nhiều lên, kim loại nặng âm nhạc vang vọng toàn bộ quán bar, sân nhảy bên trong vào đúng lúc này cũng biến thành náo nhiệt lên, từng cái từng cái điên cuồng vận vẹo thân thể của chính mình, đem mình một mặt khác cho biểu hiện ra, lấy này đến hấp dẫn khác phái chú ý.

Không biết quá bao lâu, một trận mùi thơm đánh tới, làm cho Diệp Tầm Hoan không nhận được quay đầu hướng về một bên nhìn lại.

Nhất thời một đạo mỹ lệ bóng người ánh vào đến Diệp Hoan trong tầm mắt.

Nữ nhân tóc cực kỳ cuộn sóng, một đôi mê người hoa đào mắt, không biết câu đi hồn phách của bao nhiêu người, môi anh đào đỏ tươi hơi hơi đỏ lên, khiến cho người không nhận được nghĩ tiến lên hái trên môi phương mùi thơm, chân chính mi kiều mục mị, thể tô như xà.

Nữ nhân này xuất hiện, nhất thời hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Dù sao mỹ nữ, đặc biệt là cực phẩm mỹ nữ, bất luận ở bất kỳ thời gian, bất kỳ địa điểm, luôn có thể hấp dẫn người sự chú ý.

Nữ nhân không có để ý trong quán rượu ánh mắt của những người khác, trực tiếp đi tới quầy bar trước, cũng chính là Diệp Tầm Hoan bên cạnh, trực tiếp ngồi xuống!

Nữ nhân sau khi ngồi xuống, liền trực tiếp duỗi ra một cái tinh tế trắng nõn ngón tay ngọc chỉ vào quầy bar ngay chính giữa tửu rượu mặt trên một bình đỉnh cấp XO nói: "Mang bình rượu này mở cho ta rồi!"

Trên quầy bar người phục vụ khi nghe đến nữ nhân này mà nói sau, lập tức từ trong thất thần phục hồi tinh thần lại, thể nhưng đang nhìn đến nữ nhân này

muốn mở chai này XO liền lần nữa choáng váng.

Chai này XO nhưng là đã có hơn ba mươi năm, giá cả cùng với đắt giá, trước đây là có hai bình, nhưng lần trước bị ông chủ cho mang đi một bình sau khi, liền còn lại này một bình, nhưng nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai điểm quá bình rượu này, lâu dần liền trở thành trấn điểm chỉ bảo.

Có thể nữ nhân này vừa lên đến liền muốn mở chai này giá cả gần mười vạn XO, hẳn làm sao có khả năng không khiếp sợ đây!

Nhìn người phục vụ cái kia tròn mắt ngoác mồm đáng vẻ, nữ nhân có chút không vui nói ra: "Ta để người mở cho ta thử, người không nghe ta mà nói sao?"

"Ngài thật muốn bình rượu này?"

"Phí lời!" Nữ nhân đầy mặt khó chịu nói ra: "Làm sao sợ ta không trả nổi tiền sao?"

Nói xong nữ nhân cầm lấy đặt ở quầy bar trước túi đựng đồ lấy ra thẻ ngân hàng đưa cho người phục vụ nói ra: "Quẹt thẻ!"

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến nữ nhân này túi đựng đồ sau khi, khoe miệng nhất thời phác hoạ ra một đạo như có như không nụ cười.

Prada bao, hơn nữa còn là bản số lượng có hạn.

Không trách như thế tùy hứng, tới chính là điểm giá trị gần mười vạn XO!

Người phục vụ ở thấy cảnh này sau khi, lập tức tiếp nhận nữ nhân này trong tay thẻ, dù sao đây chính là giá trị gần mười vạn XO, ai biết chò chút nữ nhân này uống có tiền hay không trả tiền.

Vạn nhất không tiền làm sao bây giờ?

Vì lẽ đó để cho an toàn, vẫn là trước tiên quẹt thẻ, lại cho nàng thử!

Người phục vụ ở cho nữ nhân này xoay xong thẻ sau khi, lập tức đem cái kia bình XO cho mở ra đặt ở trước mặt nữ nhân: "Ngài xin mời chậm dùng!"

Nồng nặc hương rượu từ miệng bình tràn ra, mang theo cái kia mê người lại khiến người ta vì đó lòng say khí tức, khiến người là không nhận được say mê ở trong đó!

Diệp Tầm Hoan ở nghĩ được này nồng nặc hương rượu sau khi, yết hầu không nhận được hơi hơi nhuyển nhúc nhích một chút.

Nữ nhân rót cho mình một chén rượu, bung chén rượu lên liền dường như vạn bò gặm mẩu đơn giống như vậy, uống một hơi cạn sạch.

Này cái gì vậy nơi đó là uống rượu, hoàn toàn là ở uống tiền a!

Một chén XO vào bụng, nhất thời làm cho nữ nhân này không nhận được kịch liệt bắt đầu ho khan, hiển nhiên là không thích ứng XO loại này cương cường tửu.

Diệp Tầm Hoan thấy thế không nhận được mở miệng nói ra: "Mỹ nữ, rượu mạnh không phải như vậy uống!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, nữ nhân chậm rãi quay đầu liếc mắt nhìn Diệp Tầm Hoan: "Muốn phao ta?"

Nữ nhân mà nói rất là trắng ra, trắng ra đến không thể lại trắng ra mức độ.

Nếu là nam nhân khác khi nghe đến nữ nhân cô gái này thoại sau, khẳng định có chút không biết làm sao, coi như là không phải không biết làm sao, chỉ sợ cũng phải một trận lúng túng, nhưng đối với thường thường trà trộn ở trong bụi hoa, cùng nữ nhân đến gần Diệp Tầm Hoan tới nói thực sự là việc nhỏ như con thỏ.

"Nếu như ta nói không phải, người có phải là sẽ nói ta dối trá?"

"Người cho là thế nào?"

"Được rồi, ta thừa nhận, ta chính là muốn tán tỉnh người." Diệp Tầm Hoan không hề che giấu chút nào ý đồ của chính mình.

Trước mặt nữ nhân này có thể nói là Diệp Tầm Hoan ở đến trong quán rượu này gặp được xinh đẹp nhất mê người nữ nhân, cao vút sừng sững Thánh nữ phong, thâm thúy khe, tình xảo gò má, eo thon chỉ, hai cái trắng tấp tu lớn lên xinh đẹp chân, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan đánh nàng chú ý cũng đúng là bình thường.

Đừng nói Diệp Tầm Hoan, hiện tại trong quán rượu chỉ cần là chú ý tới nữ nhân này, phỏng chừng sẽ không có không muốn đánh nàng chú ý.

Nữ nhân khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, không có một chút nào kinh ngạc, mà là một mặt thản nhiên: "Người so với bọn họ muốn thực sự!"

Diệp Tầm Hoan thản nhiên nở nụ cười: "Ta vẫn luôn là thực sự người!"

"Uống một chén?" Nữ nhân bỗng nhiên quay về Diệp Tầm Hoan phát sinh mời.

"Đây là đồng ý để ta phao người sao?" Diệp Tầm Hoan nhìn nữ nhân tầm kia hơi thi phần trang điểm khuôn mặt xinh đẹp hỏi,

"Làm sao, lẽ nào người không dám?" Nữ nhân tinh tế trắng nõn ngọc thủ không ngừng mà lung lay rượu ngon, trên mặt còn mang theo một tia ý khiêu khích.

"Ta có cái gì không dám." Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Chỉ là ta sợ người uống say!"

Hơn nữa đến quán bar, không phải là tìm đến kích thích sao? Không có cái gì phải không dám a!

Chỉ có điều nữ nhân này, rõ ràng là chịu phạt kích thích mới đến quán bar, không phải vậy không thể điểm một bình cương cường tửu, hơn nữa một cái muộn uống lên.

Mặt đối mặt trước cái này đẹp để mê người lại chịu phạt kích thích mỹ nữ, Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo cân nhắc nụ cười.

"Ta nếu không say, người liền không có cơ hội, không phải sao?" Nữ nhân ba phần khiêu khích, bảy phần câu dẫn quay về Diệp Tầm Hoan nói rằng

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tàn Mộ Ca chấn động

Diệp Tầm Hoan mỉm cười nở nụ cười, nhìn trước mặt cái này mỹ lệ mê người người phụ nữ nói nói: "Xem ra, người là muốn để ta đem người quá chén, sau đó tốt theo ta ngủ?"

"Làm sao, lẽ nào người không muốn?" Tàn Mộ Ca hơi hơi đi chuyển một chút thân thể, quay về Diệp Tầm Hoan miệng phun mùi thơm.

Bởi giờ khắc này Tàn Mộ Ca khấn sát bên Diệp Tầm Hoan, Diệp Tầm Hoan cúi đầu xuống liền có thể thấy rõ cái kia đoá kiêu diễm ướt át mỹ môi cùng thâm thúy khe cùng với màu đỏ tráo tráo.

Thân thể mềm mại khăn ai, miệng phun mùi thơm, rất tự nhiên, Diệp Tầm Hoan có một người đàn ông nên có phản ứng bình thường.

"Nghĩ!" Diệp Tầm Hoan thành thật trả lời: "Đôi mắt như vậy phụ nữ gọi cảm, e sợ không có nam nhân không muốn!"

"Đã như vậy, vậy còn chờ gì?"

Nói xong Tàn Mộ Ca liền cho Diệp Tầm Hoan rót một chén rượu, đồng thời cũng cho mình rót một chén.

Lập tức Tàn Mộ Ca bùng chén rượu lên đưa cho Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan cũng không có khách khí, trực tiếp nhận lấy.

Tàn Mộ Ca vốn là đến mua say, đương nhiên cũng không chút do dự bùng chén rượu lên, cùng Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng đụng vào, liền đem trong chén cương cường tửu uống một hơi cạn sạch.

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này sau khi, không có một chút nào bất ngờ, trước hấn liền nhìn ra, nữ nhân này khẳng định chịu đến quá kích thích, là cố ý đến mua say.

Bây giờ uống như vậy, hấn cũng có thể lý giải, bất quá để Diệp Tầm Hoan hiểu kỳ chính là, Tàn Mộ Ca đến cùng bị cái gì kích thích, dĩ nhiên sẽ như vậy uống!

Bất quá Diệp Tầm Hoan cũng không có đi hỏi dò, hấn đến quán bar bất quá chỉ là tìm hoa văn liễu, bây giờ cực kì người đưa tới cửa, hấn đương nhiên sẽ không ra bên ngoài đây!

Tàn Mộ Ca đem trong chén tửu uống một hơi cạn sạch, ở Diệp Tầm Hoan trước mặt lay động một cái, phảng phất ở ra hiệu Diệp Tầm Hoan, nên người rời!

Diệp Tâm Hoan lập tức đọc hiểu Tần Mộ Ca ý tứ, cũng không có một chút nào nhăn nhó thái độ, cũng đem trong chén tửu uống một hơi cạn sạch.

Tần Mộ Ca thấy thế không nói hai lời, lần nữa cho Diệp Tâm Hoan rót một chén.

Tửu quá ba chén, Tần Mộ Ca gò má chậm rãi hiện lên vài tia đỏ ửng, như hoa đào giống như điểm lệ thoát tục.

U lam ánh đèn chiếu vào trên mặt nàng, trắng nõn bên trong lộ ra một loại kỳ dị mỹ lực, thần bí mà xinh đẹp.

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là trước sau như một, mặt không đỏ tím không đập, phảng phất vừa uống vào không phải tửu, mà là nước bình thường.

"Người tửu lượng không sai!" Tần Mộ Ca bỗng nhiên quay về Diệp Tâm Hoan mở miệng nói rằng.

"Ta nghĩ quá chén người, hẳn là không là vấn đề!" Diệp Tâm Hoan thập phần tự tin nói rằng.

Nghe được Diệp Tâm Hoan này tự tin tăng mạnh mà nói sau, Tần Mộ Ca xinh đẹp gò má nhất thời lộ ra một đạo như mẫu đơn nở rộ giống như nụ cười mê người.

Diệp Tâm Hoan lập tức bị Tần Mộ Ca này nói nụ cười mê người cho sâu sắc hấp dẫn lấy, nữ nhân này thật đẹp!

"Người cười dậy rất đẹp!" Diệp Tâm Hoan không nhịn được nói rằng.

Tần Mộ Ca không có đang nói cái gì, mà là lần nữa bắt đầu rót rượu, mà Diệp Tâm Hoan nhưng là hết sức phối hợp bởi Tần Mộ Ca uống rượu.

Diệp Tâm Hoan không nghĩ tới cái này một lòng mua say Tần Mộ Ca tửu lượng dĩ nhiên sẽ tốt như thế, nhu thể quát một bình ba mươi năm XO cùng nửa bình Whisky mới bắt đầu xuất hiện men say!

Đã uống say Tần Mộ Ca, so với trước muốn có vẻ càng thêm mê người lên, cái kia đỏ chót khuôn mặt xinh đẹp lại như là chín rực cây đào mặt giống như vậy, chỉ cần vừa bám liền có thể tràn ra mặt ngọt giống như, cái kia mị nhãn đen nhạt, thoáng nhìn nở nụ cười đều lộ ra phong tình vạn chủng, khiến cho Diệp Tâm Hoan một trận tâm thần đập dòn!

Vẫn là biết mình uống gần đủ rồi, Tần Mộ Ca nhìn Diệp Tâm Hoan nói ra: "Người so với ta có thể uống, đêm nay ta thuộc về người, đi, chúng ta đi vườn phòng!"

Diệp Tâm Hoan khi nghe đến Tần Mộ Ca mà nói sau, nhất thời ngẩn ra.

Hắn vẫn là lần thứ nhất gặp phải nữ nhân như vậy, dĩ nhiên trực tiếp mời chính mình đi mở phòng!

Chẳng lẽ nói hắn nhìn ra chính mình tiểu huynh đệ rất cường đại, đã có chút không thể chờ đợi được nữa muốn thưởng thức một thoáng?

Đúng, khẳng định là như vậy!

Có tiện nghi không chiếm đó là khôn khéo, Tần Mộ Ca chính mình đưa tới cửa, Diệp Tâm Hoan đương nhiên cũng sẽ không ra bên ngoài đây, liền không chút do dự liền cùng Tần Mộ Ca kê vai sát cánh hướng về quán bar trên lầu đi tới!

Đêm không thuộc quán bar, không chỉ chỉ là một nhà quán bar mà thôi, đồng thời ở lầu hai còn có phòng khách, chuyên môn là quán bar khách mời chuẩn bị, là chính là gặp phải chính mình thoả mãn nam nhân hoặc là nữ nhân, có thể thuận tiện làm nào đó một số chuyện!

Trong quán rượu những người khác ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời một mặt ước ao ghen tị, hận không thể cùng Tần Mộ Ca kê vai sát cánh người là chính mình, hận không thể đem Diệp Tâm Hoan cho làm ngã xuống, đem mỹ nhân cho đoạt lại.

Tuy rằng trong nội tâm rất là khát vọng chính mình đêm nay có thể cùng Tần Mộ Ca đồng thời phiên vân phúc vũ, nhưng không có người dám tiến lên đem Tần Mộ Ca cho đoạt tới.

Bởi vì Tần Mộ Ca đồng thời không có say bất tỉnh nhân sự!

Đi tới cũng đứng vô dụng!

Hơn nữa nhìn Tần Mộ Ca bộ trang phục này, liền biết, nữ nhân này không đơn giản, đừng vạn nhất gây xảy ra vấn đề rồi, vẫn là cẩn trọng một chút tốt hơn.

Điểm trọng yếu nhất là, đêm không thuộc quán bar có cái quy củ bất thành văn, vậy thì là ai dám ở trong quán rượu cướp giật người khác con mồi hoặc là gây sự, như vậy người đem sẽ biết chữ tử là viết như thế nào.

Vì lẽ đó, mọi người chỉ có thể trở mắt nhìn Diệp Tâm Hoan ôm mỹ nhân quy!

Đi tới quán bar lầu hai phòng khách sau khi, Diệp Tâm Hoan một tay ôm Tần Mộ Ca eo thon chi, một tay ôm lấy Tần Mộ Ca chân, cấp tốc hướng về trong khách phòng mềm mại giường lớn đi tới.

Chỉ chốc lát sau, một vị đức từ ngọc giống như mê người thân thể bày ra mê người tư thế hoành ở trên giường, đường cong là lướt, lồi ao có hứng thú, da thịt ở thanh u dưới ánh đèn có vẻ bóng loáng nhẵn nhụi, óng ánh trong suốt, dường như như bạch ngọc hoàn mỹ!

Mà Diệp Tầm Hoan từ lâu cỏi quần áo, lộ ra kiện mỹ thân thể, hai người chặt chẽ ôm nhau, từ Tần Mộ Ca trong miệng truyền đến tiếng rên rỉ dụ người, ở yên tĩnh trong đêm tối, có vẻ thập phần câu hồn phách người, tươi đẹp êm tai!

Sau một hồi lâu, tất cả mới đều trở về bình tĩnh.

Sau đó một điều thuốc, khoái hoạt giống thần tiên, Diệp Tầm Hoan một cách tự nhiên cho mình nhen lửa một nén hương!

Mà Tần Mộ Ca vẫn là bối vì vẫn không có từ cái kia trí mạng vui vẻ bên trong phục hồi tinh thần lại, hô hấp có chút gấp gáp không nói, thân thể mềm mại cũng ở nhẹ nhàng run rẩy, đồng thời cặp kia sáng sủa hai con mắt nguyên bản dường như Hạo Nguyệt giống như sáng sủa hai con mắt một mảnh mê ly.

Từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc, Diệp Tầm Hoan dư vị trước vẻ đẹp, một tay nhẹ nhàng xoa xoa nữ nhân cái kia dường như tơ lụa một dạng bóng loáng da thịt, không nhìn được nói ra: "Thật không nghĩ tới, nguyên lai người mạnh như vậy!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan này phảng phất ca ngợi, Tần Mộ Ca chậm rãi phục hồi tinh thần lại, cảm nhận được nửa người dưới đau đớn, trong đầu ở hiện lên trước cái kia ngưng ngưng hình ảnh, vốn là mặt trái xoan đỏ hồng vào đúng lúc này càng ngày càng mê người lên, không nhìn được lạnh rên một tiếng, mới vừa muốn mở miệng nói cái gì, nhưng đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan trên người khắp nơi là đủ loại, dữ tợn cực kỳ, hoặc sâu hoặc cạn vết tích sau, Tần Mộ Ca nhất thời choáng váng, cũng quên mở miệng!

Diệp Tầm Hoan trên người đạo đạo vết tích bàn cái đan xen, lại như là một bộ không hoa lệ, không tuân xán, nhưng lộ ra một luồng cổ điển khí tức đồ đảng.

Nhất là khiến người ta nhìn thấy mà giật mình chính là ngực hấn vết sẹo, đó là trái tim vị trí!

Những vết thương này tuy rằng đã sớm khép lại, nhưng nhưng lưu lại dữ tợn dọa người vết tích.

Tần Mộ Ca đầy mặt đại ra nhìn Diệp Tầm Hoan vết sẹo trên thân thể, chính mình này đến tột cùng là tìm một cái ra sao pháo? Hữu?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nhà có lãnh thê

Bởi trước, Tần Mộ Ca cùng Diệp Tầm Hoan đi tới gian phòng sau, liền trực tiếp tiến vào đề tài chính bên trong, bây giờ đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan trên người này bàn cái đan xen vết sẹo, làm cho Tần Mộ Ca không nhìn được đang suy nghĩ hàng này đến cùng là làm cái gì?

Diệp Tầm Hoan vết sẹo trên thân thể hoặc sâu hoặc cạn, trong đó có rất nhiều vết sẹo hoàn toàn là trí mạng, cái tên này rốt cuộc là ai, trên người tại sao có thể có nhiều như vậy vết sẹo, đặc biệt là vị trí trái tim mặt trên vết sẹo, lúc trước hẳn là làm thế nào sống sót?

Trong lúc nhất thời, Tần Mộ Ca trong lòng tràn ngập nồng đậm hiếu kỳ.

Ở hòa bình niên đại bên trong, trên người mang theo thương thương cùng vết đao nam nhân, tổng hội là một cái có cổ sự nam nhân. Mà có cổ sự nam nhân, thông thường lại là tối nhận nữ nhân hoan nghênh nam nhân.

Hiển nhiên, Diệp Tầm Hoan trên người những này vết sẹo không chỉ có không có tổn hại hấn vóc người, trái lại làm hấn có loại dị dạng mỹ lực.

"Người. . . Người. . ."

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tần Mộ Ca duỗi ra cái kia tinh tế ngón tay trắng nõn chỉ mình vết sẹo trên thân thể lúc, cười nhạt một tiếng.

Tần Mộ Ca không phải cái thứ nhất cùng mình phát sinh quan hệ sau có phản ứng như thế người, nhưng cũng sẽ không là cái cuối cùng!

"Muốn biết thế nào những này vết sẹo lai lịch?"

Tần Mộ Ca gật gật đầu.

"Pháo? Có nguyên tắc biết không?" Diệp Tầm Hoan phún vân thổ vụ nói: "Không hỏi lai lịch, không hỏi họ tên, không hỏi đối phương là người nào, chỉ

nói phong hoa tuyết nguyệt!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan liền nắm từ bản thân ném ở một bên quần áo cho mình xuyên lên.

"Được rồi, ta nên đi rồi!" Diệp Tầm Hoan sau khi mặc quần áo từ tế, thân nhiên nói: "Người không sai, rất mỹ diệu, hi vọng sau đó vẫn có thể gặp phải nữ nhân giống như vậy!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo tà mị nụ cười.

Cái gì gọi là rút *** vô tình, Diệp Tầm Hoan hiển nhiên chính là!

Bất quá pháo? Hữu mà, vốn là như vậy.

Đại gia đều bắt quá chỉ là vui đùa một chút, theo như nhu cầu mỗi bên mà thôi!

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan xoay người rời đi, Tần Mộ Ca tại chỗ cả giận nói: "Người đứng lại đó cho ta!"

Nghe được Tần Mộ Ca này mang theo thanh âm phẫn nộ, Diệp Tầm Hoan chậm rãi xoay người, nhìn trần như nhộng Tần Mộ Ca nói: "Làm sao, mỹ nữ, lẽ nào còn ý chưa hết, còn muốn lại tới một lần nữa?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan ánh mắt bắt đầu không thành thật ở Tần Mộ Ca trên người qua lại nhìn quét lên.

Nhận ra được Diệp Tầm Hoan này trắng trợn không kiêng dè ánh mắt sau, Tần Mộ Ca bản năng dùng chân đon đem chính mình cho bọc lại, nói ra: "Chuyện đêm nay người tốt nhất không nên cùng bất luận người nào nhắc lên!"

"Không phải vậy người sẽ chết không có chỗ chôn!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Tần Mộ Ca sau, lúc này sững sờ, nhưng lập tức cười ha hả nói: "Yên tâm, pháo? Có nguyên tắc ta vẫn là biết đến!"

Nhìn Diệp Tầm Hoan cợt nhả đáng ghét, Tần Mộ Ca lúc này lần nữa nói ra: "Ta nói đều là thật sự, người tốt nhất không nên cùng bất luận người nào nhắc lên, tốt nhất quên đêm nay đã phát sinh tất cả!"

Nhìn Tần Mộ Ca lời thề son sắt đáng ghét, Diệp Tầm Hoan không chút nào cảm nhận được tai vạ đến nơi giác ngộ, trái lại cười cợt: "Chỉ sợ người quên không xong ca được!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan xoay người rời khỏi phòng.

Đối với Diệp Tầm Hoan tới nói, cùng Tần Mộ Ca trận này duyên bèo nước bắt quá là đô thị nam nữ quán bar đôi mắt sau đó mướn phòng theo như nhu cầu mỗi bên sau, tương phùng là người qua đường bài cũ cổ sự mà thôi.

Cho dù Tần Mộ Ca lại có thêm bối cảnh, lại có lai lịch, vậy cũng cùng hán không có quan hệ gì, đại gia bắt quá chỉ là pháo? Hữu mà thôi, là chỉ là nhất thời chi hoan mà thôi,

Diệp Tầm Hoan là đi rồi, nhưng Tần Mộ Ca khi thấy cái kia trắng noãn chân đon trên như hoa mai giống như tỏa ra một vệt máu tươi sau khi, không nhịn được hai tay cầm lấy tóc lớn tiếng bắt đầu khóc lớn, nơi này chỉ có một mình nàng, nàng có thể làm càn gào khóc, khóc rờn rờn phát tiết tâm tình trong lòng.

Nàng rốt cục đi ra bước đi này, cuối cùng vẫn là đi ra bước đi này.

Mà hết thảy này toàn bộ bắt nguồn từ phản bội, bắt nguồn từ trả thù!

Nếu như Diệp Tầm Hoan lúc đó lúc rời đi, có thể chú ý một thoáng, có lẽ sẽ nhìn thấy cái kia như hoa mai giống như máu tươi, có thể sẽ không tại chỗ rời đi.

Nhưng là hán không có nhìn thấy!

Đi ra quán bar, sặc sỡ đèn nê ông đỏ nhưng đang lóe lên, như từng cái từng cái phong tình vạn chủng nữ nhân, dùng các nàng quyến rũ mặt mày, mê hoặc đều trong thành phố vô số người đi đường.

Đêm gió thổi qua, một trận thư thích mát mẻ tâm ý, nhất thời đi khắp toàn thân, Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu, cho mình đốt một điếu thuốc thơm, nhẹ nhàng tắt lên.

Khói mù nồng nặc từ trong miệng phun ra, Diệp Tầm Hoan trong đầu không nhìn được hiện lên một đạo thanh đạm tuyệt mỹ tuyệt mỹ dung nhan, một tấm so Tần Mộ Ca khuôn mặt còn hoàn mỹ hơn mặt!

Nhưng cũng lạnh lẽo cực kỳ, che kín sương lạnh.

Trong đầu hiện lên tấm này tuyệt mỹ dung nhan sau khi, Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo nồng đậm cay đắng.

Tầm này tuyệt mỹ khuôn mặt xinh đẹp, không phải người khác, chính là hán Diệp Tầm Hoan thê tử —— Thu Nhực Hi!

Thu Nhực Hi —— Giang Trung thị thương trường nữ vương, đồng thời cũng đứng vô số nam nhân bên trong hoàn mỹ nữ thần, mặc kệ là bạch lĩnh vẫn là kim lĩnh, cũng hoặc là con nhà giàu cùng với nha nội công tử bột, toàn bộ cùng một màu thuần sát!

Thu Nhực Hi không chỉ là Giang Trung thị vô số nam nhân nữ thần trong mộng, đồng thời còn là vô số nữ nhân trong lòng thần tượng.

Không chút nào khuếch đại nói, ở trên sông thị nhắc lên Thu Nhực Hi, trên căn bản sẽ không có người không quen biết, hơn nữa chỉ cần nhắc lên Thu Nhực Hi, mọi người nhất định sẽ nghĩ đến hoàng đồ tập đoàn!

Thu Nhực Hi chính là hoàng đồ tập đoàn chương môn nhân!

Hoàng đồ tập đoàn là Thu Nhực Hi một tay chế tạo tập đoàn, từ mới bắt đầu bị mọi người không coi trọng điện thương, Thu Nhực Hi dùng thời gian năm năm, từng bước một đem hoàng đồ tập đoàn phát triển trở thành một nhà ngang qua mấy lĩnh vực tính tổng hợp vô cùng mạnh mẽ tập đoàn, giá trị bản thân càng là mười tỉ!

Đồng thời tất cả biết Thu Nhực Hi người cũng đều biết, Thu Nhực Hi rất lạnh, cái kia cổ lạnh hầu như là đến từ trong xương, thâm nhập đến trong máu, khắp toàn thân đều toả ra một luồng tránh xa người ngàn dặm lạnh lùng khí tức.

Nhưng càng như vậy, càng là có không ít nam nhân muốn đánh Thu Nhực Hi chủ ý.

Mỹ danh nói —— chinh phục!

Có thể đến nay đều không có một người đàn ông có thể thành công tiếp cận Thu Nhực Hi.

Sợ rằng cũng không nghĩ tới, để vô số nam nhân muốn mọi cách tiếp cận, mọi cách lấy lòng, thậm chí cưới đến tay nữ thần, đã kết hôn, mà đối tượng chính là Diệp Tầm Hoan!

Nếu như này nếu để cho ngoại giới biết, Diệp Tầm Hoan cưới Thu Nhực Hi, không biết bao nhiêu nam nhân sẽ buồn bã ủ rũ, không biết lại sẽ có bao nhiêu công tử bột muốn cùng Diệp Tầm Hoan liêu mạng đây!

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan cưới vô số nam trong lòng người nữ thần trong mộng, tiện sát người khác.

Nhưng nếu như có thể, Diệp Tầm Hoan tình nguyện cùng Thu Nhực Hi ly hôn, đương nhiên tốt nhất là không có kết hôn.

Diệp Tầm Hoan sở dĩ có loại ý nghĩ này, hoàn toàn chỉ là vì cưới Thu Nhực Hi còn không bằng không cưới đây, hán cùng Thu Nhực Hi lĩnh chứng đã hơn một tháng, hơn một tháng đừng nói cùng Thu Nhực Hi lên giường, thậm chí ngay cả tay đều không có sờ qua, hơn nữa nữ nhân này đều không có đối với hán Diệp Tầm Hoan cười quá một lần, mỗi ngày đều là bản gương mặt, làm thật giống ai cũng nợ nàng năm triệu giống!

Này điển hình chính là chỉ có thể xem, không thể ăn.

Sau một quãng thời gian, đối người đàn ông kia có thể chịu a!

Này không, Diệp Tầm Hoan đều đến quán bar kiếm ăn đến rồi.

Đồng thời Diệp Tầm Hoan rõ ràng có thể cảm nhận được, Thu Nhực Hi rất là căm ghét chính mình, từ trong nội tâm xem thường chính mình.

Nhớ tới Thu Nhực Hi, Diệp Tầm Hoan trong nội tâm sẽ bay lên một luồng nồng đậm cảm giác vô lực.

Lập tức Diệp Tầm Hoan hơi hơi thở dài một tiếng, kéo cái kia cô đơn mà lại có vẻ tang thương bóng lưng chậm rãi biến mất ở đèn đường bên dưới.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Đừng nghĩ bò lên trên giường của ta

Thâm trầm dưới bóng đêm, Diệp Tầm Hoan rốt cục trở lại cái gọi là "Nhà!"

Diệp Tầm Hoan "Nhà" ở vào Giang Trung thị Thỉnh Hương Thủy Tạ khu biệt thự, là Giang Trung thị những kia cán bộ lãnh đạo cùng người có tiền môn trong mắt khu nhà giàu, nằm mộng cũng muốn ở đây nắm giữ một căn biệt thự khu nhà giàu.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan ở tại vô số người ước ao khu nhà giàu, nhưng Diệp Tầm Hoan càng yêu thích ở tại vô số người trong mắt xóm nghèo, chỉ ít nơi đó sẽ không có người sẽ đối với mình trừng mắt lạnh đối lập.

Diệp Tầm Hoan ở tại số chín biệt thự trong, biệt thự rất lớn, chừng ba trăm bình, tự nhuộm máu đào viên cùng hồ bơi!

Tuy rằng hiện tại đã rạng sáng 12 giờ, nhưng biệt thự đèn như trước sáng.

Diệp Tầm Hoan biết, chính mình cái kia mỹ kỳ cục, mà lại lạnh lẽo cực kỳ lão bà, giờ khắc này chính đang tăng ca.

Đối với Thu Nhược Hi, Diệp Tầm Hoan chỉ có thể nói, đây là một cái công tác cuồng, ở công ty như thế nào, hần không biết, thế nhưng mỗi ngày về đến nhà, nàng nhất định có thể bận bịu đến nửa đêm!

Diệp Tầm Hoan mới vừa vừa đi vào biệt thự sau khi, nhất thời ngẩn ra ngạc nhiên.

Chỉ thấy biệt thự trong đại sảnh ngồi một cái tuyệt mỹ nữ nhân!

Nhàn nhạt mày ngài, tiểu mà mông môi anh đào, ưỡn thẳng sống mũi, một chương hào không chút tỳ vết nào mặt trái xoan, dụ người nhất chú ý chính là cặp kia mắt phượng, sáng sủa dài nhỏ, khỏe mắt cong lên, sóng mắt lưu chuyển lan ra vô hạn phong tình đồng thời lại làm cho người ta một loại vênh vào hung hăng cảm giác.

Một thân màu đỏ rực áo ngủ, bào bên trong thướt tha thon dài quả thể như ẩn như hiện, mê hoặc mê người, lộ ra ở bên ngoài da thịt như sữa bò giống như trắng nõn óng ánh, cả người tỏa ra làm cho nam nhân phạm tội phong tình, quyến rũ mà tao nhã!

Đan từ nữ nhân dung mạo tới nói, đây tuyệt đối là một cái có thể làm cho thế gian bất kỳ nam tử cũng vì đó tìm đập thành thịch vu vật, nhưng này tuyệt mỹ dung nhan bên dưới nhưng mang theo một loại cự người với bên ngoài bầy dặm lạnh lùng khí tức, kì thực để người không thể sinh ra cảm giác thân cận.

Nàng chính là Diệp Tầm Hoan lão bà —— Thu Nhược Hi!

Toàn bộ Giang Trung thị vô số nam nhân nữ thần trong mộng, vô số nữ người thần tượng trong lòng.

Diệp Tầm Hoan có chút ngạc nhiên nhìn Thu Nhược Hi, một dạng Thu Nhược Hi coi như không nghĩ ngợi, cũng sẽ ở chính mình phòng ngủ hoặc là trong thư phòng, buổi tối rất ít sẽ tọa ở trong phòng khách.

Bây giờ nhưng cầm một phần thời thượng tạp chí lẳng lặng nhìn, đây là tình huống thế nào?

Lẽ nào là đang chờ mình sao?

Khi Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi vào sau, Thu Nhược Hi cầm trong tay thời thượng tạp chí cho chậm rãi phóng tới một bên, lạnh lẽo mà lại tràn ngập cơ trí hai con mắt ở Diệp Tầm Hoan trên người nhìn lướt qua nói: "Hai ngày nữa, ba mẹ ta sẽ đến, đến thời điểm hi vọng người có thể thu lại một thoáng!"

"Ba mẹ ta muốn tới?" Diệp Tầm Hoan nho nhỏ kinh ngạc một cái.

Hần cùng Thu Nhược Hi kết hôn hơn một tháng, ngoại trừ mới vừa lúc mới bắt đầu, gặp qua Thu Nhược Hi cha mẹ, sau đó còn thật chưa từng thấy.

"Là ba mẹ ta!" Thu Nhược Hi tăng tăng cường điệu nói.

Đối với này Diệp Tầm Hoan bĩu môi: "Được, ba mẹ người, đến thời điểm bọn họ đến rồi, ta liền gọi thúc thúc a di. . ."

"Người. . ." Thu Nhược Hi sắc mặt nhất thời trở nên hơi không quen lên, đuổi ra tính tế trắng nõn ngọc thủ chỉ vào Diệp Tầm Hoan.

"Làm sao, ba mẹ không cho gọi, thúc thúc a di cũng không cho gọi, lẽ nào người muốn cho ta gọi điện thoại di động tẩu hay sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt lười biếng nói rằng.

Nghe được Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, Thu Nhược Hi sắc mặt chưa bao giờ thiện, chậm rãi trở nên tái nhợt lên, trắng nõn hàm răng càng bị cắn khàn khàn vang lên, đôi mắt kia vào đúng lúc này cũng muốn phun ra lửa.

Này xem như là cái gì, uy hiếp chính mình sao?

Nhìn trước mặt một bộ lười biếng đến cực điểm Diệp Tầm Hoan, Thu Nhược Hi trong lòng phảng phất bị một đám mây đen bao phủ, thế giới của nàng đen kịt một màu.

Cùng Diệp Tầm Hoan kết hôn cũng có một tháng, có thể nàng ngờ là không có phát hiện người đàn ông này một chút xíu ưu điểm, khuyết điểm không ít.

Nàng thực sự không nghĩ ra, cha mẹ chính mình đến cùng vừa ý tên khốn kiếp này điểm nào, dĩ nhiên buộc chính mình gả cho hắn, còn đem hàng này thổi phồng đến mức hận không thể trời cao, vì để cho chính mình gả cho hắn, cha của chính mình thậm chí không tiếc lấy đoạn tuyệt phụ nữ quan hệ đến uy hiếp, hơn nữa liền ngay cả luôn luôn thương yêu mẹ của chính mình, lần này cũng đứng ở cha mình bên này, đồng thời lấy cứng rắn thái độ buộc chính mình gả cho Diệp Tầm Hoan.

Nếu không là nàng lo lắng thân thể luôn luôn liền không tốt mẫu thân sẽ khí ra cái tốt xấu đến, dù cho là cùng cha của chính mình đoạn tuyệt quan hệ, nàng cũng không lấy chồng.

Hơn nữa nàng còn liền không tin, cha của chính mình thật sự cam lòng cùng mình đoạn tuyệt quan hệ.

Thu Nhược Hi tăng tăng hừ lạnh một tiếng: "Hi vọng ngươi đến thời điểm cho ta khiêm tốn một chút, đừng khắp nơi lêu lổng."

"Yên tâm!" Diệp Tầm Hoan từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói ra: "Ta biết phải nên làm như thế nào, tuyệt độ mang ba mẹ hồng thật cao hứng!"

Thấy Diệp Tầm Hoan nói như vậy, Thu Nhược Hi trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm.

Chính hắn một khốn nạn cộng thêm tiện nghi lão công, chính mình tuy rằng hết sức bất mãn, thế nhưng cha mẹ chính mình lại hết sức thoải mái không nói, hơn nữa đối với hàng này càng là thập phần thân thiết.

Làm thật giống hắn mới là cha mẹ chính mình, chính mình chỉ có điều là một cái con dâu nuôi từ bé!

"Bà lão kia, có thể hay không thương lượng với ngươi một chuyện?"

"Nói!"

Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Cái kia. . . Gần nhất trong tay có chút khăn, ngươi xem. . ."

Diệp Tầm Hoan lời còn chưa nói hết, Thu Nhược Hi đột nhiên ngẩng đầu, băng lãnh như đao hai con mắt lập tức rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người oan đến oan đi: "Ngươi có biết hay không một tháng này ta cho ngươi bao nhiêu tiền?"

"Hai trăm vạn!" Thu Nhược Hi tăng tăng nói ra: "Nói cách khác, ngươi mỗi ngày bình quân hạ xuống muốn tìm hơn sáu vạn, ngươi có thể hay không nói cho ta nghe một chút ngươi làm gì có thể xài nhiều tiền như vậy sao?"

Dựa theo Thu Nhược Hi giá trị bản thân, hơn 2 triệu, nàng cũng không để ý, nhưng nếu là dựa theo Diệp Tầm Hoan cái này dùng tiền tốc độ xuống đi, ở đại gia nghiệp cũng có thể bị bại quang!

"Không cho liền không cho chứ, có cái gì quá mức." Diệp Tầm Hoan bữu môi nói.

Thu Nhược Hi nhìn thấy Diệp Tầm Hoan này tầm sắc mặt sau khi, lạnh rên một tiếng nói: "Ta ở cho ngươi cuối cùng một triệu, ngươi nếu như còn không tìm việc làm, ta sau đó một phân tiền đều không biết cho ngươi!"

"Lớn như vậy người, có tay có chân, lẽ nào liền không biết chính mình nuôi sống chính mình?" Thu Nhược Hi có chút chỉ tiếc rên sát không thành thép nói rằng.

Nhớ nàng Thu Nhược Hi, Giang Trung thị thương trường nữ vương, nhưng lại một mực gặp được rồi như thế một cái hết ăn lại nằm lão công, nàng có thể không hề tức giận sao?

"Này không phải ngươi có tiền sao?" Diệp Tầm Hoan chuyện đương nhiên nói ra: "Lão bà kiểm tiền, lão công hoa, chuyện thiên kinh địa nghĩa!"

Thu Nhược Hi duyên dáng khoe miệng không bị khống chế co giật một thoáng, người khác là lão công kiểm tiền, lão bà hoa, hàng này khá tốt, dĩ nhiên cùng người khác đối nghịch.

Hơn nữa còn không có một chút nào xấu hổ chi tâm, một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ.

Hắn này tính là gì, ăn cơm mềm sao?

Có thể ăn cơm mềm ăn đến nước này, Diệp Tầm Hoan cũng đúng độc nhất vô nhị.

"Ngươi có thể hay không yếu điểm mặt?"

"Ta làm sao không biết xấu hổ a!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Không phải là hoa tiền của ngươi đi, lẽ nào tiền của ngươi, ta không nên hoa sao?"

"Chúng ta nhưng là phu thê, nhân gia phú bà bao dưỡng cái tiểu bạch kiểm, còn cho người ta tiền, còn để ngủ đây, ta nhưng là chồng ngươi a, không cho ta ngủ cũng coi như, hiện tại liền tiền cũng không cho, sớm biết còn không bằng đi tìm cái phú bà bao dưỡng ta đây?"

"Ngươi. . ."

"Làm sao, người có thể chờ xem thường tiểu bạch kiểm!" Diệp Tầm Hoan nghiêm mặt nói: "Thời đại này, quý kiếm tiền đừng kiếm tiền không tính bản lĩnh, nằm còn chơi nữ nhân đem tiền kiếm mới nghiêm túc đàn ông!"

"Chỉ ta đáng đáp kia, ta nghĩ tìm hai phú bà hần là không phải việc khó gì chứ?" Diệp Tầm Hoan đưa tay ra vuốt cằm của chính mình nói rằng.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi bị tức thân thể mềm mại run rẩy: "Người. . . Người. . ."

"Ta làm sao?"

"Người nếu như dám đi khi tiểu bạch kiểm, đời này cũng đừng nghĩ bò lên trên giường của ta!"

"Nói được lắm như đời ta có thể bò lên trên người giường giống!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thế giới này thật nhỏ

Sáng sớm, một tia ánh mặt trời từ phương đông xa xôi bay lên, xuyên thấu tầng tầng đám mây, soi sáng ở đại địa bên trên, mang ban đêm lưu lại thối nát khí tức cho tách ra.

Diệp Tầm Hoan từ trong phòng ngủ đi ra sau, đứng dịp thấy Vương mục bụng thả món ăn từ trong phòng ngủ đi ra.

"Cô gia, ngài dậy rồi!" Vương mục đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi trên mặt lập tức lộ ra một đạo xuất phát từ nội tâm nụ cười: "Mau nhanh ngồi xuống ăn cơm chứ!"

Vương mục là Thu Nhược Hi bảo mẫu, phụ trách Thu Nhược Hi sinh hoạt thường ngày ẩm thực.

Diệp Tầm Hoan nghe Vương mục nói, nàng đã theo Thu Nhược Hi mười năm, Thu Nhược Hi bên người tuyệt đối lão nhân, cũng đứng người thân cận.

"Ừm!" Diệp Tầm Hoan gật gật đầu, hướng về trên lầu liếc mắt nhìn.

Vương mục đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan động tác sau khi, lập tức cười ha hả nói: "Cô gia, tiểu thư vẫn không có hạ xuống."

Từ Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhược Hi sau khi kết hôn, Vương mục đem hai người bọn họ hết thầy đều đặt ở trong mắt, biết hai người này là một cái vui mừng oan gia, gặp mặt sẽ biết nói bốp!

Bất quá thân là một người làm, nàng cũng không tiện nói gì.

Dù sao ở Hoa Hạ chú ý "Trên dưới tôn ti"!

Tuy rằng Vương mục theo Thu Nhược Hi năm tháng không thiếu, nhưng chung quy là một người làm, có một số việc vượt qua quy củ liền không tốt.

Điểm ấy Vương mục cũng nắm tốt vô cùng.

Diệp Tầm Hoan không hề nói gì, đi thẳng tới bên cạnh bàn ăn một bên ngồi xuống.

Vừa lúc đó, một bộ màu xám bạc nghề nghiệp trang phục Thu Nhược Hi chậm rãi từ trên lầu đi xuống.

Nữ nhân này như trước ban một gương mặt cương thi, thật giống ai cũng nợ nàng tiền giống.

Thu Nhược Hi ở đi tới bên cạnh bàn ăn một bên sau, lạnh lùng nhìn lướt qua Diệp Tầm Hoan nói: "Ngày hôm nay đi công ty ta đưa tin!"

Đang uống sữa bò Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Thu Nhược Hi này bất thành lĩnh mà nói sau, hơi run run: "Làm gì?"

"Đi làm!" Thu Nhược Hi lạnh lùng nói.

"Đi người công ty đi làm?"

"Chẳng lẽ, người còn muốn đi ra ngoài tìm việc làm?" Thu Nhược Hi có chút xem thường nói ra: "Liên người bộ dáng này, ngoại trừ chỗ của ta, nhà ai công ty sẽ phải người!"

"Người chờ xem thường người a!" Diệp Tầm Hoan nhất thời không vui lên: "Liên ta này thân thể, ta cho người biết, toàn bộ Giang Trung thị tất cả sản phẩm đều sẽ muốn cướp ta, những kia phú bà. . ."

"Người cảm miệng cho ta!" Thu Nhược Hi lạnh lùng quát lớn nói: "Cơm nước xong, đi công ty cho ta đưa tin, nếu như không dám đến, tự gánh lấy hậu quả!"

Một tháng này tiếp xúc, Thu Nhược Hi làm sao có khả năng không biết Diệp Tầm Hoan muốn nói điều gì, đơn giản chính là tìm cái phú bà bao dưỡng, nắm mạng nữ nhân chơi còn có thể kiếm tiền.

Đối với cái này không hề liên hệ chi tâm gia hòa, Thu Nhược Hi là trong lòng xem thường.

Còn nữa nói, cho dù Thu Nhược Hi trong nội tâm lại phản cảm Diệp Tầm Hoan, cũng không thể đi để Diệp Tầm Hoan đi sản phẩm bên trong tìm việc làm chứ?

Nói thế nào, Diệp Tầm Hoan đều là nàng Thu Nhược Hi trên danh nghĩa lão công, này nếu để cho hắn đi sản phẩm cùng một ít lão nương môn hỗn cùng nhau, đang phát sinh chút gì, ngày sau nếu là người khác biết Diệp Tầm Hoan là chồng nàng, như vậy còn làm cho nàng Thu Nhược Hi hỗn không lẫn lộn?

Đương nhiên nếu như đi chơi, nàng Thu Nhược Hi còn là sẽ không nói thêm cái gì.

"Người không phải là muốn muốn cho ta đi công ty, sau đó dùng lão đại danh nghĩa ở công ty chơi ta chứ?" Diệp Tầm Hoan gian xảo con người hơi hơi chuyển động: "Nếu như là như vậy, ta cho người biết, người đừng đánh chủ ý này, ta là không thể đi!"

"Người không dám đi!" Thu Nhược Hi thập phần hung hăng nói ra: "Người ngày hôm nay nếu như không cho ta đi công ty đưa tin thử một chút xem?"

Nói xong Thu Nhược Hi cái kia lạnh lẽo cực kỳ ánh mắt liền ở Diệp Tầm Hoan oan đến oan đi, phảng phất đang cảnh cáo Diệp Tầm Hoan giống như!

Đối với này Diệp Tầm Hoan hoàn toàn xem thường.

Thu Nhược Hi cũng không nói thêm cái gì, liền cúi đầu ăn cơm.

Cơm nước xong sau khi, Thu Nhược Hi không chút do dự liền rời đi biệt thự.

Thu Nhược Hi sau khi rời đi, Vương mục nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Cô gia, theo lý thuyết ta chỉ là một cái hạ nhân, có mấy lời ta không nên nói. . ."

"Cái gì hạ nhân không xuống người." Diệp Tầm Hoan khoát tay một cái nói: "Ồ trong lòng ta ngài chính là một một trường bối, có lời gì nói thẳng là có thể."

Đối với Vương mục, Diệp Tầm Hoan vẫn là rất tôn kính.

Dù sao nhân gia theo Thu Nhược Hi thời gian dài như vậy, mỗi ngày đều muốn quay về một gương mặt cương thi, cũng không dễ dàng.

Đương nhiên, này không phải Diệp Tầm Hoan tôn kính nàng nguyên nhân chủ yếu.

Wang mu mặc dù là cái hạ nhân, nhưng đối với hắn Diệp Tầm Hoan tốt đó là không lời nói, hơn nữa còn là xuất phát từ nội tâm, lại như là đối xử nhà mình con rể bình thường.

Cái này cũng là Vương mục yêu thích Diệp Tầm Hoan một điểm, tuy rằng cái này cô gia để Thu Nhược Hi không hài lòng, nhưng nàng rất hài lòng, không kiêu căng, nội liêm, duy nhất không tốt chính là có chút không biết điều.

Bất quá người trẻ tuổi mà, cũng có thể lý giải.

"Cô gia, ngài liền nghe tiểu thư đi công ty đưa tin đi!" Vương mục lời nói ý vị sâu xa nói rằng.

"Tại sao?"

"Cô gia, hai ngày nữa lão gia cùng phu nhân người đều sẽ tới, nếu như đến thời điểm ngài vẫn là như vậy, cả ngày vô sự có thể làm, lão gia cùng phu nhân nhất định sẽ tức giận, bọn họ khẳng định cho rằng là tiểu thư không cho người đi công ty đây. . ."

"Nàng sợ bị mắng?" Diệp Tầm Hoan khoé miệng chậm rãi lộ ra một đạo ý cười.

Wang mu gật gù đầu: "Hơn nữa cô gia ngài nếu là đi công ty đi làm, ở làm ra chút thành tích đến, tiểu thư nhất định sẽ đối với người cao liếc mắt nhìn, đến thời điểm hai người các người quan hệ không phải thì sẽ không như hiện ở bộ dáng này sao?"

Wang mu theo Thu Nhược Hi thời gian dài như vậy, biết rõ Thu Nhược Hi là cái rất hiếu thắng nữ nhân, trong lòng bạch mã vương tử, không nói là một cái anh hùng đi, nhưng cũng sẽ không là Diệp Tầm Hoan bộ dáng này.

Có thể tạo hóa trên người, người càng muốn tìm cái gì dạng, ông trời liền không cho người ra sao.

Diệp Tầm Hoan hơi hơi trầm ngâm một chút: "Thành, vậy ta liền đi công ty nhàn!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan đáp ứng đi hoàng đồ công ty, Vương mục cười trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên.

"Bất quá, Vương mục, ta nhưng là xem ở trên mặt của người mới đi!"

"Ta biết, ta biết!" Vương mục cười ha hả nói.

Sau đó, Diệp Tầm Hoan liền rời khỏi biệt thự, hướng về hoàng đồ tập đoàn mà đi.

Chờ Diệp Tầm Hoan lao đảo đi tới hoàng đồ công ty thời điểm, đã gần như mười giờ, tất cả công tác bộ tộc đều đã sớm bắt đầu rồi bận rộn một ngày.

Tuy rằng cùng Thu Nhược Hi đã kết hôn hơn một tháng, thế nhưng Thu Nhược Hi hoàng đồ tập đoàn Diệp Tầm Hoan vẫn đúng là chưa từng tới, này vẫn là lần thứ nhất.

Nhìn trước mặt một đồng cao vút trong mây nhà lớn, Diệp Tầm Hoan khước miệng hơi hơi giương lên, chính mình này tiện nghi lão bà của cái vẫn thật phong phú!

Lập tức Diệp Tầm Hoan ngừng đầu ưỡn ngực đi vào nhà lớn!

Đại sảnh rất rộng rãi, xinh đẹp hào hoa phú quý đá cẩm thạch sàn nhà phản xạ ra đường đình treo cao thủy tinh đèn treo, sáng như tuyết ánh đèn như thủy ngân âm âm mà xuống, đều đều rơi ra ở mỗi một góc, đi ở nội đường, một loại cao cao tại thượng cảm giác ưu việt tự nhiên mà sinh ra, phảng phất đi lại ở Thiên Đường bên trên.

Giàu có hiện đại khí tức lưu tuyến hình trước sân khấu bên trong, mỹ lệ làm rung động lòng người trước sân khấu tiểu thư mỉm cười quay về Diệp Tầm Hoan hỏi dò: "Tiên sinh chào ngài, hoan nghênh quang lâm hoàng đồ tập đoàn, xin hỏi ngài cần trợ giúp gì sao?"

"Ta tìm tổng tài các người Thu Nhược Hi!"

Trước sân khấu tiểu thư khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, trong nội tâm tràn ngập kinh ngạc, nhưng như trước mặt mỉm cười: "Xin hỏi ngài cùng Thu tổng có hẹn trước không?"

"Có, nàng mời ta đến, ta họ Diệp!"

Nhìn Diệp Tầm Hoan một mặt bình tĩnh biểu hiện, trước sân khấu tiểu thư mang theo nghề nghiệp hóa mỉm cười nói: "Xin ngài chờ một chút một thoáng, ta xin chỉ thị một thoáng Thu tổng!"

Khi chiếm được xác nhận sau, trước sân khấu tiểu thư liền dẫn Diệp Tầm Hoan thừa đi thang máy hướng về trên lầu mà đi.

Diệp Tầm Hoan mới vừa vừa đi vào Thu Nhược Hi văn phòng, lập tức liền nhìn thấy ở trong phòng làm việc phòng tiếp khách trên ghế salông ngồi hai người phụ nữ.

Một người trong đó là Thu Nhược Hi không thể nghi ngờ, nhưng khi Diệp Tầm Hoan nhìn rõ ràng ngồi ở Thu Nhược Hi bên cạnh nữ nhân kia dung mạo sau, nhất thời trừng lớn hai con mắt, đầy mặt không thể tin tưởng!

Mẹ nó, thế giới này thật nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Miễn phí tới cửa phục vụ phục vụ

Nữ nhân cái kia một đầu màu vàng óng tóc quần tùy ý rối tung trên bả vai bên trên, tiêu chuẩn trứng ngỗng mặt, hơi thi phần trang điểm, ngũ quan xinh xắn tổ hợp lại với nhau, làm cho người ta một loại cực kỳ mỹ lệ cảm giác, đặc biệt là cặp kia hoa đào mắt phảng phất giờ nào khắc nào cũng đang phóng điện bình thường.

Nữ nhân này không phải người khác, chính là tối ngày hôm qua ở Dạ Bất Quy quán bar cùng Diệp Tầm Hoan có một hồi duyên bèo nước Tần Mộ Ca!

Diệp Tầm Hoan không nghĩ tới, chỉ là cách một đêm, chính mình dĩ nhiên sẽ lần nữa gặp phải Tần Mộ Ca, hơn nữa còn cùng vợ của chính mình ngồi cùng một chỗ, xem đáng đáp kia, hai người phảng phất rất là quen thuộc!

Tê liệt, ta tối ngày hôm qua đến cùng cùng một cái cái gì nữ nhân lên giường.

Nữ nhân này sẽ không là Thu Nhược Hi cho lão tử đóng cái lồng chứ?

Diệp Tầm Hoan chú ý tới Tần Mộ Ca, đồng thời Tần Mộ Ca cũng nhìn thấy Diệp Tầm Hoan.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, Tần Mộ Ca trong lòng bỗng nhiên hồi hộp một thoáng, trong đầu không tìm lòng được hiện lên tối hôm qua cái kia phiến khiến người ta xấu hổ mà lại điên cuồng triền miên.

Cái tên này tại sao lại ở chỗ này?

Hắn là biết thân phận của mình tìm đến mình, dọa dẫm chính mình sao?

Trong lúc nhất thời, Tần Mộ Ca tâm loạn như ma, trên mặt cũng lộ ra một đạo vẻ bối rối.

Nếu như giờ khắc này Thu Nhược Hi chú ý, như vậy nhất định sẽ phát hiện Tần Mộ Ca dị dạng, nhưng đáng tiếc, ở Diệp Tầm Hoan sau khi đi vào, Thu Nhược Hi ánh mắt liền rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người.

Ngần ngừ sau khi hết khiếp sợ, Diệp Tầm Hoan cấp tốc đem tâm thái của chính mình cho điều chỉnh tốt, sau đó hướng về trong phòng làm việc đi đến.

"Ta đến rồi, muốn để ta làm công việc gì nói thẳng đi!" Diệp Tầm Hoan cũng mặc kệ trong phòng làm việc có phải là mê người, lẩm lẩm liệt liệt nói rằng.

Đồng thời ở đi tới sofa bên cạnh sau, không chút khách khí ngồi ở trên ghế salông, đồng thời cho mình nhen lửa một điếu thuốc thơm thân nhiên tự đắc bắt đầu rút lấy.

Đáng đáp kia liền phảng phất trở lại nhà của chính mình bên trong bình thường.

Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan bộ dạng này sau khi, trong lòng cái kia khí a.

Ngươi cho rằng nơi này là nhà ngươi sao?

Có thể như vậy tùy ý!

Nơi này là công ty a, hơn nữa ta chỗ này còn có người, ngươi thì sẽ không thể chú ý một điểm sao?

Nhìn trước mặt cái này cả lo phát phơ nam nhân, Thu Nhược Hi thực sự không cách nào nghĩ đến hắn một điểm chỗ tốt, nhưng chính là mình cho rằng như xú ***** một dạng nam nhân, nhưng ở cha mẹ mình trong lòng như một cái bánh bao như nhau, thật là yêu thích!

Thu Nhược Hi là khí, nhưng Tần Mộ Ca nhưng là trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm, từ Diệp Tầm Hoan trong lời nói, nàng nghe ra, hàng này thật giống không phải tìm đến mình, mà là tới làm!

Lẽ nào hàng này chính là Thu Nhược Hi trong miệng bà con xa, một cái không cách nào từ chối bà con xa?

Thu Nhược Hi cường chế tâm tổng sự phần nộ nói ra: "Diệp Tầm Hoan, ngươi cho ta chú ý một điểm, nơi này là công ty, không phải nhà ngươi!"

"Vậy dạng này, ta vẫn là về nhà đi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan làm dáng liền từ trên ghế sa lông đứng lên.

"Ngươi đứng lại đó cho ta!" Thu Nhược Hi thấy thế, lập tức quát lạnh một tiếng nói: "Ngươi dám đi ra cái cửa này, cho ta thử xem?"

Nếu để cho những người khác biết, người khác tương đến đều đến không được Hoàng Đồ Tập Đoàn, Diệp Tầm Hoan lại muốn đi, hơn nữa còn bị Thu Nhược Hi cho uy hiếp đe dọa lưu lại, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

"Cái kia ngươi muốn ta thế nào?" Diệp Tầm Hoan không lọt vào mắt một bên Tần Mộ Ca, quay về Thu Nhược Hi bắt đầu dĩ nói.

Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan dừng bước lại sau khi, cũng không để ý đến hắn, mà là quay đầu nhìn về phía Tần Mộ Ca: "Mộ Ca, hắn chính là ta nói với ngươi Diệp Tầm Hoan, chờ sau đó ngươi đem hắn mang đi, cho ta tốt đẹp chứ bồi dưỡng bồi dưỡng hắn!"

Thu Nhược Hi đem bồi dưỡng hai chữ cắn rất nặng!

Thông minh nhanh trí Tần Mộ Ca lập tức nghe ra Thu Nhược Hi lời kia bên trong mị mị hàm nghĩa, có chút không rõ vì sao nhìn một chút Diệp Tầm Hoan, lại nhìn một chút Thu Nhược Hi.

Tình huống thế nào?

"Diệp Tầm Hoan, sau đó nàng là người thủ trưởng, Tần Mộ Ca —— Tần tổng!" Thu Nhượng Hi mắt lạnh quét một thoáng Diệp Tầm Hoan, giọng như băng châu nói: "Tần tổng là ta có ý từ hải ngoại mời đi theo, sau đó ở công ty, tất cả mọi chuyện người đều muốn nghe Tần tổng dặn dò!"

Diệp Tầm Hoan choáng váng.

Ta đi, chính mình ngày hôm qua phát triển ra đến rồi pháo? Hữu dĩ nhiên là chính mình thủ trưởng?

Muốn không nên như vậy chơi a!

Bất quá như vậy cũng được, người quen mà, xem ở chính mình hầu hạ quá nàng một buổi tối mức này, nàng hẳn là cũng không đến nỗi nghe Thu Nhượng Hi, có ý làm khó dễ chính mình chứ?

"Vậy sau này xin mời Tần tổng, nhiều quan tâm rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan sâu thẳm mà lại lễ phép đưa tay phải ra, có thể Tần Mộ Ca chút nào không có thời gian để ý.

Diệp Tầm Hoan thấy thế cũng không có một chút nào về lúng túng, không vội không nóng nảy đem duỗi ra đi tay cho chậm rãi thu hồi.

"Được rồi, Tần tổng, người dẫn hắn đi xuống đi!" Thu Nhượng Hi thản nhiên nói.

Tuy rằng Tần Mộ Ca trong nội tâm hết sức không muốn Diệp Tầm Hoan, nhưng Thu Nhượng Hi đã lên tiếng, nàng cũng không tiện cự tuyệt, liền gật đầu: "Tốt lắm, Thu tổng, người trước tiên bận bịu!"

Nói xong Tần Mộ Ca liền từ trên ghế sa lông đứng lên, mang theo Diệp Tầm Hoan rời đi Thu Nhượng Hi văn phòng.

Vừa mới đi ra văn phòng, Tần Mộ Ca lập tức mặt lạnh đối với Diệp Tầm Hoan hỏi: "Đừng tưởng rằng người biết ta, lại có Thu Nhượng Hi làm chỗ dựa, là có thể ở dưới tay ta muốn thế nào thì được thế đó!"

"Tần tổng lời này là có ý gì?" Diệp Tầm Hoan thản nhiên nói: "Lẽ nào chúng ta quen biết sao?"

"Người. . ."

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói sau cùng sau khi, nhất thời tức giận thân thể mềm mại chấn động run rẩy.

Bởi Tần Mộ Ca xuyên chính là nghề nghiệp trang phục, hơn nữa âu phục bên trong cái kia kiện áo sơ mi trắng cổ áo khẩu rất thấp, lộ ra nàng cái kia trắng nõn cái cổ cùng mơ hồ có thể thấy được khe.

Vì lẽ đó, Tần Mộ Ca thân thể mềm mại này run lên không quan trọng, trước ngực lộ ườn lên Thánh nữ phong nhất thời vì đó hoảng chuyển động, một bộ vô cùng sống động đáng vẻ!

Xem Diệp Tầm Hoan một trận tâm thần sáng khoái!

Thật muốn tiến lên ở nắm một cái a!

Tuy rằng chỉ là cùng Tần Mộ Ca phát sinh một lần quan hệ, nhưng Diệp Tầm Hoan đối với Tần Mộ Ca thân thể vẫn tương đối lưu luyến, đặc biệt là nữ nhân này ở trên giường loại kia điên cuồng sức mạnh, càng làm cho nam nhân vì đó mê.

Sau một khắc, Tần Mộ Ca lập tức chú ý tới Diệp Tầm Hoan cái kia không thành thật hai con mắt, lập tức cả giận nói: "Người hướng về nơi đó xem!"

"Cát, mò đều sờ qua, còn sợ xem sao?" Diệp Tầm Hoan bĩu môi nhỏ giọng thăm nói.

"Người nói cái gì?" Tần Mộ Ca nhất thời trừng lớn hai con mắt, căm tức Diệp Tầm Hoan.

"Không có gì."

Tần Mộ Ca tăng tăng lạnh rên một tiếng nói: "Người tốt nhất cho ta quên sự tình ngày hôm qua, không phải vậy cho dù người là Thu Nhượng Hi thân thích, hậu quả cũng không phải người có thể gánh chịu!"

Bây giờ Tần Mộ Ca đã đem lại nói trắng, Diệp Tầm Hoan nếu như ở ách chừng rõ ràng giả bộ hồ đồ, thì có chút không còn gì để nói, hơn nữa điều này cũng không phải Diệp Tầm Hoan tính cách!

"Vốn là ta đều quên gần đủ rồi, người xem một chút người, tại sao phải làm nổi lên ta hồi ức." Diệp Tầm Hoan không nhẹ không nặng nói ra: "Có phải là người quên không được ta tốt, quên không được Nhị đệ mạnh mẽ!"

"Bất quá không liên quan, quên được liền không cần đã quên." Diệp Tầm Hoan thập phần phóng khoáng nói: "Sau đó nếu như dùng Nhị đệ thời

điểm, cho ta nói tiếng, miễn phí tới cửa phục vụ phục vụ, ngày hôm qua Nhị đệ trả lại ta nói, hẳn rất yêu thích người cái kia điên cuồng sức mạnh đây, còn muốn sau đó có cơ hội cùng người thân cận hơn một chút đây!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cái kia mời về đi tìm Tàn tổng đi

Hoàng Đồ Tập Đoàn trải qua thập phần rộng khắp, mặc dù là dựa vào điện thương cất bước làm giàu, nhưng ở công thành danh toại sau khi, Thu Nhược Hi đồng thời không có bỏ qua điện thương, phảng phất Thu Nhược Hi sớm biết điện thương trong tương lai đều sẽ là một đại đứng đầu giống như vậy, này không hiện tại Hoàng Đồ Tập Đoàn điện thương là càng làm càng lớn không nói, thậm chí ép quanh thân cái khác điện thương đều không thể thở dốc.

Không chỉ có như vậy, Hoàng Đồ Tập Đoàn hiện tại cũng tại triều trang phục lĩnh vực phát triển, ở thiết kế cùng mở rộng chính mình hàng hiệu, chuẩn bị làm tự chủ hàng hiệu!

Diệp Tầm Hoan không biết Tàn Mộ Ca nữ nhân này đến cùng ở Hoàng Đồ Tập Đoàn là chức vị gì, thế nhưng cùng nhau đi tới, tất cả mọi người đang nhìn đến Tàn Mộ Ca sau khi phản ứng đầu tiên chính là lui về phía sau một bước, tiếp theo lấy phi thường kính cẩn thái độ hướng hắn chín mươi độ cúi đầu, có vẻ thập phần cung kính!

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này vì đó tắc lưỡi không ngớt, e sợ cổ đại hoàng đế đi tuần cũng chỉ đến như thế chứ?

"Này, người dẫn ta đi ở đâu?" Diệp Tầm Hoan nhìn mặt lạnh không nói một lời Tàn Mộ Ca không nhịn được mở miệng dò hỏi.

"Đi người sau đó phải đi làm bộ ngành."

"Ngành gì a, người chỉ ít hẳn là cho ta nói một chút, ta tốt làm làm chuẩn bị tâm lý a!"

Tàn Mộ Ca không thèm để ý Diệp Tầm Hoan tiện nhân này, không nói một lời tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Diệp Tầm Hoan có lòng muốn muốn hỏi rõ ràng tình hình, có thể Tàn Mộ Ca nhưng căn bản không phản ứng hắn, điều này làm cho Diệp Tầm Hoan hơi cảm vô vị.

Nói thế nào hai ta cũng từng có cấp độ sâu giao lưu, người cùng ta nói một chút có thể chết a?

Banh một tấm xú mặt, người cùng Thu Nhược Hi học chứ?

Một lát sau khi, Tàn Mộ Ca mang theo Diệp Tầm Hoan đi tới lầu ba nhà kho khu!

Khi thấy một màn trước mắt toàn bộ đều là đóng gói được, chờ phân phó hàng hóa cùng với một ít công việc nhân viên chính đang phân loại bao vây, một bộ thập phần bận rộn tình cảnh sau, Diệp Tầm Hoan ngẩn ra.

Nữ nhân này sẽ không là muốn đem mình sắp xếp ở đây phân loại bao vây chứ?

"Đi theo ta!" Tàn Mộ Ca lạnh lùng nói.

Diệp Tầm Hoan thấy thế nhẹ nhàng ồ một tiếng, nhìn bận rộn cực kỳ nhân viên, liền theo Tàn Mộ Ca hướng về nhà kho tận cùng bên trong đi vào.

Ở đi vào trong, Diệp Tầm Hoan phát hiện, nhà thương khổ này bên trong dĩ nhiên có mảnh trời khác.

Chỉ thấy trước mặt khu vực, bị hoàn toàn cho phân chia thành mấy không gian, mỗi một cái không gian bị khoảng cách đi ra từng cái từng cái tiểu ô vuông, mỗi cái ô vuông đều có một máy vi tính, là một cái công nhân khu vực làm việc.

Những người này hoặc là ở gọi điện thoại, hoặc là quay về bàn phím đùng đùng gõ cái không dừng, hoặc là cầm tư liệu qua lại nhanh chóng đi lại, không có người nào lớn tiếng nào động hoặc là châu đầu ghé tai.

Nhìn trước mặt một màn, Diệp Tầm Hoan trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ —— bận rộn!

Không sai, người bên trong này đều có vẻ thập phần bận rộn.

Tần Mộ Ca không có dừng bước lại, mà là mang theo Diệp Tầm Hoan đi tới một gian độc lập văn phòng.

Cửa phòng làm việc mở ra, một cái ước chừng có hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nhẹ nhàng khoan khoái đầu trục, khỏe mạnh tự nhiên màu đồng cổ da để nam nhân chính đang quay về trước mặt một cái hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên nói gì đó.

Tần Mộ Ca ở đi tới căn phòng làm việc này cửa ra, nhẹ nhàng gõ một cái môn.

Nghe được tiếng gõ cửa sau, bên trong phòng làm việc hai người đàn ông đình chỉ trò chuyện, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa.

Khi thấy Tần Mộ Ca sau khi, chàng thanh niên lập tức cười nói: "Tần tổng, ngài có chuyện gì gọi điện thoại cho ta, ta liền cho qua, hà tất để ngài tự mình đi một chuyến đây?"

Tần Mộ Ca cũng không nói nhảm, trực tiếp chỉ vào một bên Diệp Tầm Hoan nói ra: "Người nơi này không phải thiếu người sao, ngày hôm nay mang cho người tới một người!"

Đối mặt Tần Mộ Ca đi thẳng vào vấn đề, Vương Trường Dũng sững sờ, Tần Mộ Ca tự mình cho mình tặng người lại đây?

Có thể chính mình nơi này thiếu hụt chính là đưa chuyển phát nhanh người tốt đi, người tự mình cho ta tặng người mau tới, ta sắp xếp như thế nào?

Nhìn Vương Trường Dũng người một mặt vẻ khó khăn, Tần Mộ Ca phảng phất nhìn ra Vương Trường Dũng trong nội tâm ý nghĩ một dạng: "Cho ta chăm sóc thật tốt chăm sóc hân!"

Tần Mộ Ca học lúc trước Thu Nhượng Hi đáng vẽ, đem chăm sóc hai chữ cắn rất nặng.

Nhìn Tần Mộ Ca cái kia nghiêng răng nghiêng lợi đáng đáp, Diệp Tầm Hoan không còn gì để nói, làm sao người phụ nữ đều cái này đạo đức, rõ ràng muốn người tốt tốt trừng trị chính mình, hết lần này tới lần khác nói thành chăm sóc!

Lẽ nào chức trên sân lãnh đạo đều như thế đối trá hay sao?

Ta không đều nói rồi sao, sau đó có thể tới cửa phục vụ phục vụ phục vụ, nữ nhân này làm sao còn muốn cho người khác chăm sóc ta?

Lẽ nào nàng không thích tới cửa phục vụ phục vụ phục vụ?

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, Vương Trường Dũng lập tức tâm linh thần hội, cười ha hả nói: "Không thành vấn đề, Tần tổng ngài yên tâm là tốt rồi!"

"Tốt lắm, người ta liền lưu lại cho người, chính người sắp xếp đi!"

Tần Mộ Ca sau khi rời đi, Vương Trường Dũng lập tức thu hồi khuôn mặt tươi cười, lẳng lặng ở Diệp Tầm Hoan trên người nhìn lướt qua, thần nhiên nói: "Tiểu tử, tuy rằng ta không biết người cùng Tần tổng là quan hệ gì, dĩ nhiên làm cho nàng tự mình hạ xuống đem người đưa tới đây, thế nhưng đến địa bàn của ta, liền muốn phục tùng ta sắp xếp!"

Tần Mộ Ca tự mình mang Diệp Tầm Hoan lại đây, hơn nữa còn muốn để cho mình đối với Diệp Tầm Hoan "Đặc thù chăm sóc", làm cho hân căn bản không nghĩ ra Tần Mộ Ca này trong hồ lô bán chính là thuốc gì.

Nhưng nếu lãnh đạo nói như vậy, hân cũng chỉ có thể đi làm!

Không phải vậy nếu như Tần Mộ Ca cho mình xuyên cái tiểu hài, đó cũng không là đùa giỡn.

Nữ nhân này mới vừa tới công ty không tới một tháng, thế nhưng cái kia lời đình thủ đoạn cùng Thu Nhượng Hi không phân cao thấp, cầm ở trong tay nàng người nhưng là không thiếu, chính mình nếu như dám không nghe nàng, không chừng chính mình liền muốn xui xẻo rồi.

Vì lẽ đó Vương Trường Dũng suy nghĩ một phen sau khi, vẫn là quyết định nghe Tần Mộ Ca, đối với Diệp Tầm Hoan chăm sóc thật tốt, chăm sóc!

"Nói đi, an bài cho ta công việc gì." Diệp Tầm Hoan chút nào không phản đối nói rằng.

"Chúng ta nơi này là tập đoàn phân loại hàng hóa khu cùng giao hàng bộ ngành, hiện nay nơi này chuyển phát nhanh tiểu ca không đủ, người liền đi đưa đưa chuyển phát nhanh, phân loại một thoáng hàng hóa đi!" Vương Trường Dũng sắp xếp nói.

Nghe được Vương Trường Dũng mà nói sau, Diệp Tầm Hoan nhất thời tròng lớn hai con mắt.

Thảo, để lão tử đi đưa chuyển phát nhanh?

Tê liệt, này nếu như truyền đi, bị chính mình những huynh đệ kia biết rồi, còn không chê cười chết, coi như là bị chính mình những kia đối thủ biết rồi, chi sợ cũng phải cười đến rụng răng!

Nhìn Diệp Tầm Hoan bộ kia cực kỳ đáng đáp khiếp sợ, Vương Trường Dũng chân mày cau lại, ngữ khí có chút không quen nói ra: "Làm sao, người không muốn?"

"Phí lời, ta nhưng là lão bản của các người mời tới, các người an bài cho ta chuyện này. . ."

"Người nếu như không muốn làm cũng được, như vậy xin người trở lại tìm Tần tổng đi, ta toà này miếu tiểu, e sợ thu không được người!" Vương Trường Dũng không mặn không nhạt nói rằng!

"Thảo, ta cái gì vậy còn liên không làm, Tần Mộ Ca ở nơi đó, nói cho ta, ta tìm nàng đi!" Diệp Tầm Hoan lạnh rên một tiếng nói rằng.

Hắn Diệp Tầm Hoan làm sao cũng đứng Thu Nhượng Hi lão công, là công ty này trên danh nghĩa một nửa chương môn nhân, muốn để cho mình làm chuyên phát nhanh tiêu ca, không có cửa đâu!

"Lầu mười bảy, người tùy tiện vừa hỏi liền biết." Vương Trường Dũng chỉ chỉ trên lầu.

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan cũng không nói thêm cái gì, liền trực tiếp xoay người rời khỏi nơi này.

Nhìn Diệp Tầm Hoan xoay người rời đi, Vương Trường Dũng bên cạnh cái kia cái người đàn ông trung niên lập tức nói: "Vương tổng, như vậy liền để hắn đi, Tần tổng nơi đó. . ."

"Lão Lý, tuy rằng ta không biết Tần tổng làm sao biết tự mình đưa một người lại đây, thế nhưng ta có thể khẳng định, chờ sau đó, hắn còn có thể trở về, người tin sao?" Nói xong Vương Trường Dũng cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc, liền cho Tần Mộ Ca mang điện thoại đánh tới!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Người muốn làm gì

Diệp Tầm Hoan ở đi tới Tần Mộ Ca văn phòng thời điểm, Tần Mộ Ca đã sớm nhận được Vương Trường Dũng điện thoại, đã làm tốt tư thế, đang đợi Diệp Tầm Hoan!

"Tiên sinh, người không thể xông vào. . ."

"Tiên sinh, người ở đây dạng ta có thể gọi bảo vệ. . ."

Tần Mộ Ca thư ký nhìn không kiêng dè chút nào xông vào văn phòng Diệp Tầm Hoan, đầy mặt sự bất đắc dĩ.

Ở Hoàng Đồ Tập Đoàn đợi thời gian dài như vậy, nàng vẫn là lần thứ nhất gặp phải Diệp Tầm Hoan như thế số một người, tới liền gọi nhượng Tần Mộ Ca lẫn ra đây.

Tần Mộ Ca là ai?

Vậy cũng là Thu Nhượng Hi từ hải ngoại bỏ ra nhiều tiền mời đi theo, hơn nữa từ khi Tần Mộ Ca vừa lên đài chính là một hồi cải cách, không biết có bao nhiêu người đều cầm ở trong tay nàng, có thể nói là điển hình Diệt Tuyệt sư thái!

Có thể vị đại gia này, nhưng không kiêng dè chút nào gào to để Tần Mộ Ca lẫn ra đây.

Tần Mộ Ca thư ký thật sự rất muốn hỏi một câu: "Người biết chữ "chết" viết như thế nào sao?"

Tần Mộ Ca thư ký làm sao có khả năng có thể ngăn cản Diệp Tầm Hoan, chỉ là trong nháy mắt Diệp Tầm Hoan liền vọt tới Tần Mộ Ca trong phòng làm việc, mà Tần Mộ Ca nhưng là giả vờ giả vịt xem lướt qua một phần văn kiện!

Lập tức, Tần Mộ Ca ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa ra một mặt hoảng loạn thư ký cùng nổi giận đùng đùng Diệp Tầm Hoan.

"Tần Mộ Ca, người có ý gì, cho lão tử nói rõ ràng!" Diệp Tầm Hoan nổi giận đùng đùng hỏi.

"Tần tổng, hắn. . ." Tần Mộ Ca thư ký mặt làm khó để nhìn Tần Mộ Ca.

"Người đi xuống trước đi!" Tần Mộ Ca khoát tay áo một cái, thần nhiên nói.

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, cái này tiểu thư ký hơi sững sờ, này nếu như đặt ở dĩ vãng dám có người xông phòng làm việc của nàng, e sợ Tần Mộ

Ca đã sớm nổi giận rồi!

Nhưng lòng đang, Tần Mộ Ca nhưng một mặt bình tĩnh?

Này tình huống thế nào?

Tuy rằng trong lòng hiếu kỳ, thế nhưng cái này tiểu thư ký cũng không có dám lẩm miệng, như được đại xá giống như vội vàng rời đi Tần Mộ Ca vẫn phòng.

Đừng động đây là tình huống thế nào, Tần Mộ Ca không có trách tội nàng, đối với nàng mà nói chính là chuyện tốt to lớn.

Tiểu thư ký sau khi rời đi, Diệp Tầm Hoan trừng trừng nhìn Tần Mộ Ca nói: "Tần Mộ Ca, ngươi nói cho ta rõ, đến cùng có ý gì?"

"Chuyện gì xảy ra sao?" Tần Mộ Ca một mặt mờ mịt nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nhìn Tần Mộ Ca cái kia mờ mịt đáng vẽ, Diệp Tầm Hoan trong lòng cái kia khí a, nàng liền không tin nữ nhân này không biết đến cùng làm sao, liền không tin Vương Trường Dũng sẽ không cho nàng mặt báo.

"Ngươi để ta khi chuyển phát nhanh tiểu ca là có ý gì?"

"Ta không biết a!" Tần Mộ Ca như trước một bộ mờ mịt đáng vẽ: "Bọn họ cho ngươi đi đưa chuyển phát nhanh sao?"

Nhìn Tần Mộ Ca cái kia mờ mịt đáng vẽ, Diệp Tầm Hoan trong lòng buồn bực không thôi, nữ nhân này trang còn rất như a, ngươi nếu như không biết thì nên trách rồi!

"Thật sao?" Diệp Tầm Hoan cười lạnh một tiếng: "Vậy ngươi khiến người ta chăm sóc thật tốt chăm sóc ta, là có ý gì?"

"Chính là nhiều dẫn dắt ngươi." Tần Mộ Ca thân nhiên nói: "Dù sao ngươi là Thu tổng đưa tới người, nếu là không cố gắng chăm sóc một thoáng, trở về Thu tổng trách tội xuống ta cũng không đảm đương nổi a!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, này giọng quan thuê xe, thật cái gì vậy không ai.

"Ngươi chăm sóc chính là để ta đưa chuyển phát nhanh?"

"Ta lặp lại lần nữa, việc này ta đồng thời không biết chuyện." Tần Mộ Ca nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia buồn bực không thôi đáng vẽ, trong lòng một trận sáng khoái vô cùng.

Nguyên bản vừa nghĩ tới sau đó Diệp Tầm Hoan sẽ thường thường ở trước mặt mình lắc lư, thậm chí có thể sẽ nắm lấy thứ hai người phiên văn phúc vũ sự tình đến nói chuyện, trong lòng lại như là ăn con ruồi một dạng khó chịu, cho nên nàng mới đưa Diệp Tầm Hoan cho đưa đến phía dưới.

Ý nghĩa tư chính là để hắn đi đưa chuyển phát nhanh, mắt không gặp, tâm không phiền!

Ngươi không phải đắc sắt sao?

Ngươi không phải miệng tiện sao?

Tiếp tục a!

Ở trên giường ngươi có thể để cho ta gọi, ở công ty ta có thể cho ngươi nhảy!

Nhìn như là ăn con ruồi giống như vậy, sắc mặt khó coi Diệp Tầm Hoan, Tần Mộ Ca càng cảm giác mình ý đồ này tương đương tươi đẹp, càng cảm giác mình thực sự quá thông minh.

Lên lầu nương không mau mau tìm một chỗ không người trốn đi, còn dám ở trước mặt ta lắc lư, tiểu tử ngươi lá gan không nhỏ a!

"Thiếu ở đây lừa phỉnh ta, ta không phải là ba tuổi đứa nhỏ." Diệp Tầm Hoan đặt mông ngồi ở trên ghế salông, nhen lửa một điếu thuốc nói ra: "Lão tử cho ngươi nói rõ, ông đây mặc kệ!"

Tần Mộ Ca thân nhiên nói: "Vậy ngươi có thể đi rồi!"

"Ngươi . . ."

"Ngươi phải biết nơi này không phải nhà ngươi, là công ty, tuy rằng ta là công ty thủ tịch CEO, Thu tổng đem ngươi giao cho ta, nhưng rất nhiều lúc nhất định phải tiến hành toàn cục tổng hợp cân nhắc."

"Nếu như trong công ty mỗi người, đều nói với ta không muốn làm nào đó một công việc, đều muốn chọn mình thích việc làm tới làm, như vậy ta công tác cũng không tiếp tục được rồi!"

"Đừng cho ta giờ giọng!" Diệp Tầm Hoan từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói ra: "Người nếu như không cho ta đổi, ta tuyệt đối không được!"

"Vậy người tùy ý a!" Tần Mộ Ca không nóng không lạnh nói ra: "Bất quá việc này người muốn đi tìm Thu tổng, cho Thu tổng nói, nếu như Thu tổng nói không cho người đưa chuyển phát nhanh, như vậy người muốn làm gì, cũng có thể!"

"Dù sao, ta bất quá chỉ là một cái làm công mà thôi, vì lẽ đó người cũng đừng làm khó dễ ta!" Tần Mộ Ca nhìn Diệp Tầm Hoan bộ kia vô lực đáng vẻ, trong lòng tuy rằng sáng khoái vô cùng, nhưng sắc mặt nhưng là thập phần bình tĩnh!

"Người. . ."

"Được rồi, nếu như không có chuyện gì, như vậy người liền đi ra ngoài đi, ta còn làm việc muốn bận bịu!" Tần Mộ Ca quay về Diệp Tầm Hoan truyền đạt lệnh trực khách.

"Người thật sự không cho ta đổi?"

Diệp Tầm Hoan có thể khẳng định, nếu như mình đi tìm Thu Nhược Hi, như vậy tuyệt đối sẽ cùng Tần Mộ Ca nơi này như nhau, thậm chí sẽ chỉ có hơn chứ không kém.

Đừng xem Thu Nhược Hi lạnh như băng, đối với bất kỳ người nào đều không quen ngôn từ, nhưng Thu Nhược Hi nếu như mở miệng tỏ lên Diệp Tầm Hoan đến, tầm kia miệng nhỏ có thể đem Diệp Tầm Hoan này đường đường nam nhi bảy thước nói không thông dong, thậm chí sẽ sản sinh một loại coi thường mạng sống bản thân ý nghĩ.

Đã từng rất nhiều lần, Diệp Tầm Hoan đều đang nghĩ, cũng may mà là chính mình cưới Thu Nhược Hi, nếu như nam nhân khác cưới nàng, không biết đều nhảy lầu bao nhiêu lần.

Đồng thời, Diệp Tầm Hoan cũng cảm giác, chính mình này cưới không phải một người vợ, mà cái gì vậy là cưới khó chịu!

"Không phải ta không cho người đổi, mà là hiện tại tất cả bộ ngành cũng không thiếu người." Tần Mộ Ca giả vờ khó khăn nói: "Như vậy đi, người đi tìm Thu tổng đi, nhìn Thu tổng nói thế nào, vạn nhất Thu tổng cho người đơn độc ở thiết trí một cái cương vị đây?"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, để Thu Nhược Hi cho mình đơn độc thiết trí một cái cương vị, này cái gì vậy không phải vô nghĩa sao?

Làm không được, nữ nhân này so Tần Mộ Ca càng muốn để chính mình mỗi ngày gió thổi nhật phơi đi đưa chuyển phát nhanh đây!

Dù sao nữ nhân này đối với mình khó chịu rất lâu, nhưng cũng không tìm được thu thập phương pháp của chính mình.

"Người xác định không cho ta đổi?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan chậm rãi đứng lên, đem tàn thuốc trong tay cho bóp tắt, hướng về trong thùng rác đạn tiến vào.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đứng dậy, cùng với trên mặt cái kia tà mị nụ cười, không vội không nóng này hướng về chính mình đi tới, Tần Mộ Ca trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, một luồng dự cảm không tốt nhất thời từ trong lòng bay lên: "Người. . . Người muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Đập chết người cái không biết xấu hổ đồ vật

Diệp Tầm Hoan không để ý đến Tần Mộ Ca, như trước trên mặt mang theo tà mị nụ cười hướng về Tần Mộ Ca không vội không nóng này đi đến.

Diệp Tầm Hoan càng như vậy, Tần Mộ Ca trong lòng cái kia phần bất an liền càng là mãnh liệt!

Hắn nghĩ muốn làm gì, sẽ không là muốn ở chỗ này bắt lịch sự chính mình chứ?

Xem đáng đáp kia thật giống a!

"Ta cảnh cáo người. . . Người cũng không nên xằng bậy. . . Nơi này là Hoàng Đồ Tập Đoàn, người nếu như. . ." Tần Mộ Ca trong thanh âm mang theo

một tia tiếng rung!

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan đã đến Tần Mộ Ca mặt trước, không nói hai lời, trực tiếp đưa tay ra chuyển nhúc nhích một chút Tần Mộ Ca ***** hạ ông chủ ghé tựa!

"Diệp Tầm Hoan. . . Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì. . . Ta. . . Ta có thể gọi người a. . ."

Ngay trong Tần Mộ Ca đầy mặt sợ hãi hoảng loạn thời điểm, Diệp Tầm Hoan hai tay giơ lên cao, bỗng nhiên lùn người xuống, cả người bỏ ở trên mặt đất, hãy cùng tà giáo bái thần nghi thức giống, hai tay gặt gao ôm lấy Tần Mộ Ca thon dài mà giàu có co dãn bắp đùi!

Diệp Tầm Hoan này đột ngột cử động, nhất thời làm cho Tần Mộ Ca không nhận được phát sinh một đạo tiếng thét chói tai!

Ngay trong Tần Mộ Ca sợ hãi không thời thời điểm, Diệp Tầm Hoan cái kia ừ rừ cực kỳ âm thanh rộng mở vang lên.

"Tần tổng, Tần tổng a, van cầu ngươi cho ta thay cái công tác đi, ta như thế soái, nếu như mỗi ngày dài nắng dầm sương, bị phơi đen, sau đó đi quán bar còn làm sao ước? Pháo. . ." Diệp Tầm Hoan than vãn: "Nếu như gặp phải người quen, biết ta là đưa chuyển phát nhanh, ai còn có thể cùng ta ước. . ."

Vốn là trong lòng căng thẳng đến cực điểm Tần Mộ Ca, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan này 180 độ chuyển biến sau, cái kia tinh xảo mũi ngọc tinh xảo không bị không chế co giật một thoáng.

Thời khắc này, Tần Mộ Ca có loại muốn một cái bóp chết Diệp Tầm Hoan kích động.

Tên khốn kiếp này không muốn đưa chuyển phát nhanh, hóa ra là vì sau đó quán bar liệt điểm. . .

Chính mình lúc trước ở quán bar đến cùng tìm một cái ra sao kỳ hoa nam nhân a!

Vốn là nài cho rằng Diệp Tầm Hoan là muốn đem chính mình cho ở trong phòng làm việc cái kia cái gì đây, nhưng là ai biết, hàng này dĩ nhiên là xin tha, cầu chính mình cho hắn đổi việc cương vị!

Xem đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan ôm bắp đùi của nàng, dùng sức ma sát đáng vẽ, không khỏi vừa xấu hổ vừa tức giận, đồng thời bị Diệp Tầm Hoan đôi tay này như thế một màn, Tần Mộ Ca trong đầu không kim lòng được nhớ tới tối ngày hôm qua triển miên một màn.

Nghĩ tới đây, Tần Mộ Ca khuôn mặt xinh đẹp liền trở nên càng thêm thông đỏ lên.

Chính mình làm sao có thể nghĩ loại chuyện kia đây. . .

Trong phòng làm việc, Diệp Tầm Hoan ôm mỹ nữ CEO Tần Mộ Ca bắp đùi, gào khóc không ngớt, hai tay không được ở trên đùi không ngừng mà ma sát. . .

Chân không sai, thon dài mà giàu có co dãn, đặc biệt là ở trên giường kẹp lấy hông của mình lúc, càng là sáng khoái. . .

Rất nhớ đang bị này đôi đùi đẹp cho quán quanh một thoáng a!

Nếu như tình cảnh này bị Hoàng Đồ Tập Đoàn người cho nhìn thấy, tuyệt đối sẽ trừng lớn hai con mắt, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn trước mặt một màn.

Hết cách rồi, Tần Mộ Ca này Diệt Tuyệt sư thái tác phong nhưng là để vô số người nhìn mà phát khiếp, có thể Diệp Tầm Hoan nhưng dám ôm vị này Diệt Tuyệt sư thái đùi đẹp, còn không ngừng mà ma sát. . .

Tiểu tử, ngươi từ nhỏ là ăn gan hùm mật gấu lớn lên sao?

Bị Diệp Tầm Hoan như thế ôm, Tần Mộ Ca sắc mặt trở nên càng thêm thông đỏ lên, giận dữ và xấu hổ cực kỳ nói ra: "Ngươi buông ra ta. . ."

"Tần tổng van cầu ngươi cho ta thay cái công tác đi, nói thế nào hai ta cũng đã làm một đêm phu thê. . ." Diệp Tầm Hoan gào khóc không ngớt: "Có câu nói nhất dạ phu thê bách sự nhật ân, ngươi cũng không thể đủ tuyệt tình như vậy a. . ."

Nghe được Diệp Tầm Hoan lời này sau, Tần Mộ Ca một tấm tinh xảo khuôn mặt xinh đẹp trở nên càng thêm hồng hào lên, phảng phất nhẹ nhàng đụng vào, liền có thể tràn ra mật ngọt!

"Ngươi. . . Ngươi cho ta buông ra. . ."

"Tần tổng, ngươi không thể tuyệt tình như vậy a!" Diệp Tầm Hoan ôm Tần Mộ Ca bắp đùi, thề sống chết không tiến: "Quá mức, sau đó ngươi đang đưa ta sau khi, ta ở đưa ngươi một pháo, hơn nữa ta để ngươi cười ta vẫn không được sao. . ."

Diệp Tầm Hoan càng nói càng là không biết điều, mà Tần Mộ Ca nhưng là càng nghe, trên mặt giận dữ và xấu hổ vẻ càng là dày đặc.

Từ nhỏ đến lớn, Tần Mộ Ca dựa vào ưu việt gia đình cùng cái kia mị lực dung nhan, bất luận đi tới đó, đều là bị nhận chú ý, khiến người ta chỉ dám phóng tầm mắt nhìn, không dám khinh nhờn, ngoại trừ lần trước cùng Diệp Tầm Hoan lên giường, chưa từng bị người cho như vậy khinh bạc quá.

Càng để Tần Mộ Ca tức giận chính là, hàng này lại vẫn nói cái gì đưa chính mình một pháo. . .

Hắn coi chính mình là thành người nào rồi!

"Người cho ta buông ra, lập tức buông ra, không phải vậy ta liền cho người đi khi bảo đảm Khiết Viên!" Tần Mộ Ca giọng như băng châu, từ hàm răng lóe ra câu nói này!

Cho tới nay, Diệp Tầm Hoan đều là một cái phi thường nam nhân thức thời vụ, khi nghe đến bảo đảm Khiết Viên ba chữ sau khi, vội vàng đưa mở ra Tần Mộ Ca, một nửa nằm trên mặt đất, như là một con lạc đường cừu con giống như vậy, một mặt ủ rũ cùng thê thảm, hơn nữa ở cái kia thê thảm bên trong còn mang theo vài phần bán manh về mặt.

Cùng với làm bảo đảm Khiết Viên, còn không bằng đi làm chuyển phát nhanh tiểu ca đây.

Chỉ ít chuyển phát nhanh tiểu ca có thể mỗi ngày đều cười xe công thức một, qua lại ở phố lớn ngõ nhỏ, khó mà nói, ngày đó vẫn có thể gặp phải một mỹ nữ khách hàng, lại khó mà nói, đôi phương xem chính mình khá là có đoán chừng, không chừng rồi cùng Tần Mộ Ca như nhau cùng mình phát sinh một ít phi thường tươi đẹp sự tình đây?

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan buông ra chính mình, Tần Mộ Ca thở phào nhẹ nhõm: "Đừng nói ta không cho người đòi việc, ta cho người đòi!"

"Chuyển phát nhanh viên, bảo đảm Khiết Viên, người chọn một đi!"

"Có thể hay không lại đòi một cái?" Diệp Tầm Hoan khổ sở cầu xin nói rằng!

"Người đừng được voi đòi tiên. . ."

"Không. . . Không, ta yêu cầu cũng không cao!" Nói xong Diệp Tầm Hoan lại bắt đầu sát quyền mà chưởng lên.

Tần Mộ Ca ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời sợ hết hồn, phảng phất chỉ lo Diệp Tầm Hoan ở ôm lấy chính mình đùi đẹp không ngừng mà ma sát giống, vội vàng từ trên ghế đứng đồng thời, hướng đi một bên!

Diệp Tầm Hoan thấy thế, nhất thời không nói gì, chính mình đáng sợ như thế sao?

Chính mình rất mạnh rất đáng yêu được rồi?

"Người đến cùng muốn làm gì?" Tần Mộ Ca là thật sự chịu đủ lăm rồi Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này ý vào cùng mình từng có một hồi duyên bèo nước, đối với mình căn bản không biết cái gì gọi là khách khí.

Hiện tại hắn chỉ có một loại ý nghĩ, vậy thì là để Diệp Tầm Hoan mau chóng rời đi phòng làm việc của mình, nàng là một giấy đồng hồ đều không muốn đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan.

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, Diệp Tầm Hoan cười hi hi, chậm rãi từ dưới đất đứng lên đến, có chút ngượng ngùng nói: "Tần tổng, nếu không ta cho người khi thư ký chứ?"

"Có việc ta đến làm, không có chuyện gì người ***** đều thành, ta tuyệt đối không phản kháng, hơn nữa còn nhất định phối hợp!"

Đùa giỡn!

Diệp Tầm Hoan đây là xích quả quả đùa giỡn.

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, cái kia sáng sủa hai con mắt chậm rãi bắt đầu ngưng tụ, phun lửa!

Thời khắc này, Tần Mộ Ca muốn đem Diệp Tầm Hoan chặt thành miếng thịt cho chó ăn!

Diệp Tầm Hoan dào dạt đắc ý nói: "Hơn nữa ta còn có thể gọi, gọi dậy đến một lần sóng một lần sóng. . ."

Lời còn chưa nói hết, Tần Mộ Ca rốt cục không nhịn được bắt đầu nổi khùng, nắm lên bên cạnh nàng uống nước cái chén liền hướng về Diệp Tầm Hoan mạnh mẽ đập tới: "Lão nương đập chết người cái không biết xấu hổ đồ vật. . ."

Chương 10: Bình dân nữ thần Đường Vũ Nhu

Cuối cùng Diệp Tầm Hoan vẫn bị trục xuất về xuống lầu dưới.

Bất quá nhưng cũng không là Diệp Tầm Hoan một người trở lại, mà là Tần Mộ Ca lần nữa bắt hấn cho đưa trở về.

Hết cách rồi, hàng này thực sự là quá không biết xấu hổ, không tiền liền không đi, nhất định phải làm chính mình nam bí, Tần Mộ Ca chỉ muốn rời xa Diệp Tầm Hoan, mau nhanh để cái này không biết xấu hổ đồ vật biến mất ở tầm mắt của chính mình bên trong, để tránh khỏi nhìn biệt hỏa!

Vương Trường Dũng đoán được Diệp Tầm Hoan sẽ lần nữa trở về, thế nhưng là không nghĩ tới là Tần Mộ Ca lần nữa đem hấn trả lại, này ngược lại là để Vương Trường Dũng trong lòng nhỏ nhỏ kinh ngạc một cái.

Đem Diệp Tầm Hoan cho đưa sau khi trở về, Tần Mộ Ca dường như đem ôn thần cho vút ra ngoài, liền vội vội vàng vàng rời khỏi nơi này.

Tần Mộ Ca đi rồi, Vương Trường Dũng có chút cân nhắc nhìn Diệp Tầm Hoan: "Được rồi, nếu trở về, như vậy ta cũng không làm khó ngươi, ở chỗ này của ta làm rất tốt, ta sẽ không bạc đãi ngươi!"

Nói xong Vương Trường Dũng gọi một cú điện thoại, gọi tới trước ở hấn trong phòng làm việc lão Lý, liền đem Diệp Tầm Hoan cho dẫn theo đi ra ngoài.

Diệp Tầm Hoan rời phòng làm việc sau khi, Vương Trường Dũng trên mặt ngựa miễn hiện lên một đạo vẻ trầm tư.

Loáng thoáng, hấn cảm giác cái này Diệp Tầm Hoan không giống, sau lưng tuyệt đối có quan hệ gì.

Hơn nữa nhìn Tần Mộ Ca vừa nảy sắc mặt, hiển nhiên là đối với Diệp Tầm Hoan thập phần sự phẫn nộ, nhưng vẫn như cũ đưa hấn lại đây.

Liên tục hai lần để Tần Mộ Ca tự mình đưa tới, nếu như nói Diệp Tầm Hoan sau lưng không có bất kỳ quan hệ gì, như vậy hấn Vương Trường Dũng có thể không cần lăn lộn.

Nhưng là để Vương Trường Dũng không nghĩ ra chính là, tại sao Tần Mộ Ca rõ ràng rất căm ghét Diệp Tầm Hoan, nhưng còn muốn hai lần đem hấn đưa tới?

Để chính hấn lại đây không phải tốt hơn sao?

Lão Lý mang theo Diệp Tầm Hoan đi ra văn phòng sau khi, Diệp Tầm Hoan lập tức từ trên người lấy ra thuốc lá, đưa cho lão Lý một cái: "Lý ca, sau đó phải nhờ vào ngươi nhiều quan tâm rồi!"

Diệp Tầm Hoan không biết chức trên sân người làm sao kết bạn, nhưng ở thị tỉnh dân gian, không quen người lẫn nhau đệ điều thuốc, vậy liền coi là đáp lời, Diệp Tầm Hoan vẫn cảm thấy kính yên đến gần là cái rất có người ý vị đến gần phương pháp!

Lão Lý nhẹ nhàng nở nụ cười, tiếp nhận thuốc lá, thế nhưng là đồng thời không có tát, mà là kẹp ở lỗ tai mặt sau, chụp lại bờ vai của hấn nói ra: "Diệp Tầm Hoan đúng không? Chúng ta nơi này nếu như chuyển phát nhanh không nhiều, cũng sẽ không bận quá, hơn nữa ngươi mới vừa tới công ty, đối với chẳng là cái thứ gì rất quen thuộc, như vậy đi, ngươi trước tiên theo người khác học một ít phân loại chuyển phát nhanh chứ?"

Cái gọi là phân loại chuyển phát nhanh bất quá chỉ là đem các loại chuyển phát nhanh cho phân tốt loại, cùng với dựa theo mặt trên địa chỉ lẫn nhau tách ra, địa chỉ liền nhau đặt ở cùng một chỗ, rất là một loại khô khan vô vị công tác.

"Thành, hết thầy đều nghe Lý ca, Lý ca ngài dặn dò là được rồi!" Diệp Tầm Hoan phi thường phóng khoáng nói.

"Nếu ngươi không có ý kiến, như vậy liền từ phân loại bắt đầu đi!" Lão Lý khẽ cười nói: "Bất quá nếu như bận bịu, ngươi khả năng còn cần ra ngoài đưa chuyển phát nhanh!"

Lão Lý đối với Diệp Tầm Hoan hiện ra đến mức dị thường khách khí.

Hấn có thể không phải người ngu, một cái có thể làm cho Tần Mộ Ca hai lần đưa tới người, muốn nói không có bất kỳ bối cảnh, như vậy hấn có thể đi ****.

Tuy rằng hấn không có Vương Trường Dũng loại kia lâu dài, hiểu được xem kỹ đoạt độ ánh mắt, nhưng này điểm nhãn lực kính vẫn có.

Biết cùng Diệp Tầm Hoan giao hảo đối với hấn sẽ không có cái gì chỗ hỏng.

Hơn nữa cũng lấy vô tình hiện thực đánh bóng thời gian dài như vậy, hấn hiểu được xử sự tròn trịa, này không đồng thời không có để Diệp Tầm Hoan trực tiếp đi làm chuyển phát nhanh tiểu ca, chỉ là tình cờ có thể sẽ khách mời một thoáng.

Như vậy hẳn đối với Vương Trường Dũng cũng tốt bàn giao, đồng thời còn giao hảo Diệp Tầm Hoan.

"Không thành vấn đề." Diệp Tầm Hoan lẩm lẩm liệt liệt nói ra: "Lý ca có nhu cầu gì ta làm cứ việc nói là được rồi!"

Lão Lý mang theo Diệp Tầm Hoan rất nhanh sẽ đi tới nhà kho khu, sau đó hướng về phân loại khu mà đi.

Toàn bộ phân loại khu tất cả công nhân viên toàn bộ đều đang bận rộn, có ở cầm giấy đơn không ngừng mà quay về hàng hóa, có người nhưng là ở đem những hàng hóa này phân loại, không có một người là nhàn rỗi, hiện ra đến mức dị thường bận rộn.

"Đại gia đình một thoáng." Lão Lý nhìn bận rộn mọi người nhẹ nhàng ho khan một tiếng sau khi, nhìn thấy mọi người dừng tay lại trên đầu công tác, liền lần nữa nói ra: "Vị này chính là Diệp Tầm Hoan, là các người đồng nghiệp mới tới, hi vọng các người sau đó có thể chăm sóc nhiều hơn hẳn, đại gia vỗ tay hoan nghênh!"

"Rầm . ."

Nhất thời tiếng vỗ tay như sấm!

Lập tức lão Lý lần nữa khoát tay áo một cái, ra hiệu mọi người dừng lại vỗ tay: "Được rồi, các người có ai đồng ý mang một thoáng Diệp Tầm Hoan?"

Tất cả mọi người đều trầm mặc lại, hiển nhiên không người nào nguyện ý mang.

Dù sao bọn họ đều như thế bận bịu, làm sao có thời giờ ở mang một người a, hơn nữa nếu như xuất hiện cái gì sai lầm, chính mình còn muốn theo xui xẻo.

Thời đại này tìm một công việc không dễ dàng, đặc biệt là tìm tới một phần lương cao công tác càng không dễ dàng.

Bọn họ có thể không muốn bởi vì mang một người, mà mất đi phần này tiền lương cùng đãi ngộ cũng không tệ công tác.

Nhìn thấy mọi người trầm mặc, lão Lý vừa định điểm danh tìm cá nhân mang Diệp Tầm Hoan, nhưng là ai biết một đạo dễ nghe lạnh lãnh thanh bỗng nhiên vang lên: "Ta dẫn hắn đi!"

Nghe được này nói dễ nghe lạnh lãnh tiếng vang lên, Diệp Tầm Hoan lập tức hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại, một đạo nổi bật thướt tha, cái kia đường cong vô hạn mỹ hảo thiên ánh lập tức ánh vào đến Diệp Tầm Hoan trong tầm mắt!

Nữ hài một đầu nhu thuận mái tóc như thác nước giống như buông xuống, một tấm tinh xảo trứng ngỗng mặt trắng như tuyết tuyết mỹ, mi không điểm mà thúy, môi không nhuộm mà hồng, óng ánh mũi ngọc cùng anh đào giống như miệng nhỏ; làm cho nữ nhân này có vẻ hơi ôn nhu nhược yếu, tràn ngập Giang Nam vùng sông nước nữ tử như nước ôn nhu nhân thực, khí chất điềm tĩnh mà tự nhiên, uyển ước như ngọc.

Mỹ nữ, vẫn là cực phẩm mỹ nữ!

Diệp Tầm Hoan làm sao cũng không nghĩ tới ở đây vẫn còn có như vậy cực phẩm mỹ nữ, nếu như sớm biết, còn cái gì vậy đi tìm Tần Mộ Ca làm gì, hẳn là trực tiếp đi qua!

Lão Lý đang nhìn đến Đường Vũ Nhu chủ động đứng ra sau, liền nhàn nhạt gật gật đầu: "Tốt lắm, người sau đó liền mang Diệp Tầm Hoan đi!"

Nói xong lão Lý quay đầu nhìn về phía Diệp Tầm Hoan, khi thấy Diệp Tầm Hoan cái kia trùng trùng ánh mắt sau, lão Lý trên mặt lộ ra một đạo cười khổ.

Bất quá hẳn cũng có thể lý giải Diệp Tầm Hoan, nam nhân mà, gặp phải mỹ nữ, tổng sẽ như vậy.

Nếu như hẳn lão Lý ở tuổi trẻ hai mươi tuổi, đều muốn đuổi theo Đường Vũ Nhu, tiểu cô nương này tuyệt đối là làm vợ tuyệt hảo ứng cử viên, chỉ ít hẳn là cho là như vậy.

Hơn nữa hẳn còn biết, trong này có không ít mọi người đối với Đường Vũ Nhu có ý nghĩ, liền ngay cả mình thủ trưởng Vương Trường Dũng cũng đứng, nhiều lần đều muốn đánh Đường Vũ Nhu chủ ý!

Đồng thời Đường Vũ Nhu vẫn là toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn có tiếng bình dân nữ thần, có thể nói không chỉ là Vương Trường Dũng một người muốn đánh Đường Vũ Nhu chủ ý, rất nhiều nam nhân đều nghĩ.

Có người nói, đã từng có vị cao tăng muốn để Đường Vũ Nhu đi cho nàng làm thư ký, có thể Đường Vũ Nhu nhưng không làm.

Bởi vậy có thể thấy được, tiểu cô nương này cái kia mềm mại bề ngoài bên dưới, còn có một viên phi thường cứng rắn tự ái trái tim.

Chỉ là lão Lý không biết này viên cứng rắn tự ái tâm, có thể ở đây ngư long hỗn tạp chức trên sân duy trì bao lâu mà bị đánh bóng rơi!

Bây giờ Diệp Tầm Hoan như vậy trùng trùng, đầy mặt hèn mọn nhìn Đường Vũ Nhu, không biết đã chọc giận bao nhiêu người!

Có thể Diệp Tầm Hoan không chút nào quan tâm, hoặc là nói không có nhận ra được cái khác nam tính đồng bào phun lửa ánh mắt, giờ khắc này hẳn hoàn toàn bị Đường Vũ Nhu cho sâu sắc hấp dẫn lấy.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ta cùng người đồng thời đi

Càng xem Diệp Tầm Hoan càng cảm giác Đường Vũ Nhu dễ nhìn, đặc biệt là trên người cái kia cổ khí chất nhu nhược, càng là có thể làm cho nam nhân không kìm lòng được bay lên một luồng nghĩ phải bảo vệ nàng kích động.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, nếu như không dễ nhìn, làm sao biết trở thành Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong bình dân nữ thần đây?

Bị Diệp Tầm Hoan như thế trắng trợn không kiêng dè nhìn chăm chăm xem, Đường Vũ Nhu khuôn mặt xinh đẹp bên trên chậm rãi hiện lên một đạo đỏ ửng, xem ra càng thêm xinh đẹp cảm động lên.

Mà những người khác đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan như thế trắng trợn không kiêng dè nhìn chăm chăm Đường Vũ Nhu xem, từng cái từng cái hận không thể lập tức tốt đẹp chứ giáo huấn một chút Diệp Tầm Hoan.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, như vậy hiện tại Diệp Tầm Hoan không biết đã chết rồi bao nhiêu lần.

Nhìn Diệp Tầm Hoan nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm Đường Vũ Nhu đáng vẻ, lão Lý nhẹ nhàng ho khan một tiếng: "Diệp Tầm Hoan, sau đó ngươi hãy cùng Tiểu Đường làm đi!"

Nghe được lão Lý, Diệp Tầm Hoan lập tức trở về quá thần, quay về Đường Vũ Nhu nhẹ nhàng nở nụ cười, rất là lễ phép mà lại thân sĩ đưa tay ra: "Vậy sau này liền nhiều phiền phức ngươi rồi!"

Đường Vũ Nhu thấy thế vui tươi nở nụ cười, đưa tay ra tính chất tượng trưng cùng Diệp Tầm Hoan nắm một thoáng, sau đó cấp tốc thu hồi.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, lần nữa cười cợt, khoan hãy nói, tiểu cô nương này cười dậy càng đẹp, hơn nữa cái kia tay thực sự là bóng loáng a, lại như là Tô Hàng tơ lụa giống như!

Lão Lý thấy thế gật gật đầu: "Tiểu Đường, ngươi cho hắn nói một chút tập đoàn chúng ta quy củ, cùng với nơi này cần thiết phải chú ý sự hạng!"

"Ta biết rồi, lý chủ quản!" Đường Vũ Nhu âm thanh vui tươi nói rằng.

Lập tức lão Lý cũng không có ở đây dừng lại lâu, liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

Lão Lý vừa đi, Diệp Tầm Hoan lập tức lần nữa nhìn chăm chăm Đường Vũ Nhu xem lên, hơn nữa còn là từ đầu đến chân trên dưới bắt đầu không ngừng mà đánh giá lên.

Làm Đường Vũ Nhu một bộ thập phần ngượng ngùng đáng đáp.

Giờ khắc này Đường Vũ Nhu này ngượng ngùng đáng đáp, lại như là mới vừa vừa rời đi trường học tiểu nữ sinh giống như vậy, rất là câu người.

"Ngươi. . . Ngươi nhìn cái gì?"

Tuy rằng thường thường mỗi ngày có rất nhiều người cũng biết này dạng nhìn mình chăm chăm, nhưng cũng không có như Diệp Tầm Hoan như vậy, chột bắt đầu chậm rãi nhìn mình chăm chăm ngược xem lên.

Diệp Tầm Hoan cười hi hi: "Không. . . Không cái gì, ngươi thật xinh đẹp, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như ngươi xinh đẹp như vậy nữ sinh, nhất thời khó kìm lòng nổi, ta nghĩ ngươi cũng có thể lý giải đúng không?"

Không có nữ nhân không thích nghe đến người khác tán thưởng chính mình đẹp đẽ, vì lẽ đó khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Đường Vũ Nhu trên mặt lập tức lộ ra một đạo rực rỡ như hoa nụ cười, nàng còn xưa nay chưa bao giờ gặp như thế thú vị nam nhân.

Nếu như là nam nhân khác như thế nhìn nàng, nàng hỏi như vậy, như vậy đối phương nhất định sẽ dùng hết tất cả ngôn ngữ để che dấu ý đồ của chính mình, có thể Diệp Tầm Hoan nhưng thẳng thắn, không chút nào che giấu ý đồ của chính mình.

Đường Vũ Nhu là một cái rất hướng nội nữ hài, nếu như là loại kia lớn mật mà lại muốn phỏng nữ hài tuyệt đối sẽ nói: "Có thật không?"

Nhưng Đường Vũ Nhu không có, nàng nhưng là quay về Diệp Tầm Hoan sắp nổi lên Hoàng Đồ Tập Đoàn quy củ, cùng với hàng hóa phân chia, cùng với chuyển phát nhanh đưa kiện phân chia.

"Mỹ nữ sư phụ, có muốn hay không phiền toái như vậy, một cái chuyển phát nhanh mà thôi, chỉ cần bày ra chính tề không liền có thể lấy sao, có muốn hay không phiền toái như vậy, phân chia như thế cẩn thận."

Nghe được Diệp Tầm Hoan gọi mình mỹ nữ sư phụ, Đường Vũ Nhu hơi run run, đỏ mặt nói ra: "Người gọi ta vũ nhu là tốt rồi, bọn họ đều là như vậy gọi ta!"

"Cái này không được đâu?"

"Không có chuyện gì!" Đường Vũ Nhu phảng phất rất yêu cười giống như vậy, trên mặt đều là tràn trề một loại khiến người ta như gió xuân ấm áp nụ cười: "Người vừa nói tùy ý bày ra là không thể!"

"Trong này có rất nhiều quý trọng vật phẩm còn có hàng xa xỉ, chúng ta nhất định phải cẩn nhẹ để nhẹ." Đường Vũ Nhu rất là thật lòng là Diệp Tầm Hoan giải thích: "Hơn nữa chuyển phát nhanh khu vực cũng nhất định phải cẩn thận phân chia đi ra, tập đoàn chúng ta chú ý tốc độ, nếu như chúng ta lung tung bày ra, như vậy liền để rất nhiều đưa chuyển phát nhanh đồng sự nhiều chạy rất nhiều đường, nếu như chúng ta phân chia ra, bọn họ là có thể thiếu chạy rất nhiều đường, hơn nữa công tác hiệu suất cũng có thể có được tăng mạnh, khách hàng nhanh chóng thu được đồ vật của chính mình, cũng sẽ cao hứng phi thường. . ."

Vốn là Diệp Tầm Hoan cho rằng một cái nhỏ nhỏ chuyển phát nhanh tùy tiện phái đưa là có thể, nhưng là không nghĩ tới trong đó dĩ nhiên có nhiều như vậy môn đạo.

Có thể Diệp Tầm Hoan nào biết, Hoàng Đồ Tập Đoàn tôn chỉ chính là phục vụ khách hàng, khách hàng là bọn họ tất cả.

Đặc biệt là những kia ở hoàng đồ điện thương trang web mua hàng xa xỉ nữ tính, càng là có thể làm cho các nàng đủ không ra khỏi cửa, liền có thể hưởng thụ đến vượt qua nhất lưu trong điểm phục vụ.

Cũng chính bởi vì vậy, Hoàng Đồ Tập Đoàn điện thương mới sẽ càng làm càng lớn, mới sẽ bị nhận khen ngợi.

Ngay trong Đường Vũ Nhu cho Diệp Tầm Hoan hết sức chăm chú giảng giải thời điểm, một người mặc nghề nghiệp trang phục nữ nhân hướng về Đường Vũ Nhu đi tới.

Nữ nhân tướng mạo rất là giống như vậy, bất quá vóc người lại hết sức cao gầy, cả người mang theo một tia hồ mị từ khí.

Nữ nhân ở đi tới Đường Vũ Nhu bên người sau, một bộ ở trên cao nhìn xuống dáng dấp nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Tiểu Đường, phòng nhân sự quản lý Khang tổng gọi điện thoại để người qua một chuyến, có chuyện tìm người!"

Ngạc nhiên nghe được nữ nhân này mà nói sau, Đường Vũ Nhu hơi run run, đồng thời trên mặt cũng chậm chậm hiện lên một đạo căm ghét cùng một chút sợ hãi vẻ, có chút khiếp đảm nói ra: "Được rồi, Hứa tỷ, ta biết rồi!"

"Tiểu Đường, người có thể muốn mau mau tới a." Hứa tỷ cười tủm tỉm nói ra: "Không nên để cho Khang tổng lão cho chúng ta gọi điện thoại thúc, như vậy không được, biết không?"

"Ta biết rồi!"

"Hừm, vậy thì tốt." Hứa tỷ thoả mãn gật gật đầu: "Tiểu Đường, ta rất yêu quý người, cố gắng hỗn, khó mà nói ngày đó liền không cần ở đây làm việc, hơn nữa người Hứa tỷ ta ngày sau còn nhiều hơn nhiều dựa vào người dẫn."

Rất hiển nhiên cái này Hứa tỷ rõ ràng có ý riêng!

Đường Vũ Nhu cúi đầu không nói gì, nhưng trắng noãn hàm răng đã cắn vào nhau.

Sau đó, cái này Hứa tỷ cũng không nói thêm gì nữa liền trực tiếp xoay người rời đi, bất quá ở xoay người một khắc đó, Hứa tỷ nhỏ giọng thầm nói: "Đẹp để có ích lợi gì, người mỹ B bị tội, còn không phải cũng bị tiền!"

Lời nói mặc dù nói như vậy, thế nhưng cái kia trong thanh âm nhưng tràn ngập nồng đậm ước ao.

Hiển nhiên nàng cũng nghĩ bị tội, chỉ có điều trường không tốt.

Những người khác đang nhìn đến Hứa tỷ sau khi rời đi, đặc biệt là nam tính đồng bào không nhận được thờ dài một tiếng, mà nữ đồng bào nhưng là có người ước ao, có người là Đường Vũ Nhu mặc niệm.

Nữ nhân này mỗi lần tới đều không có chuyện gì tốt, đương nhiên là đối với Đường Vũ Nhu chưa có tốt sự.

Không biết lần này lại là cái kia tổng đánh Đường Vũ Nhu chú ý đây!

Bọn họ muốn thay Đường Vũ Nhu ra mặt, có thể cũng không dám, bởi vì bọn họ còn phải làm việc, còn muốn kiếm tiền, đặc tội những người kia, liền

không cần ở đây đợi.

Đây chính là hiện thực, chính là xã hội, lại như là Hứa tỷ nói, thời đại này chỉ cần không có bối cảnh, lớn lên xinh đẹp cũng đúng một loại tội, phía dưới phải gặp tội a!

Hứa tỷ âm thanh tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng đồng thời không có tránh được Diệp Tầm Hoan lỗ tai, lập tức liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu.

Khi thấy Đường Vũ Nhu cái kia điểm đậm đáng yêu mà lại có vẻ bất lực đáng đáp, Diệp Tầm Hoan trong lòng trong lúc nhất thời bay lên một luồng mãnh liệt bảo vệ cái này bề ngoài nhu nhược, trong xương kiên cường, như một đóa ở trong gió chấp chôn chó đuôi hoa nữ hài!

"Người không sao chứ?"

"Không. . . Không có chuyện gì!" Đường Vũ Nhu sắc mặt có chút lờ mờ nói ra: "Ta có chuyện, rồi đi trước một hồi, người ở lại chỗ này theo bọn họ học đi!"

"Nếu không, ta cùng người cùng đi?" Diệp Tầm Hoan đề nghị: "Ngược lại ta vừa tới, cái gì cũng không hiểu, người này vừa đi, ta cũng không có chuyện gì!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Hành hung Khang Hoài Viễn

Đường Vũ Nhu cuối cùng vẫn là không có mang Diệp Tầm Hoan cùng đi phòng nhân sự tìm Khang Hoài Viễn, không phải là không muốn, mà là nàng sợ liên lụy Diệp Tầm Hoan!

Diệp Tầm Hoan nhưng là vừa đến Hoàng Đồ Tập Đoàn, là một cái béo mập người mới, mà Khang Hoài Viễn nhưng là phòng nhân sự quản lí, nắm giữ Hoàng Đồ Tập Đoàn vô số người vận mệnh.

Khang Hoài Viễn không có tìm Diệp Tầm Hoan, nếu là mang theo Diệp Tầm Hoan quá khứ, như vậy e sợ Khang Hoài Viễn nhất định sẽ răn dạy Diệp Tầm Hoan ở trong lúc công tác cách cương, thậm chí có thể làm mờ đi lớn.

Vì lẽ đó cho dù trong nội tâm đối với Khang Hoài Viễn tràn ngập ý sợ hãi, thế nhưng như trước chính mình đi trước.

Tất cả chỉ vì không liên lụy Diệp Tầm Hoan.

Đường Vũ Nhu đi rồi, Diệp Tầm Hoan liền nhàn rỗi, tẻ nhạt thời khắc, Diệp Tầm Hoan và những người khác nói chuyện phiếm lên.

Tuy rằng những người này trước bởi vì Đường Vũ Nhu đối với Diệp Tầm Hoan có chút cừu thị, nhưng khi nghe đến Diệp Tầm Hoan hỏi Đường Vũ Nhu sau, từng cái từng cái liền nói cái không dừng lên!

Từ những người này trong miệng Diệp Tầm Hoan biết được, cái gọi là Khang tổng vẫn đối với Đường Vũ Nhu lòng mang ý đồ xấu, này đã không phải lần đầu tiên mang Đường Vũ Nhu cho gọi đi rồi.

Nhớ tới có một lần Đường Vũ Nhu bị Khang Hoài Viễn cho gọi đi, lúc trở lại là khóc lóc trở về, bắt luận người khác hỏi cái gì, nàng đều là không lên tiếng, một mặt hoảng loạn mà vừa sợ.

Đồng thời Diệp Tầm Hoan cũng biết, ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong những cái được gọi là cao tầng có không ít người xem Đường Vũ Nhu tuổi trẻ xinh đẹp, đều muốn có ý đồ với nàng.

Có thể nói, Đường Vũ Nhu bị những này cái gọi là cao tầng cho gọi đi là chuyện thường.

Bọn họ những người này, tuy rằng tức giận, phẫn nộ, là Đường Vũ Nhu tổn thương bởi bất công, thế nhưng là lại không thể làm gì.

Vì Đường Vũ Nhu cùng những người này làm?

Như vậy chịu thiệt nhất định là chính mình, hơn nữa còn biết ném mất công tác.

Vì bát ăn cơm của chính mình, vì mình sau đó sinh hoạt, những người này không thể không nhìn bọn họ nữ thần thường thường bị những người này cho

quấy rầy, mà không có bất kỳ biện pháp.

Vì lẽ đó, không phải những người này không cho Đường Vũ Nhu ra mặt, mà là thực tế tàn khốc, để bọn họ không thể ra đầu.

Diệp Tầm Hoan ở biết những này sau khi, nhất thời không làm.

Tê liệt, lão tử thật vất vả gặp phải một mỹ nữ, hơn nữa ở trong công ty vẫn tính sự phụ của chính mình, các người liền muốn chà đạp.

Ta đi đại gia người!

"Phòng nhân sự ở mấy lầu?"

"Mười lầu!" Một người phụ nữ vươn ngón tay chỉ trên lầu.

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến mười lầu sau khi, không nói hai lời, lập tức xoay người rời khỏi nơi này.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan không nói hai lời, những người này tất cả mọi người đều là ngẩn ra.

Hắn . . . Hắn muốn làm gì đi?

"Hắn sẽ không là đi mười lầu tìm vũ mềm chứ?"

"Trời mới biết a!"

Diệp Tầm Hoan đúng là muốn đi mười lầu, đi tìm Đường Vũ Nhu, sẽ đi gặp cái này Khang Hoài Viễn.

Đương nhiên, nếu là Đường Vũ Nhu là loại kia tâm cam sa đoạ, vì trèo lên trên, có thể bán đi tất cả nữ nhân, Diệp Tầm Hoan có thể khi làm chuyện gì đều không có phản sinh, mặc kệ chẳng quan tâm!

Dù sao tại chức trên sân, dựa vào thân thể trèo lên trên nữ nhân chỗ nào cũng có.

Nhưng Đường Vũ Nhu rõ ràng không phải, Diệp Tầm Hoan từ Đường Vũ Nhu trên mặt có thể nhìn ra, cái kia phần sâu sắc không cam lòng cùng bất lực, đồng thời Diệp Tầm Hoan cũng từ những người này trong miệng xác định Đường Vũ Nhu không phải loại kia kỹ năng bơi dương hoa nữ nhân, không phải loại kia vì tiền đồ, vì lợi ích bán đi thân thể mình nữ nhân.

Làm sao chó này 1 ngày xã hội, nhưng buộc người không không đi làm người không muốn đi việc làm.

Tất cả những thứ này đều là sinh tồn.

Diệp Tầm Hoan không muốn nhìn thấy cái này bề ngoài nhu nhược, trong xương nhưng lộ ra kiên cường nữ hài bị này như mực xã hội đại nhiễm hang cho nhiễm hắc, vì lẽ đó hắn dự định giúp Đường Vũ Nhu.

Người khác sợ không công tác, hắn Diệp Tầm Hoan cũng không sợ.

Quá mức ông đây mặc kệ, có cái gì quá mức.

Diệp Tầm Hoan một đường đi tới phòng nhân sự, tìm cá nhân hỏi một thoáng Khang Hoài Viễn văn phòng, liền lập tức hướng về Khang Hoài Viễn trong phòng làm việc mà đi.

Mới vừa tới đến Khang Hoài Viễn cửa phòng làm việc, Diệp Tầm Hoan bên tai lập tức truyền đến một đạo nhỏ bé tiếng khóc cùng xin tha thanh.

Nếu như không phải Diệp Tầm Hoan nỗ lực vượt xa người khác, căn bản là không có cách từ này có không sai cách âm hiệu quả trong phòng làm việc nghe được bất kỳ âm thanh nào.

Nghe được âm thanh này sau, Diệp Tầm Hoan sắc mặt khê thay đổi, không nói hai lời, trực tiếp một cước liền đem cửa phòng làm việc một cước cho đá văng.

Chỉ thấy trong phòng làm việc, Đường Vũ Nhu y phục trên người đã bị lôi kéo hạ xuống tầng lớn, lộ ra tầng lớn dường như như bạch ngọc hoàn mỹ da thịt trắng như tuyết, cả người đầy mặt sợ hãi cuộn mình ở sofa một góc bên trong, cái kia tình xảo trên gương mặt mang theo hai hàng thanh lệ, một bộ ta thấy mà yêu đáng đáp.

Mà Đường Vũ Nhu trên người nhưng là đè lên một cái mập mập người đàn ông trung niên, hai tay ngay ngắn đang ra sức lôi kéo Đường Vũ Nhu y phục trên người.

Không cần nghĩ, cũng có thể biết cái này mập mập người đàn ông trung niên chính là Khang Hoài Viễn.

Nhưng khi nghe đến này phịch một tiếng nổ vang sau khi, Khang Hoài Viễn động tác trên tay lập tức đình chỉ lại, đồng thời tràn ngập dữ tợn trên mặt cũng lộ ra một đạo tức giận.

Hắn đánh Đường Vũ Nhu chủ ý, nhưng là có một quãng thời gian, hắn dùng qua vô số phương pháp, muốn chinh phục Đường Vũ Nhu, làm sao nữ nhân này khó chơi, chút nào không biết phân biệt, hơn nữa hắn còn biết có không ít cao tăng đều ở đánh Đường Vũ Nhu chủ ý.

Vì không để cho người khác chiếm mất lần đầu tiên, ngày hôm nay hắn quyết định dùng mạnh, lên trước lại nói.

Coi như sau đó, Đường Vũ Nhu nói ra, hắn cũng không sợ, hắn đã điều tra Đường Vũ Nhu, bắt quá là gia đình bình thường, không lật nổi cái gì bọt nước.

Đến thời điểm hắn liền nói là Đường Vũ Nhu ở mê hoặc hắn, có thể làm sao tích!

Đương nhiên nếu như Đường Vũ Nhu nếu là thức thời, hắn không ngại đem Đường Vũ Nhu cấp đường dạy.

Nhưng là ai nghĩ, ở đây ngàn cân treo sợi tóc, cửa phòng làm việc nhưng một cước bị người cho đá văng, lúc này mới đi vắng nhưng là căn bản không chuyện có thể xảy ra, bây giờ nhưng phát sinh, hắn tức giận trong lòng có thể tưởng tượng được.

Đang tức giận đồng thời, Khang Hoài Viễn trong lòng lại là đột nhiên cả kinh.

Hiện tại Hoàng Đồ Tập Đoàn nhưng là ở đại cải cách, đặc biệt là Tần Mộ Ca nữ nhân này sau khi đến, thêm vào Thu Nhượng Hi ở sau lưng đại lực chống đỡ, nữ nhân này đã để rất nhiều người đều rút khỏi Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Trong đó có hoàng đồ cao tăng, nếu như mình ở công ty làm loạn nam nữ quan hệ sự tình truyền tới Tần Mộ Ca hoặc là Thu Nhượng Hi trong tai. . .

Chỉ cần vừa nghĩ, Khang Hoài Viễn khắp toàn thân liền mồ hôi lạnh ứa ra.

Ngay cả như vậy, nhưng tốt xấu Khang Hoài Viễn tại chức trên sân cũng lăn lộn mấy chục năm, cố nén trong lòng khủng hoảng, chậm rãi quay đầu nhìn về phía cửa ra, cả giận nói: "Người là người nào, ai bảo người vào!"

Diệp Tâm Hoan không để ý đến Khang Hoài Viễn, đang nhìn đến Đường Vũ Nhu bộ kia quần áo xốc xếch, nước mắt bà sa đáng về sau, Diệp Tâm Hoan trong lòng lập tức dấy lên một đạo tức giận!

Không nói hai lời, một cái bước xa đến Khang Hoài Viễn mặt trước, cấp tốc đưa tay phải ra, một phát bắt được Khang Hoài Viễn vai, đem Khang Hoài Viễn cái kia có tới một trăm tám mươi thân thể cho một cái nâng lên, dường như nhưng rác rưởi giống như vậy, một cái hướng về một bên cửa ra quảng tới.

Loảng xoảng!

Khang Hoài Viễn mập mạp thân thể tầng tầng nện ở trên mặt đất, trùng kích cực lớn lực, nhất thời đau đớn để hắn không nhịn được kêu rên lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ta nhìn hắn khó chịu

Đem Khang Hoài Viễn ném ra sau khi, Diệp Tâm Hoan liền cởi chính mình áo khoác khoác ở Đường Vũ Nhu quần áo xốc xếch trên người, thân nhiên nói: "Không sao rồi!"

Nhìn trước mặt cái kia dường như đao tước giống như tuần lã khuôn mặt, Đường Vũ Nhu chưa bao giờ như hôm nay như thế cảm động quá.

Liền lúc trước nàng đã từng một lần khát vọng chết đi, dùng chết đi hắn vệ chính mình tôn nghiêm, nhưng là Khang Hoài Viễn căn bản không cho nàng cơ hội.

Một khắc đó, nàng tuyệt vọng, trong lòng tràn ngập sâu sắc tuyệt vọng cùng bất lực.

Nhưng là ai biết ở đây ngàn cân treo sợi tóc thời điểm, Diệp Tâm Hoan nhưng dường như thủ hộ như thần, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, đem Khang Hoài Viễn cho ném ra ngoài.

Trong lúc nhất thời trong nội tâm nàng tràn ngập một luồng dị dạng tình cảm.

Anh hùng cứu mỹ nhân đoạn truyện cổ sự tuy là già cỗi, nhưng lại có thể để nữ nhân vì đó dễ như ăn cháo trảm luân.

Có nữ nhân kia không hề nghĩ rằng ở chính mình gặp phải nguy hiểm thời điểm, chính mình bạch mã vương tử người mặc hoàng kim chiến giáp, chân đạp bảy màu vân ra hiện trước mặt chính mình, đem chính mình cho giải cứu thủy hỏa bên trong.

Nàng cũng đứng nữ nhân, nàng cũng nghĩ tới, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới thật sự có một ngày sẽ phát sinh ở bên cạnh chính mình.

Nhìn trước mặt Diệp Tầm Hoan, trái tim của nàng phảng phất có chút không tên quý chuyển động.

Mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên xoay người hướng về Khang Hoài Viễn đi tới.

Ngã trên mặt đất Khang Hoài Viễn đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan hướng về chính mình đi tới, trong lòng đột nhiên run lên, mặt lộ vẻ sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan: "Người. . . Người muốn làm gì?"

Diệp Tầm Hoan không có hé răng, đầy mặt lạnh lùng hướng về vác Khang Hoài Viễn đi đến.

Trong khoảnh khắc, Diệp Tầm Hoan liền đến Khang Hoài Viễn mặt trước, không chút do dự giơ lên chân phải liền hướng về ngực hấn đá tới.

"Ầm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng trước ngực xương sườn gãy vỡ thanh hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Lập tức Khang Hoài Viễn từ trong miệng phát sinh một đạo giết lộn giống như tiếng kêu rên.

Bởi Khang Hoài Viễn cửa phòng làm việc là mở rộng, hấn này nói thê thảm như giết lộn giống như tiếng kêu rên nhất thời truyền ra ngoài, đã kinh động không ít người sự bộ chính đang đi làm người.

Từng cái từng cái dồn dập liếc mắt hướng về Khang Hoài Viễn văn phòng nơi nhìn xung quanh mà đi.

Đồng thời trong lòng không nhận được bay lên một đạo nghi hoặc, chuyện gì xảy ra, làm sao thanh âm này thê thảm như vậy.

Mọi người ở đây vì đó nghi hoặc thời điểm, Khang Hoài Viễn cái kia thân thể mập mập phịch một tiếng từ trong phòng làm việc ngã bay ra ngoài, trực tiếp quảng ngã một cái ngã gục.

Những kia khoảng cách Khang Hoài Viễn văn phòng gần người, ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời tròng lớn hai con mắt, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn trước mặt một màn.

Chuyện này. . . Đây là tình huống thế nào?

Là ai dĩ nhiên dám ở chỗ này đánh Khang Hoài Viễn.

Lập tức, Diệp Tầm Hoan bước trầm ổn mạnh mẽ bước tiến từ hấn trong phòng làm việc đi ra, đi tới Khang Hoài Viễn bên người sau, Diệp Tầm Hoan chính là một trận quyền đấm cước đá.

Bất quá Diệp Tầm Hoan đem khổng chế lực đạo cực tốt, không phải vậy hấn nếu như nắm xuất toàn lực, một cước liền có thể đá chết Khang Hoài Viễn.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan hành hung Khang Hoài Viễn, những người này con người trợn lên tròn trịa, một bộ đầy mặt không thể tin tưởng nhìn trước mặt một màn.

Thậm chí có không ít người cũng bắt đầu vô nổi lên con mắt, coi chính mình sản sinh ảo giác.

"Ta để người quy tắc ngầm, ta để người muốn Bá Vương ngành thượng cung, ta. . ."

Diệp Tầm Hoan càng đánh càng hăng hái, càng đánh càng tàn nhẫn, xương cốt gãy vỡ thanh cùng cái kia giết lộn giống như kêu rên tiếng cầu cứu không ngừng mà ở bốn phía vang lên.

Roi vào người trong tai, khiến người ta không nhận được lên cả người nổi da gà, đồng thời thân thể cũng không bị khổng chế run rẩy.

Như vậy tiếp tục đánh, còn không muốn đem người cho đánh chết a!

Nhưng là nhưng không có người tiến lên, đặc biệt là bọn họ khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, không ít người đều ở trong lòng nói câu "Đáng đời!"

Khang Hoài Viễn đối với có chút sắc đẹp nữ công nhân quấy rầy, mưu đồ gây rối đã không phải một lần, mà là thường thường.

Rất nhiều người trong lòng tuy đều bất mãn, thế nhưng mọi người giận mà không dám nói gì.

Ai để người ta là phòng nhân sự quản lý đây?

Hơn nữa ca ca vẫn là Giang Trung thị người bên trong thể chế.

Bây giờ nhìn thấy Khang Hoài Viễn bị người cho thuê xe đường như chó như nhau, mọi người còn là phi thường vui tai vui mắt, từng cái từng cái còn kém vỗ tay bảo hay, để người ý thể hiếp người, khiến người ta đắc sát, để người quấy rầy đẹp để cô nương.

Diệp Tầm Hoan hành hung Khang Hoài Viễn, cái kia thậm không người hoàn tiếng kêu thậm thiết chỉ là trong nháy mắt liền đã kinh động cả người sự bộ tất cả công nhân, đồng thời tin tức này còn tại triều những ngành khác truyền đi.

Xảy ra chuyện như vậy, Thu Nhượng Hi cùng Tần Mộ Ca hai người ngay đầu tiên liền biết rồi tin tức.

Khi biết tin tức này sau khi, toàn bộ đều là ngẩn ra, lập tức từng cái từng cái liền vội bận hướng về phòng nhân sự mà tới.

Chờ bọn hắn đi tới phòng nhân sự thời điểm, Khang Hoài Viễn đã bị Diệp Tầm Hoan cho thuê xe giống như chó chết, nằm trên đất không ngừng mà co giật, một bộ thở ra thì nhiều, hít vào thì ít đáng vẽ, trên người vô số nơi càng bị nhuộm đỏ máu tươi, xem ra thập phần thể thảm.

Mà Diệp Tầm Hoan không biết lúc nào bị bảo vệ cho ngăn lại, giờ khắc này ngay ngăn một cái tay ngắt lấy eo, một cái tay chỉ vào ngã trên mặt đất giống như chó chết Khang Hoài Viễn nói ra: "Người cái gì vậy ở cho lão tử nhảy nhót một cái, người cái gì vậy ở cho ta quấy rầy những người khác thử xem, ta cái gì vậy chơi chết người. . ."

"Cũng không nhìn một chút là ai, liền cái gì vậy dám dùng mạnh, người đặc biệt sao chán sống rồi đứng không?"

Thu Nhượng Hi cùng Tần Mộ Ca hai người đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau, một trận ngạc nhiên, sẽ không là hàng này ở đây ra tay chứ?

"Được rồi!" Thu Nhượng Hi bỗng nhiên lạnh lùng nói: "Đều từng cái từng cái làm gì đây, không cần đi công tác thật sao?"

Nghe được Thu Nhượng Hi mà nói sau, cái khác xem trò vui công nhân, tuy rằng rất muốn nhìn xem đón lấy sự tình sẽ làm sao phát triển, nhưng Thu Nhượng Hi thâm nhập lòng người thủ đoạn sát máu, dùng cho bọn họ không thể không rời đi.

Thấy cảnh này sau khi, Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn Thu Nhượng Hi, không nghĩ tới vợ của chính mình còn có lớn như vậy lực chấn nhiếp, dĩ nhiên câu nói đầu tiên đem tất cả mọi người cho xua tan.

Nhân gia nhưng là Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, sinh tử của tất cả mọi người đều nắm giữ ở trong tay nàng, người khác có thể không sợ nàng, dám cãi lời mệnh lệnh của nàng sao?

"Mau đem Khang tổng đưa đến bệnh viện." Thu Nhượng Hi lâm nguy không loạn chỉ huy bên cạnh bảo vệ nói.

Bảo vệ khi nghe đến Thu Nhượng Hi mà nói sau, không nói hai lời, mấy người lập tức giơ lên nửa chết nửa sống Khang Hoài Viễn rời khỏi nơi này.

"Diệp Tầm Hoan, người có thể giải thích cho ta một thoáng đến cùng là chuyện gì xảy ra sao?" Thu Nhượng Hi ánh mắt lạnh lùng nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan.

Lạnh trong con người toát ra thần sắc giống như một đạo lạnh lẽo sắc bén đao nhọn bình thường.

Thời khắc này, Thu Nhượng Hi trong lòng tràn ngập tức giận.

Tên khốn kiếp này, ngày thứ nhất tới công ty, liền dám hành hung phòng nhân sự quản lý, liền cho mình gây sự, hắn thật sự cho rằng hắn là chính mình lão công, là có thể tùy ý làm bậy sao?

Người khác sợ nàng Thu Nhượng Hi, thể nhưng Diệp Tầm Hoan cũng không sợ, có bản lĩnh người khai trừ ta a, người để ta về nhà a!

"Ta nhìn hắn khó chịu thành sao?" Diệp Tầm Hoan hết sức khó chịu nói rằng.

Hắn liền không tin Thu Nhượng Hi thân là Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc sẽ không biết người này sự bộ quản lý Khang Hoài Viễn là một cái cái gì mặt hàng, lại vẫn tùy ý hắn lưu ở công ty, gieo vạ những người khác!

"Người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Răn dạy mỹ nữ lão bà

Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc trong phòng làm việc, Diệp Tầm Hoan lười biếng đáng đáp tựa ở trên ghế salông, hút thuốc lá, phún vân thổ vụ, một bộ thân nhiên tự đắc biểu hiện.

Nhìn Diệp Tầm Hoan này tám lười biếng đáng đáp, Thu Nhực Hi rất muốn một cái tát quất chết trước mặt tên khốn này.

Hắn coi chính mình nơi này là nhà a, có thể tùy ý làm bậy, mới vừa tới công ty liền cho mình đâm lớn như vậy cái sọt, chính mình hỏi dò hắn, hắn lại vẫn một bộ không đáng kể đáng vẻ, không chút nào đối với mình bất kỳ ý giải thích.

Bây giờ ở đi tới phòng làm việc của mình bên trong sau, hắn dĩ nhiên không nói tiếng nào ngồi ở trên ghế salông tát nổi lên thuốc lá, bất luận chính mình hỏi cái gì, nhân gia đều lựa chọn không thấy.

Hoàn toàn một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng vẻ.

Thu Nhực Hi trong lòng cái kia khí a, sớm biết liền không cho hàng này đến công ty mình, yêu đi chỗ đó, đi chỗ đó!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi đến cùng có nói hay không?"

"Ta không phải đã nói rồi mà, nhìn hắn khó chịu." Diệp Tầm Hoan hững hờ nói rằng.

"Ngươi. . ." Thu Nhực Hi tức giận khắp toàn thân đến phát run, đặc biệt là trước ngực Thánh nữ phong, cũng theo run lên một cái, một bộ vô cùng sống động tư thế, xem Diệp Tầm Hoan hai mắt đều đỏ đăm đăm.

Tuy rằng Thu Nhực Hi nữ nhân này rất lạnh đi, thế nhưng ngươi nhưng không thể phủ nhận nhân gia trường rất đẹp, đặc biệt là trên người cái kia cổ lãnh ngạo đường như đế vương giống như khí chất, càng là có thể gây nên vô số nam tính đồng bào chinh phục muốn.

Không đúng vậy sẽ không có nhiều như vậy công tử bột, không tiếc tất cả chế tạo ra cùng Thu Nhực Hi ngẫu nhiên gặp hình ảnh, lấy này để tới gần nàng.

Chỉ là rất đáng tiếc, bất luận ngươi dùng biện pháp gì tiếp cận nàng, nữ nhân này đều có thể cho ngươi gội một chậu nước lạnh, để ngươi trong lòng một trận chột dạ.

Nhìn Thu Nhực Hi trước ngực run run rẩy rẩy Thánh nữ phong, Diệp Tầm Hoan trong lòng rất muốn tiến lên trao một thoáng, xem xem cảm giác gì.

Thu Nhực Hi lập tức sát cảm thấy đến Diệp Tầm Hoan không chút nào thành thật hai con mắt, lúc này vàng trán bên trong quanh quẩn hàn ý trở nên càng thêm dày đặc lên: "Ánh mắt ngươi hướng về nơi đó xem?"

"Đương nhiên là xem ngươi a." Diệp Tầm Hoan nhìn thẳng Thu Nhực Hi, như biện hộ giả giống như vậy, đầy mặt nghiêm mặt nói: "Lẽ nào lúc ngươi đi học, lão sư ngươi không có dạy qua ngươi, ở cùng đừng người lúc nói chuyện, muốn nhìn đối phương mới sẽ có vẻ tôn kính đối phương sao?"

Thu Nhực Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, trắng noãn hàm răng lập tức mạnh mẽ cắn vào nhau, tên khốn kiếp này, bất luận lúc nào, luôn có thể như thế nói năng hùng hồn, dù cho ngươi nhìn ra ý đồ của hắn, hắn cũng có thể đem mình nói đứng ở chính nghĩa mặt trên.

Lập tức, Thu Nhực Hi hít một hơi thật sâu, giọng như băng châu nói: "Diệp Tầm Hoan, nơi này là công ty, không phải nhà. . ."

"Ta biết." Diệp Tầm Hoan lập tức đánh gãy Thu Nhực Hi mà nói: "Hơn nữa ta còn biết nơi này là phòng làm việc của ngươi."

"Nếu ngươi biết nơi này là công ty, xin ngươi có thể khiêm tốn một chút. . ."

"Nhưng ngươi cũng đúng lão bà ta."

"Ngươi. . ." Thu Nhực Hi bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận thân thể mềm mại run rẩy, thế nhưng nhưng lại không biết nên làm sao phản bác Diệp Tầm Hoan.

Hắn thực sự nói thật, cho dù trong lòng mình đối với cái này từ trên trời giáng xuống tiện nghi lão công ở cảm ghét, phản cảm, nhưng hắn như trước là chính mình lão công, điểm ấy là sự thật không thể chối cãi, cũng đúng không cách nào thay đổi sự thực!

"Lão bà, có người hay không từng nói với ngươi, kỳ thực ngươi tức giận thời điểm, so banh gương mặt càng mê người." Diệp Tầm Hoan từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói ra: "Đặc biệt là ngươi trước ngực ngươi mỡ - mỡ trên dưới run run thời điểm, càng là câu người nhân cầu. . ."

Thu Nhực Hi cái kia một vũng giống thu thủy đôi mắt đẹp trong nháy mắt từ lạnh lẽo hàn băng chuyển đã biến thành nóng rực cực kỳ Liệt Viêm, còn phun ra lửa, đem Diệp Tầm Hoan cho lột da tróc thịt.

Thời khắc này, Thu Nhực Hi chỉ cảm giác trong lòng chính mình phảng phất có một đám lửa hùng hực thiêu, nấy độ muốn nổi khùng, nhưng chung quy

dựa vào mạnh mẽ ý chí lực đem cái kia nỗi khủng tâm tình cho đè ép xuống: "Diệp Tầm Hoan, hiện tại ngươi lập tức nói cho ta, ngươi đến cùng tại sao ở công ty động thủ?"

Thu Nhược Hi biết mình không thể ở cùng tên khốn kiếp này nói bậy, nếu như ở đây dạng nói bậy xuống, như vậy chính mình e sợ rất khả năng bị tức chết.

"Ta nói rồi ngươi tin sao?"

"Ngươi không nói ta làm sao biết?"

"Thực sự là nhìn hấn khó chịu."

"Đừng!"

Thu Nhược Hi rốt cục cũng không còn cách nào chịu đựng, vỗ mạnh một cái bàn, bá một thoáng từ làm công trên ghế đứng lên, hai con mắt căm tức Diệp Tầm Hoan, tinh tế trắng nõn tay phải run rẩy chỉ vào Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan thấy thế không chờ Thu Nhược Hi mở miệng, Diệp Tầm Hoan liền nói ra: "Ta còn không tin, ngươi sẽ không biết ta tại sao động thủ!"

"Ta làm sao biết?"

"Tốt lắm, ta hỏi ngươi, quản lý phòng nhân sự kia Khang Hoài Viễn là một cái thứ gì?" Diệp Tầm Hoan cười lạnh một tiếng: "Đừng nói cho ta, ngươi không biết?"

"Ta. . ." Thu Nhược Hi trong lúc nhất thời có chút không biết nên làm sao trả lời.

Đối với Khang Hoài Viễn làm người, nàng vẫn là biết một ít, hơn nữa trong công ty có rất nhiều liên quan với hấn phong lưu sự nghe đồn.

Chỉ là Thu Nhược Hi thấy Khang Hoài Viễn là con người mới, tuy rằng sinh hoạt có chút không bị kiểm chế, hơn nữa ở trong công ty còn thường thường làm bữa, thế nhưng hấn có năng lực, hơn nữa còn không có nháo ra chuyện gì đến, vì lẽ đó Thu Nhược Hi hoàn toàn đúng thích mở một con mắt nhắm một con mắt.

Hơn nữa gần nhất Thu Nhược Hi chính đang để Tần Mộ Ca đại cải cách, trong đó Khang Hoài Viễn ngay trong cái cách danh sách bên trong.

"Một người như vậy cận bã, ngươi lại vẫn lưu ở công ty, ta thật không biết, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào?"

"Ta biết hấn là một kẻ cận bã. . ."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo vẻ trào phúng: "Ngươi biết hấn là một kẻ cận bã ngươi cũng muốn, đầu óc ngươi nhớ nước vào sao?"

"Hấn tuy là một kẻ cận bã, nhưng vẫn rất có năng lực, hơn nữa ta gần nhất ngay ngắn. . ."

Diệp Tầm Hoan cười lạnh một tiếng, đánh gãy Thu Nhược Hi mà nói nói: "Thu Nhược Hi, đầu óc ngươi có bị bệnh không, hấn có năng lực ngươi liền muốn, cũng không nhìn một chút hấn là người nào, có phải là nói, chỉ cần có năng lực, bất luận phẩm hạnh ngươi đều muốn, như vậy nếu như một cái người mang tội giết người chỉ cần nàng có thể cho ngươi kiếm tiền, ngươi cũng sẽ thu nhận giúp đỡ. . ."

"Này không giống nhau, ngươi không thể đem này hai chuyện khác nhau nói làm một!"

"Được, ngươi nói hấn có năng lực, đơn giản chính là có thể giúp ngươi kiếm tiền, hấn là kiếm tiền, nhưng là ngươi biết hấn thương tổn bao nhiêu ở ngươi công ty, vì ngươi bán mạng, vì ngươi công tác, vì ngươi kiếm tiền công nhân sao?" Diệp Tầm Hoan khiển trách: "Bọn họ liền không có năng lực, thì sẽ không thể cho ngươi kiếm tiền!"

"Ngươi cho rằng dựa vào một mình hấn liền có thể cho ngươi kiếm tiền, ta cho ngươi biết, không có những kia tầng dưới chót công nhân, đừng nói kiếm tiền, công ty của ngươi cũng rất có thể trong một đêm ầm ầm sụp đổ." Diệp Tầm Hoan tăng tăng nói ra: "Ta không hiểu các ngươi những này thương trường công ty là làm sao vận doanh!"

"Thế nhưng ta biết, thương trường bên trong khách hàng là Thượng Đế đạo lý, tương tự có thể đặt ở bất kỳ một công ty bên trong."

"Công nhân cũng đứng Thượng Đế, không có công nhân, ngươi chó má không phải." Diệp Tầm Hoan không ngừng nghỉ chút nào nói ra: "Ngươi có tiền không giả, ngươi công ty đãi ngộ được không giả!"

"Thế nhưng ta dám nói, chỉ cần lại xuất hiện một công ty, đãi ngộ cùng ngươi nơi này có thể sánh ngang, bọn họ sẽ lập tức có rất nhiều người đổi nghề, ngươi có tin hay không?"

"Thu Nhược Hi, lão tử ngày hôm nay nói cho ngươi, không phải ta xem thường ngươi, liền ngươi loại này dùng người phương pháp, Hoàng Đồ Tập Đoàn nếu như không đóng cửa, lão tử sau đó đối với ngươi duy mệnh là từ!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dị Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Cho Đường Vũ Nhu thăng chức

Diệp Tâm Hoan mạnh mẽ khiển trách một trận Thu Nhược Hi sau khi, liền không nói hai lời trực tiếp rời đi, lưu lại Thu Nhược Hi một người ở trong phòng làm việc ngăn ngở chờ ra.

Giờ khắc này, Thu Nhược Hi cảm giác mình trong lòng oan ức tới cực điểm.

Tên khốn kiếp này biết cái gì, thậm chí ngay cả một câu giải thích đều không cho mình, đồ ập xuống liền đem mình cho mắng bên trong ở ngoài không phải là người, hắn coi chính mình không muốn đem Khang Hoài Viễn loại này xã hội bại hoại cho từ Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong cho thanh trừ sao?

Nàng cũng nghĩ, nhưng là Khang Hoài Viễn ca ca Khang Văn Viễn nhưng không thể nào dễ chọc, ở thêm vào Khang Hoài Viễn tuy rằng ở trong công ty tuy cực kỳ không bị kiểm chế, nhưng cũng làm không lọt cả giọt nước, không có một người dám báo cáo hấn, vạch trần hấn, ở không có bất kỳ chứng cứ nào trước mặt, nàng Thu Nhược Hi có thể làm sao bây giờ? Nàng có thể có biện pháp gì?

Lẽ nào chỉ bằng mượn những kia lưu ngôn phi ngữ liền muốn giết chết Khang Hoài Viễn, như vậy cái khác cao tầng sẽ làm sao nghĩ?

Này cùng năm đó Tần Cối dùng có lẽ có tội danh giết chết Nhạc Phi có cái gì không giống?

Hơn nữa gần nhất nàng Thu Nhược Hi đã chuẩn bị bắt đầu bố cục, để Tần Mộ Ca bắt đầu nắm Khang Hoài Viễn khai đao, nhưng là ai nghĩ tới hôm nay sẽ xuất hiện chuyện như vậy, càng khiến người ta tức giận chính là tên khốn kiếp này lại không cho chính mình cơ hội mở miệng, liền đối với mình cùng loạn mắng.

Nàng Thu Nhược Hi lúc nào chịu đến quá như vậy oan ức.

Hơn nữa hấn đánh người, còn muốn chính mình cho hấn thu thập hỗn loạn.

Càng muốn Thu Nhược Hi càng cảm giác oan ức.

Vừa lúc đó, cửa phòng làm việc bị người từ bên ngoài cho vang lên.

Nghe được tiếng gõ cửa sau, Thu Nhược Hi hít một hơi thật sâu, bình phục một thoáng tâm tình của chính mình, đẩy mặt lạnh nhạt nói ra: "Đi vào."

Sau một khắc, cửa phòng mở ra, Tần Mộ Ca từ bên ngoài không vội không nóng này đi vào.

"Tổng giám đốc. . ."

"Tra thế nào rồi?" Thu Nhược Hi đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Vừa nàng đem Diệp Tâm Hoan cho gọi tới văn phòng, liền để Tần Mộ Ca đi điều tra sự tình nguyên do.

"Tổng giám đốc, là Khang Hoài Viễn đối với một người tên là Đường Vũ Nhu nữ hải mưu đồ gây rối, Diệp Tâm Hoan chỉ là đứng ra can thiệp chuyện bất bình." Tần Mộ Ca ngôn ngữ tỉnh giảo nói rằng.

"Đường Vũ Nhu?" Thu Nhược Hi ở trong miệng như nói mê giống như lẩm bẩm nói rồi mấy lần.

Đối với cô bé này nàng vẫn còn có chút ấn tượng, hơn nữa còn biết Đường Vũ Nhu được khen là Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong bình dân nữ thần.

Nàng cũng đã gặp Đường Vũ Nhu, trường xác thực thực rất dễ nhìn, gánh vác được bình dân nữ thần danh hiệu này.

"Hiện tại Đường Vũ Nhu làm sao?"

"Tổng giám đốc, ngài yên tâm, ta đã an ủi được rồi, sẽ không lại có chuyện."

Thu Nhược Hi gật gù đầu, đối với Tần Mộ Ca làm việc, nàng còn là phi thường yên tâm. "Khang Hoài Viễn làm sao?"

"Hắn?" Tần Mộ Ca trên mặt lộ ra một đạo vẻ đồng tình: "Phòng chừng mười ngày nửa tháng đều không thể xuống giường, ta vừa khiến người ta đi bệnh viện nhìn một chút hấn, bên kia nói Khang Hoài Viễn trên người xương sườn bị Diệp Tâm Hoan cắt đứt mười mấy cây, tay phải cũng bị cắt đứt, thập

phản thê thâm!"

"Đáng đời!" Thu Nhược Hi trên mặt lóe qua một đạo nồng đậm vẻ chán ghét: "Làm sao không đánh chết hần!"

Tuy rằng trước Thu Nhược Hi đối với Diệp Tầm Hoan không hề nói gì, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng, nàng đối với Khang Hoài Viễn căm ghét.

"Tuy rằng Diệp Tầm Hoan làm một cái hủ hê lòng người sự tình, nhưng tổng giám đốc chuyện này nếu như xử lý không làm . ."

Không chờ Tần Mộ Ca nói hết lời, Thu Nhược Hi liền tăng tăng nói ra: "Khang Hoài Viễn trong thời gian làm việc, lợi dụng trong tay chức quyền làm loạn nam nữ quan hệ, ý đồ bất lịch sự nữ tính công nhân, khai trừ công ty, răn đe!"

"Cái kia Khang Văn Viễn nơi đó chúng ta nên làm sao bàn giao, hiện tại chúng ta nhưng là có một cái dự án ngay ngắn kẹt ở hần nơi đó, nếu như hần không gặt đầu. . ."

Đối với Thu Nhược Hi quyết định này, Tần Mộ Ca là nâng hai tay tán thành, có thể là nếu quả thật như vậy mở ra Khang Hoài Viễn, cái kia kẹt ở Khang Văn Nguyên trong tay dự án chỉ sợ cũng khó thực hiện!

"Khang Văn Viễn?" Thu Nhược Hi cười lạnh một tiếng: "Nếu như hần có ý kiến, ta không ngại đi trình tự tư pháp, để tư pháp tham gia, ta nghĩ ý đồ cường nữ làm tội danh hần là đủ Khang Hoài Viễn ăn mấy năm cơm tù chứ?"

Tần Mộ Ca khi nghe đến Thu Nhược Hi mà nói sau, mỉm cười nở nụ cười, nàng cũng đồng ý này, chỉ là nàng dù sao cũng là một cái làm công, chuyện như vậy vẫn là trước hết mời kỳ một thoáng Thu Nhược Hi cái này chung cực đại BOSS tốt hơn.

"Được, ta lập tức liền sẽ giao cho công quan bộ người đi liên hệ Khang Văn Viễn." Tần Mộ Ca không nhẹ không nặng nói ra: "Chỉ là Diệp Tầm Hoan ngại định xử lý như thế nào?"

Nói tới Diệp Tầm Hoan, Thu Nhược Hi chính là một trận đau đầu, nàng là thật sự nắm hàng này không có một chút nào biện pháp.

Nhân gia mềm không được cứng không xong, làm theo ý mình, người yêu như thế nào, được cái đó.

Khai trừ?

Trước tiên không nói, Diệp Tầm Hoan là nàng Thu Nhược Hi lão công tăng này thân phận, chỉ bằng mượn ngày hôm nay Diệp Tầm Hoan can thiệp chuyện bất bình sự tình, nàng liền không có thể mở trừ, không phải vậy sẽ lạnh lẽo rất nhiều người trái tim.

Đến thời điểm, toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn hoàn toàn chính là một bộ bị cường quyền áp chế tình cảnh.

Này đồng thời không phải nàng muốn xem đến, nàng muốn xem đến chính là, tất cả công nhân dũng cảm nói thẳng, gián ngôn!

Thu Nhược Hi trong nội tâm bay lên một luồng sâu sắc cảm giác vô lực: "Người có cái gì tốt xử lý phương pháp sao?"

"Tổng giám đốc, ta có một cái ý nghĩ. . ."

"Nói một chút coi!"

"Công ty muốn tiến hành quy mô lớn chỉnh đổi, nhất định phải để rất nhiều người mới thượng vị, mà cái này Diệp Tầm Hoan xuất hiện, chính là một cái tốt vô cùng chuyển chiết điểm, chỉ cần đem chuyện nào cho hoạt động tốt, như vậy đem sẽ cực kỳ kích lệ lòng người, đồng thời còn có thể làm cho rất nhiều người thu lại!"

"Tiếp tục!"

"Ta nghĩ chính là, ở công ty ở đơn độc thành lập một cái giám sát bộ, do Diệp Tầm Hoan đại biểu công ty, đại biểu ngài đối với các bộ môn, các cương vị cùng các cấp nhân viên công tác chất lượng tiến hành kiểm tra cùng giám sát, thưởng phạt cùng kiểm tra, ở giám sát bộ hạ diện thiết giám sát chủ quản cùng giám sát chuyên viên, phụ trách công tác chất lượng kiểm tra giám sát, hiện trường chứng thực chế độ chấp hành tình huống, vi chương vi kỷ hiện tượng xử phạt, ban điều tra lý khách hàng gởi thư, nhân lại, phục vụ trách cứ và phục vụ mâu thuẫn, phụ trách nội bộ công ty công việc quảng cáo hướng phát triển. . ."

Thu Nhược Hi trước mắt nhất thời sáng ngời, nàng sớm liền muốn ở công ty thành lập một cái như vậy giám sát bộ, nhưng là nhưng vẫn không có ứng cử viên phù hợp đảm nhiệm người bộ trưởng này, ở thêm vào một ít những chuyện vụn vặt khác, vì lẽ đó liền mắc cạn đi, bây giờ Tần Mộ Ca vừa nói như thế, nàng cái kia trái tim liền bắt đầu rục rã rục rịch lên.

Tần Mộ Ca nói không có sai, Diệp Tầm Hoan xuất hiện, chỉ cần hoạt động tốt, như vậy đều sẽ kích lệ vô số người!

"Được, chuyện này liền do người phụ trách, bất quá Diệp Tầm Hoan không thích hợp làm giám sát bộ bộ trưởng, giám sát bộ bộ trưởng tạm do Đường Vũ Nhu tới đảm nhiệm."

Đối với với mình cái kia tiện nghi lão công, cái gì đạo đức, người khác không rõ ràng, thế nhưng nàng Thu Nhược Hi so bất luận người nào đều rõ ràng.

Người muốn để hắn làm chính sự, không có cửa đâu, nếu để cho hắn đảm nhiệm giám sát bộ phận trưởng vị trí, không biết sẽ đem công ty cho làm thành hình dáng gì.

Tần Mộ Ca hơi sững sờ: "Tổng giám đốc. . ."

"Ta biết người muốn nói cái gì, bắt quá ta ý đã quyết, do Đường Vũ Nhu đảm nhiệm giám sát bộ phận trưởng, Diệp Tầm Hoan phụ trợ nàng!"

Tần Mộ Ca trước mắt nhất thời sáng ngời, Thu Nhược Hi không hổ là Thu Nhược Hi, trong lòng thương trường nữ vương xưng hô quả nhiên không phải không công gọi, chỉ bằng này dùng người bản lĩnh, cũng làm người ta hít thở.

Không chỉ có kích lệ cái khác công nhân, đồng thời cũng đối với Đường Vũ Nhu làm ra bồi thường, sau đó tất cả bộ phận đều sẽ cảm giác trên đầu chính mình lơ lửng một cây đao, khó mà nói lúc nào đều sẽ hạ xuống.

Nhất cử lưỡng tiện!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Nhân họa đặc phúc chim sẻ biển Phụng Hoàng

Diệp Tầm Hoan là Đường Vũ Nhu mà hành hung Khang Hoài Viễn tin tức, dường như một trận con lốc, lại phảng phất ôn dịch giống như, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Diệp Tầm Hoan ba chữ trong nháy mắt trở thành mọi người đàm luận đối tượng, từng cái từng cái đối với Diệp Tầm Hoan hiếu kỳ tới cực điểm.

Đây rốt cuộc là thần thánh phương nào a, lại dám hành hung Khang Hoài Viễn, lẽ nào hắn liền không sợ Khang Hoài Viễn kết toán hàng năm sao?

Có thể nói, Diệp Tầm Hoan phát hỏa, ở Hoàng Đồ Tập Đoàn phát hỏa, tất cả mọi người đều biết công ty có như thế số một ngoan nhân.

Đồng đạo phiên bản bắt đầu ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong truyền lưu ra, bất quá truyền ra hung hăng nhất nhưng là Diệp Tầm Hoan là là yêu điên cuồng, hành hung phòng nhân sự quản lý Khang Hoài Viễn!

Giờ khắc này, chỉ cần ở Hoàng Đồ Tập Đoàn, bất luận người đi tới đó, đều có thể nghe được liên quan với Diệp Tầm Hoan hành hung Khang Hoài Viễn lần này nghe đồn, tất cả mọi người đều đang bàn luận, dù diễn đủ hung.

Đồng thời một phần muốn đánh Đường Vũ Nhu chủ ý, nhưng vẫn không có như Khang Hoài Viễn điên cuồng như vậy cao tăng môn, nhưng là mao chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

May mà chính mình không có đối với Đường Vũ Nhu dùng mạnh, không phải vậy lần này bị thuê xe chính là mình, đến thời điểm mất mặt nhưng là ném quá độ.

Mà chúng ta người trong cuộc Diệp Tầm Hoan thật giống không có cái kia sự việc giống như vậy, từ Thu Nhược Hi trong phòng làm việc sau khi rời đi, liền trực tiếp đi tìm Đường Vũ Nhu.

Lúc trước hắn nhưng là từ Đường Vũ Nhu trên mặt có thể rõ ràng nhìn ra, tiểu cô nương này dọa sợ, không biết chuyện này có thể hay không cho nàng tâm lý lưu lại ám ảnh gì.

Tần Mộ Ca ở trấn an được Đường Vũ Nhu sau khi, vốn muốn cho nàng về nhà nghỉ ngơi thật tốt một thoáng, nhưng là ai biết Đường Vũ Nhu dĩ nhiên từ chối.

Cũng không biết có phải là sợ liên lụy Diệp Tầm Hoan, vẫn là cái khác.

Diệp Tầm Hoan vừa xuất hiện nhà kho khu, toàn bộ nhà kho khu nhất thời tất cả xôn xao, từng cái từng cái trừng lớn hai con mắt.

Hàng này tại sao trở về?

Đánh Khang Hoài Viễn, lẽ nào Thu tổng không có khai trừ hắn?

Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, lập tức một đường chạy chậm hướng về Diệp Tầm Hoan chạy tới.

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo xuất phát từ nội tâm nụ cười.

Tuy rằng cùng Đường Vũ Nhu tiếp xúc thời gian rất ngắn, nhưng Diệp Tầm Hoan có thể cảm nhận được, cô bé này nội tâm phi thường thuần khiết, lại như là một vũng thanh thủy giống như, cùng hần cái kia đã sớm dơ bẩn nội tâm hình thành rõ ràng đúng, cùng nàng tiếp xúc ngắn ngủi, Diệp Tầm Hoan cảm giác nàng lại như là trên núi tuyết Băng Liên Hoa, thanh tẩy hần người dơ bẩn nội tâm.

Hần không muốn thuần khiết như vậy nữ hài vì vậy mà từng bước một hướng đi tuyệt vọng biên giới, không muốn nhìn thấy một cái nguyên bản nội tâm không chút tí vết như ngọc nữ hài trong lòng nhiễm phải một tia bụi bặm, vì lẽ đó hần đứng dậy.

"Người. . . Người không sao chứ?" Đường Vũ Nhu kích động mà vừa cảm kích nhìn Diệp Tầm Hoan hỏi.

"Ta này không phải tốt đẹp chứ sao, có thể có chuyện gì." Diệp Tầm Hoan hỏi hột nói.

"Tổng giám đốc nàng. . ."

"Yên tâm đi, không có chuyện gì, bà lão này môn không dám khai trừ ta." Diệp Tầm Hoan lẩm lẩm liệt liệt nói rằng.

Nghe được Diệp Tầm Hoan nói Thu Nhược Hi là lão nương môn sau khi, vốn là còn chút lo lắng Đường Vũ Nhu lập tức bật cười.

Này nữ nụ cười phảng phất tiên tử ngoạn đầu nhìn lại, lật đồ chứng sinh.

Nhưng lập tức, Đường Vũ Nhu lại đầy mặt cảm kích nói ra: "Ngày hôm nay cảm ơn người, nếu như không phải lời của người, ta. . ."

"Không cái gì, dễ như ăn cháo mà thôi." Diệp Tầm Hoan đầy mặt nghiêm nghị đến nói: "Đừng nói là người, coi như là đổi thành những người khác, việc này ta gặp gỡ, cũng sẽ không đứng nhìn bên cạnh, đòi ta hận nhất những kia ý thế hiếp người súc sinh!"

"Lần sau lại có thêm người bắt nạt người, người nói cho ta, ta giúp người tước hần."

Đường Vũ Nhu gật đầu lia lịa: "Cảm ơn người, chỉ là lần này. . ."

Mà ngay tại lúc này, lão Lý hoang mang hoảng loạn hướng về Diệp Tầm Hoan chạy tới.

Ở đi tới Diệp Tầm Hoan bên người sau, không nói lời gì đem Diệp Tầm Hoan cho kéo đến một bên: "Ta nói huynh đệ a, người xem thật giỏi, mới vừa tới công ty liền đem thiên cho đâm một cái lỗ thủng. . ."

Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Ta cũng không nghĩ, làm sao hần khinh người quá đáng a!"

"Huynh đệ a, người người là đánh, sáng khoái, nhưng là người biết không, người đâm vào đại cái sọt."

"Cái gì đại cái sọt?"

"Khang Hoài Viễn không phải là phổ thông cao quản, ca ca hần Khang Văn Viễn nhưng là chúng ta cục công thương cái này!" Lão Lý chậm rãi duỗi ra một cái ngón tay cái.

Ý tứ trong đó đã không cần nói cũng biết.

Khang Hoài Viễn ca ca là cục công thương lão đại?

Này ngược lại là để Diệp Tầm Hoan nho nhỏ kinh ngạc một cái, không trách lớn lối như vậy, hơn nữa Thu Nhược Hi còn muốn đem hần ở lại chỗ này, cảm tình nhân gia ca ca là cục công thương lão đại.

Cục công thương nhưng là phụ trách giám sát quản lý thị trường giao dịch hành vi cùng mạng lưới thương phẩm giao dịch cùng có quan hệ phục vụ hành vi, cũng chính là cái gọi là đánh giả, đồng thời còn phụ trách thương mại hối lộ, buồn lậu buồn lậu nhóm trái pháp luật hành vi.

Này nếu như đắc tội rồi Khang Văn Viễn, hần tùy tiện cho Hoàng Đồ Tập Đoàn cái đi giày chặt hạ, như vậy toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn không nói toàn bộ bại liệt đi, nhưng nhất định sẽ gặp phải rất nhiều phiền phức.

"Huynh đệ, nói thật, ta thật cái gì vậy bội phục người, bất quá người lần này cái sọt thật sự đâm lớn hơn, tổng giám đốc xử lý như thế nào người?" Lão Lý đầy mặt bội phục nói ra: "Có phải là đem người khai trừ rồi?"

"Nếu như thật đem người khai trừ rồi, người cũng không nên tức giận, tổng giám đốc cũng đúng không có cách nào a. . ."

"Không có, bà lão này môn để ta đã trở về."

Ạch!

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, lão Lý nhất thời sững sờ, như là xem người ngoài hành tinh một dạng nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Người vừa nói cái gì?"

"Đề ta đã trở về!"

"Không phải câu này, phía trước!"

"Lão nương môn?"

Lần nữa nghe được ba chữ này sau khi, lão Lý chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, lão đảo một cái liền muốn một đầu ngã xuống đất, cũng còn tốt Diệp Tầm Hoan tay mát lạnh lẽ, một cái đỡ lấy lão Lý.

"Lão Lý, người đây là ý gì?"

"Trâu bò!" Lão Lý chân tâm chịu phục nói ra: "Người tuyệt đối là cái thứ nhất nói tổng giám đốc là lão. . ."

Bỗng nhiên lão Lý phảng phất nhận ra được cái gì vội vàng sửa lời nói: "Nói tổng giám đốc cái kia!"

"Lão nương môn a!" Diệp Tầm Hoan dừng dừng như không nói ra: "Tuy rằng nàng hiện tại trường cũng không tệ lắm, thế nhưng quá cái mấy năm chính là lão nương môn."

"Phải biết nữ nhân kinh sống không trải qua lão a, cái nào giống chúng ta nam nhân bốn mươi vẫn là một cành hoa đây."

Lão Lý đầy trán mồ hôi lạnh nhìn Diệp Tầm Hoan, tuy rằng trong nội tâm đã sớm đoán được Diệp Tầm Hoan có hậu trường, thế nhưng là không nghĩ tới dám lớn lối như vậy nói Thu Nhược Hi là lão nương môn.

Tiểu tử, người biết, ba chữ này nếu như truyền đi, ngày hôm nay tan tành người khả năng đi không ra Hoàng Đồ Tập Đoàn sao?

"Bất quá, lão Lý cảm ơn người nói cho ta nhiều như vậy a!" Diệp Tầm Hoan đưa tay ra vỗ một cái lão Lý vai nói ra: "Huỳnh đệ ta không có việc gì."

Vừa lúc đó, một trận đất đất đất giầy cao gót gõ tiếng vang lên, khoảng thời gian ngắn mà không hiện ra gấp gáp, trầm ổn mạnh mẽ.

Chỉ nghe thấy tiếng bước chân kia, là có thể phán đoán ra được người nhất định là cái nữ.

Hơn nữa, nhất định là cái phong cách ác liệt nữ cường nhân, chỉ có thập phần tự tin nữ nhân, mới có thể đi ra loại này tự tin mà nhanh chóng tiếng bước chân.

Nghe được tiếng bước chân sau, lão Lý cùng Diệp Tầm Hoan hai người hầu như trong cùng một lúc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tần Mộ Ca trong tay ngay ngắn cầm một phần văn kiện chậm rãi đi tới.

Tần Mộ Ca ở đi tới Đường Vũ Nhu mặt trước sau, liền ngừng lại, nhìn lướt qua một bên cùng lão Lý kẻ vai sát cánh Diệp Tầm Hoan, Tần Mộ Ca quay về Đường Vũ Nhu nói: "Đường Vũ Nhu, đây là tổng giám đốc nhận mệnh, từ nay về sau, công ty thành lập một cái giám sát bộ, do người đảm Nhâm bộ trưởng, giám sát tất cả công nhân cùng cao tầng công tác. . ."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chỉ là vì hấn à

Giang Trung thị đệ nhất bệnh viện nhân dân!

Bệnh viện nào đó cao cấp trong phòng bệnh, Khang Hoài Viễn khắp toàn thân đeo băng, lẳng lặng mà nằm ở trên giường, phảng phất mộc nãi y bình thường.

Khang Văn Viễn ở biết Khang Hoài Viễn bị đánh sau, trước tiên liền tới rồi bệnh viện, đồng thời biết rồi chuyện đã xảy ra, nhưng nhìn nằm ở trên giường bệnh, bị bao vây dường như mộc nãi y giống như Khang Hoài Viễn, cho dù biết sai ở chính mình đệ đệ, có thể Khang Văn Viễn sắc mặt như trước âm trầm, trong con người tràn ngập tức giận cùng lo lắng.

Đệ đệ mình ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bị người cắt đứt mười mấy cùng xương sườn, một cái tay cùng một cái chân phé bỏ đi, nhưng là Thu Nhược Hi nhưng xem cũng không đến xem, chỉ là tùy ý phải một người, ở giải xong bệnh tình, cùng với giải phẫu sau khi thành công liền rời đi, càng là như ở hắc cái kia như hỏa thiêu giống như trong nội tâm gọi gỗ một cái xăng.

Càng để hắc tức giận chính là, hắc cho Thu Nhược Hi gọi điện thoại, muốn bức bách Thu Nhược Hi đem Diệp Tầm Hoan cho giao ra đây, nhưng là Thu Nhược Hi không chỉ có không giao, trái lại uy hiếp hắc phải đi trình tự tư pháp.

Cảnh này khiến Khang Văn Viễn càng là tức giận không ngớt.

Không biết qua bao lâu, bởi vì mất máu quá nhiều nằm ở trạng thái hôn mê Khang Hoài Viễn chậm rãi mở mắt ra, hai mắt của hắc bên trong che kín tơ máu, thậm chí còn có tụ huyết.

Hai con mắt vừa mở, đau đớn kịch liệt uyển như thủy triều đánh tới, khiến cho đến Khang Hoài Viễn từ trong miệng không nhịn được phát sinh một đạo thống khổ thân - ngâm thanh!

Nhìn thấy Khang Hoài Viễn mở hai con mắt, Khang Văn Viễn vội vàng hỏi: "Hoài Viễn, người thế nào?"

"Ca, ta muốn báo thù, ta phải đem cái kia rác rưởi cho ngàn đao băm thây rồi!" Khang Hoài Viễn nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Cái kia trong lòng mắt lập lòe như ác quỷ giống như vẽ ác độc.

Nghĩ hắc Khang Hoài Viễn lúc nào chịu phạt như vậy khuất nhục, như vậy bị người đánh qua, hơn nữa còn là ngay ở trước mặt mặt của nhiều người như vậy, đem hắc thuê xe còn giống như chó chết, để hắc bộ mặt mất hết.

Cái kia mầm móng cừu hận đã sâu sắc chôn ở đáy lòng, vì lẽ đó ở từ hôn mê sau khi tỉnh lại ý nghĩ đầu tiên chính là báo thù.

"Được, ta giúp người báo thù." Khang Văn Viễn tầng tầng nói ra: "Ta sẽ để cái kia rác rưởi quỳ gối trước mặt người sám hối!"

Nàng Thu Nhược Hi cho rằng nói đi trình tự tư pháp liền có thể dọa đến hắc Khang Văn Viễn sao?

Hắc Khang Văn Viễn không phải là ngốc không, người Thu Nhược Hi muốn đi trình tự tư pháp, muốn lấy này phương thức đến để ta thỏa hiệp, nghĩ phải bảo vệ Diệp Tầm Hoan, như vậy ta không ngại dùng lòng đất quy củ trừng trị hắc!

"Còn có cái kia tiểu điểm -, cũng không thể buông tha nàng!" Khang Hoài Viễn đầy mặt dữ tợn nói ra: "Ta muốn đem nàng bán được nhất là dơ bẩn hộp đêm đi, ta muốn cho nàng trở thành ngàn người cười vạn người vọt. . ."

...

Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong, Đường Vũ Nhu nhân họa đắc phúc, nhảy một cái trở thành giám sát bộ bộ trưởng, Diệp Tầm Hoan phụ trợ, lập tức ở toàn bộ minh châu tập đoàn sôi sùng sục.

Bọn họ nghĩ tới liên quan với xử lý Diệp Tầm Hoan vô số loại kết quả, cũng nghĩ tới công ty có thể sẽ đối với làm ra Đường Vũ Nhu bồi thường, thế nhưng là không nghĩ tới dĩ nhiên dĩ nhiên sẽ là như vậy!

Diệp Tầm Hoan đánh Khang Hoài Viễn không chỉ có không có bị khai trừ, thậm chí ngay cả trừng phạt cũng không có, dĩ nhiên trực tiếp thăng chức, đặc biệt là Đường Vũ Nhu, có thể nói là cá chép vượt Long Môn, chim sẽ biến Phượng Hoàng, trực tiếp trở thành giám sát bộ bộ trưởng.

Trở thành treo ở vô số cao quản trên đầu một cái lưỡi dao sắc, chỉ cần cái này lưỡi dao sắc rút xuống, như vậy bọn họ đều sẽ có vô số người thất nghiệp.

Trong lúc nhất thời toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn cao chăm sóc không được, đặc biệt là những kia đã từng đối với Đường Vũ Nhu từng có ý đồ không an phận, cùng với uy hiếp qua Đường Vũ Nhu cao quản càng là hoảng rồi.

Nữ nhân này nếu như trở thành giám sát bộ bộ trưởng, như vậy có thể hay không nắm mình khai đao, có thể hay không tìm chính mình báo thù a?

Trong lúc nhất thời vô số người đều đi tìm Thu Nhược Hi, muốn Thu Nhược Hi thu hồi thành mệnh, hoặc là mở cổ đông đại hội nghiên cứu có hay không thiết lập giám sát bộ, coi như thiết lập giám sát bộ cũng có thể tuyển dụng cái khác ưu tú người, mà không phải Đường Vũ Nhu.

Thế nhưng những người này thỉnh cầu toàn bộ đều bị Thu Nhược Hi cho từng cái từ chối, thái độ còn có vẻ thập phần kiên quyết, chút nào không có thương lượng.

Ở Hoàng Đồ Tập Đoàn nàng chính là lão đại, trong tay nàng nắm bốn mươi lăm phần trăm cổ phần, ở thêm vào hắc trong tay phụ thân cái kia mười phần trăm cổ phần, làm cho nàng có tuyệt đối không cổ quyền, người khác nói không có thứ gì trừng dùng!

Thu Nhược Hi lần này tuyệt, làm cho những này cao quản càng thêm hoảng rồi, Thu Nhược Hi không thu hồi thành danh, khư khư cố chấp, bọn họ cũng không thể làm gì, trừ phi người không làm cút đi.

Nhưng là đối mặt như thế phong phú đãi ngộ, ai muốn ý đi a!

Hơn nữa đi rồi sau khi, sẽ có đãi ngộ tốt như vậy sao?

Nếu như đi rồi hết thầy đều muốn làm lại từ đầu, như vậy người đi tới mặt khác một công ty, thế nhưng người ở nơi đó không có tâm phúc, như nhau sẽ có vẻ tứ cố vô thân, hết thầy đều phải từ từ đến.

Nhưng nếu là ở lại Hoàng Đồ Tập Đoàn liền không giống nhau a, bọn họ nắm giữ thâm hậu gốc gác.

Vì lẽ đó, những người này liền từng cái từng cái đánh tới Đường Vũ Nhu chủ ý, muốn nịnh bợ, lấy lòng Đường Vũ Nhu.

Vị này cô nãi nãi hiện ở tại bọn hắn có thể không đắc tội được a, đây là giám sát bộ bộ trưởng, có thể nói là toàn bộ trong công ty ngoại trừ tổng giám đốc cùng Phó tổng tài cùng với Tần Mộ Ca nhóm đại lão ở ngoài lớn nhất có thực quyền người a.

Nói như vậy đi, cái gọi là giám sát bộ bộ trưởng rồi cùng cổ đại hoàng đế phái ra đi khám sai đại thần như nhau, tay cầm Thượng phương bảo kiếm, người nói trâu bò không trâu bò!

Hồi tưởng lại chính mình trước đây đối với Đường Vũ Nhu làm tất cả, những người này đều hối hận không thôi, sớm biết nữ nhân này có thể Nhất Phi Trùng Thiên, ai sẽ đi đánh nàng chủ ý, không phải không có chuyện gì cho mình tự tìm phiền phức sao?

Mà những người khác nhưng là hối hận không thôi, sớm biết mình liền lên đi mang Khang Hoài Viễn cho đánh đập tàn khốc một trận, làm không cẩn thận này đĩa bánh liền tạt đến trên đầu chính mình!

Mà Đường Vũ Nhu nhưng là bị phần này mới nhận sự nhận mệnh cho dọa sợ.

Giám sát bộ bộ trưởng?

Công ty lớn nhất có thực quyền đại lão?

Diệp Tâm Hoan cũng đứng choáng váng, tê liệt, chính mình không cần đưa chuyển phát nhanh?

Trở thành Phó bộ trưởng cấp bậc?

"Chúc mừng người, Đường bộ trưởng!" Tần Mộ Ca thần nhiên nói.

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, Đường Vũ Nhu chậm rãi lấy lại tinh thần, âm thanh có chút run rẩy nói ra: "Tần. . . Tần tổng, ngài. . . Ngài có phải là làm, ta. . . Ta. . ."

"Không sai!" Tần Mộ Ca không nhẹ không nặng nói ra: "Tổng giám đốc vừa chính mồm nói với ta, từ nay về sau người chính là giám sát bộ bộ trưởng, làm công địa điểm cho người thiết lập tại lầu chín!"

"Cho tới giám sát bộ những người khác tuyển, liền cần chính người đến chọn, có thể là trong công ty công nhân, cũng có thể xã chiêu, nhưng có một chút, nhất định phải ngay thẳng."

Cho dù Tần Mộ Ca nói như vậy, nhưng Đường Vũ Nhu như trước có chút không thể tin được, con vịt nhỏ xấu xí biến thiên nga trắng sự tình dĩ nhiên sẽ phát sinh ở trên người chính mình.

"Được rồi, Đường bộ trưởng thu thập một thoáng đồ vật đi với ta lầu chín nhìn phòng làm việc của người đi!"

Ach!

"Tần tổng, ta. . . Ta. . ."

Tần Mộ Ca phảng phất nhìn ra Đường Vũ Nhu ý nghĩ trong lòng giống như vậy, không chờ nàng nói xong, liền ngắt lời nói: "Đường bộ trưởng, vậy ta ở trong phòng làm việc chờ người, chờ sau đó người tới tìm ta đi!"

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca cũng không nói thêm gì nữa, liền trực tiếp xoay người rời khỏi nơi này, lưu lại Đường Vũ Nhu một người ngẩn ngơ dờ ra.

Tần Mộ Ca như thế vừa đi, những người khác lập tức tiến lên đón, từng cái từng cái đối với Đường Vũ Nhu chúc mừng lên, nhưng càng có nhiều ước ao, thậm chí có không ít người phụ nữ đều đang nghĩ, tại sao Khang Hoài Viễn bất lịch sự không phải là mình, nếu như là lời của mình, như vậy giám sát bộ bộ trưởng vị trí chính là mình.

Mà Đường Vũ Nhu sắc mặt nhưng là có chút cứng ngắc, trên trời rơi đĩa bánh, hơn nữa còn tạt đến nàng cái này cô bé lọ lem trên đầu.

Lập tức, Đường Vũ Nhu chậm rãi quay đầu đưa mắt rơi vào Diệp Tâm Hoan trên người.

Chỉ là vì hắn sao?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Nhất định cố gắng hầu hạ người

Đường Vũ Nhu trở thành giám sát bộ phận trưởng, tự nhiên không thể vẫn chờ ở Hoàng Đồ Tập Đoàn nhà kho hàng hóa khu.

Này không Vương Trường Dũng đều tự mình đến đây, hơn nữa trên mặt tràn ngập nộ nộ cười, chưa nói xong dám đánh Đường Vũ Nhu chủ ý, cả người rồi cùng một cái cấp ba câu như nhau, cúi đầu khom lưng.

Hết cách rồi, nhân gia Đường Vũ Nhu hiện tại nhưng là giám sát bộ phận trưởng, sau đó tùy tùy tiện tiện một câu nói, liền rất có thể quyết định sự sống chết của hắn.

Nhất định phải cố gắng nịnh bợ a.

Thậm chí Vương Trường Dũng trong lòng đều vui mừng, vui mừng chính mình trước đây không có quá phận quá đáng, không phải vậy Đường Vũ Nhu này vừa lên đài, ai biết cái này hóa có thể hay không thiếu hướng mình.

Vương Trường Dũng ở đem Đường Vũ Nhu cho đưa sau khi đi, sau lưng đã che kín mồ hôi lạnh!

Thực sự là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây a, sau đó chính mình có thể phải cố gắng nịnh bợ nhân gia.

Đường Vũ Nhu ở cùng Diệp Tâm Hoan hai người đi tới Tần Mộ Ca văn phòng sau, Tần Mộ Ca liền lập tức bắt chuyện Đường Vũ Nhu ngồi xuống.

Chỉ có điều như trước là một bộ thái độ lạnh như băng.

Đối với này Đường Vũ Nhu phảng phất sớm đã thành thói quen giống như, đồng thời không có cảm giác gì, thậm chí đang đối mặt Tần Mộ Ca thời điểm còn có chút sợ sệt.

Hết cách rồi, từ khi Tần Mộ Ca đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn sau, cái kia dứt khoát hẳn hoi cái cách, không biết bao nhiêu người đều trở thành dưới đao của nàng vong hồn.

Chỉ là ngắn ngắn thời gian hai tháng, nàng liền trở thành tất cả mọi người trong miệng thiết nương tử, cùng Thu Nhược Hi này Diệt Tuyệt sư thái như ra một triết.

"Đường bộ trưởng, sau đó người công tác trực tiếp đối với ta cùng thu tổng phụ trách." Tần Mộ Ca thân nhiên nói: "Nếu như phát hiện có người nào ở công ty làm loạn, hoặc là xúc phạm quy định của công ty chế độ, cùng với tổn hại công ty lợi ích, người có thể trực tiếp xử lý, đương nhiên quản lý chỉ nhánh trở lên người, cần người như tổng giám đốc hoặc là ta báo cáo một tiếng!"

"Tần tổng, ta. . ."

"Làm sao?"

"Ngài có thể hay không cho ta thay cái công tác, ta. . . Ta sợ ta làm không tốt cái này giám sát bộ phận trưởng."

Tần Mộ Ca không có lập tức mở miệng, mà là đứng lên hướng đi trước bàn làm việc, cầm lấy một phần văn kiện nói ra: "Ta nhìn người tư liệu, quốc gia trọng điểm đại học, học vấn là quản lý, đem người ở lại nhà kho khu, quả thật có chút đại tài tiểu dụng, hơn nữa ta tin tưởng người, người nhất định có thể làm tốt!"

"Nhưng là ta không có kinh nghiệm gì, ngài. . . Có thể hay không biến thành người khác, ta. . . Ta làm một người viên chức nhỏ là tốt rồi." Đường Vũ Nhu âm thanh hơi hơi có chút run rẩy nói rằng.

Tần Mộ Ca trên mặt lộ ra một đạo vẻ hài lòng.

Nếu là những người khác bị đột nhiên đề bạt làm giám sát bộ phận trưởng, nhất định sẽ kích động không thôi, thế nhưng Đường Vũ Nhu không có, trái lại muốn đẩy từ, bởi vậy có thể thấy được cô bé này cũng khá, chỉ là nàng thiếu hụt một cái sân khấu, thiếu hụt rèn luyện.

Nếu là giao cho mình đánh bóng mấy năm, không chừng còn thật sự có thể điều khắc ra một khối mỹ ngọc đến.

Đương nhiên cái này cũng là Tần Mộ Ca nhìn Đường Vũ Nhu tư liệu sau, mới cho rằng Đường Vũ Nhu là một khối có thể đánh bóng ngọc thô chưa mài

dũa.

"Kính nghiệm?" Tần Mộ Ca căng thẳng khuôn mặt xinh đẹp rốt cục lộ ra một đạo nụ cười: "Ai thiên sinh ra được sẽ làm cái gì, còn không đều là một chút tích lũy."

"Ta trước đây cũng cái gì đều không biết, thế nhưng ngươi xem ta hiện tại làm không phải rất tốt sao?" Tần Mộ Ca dùng chính mình cổ vũ Đường Vũ Nhu nói ra: "Tin tưởng chính mình, nhất định có thể hành."

Đường Vũ Nhu hơi hơi trầm ngâm một chút, có chút lòng không cam tình không nguyện gật gật đầu.

Bất quá vừa nghĩ, Diệp Tầm Hoan sẽ ở bên cạnh mình, Đường Vũ Nhu tâm liền hơi hơi an đi.

Vẫn là bởi vì Diệp Tầm Hoan trước vì nàng ra mặt hành hung Khang Hoài Viễn duyên cớ, làm cho Đường Vũ Nhu bắt đầu đối với Diệp Tầm Hoan sản sinh một tia ý lại.

"Được rồi, ta để dương thư ký dẫn ngươi đi ngươi chỗ làm việc nhìn, có cái gì không hài lòng, ngươi có thể cho dương thư ký nói." Tần Mộ Ca nói xong cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc, liền cho thư ký của chính mình đánh tới.

Chỉ chớp lát sau, một thân nghề nghiệp trang phục, vóc người cao gầy, mang theo một cái mắt kính gọng đen dương thư ký liền từ bên ngoài đi vào.

"Tần tổng. . ."

"Dương thư ký, ngươi mang Đường bộ trưởng đi lầu chín, đi xem xem phòng làm việc của nàng, nếu như Đường bộ trưởng có cái gì không hài lòng địa phương, lập tức sửa chữa."

"Phải!" Dương thư ký đầy mặt cung kính nói: "Đường bộ trưởng, mời đi theo ta đi!"

Đường Vũ Nhu chậm rãi đứng lên, liền cùng Diệp Tầm Hoan chuẩn bị rời đi, có thể vừa lúc đó, Tần Mộ Ca bỗng nhiên mở miệng lần nữa nói ra: "Diệp Tầm Hoan, ngươi trước tiên chờ chút, ta có chuyện tìm ngươi."

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan bước chân lập tức hơi dừng lại một chút.

Đường Vũ Nhu có chút sốt sắng nhìn Diệp Tầm Hoan, trong lúc vô tình, nàng đã đem Diệp Tầm Hoan xem là người tâm phúc, hơn nữa nàng mới vừa rời đi trường học vẫn chưa tới một năm, rất nhiều chuyện cũng không hiểu, bây giờ càng là trở thành giám sát bộ bộ trưởng, quan trọng nhất chính là cái này bộ ngành hiện tại liền nàng cùng Diệp Tầm Hoan hai người.

Diệp Tầm Hoan nếu như lưu lại, nàng liền cái nói chuyện đều không có.

"Ngươi trước tiên cùng dương thư ký cùng đi chứ, ta cùng Tần tổng tâm sự." Diệp Tầm Hoan liếc mắt là đã nhìn ra Đường Vũ Nhu trong lòng cái kia phần bất an, liền an ủi: "Ta chờ đợi lầu chín."

Đường Vũ Nhu trong nội tâm tuy rằng rất muốn cùng Diệp Tầm Hoan cùng đi, nhưng Tần Mộ Ca muốn cho nàng lưu lại, nàng cũng không tiện nói gì, liền theo dương thư ký cùng rời đi.

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu cùng dương thư ký sau khi rời đi, Diệp Tầm Hoan liền cho mình nhen lửa một điếu thuốc thơm, lười biếng ngồi ở trên ghế salông, hai chân kiêu ở trước mặt trên khay trà, phún vân thổ vụ nói: "Pháo - hữu, nói đi, chuyện gì?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan gọi mình pháo - hữu sau, Tần Mộ Ca tầm kia tinh xảo khuôn mặt xinh đẹp nhất thời mây đen nằm dày đặc, một bộ bảo táp đến dấu hiệu, cái kia câu người con mắt, càng là vào đúng lúc này muốn phun ra ngọn lửa nóng bỏng, muốn đem Diệp Tầm Hoan cho lột da tróc thịt.

"Diệp Tầm Hoan, ngươi nếu như còn dám cho ta nói này, ngươi có tin ta hay không tới tập chung chung chơi chết ngươi?" Tần Mộ Ca giọng nói vô cùng là trầm thấp nói rằng.

Đối với này Diệp Tầm Hoan bĩu môi khinh thường, thập phần muốn ăn đòn nói ra: "Tinh tận mà chết sao?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan đầy mặt trịnh trọng mà lại thật lòng gật gật đầu: "Điểm ấy ta tin tưởng ngươi có thể làm được, nhưng tuyệt đối chẳng cần mấy phút chung liền có thể làm được."

"Ngươi cũng không phải không biết Nhị đệ kéo dài tính vô cùng tốt."

Nghe được Diệp Tầm Hoan này xích quả quả lựa? Đùa, Tần Mộ Ca cái kia căng thẳng khuôn mặt xinh đẹp cũng đúng hiện lên một đạo ửng đỏ vẻ, phảng phất nghĩ đến một loại nào đó ngượng ngùng tình cảnh, nhưng lập tức liền trở nên tái nhợt lên.

"Ngươi. . ."

"Lẽ nào ngươi dám nói ta nói không đúng sao?" Diệp Tầm Hoan phun ra khói mù nồng nặc nói rằng.

Tần Mộ Ca thân thể mềm mại run rẩy không ngớt, đặc biệt là cái kia trước ngực khe theo Tần Mộ Ca thân thể mềm mại run rẩy, hốt sâu hốt thien, liền

phảng phất bình tĩnh trong biển rộng bỗng nhiên nổi lên làn sóng giống như vậy, thập phần câu người nhàn cầu.

"Người cút cho ta, cút ngay." Tần Mộ Ca nghiêng răng nghiêng lợi từ trong hàm răng lóe ra một câu nói.

Diệp Tầm Hoan thấy thế bất đắc dĩ nhún vai một cái, đứng lên liền đi ra ngoài.

Khi đi tới cửa thời điểm, Diệp Tầm Hoan phảng phất nghĩ tới điều gì giống, bỗng nhiên quay đầu quay về Tần Mộ Ca nói ra: "Ta liền nói sao, hai ta một đêm này phu thê quan hệ, người cũng không thể để ta đi đưa chuyện phát nhanh."

"Lần sau, ta nhất định cố gắng hầu hạ người, bảo đảm để người dục - tiên - dục - từ!"

Diệp Tầm Hoan nói xong, liền nhanh chóng nhanh rời đi Tần Mộ Ca văn phòng.

Àm!

Trong phòng làm việc bỗng nhiên truyền đến to lớn tiếng vỡ nát. . .

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Dám nói hai thử xem

Diệp Tầm Hoan rời đi Tần Mộ Ca văn phòng sau, liền khẽ hát bay thẳng đến lầu chín mà đi.

Cho tới Tần Mộ Ca, nhưng là trong lòng dấy lên một luồng vô biên tức giận.

Thời khắc này Tần Mộ Ca là thật sự nghĩ ở trong xã hội tìm mấy người, mang Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này cho làm, đầu xuôi đuôi lọt.

Vốn là nàng là muốn nói cho Diệp Tầm Hoan một thoáng liên quan với Khang Hoài Viễn sự tình, để hắn chú ý một thoáng, miễn tao hắc thủ.

Dù sao làm sao, hắn đều cùng mình có một đêm quan hệ, hơn nữa Tần Mộ Ca cũng thật bội phục Diệp Tầm Hoan vừa tới công ty liền dám thay Đường Vũ Nhu can thiệp chuyện bất bình.

Không muốn nhìn thấy Diệp Tầm Hoan bị người cho chính, nhưng là tên khốn này, người nhìn một cái hắn, hắn là nói như thế nào.

Cảnh này khiến Tần Mộ Ca ở trong lòng tức giận tràn ngập hạ, thẳng thắn không nói, xem tên khốn này là làm sao bị người chính.

Nhưng là Tần Mộ Ca nào biết, lão Lý đã nói với Diệp Tầm Hoan.

Vì lẽ đó Tần Mộ Ca lo lắng, hoàn toàn đó là dư thừa.

Hơn nữa coi như là Diệp Tầm Hoan cái gì cũng không biết, cũng không sẽ quan tâm.

Đối với Diệp Tầm Hoan tới nói, bất kể là Khang Văn Viễn, vẫn là Khang Hoài Viễn, chỉ có điều là một con kiến mà thôi, hắn một cái tay là có thể dễ như ăn cháo bóp chết, cần bản không xứng để hắn đề vào trong mắt.

Diệp Tầm Hoan lao đảo đi tới lầu chín, dừng xem giám sát bộ vừa thành lập, thế nhưng là đã vang vọng toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Hết cách rồi, đây chính là mới thành lập bộ ngành, đồng thời vẫn là có nhiều thực quyền nhất bộ ngành, quan trọng nhất chính là nhân thủ không đủ, cái này bộ ngành cần mở rộng, tất cả mọi người đều muốn đi vào cái này thanh nhàn mà lại mờ mịt phần bộ ngành.

Vì lẽ đó mọi người vẫn tương đối quan tâm.

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan chỉ là hơi hơi hỏi dò một thoáng, liền biết rồi giám sát bộ bộ trưởng văn phòng ở nơi đó.

Diệp Tầm Hoan lao đảo không vội không nóng nảy đi tới Thu Nhược Hi cho Đường Vũ Nhu chuyên môn thu thập trong phòng làm việc.

Giờ khắc này trong phòng làm việc, Đường Vũ Nhu chính đang lôi kéo Tần Mộ Ca thư ký không biết đang nói chuyện gì.

Từ ở bề ngoài đến xem, hai người tán gẫu rất là đầu cơ.

Đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi đi vào, Đường Vũ Nhu trên mặt lập tức lộ ra một đạo sắc mặt vui mừng, trực tiếp từ sô pha nài đứng lên: "Người trở về. . ."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng vênh lên ra một đạo nụ cười, gật đầu nói: "Hừm, không sai a phòng làm việc này."

Từ nội tâm mà nói, Thu Nhược Hi cho Đường Vũ Nhu chuẩn bị căn phòng làm việc này quả thật không tệ, rất lớn, rất rộng rãi, sa bàn làm việc, máy vi tính, ông chủ ghé tựa, căn bản không cần phải nói, tự nhiên là phởi đủ.

Đồng thời phòng tiếp khách bên trong sô pha cùng bàn trà cũng đã vào chỗ.

Quan trọng nhất đó là, Diệp Tầm Hoan phát hiện, căn phòng làm việc này còn có một cái phòng nghỉ ngơi, rất tốt.

Nếu là ở làm cái trên giá sách diện thả chút sách, ở làm chút danh nhân tranh chữ treo ở trong phòng làm việc, như vậy liền hoàn mỹ, hơn nữa còn tăng lên đẳng cấp.

Bất quá những này, hiển nhiên đều cần Đường Vũ Nhu chính mình đi kiểm.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, dương tình mặt lộ vẻ nụ cười hỏi: "Diệp tiên sinh, cảm giác phòng làm việc này còn có thể sao?"

Tuy rằng ở bề ngoài Đường Vũ Nhu là bộ trưởng, thế nhưng thân là Tàn Mộ Ca thư ký dương tình nhưng rõ ràng, giám sát bộ chân chính mà nói sự người, rõ ràng là Diệp Tầm Hoan.

Từ nàng cùng Đường Vũ Nhu trò chuyện trên, nàng liền có thể cảm giác được, Đường Vũ Nhu vẫn là quá tuổi trẻ, quá non, muốn ngồi vững vàng cái này giám sát bộ bộ trưởng vị trí, còn cần một đoạn đường phởi đi.

Đồng thời ngay trong vừa trò chuyện bên trong đến xem, Đường Vũ Nhu ở cảm kích Diệp Tầm Hoan đồng thời, còn giống như sản sinh một tia ý lại.

Hơn nữa mặt trên nói đề Diệp Tầm Hoan phụ trợ.

Nói cách khác, Đường Vũ Nhu hiện tại mặc dù là hoàng đế, nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém nhiếp chính vương.

Nhiếp chính vương a, đây chính là quyền khuynh triều chính thân phận a, liền ngay cả hoàng đế ở rất nhiều lúc cũng nghe hấn.

Ở thêm vào Đường Vũ Nhu đối với Diệp Tầm Hoan có cảm kích cùng ý lại chi tâm, như vậy Diệp Tầm Hoan tuyệt đối là này giám sát bộ chân chính gia chủ.

Đồng thời đánh Khang Hoài Viễn, trái lại không trách cứ, thậm chí thẳng chức, như vậy nói cách khác, Diệp Tầm Hoan sau lưng có đại nhân vật ở chống đỡ hấn dám ở trong công ty trắng trợn không kiêng dè.

Đang ở chức tràng nhiều năm, lại là thư ký dương tình, tự nhiên giỏi về phỏng đoán lãnh đạo cấp trên ý tứ.

Không phởi vậy nàng cái gì đều phỏng đoán không ra, cũng sẽ không có địa vị hôm nay.

Cho nên đối với điểm ấy dương tình liếc mắt liền thấy đi ra, liền đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, lập tức khách khí hỏi lên.

Cùng người như thế tạo mối quan hệ, đối với nàng mà nói, chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu.

Diệp Tầm Hoan thoả mãn gật đầu nói: "Cũng không tệ lắm, nếu như ở làm mấy bức Van Gogh tranh sơn dầu hoặc là Đường Bá Hổ họa, thì càng thêm hoàn mỹ rồi!"

Dương tình khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, nhất thời ngẩn ra, lập tức trên mặt lộ ra gượng ép nụ cười.

Người vẫn đứng là dám nghĩ, Van Gogh họa, Đường Bá Hổ họa, người nào không phởi giá trị liền thành, liền ngay cả Tàn Mộ Ca trong phòng làm việc đều không có, đều bất quá là xếp đặt vài món đồ sứ mà thôi.

"Cái này, e sợ có chút khó. . ."

"Ta cũng là vừa nói như thế mà thôi." Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Được rồi, nơi này không có chuyện gì, người đi làm đi!"

"Cái kia hào, Diệp tiên sinh cùng Đường bộ trưởng nếu có chuyện gì thoại, có thể đi tìm ta."

"Cảm ơn!"

Dương tình chậm rãi rời đi giám sát bộ.

Dương tình mới vừa sau khi rời đi, Đường Vũ Nhu liền đầy mặt cảm kích thậm chí có chút sùng bái nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Cảm ơn người. . ."

"Người đã nói với ta, ta đều nói rồi, không cần cảm ơn." Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Người xinh đẹp như vậy, hơn nữa còn xem như là sự phụ ta, ta có thể không muốn nhìn thấy như thế một viên như nước trong veo cái trắng bị một viên lộn cho cùng rồi!"

"Coi như là muốn cùng, cũng có thể tìm cái giống ta cái này anh tuần tiêu sái mỹ thiếu nam đến cùng!" Diệp Tầm Hoan mở ra một câu không ảnh hưởng toàn cục chuyện cười.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Đường Vũ Nhu nhất thời hà phi hai gò má, có vẻ ngượng ngùng mà lại ngại ngùng nói ra: "Ta. . . Ta. . ."

"Được rồi, người nếu như thật sự muốn cảm tạ ta, như vậy liền mời ta ăn bữa cơm đi, đương nhiên sau đó ta ở thủ hạ người làm việc thời điểm, người muốn tốt với ta điểm, không thể nghiền ép ta, không phải vậy ta có thể không làm."

"Không. . . Không, ta bảo đảm không nghiền ép người, người muốn thế nào thì được thế đó!" Đường Vũ Nhu vội vàng lắc đầu nói.

Nhìn Đường Vũ Nhu đầy mặt căng thẳng đáng đáp, Diệp Tầm Hoan càng là cảm thấy cô bé này đáng yêu.

"Tốt lắm, người nói, nhưng không cho nghiền ép ta a!"

"Ừm!" Đường Vũ Nhu gật đầu lia lịa: "Nếu như không phải lời của người, ta hiện tại không biết là hình dáng gì, càng không thể chìm sẽ biển Phụng Hoàng, ta làm sao có khả năng sẽ nghiền ép người đây!"

"Hơn nữa ta còn biết, ta có thể trở thành giám sát bộ bộ trưởng nhất định cùng người có quan hệ."

"Làm sao người biết?"

"Đoán!"

"Đoán rất chuẩn a!"

"Vậy người có thể nói cho ta, người là làm thế nào đến sao, tại sao người đánh Khang tổng, không chỉ có không có chuyện gì, tổng giám đốc trả lại ta thăng chức, ta nhưng là nghe nói Khang tổng rất có bối cảnh!"

"Thu Nhược Hi bà lão kia môn là lão bà ta, ta nói một, nàng dám nói hai thử xem!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ngay ở trước mặt lão bà liêu muội

Đối với Diệp Tầm Hoan nói Thu Nhược Hi là lão bà hán, Đường Vũ Nhu đồng thời không tin.

Thu Nhược Hi là người nào, vậy cũng là Giang Trung thị thương trường nữ cường nhân, thương trường bên trong thiên chi kiều nữ, là vô số nam nhân nữ thần trong mộng, muốn cưới nàng nam nhân hải đi tới.

Trong đó không thiếu con ông cháu cha, hồng hai đời, con nhà giàu cùng các giới tinh anh.

Liền Diệp Tầm Hoan đáng đáp kia, Thu Nhược Hi có thể coi trọng hán?

Đương nhiên, lời này Đường Vũ Nhu là sẽ không nói ra, luôn luôn ôn nhu mà lại ngại ngùng nàng, chỉ là cười cợt, đồng thời không nói thêm gì.

Nhìn Đường Vũ Nhu cái kia cười không nói đáng đáp, Diệp Tầm Hoan liền biết Đường Vũ Nhu không có tin tưởng hán.

Bất quá hán cũng không có giải thích cái gì.

Đừng nói Đường Vũ Nhu không tin, liền ngay cả chính hán đều như cùng ở tại trong mộng giống như vậy, không cách nào tin tưởng.

Thời gian nhanh chóng như nước chảy, chỉ là trong chớp mắt liền đến bữa trưa thời gian.

Đường Vũ Nhu liền dẫn Diệp Tầm Hoan đi Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân nhà ăn ăn cơm.

Một giữa trưa cùng Đường Vũ Nhu tiếp xúc hạ xuống, Diệp Tầm Hoan phát hiện cô bé này rất dễ dàng thẹn thùng, chính mình dăm ba câu liền có thể làm cho lòng này thuần khiết nữ hài vì đó mặt đỏ, rất là đáng yêu, mê người.

Nhưng càng như vậy, Diệp Tầm Hoan càng muốn đùa đùa Đường Vũ Nhu.

Hoàng Đồ Tập Đoàn nhà ăn mặt tích tương đối lớn, hầu như chiếm cư tầng gác diện tích, coi như là chứa đựng tất cả công nhân cùng nhau ăn cơm, cũng sẽ không chật chội như vậy.

Nhà ăn bốn phía, là từng cái từng cái tủ kính, bên trong bày ra một chậu bồn huân chay phối hợp cơm nước, mười mấy ăn mặc màu trắng chế phục, đội nón trắng nhà bếp công nhân viên, cúi đầu bận rộn.

Bởi Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân tương đối nhiều, tổng cộng mở ra mười mấy cái điểm món ăn trước cửa sổ, mỗi ca trước cửa sổ đều sắp xếp đội ngũ thật dài.

Chờ Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan đi tới nhà ăn thời điểm, trong phòng ăn mỗi cái trước cửa sổ cũng đã xếp thành một đạo trường long.

Bất quá coi như là ở đây xếp hàng đánh cơm, cũng đúng một sự hưởng thụ, bởi vì Hoàng Đồ Tập Đoàn tất cả nữ tính công nhân đều là cùng một màu chế phục bộ váy, chế phục bó chặt lồi lõm có hứng thú thân thể, phía trước cổ áo nơi hiển lộ ra áo somi màu trắng đường viền hoa, cái cổ hạ lộ ra một đoạn nhỏ trắng nõn da thịt.

Thậm chí có nữ công nhân đem áo somi cổ áo cúc áo nhiều mở ra hai viên, lộ ra từng đạo từng đạo rãnh vú sâu hoắm như ẩn như hiện, chế phục quần hạ hai cái chân dài, hoặc là bao bọc tất chân, hoặc là liền tất chân đều không có xuyên, ở trước mặt người lúc ẩn lúc hiện, có vẻ cực kỳ mê người.

Cái gì gọi là mở mang tầm mắt.

Diệp Tầm Hoan ngày hôm nay xem như là đã được kiến thức, không trách Hoàng Đồ Tập Đoàn ở trên sông thị như vậy trâu bò, nhiều người như vậy muốn đi vào Hoàng Đồ Tập Đoàn, chuyện này quả thật chính là nam nhân Thiên Đường a!

Đường Vũ Nhu mới vừa cùng Diệp Tầm Hoan hai người đi vào hiệu ăn, nhất thời hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Đường Vũ Nhu ở Hoàng Đồ Tập Đoàn nhưng là bị quan vũ binh dân nữ thần tên gọi, không biết bao nhiêu người đối với nàng ý nghĩ kỳ quái đây!

Huống chi bây giờ Đường Vũ Nhu trở thành Hoàng Đồ Tập Đoàn giám sát bộ bộ trưởng, nước lên thì thuyền lên, một cách tự nhiên càng thêm bác người nhân cầu.

Vừa lúc đó, một đạo đất đất đất giày cao gót gõ tiếng vang lên.

Sau một khắc, một đạo mỹ lệ bóng người xuất hiện ở trong phòng ăn, nhất thời hấp dẫn trong phòng ăn ánh mắt của mọi người.

Chỉ thấy nữ nhân mặc một bộ xám nhạt nghề nghiệp nữ trang, đưa nàng cái kia hiện S hình thân thể mềm mại bao vây quá chặt chẽ, càng là lộ ra ra mê người phong độ.

Vén lên thật cao đen thui tóc dài, khiến cho nàng cổ trắng nhìn như thon dài, bằng thêm mấy phần cao quý cùng lãnh diễm!

Ở Hoàng Đồ Tập Đoàn có thể có như thế lãnh diễm mà lại cao quý phạm, chỉ có Thu Nhượng Hi.

Thu Nhượng Hi xuất hiện nhất thời để nguyên bối bị nhận chú ý Đường Vũ Nhu lập tức mờ đi.

Nữ nhân này như Hạo Nguyệt giống như vậy, bất luận đi tới đó đều có thể bị nhận chú ý, đều có thể hấp dẫn vô số người, để bên cạnh nữ nhân vì đó âm u tiêu sác, lưu lạc là tôn lên nàng mỹ lực, lãnh diễm, cao quý làm nền phẩm!

Đường Vũ Nhu chính là như vậy.

Đường Vũ Nhu mặc dù là Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong binh dân nữ thần, nhưng Thu Nhượng Hi nhưng là toàn bộ Giang Trung thị tất cả nam nhân nữ thần trong mộng a.

Hai người căn bản không cùng đẳng cấp mặt trên, vì lẽ đó Thu Nhượng Hi xuất hiện, nhất thời hấp dẫn nguyên bản thuộc về Đường Vũ Nhu ánh mắt.

Chỉ là này nữ thần trong mộng tầm kia hoàn mỹ béo mập khuôn mặt xinh đẹp trên, hưởng thọ lạnh như băng, khiến người ta không dám dễ dàng tới gần.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhượng Hi sau khi, bắt đầu trên dưới quan sát Thu Nhượng Hi.

Vừa lúc đó, Thu Nhượng Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, con ngươi sáng ngời bên trong lóe qua một đạo hàn quang, lập tức giờ lên bước chân hướng về Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan đi tới.

Vốn là có chút quản lý chi nhánh muốn đi chúc mừng một thoáng Đường Vũ Nhu, cùng nàng kéo lập quan hệ, thế nhưng đang nhìn đến Thu Nhượng Hi hướng về Đường Vũ Nhu đi tới, từng cái từng cái tự giác dừng bước.

Nhìn thấy Thu Nhượng Hi đi tới, Đường Vũ Nhu nhất thời sững sờ, lập tức trên mặt lộ ra vẻ kích động.

Nàng cũng đứng Thu Nhượng Hi người hâm mộ, Thu Nhượng Hi là nàng thần tượng, bây giờ nhìn mình thần tượng từng bước một hướng về chính mình tới gần, Đường Vũ Nhu tâm tình bắt đầu có chút không bị khống chế lên.

"Tổng... Tổng giám đốc..." Đường Vũ Nhu bởi vì kích động làm cho âm thanh có vẻ hơi bắt đầu run rẩy.

Thu Nhượng Hi không nhẹ không nặng gật đầu, diện không biểu không nói, liền ngay cả âm thanh cũng như cùng Siberia dòng nước lạnh tập kích giống như vậy, có vẻ thập phần lạnh lẽo: "Chờ chút cùng ta ngồi cùng một chỗ ăn cơm!"

Không cho Đường Vũ Nhu cơ hội cự tuyệt, Thu Nhượng Hi liền xoay người hướng đi một bên.

Ở lúc gần đi thời điểm, Thu Nhượng Hi ánh mắt lạnh như băng ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan một chút!

Nhìn thấy Thu Nhượng Hi hướng đi một cái trước cửa sổ đi đánh com, Diệp Tầm Hoan sững sờ: "Con mụ này cũng xếp hàng?"

"Ừm!"

"Nàng không phải ông chủ sao?"

"Đúng đây!"

"Vậy tại sao ông chủ còn muốn xếp hàng?" Diệp Tầm Hoan đầu óc mơ hồ nói ra: "Không phải nói ông chủ đều có đặc quyền sao?"

"Tổng giám đốc xưa nay không làm những thứ này." Đường Vũ Nhu hai mắt ứa ra hết sạch, có vẻ cực kỳ sùng bái nói ra: "Tổng giám đốc nói người người bình đẳng, không có cái gì đặc thù hóa."

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói sau, Diệp Tầm Hoan bắt đầu có chút thương thức nổi lên chính hắn một tiện nghi lão bà.

Tuy rằng con mụ này cả ngày bày một tấm xú mặt, thật giống ai cũng nợ nàng tiền giống, bất quá nữ nhân này ở thu mua lòng người trên còn rất có một bộ!

Tuy rằng cùng công nhân ăn com xem ra không có cái gì, thế nhưng có mấy cái ông chủ lớn thật sự có thể làm được đây?

Có mấy cái không phải có chính mình đơn độc hiệu ần, chuyên môn có người cho đánh tốt com đưa đến trước mặt, nhưng là Thu Nhượng Hi nhưng không có, mà là cùng công nhân đồng thời, công nhân ăn cái gì nàng ăn cái gì.

Liền từ một điểm này nhìn lên, Thu Nhượng Hi vẫn là một cái không sai ông chủ.

"Tổng giám đốc ngoại trừ có chút lạnh ở ngoài, cái khác đều rất tốt."

"Nàng tốt?" Diệp Tầm Hoan bĩu môi.

"Chẳng lẽ không đúng không?" Đường Vũ Nhu có chút manh manh đất nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Không có người tốt."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Đường Vũ Nhu khuôn mặt xinh đẹp trên lập tức hiện lên hai đám hồng, như chín rục cây đào mặt giống như, khiến người ta không nhịn được muốn leo lên cắn hai cái.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan thì là leo lên cắn hai cái, nhìn ngọt không ngọt.

Những người khác đang nhìn đến Đường Vũ Nhu bộ dạng này sau khi, nhất thời ước ao ghen tị nhìn Diệp Tầm Hoan.

Mà Thu Nhượng Hi ở thấy cảnh này sau khi, một đôi như tinh thần hai con mắt, nhất thời lạnh tới cực điểm.

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên ở trước mặt mình bắt đầu liêu mai mỉa hình thức?

Hắn thay Đường Vũ Nhu can thiệp vào, chỉ sợ là muốn phao nhân gia chứ?

Nghĩ tới đây, Thu Nhượng Hi trong lòng chính là nổi giận trong bụng, đồng thời âm thầm quyết định, chờ sau đó nhất định phải nhắc nhở Đường Vũ Nhu, đừng tên khốn kiếp này nói!

Chương 21: Đối chọi gay gắt

Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu cùng với Thu Nhược Hi ngồi cùng một chỗ sau khi, trên mặt tràn ngập ước ao ghen tị.

Một cái là Hoàng Đồ Tập Đoàn bình dân nữ thần, một cái là Giang Trung thị tất cả nam nhân trong lòng nữ thần trong mộng.

Ai cũng muốn tán tỉnh hai người này, nhưng là Đường Vũ Nhu xem như nhược, thế nhưng nhân gia có sự kiên trì của chính mình, mà Thu Nhược Hi đây?

Khí tràng quá lớn, người bình thường ép không được, muốn đi phao, cũng có cái này dừng khí mới được.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan ngồi ở đây hai cái nữ thần mặt trước, bọn họ có thể không ước ao đồ kị sao?

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan sau khi ngồi xuống, Thu Nhược Hi chậm rãi mở miệng nói: "Chuyện ngày hôm nay không có dọa đến người chứ?"

"Không. . . Không!" Đường Vũ Nhu có chút nghĩ một đằng nói một nẻo nói rằng.

Tuy rằng Đường Vũ Nhu ngoài miệng nói xong không, thế nhưng từ lâu liền luyện thành một đôi có thể thấy rõ lòng người hai con mắt Thu Nhược Hi làm sao có khả năng không thấy được Đường Vũ Nhu đang nói dối đây!

Dù sao Khang Hoài Viễn muốn giờ trò khiếm nhã nàng, nếu không là Diệp Tầm Hoan, Đường Vũ Nhu e sợ đã chịu khổ độc thủ.

"Đối với này, ta cảm giác sâu sắc xin lỗi." Thu Nhược Hi cảm giác sâu sắc áy náy nói: "Hi vọng không có cho người tạo thành to lớn trong lòng thương tổn, không phải vậy chính là tội lỗi của ta rồi!"

"Ta cũng còn tốt, nhờ có tâm hoan, không phải vậy ta. . ."

Đường Vũ Nhu không hề tiếp tục nói, thế nhưng ý tứ trong đó đã rất rõ ràng.

Nghe được Đường Vũ Nhu gọi Diệp Tầm Hoan gọi như thế thân mật, Thu Nhược Hi trong lòng không nhận được lạnh rên một tiếng, thật là không có nghĩ đến tên khốn kiếp này liều mạng tốc độ còn rất nhanh, đã vậy còn quá nhanh liền để Đường Vũ Nhu liền hân dồng họ đều cho tỉnh lược, chỉ còn dư lại tên.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, anh hùng cứu mỹ nhân mà, có khả năng nhất tranh thủ nữ nhân hảo cảm.

Từ xưa tới nay anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân lấy thân báo đáp ví dụ chỗ nào cũng có, xem Đường Vũ Nhu tình huống này liền giống như là muốn lấy thân báo đáp nhíp điệu.

"Đúng là, nếu như không phải hân, hậu quả xác thực không thể tưởng tượng nổi." Thu Nhược Hi phi thường nói thật.

Nghe được Thu Nhược Hi mà nói sau, Diệp Tầm Hoan có loại lảng lảng cảm giác, chính mình này tiện nghi lão bà rốt cục nói một câu tiếng người.

Thế nhưng lập tức Thu Nhược Hi tiếng nói xoay một cái, để Diệp Tầm Hoan suýt chút nữa một cái lão máu từ trong miệng phun ra.

"Người cảm tạ hân là cảm tạ, thế nhưng cũng phải cẩn thận, làm không cẩn thận, sẽ có người so Khang Hoài Viễn còn muốn xấu xa." Thu Nhược Hi ném đá giấu tay nói: "Có câu nói họa hổ hổ bị nan họa cốt, lòng người cách cái bụng, nữ hài nhà vẫn là cảnh giác một thoáng tốt, không nên bị một ít người bề ngoài lừa bịp!"

Diệp Tầm Hoan làm sao có khả năng sẽ nghe không ra Thu Nhược Hi rõ ràng là có ý riêng, nhất thời khóe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng.

Thảo, con mụ này lại dám ở ngay trước mặt chính mình chửi bới chính mình, người thật sự cho rằng người là lão bà ta ta liền bắt người không có cách nào sao?

Diệp Tầm Hoan trong lòng cười lạnh một tiếng: "Đúng đấy, vũ nhu, thời đại này lòng người cách cái bụng, vẫn là cẩn thận một chút được, không nên nhìn người khác cho người một điểm cực nhỏ tiểu lợi, người liền cảm ân ái đức, cảm giác mình Nhất Phi Trùng Thiên!"

"Nhưng này hà không phải là người nên được đây?" Diệp Tầm Hoan bĩu môi một cái nói: "Nếu như không phải người nào đó chỉ xem tiền, không nhìn nhân phẩm, tại sao có thể có sâu một tiền vào nơi này, do đó xúc phạm tới người đây!"

Diệp Tầm Hoan nói xong, trong lòng hừ hừ nói: "Ném đá giấu tay ta cũng biết, hơn nữa so người xạ còn chuẩn, còn muốn rõ ràng!"

Diệp Tầm Hoan lời mới vừa dứt, Thu Nhựt Hi cặp kia sáng sủa hai con mắt, nhất thời bắn ra một đạo tinh quang, nhắm thẳng vào Diệp Tầm Hoan.

Cái kia thu trong con ngươi toát ra hàn ý, phảng phất từng thanh sắc bén băng đao, phải đem Diệp Tầm Hoan thân thể cho xuyên thủng bình thường.

Nếu là Hoàng Đồ Tập Đoàn cái khác công nhân đối mặt Thu Nhựt Hi này như đao một dạng hai con mắt, nhất định sẽ bị sợ hãi đến không biết làm sao, mồ hôi lạnh ứa ra.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan không những không có, trái lại cùng với đối diện lên, không sợ chút nào Thu Nhựt Hi thu trong con ngươi toát ra hàn ý không nói, trái lại còn có chút khiêu khích ý vị.

Tuy rằng Đường Vũ Nhu có chút mạnh mẽ, nhưng đây chỉ là mạnh mẽ thôi, đồng thời không ngốc, liếc mắt là đã nhìn ra Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhựt Hi có loại đối chọi gay gắt ý tứ.

Hai người kia. . .

Đồng thời Đường Vũ Nhu trong lòng vào đúng lúc này bắt đầu có chút bất an lên.

Thu Nhựt Hi là ai?

Đây chính là Hoàng Đồ Tập Đoàn siêu cấp BOSS, nắm giữ Hoàng Đồ Tập Đoàn tuyệt đối không có quyền, nắm giữ Hoàng Đồ Tập Đoàn sinh tử của tất cả mọi người, nếu như chọc giận nàng, như vậy này Diệt Tuyệt sư thái, không thước đo tiếp một chương đưa người đánh ra Hoàng Đồ Tập Đoàn.

"Tổng giám đốc. . ."

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói sau, Thu Nhựt Hi ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan hai mắt: "Đường bộ trưởng, công việc sau này trên nếu là gặp phải cái gì chuyện không giải quyết được, có thể bất cứ lúc nào tìm đến ta, cũng có thể bất cứ lúc nào đi tìm Tần tổng!"

"Đương nhiên nếu là có người sau đó còn dám đối với người mưu đồ gây rối, người nói cho ta, ta giúp người đánh gãy hẳn cái chân thứ ba!"

Nói xong Thu Nhựt Hi lạnh lùng mắt liếc một chút Diệp Tầm Hoan.

Mà Diệp Tầm Hoan khoe miệng nhưng là mạnh mẽ co giật một thoáng.

Thảo, ta lão nhị không có đắc tội người chứ?

Lại nói nếu như người dám đánh gãy ta lão nhị, người liền không sợ sau này mình thủ sống quả, mỗi ngày đều muốn đi mua dưa chuột sao? Người liền không sợ nội tiết mất cân đối sao?

"A!"

Đường Vũ Nhu sửng sốt.

Này vẫn là nàng nhận thức tổng giám đốc sao?

Làm sao biết nói ra những lời này đến đây?

Sau đó, Thu Nhựt Hi lần nữa nói ra: "Giám sát bộ nhân thủ không đủ, người có thể đi xã chiêu, cũng có thể ở trong công ty bộ chiêu, định ra tốt danh sách sau khi, cho ta đưa tới, ta xét duyệt sau, sẽ trực tiếp đem người cho người phải quá khứ."

Dứt tiếng, Thu Nhựt Hi cũng không đang dùng cơm, mà là đứng lên, xoay người rời đi.

Tuy rằng trong phòng ăn cái khác Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân không biết Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhựt Hi chuyện gì xảy ra, thế nhưng từ Thu Nhựt Hi sắc mặt nhìn lên, nhất định là Diệp Tầm Hoan đắc tội rồi nàng, không phải vậy Thu Nhựt Hi sẽ không như vậy com cũng không ăn, trực tiếp liền đi.

Nhất thời tất cả mọi người đều cảm giác Diệp Tầm Hoan trâu bò tới cực điểm, trong lòng cái kia sùng bái a.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan vừa tới Hoàng Đồ Tập Đoàn, vẫn chưa tới một ngày, thế nhưng tên cũng đã truyền khắp Hoàng Đồ Tập Đoàn, tuy rằng tất cả mọi người chưa từng thấy Diệp Tầm Hoan, thế nhưng là biết có thể cùng Đường Vũ Nhu đi chung với nhau nam nhân, tuyệt đối là Diệp Tầm Hoan.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan đem bọn họ đại BOSS cho khí đi rồi, mọi người có thể không sùng bái sao?

"Người. . . Người làm sao có thể đắc tội tổng giám đốc đây?" Đường Vũ Nhu có chút lo lắng, mà lại hoảng loạn nói ra: "Vạn nhất tổng giám đốc đem người cho khai trừ rồi, vậy người. . ."

Nhìn Đường Vũ Nhu cái kia căng thẳng đáng ghét, Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng nở nụ cười, có chút cân nhắc nói ra: "Người là đang lo lắng ta sao?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan hỏi dò sau, Đường Vũ Nhu đầu tiên là sững sờ, lập tức một trái tim rầm rầm rầm rầm loạn nhảy lên, phảng phất trong lòng có một con nai con ở đầu đá lung tung giống như, làm cho nàng phương tâm đại loạn.

Diệp Tầm Hoan đem Đường Vũ Nhu bộ mặt nhỏ bé biến hóa thu hết đáy mắt, khóe miệng ý cười trở nên càng thêm dày đặc lên: "Yên tâm đi, ta mượn cho bà lão này môn mười cái đảm, nàng cũng không dám khai trừ ta!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan đưa tay phải ra, trực tiếp khoát lên Đường Vũ Nhu trên bả vai, có vẻ thập phần thân mật.

Hiệu ản dùng com mọi người, ở thấy cảnh này sau khi, hai con mắt phun lửa, nắm đấm thép cũng vào đúng lúc này nắm ở cùng nhau, phảng phất Diệp Tầm Hoan động bọn họ pho mắt giống như, từng cái từng cái hận không thể đem Diệp Tầm Hoan cho xé xác rồi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Người từng trải cùng tiểu thanh tân

Thời gian dường như trong lòng bàn tay sa, đều là ở người trong lúc lơ đãng từ trong tay người lặng yên không một tiếng động trôi qua, chỉ là loáng một cái cũng đã đến giờ tan sở.

Ngày đó, Diệp Tầm Hoan có thể nói quá rất là phong phú, chỉ ít so với trước tháng ngày quá phong phú.

Bồi tiếp Đường Vũ Nhu hoạch định xuống giám sát bộ tương lai, lập ra một thoáng danh sách, cộng thêm trên chọc một thoáng Đường Vũ Nhu, nhìn Đường Vũ Nhu cái kia mang theo đồ ửng khuôn mặt xinh đẹp, Diệp Tầm Hoan trong lòng một trận khoan khoái.

Đồng thời, một ngày thời gian tiếp xúc hạ xuống, Diệp Tầm Hoan phát hiện, cái này tính cách hướng nội, không quen ngôn từ, mà lại lại tương đối dễ dàng thẹn thùng nữ hài, ở bộ ngành quy hoạch mặt trên thật là có chút bản lĩnh.

Thu Nhượng Hi nữ nhân này nhưng là chỉ cho Đường Vũ Nhu chức Bộ trưởng vị, người chưa cho, bộ ngành chức trách không nói, đều muốn Đường Vũ Nhu chính mình đi hoàn thành.

Có thể Đường Vũ Nhu dựa vào thời gian cả buổi trưa, mạnh mẽ đem ngày sau giám sát bộ công tác quy trình toàn bộ đều định ra được rồi, thậm chí còn nghĩ kỹ mấy người, để bọn họ tiến vào giám sát bộ.

Nếu không là đến giờ tan sở, phỏng chừng Đường Vũ Nhu đều lập tức cho Thu Nhượng Hi đem kế hoạch của chính mình cùng nhân viên danh sách đều cho Thu Nhượng Hi đưa tới.

Bất quá Diệp Tầm Hoan đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, nhưng thờ dãi ở trong lòng.

Bởi vì Đường Vũ Nhu tuy rằng đem ngày sau giám sát bộ công tác cùng hết thảy đều kế hoạch xong, thậm chí ngày sau chức vị gì phụ trách ngành gì đều quy định sẵn được rồi.

Nhưng là tại chức trên sân nào có đơn giản như vậy, nào có có nề nếp sự tình?

Hơn nữa giám sát bộ nhìn như nắm đại quyền, có thể nắm giữ vô số người sự sống còn, nhưng kì thực đồng thời không phải cái gì tốt việc xấu, mà là một cái đặc tội người bộ ngành.

Có thể Đường Vũ Nhu nhưng rất hăng hái.

Diệp Tầm Hoan vốn muốn cho Đường Vũ Nhu không muốn nghiêm túc như vậy, tập hợp tạm tạm họp là được, có lúc mở một con mắt nhắm một con mắt, so cái gì cũng tốt.

Nhưng là lại sợ đã kích Đường Vũ Nhu, vì lẽ đó tất cả thuận theo tự nhiên, nhóm thời gian lâu dài, trải qua hơn nhiều, nàng tự nhiên thì sẽ biết phải nên làm như thế nào tốt người bộ trưởng này.

Sau khi tan việc, Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan hai người mới vừa từ trên lầu thừa đi thang máy đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn đại sảnh, liền lập tức có không ít người xông tới, từng cái từng cái trên mặt mang theo nịnh nọt nụ cười.

"Đường bộ trưởng, chúc mừng a!"

"Chúc mừng a, Đường bộ trưởng . ."

"Ta liền biết Đường bộ trưởng không phải vật trong ao, sớm muộn cũng có một ngày sẽ Nhất Phi Trùng Thiên. . ."

Tất cả vây lên đến người toàn bộ đều là chúc mừng Đường Vũ Nhu vinh thăng bộ trưởng âm thanh, tất cả mọi người đều lại khoa Đường Vũ Nhu, hơn nữa những người này còn toàn bộ đều là công ty cao quản.

Trước đây Đường Vũ Nhu nhìn thấy những người này, đối với cái kia không phải một mực cung kính.

Nhưng là hiện tại phong vân thay phiên truyền, bọn họ từng cái từng cái toàn bộ bắt đầu nhìn bộ nổi lên Đường Vũ Nhu, điều này làm cho Đường Vũ Nhu có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Nhìn trước mặt những người này cái kia trên mặt nụ cười đối trá, Đường Vũ Nhu không kim lòng được kéo Diệp Tầm Hoan cánh tay, phảng phất bị kinh sợ rồi bình thường.

Diệp Tầm Hoan ở nhận ra được Đường Vũ Nhu động tác sau, rất muốn cười, liền nữ nhân này, tính cách này, nghĩ phải làm tốt giám sát bộ bộ trưởng có thể chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Đặc biệt là đối mặt những lão hồ ly này.

"Đường bộ trưởng, không biết ngày hôm nay có thời gian hay không, chúng ta dự định đã đặt được rồi bàn rượu, muốn là Đường bộ trưởng lên chúc mừng một thoáng, hi vọng Đường bộ trưởng không muốn từ chối a!"

Mở miệng chính là một cái hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên, sắc mặt vàng như nghệ, vóc người gầy gò, viền mắt có chút sâu, cười đầy rất thân thiết, nhưng ánh mắt có chút âm trầm!

Diệp Tầm Hoan cái này người từng trải vừa nhìn liền biết người đàn ông này nhất định là quen đùa bốn tâm kế người.

Đường Vũ Nhu không có mở miệng, mà là nhìn về phía Diệp Tầm Hoan, phảng phất đang trưng cầu Diệp Tầm Hoan ý tứ.

"Hai người các người có thể đồng thời, đồng thời!" Người trung niên này nam nhân phảng phất nhìn ra Đường Vũ Nhu tâm tư, lần nữa mở miệng nói: "Nhiều người náo nhiệt, náo nhiệt!"

Tuy rằng Thu Nhượng Hi không có cho Diệp Tầm Hoan cái gì tên tuổi, thế nhưng từ cái kia để Diệp Tầm Hoan phụ trợ Đường Vũ Nhu mà nói nhìn lên, cái tên này sau đó tối thiểu sẽ là giám sát bộ Phó bộ trưởng.

Hơn nữa đánh Khang Hoài Viễn vẫn không có bị Thu Nhượng Hi cho trách cứ, cùng người như thế giao hảo sẽ không có cái gì chỗ hỏng.

"Xin lỗi a!" Diệp Tầm Hoan nhìn ra Đường Vũ Nhu không muốn cùng như vậy người cùng nhau ăn cơm, thế nhưng là lại không biết làm sao từ chối, liền chủ động đứng ra nói ra: "Ngày hôm nay Đường bộ trưởng chịu đến một chút kinh hãi, hiện tại thân thể còn có chút không khỏe, hơn nữa trước Đường bộ trưởng trả lại ta nói xong, ngày sau đang làm việc trên khẳng định có không ít sự tình phiền phức các vị, hai ngày nữa xin mời các vị cùng nhau ăn cơm, ngồi một chút, ngày sau tốt chăm sóc một chút Đường bộ trưởng, nhưng các vị cũng biết, Đường bộ trưởng ngày hôm nay chịu đến một chút kinh hãi. . ."

Diệp Tầm Hoan mang lại nói rất đẹp, chỉ ít nghe vào trong tai của mọi người trong lòng một trận khoan khoái.

Hơn nữa Diệp Tầm Hoan nói cũng đúng sự thực.

"Đúng, đúng, Diệp huynh đệ nói rất đúng, là chúng ta cân nhắc bất chu, ngày hôm nay Đường bộ trưởng chịu đến một chút kinh hãi, xác thực hẳn là bữa sáng trở về nghỉ ngơi một chút." Người trung niên này nam nhân lần nữa mở miệng nói ra: "Nhưng cũng không thể để cho Đường bộ trưởng mời chúng ta, Đường bộ trưởng vừa mới lên nhậm chức, chúng ta những người này nói thế nào cũng đúng Đường bộ trưởng tiền bối, vì lẽ đó bữa này lẽ ra nên chúng ta xin mời, xem như là cùng Đường bộ trưởng quen thuộc một thoáng.",

"Như vậy đi, ngày hôm nay Đường bộ trưởng đi về trước nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi, hai ngày nữa chúng ta cùng nhau ngồi một chút!"

"Tốt lắm, đến thời điểm Đường bộ trưởng nhất định sẽ đến." Diệp Tầm Hoan không chút do dự thay Đường Vũ Nhu đáp ứng rồi đối phương mời.

"Vậy cứ như thế chắc chắn rồi, Đường bộ trưởng liền đi về nghỉ ngơi trước đi!"

"Các vị gặp lại!"

Sau đó Diệp Tầm Hoan liền cùng Đường Vũ Nhu cùng những người này tách ra.

Nhìn Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan bóng lưng, trước cái kia nói chuyện người đàn ông trung niên có chút tán thưởng nói ra: "Cái này Diệp Tầm Hoan không đơn giản a!"

"Xác thực, nói chuyện không lọt cả giọt nước, khiến người ta tìm không ra bất kỳ tật xấu, tiểu tử này e sợ mới là giám sát bộ chính chủ."

"Đừng động có phải là hấn hay không, nhưng chúng ta vẫn là trước tiên cùng Đường Vũ Nhu tiểu nha đầu này giữ gìn mối quan hệ."

Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu đang đi ra Hoàng Đồ Tập Đoàn sau khi, Đường Vũ Nhu có chút sùng bái mà vừa cảm kích nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Tầm hoan, ngươi thật là lợi hại a, dĩ nhiên đơn giản mấy câu nói liền từ chối bọn họ, hơn nữa còn để lại ba phần chỗ trống, đồng thời cho đủ bọn họ mặt mũi."

Một ngày thời gian, Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan cũng quen, nói chuyện cũng không giống trước như vậy câu nệ.

"Này thật giống không cái gì chứ?" Diệp Tầm Hoan không phản đối nói rằng.

"Đến lượt ta ta liền không biết nên làm sao từ chối." Đường Vũ Nhu có chút ừ ừ nói rằng.

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng nở nụ cười: "Chờ ngươi thấy nhiều người, thấy tình cảnh hơn nhiều, ngươi thì sẽ biết nói thế nào."

"Vậy nói như thế, ngươi nhìn quen loại tình cảnh này?"

Diệp Tầm Hoan vừa không có phủ nhận, cũng không có thừa nhận, mà là đổi chủ đề nói ra: "Nói cẩn thận a, mời ta ăn cơm, ngươi cũng không thể đủ đối ỷ!"

"Đương nhiên sẽ không!" Đường Vũ Nhu thấy Diệp Tầm Hoan không có nói, cũng không có lại hỏi tới: "Đi theo ta, ta lái xe dẫn ngươi đi ta thích nhất địa phương, chính là không biết ngươi có hay không yêu thích."

"Cái kia muốn trước tiên nhìn kỹ hẵng nói lạc!"

Ngay trong Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan hai người mới từ Hoàng Đồ Tập Đoàn lúc đi ra, trong bệnh viện Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn hai huynh đệ đã chiếm được tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Mời ngươi ăn ma cay nóng

Mỗi tòa thành thị đều có chính mình thương mại nhai, ăn vặt nhai, quán bar một con đường, Giang Trung thị cũng không ngoại lệ.

Đường Vũ Nhu trong miệng thích nhất địa phương là một cái phi thường náo nhiệt ăn vặt nhai, đầy đường đều là các loại phong cách quán cơm nhỏ, hai bên đường chật ních bán các loại ăn vặt quầy hàng, trong đó mấy nhà chuyên làm ăn tốt càng là xếp rất dài đội.

Bởi hiện tại là mùa hè, khí trời nóng bức duyên cớ, mọi người xuyên rất ít, đặc biệt là nữ nhân, ở ăn vặt trên đường, tùy ý có thể thấy được ăn mặc hắc ti, thịt tia, bạch tia, thái tia bội váy ngắn, quần sóoc muội từ.

Trắng mịn chân dài, như thon thả giống như tinh tế eo thon, sóng lớn mãnh liệt Thánh nữ phong. . . Không một không lại hấp dẫn nam tính ánh mắt.

Nhìn những này thời thượng gọi cảm, trước - lời - sau - kiều nữ nhân, Diệp Tầm Hoan trên mặt tràn ngập hèn mọn mà lại ngân đăng nụ cười.

"Vũ Nhu, ngươi nói cô bé này xuyên như vậy bại lộ, tiểu nội nội đều lộ ra, nàng liền không sợ nam nhân đem nàng cho dùng dùng dùng sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt hèn mọn nói ra: "Không trách vừa đến mùa hè liền có nhiều người như vậy phạm tội, cảm tình đều là bị mê hoặc. . ."

Đối mặt Diệp Tầm Hoan này không biết xấu hổ vấn đề, Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời không biết làm sao mở miệng.

"Vũ Nhu, ta cảm giác ngươi nếu như ăn mặc các nàng đáng đáp như vậy, tuyệt đối muốn so với các nàng hấp dẫn người, nhưng đi tới đó đều không biết an toàn, vì lẽ đó ngươi liền không muốn học các nàng. . ."

Đối mặt Diệp Tầm Hoan điều này làm cho nàng có chút khó có thể mở miệng đề tài, ngại ngại Đường Vũ Nhu trực tiếp lựa chọn không thấy, trực tiếp hướng phía trước đi đến.

Đồng thời, bây giờ Diệp Tầm Hoan, thực sự làm cho nàng không cách nào cùng trước cái kia hành hung Khang Hoài Viễn, có vẻ thập phần bá khí đáng đáp liền tường cùng nhau.

Diệp Tầm Hoan cũng biết Đường Vũ Nhu tính cách, đối với này cũng không có để ý, thế nhưng này đồng thời không trở ngại nàng ở Đường Vũ Nhu

trước mặt lái nhái.

"Nhà này ma cay nóng ăn thật ngon, không ngại ta mời người ăn ma cay nóng chứ?"

Đi tới, đi tới, Đường Vũ Nhu ở một chiếc người đông như mắc cửi ma cay nóng cửa tiệm ngừng lại, hướng về phía Diệp Tầm Hoan hỏi.

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói sau, Diệp Tầm Hoan hơi sững sờ, trong đầu không tìm được hiện lên internet truyền lưu một chuyện cười, một cái nữ đi gặp võng hữu, võng hữu xin nàng ăn một bát sáu khối tiền ma cay nóng, kết quả một buổi tối khô rồi nàng mười ba lần.

Do đó ăn ma cay nóng cũng là trở thành mướn phòng, lên giường ý tứ.

Nữ nhân này muốn xin mời chính mình ăn ma cay nóng, không phải là muốn muốn tối hôm nay làm chính mình mười ba lần chứ?

Nếu như muốn làm lời của mình, như vậy chính mình là đi theo đây, vẫn là từ cơ chứ?

Ngay trong Diệp Tầm Hoan đầy đầu ý nghĩ xấu xa thời điểm, một tên nắm nữ nhân tay thanh niên bởi vì đi quá mức gấp duyên cớ, trực tiếp đụng vào Đường Vũ Nhu, làm cho Đường Vũ Nhu thân thể mềm mại bỗng nhiên về phía trước một tài!

Mà vào lúc này, Diệp Tầm Hoan phục hồi tinh thần lại, khi thấy cảnh này sau khi, hầu như là phản xạ có điều kiện, kéo lại Đường Vũ Nhu cánh tay, kéo hướng về phía chính mình.

Đầu tiên là bị người thanh niên kia va chạm, Đường Vũ Nhu thân thể mềm mại không bị khống chế hướng phía trước tài đi, lại bị Diệp Tầm Hoan như thế lôi kéo, Đường Vũ Nhu cả người càng là thổ không kịp đề phòng bị hướng về Diệp Tầm Hoan trong lòng tài đi.

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan đem Đường Vũ Nhu cho kéo vào đến chính mình trong lòng.

Đồng thời bốn phía mấy người ở thấy cảnh này sau khi, trên mặt đối với Diệp Tầm Hoan tràn ngập ước ao ghen tị.

Có thể ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bị người cho bầu thành bình dân nữ thần Đường Vũ Nhu cái kia sắc đẹp, căn bản không cần nhiều lời, ở mới vừa gia nhập này ăn vặt nhai thời điểm, cũng đã thu hút sự chú ý của vô số người.

Dù sao mỹ nữ mà, bất luận đi tới đó đều sẽ là bị nhận chú ý.

Thân thể mềm mại nhập hoài, cảm thụ Đường Vũ Nhu mềm mại mà lại căng thẳng thân thể mềm mại, cùng với xung quanh những kia ước ao ghen tị ánh mắt, Diệp Tầm Hoan không để ý chút nào, trái lại về trừng một chút mọi người.

Như là ở nói cho tất cả mọi người, Đường Vũ Nhu là của ta, lão tử ôm nàng làm sao?

So với Diệp Tầm Hoan mà nói, Đường Vũ Nhu giờ khắc này trong lòng tràn ngập căng thẳng, tuy rằng ở Hoàng Đồ Tập Đoàn nàng bị Diệp Tầm Hoan cấp cứu, thế nhưng cũng không có thân mật như vậy tiếp xúc a.

Đặc biệt là nghe Diệp Tầm Hoan trên người cái kia cổ nhân nhạt nam nhân mùi vị, cảm thụ Diệp Tầm Hoan thân thể truyền đến nóng bỏng, nàng tâm kia tuyệt khuôn mặt đẹp trên trong phút chốc bỏ lên trên một tia ứng đỏ, trái tim cũng đứng không hăng hái cuồng nhảy lên.

Mà ngay tại lúc này, người thanh niên kia nam nhân ý thức được chính mình đụng vào Đường Vũ Nhu, vội vàng đầy mặt áy náy nói: "Thật không tiện, thật không tiện. . ."

Nhưng khi hắn nhìn thấy Đường Vũ Nhu cái kia tinh xảo như thượng đế điêu khắc tác phẩm nghệ thuật giống như khuôn mặt xinh đẹp, lập tức choáng váng, có chút si mê nhìn Đường Vũ Nhu.

Dưới cái nhìn của hắn, Đường Vũ Nhu lại như là Thiên Tiên giống như vậy, thực sự là quá đẹp, mỹ không gì tả nổi, chính mình cái kia bạn gái cùng nhân gia so sánh, căn bản liền không cùng đẳng cấp mặt trên.

Đồng thời, người thanh niên này trong nội tâm cũng vào đúng lúc này đối với Diệp Tầm Hoan tràn ngập ước ao ghen tị.

Dưới cái nhìn của hắn chính mình muốn so Diệp Tầm Hoan soái hơn nhiều, nhưng là tại sao chính mình bạn gái nhưng không có Đường Vũ Nhu xinh đẹp như vậy mê người đây?

Thanh niên nữ nhân bên cạnh vẫn là sát cảm thấy đến, chính mình bạn trai dị dạng, mạnh mẽ ở nam nhân bên hông nắm một cái.

Bị đau, thanh niên nam nhân lập tức phục hồi tinh thần lại, hít vào một ngụm khí lạnh, cũng ý thức được cái gì, vội vàng nhìn về phía chính mình bạn gái!

Chỉ thấy nữ nhân mạnh mẽ trừng một chút chính mình bạn trai, sau đó xoay người liền đi, cũng không ăn ma cay nóng.

Mà nam nhân thấy thế nhưng là vội vàng hô: "Lão bà, ta sai rồi, ta sai rồi. . ."

Nói xong nam nhân quay đầu có đối với Đường Vũ Nhu nói câu xin lỗi, nhưng bởi vì quay đầu đối với Đường Vũ Nhu nói chuyện, không cẩn thận lại đụng vào những người khác trên người.

Có vẻ thập phần buồn cười.

Đối với Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu tới nói, này bắt quá chỉ là một cái khúc nhạc dạo ngắn.

"Chà chà, được đó, mị lực không nhỏ a, dĩ nhiên trực tiếp đem người đàn ông này hồn cho câu đi rồi." Diệp Tầm Hoan quái gở nói ra: "Người có tin hay không, người đàn ông này tối hôm nay trở lại, khẳng định không quá ngon ăn!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, nguyên bản khuôn mặt xinh đẹp trên cũng đã kéo lên trên đó ửng gò má trở nên càng thêm đỏ lên, đặc biệt là ở đèn nê ông đó ánh sáng chiếu rọi xuống, càng là mỹ khiến người ta run sợ.

Nhìn Đường Vũ Nhu một bộ then thùng nhưng lại, Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Được rồi, không đùa người, đi, chúng ta đi ăn ma cay nóng!"

Lập tức, Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu đi vào ma cay nóng trong điểm.

Đi vào ma cay nóng trong điểm sau, lại phát hiện toàn bộ trong điểm đã sớm ngồi đầy người, căn bản không có chỗ ngồi trống, giữa lúc Diệp Tầm Hoan nói muốn không chuyển sang nơi khác thời điểm, Đường Vũ Nhu như là phát hiện tân đại lục một dạng: "Bên kia có hàng đơn vị trí. . ."

Lập tức Diệp Tầm Hoan theo Đường Vũ Nhu ánh mắt nhìn, chỉ thấy một đôi nam nữ trẻ tuổi vừa vịn đứng dậy rồi đi.

Sau một khắc, không chờ Diệp Tầm Hoan có bất kỳ động tác, Đường Vũ Nhu liền lôi kéo Diệp Tầm Hoan hướng về này vừa đang đi ra chỗ ngồi mà đi.

Hai người vừa mới ngồi xuống sau khi, mấy đạo nhân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan mặt trước, dùng một loại cứng rắn ngữ khí nói ra: "Vị trí này là chúng ta!"

Ở lúc nói chuyện, mấy người này con mắt nhìn chòng chọc vào Đường Vũ Nhu, hèn mọn mà ngán đặng, còn tràn ngập ý muốn sở hữu, hận không thể dùng ánh mắt đem Đường Vũ Nhu y phục trên người cho bôi rọi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đây là một cái viên chức nhỏ à

Đối mặt này bốn cái khí thế hùng hổ, "lai giả bất thiện" đại hán, Đường Vũ Nhu tính xảo trên gương mặt chậm rãi hiện lên một đạo ý sợ hãi, đặc biệt là này bốn nam nhân cái kia ứa ra ánh sáng xanh lục con mắt, càng làm cho Đường Vũ Nhu trong nội tâm tràn ngập bất an.

Nàng Đường Vũ Nhu bắt quá là gia đình bình thường xuất thân nữ hài, hơn nữa tính cách còn có hướng nội, xưa nay không gây sự, trước đây có người bắt nạt nàng thời điểm, đều là nghĩ cái đầu nhìn một chút liền cho qua.

Nếu như Đường Vũ Nhu hơi hơi hung hăng một điểm, Khang Hoài Viễn làm sao cũng không dám ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong đối với nàng dùng cường.

Bây giờ đối mặt này bốn cái "lai giả bất thiện" đại hán, Đường Vũ Nhu trong nội tâm tràn ngập hoảng loạn, vừa định lôi kéo Diệp Tầm Hoan liền đi, có thể Diệp Tầm Hoan âm thanh cũng đã truyền tới trong tai của nàng.

"Các người vị trí?" Diệp Tầm Hoan trên mặt mang theo một đạo nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt ung dung không vội ở đây bốn vị thanh niên trên người từng cái đảo qua, cuối cùng ở lại tên kia giữ lại giết ngựa đặc biệt kiểu tóc, bay một tia màu đỏ tóc mái, mở miệng thanh niên trên người.

Chẳng biết vì sao, này bốn vị thanh niên nam nhân tại đụng chạm đến Diệp Tầm Hoan ánh mắt sau, đều cảm giác được một luồng áp lực vô hình, ngực như là bị món đồ gì chặn lại giống như vậy, rất là không thoải mái.

Cảm giác ngọt ngào!

Không sai, Diệp Tầm Hoan chỉ là tùy ý quét qua cho bọn họ mang đến một luồng không gì sánh kịp cảm giác ngọt ngào.

Cảm thụ Diệp Tầm Hoan cho bọn họ mang đến không tên áp lực, nhận ra được bốn phía ánh mắt của những người khác đều rơi vào đoàn người mình trên người.

Tên kia bay một tia tóc đỏ, giữ lại giết ngựa đặc biệt tạo hình nam nhân lập tức nghĩ tới đây là địa bàn của chính mình, hơn nữa huynh đệ bọn họ bốn

người thân thù coi như không tệ, đối phương chỉ có Diệp Tầm Hoan một người đàn ông, có gì đáng sợ chứ.

Còn nữa nói, bản thân mình chính là tìm đến tiểu tử này phiền phức, làm sao có thể bị hấn một cái ánh mắt cho dọa lui đây?

Nghĩ tới đây, giết ngựa đặc biệt thanh niên ngông cuồng tự đại nói ra: "Phí lời, không phải vị trí của chúng ta chẳng lẽ còn là các người vị trí, thức thời một chút cút cho ta!"

"Đứng, tiểu tử, thức thời một chút cho cút đi."

Những người khác lập tức lên tiếng phụ họa nói.

Nghĩ nhân nhượng cho yên chuyện Đường Vũ Nhu thấy thế, đưa tay ra lời một thoáng Diệp Tầm Hoan cánh tay: "Nếu không chúng ta chuyển sang nơi khác đi!"

Đường Vũ Nhu từ nhỏ đến lớn có thể đều là cô gái ngoan ngoãn, xưa nay không gây sự, bây giờ gặp phải chuyện như vậy, tự nhiên muốn rời khỏi.

Dù sao bọn họ chỉ có hai người, còn chân chính có thể động thủ chỉ có Diệp Tầm Hoan, nhưng đối phương có bốn người, Đường Vũ Nhu lo lắng, nếu như cùng bốn người này thật sự phát sinh xung đột Diệp Tầm Hoan sẽ chịu thiệt, tùy ý rất là muốn đi.

Giết ngựa đặc biệt thanh niên đầy mặt hèn mọn nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Đương nhiên, mỹ nữ người nếu như không nỡ lòng bỏ rời đi, xem mấy ca lại không sai, xá không được rồi, ngày hôm nay bữa này ma cay nóng mấy ca mời người ăn rồi!"

"Đứng, mấy ca xin người." Giết ngựa đặc biệt thanh niên bên cạnh một cái giữ lại đầu trục nam tử đại gái nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Mấy ca mời người ăn ma cay nóng, thế nhưng người muốn cho mấy ca hài lòng hài lòng . ."

Đường Vũ Nhu khi nghe đến lời của đối phương sau, trong lòng lập tức rõ ràng, này bốn nam nhân là hướng về phía nàng đến, này cái gọi là chỗ ngồi là bọn họ bất quá chỉ là một cái có mà thôi.

Đối mặt này ô ngôn uế ngữ, Đường Vũ Nhu sắc mặt chậm rãi trở nên hơi phát biến thành màu trắng, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là một mặt bình thản đưa tay ra nắm lấy Đường Vũ Nhu tinh tế mà lại trắng nõn tay phải, ra hiệu nàng không cần phải sợ, không có chuyện gì.

"Tiểu tử, làm sao, người còn không mau nhanh cút đi." Giết ngựa đặc biệt thanh niên đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan không chỉ có thờ ơ không động lòng, trái lại đưa tay ra nắm bắt Đường Vũ Nhu cái kia xanh nhạt tay phải sau, lúc này quát lạnh một tiếng: "Chẳng lẽ muốn cho mấy ca đem người mời đi ra ngoài hay sao?"

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đứng lên bỗng nhiên vung lên tay phải, hướng về cái này giết ngựa đặc biệt thanh niên trên mặt mạnh mẽ tát đánh tới.

"Đùng!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh truyền ra, sức mạnh không lồ trực tiếp đem hắn cho đánh bay ra ngoài, đập ầm ầm ở một bên đang ngồi ở trước bàn ăn ăn cơm một đôi tiểu tình nhân bên cạnh.

Nhìn thấy này đột ngột một màn, tất cả mọi người đều sửng sốt, không người nào dám tin tưởng Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên sẽ không có dấu hiệu nào liên động thủ, hơn nữa một cái tát liền đem người cho đánh bay ra ngoài, điều này cần bao lớn sức mạnh?

Những người khác không nghĩ tới, cái này giết ngựa đặc biệt thanh niên càng là không nghĩ tới.

"Tìm việc, liền tìm sự, cái kia cái gì vậy nói nhảm nhiều như vậy!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, này ba cái chàng thanh niên lập tức phục hồi tinh thần lại, lúc này cả giận nói: "Tiểu tử, người cái gì vậy muốn chết!"

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan lần nữa chuyển động, tay phải lần nữa vung ra, năm ngón tay mở ra, thành chảo hình, trực tiếp chụp vào cái kia đầu trục thanh niên yết hầu, tốc độ khủng khiếp mơ hồ bên trong mang theo một con gió thanh.

Diệp Tầm Hoan này một chảo, vừa nhanh vừa vội, vẫn không có nhóm đối phương ra tay, Diệp Tầm Hoan tay phải đã chộp vào cổ họng của đối phương bên trên.

Sau đó, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên nhấc lên, mạnh mẽ đem đối phương cho nhấc lên tới.

Nhất thời cái này đầu trục thanh niên hô hấp trở nên trở nên dồn dập, miệng trường lão đại, như là bị một con bóp cổ con vịt giống như vậy, muốn đối với Diệp Tầm Hoan ra tay, nhưng là bị Diệp Tầm Hoan như vậy bóp cổ, hấn khắp toàn thân không sử dụng ra được một điểm sức mạnh.

Ngay sau đó ở tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, Diệp Tầm Hoan dường như vứt rác rưởi giống như vậy, trực tiếp đem đối phương cho ném ra.

"Loảng xoảng!"

Đầu trục thanh niên tăng tăng nện ở một bên plastic cái bàn mặt trên, cái bàn nhất thời vì đó phá nát, cả người co quắp mà ngã trên mặt đất không ngớt.

Mà ngay tại lúc này, mặt khác hai người đàn ông nắm đấm thép đã hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, khoe miệng vênh lên ra một đạo nồng đậm vẻ khinh thường, hai tay không vội không nóng nảy duỗi ra hóa trào.

"Đừng!"

Tiếng vang lạnh lạnh truyền ra, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan hai tay trực tiếp nắm lấy đối phương nắm đấm thép, tiếp theo Diệp Tầm Hoan hai tay đột nhiên phát lực, dùng sức một vận vẹo!

"Răng rắc!"

"Răng rắc!"

Hai đạo xương cốt gãy vỡ âm thanh hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Ở tất cả mọi người ánh mắt hoảng sợ hạ, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan nắm lấy hai người này thanh niên hai tay đột nhiên trong triều lôi kéo, này hai cái thân thể của nam nhân không bị khống chế hướng về lẫn nhau đánh tới.

"Ầm!"

Này hai cái thân thể của nam nhân tăng tăng đánh vào nhau, làm cho này hai người đàn ông nhất thời đầu có chút âm đạm lên, lập tức liền nhuyển ngã xuống đất.

Mà ngay tại lúc này, cái kia một cái tát bị Diệp Tầm Hoan cho tát bay ra ngoài giết ngựa đặc biệt thanh niên mang theo một cái ghế đã vọt tới, hướng về Diệp Tầm Hoan coi như đầu đập xuống.

Một bên vẫn nằm ở một loại hết sức khiếp sợ Đường Vũ Nhu ở thấy cảnh này sau khi, hầu như là bản năng hô: "Tầm hoan cẩn thận!"

Kỷ thực không cần Đường Vũ Nhu gọi, Diệp Tầm Hoan cũng chú ý tới người thanh niên này, lúc này giờ lên đằng ra không tay phải, vờ một cái ở trên ghế.

Sau đó đùi phải bỗng nhiên đá ra.

"Ầm!"

"Loảng xoảng!"

Cái này giết ngựa đặc biệt thanh niên một cước bị Diệp Tầm Hoan cho đá bay ra ngoài.

Thấy cảnh này đám người toàn bộ đều sửng sốt, không ai từng nghĩ tới Diệp Tầm Hoan lại có thể thành thạo đem này bốn vị thanh niên cho đẩy ngã.

Cái tên này là vũ cảnh vẫn là làm lính, không phải vậy làm sao lợi hại như vậy?

"Cút!"

Cùng lúc đó, Diệp Tầm Hoan mặt không hề cảm xúc nhìn ngã trên mặt đất này bốn cái thanh chậm rãi phun ra một chữ, thanh âm không lớn, nhưng đủ khiến mỗi người nghe được thật sự.

Vẫn là bởi vì đã được kiến thức Diệp Tầm Hoan này khủng bố thân thủ, này bốn vị thanh niên ở sau khi lấy lại tinh thần, lập tức nâng lẫn nhau ảo não rồi đi nhà này ma cay nóng điểm.

"Hùng ca, làm sao bây giờ?" Đi ra ma cay nóng điểm sau, một người trong đó nam nhân bị Diệp Tầm Hoan cho bẻ gãy cánh tay nam nhân mặt lộ vẻ thống khổ hỏi.

"Thảo cái gì vậy, đây là một cái viên chức nhỏ sao?" Có lưu lại giết ngựa đặc biệt tạo hình Hùng ca có chút tức giận nói.

Ở trước khi bọn họ động thủ mặt trên chỉ là nói cho bọn họ biết, đối phương chỉ có điều là một cái đi làm tộc mà thôi, có thể này đặc biệt sao là đi làm tộc có thể có được đưa tay sao?

Trong lòng nổi giận thì nổi giận, nhưng đây là lão đại nhiệm vụ cho bọn họ, bọn họ nhưng lại không thể làm gì, bây giờ sự tình không làm tốt, Hùng ca liền lập tức phải báo cho lão đại bọn họ!

"Các người cho ta nhìn chăm chú tốt hửn, ta hiện tại liền liên hệ lão đại!"

Cái này thiệt thòi, bọn họ có thể không ăn, ngày hôm nay nhất định phải làm cho Diệp Tầm Hoan dễ nhìn, còn có cái kia nữ, thật cái gì vậy đẹp để.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tiểu Mã ca sợ hãi

Nguyên bản phi thường náo nhiệt ma cay nóng trong điểm bởi vì Diệp Tâm Hoan hung hăng ra tay, làm cho bầu không khí trở nên quý dị mà lại nặng nề lên.

Ma cay nóng trong điểm, người phục vụ ở Diệp Tâm Hoan dưới mí mắt, sợ mất mặt thu thập tàn cục, mà cái khác khách mời, hầu như không có ai rời đi, nhưng cũng không có tiếp tục ăn ma cay nóng, mà là lẳng lặng chờ đợi sự tình kéo dài phát triển.

Dù sao ở Hoa Hạ tất cả mọi người một cái điểm giống nhau, vậy thì là xem trò vui một dạng đều không chê sự lớn, bất luận cái gì cấp độ, đều thích xem náo nhiệt.

Hon nữa vừa có không ít mọi người nhìn thấy ở Hùng ca đi ra ma cay nóng điểm thời điểm, liền lấy ra điện thoại di động gọi điện thoại, hiển nhiên là ở viện binh.

Có thể Diệp Tâm Hoan nhưng chút nào không phản đối, như là một cái người không liên quan như nhau, về mặt bình tĩnh tọa đang chỗ ngồi trên, cảm giác kia tựa hồ không có chút nào sợ đón lấy Hùng ca trả thù.

Diệp Tâm Hoan quan tâm sao?

Hắn đương nhiên không để ý.

Phía trên thế giới này có thể Diệp Tâm Hoan quan tâm người không nhiều, có thể làm cho hắn đề vào trong mắt người cũng không nhiều.

Diệp Tâm Hoan là không để ý, thế nhưng Đường Vũ Nhu nhưng có vẻ hơi sợ sệt, đầy mặt lo lắng nói khẽ với Diệp Tâm Hoan nói ra: "Nếu không, chúng ta chuyển sang nơi khác đi!"

Tuy rằng lần nữa đã được kiến thức Diệp Tâm Hoan thân thủ, biết Diệp Tâm Hoan có thể một người đánh bốn cái cùng chơi giống, để trong lòng nàng tràn ngập kích động cùng hưng phấn, nhưng sau đó, này cỗ hưng phấn cùng kích động liền biến mất không còn tăm hơi, ai biết đón lấy cái kia Hùng ca sẽ gọi tới bao nhiêu người.

Hào hán không ăn trước mất thiết thời, trang xong ép, không chạy, lưu lại bị đánh không được sao?

Diệp Tâm Hoan thân nhiên nở nụ cười, không phản đối nói ra: "Đổi cái gì đổi, không có chuyện gì, ngay trong này ăn đi!"

"Hon nữa trước người không phải nói nhà này ma cay nóng rất là ăn ngon không?"

Đường Vũ Nhu há miệng, còn muốn đang nói cái gì, thế nhưng đang nhìn đến Diệp Tâm Hoan một mặt bình tĩnh đáng đáp sau khi, Đường Vũ Nhu đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho chậm rãi nuốt trở lại trong bụng không nói, đồng thời trong nội tâm bay lên một luồng tự tin mãnh liệt.

Sự tự tin này bắt nguồn từ Diệp Tâm Hoan, phẳng phát chỉ cần có Diệp Tâm Hoan ở, liền thật sự sẽ không có chuyện gì phát sinh bình thường.

Rất là cảm giác huyền diệu, nhưng cũng chân thực tồn tại.

Bóng đêm thâm lương như nước, gió đêm nhẹ phẩy, theo thời gian trôi đi, ma cay nóng trong điểm khách mời không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại còn có tăng nhanh xu thế.

Mà hết thảy này toàn bộ bắt nguồn từ Diệp Tâm Hoan động thủ đem Hùng ca cho người chết thành thạo cho đẩy ngã.

Bọn họ muốn nhìn một chút đón lấy sự tình sẽ hướng về phương hướng nào phát triển, đương nhiên cũng hướng về thừa cơ hội này xem thêm xem Đường Vũ Nhu, tốt đẹp chứ quá xem qua ả.

Đổi mặt từng đạo từng đạo biểu lộ thương thức mà lại mang theo dục vọng ánh mắt, Đường Vũ Nhu dù sao cũng hơi không thích ứng, cúi đầu, có vẻ hơi căng thẳng.

Trái lại Diệp Tâm Hoan, cũng như là người không liên quan như nhau, một mặt bình tĩnh ăn ma cay nóng.

Tiệc vui chóng tàn, sáng ngời màu đen xe Audi xuyên qua dòng người cuộn cuộn đường phố, đi tới điểm ấy ma cay nóng cửa tiệm

Xe Audi vừa dừng lại, Hùng ca lập tức tiến lên đón, động tác thành thạo vội vàng đem cửa xe cho mở ra.

Lập tức, ở tất cả mọi người nhìn kỹ, từ bên trong xe đi ra một chàng thanh niên.

Ở ven đường ánh đèn chiếu rọi xuống, có thể thấy rõ ràng chàng thanh niên khuôn mặt.

Nói riêng về tướng mạo mà nói, người đàn ông này tuyệt đối xem như là một cái soái ca, nhưng là nhìn kỹ lại, nhưng sẽ không làm cho người ta một loại đẹp trai cảm giác, ngược lại làm cho người ta một loại âm trầm cảm giác.

Tất cả những thứ này toàn bộ bắt nguồn từ hai con mắt của hắn, hai con mắt của hắn hẹp dài mà đen bóng, ánh mắt thập phần âm lãnh, loại kia lạnh, phảng phất là lạnh đến trong xương, một nhìn chăm chăm người, sẽ để người có loại rơi hầm băng, lạnh từ đầu đến chân cảm giác.

Mã Anh Tuấn!

Giang Trung thị thế giới dưới lòng đất Tiểu Cửu ca trong tay tứ đại chiến tướng một trong!

Nói tới Tiểu Cửu ca, ở trên sông thị có thể nói là mọi người đều biết, lên tới quan to hiển quý, xuống tới bình dân bách tính, đều biết.

Đây là một cái truyền kỳ!

Nhưng cũng không ai biết Tiểu Cửu ca rốt cuộc là ai, gặp qua Tiểu Cửu ca chân thực diện mạo người cũng không nhiều, có thể nói rất là thần bí.

Mà Tiểu Cửu ca bị mọi người biết rõ, hoàn toàn chỉ là vì, hắn ở ngăn ngắn trong vòng ba tháng, ở trên sông thị thế giới dưới lòng đất chiếm cư một vị trí trở thành vô số quan to hiển quý khách quý.

Tiểu Cửu ca trong tay tứ đại chiến tướng, càng là là Tiểu Cửu ca trở thành một phương đại lão lập xuống vô số công lao hãn mã, có thể nói là uy danh hiển hách!

Mà cái này Mã Anh Tuấn nhưng là Tiểu Cửu ca trong tay số một chiến tướng.

"Tiểu Mã ca!" Hùng ca đang nhìn đến Mã Anh Tuấn sau khi, trên mặt nhất thời lộ ra một đạo nịnh nọt nụ cười.

Mã Anh Tuấn tùy ý nhìn lướt qua Hùng ca, cùng với bên cạnh hắn cái khác ba nam nhân sau khi, lạnh rên một tiếng: "Rác rưởi!"

Đối mặt Mã Anh Tuấn này có si nhục tính, Hùng ca không có một chút nào sự phẫn nộ, ngược lại mà là một mặt thấp thòm!

Mã Anh Tuấn nhưng là Tiểu Cửu ca phát ngôn viên, rất nhiều chuyện Tiểu Cửu ca đều là giao cho Mã Anh Tuấn, liền ngay cả bọn họ những huynh đệ này cũng không biết Tiểu Cửu ca đến cùng dung mạo ra sao.

Mà Mã Anh Tuấn ở trở thành Tiểu Cửu ca phát ngôn viên sau, thủ đoạn có thể nói là cùng với tàn nhẫn, khiến người ta vừa run vừa sợ.

Ngay trong Hùng ca mấy người vì đó thấp thòm thời điểm, Mã Anh Tuấn lần nữa mở miệng nói ra: "Người đâu?"

"Ở bên trong!"

"Dẫn đường!"

"Tiểu Mã ca, xin mời!"

Nói xong Hùng ca đuổi ra một cái đầu tay xin mời, sau đó mang theo Mã Anh Tuấn hướng về ma cay nóng trong điểm đi vào.

Những kia người xem náo nhiệt, có không ít mọi người nhận ra Mã Anh Tuấn vị này uy chấn Giang Trung thị trên đường Tiểu Mã ca, trong lòng khê run lên, đồng thời không nhịn được là Diệp Tâm Hoan mặc niệm lên.

Tiểu Mã ca phát động rồi, tiểu tử người xem như là chơi xong.

Ở đối với Diệp Tâm Hoan tràn ngập đồng tình thời điểm, lại có không ít người bắt đầu lo lắng nổi lên Đường Vũ Nhu cái này đại mỹ nữ.

Tiểu Mã ca đám người kia có thể đều không phải cái gì người hiển lãnh, Đường Vũ Nhu lại xinh đẹp như vậy, đám người kia sẽ bỏ qua cho Đường Vũ Nhu sao?

Nếu như mang Đường Vũ Nhu cho chà đạp. . .

Ở Hùng ca dẫn dắt đi, Mã Anh Tuấn đi vào ma cay nóng trong điểm.

Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Hùng ca mang theo Mã Anh Tuấn đoàn người đi sau khi đi vào, nhất thời sốt sáng lên, phần quyền chặt chẽ nắm ở cùng nhau, chậm rãi chảy ra một tia mồ hôi lạnh.

Hùng ca đang nhìn đến ngồi ở một bên cùng Đường Vũ Nhu chính đang ăn ma cay nóng Diệp Tầm Hoan sau khi, nhất thời vươn ngón tay Diệp Tầm Hoan nói ra: "Tiểu Mã ca, chính là tên tiểu tạp chủng này, là hần. . ."

Tiểu Mã ca theo động tác tay của hần nhìn lại, khi thấy Diệp Tầm Hoan dung mạo sau khi, khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động, trên mặt âm trầm tâm ý nhất thời biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là trước nay chưa từng có cung kính!

Lập tức, Mã Anh Tuấn không nói hai lời vung lên lòng bàn tay, bay thẳng đến Hùng ca trên mặt mạnh mẽ tát đánh tới!

"Đừng!"

Mười phần lực!

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh vang lên, sức mạnh khổng lồ trực tiếp đem Hùng ca cho đánh bay ra ngoài.

Mã Anh Tuấn đột nhiên đánh Hùng ca, không chỉ có mang Hùng ca cho đánh mộng ép, những người khác cũng đứng toàn bộ sững sốt.

Tình huống thế nào?

Sau một khắc, ở tất cả mọi người nhìn kỹ, Mã Anh Tuấn mặt lộ vẻ bất an hướng về Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu bên người đi tới.

Trong khoảnh khắc Mã Anh Tuấn liền đến Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu bên người: "Hoan. . . Hoan ca, ta. . . Ta. . ."

Tất cả mọi người ở thấy cảnh này sau khi, toàn bộ đều sững sốt, chuyện này. . . Đây là tình huống thế nào, đường đường Tiểu Mã ca, làm sao đối mặt người đàn ông này sẽ có vẻ sợ như vậy.

Hần rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dich Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Người là người nào

Diệp Tầm Hoan là người nào, Mã Anh Tuấn cũng không rõ ràng, hần duy nhất biết đến là Tiểu Cửu ca đối với Diệp Tầm Hoan phi thường tôn kính, hơn nữa hần đã từng nhiều lần từng thấy Tiểu Cửu ca cùng Diệp Tầm Hoan ngồi cùng một chỗ uống rượu, đồng thời còn xưng là lão đại.

Có thể làm cho Tiểu Cửu ca kiêng kỵ người, cùng xưng là lão đại người là ai, hần Mã Anh Tuấn tuy rằng không biết là ai, nhưng nhưng cũng biết tuyệt đối là hần không thể trên chộc.

"Tiểu ngũ đến rồi, tọa!" Diệp Tầm Hoan không nhẹ không nặng nói rằng.

Mã Anh Tuấn khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, đồng thời không có lập tức ngồi xuống, mà là có chút bất an nói ra: "Hoan ca, ta không biết là ngài, ta..."

"Ngồi xuống nói." Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng đánh gãy Mã Anh Tuấn mà nói: "Nói thế nào người cũng đứng Tiểu Cửu phát ngôn viên, cũng đứng một phương đại lão, đứng toán chuyện gì xảy ra!"

Lần nữa nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Mã Anh Tuấn trên mặt lộ ra một đạo vẻ cảm kích.

Mã Anh Tuấn có thể hỗn đến địa vị bây giờ, không chỉ có riêng bằng chính là đưa tay, còn có cái kia hơn người đầu óc, hần làm sao có khả năng sẽ nghe không ra Diệp Tầm Hoan là cho hần mặt mũi, là để hần ở trước mặt thủ hạ duy trì một bộ lão đại khí thế.

Sau đó Mã Anh Tuấn cũng không có từ chối, liền trực tiếp ngồi ở Diệp Tầm Hoan bên người.

"Vũ Nhu nói nơi này ma cay nóng rất tốt, ta cũng ném trái hạ, quả thật không tệ, đến một bát ném thử?"

"Hoan ca, ta..."

"Ta xin người!"

"Cảm ơn Hoan ca!"

Nghe được Mã Anh Tuấn mà nói sau, Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra một đạo cười yếu ớt: "Ông chủ, ở đến một bát ma cay nóng!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan nhìn về phía Mã Anh Tuấn, thần nhiên nói: "Tiểu Cửu gần nhất ở bận rộn gì sao?"

"Hát hí khúc!" Mã Anh Tuấn như thực chất nói rằng.

Nghe được Diệp Tầm Hoan nói Tiểu Cửu ở hát hí khúc, Diệp Tầm Hoan nhất thời vui vẻ: "Người nghe qua?"

Mã Anh Tuấn như thực chất gật gật đầu.

"Có phải là còn buộc người lời bình?"

Mã Anh Tuấn lần nữa gật đầu.

"Có phải là mỗi lần nghe được hán hát hí khúc, người sẽ có loại cảm giác khóe không ra nước mắt?"

"Ta có loại tự sát kích động." Mã Anh Tuấn nhớ tới Tiểu Cửu ca người tiếng nói, thân thể không nhịn được run lên một cái.

Tiểu Cửu ca tuy rằng rất lợi hại, nhưng nói thật, hán thật sự không phải diễn trò nguyên liệu đó, hán hát hí khúc hoàn toàn muốn đòi mạng, nhưng là nhưng một mực yêu hát hí khúc, mỗi lần còn buộc hán Mã Anh Tuấn nghe, sau khi nghe xong, còn để cho mình làm lời bình.

Mỗi một lần, Mã Anh Tuấn đều có loại muốn chết cảm giác.

Ta tại chỗ không bị người hù chết là tốt rồi, người lại vẫn để ta lời bình.

Nếu như không phải xem ở Tiểu Cửu là lão đại mức này, lại lợi hại như vậy, Mã Anh Tuấn phỏng chừng đã sớm đánh hán.

"Lần sau ta cho hán nói một chút, để hán sau đó đừng đang chơi đùa người."

Mã Anh Tuấn khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, trên mặt nhất thời hiện lên một đạo vẻ kích động: "Hoan ca, cảm ơn ngài!"

Nếu như ở trên sông thì, Tiểu Cửu sẽ nghe lời của người khác, như vậy người này nhất định là Diệp Tầm Hoan, điểm ấy Mã Anh Tuấn có thể chụp lại bộ ngực bảo đảm.

"Hoan ca, lần này ta thật không biết là ngài, nếu như ta biết Khang..."

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng khoát tay áo nói: "Không có chuyện gì, hán tìm chính là người cũng được, như vậy ta thiếu tổn nhiều sức lực!"

Ngay trong Diệp Tầm Hoan cùng Mã Anh Tuấn lúc nói chuyện, ma cay nóng đã đưa lên.

Nhìn thấy ma cay nóng đưa ra, Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Người từ từ ăn, ta cùng Vũ Nhu còn có chuyện trước hết đi rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền đánh một cái búng tay: "Ông chủ tính tiền!"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa là hà một cái vốc người có chút mập mạp, nhìn qua thập phần hàm hậu người đàn ông trung niên đi tới: "Tiên sinh, ngài cùng Tiểu Mã ca có thể tới chỗ của ta ăn cơm, là ta lão Ngô phúc khí, ta làm sao có thể thu ngài tiền đây, bữa này ta xin mời!"

"Người mở cửa làm ăn cũng không dễ dàng, ta cũng không thể ăn bá vương món ăn..."

"Để người tính số coi như món nợ, cái kia nói nhầm nhiều như vậy." Mã Anh Tuấn mạnh mẽ trừ một chút cái này ma cay nóng điểm ông chủ.

Bị Mã Anh Tuấn như thế trừng, ông chủ vội vàng nói: "Ba... Ba mươi..."

"Vũ Nhu, trả thù lao a!" Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn có chút sững sờ Đường Vũ Nhu nói ra: "Nói cẩn thận người xin mời, sẽ không xem ta nhiều điểm một phần, người liền không mời chứ?"

Mọi người khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau không còn gì để nói, mà Đường Vũ Nhu nhưng là phục hồi tinh thần lại, vội vàng lấy ra bóp tiền, cho ông chủ ba mươi đồng tiền.

"Từ từ ăn." Diệp Tầm Hoan vỗ một cái Mã Anh Tuấn vai nói ra: "Ta đi trước rồi!"

"Hoan ca, ngài đi thông thả!"

Sau đó, Diệp Tầm Hoan cũng không ở nói thêm cái gì, liền dẫn Đường Vũ Nhu rời khỏi nơi này.

Mọi người thấy thế, từng cái từng cái nhất thời đối với Diệp Tầm Hoan hiếu kỳ tới cực điểm, vị này gia là ai, lại có thể dễ dàng đường đường Tiểu Mã ca vì đó thân phục?

Chẳng lẽ là trong truyền thuyết thân long thấy đầu mà không thấy đuôi Tiểu Cửu ca?

Diệp Tầm Hoan mới vừa vừa rời đi ma cay nóng điểm, Mã Anh Tuấn sắc mặt lập tức trở nên trở nên âm trầm, đồng thời cái kia phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Cùng Diệp Tầm Hoan ngồi cùng một chỗ, để Mã Anh Tuấn trong nội tâm vô cùng bất an, cảm giác kia lại như là ở cùng một đầu con hổ ngồi cùng một chỗ giống như, bất cứ lúc nào cũng sẽ lộ ra dữ tợn răng nanh.

Cái cảm giác này rất là nguy hiểm, nhưng cũng chân thực tồn tại.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan vừa đi, cái kia cỗ áp lực dồn tư không còn sót lại chút gì.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan trung gian không hề nói gì, cũng không có trách cứ hấn, thế nhưng hấn biết ngày hôm nay việc này nếu như truyền tới Tiểu Cửu ca trong tai, Tiểu Cửu ca nhất định sẽ trừng trị hấn.

Cảnh này khiến Mã Anh Tuấn ở trong lòng đem Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn hai huynh đệ hận nghiền răng nghiền lợi.

Thảo nê mã, người dĩ nhiên đắc tội Tiểu Cửu ca lão đại, lại vẫn cái gì vậy để lão tử ra mặt, còn nói cho lão tử, chỉ là một cái viên chức nhỏ, còn cái gì vậy muốn đánh Đường Vũ Nhu chú ý, người cái gì vậy hiểm mạng của mình trường đúng hay không?

"Người đến!" Mã Anh Tuấn lạnh giọng quát lên.

"Tiểu Mã ca..."

"Tìm cho ta đến Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn, phế bỏ bọn họ." Mã Anh Tuấn lạnh lùng nói.

"Có thể Khang Văn Viễn là..."

"Xảy ra chuyện gì lão tử vác." Mã Anh Tuấn hai con mắt nhắm lại: "Còn có, cho lão tử thông báo xuống, sau đó nhìn thấy vừa cái kia nữ, đều cái gì vậy cho ta khách khí một chút, nếu ai dám đắc tội nàng, lão tử bới các người bĩ!"

Tuy rằng không biết Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan là quan hệ gì, nhưng Mã Anh Tuấn suy đoán, khẳng định không tầm thường, không phải vậy làm gì đến ăn ma cay nóng.

Đáng thương Khang Hoài Viễn cùng Khang Văn Viễn hai huynh đệ còn ở hưng phấn chờ Mã Anh Tuấn tin tức, nhưng lại không biết Mã Anh Tuấn đã đem đầu mâu nhắm ngay bọn họ.

Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu rời đi ma cay nóng điểm sau, Đường Vũ Nhu mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nhìn Diệp Tầm Hoan ánh mắt chậm rãi xuất hiện một tia biến hóa, không ở như là trước như vậy ôn hòa, mà là xuất hiện một tia sợ sệt!

"Người... Người là người nào?"

Đường Vũ Nhu mặc dù là một cái cô gái ngoan ngoãn, nhưng cũng không có nghĩa là nàng cái gì cũng không biết.

Gần nhất Giang Trung thị Tiểu Cửu ca nhưng là danh tiếng vang xa, tất cả mọi người đang thảo luận Tiểu Cửu ca, nàng cũng nghe được người khác nói lên quá một ít.

Hơn nữa nàng cũng biết ở trên sông thị được gọi là Tiểu Mã ca nam nhân là Tiểu Cửu ca phát ngôn viên, xưa nay đều thập phần hung hăng, đối với bất kỳ người nào cũng không biết cái gì là khách khí, nhưng là nhưng đối với Diệp Tầm Hoan như vậy tôn kính, hấn... Hấn đến cùng là ai?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Lão bà tra cương

Nhìn trước mặt đầy mặt ôn hòa lại mang theo vẻ tươi cười Diệp Tầm Hoan, nữ nhân trời sinh giác quan thứ sáu, nói cho Đường Vũ Nhu, Diệp Tầm Hoan tuyệt đối không phải người bình thường!

Bất quá này thật giống cũng không cần giác quan thứ sáu, có thể làm cho đường đường Tiểu Cửu ca vì đó cung kính cực kỳ nam nhân có thể là người bình thường sao?

"Ta không phải là đồng nghiệp của ngươi sao?"

"Không phải, ta hỏi..."

"Rất trọng yếu sao?" Diệp Tầm Hoan nhàn nhạt hỏi.

Rất trọng yếu sao?

Đường Vũ Nhu trầm mặc, thật giống không phải trọng yếu như vậy, thế nhưng nàng hiểu kỳ, hiểu kỳ Diệp Tầm Hoan có biết hay không Tiểu Cửu ca, hiểu kỳ Diệp Tầm Hoan làm sao biết nhận thức thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, vô cùng thần bí lại tâm ngoan thủ lạt Tiểu Cửu ca!

Bất kể là nam nhân vẫn là nữ nhân, trời sinh thì có một viên cực kỳ hiểu kỳ tâm, càng là không biết sự tình, liền càng là muốn biết, nàng Đường Vũ Nhu cũng là như thế.

Diệp Tầm Hoan phảng phất nhìn thấu Đường Vũ Nhu trong nội tâm ý nghĩ giống như vậy, chậm rãi mở miệng nói ra: "Ta cùng Tiểu Cửu có chút giao tình, quan hệ không tệ, bình thường xưng huynh gọi đệ, tiểu ngưu cũng đã gặp ta, cho nên mới phải đối với ta khách khí như thế!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan nói mình cùng tiểu ngưu có giao tình sau khi, Đường Vũ Nhu hơi sững sờ, hần dĩ nhiên cùng vô cùng thần bí Tiểu Cửu ca xưng huynh gọi đệ!

"Ngươi... Ngươi cùng Tiểu Cửu ca là huynh đệ?"

"Làm sao, thật bất ngờ?"

Đường Vũ Nhu như thực chất gật gật đầu.

"Hoàng đế còn có hai nghèo thân thích đây, huống chi Tiểu Cửu rồi!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Ngươi thật giống như đối với Tiểu Cửu cảm thấy rất hứng thú?"

"Cũng không phải!" Đường Vũ Nhu lắc đầu nói: "Chỉ là thường thường nghe người ta nói tới hần, hơn nữa hần lại rất thần bí, vì lẽ đó ở biết ngươi biết hần sau, ta hơi kinh ngạc mà thôi. "

"Thật không nghĩ tới, Tiểu Cửu hiện ở nổi danh như vậy, liền ngươi cái này cô gái ngoan ngoãn, đều biết hần. "

Nghe được Diệp Tầm Hoan nói mình là cô gái ngoan ngoãn sau khi, Đường Vũ Nhu khẽ mỉm cười: "Ta lại không phải người ngu, người khác đều đang nói hần, ta tự nhiên liền biết rồi một ít. "

"Bất quá thực sự là không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên nhận thức Tiểu Cửu ca." Đường Vũ Nhu hít một hơi thật sâu: "Ngươi nếu nhận thức Tiểu Cửu ca, tại sao không cho Tiểu Cửu ca an bài cho ngươi cái công tác đây?"

"Ta nghĩ lấy Tiểu Cửu ca hiện tại ở trên sông thị địa vị, tùy tiện liền có thể cho ngươi làm cái công ty gì phó tổng coong coong, hơn nữa còn không bận tâm xuất lực, thật tốt!"

"Nói thì nói thế không sai, ta cũng nghĩ, nhưng là không có cách nào a, Thu Nhượng Hi bà lão kia môn, không phải để ta đi Hoàng Đồ Tập Đoàn đi làm" Diệp Tầm Hoan có chút bất đắc dĩ nói: "Không phải vậy ta tìm Tiểu Cửu, để Tiểu Cửu tùy tiện tìm cho ta cái công tác, cũng so ở Hoàng Đồ Tập Đoàn sáng khoái, lại cho ta phối cái thư ký, có việc thư ký làm, không có chuyện làm thư ký..."

Nói rằng cuối cùng Diệp Tầm Hoan tăng tăng thờ dài một tiếng: "Đều do Thu Nhượng Hi bà lão này môn, không có chuyện gì để ta đi cái gì Hoàng Đồ Tập Đoàn..."

Đối với Diệp Tầm Hoan nói Thu Nhượng Hi lão nương môn, Đường Vũ Nhu ngày hôm nay không biết nghe xong bao nhiêu lần, đã không cảm thấy kinh ngạc!

"Bất quá ta cũng cần cảm tạ Thu Nhượng Hi, nếu không, ta làm sao có khả năng sẽ gặp phải ngươi ôn nhu như thế mỹ nữ đây?" Diệp Tầm Hoan tiếng nói xoay một cái cười hắc hắc nói.

Nếu như là nghe được người khác nhẹ như vậy điều lời nói, Đường Vũ Nhu nhất định sẽ tức giận, thế nhưng không biết vì sao, lời này từ Diệp Tầm Hoan trong miệng nói ra sau, Đường Vũ Nhu không chỉ có không có một chút nào tức giận ý tứ, trái lại có vẻ hơi ngượng ngùng, đồng thời trong lòng còn có chút đắc ý, như là ăn mật ong một đường ngọt, đồng thời gò má bên trên cũng chậm chậm hiện lên một tia đỏ ửng, trần ngập khó có thể dùng lời diễn tả được mỹ lực, cùng có thể làm cho nam tính hormone gia tốc phân bố mê hoặc.

Xem Diệp Tầm Hoan tìm đập thành thịch.

Không xong rồi, không xong rồi, chính mình sắp bị cái này hướng nội mà lại thẹn thùng nữ nhân chinh phục.

Vẫn là nhận ra được Diệp Tầm Hoan nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn mình chăm chăm, Đường Vũ Nhu gò má trở nên càng thêm hồng hào lên, như uống tửu như nhau, dị thường xinh đẹp mỹ lệ!

"Ngươi... Ngươi nhìn cái gì chứ?"

"Có người hay không từng nói với ngươi, ngươi mặt đỏ thối điểm rất dễ dàng làm cho nam nhân vì đó mê?"

Diệp Tầm Hoan lời này vừa nói ra, làm cho Đường Vũ Nhu gò má chậm rãi trở nên càng thêm đỏ lên, hoàn toàn hồng đến bên tai, phảng phất vừa bấm liền có thể bóp ra nước đến!

"Ngươi thật đáng ghét, ta không nói với ngươi rồi!"

Dứt tiếng, e thẹn không ngớt Đường Vũ Nhu liền chạy về phía trước đi, như trong yêu đương tiểu nữ sinh bình thường.

Nhìn Đường Vũ Nhu ở đèn đường hạ cái kia nổi bật bóng người, Diệp Tầm Hoan nụ cười trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên.

Cùng Đường Vũ Nhu cùng nhau ngày đó, tuyệt đối là Diệp Tầm Hoan từ kết hôn đến hiện tại vui vẻ nhất một ngày, mà những này toàn bộ đều là Đường Vũ Nhu giao cho.

Cùng Đường Vũ Nhu cùng nhau, Diệp Tầm Hoan không cảm giác được bất kỳ áp lực, không cảm giác được bất kỳ không thích không nói, đồng thời cái kia đã sớm bị máu tươi cho nhiễm dơ bẩn không ngớt nội tâm, phảng phất cũng đến gột rửa giống như vậy, được trước nay chưa từng có tịnh hóa.

"Ngươi chờ ta một chút a!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền hướng về Đường Vũ Nhu đuổi tới.

Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan hai người cũng không có bởi vì ma cay nóng trong điểm sự tình, mà ảnh hưởng đến tâm tình, hai người lại đang này điều ăn vặt nhai đi dạo một hồi, mua không ít ăn vặt.

Đồng thời Đường Vũ Nhu cũng hấp dẫn không ít khác phái ánh mắt, cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan càng là dụng phải không ít ước ao ghen tị ánh mắt.

Bất quá đối với những ánh mắt này, Diệp Tầm Hoan không chút nào quan tâm.

Chín giờ ước lượng thời điểm, Đường Vũ Nhu bỗng nhiên đưa ra phải về nhà, đối với này Diệp Tầm Hoan không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tuy rằng chín giờ là sống về đêm mới vừa mới vừa lúc mới bắt đầu, thế nhưng thân là cô gái ngoan ngoãn Đường Vũ Nhu nhưng sẽ không tiếp tục chờ ở bên ngoài, năng xưa nay sẽ không để cho cha mẹ chính mình lo lắng cho mình.

Vốn là Diệp Tầm Hoan là muốn đem Đường Vũ Nhu cho đưa về nhà, nhưng là lại bị Đường Vũ Nhu cho uyển ngôn cự tuyệt, chính mình đánh một cái xe rời đi.

Đường Vũ Nhu là về nhà, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng không nghĩ về nhà, hắn không muốn trở về xem trương tuy rằng đủ khiến thiên hạ tất cả nam nhân vì đó si mê khuôn mặt, nhưng cũng luôn yêu thích bày một tấm xú mặt Thu Nhượng Hi.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan không biết muốn đi nơi đó thời điểm, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra điện thoại di động, theo thói quen liếc mắt nhìn điện báo biểu hiện, khi phát hiện là Thu Nhượng Hi điện thoại sau, Diệp Tầm Hoan lúc này cũng sợ.

Khốn nạn, thiết nường từ gọi điện thoại cho mình?

Ta sát, đây là tình huống thế nào, chẳng lẽ nói mặt trời công công từ nay về sau không từ phía nam đi phía tây, mà là muốn từ phương Bắc đi?

Từ kết hôn đến hiện tại, Diệp Tầm Hoan chưa từng có nhận được quá Thu Nhượng Hi điện thoại, Thu Nhượng Hi cũng chưa từng có hỏi qua hắn, này hoàn toàn là phá thiên hoang địa lần thứ nhất a!

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan chậm rãi nhận nghe điện thoại: "Này, lão bà tìm ta có chuyện gì không?"

"Ngươi hiện tại ở cái kia?"

"Làm sao, có việc?"

"Cùng Đường Vũ Nhu cùng nhau?"

"Làm sao, lẽ nào ngươi muốn tra cung sao?" Diệp Tầm Hoan hỏi ngược lại: "Bất quá ngươi nói đúng, ta còn thực sự là ở cùng Đường Vũ Nhu cùng

nhau, chúng ta vừa ăn xong ma cay nóng, ma cay nóng người hiểu không, không hiểu baidu một thoáng..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thay cái thời thượng tạo hình

Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong, Thu Nhược Hi thoại vẫn không có đến cùng lại mở miệng nói cái gì, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp cúp điện thoại!

Nghe trong ống nghe truyền đến "Đồ đồ" âm thanh, Thu Nhược Hi tâm kia tuyệt mỹ không chút tí vết khuôn mặt xinh đẹp nhất thời mây đen nằm dày đặc, phảng phất bão táp đến trước đầu hiệu giống như.

Tên khốn kiếp này lại dám treo điện thoại của chính mình, chờ người trở về xem ta như thế nào trừng trị người!

Nhưng lập tức Thu Nhược Hi thì là đến Diệp Tầm Hoan trong miệng ma cay nóng.

Ma cay nóng không phải là một phần đồ ăn sao?

Tại sao tên khốn này muốn để cho mình đi baidu, lẽ nào ma cay nóng còn có ý của hần sao?

Ở lòng hiếu kỳ điều động, Thu Nhược Hi đi vào thư phòng, mở máy vi tính ra, liền trực tiếp mở ra website bắt đầu tìm tòi nổi lên ma cay nóng.

Nhưng là tò thứ nhất đồng thời không có cái gì, tất cả xem ra rất là bình thường, nhưng khi Thu Nhược Hi phiên đến cái nhìn thứ hai thời điểm, thần kinh nhất thời căng thẳng lên, mê người thu mẫu nhìn chòng chọc vào màn hình máy vi tính.

Chỉ thấy tò thứ hai toàn bộ đều là liên quan với website truyền lưu ma cay nóng là chuyện gì xảy ra, sáu nguyên ma cay nóng, nam sinh cùng nữ sinh đồng thời ăn ma cay nóng là có ý gì nhóm từ ngữ!

Lập tức, Thu Nhược Hi lập tức mở ra một đại đội tiếp, khi thấy mặt trên văn tự sau khi, đôi tròng mắt kia bên trong muốn phun ra lửa!

Thời khắc này, nàng rút cuộc biết Diệp Tầm Hoan trong miệng cái gọi là ma cay nóng là có ý gì, hóa ra là nam nhân muốn cùng nữ nhân lên giường ý tứ.

"Vô liêm sỉ, hạ lưu..."

Trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi trắng noãn hàm răng bị cắn khảnh khách vang lên, nàng liền biết tên khốn kiếp này miệng chó bên trong thổ không ra ngà voi, mà chính mình lại vẫn dần dần đi lên mạng tìm tòi một thoáng!

Thu Nhược Hi bắt đầu có chút hối hận, để Diệp Tầm Hoan đi Hoàng Đồ Tập Đoàn, lúc này mới mới vừa đi công ty, liền cảm dỗ một cái Đường Vũ Nhu, nếu như thời gian dài còn được không chứ, hần còn không mang công ty mình bên trong tất cả người phụ nữ đều cho gieo vạ một bên.

Chính mình chẳng phải là muốn nhìn hần "hồng hạnh xuất tường" (ngoại tình)?

Không được, tuyệt đối không được, mình nhất định muốn dồn dừng tên khốn kiếp này, không thể để hần như thế tùy ý làm bậy!

Giờ khắc này Thu Nhược Hi còn không biết, Diệp Tầm Hoan cùng Tàn Mộ Ca còn có một pháo tình, nếu để cho nàng biết rồi, không biết có thể hay không phát điên.

Sau đó, Thu Nhược Hi xuống lầu nói cho Vương mục, nếu như trước mười hai giờ Diệp Tầm Hoan trở về, liền để hần đến trên lầu thư phòng một chuyến, chính mình có chuyện tìm hần!

Nghe được tin tức này sau, Vương mục trên mặt tràn ngập vẻ kích động.

Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhược Hi kết hôn cũng có một quãng thời gian, nhưng là hai người quan hệ này vẫn nằm ở cục diện găng co, đặc biệt là Thu Nhược Hi đang đối mặt Diệp Tầm Hoan thời điểm, lại như là diện đối với kẻ thù của chính mình bình thường.

Mà Diệp Tầm Hoan đối với Thu Nhược Hi thái độ hồn nhiên không thêm để ý, luôn là một bộ cười ha ha đáng đáp.

Vương mục nhìn ở trong mắt gấp ở trong lòng, dưới cái nhìn của hần, như Diệp Tầm Hoan như vậy không có một chút nào cái giá, đối mặt Thu Nhược Hi khinh bỉ cùng cừu thị không chút nào tức giận nam nhân thực sự là quá thiếu.

Hơn nữa hai người sau khi kết hôn, Thu Nhượng Hi xưa nay đều không có tận cùng quá một cái thê tử trách nhiệm, hai người không có cùng phòng quá, mà Diệp Tầm Hoan cũng không bức Thu Nhượng Hi.

Dựa theo Diệp Tầm Hoan mà nói tới nói, dưa hấu xanh không ngọt.

Diệp Tầm Hoan như vậy thái độ, càng làm cho Vương mục đối với Diệp Tầm Hoan hảo cảm chà xát tăng lên trên, nếu là đổi thành nam nhân khác cưới Thu Nhượng Hi, dù cho Thu Nhượng Hi ở không muốn, ở phản đối, e sợ cũng đã gạo nấu thành cơm.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan không có, hấn chưa bao giờ bức quá Thu Nhượng Hi.

Như vậy bình dị gần gũi, dẫn người sự hòa hợp, lại hiểu được tôn kính nữ nhân, chưa bao giờ bức nữ nhân đi làm không thích sự tình cô gia đi nơi nào tìm a!

Có thể nói, ở Vương mục trong lòng Diệp Tầm Hoan chính là một cái ba người đàn ông tốt, là loại kia đốt đèn lồng cũng không tìm tới nam nhân.

Vì lẽ đó, Vương mục dùng hết tất cả biện pháp muốn tác hợp Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhượng Hi hai người, nhưng cuối cùng đều là tay trắng trở về.

Bây giờ nghe được Thu Nhượng Hi tìm Diệp Tầm Hoan có việc, nàng ở thư phòng chờ hấn, cảnh này khiến Vương mục tự đáy lòng cao hứng, nàng cho rằng Thu Nhượng Hi nếu tìm Diệp Tầm Hoan, như vậy quan hệ của hai người nhất định sẽ có chuyển biến tốt.

Coi như không thể lập tức cùng phòng, nhưng cũng ngay trong tầm tay, mà không phải xa xa khó với.

Vì lẽ đó, Vương mục quyết định dù cho là đợi được rạng sáng, cũng phải nhóm Diệp Tầm Hoan trở về.

Có thể chỉ là quá khoảng hai mươi phút thời gian, Diệp Tầm Hoan liền từ bên ngoài trở về.

Diệp Tầm Hoan mới vừa mới vào cửa, Vương mục liền vội vàng cho Diệp Tầm Hoan nắm dép, đầy mặt ý cười nói ra: "Cô gia, tiểu thư nói ngài trở về, để ngài đi thư phòng trên lầu tìm nàng!"

Hả?

Diệp Tầm Hoan sững sờ, nữ nhân này để cho mình đi tìm nàng?

Này mặt trời chẳng lẽ muốn thật sự biến hóa quỹ tích vận hành, từ nay về sau muốn từ phương Bắc chuyển?

"Được rồi, Vương mục, ta lập tức liền cho qua." Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Thời gian không còn sớm, ngài cũng bữa sáng đi nghỉ ngơi đi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền muốn hướng về đi lên lầu.

Mà ngay tại lúc này, Vương mục lần nữa nói ra: "Cô gia, chờ một chút, ta vừa báo cháo, ngài bùng lên đi cùng tiểu thư cùng uống đi!"

Nói xong Vương mục không cho Diệp Tầm Hoan cơ hội mở miệng, liền trực tiếp hướng về trong phòng bếp đi đến.

Nhìn Vương mục bóng lưng Diệp Tầm Hoan cười khổ không thôi, hấn biết Vương mục để tâm lương khổ, là muốn để cho mình cùng Thu Nhượng Hi bồi dưỡng được cảm tình.

Có thể cùng Thu Nhượng Hi bồi dưỡng được cảm tình nào có như vậy dễ dàng a!

Nữ nhân này mũi so mắt cao, xem mình tựa như là xem một đồng phân như nhau, có thể cùng mình bồi dưỡng được tình cảm gì?

Bất quá đối mặt Vương mục hảo ý, Diệp Tầm Hoan cũng không có từ chối, bùng Vương mục báo cháo, liền hướng về đi lên lầu.

Thư phòng ở lầu hai góc đông bắc một góc bên trong, thư phòng chiếm diện tích không nhỏ, bày sáu hàng giá sách, trên giá sách xếp đầy đủ loại kiểu dáng thư tịch, có kinh tế học, có tâm lý học sách tra cứu tịch, cũng có sách lịch sử tịch, có tiếng người truyện ký... Đa dạng, phong phú toàn diện.

Trong thư phòng còn có chút danh nhân tranh chữ cùng đồ cổ đồ sứ!

Xem sách phòng trang trí cùng cách cục, liền biết thư phòng chủ nhân nhất định là một cái có thưởng thức mà lại biết tính người!

Luôn luôn không biết gõ cửa là vật gì Diệp Tầm Hoan theo thói quen trực tiếp đẩy ra đóng chặt cửa thư phòng.

Nghe được đẩy cửa thanh sau, Thu Nhượng Hi phản xạ có điều kiện giống như quay đầu hướng về cửa ra nhìn lại, nhất thời bùng cháo Diệp Tầm Hoan xuất hiện ở Thu Nhượng Hi trong tầm mắt.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau, Thu Nhượng Hi hơi sững sờ.

Tên khốn này tại sao trở về, hấn hiện tại không phải hấn là cùng Đường Vũ Nhu ở một chỗ sao?

Nhìn Thu Nhượng Hi có chút sững sờ đáng đáp, Diệp Tâm Hoàn trên mặt mang theo một đạo cười yếu ớt: "Có phải là nhìn thấy lão công ta đã trở về, lại cho người đưa cháo, trong lòng tràn ngập trước nay chưa từng có cảm động cùng ấm áp?"

Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng: "Làm sao, không phải đi mượn phòng sao, tại sao trở về nhanh như vậy, có phải là mệt mỏi quá độ thân thể không xong rồi, có muốn hay không ta cho người ít tiền, cho người đi bệnh viện nhìn?"

Đây chính là Thu Nhượng Hi, đừng xem nàng lạnh như băng, trầm mặc ít lời, thế nhưng từ tâm kia miệng nhỏ trong miệng nói ra, có thể làm cho từng cái từng cái đường đường nam nhi bảy thước, nhất thời sản sinh một loại đối với cuộc sống vô vọng cảm giác, sản sinh một loại muốn tự tử tư.

Bất quá đối với này, Diệp Tâm Hoàn sớm đã thành thói quen, chút nào không phản đối: "Yên tâm đi, Nhị đệ bảo dưỡng rất tốt, chỉ có thể càng chiến càng mạnh, chính là Nhị đệ bao - bị hơi dài, nếu không người cho ta ít tiền, ta cho Nhị đệ đi thay cái thời thượng tạo hình, mang áo không bầu dục cổ lật, ta nghĩ Nhị đệ nhất định sẽ rất cảm kích người!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Lão đại cứu mạng a

Giờ khắc này Thu Nhượng Hi thật sự rất muốn một cái tát đem cái này miệng chó bên trong thỏ không ra ngà voi khốn nạn cho một cái tát đập trên tường đi, chụp đều chụp không tới.

Cố nén suy nghĩ muốn động thủ kích động, Thu Nhượng Hi giọng như băng châu nói: "Diệp Tâm Hoàn, ta mặc kệ người ở bên ngoài làm sao chung chạ, thế nhưng ở trong công ty xin người cho ta đảng hoàng tuân thủ quy định của công ty chế độ, không cần loạn làm nam nữ quan hệ."

"Ta làm loạn nam nữ quan hệ sao?" Diệp Tâm Hoàn bĩu môi nói: "Người con mắt kia nhìn thấy ta làm loạn nam nữ quan hệ rồi!"

Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng: "Đường Vũ Nhu không phải sao?"

"Ta đó là gặp chuyện bất bình một tiếng hồng, rút dao tương trợ, lẽ nào chỉ cho phép người cái này đại địa chủ nghiền ép bình dân dân chúng, còn không cho phép ta khi một hồi đại hiệp vì dân trừ hại?"

Nghe được Diệp Tâm Hoàn đem mình cho ám dụ thành bóc lột người khác chu lột da, Thu Nhượng Hi mê người trong con người muốn phun ra lửa đến!

"Người..."

"Lẽ nào ta có nói sai sao?" Diệp Tâm Hoàn đem Vương mục ninh tốt cháo cho đặt ở một bên, đặt mông ngồi ở trong thư phòng trên ghế salông: "Nếu như không phải ta đột nhiên xuất hiện, e sợ một cô nương tốt liền bị hủy chứ?"

"Vạn nhất đến lúc nhân gia đến cái nhảy lầu, lấy chết đi hãm vệ chính mình cuối cùng thuần khiết cùng tôn nghiêm, ta nghĩ người cái kia phá công ty làm không cần thận còn có thể trên quầy công ty chứ?"

"Đặc biệt là hiện tại mạng lưới dư luận lợi hại như vậy, làm không cẩn thận vô số cư dân mạng đều sẽ chửi rửa đây, công ty của người đều sẽ danh tiếng quét rác, cổ phiếu sụt giá..." Diệp Tâm Hoàn cho mình nhen lửa một điều thuốc thơm, hai chân tréo nguẩy nói: "Người nên cảm tạ ta, nếu như không phải ta, công ty của người hiện tại e sợ đã xảy ra vấn đề rồi!"

"Mà người cũng không thể ngồi ở chỗ này lên mạng, uống Vương mục ninh tốt cháo, mà là đang đối mặt che ngợp bầu trời truyền thông, cùng với vô số cư dân mạng khiển trách..."

Nhìn Diệp Tâm Hoàn như thế chính nghĩa lắm nhien, bên tai vang lên Diệp Tâm Hoàn cái kia leng keng mạnh mẽ, Thu Nhượng Hi trong lòng phảng phất oa một đám lửa giống, không thể nào phát tiết.

"Ý của người là, ta còn cần đối với người cảm ân ái đức?" Thu Nhượng Hi nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

"Không có nghiêm trọng như vậy." Diệp Tâm Hoàn khoát tay áo một cái: "Ai bảo ta là chồng người đây, tuy rằng người bà lão này làm có bất tận trách, thế nhưng ta cái này lão công không thể không địa đạo."

Nói xong Diệp Hoàn ưỡn lên động thân, phảng phất lại nói, xem ta thật tốt, người trên cái kia đi tìm tốt như vậy lão công đi.

"Diệp Tâm Hoan, nguoi..."

"Ta nói rồi, nguoi không cần cảm tạ ta, thật sự!" Diệp Tâm Hoan nhẹ giọng đánh gãy Thu Nhựt Hi mà nói: "Nếu như nguoi thật muốn cảm tạ ta, liền cho ta ít tiền, mang ta đi bệnh viện, cho Nhị đệ làm cái mỹ dung giải phẫu là có thể, sau đó Nhị đệ nhìn thấy mỹ nữ thời điểm, là có thể dương dương tự đắc..."

Nhìn Diệp Tâm Hoan cái kia không biết xấu hổ đáng vẽ, Thu Nhựt Hi hận hàm răng trực dương.

Cha mẹ chính mình đến cùng là từ nơi nào cho mình tìm đến như thế một cái kỳ hoa mà lại không muốn mặt cực phẩm lão công a!

"Câm miệng!" Thu Nhựt Hi không nhịn được nộ quát một tiếng.

Nàng là thật sự không có chút nào muốn nghe Diệp Tâm Hoan lại nói hạ, tên khốn kiếp này trong miệng liền căn bản thổ không ra cái gì tốt thoại đến.

Nghe được Thu Nhựt Hi mà nói sau, Diệp Tâm Hoan rất là thức thời ngậm miệng lại.

"Diệp Tâm Hoan, bốn tiểu thư cảnh cáo nguoi, nếu để cho ta biết nguoi ở công ty dám xằng bậy, xem ta không chơi chết nguoi!" Thu Nhựt Hi trừng trừng nhìn chằm chằm Diệp Tâm Hoan, hung hãn nói.

Diệp Tâm Hoan trầm mặc.

Nhìn thấy Diệp Tâm Hoan trầm mặc, Thu Nhựt Hi tiếp tục nói: "Ta nói chuyện cùng nguoi đây, nguoi có nghe hay không?"

"Nguoi không phải để ta câm miệng sao?" Diệp Tâm Hoan một mặt vô tội mà lại mờ mịt nhìn Thu Nhựt Hi nói.

Đổi mặt đột nhiên bán manh Diệp Tâm Hoan, Thu Nhựt Hi tức giận thân thể mềm mại một trận run rẩy, cái kia phần quyền cũng không bị khống chế chặt chẽ nắm ở cùng nhau, một bộ bất cứ lúc nào cũng rất có thể muốn nổi khùng cực diện.

Lập tức Thu Nhựt Hi hít một hơi thật sâu, đem trong lòng vô biên lửa giận cho đặt ở trong lòng: "Nguoi tối nhớ kỹ ta mà nói!"

"Vậy nguoi đem ta mờ ra đi!" Diệp Tâm Hoan bắt đắc dĩ nhún nhún vai nói: "Ở nhà cả ngày đối mặt nguoi tám này nguoi chết mặt cũng coi như, nguoi không ngủ với ta, không giúp ta giải quyết sinh lý trên vấn đề, ta nhân đã đủ khó chịu."

"Nhưng là ta ở bên ngoài, nguoi cũng hỏi, có phải là có chút quá phận quá đáng?"

"Ta là người đàn ông a, một cái phi thường nam nhân bình thường, ta cũng cần giải quyết sinh lý trên vấn đề, ta đi hộp đêm đi làm, cái này phú bà đi, kiếm ít tiền, thuận tiện giải quyết một thoáng sinh lý trên vấn đề đi, nguoi không cho, ta đi làm đi, nguoi lại không cho ta tán gái, mang muối, ta được không mặt mũi gặp phải cái mỹ nữ đi, đều ăn mả cay nóng, nguoi gọi điện thoại cho ta, nguoi nghĩ biệt chết ta không được a!"

"Vì lẽ đó, nguoi khai trừ ta đi, ta đi hộp đêm đi làm, nguoi mắt không gặp tâm không phiền, ta cũng lạc cái thoải mái tự tại." Diệp Tâm Hoan không chút nào biết xấu hổ nói ra: "Hon nữa ta còn nằm đem tiền cho kiếm lời, sáng khoái hơn!"

Một người đàn ông muốn làm tiểu bạch kiểm, có thể đến cái này mức, hẳn Diệp Tâm Hoan không nói sau này không còn ai, cũng tuyệt đối chưa từng có ai.

Hon nữa còn là diện đối với vợ của chính mình nói, lão tử muốn làm tiểu bạch kiểm, này càng là trâu bò trùng thiên a!

"Nguoi cút cho ta!" Thu Nhựt Hi lập tức chột quát một tiếng: "Bây giờ lập tức, biến mất!"

Nhìn thấy Thu Nhựt Hi nổi giận, Diệp Tâm Hoan chậm rãi từ trên ghế salông đứng lên: "Đi thì đi, nói ta thật giống rất tình nguyện tới nơi này giống!"

Dứt tiếng, Diệp Tâm Hoan liền trực tiếp xoay người hướng về bên ngoài đi đến.

Bất quá khi đi tới cửa thời điểm, Diệp Tâm Hoan phảng phất nghĩ tới điều gì giống, ở Thu Nhựt Hi trên người qua lại nhìn quét lên.

Nhìn thấy Diệp Tâm Hoan này có chút không có ý tốt ánh mắt, Thu Nhựt Hi một mặt cảnh giác nhìn Diệp Tâm Hoan nói: "Nguoi nhìn cái gì?"

"Lão bà, buổi tối lúc ngủ, đùi tráo tráo đối với bộ ngực phát dục không tốt..."

Dứt tiếng, Diệp Tâm Hoan vèo một cái liền hướng về bên ngoài chạy ra ngoài.

Mà Thu Nhựt Hi nhưng là sững sờ ở đương trường, lập tức phảng phất nghĩ tới điều gì giống, cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy mình ngay ngắn mặc một bộ màu tím chất liệu tơ áo ngủ, hon nữa có chút trong suốt, đặc biệt là áo ngủ hạ cái kia màu đen tráo gắn vào ánh đèn chiếu rọi xuống như ẩn như hiện.

"A, nguoi tên khốn kiếp, ta muốn giết nguoi!" Thu Nhựt Hi sau khi lấy lại tinh thần, lập tức rít gào một tiếng!

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là lão đảo trở về phòng của mình, mới vừa trở lại phòng của mình, Diệp Tâm Hoan trên người điện thoại di động liền vang lên.

Diệp Tâm Hoan từ trên người mò ra điện thoại di động, theo thói quen nhìn lướt qua điện báo biểu hiện, phát hiện là đến từ hải ngoại đây số sau khi, liền lập tức nhận nghe điện thoại.

"Này..."

"Lão đại, cứu mạng a..."

Diệp Tâm Hoan khi nghe đến này tiếng cầu cứu sau khi, nhất thời sững sờ, lập tức khắp toàn thân bắt thịt trong nháy mắt căng thẳng ở cùng nhau, cái kia cổ ẩn giấu ở sâu trong nội tâm do vô số máu tươi cùng thi thể chồng chất lên sát ý cũng ở một khắc đột nhiên tản ra.

Trong lúc nhất thời, trong phòng ngủ trần ngập lạnh lẽo thấu xương sát ý "Chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Long Tổ Bồ Đề

Lập tức một đạo thống khổ âm thanh truyền vào đến Diệp Tâm Hoan trong tai: "Lão đại, người mau trở lại đi, Long Tổ Bồ Đề con mụ này điên rồi, thường thường liền đến chúng ta nơi này, mỗi lần tới đều đem chúng ta cho thuê xe cùng chó chết như nhau, người nếu như ở không trở lại, liền có thể có thể mãi mãi cũng không thấy được chúng ta, chúng ta sẽ bị nàng cho đánh chết rồi!"

Nghe được câu này sau, Diệp Tâm Hoan thở phào nhẹ nhõm, nhưng như trước lời lẽ nghiêm nghị lệ cự nói ra: "Đại Bàng, đừng cái gì vậy cùng ta chơi sói tới, không phải vậy chờ người thật sự muốn khi chết, lão tử đều cho rằng người ở cùng ta đùa giỡn!"

"Lão đại, ta cái này cũng là nói thật sự, người là không biết một tháng này Long Tổ Bồ Đề đã đến rồi mười lần, mỗi cách hai ngày qua một lần a, mỗi một lần đều đem chúng ta cho đánh nửa chết nửa sống, chúng ta đã một tháng không có khởi công. . ." Đại Bàng trong giọng nói tràn ngập bi thương khí tức.

Một đoàn các lão gia đánh không lại một người phụ nữ, ngày ngày bị một người phụ nữ cho đuổi theo đánh, đây là cỡ nào bi ai, đây là cỡ nào khốn nạn a!

"Lão đại, van cầu người trở về thu rồi này yêu nghiệt đi, chúng ta thật sự không chịu được kéo!" Đại Bàng khổ sở cầu khẩn nói: "Nếu không người đem nàng mang đi cũng được a!"

"Lão tử như là ngọc - bức sao?" Diệp Tâm Hoan nhẹ giọng nói: "Mang đi nàng, lão tử làm sao bây giờ, còn không bị phiền chết!"

Đối với Long Tổ Bồ Đề, Diệp Tâm Hoan cũng đúng đau đầu cực kỳ, nữ nhân này trường chính là rất đẹp, muốn vốc người có thân hình, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, nhưng dù là quá bạo lực, hấn cũng không chịu được!

Huống chi hiện tại hấn kết hôn, này nếu như bị Long Tổ Bồ Đề cho biết, không biết nữ nhân này sẽ làm ra cái gì hành động điên cuồng đây!

Vì lẽ đó Diệp Tâm Hoan cảm giác mình vẫn là rời xa nữ nhân này tốt hơn.

"Lão đại, người. . ."

"Chúng ta là huynh đệ đúng không?"

"Là huynh đệ, có thể. . ."

"Nếu là huynh đệ đây, như vậy liền muốn làm huynh đệ giúp bạn không tiếc cả mạng sống, đúng không?"

"Lão đại, người. . . Người không thể vô sỉ như vậy!"

"Người là ngày thứ nhất nhận thức ta sao?"

Trong điện thoại rơi vào đến yên lặng một hồi.

Chỉ chốc lát sau, Đại Bàng lần nữa nói ra: "Lão đại, ngài thật sự không trở về rồi sao?"

Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu: "Ta biết tâm tư của các ngươi, thế nhưng các ngươi cũng hẳn phải biết, ta đã lui ra. . ."

"Nhưng bọn họ nhất định sẽ không để cho ngươi dễ dàng như vậy rồi đi thế giới này." Đại Bàng tầng tầng nói ra: "Chúng ta trong tay nhưng là có bọn họ tha thiết ước mơ Thái Cực ấn. . ."

Luôn luôn cảnh giác Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Đại Bàng mà nói sau, lập tức phát giác một tia đầu mối: "Lẽ nào thế giới dưới lòng đất bắt đầu phun trào?"

"Lão đại, ngài ở thời điểm vẫn có thể làm kinh sợ bọn họ, nhưng là từ khi ngài sau khi rời đi, cái này vòng tròn đã triệt để hỗn loạn, hơn nữa trong tay ngươi càng là nắm giữ Thái Cực ấn, hiện tại có vô số người nếu muốn giết ngươi, từ trong tay ngươi cướp đoạt Thái Cực ấn. . ."

"Giết ta?" Diệp Tầm Hoan xem thường cười lạnh một tiếng: "Bọn họ có tư cách này sao?"

Đại Bàng trầm mặc, bọn họ có tư cách này giết Diệp Tầm Hoan sao?

Coi như có, nhưng là ai có thể giết?

Diệp Tầm Hoan không phải là cái gì phổ thông con tôm nhỏ, hẳn là danh chấn toàn bộ phương tây nguyên soái, để vô số đại lão vì đó nghe tiếng đã sợ mất mật nguyên soái, chỉ nếu như bị hấn cho nhìn chằm chằm người không có một cái có thể sống sót.

Hắn liền giống như từ thần giống như vậy, chỉ cần nếu muốn giết ngươi, như vậy tính mạng của ngươi đem sẽ lập tức tiến vào đếm ngược bên trong.

Không biết có bao nhiêu người đem Diệp Tầm Hoan cho hận nghiêng răng nghiêng lợi, muốn trừ chi mà yên tâm, thế nhưng ai dám, ai sẽ ghét bỏ mạng của mình trường.

Có thể thế giới dưới lòng đất cường giả Như Vân, trước đây Diệp Tầm Hoan ở Thất Sát thời điểm, dựa vào Thất Sát danh tiếng, cùng với Diệp Tầm Hoan thủ đoạn tàn nhẫn, có thể kinh sợ vô số người, nhưng là hiện tại Diệp Tầm Hoan rời đi, những người kia còn có thể sợ hắn sao?

Phải biết Diệp Tầm Hoan trong tay nhưng là nắm giữ Thái Cực ấn, thế giới dưới lòng đất bên trong không biết bao nhiêu người thứ luôn mơ tưởng, đối phương quyết định sẽ không tiếc bất cứ giá nào từ Diệp Tầm Hoan trong tay đoạt tới.

Dù sao từ xưa đến nay đều là người chết vì tiền chìm chết vì ăn!

Nhưng là Diệp Tầm Hoan làm sao có khả năng sẽ giao ra đây!

"Đại Bàng, thế giới dưới lòng đất không phải một cái tốt quy tụ, tìm một cơ hội lui đi!" Diệp Tầm Hoan thấy Đại Bàng trầm mặc, lời nói ý vị sâu xa nói rằng!

"Lão đại, ta sẽ không đi." Đại Bàng tầng tầng nói ra: "Ở đây ta có thể tìm tới giá trị của ta, hơn nữa ngài đã rời đi, nhưng Thất Sát không thể tán, chúng ta nhất định sẽ cho ngài đẩy lên Thất Sát, ngày đó ngài nếu như nghĩ trở về, sẽ không cảm thấy tứ cố vô thân!"

"Hơn nữa hiện ở thế giới dưới lòng đất phun trào, vô số thế lực cùng tám vương đồ đang tìm ngài, chúng ta nếu là toàn đi, ngài đều sẽ đối với thế giới dưới lòng đất tin tức không biết gì cả, chúng ta lưu lại, chỉ ít ngài có thể quá nhiều một đôi lỗ tai!"

"Cảm ơn!"

"Lão đại, huynh đệ chúng ta cần khách khí mà!" Đại Bàng có thể cảm thấy cái đề tài này quá mức nặng nề, liền vội bận bịu đổi chủ đề nói ra: "Lão đại, hiện tại huynh đệ van cầu ngài mang Long Tổ Bồ Đề này yêu nghiệt cho thu rồi đi, chúng ta là thật sự không chịu được kéo, nếu như ở tiếp tục như vậy, chúng ta thật sự sẽ bị nàng cho đánh chết!"

"Vậy thì nhịn một chút đi." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Chờ nàng nháo được rồi dĩ nhiên là sẽ đi rồi!"

"Có thể cái kia phải tới lúc nào?"

"Phòng chừng một hai tháng đi!" Diệp Tầm Hoan có chút không xác định nói rằng.

"Lão đại. . ."

"Được rồi, ta cúp máy!"

"Lão đại, vậy ngài chỉ ít nói cho ta, ngài ở nơi đó chứ?"

"Ngươi cho rằng khả năng sao?" Diệp Tầm Hoan hào hiệp nở nụ cười: "Đại Bàng, nếu như ta không đoán sai, là Bồ Đề nữ để ngươi hỏi chứ?"

Đại Bàng thấy Diệp Tầm Hoan nói trắng ra tâm sự của chính mình, ngượng ngùng cười một tiếng nói: "Lão đại, các anh em cũng là bị bức!"

Đại Bàng tiếng nói vừa hạ xuống, một đạo lạnh lạnh mà lại mang theo sát ý vô biên âm thanh thông qua ống nghe trong nháy mắt truyền vào đến Diệp Tầm Hoan trong tai: "Nguyên soái, ngươi cho rằng ngươi có thể chạy sao?"

"Lão nương ta cho ngươi biết, không để cho ta tìm tới ngươi, không phải vậy lão nương ta đánh gãy ngươi cái chân thứ ba!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến này thanh âm quen thuộc sau, chỉ cảm thấy Nhị đệ bốn phía một trận âm gió thổi qua, Nhị đệ không bị không chế run lên một cái: "Đại Bàng, thảo than bunn, ngươi dĩ nhiên ngay ở trước mặt nữ nhân này gọi điện thoại cho ta. . ."

"Lão đại, ta là bị bức ép, nàng lấy đao điều khiển ta cái cổ đây. . ."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng.

"Nguyên soái, coi như ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng ngừng muốn chạy trốn ra lão nương lòng bàn tay, ta sớm muộn cũng có một ngày sẽ đem ngươi nắm lấy. . ."

Diệp Tầm Hoan không có dám cùng Long Tổ Bồ Đề nói thêm cái gì, liền vội bận bịu cúp điện thoại.

Mà cùng lúc đó, Châu Âu một chỗ không biết tên đảo biệt lập trên một người phụ nữ cầm mang cắt đứt điện thoại, tức giận cắn răng giậm chân.

Trên người cô gái chỉ mặc một bộ đơn bạc trường sam màu trắng, hai cái óng ánh long lanh khác nào mỹ ngọc một dạng mỹ đủ nhẹ nhàng giẫm trên mặt đất, tựa hồ không một chút nào hiềm trên mặt đất hòn đá nhỏ quăn chân!

Nữ nhân vóc người có vẻ thấp phân cao gầy, da dẻ trắng nõn đến có thể sánh ngang trên Thiên Sơn tuyết trắng, nắm giữ một tấm để nữ nhân tha thiết ước mơ mặt trái xoan cùng một đôi câu người mắt phượng, phôi hợp giờ cao sống mũi cùng hơi hậu nhưng không thiếu kiều gọi mỗi, dùng khuynh quốc khuynh thành vẻ để hình dung nàng không có chút nào quá đáng.

Nhưng mà hấp dẫn nhất nữ nhân này không phải nàng cái kia tuyệt thế khuynh quốc khuynh thành dung nhan, cùng cái kia hoàn mỹ thân thể mềm mại, mà là trán của nàng!

Trên trán của nàng tựa hồ khảm nam một khối đá quý màu xanh lam, rực rỡ bảo thạch toả ra yêu dã ánh sáng, khiến cho trên người nàng toả ra một luồng khí tức thần bí.

Nàng không phải người khác, chính là Long Tổ Bồ Đề!

"Khốn kiếp, dám bắt hòa lão nương nói chuyện, liền cúp điện thoại!" Long Tổ Bồ Đề nghiêng răng nghiêng lợi đầy mặt phần nộ nói ra: "Khóa chặt vị trí của hân không?"

"Thánh nữ, hân ở Hoa Hạ Giang Trung thị!"

"Hoa Hạ!" Long Tổ Bồ Đề ngẩng đầu hướng về phía đông phóng tầm mắt tới mà đi: "Nguyên soái, ta xem ngươi lần này làm sao trốn!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Bồi Tàn Mộ Ca gặp khách hàng

Sáng sớm hôm sau, ở trong nhà ăn qua Vương mục làm bữa sáng sau, Diệp Tầm Hoan liền lão đảo rời đi biệt thự.

Bất quá lần này Diệp Tầm Hoan từ biệt thự trong nhà để xe mở ra một chiếc xe, nói thế nào ta hiện tại cũng đúng cán bộ lãnh đạo, không phải không việc làm, ít nhất cũng có thể có cái toà giá chứ?

Còn nữa nói, tán gái không cần trang bị sao?

Cùng Đường Vũ Nhu cùng đi ra ngoài, chẳng lẽ sau đó còn muốn chen xe công cộng sao?

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan từ trong nhà để xe lái đi một chiếc xe, vốn là Diệp Tầm Hoan nghĩ mở cái mười, hai mươi vạn xe có thể thay đi bộ, có ý đó là được.

Có thể Diệp Tầm Hoan ở gara bên trong tìm một lần, phát hiện tiện nghi nhất xe đều là Mercedes-Benz s cấp bạc.

Tưởng đề điều làm người cũng không được.

Kết quả là, Diệp Tầm Hoan đem cái kia chiếc Mercedes s cấp bậc xe cho lái đi.

Người khác đi làm tộc khi đi làm, đều là vô cùng lo lắng, chỉ lo chính mình đến muộn, đặc biệt là ở đây buổi sáng đi làm đỉnh cao kỳ.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng không chút hoang mang, lao đảo lái xe hướng Hoàng Đồ Tập Đoàn mà đi, tốc độ kia cùng ốc sên bò sát gần như.

Có thể Diệp Tầm Hoan điểm thực sự quá công, vốn là cùng ốc sên giống như tốc độ, còn gặp phải kẹt xe, mãi cho đến chín giờ rưỡi thời điểm, Diệp Tầm Hoan mới xem như là lao đảo đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn!

Mà Hoàng Đồ Tập Đoàn quy định giờ làm việc nhưng là chín giờ, hiển nhiên Diệp Tầm Hoan đến muộn.

Vẫn là đen đủi duyên cớ, Diệp Tầm Hoan mới vừa tiến vào Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong, vừa vận dụng tới từ trong thang máy chậm rãi đi ra Tàn Mộ Ca!

Tàn Mộ Ca đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan không nhanh không chậm đáng đáp sau, đôi mi thanh tú hơi hơi tức ở cùng nhau: "Diệp Tầm Hoan..."

Vốn là đang cúi đầu bước đi, lấy này muốn tránh né Tàn Mộ Ca Diệp Tầm Hoan, khi nghe đến Tàn Mộ Ca gọi mình sau, liền biết, chính mình chạy không được, không thể làm gì khác hơn là ngừng đầu cười hắc hắc nói: "Yêu, Tàn tổng a, như thế xảo..."

"Ngươi vừa tới?"

Diệp Tầm Hoan như thực chất gật gật đầu: "Đúng đấy, vừa tới!"

"Công ty vài điểm đi làm?"

Nghe được Tàn Mộ Ca mà nói sau, Diệp Tầm Hoan trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Tê liệt, nữ nhân này không phải chứ, chính mình lần thứ nhất biết liền bị nữ nhân này cho bắt được, hơn nữa nhìn nữ nhân này còn giống như muốn thu thập ý của chính mình!

"Chín giờ?"

"Mấy giờ rồi?"

"Hơn chín giờ!"

"Mới vừa tới làm liền biết, ngươi rất có năng lực a!" Tàn Mộ Ca có chút quái gở nói rằng.

Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Còn có thể đi..."

"Ngươi..."

"Tàn tổng, nếu như không có chuyện gì, ta trước hết đi làm." Diệp Tầm Hoan mắt thấy Tàn Mộ Ca nổi giận hơn, làm đáng liền muốn tránh đi.

Tàn Mộ Ca liếc mắt liền thấy mặc vào Diệp Tầm Hoan kẻ vật, lập tức quát lạnh một tiếng: "Đứng lại cho ta!"

"Tàn tổng còn có chuyện gì sao?" Diệp Tầm Hoan không thể không dừng bước lại.

"Theo ta ra ngoài một chuyến!"

"Nhưng ta phải đi làm..."

"Ta để ngươi theo ta đi ra ngoài." Tàn Mộ Ca trừng trừng nhìn chăm chăm Diệp Tầm Hoan nói: "Đây là mệnh lệnh!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, thực sự là quan lớn một cấp đề chết người, nữ nhân này dĩ nhiên cho mình bài nổi lên phổ.

Bất quá nam nhân há có thể cùng nữ nhân chấp nhặt!

"Ra đi làm gì?"

"Gặp khách hàng!" Tàn Mộ Ca lạnh lùng nói.

Diệp Tầm Hoan sững sờ: "Ngươi gặp khách hàng kéo lên ta làm gì, ta đi có thể làm gì?"

"Ta thiếu cái tài xế!"

Diệp Tầm Hoan trên trán nhất thời bốc lên ba đạo hắc chỉ, nữ nhân này dĩ nhiên là muốn để cho mình cho nàng khi tài xế.

Sau đó, một mặt lòng không cam tình không nguyện Diệp Tầm Hoan bị Tần Mộ Ca cho từ Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong lại lúi đi ra.

Rộng rãi lúi đi bộ, Diệp Tầm Hoan vừa lái xe, biến đổi đối với Tần Mộ Ca hỏi: "Tần tổng, cái gì khách hàng dĩ nhiên kiên cường đến như vậy cần người ra tay?"

Đừng xem Diệp Tầm Hoan ngày hôm qua mới vừa tới Hoàng Đồ Tập Đoàn, nhưng cũng từ Đường Vũ Nhu trong miệng biết rồi một ít liên quan với Tần Mộ Ca sự tình.

Nữ nhân này nhưng là một cái hàng thật đúng giá nữ cường nhân, thủ đoạn thiết ngành, từ khi nàng thượng vị sau khi, ở Thu Nhược Hi nâng đỡ hạ, dứt khoát hẳn hoi cải cách, đồng thời còn để Hoàng Đồ Tập Đoàn hướng về đa nguyên hóa tổng hợp vượt hành xí nghiệp phát triển, từ nàng đến sau khi, đã cho Hoàng Đồ Tập Đoàn kéo không ít hợp tác đồng bọn.

Có thể nói là trong tay tài nguyên phong phú cực kỳ.

"Anh Hoàng tập đoàn thủ tịch ceo Tô tiểu thư, nàng đối với chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn muốn khai phá một cái dự án phi thường trọng yếu, để tỏ lòng thành ý, ta nhất định phải tự mình thấy nàng!"

Nghe được Tần Mộ Ca nói là ceo sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra hiểu ra vẻ.

Cảm tình cũng đúng vị đại lão, không trách Tần Mộ Ca sẽ đích thân điều động đây.

Thế nhưng nghĩ đến Tần Mộ Ca nói là Tô tiểu thư sau khi, Diệp Tầm Hoan hơi hơi sững sốt một chút, tiếp theo vẻ mặt có chút lo sợ nói: "Tần tổng, người... Người kéo ta đi thấy một cái nữ khách hàng, người... Người..."

Tần Mộ Ca trong lòng đột nhiên một lói, một luồng dự cảm không tốt từ trong lòng bay lên, âm trầm thanh âm này hỏi: "Người muốn nói điều gì?"

Diệp Tầm Hoan một mặt bị thương nói ra: "Người có phải là xem ta kỹ thuật vững vàng, muốn dùng thân thể của ta đi trao đổi, cho nên mới cố ý mang ta đi..."

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, cái kia mũi ngọc tinh xảo nhất thời không bị không chế tất chuyển động.

"Ta cho người biết, ta nhưng là bán nghệ không bán thân..." Diệp Tầm Hoan tăng tăng nói ra: "Trừ phi nàng trường giống như người dễ nhìn..."

Diệp Tầm Hoan lời còn chưa nói hết, Tần Mộ Ca rốt cục không nhịn được nổi khùng: "Lão nương đánh chết người cái không biết xấu hổ khôn nạn..."

Nói xong Tần Mộ Ca liền vung lên tinh tế trắng nõn tay phải hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

... ..

Tần Mộ Ca cùng vị kia ước chỗ tốt ở Hilton trong tửu điểm Starbucks phòng cà phê, nhóm Diệp Tầm Hoan lái xe tới đến Hilton khách sạn thời điểm đã hơn mười giờ.

"Người sau đó cho ta quản tốt người tám kia tiện miệng!" Tần Mộ Ca mạnh mẽ trừng một chút Diệp Tầm Hoan nói rằng.

"Ta liền biết, người kéo ta tới, khẳng định không chuyện tốt, khẳng định là muốn để ta bán mình..."

Diệp Tầm Hoan lời còn chưa nói hết, Tần Mộ Ca cái kia muốn phun lửa ánh mắt lập tức tiến lên đón.

Nhìn thấy Tần Mộ Ca phun lửa ánh mắt, Diệp Tầm Hoan thức thời ngậm miệng lại, tùy tùng Tần Mộ Ca hướng về phòng cà phê bên trong mà đi.

Sau đó, ở Tần Mộ Ca liền cùng Diệp Tầm Hoan hai người đi vào phòng cà phê.

Phòng cà phê bên trong rất là yên tĩnh, chỉ có lẻ loi tán tán mấy người ngồi ở bên trong, nhẹ giọng trò chuyện, rất có một bộ "Đàm tiểu có hồng nhô, vắng lại không dân thường" mùi vị!

Hai người mới vừa đi vào phòng cà phê sau, một tên người phục vụ liền lập tức tiến lên đón, trên mặt mang theo nghề nghiệp hóa nụ cười hỏi: "Tiên sinh, tiểu thư, xin hỏi có cái gì có thể giúp các người sao?"

"Mang ta đi số chín phòng khách, ta cùng người hẹn cẩn thận."

"Ngài là Tần Mộ Ca Tần tiểu thư?"

"Ừm!"

Được xác nhận sau, người phục vụ lập tức khách khí nói: "Tần tiểu thư mời đi theo ta!"

Mà ngay tại lúc này, từng đạo từng đạo "Đát đát đát" giày cao gót gõ mặt đất thanh âm vang lên.

Tiếng bước chân khoảng thời gian ngắn mà không hiện ra gấp gáp, trầm ổn mạnh mẽ!

Nghe được này tiếng bước chân sau, Diệp Tâm Hoan cùng Tần Mộ Ca hai người bản năng quay đầu nhìn lại.

Nhất thời một đạo thời thượng mỹ lệ bóng người ánh vào đến hai người trong tầm mắt.

Khi thấy nữ nhân này sau, Diệp Tâm Hoan khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động, dường như bị điện giật giống như, khắp toàn thân không bị khống chế bắt đầu run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tô Cô Yên

Nữ nhân rất đẹp, tóc cực kỳ cuộn sóng, một đôi mắt người mắt phượng, trong mắt hơi hiện ra hoa đào, không biết câu đi hồn phách của bao nhiêu người, môi anh đào đỏ tươi hơi hơi đỏ lên, khiến cho người không nhìn được nghĩ tiền lên hái trên môi phượng mùi thơm!

Nữ nhân cùng nhau đi tới, đem phòng cà phê ánh mắt của mọi người đều hấp dẫn lại đây, phảng phất nàng dường như Hạo Nguyệt giống như vậy, bất luận đi tới đó đều sẽ bị nhận chú ý.

Đối với những ánh mắt này, nữ nhân phảng phất đã sớm tập mãi thành quen, cũng không hề để ý.

Nhưng sau một khắc, khi nàng nhìn thấy Diệp Tâm Hoan sau khi, bước chân lập tức ngưng lại không nói, liền ngay cả thân thể mềm mại cũng theo mạnh mẽ run rẩy đồng thời, phảng phất bị điện giật!

Cái kia tinh xảo khuôn mặt bên trên cũng lộ ra phức tạp mà lại có vẻ kinh hoàng tâm tình.

Mà giờ khắc này Diệp Tâm Hoan đã hoàn toàn sững sốt, khắp toàn thân như là có một đạo điện lưu, trải qua hần tứ chi, để hần khắp toàn thân chưa đau cực kỳ, đứng ngây ra, không thể động đậy.

Trái tim nhảy lên cùng hô hấp phảng phất cũng theo nhìn thấy nữ nhân này đình chỉ lại, để sắc mặt hần hơi hơi hơi trắng bệch.

Cái kia phủ đầy bụi ở bên trong tâm cứu viễn chưa bao giờ vạch trần quá ký ức cũng vào đúng lúc này hiện lên ở trong đầu.

Cái kia trong lòng hiện lên bóng người chậm rãi cùng nữ nhân này trùng hợp, để Diệp Tâm Hoan không thể không nhìn thẳng vào nữ nhân này, cái này hầu như thay đổi hần một đời nữ nhân!

Cho tới nay, Diệp Tâm Hoan tự nhận dựa vào chính mình nhiều năm rèn luyện, tâm tính đã sớm luyện đến không bị ngoại vật ảnh hưởng mức độ, thậm chí có thể làm được núi Thái sơn sụp ở phía trước mà mặt không biến sắc.

Thế nhưng bây giờ Diệp Tâm Hoan phát hiện mình sai rồi, ở diện đối với nữ nhân này thời điểm, trái tim của hần căn bản không bị chính mình khống chế.

Mà giờ khắc này nữ nhân này nhìn Diệp Tâm Hoan cái kia quen thuộc mà lại có vẻ xa lạ đường viền, trong ngực thật giống như có một cái cây búa, mạnh mẽ gõ nàng một thoáng, trong lúc lơ đãng hai tay che ngực, vốn là mặt đỏ hồng bừng, lập tức biến trắng bệch, ánh mắt hoang mang nhưng tràn ngập thống khổ!

Nữ nhân bên người đoàn người lập tức nhận ra được nữ nhân biến hóa, vội vàng đỡ lấy nữ nhân, đầy mặt quan tâm hỏi: "Tô tổng, ngài làm sao, không có sao chứ?"

Tô Cô Yên hít một hơi thật sâu, ánh mắt có chút không muốn mà lại lưu luyến từ Diệp Tâm Hoan trên người dời đi đến, nhẹ nhàng lắc lắc đầu!

Mà ngay tại lúc này, Tần Mộ Ca đã hướng về Tô Cô Yên đi tới, nàng không chút nào nhận ra được Diệp Tâm Hoan không đúng, nàng chỉ chú ý tới Tô Cô Yên không đúng.

Đi tới Tô Cô Yên bên người sau, Tần Mộ Ca quan tâm hỏi: "Tô tiểu thư, ngài đây là làm sao, sinh bệnh sao?"

"Không có chuyện gì!" Tô Cô Yên dư quang của khóe mắt chậm rãi quét về phía Diệp Tâm Hoan, mà Diệp Tâm Hoan giờ khắc này như trước ở nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt kia có vẻ thập phần phức tạp.

Nhìn Diệp Tầm Hoan ánh mắt phức tạp, Tô Cô Yên chỉ cảm giác trong lòng chính mình phảng phất cầm một cây đao giống như vậy, đau đớn làm cho nàng có loại muốn cảm giác ghen thờ.

Nàng đã từng vô số lần ảo tưởng quá cùng Diệp Tầm Hoan gặp lại tình cảnh, nhưng không có nghĩ đến hai người lần nữa gặp lại dĩ nhiên sẽ là ở một hội thương mại hợp tác bên trên gặp phải.

Hơn nữa đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, trái tim của nàng bắt đầu mơ hồ làm đau, cái kia qua lại hồi ức điên cuồng hiện lên, có ngọt ngào, có cay đắng. . . Nhưng càng có nhiều ngọt ngào!

Nhìn thấy Tần Mộ Ca cùng Tô Cô Yên đứng chung một chỗ sau, Diệp Tầm Hoan lập tức hiểu rõ ra, nguyên lai Tần Mộ Ca ước Tô tiểu thư, tô tổng, dĩ nhiên sẽ là Tô Cô Yên.

Đúng đấy, chính mình sớm nên nghĩ đến, Anh Hoàng tập đoàn ceo, ngoại trừ nàng, vẫn có thể là ai đó?

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan khóe miệng chậm rãi nổi lên một đạo cay đắng.

Diệp Tầm Hoan phảng phất bất quá là thế giới này một viên bụi bặm giống như vậy, hán biến hóa không có ai nhìn thấy, cũng không có ai quan tâm, mà Tô Cô Yên biến hóa, nhưng là dường như chúng tinh bông nguyệt giống như vậy, tất cả mọi người đều vây quanh nàng, đầy mắt quan tâm.

"Tô tiểu thư, ta xem ngài sắc mặt rất khó nhìn, nếu không đi bệnh viện kiểm tra một chút đi, chúng ta chuyện hợp tác có thể hai ngày nữa ở đàm luận." Tần Mộ Ca có vẻ thập phần quan tâm nói.

"Không có chuyện gì!" Tô Cô Yên có chút quật cường lắc đầu một cái: "Khả năng là ngày hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, ta nghỉ một lát là tốt rồi!"

Nhìn thấy Tô Cô Yên kiên trì như vậy, Tần Mộ Ca cũng không có ở nói thêm cái gì.

Từ sâu trong nội tâm mà nói, nàng Tần Mộ Ca cũng rất muốn cùng Tô Cô Yên ngày hôm nay liền đàm luận tốt về buôn bán hợp tác.

"Vậy cũng tốt, Tô tiểu thư xin mời. . ."

Sau đó, Tô Cô Yên cùng Tần Mộ Ca đoàn người hướng về đặt tốt trong bao sương mà đi.

Con đường Diệp Tầm Hoan thời điểm, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên quay về Tần Mộ Ca nói ra: "Tần tổng, ta chờ ở bên ngoài ngài đi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan không cho Tần Mộ Ca cơ hội mở miệng, liền trực tiếp quay đầu hướng về phòng cà phê hút thuốc khu mà đi.

Tô Cô Yên đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan rồi đi bóng lưng, chỉ cảm thấy phảng phất có người cầm một cây đao, ở trong lòng chính mình mạnh mẽ đâm tới đâm tới, máu me đầm đìa, đau đớn làm cho nàng có loại muốn hôn mê kích động.

Hắn liền như vậy không muốn nhìn thấy chính mình sao?

Hắn liền như vậy không muốn nói chuyện cùng chính mình sao?

Hắn liền như vậy hận chính mình sao?

Đúng đấy, hắn làm sao có khả năng không hận chính mình đây!

Nhìn Diệp Tầm Hoan rồi đi bóng lưng, hồi tưởng dĩ vãng qua lại, Tô Cô Yên thân thể mềm mại bắt đầu lão đà lão đảo lên, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể một đầu mới ngã xuống đất bình thường.

Nếu như là bình thường, Tần Mộ Ca tuyệt đối sẽ chú ý tới Tô Cô Yên không đúng, thế nhưng hiện tại nàng nghe được Diệp Tầm Hoan, cùng với tốt thẳng thắn mà lại tiêu sái xoay người sau, nhất thời giận không chỗ phát tiết, tên khốn kiếp này, dĩ nhiên liền như thế xoay người đi rồi, hơn nữa còn như thế không nể mặt chính mình.

"Tô tiểu thư, thật không tiện a." Tần Mộ Ca trên mặt mang theo một tia áy náy!

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói sau, Tô Cô Yên chậm rãi phục hồi tinh thần lại: "Tần tổng tốt như thế nào bụng chính là nói xin lỗi ta đây?"

"Cái kia hắn. . ."

"Há, hắn là theo ngươi đồng thời đến?"

"Ừm!"

"Không có chuyện gì, rất có cá tính." Tô Cô Yên miễn cưỡng vui cười nói: "Đúng rồi, hắn tên gọi là gì?"

"Diệp Tầm Hoan!"

"Diệp Tầm Hoan. . ." Tô Cô Yên như nói mê giống như trong miệng lẩm bẩm gọi lên.

Theo Tô Cô Yên không ngừng mà niệm Diệp Tầm Hoan tên, trong lúc nhất thời Tô Cô Yên trong lòng trống vắng mặt chậm rãi trở nên hơi mê ly lên.

"Tô tiểu thư. . ."

"Thật không tiện a!" Tô Cô Yên ý thức được chính mình thất thố, vội vàng nói: "Vừa ta nghĩ tới cổ Long đại hiệp dưới ngòi bút Lý Tầm Hoan, tên của hai người rất tương tự!"

Nếu như không phải Tô Cô Yên nói, Tần Mộ Ca còn thật không có nhớ tới đến, Tiểu Lý Phi Dao bên trong Lý Tầm Hoan!

Chỉ là hai người tuy rằng cũng gọi tầm hoan, nhưng chênh lệch có thể không phải lớn một cách bình thường!

Nhìn nhân gia Lý Tầm Hoan, cái kia phong độ phiến phiến đáng vẻ, ở nhìn vị này Diệp Tầm Hoan. . .

Hoàn toàn không lại một cấp bậc.

Nhưng là Tần Mộ Ca nào biết, ở Tô Cô Yên trong lòng, Diệp Tầm Hoan so Lý Tầm Hoan tốt hơn trăm lần, ngàn lần!

"Tần tổng, hắc ở các người Hoàng Đồ Tập Đoàn đi làm sao?" Tô Cô Yên rất là tùy ý hỏi.

"Hừm, hắc ở chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn." Tần Mộ Ca đồng thời không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp nói.

"Vậy không biết nói làm công việc gì?"

"Tô tiểu thư thật giống đối với hắc thật tò mò!"

"Cá tính của hắc hấp dẫn ta!" Tô Cô Yên không chút suy nghĩ liền nói ra: "Dám cùng ông chủ của chính mình nói như vậy, hắc chỉ sợ là cái thứ nhất chứ?"

Tần Mộ Ca có chút thật không tiện gật gật đầu: "Ta toán cái gì ông chủ, hắc nhưng là cũng dám cùng chúng ta tổng giám đốc hò hét người, đừng nói ta rồi!"

"Cùng Thu Nhược Hi hò hét?" Tô Cô Yên bên trong đôi mắt đẹp lóe qua một đạo yên lặng vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Trong lòng lẫn nhau gai

Đối với Thu Nhược Hi, nàng Tô Cô Yên vẫn là biết đến, đây tuyệt đối là một cái thủ đoạn ác liệt, trong mắt không cho phép nửa điểm hạt cát nữ nhân, Diệp Tầm Hoan dám cùng nàng hò hét, này cũng thật là để Tô Cô Yên hơi kinh ngạc.

Bất quá lập tức lại nghĩ lên Diệp Tầm Hoan tính khí sau, Tô Cô Yên lại không nhịn được cười khổ một tiếng.

Lấy tính tình của hắc, chuyện như vậy hoàn toàn không phải không thể.

Tuy rằng Tần Mộ Ca trước không có chú ý tới Tô Cô Yên biến hóa, thế nhưng thời khắc này, cũng phát hiện đi ra Tô Cô Yên thật giống đối với Diệp Tầm Hoan rất có hứng thú, hơn nữa loại này hứng thú, tuyệt đối không chỉ chỉ là cá tính hấp dẫn nàng mà thôi.

"Hừm, Tô tiểu thư e sợ có chỗ không biết, hắc ngày hôm qua đem chúng ta trước đây phòng nhân sự thường thường Khang Hoài Viễn phá tan đánh cho một trận." Tần Mộ Ca ngữ khí có chút phức tạp nói rằng.

Diệp Tầm Hoan dám đứng cảm đứng ra giúp Đường Vũ Nhu, điểm ấy Tần Mộ Ca vẫn là rất thương thức, như người đàn ông, là cái đàn ông.

"Khang Hoài Viễn?" Tô Cô Yên đôi mi thanh tú hơi hơi tức ở cùng nhau.

"Tô tiểu thư có thể không biết Khang Hoài Viễn, nhưng khả năng nghe nói qua ca ca hắc Khang Văn Viễn!"

Tần Mộ Ca vừa nói như thế, Tô Cô Yên trên mặt nhất thời lộ ra một đạo hiểu ra vẻ.

"Tại sao?" Tô Cô Yên ngữ khí chậm rãi trở nên hơi thấp chìm xuống.

"Nói đến việc này cũng thật là rất khiến người ta xấu hổ." Tần Mộ Ca bắt đầu dĩ thờ dài một tiếng: "Khang Hoài Viễn ở công ty tác phong bất chính, làm loạn nam nữ quan hệ, chúng ta tổng giám đốc muốn bắt lại hắn, thế nhưng là đối với Khang Văn Viễn có chút kiêng kỵ, vì lẽ đó liền gác lại một thoáng, chuẩn bị qua một thời gian ngắn động hắn, ai biết hắn lại không an phận, hơn nữa vừa vặn bị Diệp Tâm Hoan cho gặp phải, kết quả nhìn không được liền động thủ..."

Chuyện như vậy, Tần Mộ Ca biết mình không gạt được Tô Cô Yên, dù sao toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn trên căn bản tất cả mọi người đều biết, chỉ cần hơi hơi sau khi nghe ngóng liền có thể hỏi lên, cho nên nàng không có ẩn giấu, mà là như thực chất nói ra.

Bất quá lại vì Thu Nhượng Hi vừa đứng giải vây một thoáng.

Anh hùng cứu mỹ nhân, Tô Cô Yên một mặt sự bất đắc dĩ, hắn vẫn là như cũ, đã nhiều năm như vậy, hắn vẫn là như thế một cái tính khí.

"Cái kia tổng tài các người là xử lý như thế nào?"

Đối với Khang Hoài Viễn, nàng Tô Cô Yên đồng thời không quan tâm, ở trong mắt nàng bất kể là Khang Hoài Viễn vẫn là Khang Văn Viễn, đều bất quá là không ra gì vai hề mà thôi, nàng chỉ cần một câu nói liền có thể để người như thế chết không có chỗ chôn.

Nàng quan tâm chính là Diệp Tâm Hoan.

"Chúng ta tổng giám đốc đúng là không có cái gì, chỉ là mượn cớ mang Khang Hoài Viễn cho mở ra."

Hai người đang nói chuyện thời điểm đã đi tới trong bao sương.

Tô Cô Yên phảng phất đối với cùng Hoàng Đồ Tập Đoàn chuyện hợp tác đồng thời không thể nào cảm thấy hứng thú, đúng là đối với Diệp Tâm Hoan cảm thấy rất hứng thú, từ nhìn thấy Tần Mộ Ca trước vẫn luôn không có đá có quan hệ hợp tác một câu nói, ngược lại là không ngừng mà hỏi Diệp Tâm Hoan.

Điều này làm cho Tần Mộ Ca càng thêm suy đoán, Diệp Tâm Hoan cùng Tô Cô Yên tuyệt đối nhận thức, không phải vậy Tô Cô Yên không thể vẫn hỏi Diệp Tâm Hoan.

Bất quá chuyện này đối với nàng Tần Mộ Ca tới nói cũng đúng một chuyện tốt, chí ít có thể đủ Diệp Tâm Hoan ở mở đầu, sau đó chậm rãi tán gẫu hợp tác.

Hơn nữa hiệu quả còn có thể so vừa lên đến liền nói chuyện hợp tác ắt phải tốt hơn nhiều.

Này ngược lại là để Tần Mộ Ca không nghĩ tới, mang tên khốn kiếp này lại đây, lại vẫn đến đúng rồi, thực sự là mù miêu dụng tới chết Háo Tử a.

Đối với Tô Cô Yên hỏi dò Diệp Tâm Hoan sự tình, Tần Mộ Ca là biết gì nói nấy ngôn vô bất tận, nhưng duy nhất không có nói chính là nàng cùng Diệp Tâm Hoan giữa hai người có một pháo tình!

Có thể Tần Mộ Ca đối với Diệp Tâm Hoan biết đến cũng không nhiều a, ngoại trừ hai người cái kia một pháo tình ở ngoài, nàng thấy Tiết thần số lần gộp lại đều không có sáu tiếng.

Vì lẽ đó cho dù biết gì nói nấy ngôn vô bất tận, có thể nói cũng không có bao nhiêu.

"Tô tiểu thư, sự hợp tác của chúng ta..." Tần Mộ Ca thấy Tô Cô Yên vẫn không có đưa chuyện hợp tác, không nhận được nói lên.

Tô Cô Yên đối với Diệp Tâm Hoan hiếu kỳ, có thể có cơ hội lại tán gẫu, thế nhưng chuyện hợp tác, nàng nhưng là muốn muốn ngày hôm nay liền quyết định.

Nghe được Tần Mộ Ca nói tới hợp tác, Tô Cô Yên như là biến thành người khác giống, trên người cái kia cỗ thuộc về nữ cường nhân đặc biệt khí chất lập tức thể hiện rồi đi ra: "Các người phương án ta nhìn, quả thật không tệ, quần ngựa, sân golf, một cái rất cao cấp nơi, hơn nữa vị trí cũng không sai, nếu như có thể kiến tốt, tuyệt đối sẽ có không sai tiền lời, vì lẽ đó ta cảm giác không có gì để nói nhiều rồi!"

Nghe được Tô Cô Yên mà nói sau, Tần Mộ Ca đầu tiên là sửng sờ, tiếp theo vui vẻ: "Tô ý của tiểu thư là?"

"Ta đồng ý cùng các người hợp tác."

"Cái kia cỗ phần..."

"Dựa theo các người nói." Tô Cô Yên rất là tùy ý nói ra: "Các người bảy, ta ba!"

Nghe được Tô Cô Yên mà nói sau, Tần Mộ Ca lần nữa ngăn ra, thời khắc này nàng chỉ cảm thấy hạnh phúc đến quá đột nhiên.

Nàng nhưng là biết Tô Cô Yên ở trên thương trường rất khó chơi, hơn nữa hợp tác với nàng, người dùng hồng nhiều kiếm lời tiền gì, thậm chí Tần Mộ Ca đều làm tốt năm năm mở dự định, thế nhưng ai nghĩ đến, Tô Cô Yên dĩ nhiên trực tiếp sẽ đồng ý đi.

Tô Cô Yên bên cạnh một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân thấy thế, há miệng muốn nói cái gì, thế nhưng còn chưa mở lời, nhưng lập tức nghênh đón Tô Cô Yên một cái cảnh cáo ánh mắt.

Nữ nhân thấy thế, không thể làm gì khác hơn là đem đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng đi.

"Tô tiểu thư nói nhưng là thật sự?"

"Tần tổng có nghe nói qua ta Tô Cô Yên lật lọng?"

Tần Mộ Ca thật không tiện cười cợt!

"Nếu như Tần tổng không yên lòng, như vậy chúng ta bất cứ lúc nào có thể ký hợp đồng!"

Tô Cô Yên đều như vậy nói rồi, Tần Mộ Ca nếu như đang nói rằng đi, như vậy liền có vẻ không có ý gì, không thể làm gì khác hơn là nói ra: "Ta làm sao có thể không tin Tô tiểu thư đây!"

"Đúng rồi, Tần tổng, ta có thể sẽ ở trên sông thị dừng lại mấy ngày, giải sầu, không biết có hay không cái gì tốt hương dẫn viên du lịch giới thiệu cho ta một thoáng?"

Tô Cô Yên này vừa hỏi, nhưng là làm khó Tần Mộ Ca.

Nàng đến Giang Trung thị thời gian cũng không dài, nơi đó nhận thức cái gì hào hương dẫn viên du lịch a.

"Diệp Tầm Hoan thế nào?" Tần Mộ Ca bắt đầu dĩ, không thể làm gì khác hơn là đem Diệp Tầm Hoan cho đẩy đi ra ngoài.

Nhân gia Tô Cô Yên nói thế nào cũng đúng Hoàng Đồ Tập Đoàn trọng yếu hợp tác đồng bọn, nhân gia hiện tại muốn cái bồi chơi, người nếu như thật tìm cái gì hương dẫn viên du lịch, e sợ có chút không thích hợp.

Hơn nữa mượn cơ hội này, còn có thể cùng Tô Cô Yên nhiều phân kết giao tình, đồng thời Tần Mộ Ca nhưng là nhìn ra, Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan thật giống nhận thức, vì lẽ đó nếu để cho Diệp Tầm Hoan bồi tiếp Tô Cô Yên, như vậy nhất định sẽ đưa đến một cái vô cùng tốt hiệu quả.

Huống chi Diệp Tầm Hoan ở công ty cũng không có việc gì, chính mình nhìn cũng phiền, còn không bằng bắt hấn cho đẩy ra đây!

Tần Mộ Ca vừa nói như thế, trúng vào Tô Cô Yên ý muốn, nàng muốn chính là Diệp Tầm Hoan, chỉ là không có nghĩ đến Tần Mộ Ca như thế thức thời, trực tiếp mang Diệp Tầm Hoan cho đẩy đi ra.

"Có thể!"

Sau đó, Tô Cô Yên cùng Tần Mộ Ca hai người lại rảnh hần huyện hai câu, liền dựa vào đi phòng vệ sinh cơ, đi ra ngoài tìm Diệp Tầm Hoan.

Sau đó Diệp Tầm Hoan nhưng là phải bồi Tô Cô Yên chơi người, không nói với hấn một thoáng, ai biết vị đại gia này có thể hay không lại nói mình để hấn bán đi thân thể đây?

Tần Mộ Ca sau khi rời đi, Tô Cô Yên sau lưng đứng nữ nhân rốt cục không nhịn được nói ra: "Tiểu thư, cái này quần ngựa lợi ích nhưng là to lớn, bảy phần mười đều cho Hoàng Đồ Tập Đoàn, chúng ta..."

"Ta làm việc cần người đến dạy sao?" Tô Cô Yên ngữ khí khá là không quen.

Nữ nhân thấy thế không dám đang nói cái gì.

Nhưng là nàng nào biết, Tô Cô Yên chỉ sở dĩ như vậy, hoàn toàn chỉ là vì Diệp Tầm Hoan.

Bởi vì Diệp Tầm Hoan là nàng đời này đều không thể tiêu tan nam nhân, hấn liền dường như một cây gai, chôn sâu ở nàng Tô Cô Yên đáy lòng!

Có thể Tô Cô Yên ở Diệp Tầm Hoan trong lòng hà không phải là như vậy đây?

Chương 34: Mở mắt nói mò Tần Mộ Ca

Starbucks phòng cà phê hút thuốc khu, Diệp Tầm Hoan trong miệng ngậm một điếu thuốc thơm, một bộ cà lơ phất phơ đáng đáp nhìn Tần Mộ Ca: "Người đề ta đi bồi nữ nhân kia đi chơi?"

Khi Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Tần Mộ Ca đề cho mình trong tương lai mấy ngày bồi Tô Cô Yên sau, trong nội tâm thực tại mạnh mẽ chấn động một cái.

Bất quá lập tức Diệp Tầm Hoan liền thoải mái.

Tần Mộ Ca nói như vậy khẳng định là cùng Tô Cô Yên có quan hệ, khẳng định là Tô Cô Yên mở miệng nói cái gì, không phải vậy Diệp Tầm Hoan có thể không tin Tần Mộ Ca sẽ chủ động yêu cầu đề cho mình đi trong tương lai mấy ngày bồi Tô Cô Yên chơi!

Tần Mộ Ca gật gật đầu: "Đúng thế."

"Người đang nói đùa chứ?"

"Người xem ta như là đang nói đùa sao?"

"Người liền không sợ ta cùng cái kia Tô Cô Yên phát triển ra vượt qua hữu nghị quan hệ, người nhưng là biết ca sức chiến đấu cùng kỹ thuật làm sao..."

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, khóe miệng không nhịn được nhẹ nhàng co giật một thoáng.

Tên khốn kiếp này, thực sự là ba câu nói không rời một cái sắc tự.

"Này không phải là người muốn sao?" Tần Mộ Ca trào phúng giống liếc mắt nhìn Diệp Tầm Hoan: "Tô Cô Yên muốn vốc người có thân hình, muốn khí chất có khí chất, không kém chút nào ta..."

"Cát, nhân gia vốn là so người đẹp đề được rồi..."

Diệp Tầm Hoan lời ấy một đôi, Tần Mộ Ca bên trong đôi mắt đẹp lập tức ngưng tụ ra một đạo lửa giận.

Ở trên thế giới này không có nữ nhân không thích người khác tán thưởng chính mình khuôn mặt đẹp, đặc biệt là nam nhân đối với nữ nhân tán thưởng, nhưng phía trên thế giới này cũng không có nữ nhân không đáng ghét, ở ngay trước mặt chính mình một người đàn ông tán thưởng những nữ nhân khác so với mình đẹp đề.

Đặc biệt là nói lời này người đàn ông kia còn cùng mình đã xảy ra quan hệ, này càng là sẽ làm nữ nhân phẫn nộ.

Tần Mộ Ca chính là một cái ví dụ, tuy rằng nàng biết mình trường rất là đẹp đề, nhưng Diệp Tầm Hoan hàng này dĩ nhiên bất nàng cùng Tô Cô Yên làm so sánh, hơn nữa còn nói Tô Cô Yên so với mình đẹp đề.

Đây là nàng không thể khoan dung, tên khốn kiếp này...

Tô Cô Yên nơi đó so với mình đẹp đề, người cái kia con mắt nhìn thấy nàng so với ta đẹp đề.

Tần Mộ Ca trong con người lửa giận dường như muốn đem Diệp Tầm Hoan cho lột da tróc thịt bình thường.

"Người..."

"Làm sao, lẽ nào ta nói không đúng!"

"Đương nhiên không đúng," Tần Mộ Ca cắn trắng nõn hàm răng tầng tầng nói rằng.

"Chỗ nào không đúng?"

"Nàng nơi đó so với ta đẹp đề?" Tần Mộ Ca có chứa lửa giận ánh mắt ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan đến oan đi.

Diệp Tầm Hoan từ trong miệng chậm rãi phun ra một cái khói mù nồng nặc, quay về Tần Mộ Ca nói ra: "Lẽ nào người không biết, không có được vĩnh viễn là tốt nhất!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan khóe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo khó có thể phát hiện cay đắng.

Này nói cay đắng tràn ngập thống khổ, tràn ngập bi tình!

Chỉ có điều Tần Mộ Ca đồng thời không có chú ý tới Diệp Tầm Hoan khoe miệng bên trên cái kia mặt khiến người ta không dễ phát hiện cay đắng.

Nghe được Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, Tần Mộ Ca tình mỹ không chút tí vết khuôn mặt xinh đẹp nhất thời trở nên tái nhợt lên: "Ngươi có ý gì?"

"Hai ta ngủ quá, ta cùng Tô Cô Yên còn chưa ngủ quá."

Bên tai vang lên Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, Tần Mộ Ca trắng nõn hàm răng nhất thời cắn khảnh khách vang lên, một đôi phản quyền cũng chặt chẽ nắm ở cùng nhau, cái kia hô hấp cũng theo trở nên gấp gáp mà lại dày đặc lên không nói, thân thể mềm mại cũng không bị khống chế bắt đầu run rẩy, một bộ bất cứ lúc nào cũng có thể mạnh mẽ cho Diệp Tầm Hoan hai quyền tư thế.

Theo thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, Tần Mộ Ca trước ngực cái kia sừng sững cao vót Thánh nữ phong cũng vào đúng lúc này theo trên dưới không ngừng mà bắt đầu nhảy lên, thập phần câu người nhãn cầu.

"Ngươi... Ngươi..."

"Ta nói đều là thật sự, hai ta ngủ quá, ta cùng Tô Cô Yên thật không ngủ quá."

Nói ra câu nói này thời điểm, Diệp Tầm Hoan trong đầu không nhận được hiện ra cái kia phủ đầy bụi đã lâu hời ức!

"Ngươi chết đi cho ta..."

Tần Mộ Ca lần nữa nghe được Tiết thần chuyện xưa nhắc lại, rốt cục cũng không còn cách nào áp chế trong nội tâm tức giận, lập tức nổi khùng, phản quyền vèo vèo hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Đáng tiếc vẫn không có nhóm Tần Mộ Ca phản quyền lạc ở trên người, Diệp Tầm Hoan đã né tránh đến một bên.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan lại dám trốn, Tần Mộ Ca cắn răng từ trong hàm răng lóe ra một câu nói: "Có bản lĩnh ngươi đừng chạy..."

"Tuy rằng ta trường có chút ngốc, thể nhưng ta không phải là thật khờ, không chạy đứng ở nơi đó để ngươi đánh a..."

"Ngươi... Ngươi nếu như người đàn ông liền đứng lại cho ta."

"Ngươi để ta đứng lại, ta liền muốn đứng lại à!" Diệp Tầm Hoan xem thường nói ra: "Nam tử hán đại trượng phu, nói không đứng lại, liền không đứng lại..."

"Ngươi có phải đàn ông hay không..."

"Ngươi nên so với ai khác đều rõ ràng!" Diệp Tầm Hoan vô liêm sỉ nói ra: "Nếu không chúng ta ở tìm một cơ hội, ta chứng minh một thoáng?"

"Ngươi... Ngươi..."

Tần Mộ Ca bị tức cắn răng giậm chân, thể nhưng là nắm Diệp Tầm Hoan không có một chút nào biện pháp.

Tên khốn kiếp này trơn trượt rồi cùng một cái cá chạch giống, ngươi căn bản không bắt được hấn!

Rốt cục, Tần Mộ Ca từ bỏ truy đuổi Diệp Tầm Hoan, ngắt lấy eo thon nhỏ, nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Khốn nạn, không để cho ta bắt được ngươi, không phải vậy cô nãi nãi ta vòng qua không được ngươi!"

"Nói được lắm giống ta đứng lại, ngươi sẽ tha ta giống."

Tần Mộ Ca trên trán không nhận được bốc lên ba cái hắc chỉ, hấn lần nữa bị Diệp Tầm Hoan vô liêm sỉ cho đánh bại.

"Ta hiện tại không muốn cùng ngươi tính toán những thứ này." Tần Mộ Ca hít một hơi thật sâu, nỗ lực để cho mình cái kia khuấy động tâm tình chậm rãi bình phục lại: "Ta đã nói cho Tô Cô Yên, gần nhất năng ở trên sông thị mấy ngày nay đều là do ngươi tiếp khách..."

"Lão tử mới không bồi đây!" Diệp Tầm Hoan một nói từ chối nói: "Thật mang lão tử xem là đi ra bán rồi!"

"Ta cho ngươi biết, coi như ta là đi ra bán, ta cũng có tôn nghiêm."

"Ngươi dám không bồi." Tần Mộ Ca căm tức đối diện cách đó không xa Diệp Tầm Hoan nói ra: "Đây là mệnh lệnh..."

"Lẽ nào ta liền không thể cãi lệnh sao?"

Nói thật, Diệp Tầm Hoan không phải là không muốn cùng Tô Cô Yên tâm sự, mà là hấn sợ, sợ chính mình sẽ lần nữa rơi vào đến nữ nhân này cái kia ôn nhu trong bẫy rập, sau đó xoay người ở cho mình một đao, để cho mình đau đến không muốn sống.

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan vì mình không bị thương, liền không chút do dự lần nữa từ chối.

"Người..." Tần Mộ Ca vừa mở miệng, phảng phất lại nghĩ tới điều gì giống, cái kia nguyên bản mang theo tức giận âm thanh đột nhiên trở nên nghe tiếng lời nói nhỏ nhẹ lên: "Người xác định không bồi?"

"Không bồi." Diệp Tầm Hoan không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp nói.

"Thật sự không bồi?"

"Không bồi!"

"Há, cái nào coi như xong!" Tần Mộ Ca thần nhiên nói: "Tạc tổng giám đốc Thiên trả lại ta nói xong đây, người nào đó cương vị cần điều động hạ, để hần đi làm công nhân làm vệ sinh không sai..."

"Vậy ta cũng không bồi." Diệp Tầm Hoan lại không phải người ngu, làm sao có khả năng không biết Tần Mộ Ca lời này là ở nói mình.

Nhưng là lão tử là như vậy dễ dàng khuất phục người sao?

Đương nhiên nếu như đối phương không phải Tô Cô Yên, hơn nữa lại là như thế một cái đinh cấp đại lời của mỹ nữ hần cũng không phải chú ý bồi đối phương vui đùa một chút, làm không cần thận vẫn có thể phát sinh điểm kiêu kiêu mà lại khiến người ta không cách nào quên được sự tình đây!

Đáng tiếc đối phương là Tô Cô Yên, hần Diệp Tầm Hoan tuyệt không đi bồi!

Mà ngay tại lúc này, Tô Cô Yên không biết khi nào thì đi lại đây!

"Ta nói Tần tổng làm sao đi phòng vệ sinh lâu như vậy, hóa ra là tìm đến Diệp tiên sinh rồi!"

Nói xong Tô Cô Yên nhìn về phía Diệp Tầm Hoan, trên mặt tràn ngập nụ cười, là xuất phát từ nội tâm nụ cười, khiến người ta như một nụ cười tựa như gió xuân.

"Thật không tiện a, Tô tiểu thư, ta vừa không nhận được, liền đem đề Diệp Tầm Hoan cùng người ở trên sông thị chơi mấy ngày sự tình nói cho hần." Tần Mộ Ca con mắt đều không nháy mắt một thoáng nói lão: "Hần sau khi biết, rất là hưng phấn, lôi kéo ta hỏi hết đông tới tây..."

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Tần Mộ Ca mà nói sau, nhất thời trừng lớn hai con mắt, mẹ nó, nữ nhân này hoàn toàn là mở mắt nói mò, hơn nữa còn không mang theo mặt đỏ!

"Có thật không?" Tô Cô Yên sắc mặt đột nhiên vui vẻ, trừng trừng nhìn Diệp Tầm Hoan, cái kia trong con ngươi về mặt tràn ngập trước nay chưa từng có người ôn nhu cùng xuân - ý!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Rất bài cũ mở miệng

Diệp Tầm Hoan vốn muốn nói Tần Mộ Ca, người mẹ kiếp đánh rắm, lão tử lúc nào đã nói những thứ này.

Thế nhưng đang nhìn đến Tô Cô Yên cái kia thu trong con ngươi vô tận về ôn nhu cùng mấy phân kỳ đài chỉ ý sau, Diệp Tầm Hoan cái kia đến miệng một bên, không nhận được nuốt trở lại trong bụng!

Cho tới nay, Diệp Tầm Hoan đều không phải một cái tàn khốc người, đặc biệt là đối xử nữ nhân, hần càng là tàn nhẫn không xuống tâm, bởi vì hần sợ sệt nhìn thấy nữ nhân loại kia thất vọng mà có hay không trợ ánh mắt.

Đương nhiên nếu như là kẻ địch, hần Diệp Tầm Hoan tuyệt đối là máu tay đồ tể, không thương hương tiếc ngọc, không chút nào sẽ có không muốn hoặc là không đành lòng.

Có thể Tô Cô Yên là kẻ địch sao?

Nàng không phải.

Ngược lại, Tô Cô Yên cho tới nay đều là Diệp Tầm Hoan trong lòng nhất là mong nhớ một người một trong, hoặc là nói thành là trong lòng hần một cây gai đều không đủ là quá.

Chỉ có điều cây này đâm sâu sắc quán ở đáy lòng, một dạng sẽ không phát tác, sẽ không đau đớn, chỉ có nghe người khác nói lên lúc, cái kia trái tim mới sẽ mơ hồ làm đau.

Bây giờ lại nhìn thấy Tô Cô Yên, chuyện cũ từng hình ảnh như ngày hôm qua giống như hiện lên ở trước mặt, hẳn muốn cự tuyệt, thế nhưng là lại không biết nên làm gì từ chối.

Sau đó, Diệp Tầm Hoan không nhìn được thể dài nhè nhẹ một tiếng, tiếp theo gật gật đầu.

Cuối cùng hẳn vẫn là không đành lòng từ chối Tô Cô Yên.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan gật đầu, Tô Cô Yên hào không chút tỳ vết nào khuôn mặt xinh đẹp bên trên nhất thời lộ ra vẻ kích động, là trước nay chưa từng có kích động.

Thời khắc này Tô Cô Yên lại như là một cô bé giống như vậy, như là được chính mình yêu mến nhất món đồ chơi giống như vậy, mừng rỡ.

Tần Mộ Ca đem trước mặt tình cảnh này thu hết đáy mắt, trong lòng không nhìn được buồn bực lên, lẽ nào Diệp Tầm Hoan cùng Tô Cô Yên thật sự nhận thức hay sao?

"Cái kia tương lai mấy ngày, kính xin Diệp tiên sinh chăm sóc nhiều hơn."

Nói xong Tô Cô Yên rất là lễ phép duỗi ra tinh tế mà lại trắng nõn tay phải.

Tần Mộ Ca ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời trừng lớn hai con mắt.

Tô Cô Yên chủ động đưa tay ra cùng một người đàn ông nắm tay, chuyện này... Đây chính là chuyện xưa nay chưa từng có.

Ở Tần Mộ Ca trong ấn tượng, một dạng đều là người khác chủ động cùng Tô Cô Yên nắm tay, còn Tô Cô Yên rất ít người có thể làm cho nàng lễ phép đưa tay ra.

Nhưng là bây giờ nàng nhưng đưa tay ra muốn cùng Diệp Tầm Hoan nắm tay...

Này nếu như truyền đi, không biết sẽ có bao nhiêu người ước ao đây!

Có thể làm cho Tô Cô Yên chủ động đưa tay ra lễ phép cùng người nắm tay, nói như vậy nàng thừa nhận người, hơn nữa phàm là có thể làm cho Tô Cô Yên chủ động đưa tay ra, một khắc đó không phải một phương cá sấu lớn!

Có thể Diệp Tầm Hoan tính là gì?

Đĩ nhiên để Tô Cô Yên chủ động đưa tay ra.

Nhưng càng làm cho Tần Mộ Ca khiếp sợ chính là, Diệp Tầm Hoan hàng này thật giống rất là lòng không cam tình không nguyện.

Hai tay tương nắm cùng nhau sau, Diệp Tầm Hoan liền lập tức muốn đưa tay cho rút về, nhưng là Tô Cô Yên nhưng chặt chẽ nắm lấy Diệp Tầm Hoan tay có vẻ thập phần không muốn buông ra cùng lưu luyến.

Cảm giác kia phảng phất cảm lấy Diệp Tầm Hoan tay, liền nắm giữ toàn thế giới bình thường.

Tô Cô Yên là lưu luyến, nhưng Diệp Tầm Hoan cuối cùng vẫn là đưa tay cho quất trở về.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đưa tay rút về, Tô Cô Yên trên mặt lóe qua một đạo đau thương vẻ, nhưng lập tức đang nhớ tới mấy ngày kế tiếp nàng đều có thể nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, liền thoải mái đi, đồng thời nụ cười trên mặt cũng theo đó càng dày đặc lên.

Sau đó, Tô Cô Yên nhìn Tần Mộ Ca nói ra: "Tần tổng, mắt thấy cũng sắp muốn đến buổi trưa không biết các người có thời gian hay không, ta mời các người ăn một bữa cơm?"

"Đương nhiên là có thời gian." Tần Mộ Ca lập tức nói: "Chỉ sợ Tô tiểu thư không có thời gian!"

Đối với có thể cùng Tô Cô Yên cùng nhau ăn cơm, Tần Mộ Ca tự nhiên là mừng rỡ, phải biết Hoàng Đồ Tập Đoàn dự án còn cần Tô Cô Yên đến tiến hành đầu tư đây.

Vì lẽ đó chỉ nếu có thể cùng Tô Cô Yên giữ gìn mối quan hệ sự tình, nàng Tần Mộ Ca một dạng đều không biết từ chối.

"Vậy không bằng chúng ta ngay trong này bên trong quán rượu hiệu ăn ăn chút?"

"Đương nhiên không thành vấn đề!"

Sau đó, Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan cùng với Tần Mộ Ca liền rời khỏi Starbucks hiệu ăn, trực tiếp đi tới trong tửu điểm hiệu ăn.

Tô Cô Yên không có lựa chọn tràn ngập lăng mạn khí tức phòng ăn com kiểu Tây, mà là lựa chọn một nhà kiểu Trung Quốc hiệu ần.

Sau khi ngồi xuống, Tô Cô Yên liền lập tức điểm một đạo chặt tiêu đầu cá, đồng thời không nhìn được nhìn về phía Diệp Tầm Hoan.

Ở trong ấn tượng của nàng, chặt tiêu đầu cá là Diệp Tầm Hoan thích ăn nhất một món ăn, không có một trong, trước đây chỉ cần là ra đi ăn com, Diệp Tầm Hoan trên căn bản đều sẽ điểm chặt tiêu đầu cá.

Mà nàng thì lại có phải là rất yêu thích, bởi vì quá cay nàng hàng không được.

Thế nhưng chỉ cần cùng Diệp Tầm Hoan đồng thời ăn, cho dù nàng không thích, nàng cũng ăn rất là tận hứng, rất là hài lòng.

Bởi vì hần yêu thích, nàng sẽ học đi thử nghiệm, đi yêu thích.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tô Cô Yên điểm chặt tiêu đầu cá sau khi, bình tĩnh khuôn mặt nhất thời lóe qua một đạo phức tạp tâm tình.

Nhiều năm như vậy, nàng lại vẫn không có quên chính mình thích ăn nhất món ăn.

Chỉ là thời gian thẩm thoát, cho dù món ăn này vẫn còn, thế nhưng lúc trước cái kia bởi chính mình ăn món ăn này người vẫn còn chứ?

Ồ là ở, nhưng cũng đã cảnh còn người mất, không bao giờ tìm được nữa lúc trước cái kia cảm giác rồi!

Sau đó, Tô Cô Yên lại điểm mấy món ăn, nhưng hầu như mỗi một đạo món ăn đều là Diệp Tầm Hoan thích ăn.

Trên bàn com, Diệp Tầm Hoan trên căn bản không nói gì, vẫn luôn là Tàn Mộ Ca cùng Tô Cô Yên hai người lại nói, thế nhưng Tô Cô Yên nhưng thỉnh thoảng sẽ nhìn về phía Diệp Tầm Hoan, phảng phất chỉ lo chính mình câu nói đó sẽ chọc cho hần tức giận bình thường.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là vui đầu ngốc ần, không quan tâm chút nào Tô Cô Yên ánh mắt.

Một bữa com ăn đến, bầu không khí xem như là không tính là hòa hợp, nhưng ít ra cũng không nặng nề.

Sau khi ăn xong, Tô Cô Yên nhìn Tàn Mộ Ca nói ra: "Tàn tổng, ta nghĩ xuống ra đi vòng vòng, không biết Diệp tiên sinh..."

"Đương nhiên không thành vấn đề, ngược lại hần cũng không có chuyện gì!" Tàn Mộ Ca không chờ Tô Cô Yên nói hết lời, liền lập tức đánh gãy, đồng thời quay đầu nhìn về phía Diệp Tầm Hoan: "Đúng không?"

Diệp Tầm Hoan trên mặt tràn ngập vẻ khổ sở, hần coi như phản kháng có ích không!

Bất đắc dĩ, Diệp Tầm Hoan không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan gật đầu, Tàn Mộ Ca thở phào nhẹ nhõm, nói thật sự, nàng vẫn đúng là sợ Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này vào lúc này phạm trục, đến thời điểm nhưng là tiền thoái lưỡng nan.

Sau đó, Tàn Mộ Ca lại cùng Tô Cô Yên nói chuyện phiếm vài câu, liền mượn cơ rời đi.

Bất quá cách trước khi đi, Tàn Mộ Ca lại căn dặn Diệp Tầm Hoan vài câu, để hần tốt đẹp chứ bởi Tô Cô Yên vui đùa một chút nhìn khắp nơi xem, liền trực tiếp rời đi.

Tàn Mộ Ca rời đi sau khi, bầu không khí nhất thời trở nên nặng nề đi.

Tô Cô Yên cũng không còn trước chuyện trò vui vẻ, cũng như là một cái gương gương thiếu nữ chính đang luyện ái giống như vậy, cúi đầu, hai tay chặt chẽ trao cùng nhau, có vẻ thập phần căng thẳng mà lại bất an.

Giờ khắc này Tô Cô Yên trong lòng có thiên ngôn vạn ngữ muốn đối với cũng tìm hoa kể ra, thế nhưng là lại không biết làm sao mở miệng, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu trầm mặc không nói!

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là một mặt bình thường, vô hi vô bi, bình vô cùng yên tĩnh.

Một lát sau khi, Tô Cô Yên không nhìn được mở miệng đánh vỡ này nặng nề mà lại có chút quý dị bầu không khí: "Đã lâu không gặp, những năm này, người quá có khỏe không?"

Chương 36: Có chút bỏ qua là cả đời!

Tô Cô Yên dùng một câu chia tay người yêu, lần nữa gặp lại sau xuất hiện tần số cao nhất từ ngữ, đánh vỡ như thế nặng nề bầu không khí.

"Ta rất khỏe." Diệp Tầm Hoan cất lực bãi làm ra một bộ ung dung mà không đáng kể đáng về nhìn Tô Cô Yên nói ra: "Người đây?"

Giờ khắc này Tần Mộ Ca đã không ở, nơi này chỉ có hai người bọn họ, cho nên nói chuyện căn bản không cần cấm kỵ cái gì.

"Ta cũng rất tốt!"

Nghe được Tô Cô Yên mà nói sau, Diệp Tầm Hoan khóe miệng không nhịn được hiện lên một đạo cay đắng.

Đúng đấy, nàng làm sao có khả năng gặp qua không tốt đây?

Nàng bây giờ có tiền có thể, quá ưu việt sinh hoạt, nào có không tốt khả năng đây?

"Người biến hóa rất lớn, vừa ta đều suyết chút nữa không dám nhận người." Tô Cô Yên nhìn trước mặt cái này tính mạng của mình bên trong quan trọng nhất nam nhân, một cái trực tiếp ảnh hưởng nàng một đời nam nhân, một cái vĩnh kém xa từ trong lòng xóa đi nam nhân.

Vào lúc ấy hần trần ngập phần chân mà thanh xuân sức sống, thể nhưng hiện đi ngang qua năm tháng gột rửa sau khi, nguyên bản có chút ngây ngô non nớt khuôn mặt, giờ khắc này nhưng kiên cường cùng thành thực.

Màu đồng cổ da dẻ, thô lỗ rất nhiều dung mạo mơ hồ tiết lộ một luồng cảm giác tang thương.

Đặc biệt là đôi tròng mắt kia, phảng phất trải qua thương hải tang điền, trần ngập lão nhân mới nắm giữ loại kia dài dẫu sương gió cảm giác tang thương.

Cái kia cổ cảm giác tang thương phảng phất một chút có thể xuyên thấu tình đời lòng người, rồi lại cực lực che giấu trong đó phong mang!

Những năm này hần đều trải qua cái gì, ăn bao nhiêu vị đắng, loại này ở lão nhân trong con người mới phải xuất hiện tang thương dĩ nhiên xuất hiện ở trên người hần.

Chính mình tìm kiếm hần nhiều năm như vậy, vẫn hỏi thăm tin tức về hần, nhưng vì cái gì hần phảng phất nhân gian biến mất rồi giống như vậy, chính mình chẳng có cái gì cả tra được!

Những năm này hần quá hần là không phải rất tốt?

Nếu không là Tô Cô Yên kiên kỵ giữa hai người khoảng cách, nàng thật sự rất muốn ôm trụ Diệp Tầm Hoan khóc rống một hồi, hỏi một chút hần, nhiều năm như vậy người đều đi nơi nào, tại sao chính mình hao hết tâm tư đều không có tìm được quá người, thậm chí ngay cả người một điểm tin tức đều không có!

Diệp Tầm Hoan chậm rãi đưa tay ra sờ sờ khuôn mặt của chính mình: "Ta cảm giác như vậy rất tốt, đúng là người, vẫn là giống như trước đây, vẫn là còn trẻ như vậy mỹ lệ đẹp đẽ!"

Tô Cô Yên khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, cho rằng Diệp Tầm Hoan là ở nói mình ném hần chuyện kia, trong lòng nhất thời dâng lên một đạo vô tận thống khổ tâm ý, mũi cũng vào đúng lúc này bắt đầu có chút cay cay lên: "Tầm hoan, ta..."

Diệp Tầm Hoan phảng phất liếc mắt liền thấy mặc vào Tô Cô Yên ý nghĩ sâu trong nội tâm giống như vậy, hít một hơi thật sâu nói ra: "Người như thế nào cùng Hoàng Đồ Tập Đoàn hợp tác rồi đây?"

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đổi chủ đề, Tô Cô Yên đầu tiên là sửng sò, lập tức phảng phất rõ ràng cái gì, lập tức nói: "Làm sao, người không muốn ta cùng Thu Nhục Hi có hợp tác sao?"

"Nếu như người không muốn, ta lập tức đình chỉ hợp tác với nàng!"

Tô Cô Yên trừng trừng nhìn Diệp Tầm Hoan, trên mặt trần ngập căng thẳng cùng bất an, đáng đáp kia lại như là một đứa bé ở nhìn về phía lão sư bình thường.

Chỉ cần lão sư lời nói người sai rồi, liền sẽ lập tức cải chính!

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng lắc đầu: "Không có, ta chỉ là thuận miệng vừa hỏi mà thôi."

Nói thực sự, Diệp Tầm Hoan là thật sự không muốn nhường Tô Cô Yên cùng Thu Nhục Hi có cái gì về buôn bán hợp tác.

Dù sao một cái tiền nhậm, một cái đương nhiệm, hấn kẹp ở giữa, luôn cảm giác như là bánh bao nhân thịt bên trong thịt nhân bánh giống như vậy, rất là không dễ chịu, thế nhưng hấn có thể như thế nào đây?

Chẳng lẽ để hấn cho Tô Cô Yên nói, ta không muốn nhìn thấy người cùng Thu Nhược Hi hợp tác, lập tức đình chỉ?

Câu nói này hấn là có thể nói, thế nhưng muốn lấy thân phận gì đi nói sao?

Sau đó, hai người lần nữa rơi vào đến trong trầm mặc.

Vẫn là bởi vì bầu không khí quá quá khó xử, Diệp Tầm Hoan không nhịn được bùng lên trước mặt chén trà, nhẹ nhàng miễn một cái trà.

"Người làm sao ở Hoàng Đồ Tập Đoàn đi làm?"

"Một người bạn ở bên trong, để ta quá khứ, ngược lại ta cũng không chuyện làm, đơn giản liền cho qua." Diệp Tầm Hoan rất là tùy ý mà lại hào hiệp nói rằng.

"Ta nghe Tần Mộ Ca nói, người ngày hôm qua mới vừa đánh công ty rồi cùng người khác đánh nhau rồi!"

Diệp Tầm Hoan cười khỏ một tiếng: "Nữ nhân này, cũng thật là miệng rộng, nhanh như vậy liền đem chuyện này nói cho người!"

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan thừa nhận, Tô Cô Yên liền lần nữa hỏi: "Thu Nhược Hi không có khó khăn người chứ?"

"Không có!" Diệp Tầm Hoan lắc đầu nói: "Nàng người cũng khá, không có khó khăn ta."

Diệp Tầm Hoan không có ngay ở trước mặt Tô Cô Yên chửi bới Thu Nhược Hi, dù sao đó là lão bà hấn.

Cho dù quan hệ của hai người ở không hòa hợp, nhưng hấn Diệp Tầm Hoan cũng sẽ không ở trước mặt của người khác chửi bới vợ của chính mình, huống chi người này trước đây vẫn là bạn gái của hấn đây?

"Vậy thì tốt, nếu như Thu Nhược Hi dám bắt nạt lời của người, như vậy người liền nói cho ta, ta giúp người trừng trị nàng!"

Tiếng nói vừa hạ xuống, Tô Cô Yên phảng phát ý thức được cái gì giống, sắc mặt đột nhiên biến đổi, lập tức trở nên sát biến thành màu trắng, vội vàng giải thích: "Tầm hoan, ta không phải ý này, ta..."

Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan mến nhau nhiều năm, tuy rằng cuối cùng mỗi người đi một ngã, thế nhưng nàng cũng hiểu rõ Diệp Tầm Hoan, biết đây là một cái phi thường kiêu ngạo nam nhân, hấn có sự kiêu ngạo của chính mình.

Nhìn trước mặt căng thẳng không ngớt Tô Cô Yên, Tiết thần khẽ cười một tiếng: "Không cái gì, người hiện tại phát đạt, nếu như sau đó Thu Nhược Hi bắt nạt ta, ta nhất định sẽ đi tìm người cầu viện!"

Người nói vô tâm, nghe có ý định.

Khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên mê người thu trong con người trên lập tức hiện lên một đạo thống khổ cùng vẻ hối tiếc.

Chỉ có điều bị nàng cho giấu giếm rất sâu, ở thêm vào Diệp Tầm Hoan không có đến xem Tô Cô Yên, vì lẽ đó đồng thời không có nhận ra được Tô Cô Yên tình huống khác thường.

"Đến thời điểm người có thể không chối từ hoặc là nói ta không quen biết ta mới được a!"

"Không, sẽ không!" Tô Cô Yên vội vàng lắc đầu nói: "Chỉ cần người nói cho ta, bất luận chuyện gì, chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định sẽ giúp người!"

Tuy rằng hai người đã tách ra nhiều năm, thế nhưng nàng Tô Cô Yên nhiều năm như vậy cũng không nhớ Diệp Tầm Hoan, trái lại càng thêm tưởng niệm hấn.

Không chút nào khuếch đại nói, Tô Cô Yên đối với Diệp Tầm Hoan tưởng niệm hầu như đã đến một loại tẩu hỏa nhập ma mức độ.

"Cảm ơn!"

Nghe được câu này cảm ơn sau khi, Tô Cô Yên trên mặt một trận bùng tình.

Dĩ vãng, hấn chưa từng tự nhủ quá cảm ơn?

Một tiếng cảm ơn, đem bọn họ khoảng cách giữa hai người cho triệt để kéo dài, để Tô Cô Yên ý thức được, vượt xa quá khứ, hiện tại đã không phải từ trước.

Nàng cũng không tiếp tục là hấn ai, đồng thời hấn cũng không ở là nàng người nào.

Hai người ở trên một sợi dây đã hướng về hướng ngược lại mà đi, đồng thời càng chạy càng xa!

Trong lúc nhất thời Tô Cô Yên khoe miệng tràn ngập cay đắng, đồng thời còn mang theo một đạo về trào phúng.

Đó là đối với mình trào phúng.

Nàng bỏ qua hẳn, hơn nữa loại này bỏ qua vẫn là cả đời, bọn họ lại cũng không trở về được trước.

Nghĩ đến mình và Diệp Tầm Hoan bỏ qua, Tô Cô Yên liền chỉ cảm giác mình phảng phất ném qua trong cuộc sống trọng yếu nhất đồ vật giống như vậy, trong lòng một trận đau đớn khó nhin.

Thế nhưng nàng cũng biết có chút bỏ qua, một khi bỏ qua chính là cả đời!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Đột ngộ sát thủ

Người trong cuộc đời, có vài thứ nhất định là chính mình, có vài thứ nhất định phải ngạnh lên tâm địa bỏ qua.

Chúng ta không cách nào nắm giữ tất cả, như vậy chỉ có thể tuyển lựa chính mình quý giá nhất bảo lưu lại đến, nhưng nàng Tô Cô Yên nhưng đem chính mình nhất là thật quý làm mất rồi.

Tô Cô Yên hít một hơi thật sâu, nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia góc cạnh rõ ràng đường viền hỏi: "Những năm này ngươi đều đi nơi nào, đang làm gì?"

"Ở nước ngoài!" Diệp Tầm Hoan mịt mờ nói rằng!

"Ngươi xuất ngoại?" Tô Cô Yên hơi kinh ngạc nhìn Diệp Tầm Hoan nói.

Diệp Tầm Hoan gật gật đầu.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan gật đầu sau khi, Tô Cô Yên nhất thời hiểu rõ ra, tại sao chính mình vẫn tìm Diệp Tầm Hoan đều không có tìm được hẳn, thậm chí không có bất kỳ tin tức, nguyên lai hẳn đi tới nước ngoài, không trách chính mình không có thứ gì tra được.

"Cũng đúng, lấy ngươi khi đó ở cấp ba thành tích, xác thực hẳn là ra ngoại quốc đào tạo sâu một thoáng."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi lộ ra một đạo phức tạp nụ cười.

Chính mình là đi tới nước ngoài, nhưng chưa từng đào tạo sâu quá, nếu như nói luyện tập giết người là đào tạo sâu, như vậy hẳn Diệp Tầm Hoan xác thực tiếp thu quá đào tạo sâu.

Vừa lúc đó một cái người phục vụ hướng về hai người đi tới.

"Tiên sinh, tiểu thư, các ngươi trà!"

Nói xong người bán hàng này liền muốn đi cho Tô Cô Yên châm trà.

"Chúng ta thật giống không có điểm trà!" Tô Cô Yên đôi mi thanh tú hơi hơi một tức, có chút không vui nói rằng.

Hiện tại nhưng là nàng cùng Diệp Tầm Hoan cùng nhau thời điểm, nàng hận nhất người khác vào lúc này quấy rối đến nàng, không phải vậy nàng làm sao có khả năng sẽ để thư ký của chính mình cùng bảo tiêu toàn bộ đều rời khỏi nơi này đây?

Là chính là cùng Diệp Tầm Hoan đơn độc ở chung, nhưng là người bán hàng này lại đột nhiên đi tới, nói bọn họ điểm hiểu rõ một bình trà, Tô Cô Yên làm sao có khả năng không giận đây?

Nghe được Tô Cô Yên mà nói sau, người bán hàng này trên mặt lập tức lộ ra một đạo vẻ lúng túng, cùng nồng đậm áy náy: "Thật không tiện, là ta nhớ lầm rồi!"

Nói xong người bán hàng này liền trực tiếp cái bụng cùng Tô Cô Yên đến rồi một cái 180 độ cú cung, áy này mười phần.

Có thể vừa lúc đó, người bán hàng này trong tay phải nhất thời lóe qua một vệt màu trắng hàn quang.

Sẽ ở đó bị người bán hàng này giấu ở trong tay áo lưỡi dao sắc vừa sau khi xuất hiện, Diệp Tầm Hoan lập tức cảm nhận được một luồng sát ý.

Thế nhưng là bị đối phương cho che giấu cực tốt, nếu như không phải Diệp Tầm Hoan có vượt xa người khác đối với nguy hiểm năng lực nhận biết, hẳn cũng không cách nào cảm giác được.

Mà Tô Cô Yên nhưng không chút nào ý thức được nguy hiểm giáng lâm, nàng đang nhìn đến đối phương tràn đầy thành ý cho mình sau khi nói xin lỗi, trong lòng tức giận đã biến mất rồi hơn nửa.

Nàng lại không phải loại kia ngang ngược không biết lý lẽ người, đối phương cũng như này, nếu là nàng còn chỉ trích đối phương, như vậy nàng cùng đàn bà chanh chua khác nhau ở chỗ nào đây?

"Không có chuyện gì..."

Ngay trong Tô Cô Yên vừa mở miệng thời điểm, người đàn ông này bỗng nhiên đứng lên, tay phải nắm chặt lưỡi dao sắc, lập tức hướng về Tô Cô Yên cái cổ bên trên đâm tới.

Tô Cô Yên đang nhìn đến này đột ngột một màn sau khi, nhất thời sợ hãi đến hoa dung thất sắc, một mặt đại ra đáng sợ.

Nàng không nghĩ tới dĩ nhiên có người lại ở chỗ này ám sát nàng, trong lúc nhất thời Tô Cô Yên hoàn toàn sửng sốt, nàng không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên sẽ chết ở chính mình âu yếm mặt trước.

Từ vong đột kích, Tô Cô Yên hoàn toàn không biết làm sao ngóc ngời ở chỗ đó, thế nhưng trong đầu nhưng sản sinh một cái tâm tư, vậy thì chết hi vọng đối phương ở giết mình sau khi có thể buông tha Diệp Tầm Hoan, không muốn liên lụy đến hắn!

Ngay trong trong tay của đối phương chủy thủ muốn đến Tô Cô Yên cái cổ bên trên thời điểm, Diệp Tầm Hoan động.

Động tác nhanh như chớp giật, vèo một cái đứng lên, ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa liền bỗng nhiên này này sắc bén chủy thủ gấp đi!

"Đừng!"

Sau một khắc, ở Tô Cô Yên trọn mắt ngoác mồm bên dưới, Tiết thần ngón trỏ cùng ngón giữa trực tiếp kẹp lấy chủy thủ.

Làm cho chủy thủ hoàn toàn đứng ở khoảng cách Tô Cô Yên cái cổ không đủ một centimet vị trí.

Cái này giả mạo người phục vụ sát thủ, đang nhìn đến này đột ngột một màn, trên mặt nhất thời tràn ngập trước nay chưa từng có vẻ khiếp sợ.

Hắn vốn là cho rằng con mồi đã đến bên mép, Tô Cô Yên nhất định sẽ bị chính mình cho giết, thế nhưng là không nghĩ tới Tô Cô Yên đối diện người đàn ông này dĩ nhiên là cái cao cấp nhất cao thủ.

Dĩ nhiên dường như Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chỉ giống như, dựa vào ngón trỏ cùng ngón giữa liền kẹp lấy chủy thủ của chính mình, để cho không cách nào ở về phía trước thúc đẩy một phần.

Tên sát thủ này là tràn ngập trước nay chưa từng có khiếp sợ, Tô Cô Yên hà không phải là như vậy đây?

Vốn là nàng cũng đã làm tốt chờ chết chuẩn bị, chỉ hy vọng đối phương ở giết mình sau khi có thể buông tha Diệp Tầm Hoan, nhưng là ai biết ở thời khắc sống còn, Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên dũng cảm đứng ra, dùng hai ngón tay kẹp lấy đối phương này dường như chớp giật đánh tới giống như chủy thủ.

Ngay sau đó, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan ngón trỏ cùng ngón giữa bỗng nhiên phát lực, dùng sức một bài!

"Răng rắc!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh truyền ra, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên dựa vào hai ngón tay đem đối phương chủy thủ trong tay cho bẻ gãy.

Ngay sau đó Diệp Tầm Hoan tay trái mu bàn tay hơi hơi vẩy một cái, dường như một đạo roi một dạng cấp tốc hướng về đối phương ngực đánh mà đi.

Tên sát thủ này thấy thế hầu như là bản năng vươn tay trái ra hóa đao, hướng về Diệp Tầm Hoan mu bàn tay bên trên mạnh mẽ đâm tới.

"Ầm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh vừa truyền ra, một đạo xương cốt gãy vỡ âm thanh liền bỗng nhiên vang lên.

"A!"

Tiếp theo một đạo giết lợn giống như tiếng kêu rên nhất thời ở toàn bộ trong phòng ăn vang lên.

Chỉ thấy tên sát thủ này nắm ngón tay lại bị Diệp Tầm Hoan này nhìn như tùy ý vừa kéo cho đánh gãy bốn cái, máu me đầm đìa, hiện ra đến mức dị thường thê thảm.

Sát thủ thấy thế, không để ý trên tay truyền đến đau đớn, làm dáng liền muốn chạy trốn.

Có thể Diệp Tầm Hoan sẽ cho hắn cơ hội chạy trốn sao?

Hắn sẽ không!

Đám ở hắc Diệp Tầm Hoan trước mặt động thủ giết người, trước mặt người này không thể nói là cái thứ nhất, nhưng cũng là cái thứ nhất đám ở ngay trước mặt hắn, giết trong lòng hắn không bỏ xuống được nữ nhân!

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan làm sao có khả năng sẽ làm cho đối phương cho đào tẩu đây?

Đối phương cấp tốc xoay người, liền phải nhanh làm bộ chạy trốn, mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan một cái bước xa hướng về đối phương bên tập mà đi, vào một cái liên đến mặt của đối phương trước, tay phải hóa trào bay thẳng đến bả vai của đối phương bên trên tóm tới.

"Trở lại cho ta!"

Một đạo có chút thô bạo mà lại sát ý vô biên âm thanh nhất thời ở toàn bộ trong phòng ăn vang lên.

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan cùng cái này giết người hầu như hấp dẫn trong phòng ăn mọi ánh mắt.

"Đừng!"

Diệp Tầm Hoan tay phải trực tiếp giam ở bả vai của đối phương trên, lập tức đột nhiên phát lực, dùng sức sờ một cái!

"Răng rắc!"

Lại là một đạo xương cốt gãy vỡ thanh lại vang lên, tiếp theo liền nghe được một đạo thống khổ không ngớt tiếng kêu rên không nói, đồng thời tay phải của người đàn ông này cánh tay nhất thời buông xuống.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan dùng sức lôi kéo, tiếp theo tựa như cùng vứt rác rưởi giống như vậy, đem đối phương cho trực tiếp ném ra.

"Loảng xoảng!"

Tên sát thủ này thân thể tầng tầng nện ở một bên một cái bàn ăn bên trên, toàn bộ bàn ăn nhất thời vì đó phá nát, làm cho cả người hắn tầng tầng nện ở trên mặt đất, khắp toàn thân quỳn rúc vào một chỗ, trên mặt càng là tràn ngập thống khổ về dữ tợn!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nhất định sẽ cùng người

Này đột ngột một màn làm cho tất cả mọi người đều sửng sốt, từng cái từng cái trùng lớn hai con mắt nhìn hết thấy trước mặt, đồng thời tràn ngập nghi hoặc, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Vừa tên sát thủ này đối với Tô Cô Yên động thủ thời điểm, nhanh như chớp giật, bọn họ căn bản không nhìn thấy, chỉ biết là Diệp Tầm Hoan cùng người bán hàng này đánh lên, hơn nữa ra tay tàn nhẫn ác liệt.

Đang nghi ngờ đồng thời, trong phòng ăn dùng com khách mời ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan thời điểm, cũng tràn ngập kinh ngạc, thật bén nhọn thân thủ, cái tên này là người nào, thật là lợi hại a!

Lẽ nào là vũ cảnh hoặc là bộ đội đặc chủng hay sao?

Mọi người ở đây trợn mắt ngoác mồm thời điểm, tên sát thủ này cố nén đau đớn trên thân thể, trực tiếp từ trên mặt đất đứng lên, sau đó nhấc lên một bên một cái ghế liền hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Ngay trong hán đem cái ghế cho ném ra thời điểm, tên sát thủ này, liền làm dáng liền muốn chạy trốn.

Hiện tại trong lòng hán nhưng là rõ ràng, có Diệp Tầm Hoan như vậy mãnh nhân ở, hán không thể có thể thành công đem Tô Cô Yên cho giết chết, vì lẽ đó đánh không lại trước tiên chạy mới là chính xác nhất.

Dù sao lưu Thanh Sơn ở, không sợ thiếu củi đốt.

Chỉ cần mệnh vẫn còn, như vậy hán liền còn có cơ hội.

Nếu như mệnh đều không còn, hán còn có cơ hội gì?

Nhìn thấy đối phương đem cái ghế hướng về chính mình đập tới sau khi, Diệp Tầm Hoan khước miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười gần mặt mũi: "Không biết sống chết!"

Ở ngay trước mặt chính mình động thủ, còn muốn muốn chạy, Diệp Tầm Hoan làm sao có khả năng sẽ làm hán đi.

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan chéch thiểm lóe lên, chân phải tựa như tia chớp đá ra.

"Răng rắc!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh lập tức truyền ra, chỉ thấy này hướng về Diệp Tầm Hoan bay ngang mà đến cái ghế, một chân bị Diệp Tầm Hoan cho đá nghiền vỡ.

Không chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, Diệp Tầm Hoan đã chuyển động, bóng người lóe lên, phảng phất vận dụng thể giới phép thuật bên trong teleport giống như vậy, vào một cái liền đến tên sát thủ này sau lưng, đồng thời cái kia tay phải bỗng nhiên duỗi ra, như vượn tay dài hầu giống như, hướng về đối phương vai trái bên trên chộp tới.

Cái này chuẩn bị đảo tẩu sát thủ nhất thời cảm giác được một luồng tử vong tâm ý đánh tới, vẫn không có chờ hán làm ra bất kỳ cái gì né tránh động tác, Diệp Tầm Hoan bàn tay lớn liền vỗ một cái ở vai trái bên trên, sau đó dùng sức sờ một cái!

"Răng rắc!"

Xương cốt gãy vỡ thanh lân nữa vang lên.

Trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan liền đem tên sát thủ này hai cánh tay toàn bộ đều phế bỏ đi.

Tay trái cánh tay lại bị Diệp Tầm Hoan cho bóp chặt lấy, đau đớn kịch liệt uyển như nước thủy triều đánh tới giống như vậy, để hán không nhận được phát sinh một đạo thông khổ tiếng kêu rên!

Ở bóp nát bả vai của đối phương sau khi, Diệp Tầm Hoan đùi phải bỗng nhiên hướng về đối phương đầu gối mặt sau oa bên dưới đá vào!

"Răng rắc!"

Lại là một đạo xương cốt gãy vỡ tiếng vang lên, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đem đối phương đùi phải cho đá gãy.

Đùi phải bị đá gãy, làm cho tên sát thủ này trọng tâm chéch đi, cả người trực tiếp một đầu ngã chổng vó trên mặt đất.

Thấy cảnh này sau khi, hiệu ần bốn phía khách mời, không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh.

Thật ác độc a, dĩ nhiên ra tay liền gãy người tứ chi!

Tên sát thủ này vừa mới ngã xuống đất sau khi, Diệp Tầm Hoan trực tiếp giơ chân lên đạp ở đối phương phía sau lưng bên trên, dùng được đối phương không cách nào nhúc nhích chút nào.

"Nói, ngươi là ai?" Diệp Tầm Hoan một mặt lạnh lẽo hỏi: "Tại sao muốn giết nàng?"

Sát thủ gian nan nghiêng đầu đi, nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan, trong con ngươi biểu lộ trước nay chưa từng có vẻ ác độc, giống như là ác quỷ; dường như muốn đem Diệp Tầm Hoan đánh đập cho sâu sắc khắc ở đáy lòng bình thường.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, tên sát thủ này không hề trả lời, mà là khước miệng lộ ra một vệt nụ cười.

Nhìn thấy này nói nụ cười sau khi, Diệp Tầm Hoan trong lòng nhất thời bay lên một luồng dự cảm không tốt.

Mà này cổ lĩnh cảm vừa sinh ra sau, tên sát thủ này sắc mặt bắt đầu chậm rãi biến thành đen lên, hô hấp cũng vào đúng lúc này trở nên trở nên dồn dập, trong tròng mắt về mặt cũng bắt đầu chậm rãi tán loạn!

Uống thuốc độc tự sát?

Diệp Tầm Hoan nhưng là biết, ở trên thế giới này có như thế một đám người, nhiệm vụ bọn họ sau khi thất bại, nếu như rơi vào trong tay của đối phương, như vậy thì sẽ cần phá giấu ở chính mình hàm răng bên trong độc được tự sát!

Hiển nhiên tên sát thủ này chính là người như thế.

Xem ra Tô Cô Yên khẳng định là đặc tội rồi người nào, không phải vậy đối phương không thể sẽ phái ra người như vậy đến giết nàng!

Mà ngay tại lúc này, từ bên ngoài bỗng nhiên tràn vào mấy chục vốc người dừng mãnh, đầy mặt lạnh lẽo đại hán.

Những người này ở đi vào hiệu ăn sau, liền lập tức hoang mang hoảng loạn hướng về Tô Cô Yên mà đi.

Một người trong đó ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, giữ lại đầu tóc nam nhân, lập tức đầy mặt lo lắng nhìn Tô Cô Yên hỏi: "Tiểu thư, ngài không có sao chứ?"

Người đàn ông này có vẻ thập phần già dặn cùng trầm ổn, đặc biệt là ánh mắt kia, như kèn kèn giống như vậy, có vẻ âm trầm mà lại thập phần ác liệt!

Nhìn trước mặt người đàn ông này, Diệp Tầm Hoan ngửi được một chút mùi vị, một ít thập phần mùi vị quen thuộc, thậm chí là quen thuộc đến tận xương tủy mùi vị, đây là một cái đồng loại, một cái thường thường đi khắp ở bên bờ tử vong chỉ trên nam nhân, hơn nữa hán tuyệt đối còn giết qua không ít người, không phải vậy hán sẽ không nắm giữ loại này âm trầm tinh mạch mà lại ánh mắt sắc bén.

Diệp Tầm Hoan gặp qua vô số người như thế, có lợi hại, cũng có không lợi hại, lấy ánh mắt của hán đến xem, trước mặt người đàn ông này coi như không phải bọn họ nhóm người này bên trong người tài ba, cũng tuyệt đối là một cái không đơn giản tùy thủ.

"Ta không có chuyện gì!" Tô Cô Yên phảng phất vẫn không có từ mới vừa mới kinh hồn sự tình bên trong phục hồi tinh thần lại, sắc mặt như trước có chút tái nhợt!

Lúc nói chuyện, Tô Cô Yên ánh mắt không nhìn được rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người, nếu như không phải Diệp Tầm Hoan, nàng bây giờ e sợ đã là một bộ Hồng Phấn Khô Lâu.

Chỉ là hán làm sao biết ung có đáng sợ như thế đưa tay, những năm này hán đến cùng đang làm gì? Trải qua cái gì?

"Tiểu thư, vì an toàn của ngài để, mời ngài rời đi về khách sạn nghỉ ngơi." Nam nhân khẩn cầu.

"Ta không có chuyện gì, bọn họ hiện tại thất bại, hán là sẽ không ở động thủ..."

"Mọi việc không có tuyệt đối." Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Có mấy người yêu thích đi nhầm đường, yêu thích mạo hiểm, ai cũng không nói được bọn họ có thể hay không ở động thủ, nghe bọn họ trở về đi thôi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo không muốn cùng về thất vọng.

Diệp Tầm Hoan đem Tô Cô Yên trên mặt nhỏ bé biến hóa, thu hết đáy mắt, liền bắt đắc dĩ nói: "Ngày mai ta có thể cùng người đi ra ngoài đi người yêu thích địa phương!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên trên mặt thất vọng cùng không muốn về, nhất thời quét qua rồi biến mất, thay vào đó chính là một mặt kích động: "Người cũng không thể đủ gạt ta!"

Nói xong Tô Cô Yên trên mặt lộ ra một đạo như mẫu đơn nở rộ giống như nụ cười.

Nhìn Tô Cô Yên nụ cười trên mặt, Diệp Tầm Hoan tâm tư phảng phất bị kéo về đến bảy năm trước, trở nên thất thần.

Nụ cười này, giọng điệu này, liền lời này đều cùng năm đó như nhau.

Nhưng rất nhanh, Diệp Tầm Hoan liền phục hồi tinh thần lại: "Sẽ không, người hiện tại là công ty chúng ta trọng yếu hợp tác đồng bọn, ta nhất định sẽ cùng người!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên trên mặt lộ ra một đạo trước nay chưa từng có cay đắng, chẳng lẽ mình ở trong lòng hán, hiện tại chỉ là bọn hán Hoàng Đồ Tập Đoàn một cái hợp tác đồng bọn mà thôi sao?

Hán bởi chính mình chỉ là vì công tác sao?

Chương 39: Tô tiểu thư như thế nào

Diệp Tầm Hoan mới vừa vừa rời đi Hilton khách sạn sau khi, cảnh sát liền chạy tới.

Dù sao người chết ở hiện ở cái này xã hội pháp trị không phải là một chuyện nhỏ, hướng chi quan hệ này đến Tô Cô Yên!

Cảnh sát ở đi tới sau khi, đối với Tô Cô Yên tiến hành rồi đơn giản hỏi dò sau khi, liền lập tức bắt đầu loại bỏ tất cả xung quanh.

Tô Cô Yên không phải là người bình thường, nàng là thương nhân, hơn nữa còn là một cái phi thường thành công thương nhân, đồng thời có người nói Tô Cô Yên không chỉ là thương nhân, sau lưng nàng còn có đề vô số người kiêng kỵ thân phận.

Coi như là Giang Trung thị trường thấy Tô Cô Yên cũng phải lễ nhượng ba phần mới được!

Vì lẽ đó những cảnh sát này đối với việc này có vẻ đặc biệt tích cực.

Mà Tô Cô Yên đây?

Giờ khắc này nàng đã trở lại chính mình tổng thống trong sáo phòng.

Trở lại phòng xếp sau, Tô Cô Yên có chút hồn bay phách lạc ngồi ở trên ghế salông, trong đầu tất cả đều là Diệp Tầm Hoan bóng người, lái đi không được, còn nữa nói, nàng cũng không muốn đem Diệp Tầm Hoan bóng người cho đuổi ra đầu óc.

Nàng yêu thích, nàng tình nguyện bị Diệp Tầm Hoan bóng người tràn ngập ở trong đầu của chính mình.

Cái kia trước để Diệp Tầm Hoan cảm nhận được đồng loại khí tức nam nhân, sắc mặt cung kính nhìn Tô Cô Yên nói: "Tiểu thư..."

Nghe được lời của đối phương sau, Tô Cô Yên chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nhẹ giọng nói: "Hồ Tử, người đi về nghỉ ngơi trước đi, ta không có chuyện!"

"Tiểu thư, ngài hiện tại rất nguy hiểm, ta kiến nghị hần là lập tức trở về đi." Lưu Hồ tăng tăng nói rằng.

Hần vẫn bảo vệ Tô Cô Yên, trong khoảng thời gian này, Tô Cô Yên liên tiếp bị ám sát, tình hình phi thường không lạc quan.

"Ta không có việc gì!"

"Tiểu thư..."

"Chờ ta xong xuôi sự tình đi!"

"Cùng người đàn ông kia có quan hệ?"

Nghe được Lưu Hồ mà nói sau, Tô Cô Yên cặp kia thu mâu về lập tức bắn ra một đạo tàn khốc, âm thanh cũng biến thành lạnh xuống: "Làm sao, người muốn hỏi đến ta việc tư!"

"Hồ Tử không dám!" Lưu Hồ nhìn thấy Tô Cô Yên nổi giận, vội vàng nói: "Chỉ là tiểu thư thứ Hồ Tử lời nói không nên nói mà nói!"

"Nói!"

"Người đàn ông kia rất nguy hiểm!"

"So người còn nguy hiểm hơn sao?"

Lưu Hồ tuy rằng không muốn thừa nhận, thế nhưng là không thể không gật đầu thừa nhận: "Đúng, hần rất nguy hiểm, ta ở trên người hần nghĩ được một luồng chết ý, hần tuyệt đối giết qua rất nhiều người..."

"Người dựa vào cái gì nói như vậy!"

"Bởi vì tên sát thủ kia chết rồi, hần không có bất kỳ vẻ mặt gọn sóng, trong con người tràn ngập tro người giống như vắng lặng về." Lưu Hồ tăng tăng nói ra: "Phảng phất đối với hần mà nói, chết một người rất là bình thường!"

"Nếu như hấn chưa từng giết người, làm sao có khả năng sẽ như vậy tập mãi thành quen đây?"

Không thể không nói Lưu Hồ quan sát rất nhỏ bé, chỉ bằng điểm ấy liền suy đoán ra không ít đồ vật.

"Hon nữa vừa ta cũng nghe được cái khác trong phòng ăn khách mời nói, hấn hầu như là đem tên sát thủ kia cho thuận sát..."

Nghe được Lưu Hồ mà nói sau, Tô Cô Yên lúc này mới nhớ tới, lúc trước Diệp Tầm Hoan hai ngón tay liền kẹp lấy đối phương chủy thủ, hon nữa nhẹ nhàng một bải liền đem đối phương chủy thủ cho bẻ gãy không nói, đồng thời còn đem đối phương bức cho lui.

Chính như Lưu Hồ nói như vậy, Diệp Tầm Hoan ở đối đầu tên sát thủ kia thời điểm, hầu như là đem đối phương cho thuận sát.

Hon nữa tên sát thủ kia chết rồi, hấn như trước có vẻ thập phần bình tĩnh, bình tĩnh đáng sợ.

Hấn mấy năm qua đến cùng trải qua cái gì, hấn ở nước ngoài đến cùng đang làm gì?

"Nếu như ngươi đối đầu hấn đây?"

"Ta có thể sẽ chết!" Lưu Hồ nét mặt già nua hơi đỏ lên.

Tuy rằng lời này để hấn rất là mất mặt, thế nhưng hấn nhưng không phải không thừa nhận, hấn ở Diệp Tầm Hoan trên người ngửi được một luồng nồng đậm khí tức tử vong, thậm chí hấn cảm giác Diệp Tầm Hoan trong cơ thể phảng phất ẩn núp một con mãnh thú thưở hồng hoang giống như vậy, chỉ cần mở mắt ra, như vậy nhất định sẽ để vô số người vì đó nhìn mà phát khiếp!

Nghe được Lưu Hồ mà nói sau, Tô Cô Yên trên mặt lóe qua một đạo vẻ kinh ngạc.

Lưu Hồ là ra sao sức chiến đấu, nàng Tô Cô Yên nhưng là hết sức rõ ràng, trong khoảng thời gian này nếu như không phải Lưu Hồ bảo vệ nàng, như vậy nàng không biết đã chết rồi bao nhiêu lần.

Bây giờ Lưu Hồ lại nói, chính mình đối đầu Diệp Tầm Hoan tất có thể sẽ chết, điều này làm cho nàng làm sao có khả năng không kinh sợ!

"Hấn sẽ không đối với ta gặp nguy hiểm, ngươi không cần suy nghĩ nhiều cái gì."

"Tiểu thư..."

"Làm sao, lẽ nào ta mà nói ngươi cũng muốn cãi lời hay sao?" Tô Cô Yên lạnh rên một tiếng, âm thanh cũng biến thành không thích lên.

"Hồ Từ không dám!"

"Đi ra ngoài!" Tô Cô Yên lạnh giọng ra lệnh.

Lưu Hồ vốn còn muốn đang nói cái gì, thế nhưng đang nhìn đến Tô Cô Yên sắc mặt sau, không thể không đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng!

Lưu Hồ đi rồi, Tô Cô Yên trên mặt ý lạnh lập tức biến mất, trong con ngươi hàn ý cũng vào đúng lúc này tiêu tan không nói, đồng thời còn trở nên mê ly lên: "Ngươi những năm này đến cùng trải qua cái gì..."

Lưu Hồ đang đi ra Tô Cô Yên gian phòng sau, liền lập tức từ trên người mò ra điện thoại di động, gọi một cái mã số!

... ..

Diệp Tầm Hoan không nghĩ tới chính mình theo Tần Mộ Ca đi ra một chuyến, dĩ nhiên sẽ gặp phải chính mình trước đây người yêu, càng là không nghĩ tới bây giờ lại có người muốn giết nàng!

Nàng đến cùng đắc tội rồi người nào, tại sao có thể có sát thủ đến giết nàng?

Người kia không phải thù đoạn thông thiên sao?

Tại sao không có bảo vệ tốt nàng, vẫn là nói, là hấn đắc tội rồi người nào, đối phương phái người đến ám sát Tô Cô Yên là hướng về phía hấn đến?

Ngay trong Diệp Tầm Hoan suy nghĩ lung tung thời điểm, ngồi xe đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn cửa ra, đã cho xe taxi sư phụ tiền sau khi, liền đi xuống.

Đi xuống xe taxi sau, Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu, đem cái kia hỗn độn tâm tư cho quên hết đi, sau đó nhấc chân lên hướng về Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong đi đến.

Diệp Tầm Hoan ở tiến vào Hoàng Đồ Tập Đoàn sau, liền trực tiếp chạy giám sát bộ mà đi, đồng thời trong đầu không nhận được lóe qua Đường Vũ Nhu, cái này tính cách hướng nội mà lại thích thẹn thùng nữ hài.

Đi tới giám sát bộ sau khi, Diệp Tầm Hoan mới vừa vừa đi vào Đường Vũ Nhu văn phòng, hai đạo mỹ lệ bóng người lập tức ánh vào đến Diệp Tầm

Hoan trong tầm mắt!

Hai người phụ nữ toàn bộ đều ăn mặc nghề nghiệp trang phục, đồng thời tại chức nghiệp trang phục bao vây, hai nữ nhân này cái kia nổi bật thân thể mềm mại đều bị hoàn mỹ thể hiện rồi đi ra.

Hai nữ nhân này tự nhiên có một cái là Đường Vũ Nhu , còn một cái khác nhưng là Tần Mộ Ca!

Đang nhìn đến Tần Mộ Ca sau khi, Diệp Tâm Hoan lúc này cũng sờ.

Mà Tần Mộ Ca đang nhìn đến Diệp Tâm Hoan sau, cũng là như thế.

Lập tức không chờ Diệp Tâm Hoan mở miệng nói chuyện, Tần Mộ Ca liền lập tức hỏi: "Diệp Tâm Hoan, ngươi tại sao trở về?"

"Có phải là trộm đi trở về?"

Ở lúc nói chuyện, Tần Mộ Ca hai con mắt đã bắt đầu chậm rãi ngưng tụ lại lửa giận.

Diệp Tâm Hoan thấy thế, vội vàng nói: "Tần tổng, ta không phải là trộm đi trở về, ta là quang minh chính đại trở về..."

"Chuyện gì xảy ra, ngươi không phải hẳn là ở bởi Tô tiểu thư sao?"

"Nàng a, bị người cho ám sát, hiện tại ở trong tửu điểm nghỉ ngơi chứ!" Diệp Tâm Hoan thân nhiên nói: "Vì lẽ đó ta sẽ trở lại rồi!"

Nghe được Diệp Tâm Hoan nói Tô Cô Yên bị tập kích sau khi, Tần Mộ Ca vội vàng hỏi: "Tô tiểu thư hiện tại thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tìm Thu Nhược Hi khi giúp đỡ

Diệp Tâm Hoan suy tư nhìn Tần Mộ Ca.

Nếu như là người bình thường khi nghe đến Tô Cô Yên sẽ ám sát sau, đầu tiên phản ứng tuyệt đối là kinh ngạc, bản năng hét lên kinh ngạc thanh, thậm chí có thể sẽ nói, làm sao có khả năng, sau đó mới sẽ hỏi như thế nào!

Nhưng là những này Tần Mộ Ca đều không có, phảng phất Tô Cô Yên bị đâm giết rất là bình thường giống như vậy, điều này không khỏi làm cho Diệp Tâm Hoan nghi hoặc.

"Hữu kinh vô hiểm!" Diệp Tâm Hoan thân nhiên nói: "Làm sao, thật giống nàng bị người ám sát rất bình thường một dạng?"

"Nàng gần nhất thường thường bị người ám sát, rất nhiều người đều biết." Tần Mộ Ca thờ phào nhẹ nhõm, trả lời Diệp Tâm Hoan.

"Thường thường bị người ám sát?" Diệp Tâm Hoan lông mày hơi nhíu lại.

Tô Cô Yên đến cùng đắc tội rồi người nào, lại bị thường thường ám sát, vẫn là nói, người đàn ông kia đắc tội rồi người nào?

Tần Mộ Ca gật gật đầu: "Đúng, thường thường bị ám sát?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Ta đây liền không rõ ràng." Tần Mộ Ca lắc đầu nói: "Nghe đồn nói, nàng đắc tội rồi một cái nào đó đại lão, cũng có nghe đồn nói, là chồng nàng muốn giết nàng..."

"Nói chung phiên bản rất không nhiều, còn cái kia là thật cái kia là giả, e sợ ngoại trừ Tô Cô Yên mình mới biết."

"Chồng nàng muốn giết nàng?" Diệp Tâm Hoan cũng sờ: "Sao có thể có chuyện đó, chồng nàng làm sao biết giết nàng đây?"

"Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây!" Tần Mộ Ca lườm một cái nói ra: "Ngược lại trong đồn đãi có như thế một câu trả lời hợp lý."

Diệp Tầm Hoan trầm mặc lên, không có lửa làm sao có khói, đã có đồn đại nói Tô Cô Yên lão công muốn giết hắn, như vậy trong này nhất định có nguyên nhân.

Chỉ là chồng nàng tại sao muốn giết nàng?

Bọn họ tình cảm của hai người không tốt sao?

Sau đó Diệp Tầm Hoan từ trầm tư lấy lại tinh thần, sợ trước mặt cái này khôn khéo nữ nhân phát giác cái gì, nhìn Tần Mộ Ca nói ra: "Ta nói Tần tổng, nàng nếu nguy hiểm như vậy, ngươi còn muốn cho ta khi ba - bồi, ngươi này không phải đem ta hướng về hồ lửa bên trong đẩy sao, vạn nhất đối phương giết nàng không có giết thành, đem ta giết làm sao bây giờ?"

"Bên người nàng có rất nhiều bảo tiêu, sẽ không có sự. " Tần Mộ Ca có chút chột dạ nói rằng.

"Vạn nhất có chuyện đây?" Diệp Tầm Hoan có vẻ hơi buồn bực nói: "Nói, ngươi là không phải cố ý trả thù ta, muốn mượn tay của người khác, giết ta, mới để ta đi làm cái này ba - bồi!"

"Ta tại sao muốn trả thù ngươi, tại sao muốn giết ngươi?"

"Ngươi không rõ ràng sao?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan ánh mắt mang theo cân nhắc ở Tần Mộ Ca trên người qua lại nhìn quét lên.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan ánh mắt sau, Tần Mộ Ca trong đầu hơi hơi một ló, lập tức rõ ràng Diệp Tầm Hoan ý tứ, lúc này nói ra: "Nếu như ta muốn thu thập ngươi, cô nãi nãi ta cần mượn tay của người khác sao?"

"Nói cho ngươi, ta có hơn trăm loại để ngươi chết phương pháp!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười bi ối, ánh mắt cũng rơi vào Tần Mộ Ca giữa hai chân: "Giáp chết ta sao?"

Giáp chết ta sao?

Nghe được Diệp Tầm Hoan, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan ánh mắt nhìn chăm chăm nửa người dưới của chính mình nhìn lại, Tần Mộ Ca lập tức rõ ràng này hàm nghĩa trong đó, lúc này khuôn mặt xinh đẹp bên trên kéo lên nổi lên một đoàn đỏ ửng!

Thời khắc này, Tần Mộ Ca trong nội tâm hận không thể đem Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này cho một cái tát đập chết, lúc trước lại vẫn tự nói với mình pháo - có nguyên tắc, nhưng là tên khốn kiếp này, nhưng há mồm ngậm miệng, trong bóng tối dựa cả vào chuyện này nói chuyện.

Tần Mộ Ca khuôn mặt xinh đẹp tuy hồng, thể nhưng hai con mắt nhưng muốn phun ra lửa, đem Diệp Tầm Hoan cho thiêu chết.

Vẫn trầm mặc không nói Đường Vũ Nhu ở cảm nhận được này cổ gương cung bạt kiếm khí tức sau khi, trong lòng không bị khống chế bắt đầu run rẩy.

Diệp Tầm Hoan vừa tới Hoàng Đồ Tập Đoàn, có thể đối với Tần Mộ Ca làm người không biết, nhưng nàng nhưng là rõ ràng a.

Này lòng của phụ nữ tàn nhẫn lắm, tay hắc lắm!

Chỉ cần bị nàng cho nhìn chăm chăm người, không có một cái biết có kết quả tốt.

Quan trọng nhất đó là Thu Nhược Hi hoàn toàn bỏ mặc không quan tâm, tùy ý Tần Mộ Ca tùy ý làm bậy.

Nếu là bị nàng cho nhìn chăm chăm Diệp Tầm Hoan, như vậy Diệp Tầm Hoan sau đó ở Hoàng Đồ Tập Đoàn còn có ngày sống dễ chịu sao?

Phải biết quan lớn một cấp đề chết người a!

Cố nén trong nội tâm sợ sệt, Đường Vũ Nhu chậm rãi mở miệng nói: "Tầm hoan, ngươi như thế nào cùng Tần luôn nói đây, nhanh cùng Tần tổng xin lỗi!"

Đường Vũ Nhu nói như vậy, hoàn toàn là xuất phát từ đối với Diệp Tầm Hoan tốt duyên cớ.

Dù sao ngày sau ở Hoàng Đồ Tập Đoàn làm việc, thiếu không được cùng Tần Mộ Ca giao thiệp với, vẫn là không phải đắc tội tốt, hơn nữa nhân gia sau lưng nhưng là có chỗ dựa!

"Cho nàng xin lỗi?" Diệp Tầm Hoan bữu môi: "Năm mơ!"

"Đề lão tử làm ba - bồi cũng coi như, lại vẫn là cho một cái nguy hiểm rơi cận bã nữ nhân làm ba - bồi, ngươi nói nàng có phải là đem ta hướng về hồ lửa bên trong đẩy..."

Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời có chút không biết nói cái gì tốt, đối với Diệp Tầm Hoan bồi tồ cô chuyện thuốc lá, Tần Mộ Ca cũng nói cho Đường Vũ Nhu.

Này không Tần Mộ Ca sợ Diệp Tầm Hoan không ở nơi này, Đường Vũ Nhu không giúp được, liền tự mình qua giúp đỡ.

Thế nhưng nàng không biết Tô Cô Yên dĩ nhiên là như thế một cái nguy hiểm nữ nhân.

"Hay, hay, Diệp Tầm Hoan, chúng ta đi nhìn!"

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca trực tiếp đoạt môn mà đi!

Đi ngang qua Diệp Tầm Hoan bên người thời điểm, Tần Mộ Ca mạnh mẽ ở Diệp Tầm Hoan trên người oan hai mắt, phảng phất ở nói cho Diệp Tầm Hoan, chúng ta không chết không thôi!

Đối với này, Diệp Tầm Hoan không để ý chút nào, mà là tùy ý Tần Mộ Ca rời đi.

Diệp Tầm Hoan là không có để ý, nhưng Đường Vũ Nhu nhưng vội vàng đuổi tới: "Tần tổng, tầm hoan hẳn chỉ là tâm tình không tốt, ngươi đừng chấp nhất với hắn..."

Diệp Tầm Hoan thấy Đường Vũ Nhu đuổi theo Tần Mộ Ca sau, cười khổ một tiếng, nữ nhân ngốc này.

Bất quá Đường Vũ Nhu làm như thế, lại làm cho Diệp Tầm Hoan trong đầu xẹt qua một dòng nước ấm, nữ nhân này dĩ nhiên biết che chở chính mình.

Không sai!

So với mình cái kia lãnh thê tốt lắm rồi, này mới là nam nhân trong lòng hoàn mỹ lão bà ứng cử viên.

Khoảng chừng quá mười mấy phút, Đường Vũ Nhu sắc mặt có chút âm u từ bên ngoài đi trở về.

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu cái kia một mặt vẻ âm đạm, Diệp Tầm Hoan lập tức hỏi: "Làm sao, Tần Mộ Ca nữ nhân kia nói cái gì?"

"Nàng nói ngươi không phải thứ tốt, để ta cách ngươi xa một chút, đừng dẫn động bị ngươi bán, còn muốn giúp ngươi kiếm tiền..."

Thực thành Đường Vũ Nhu đem Tần Mộ Ca theo như lời nói, hoàn hoàn chính chính nói cho Diệp Tầm Hoan.

Vì thế Đường Vũ Nhu thập phần nghi hoặc, xem Tần Mộ Ca dáng vẻ, phảng phất nàng hiểu rất rõ Diệp Tầm Hoan đúng, hơn nữa hai người thật giống như còn có thâm cừu đại hận gì giống như vậy, một bộ không giết Diệp Tầm Hoan, thề không lay động ngừng tư thế!

Diệp Tầm Hoan ở nghe đến mấy câu này sau, sắc mặt lập tức đen kịt lại, mẹ nó, có muốn hay không như thế chửi bới lão tử?

"Vậy ngươi tin tưởng lời của nàng sao?"

"Không tin!" Đường Vũ Nhu phi thường kiên định nói ra: "Ngươi rất tốt, tuyệt đối không phải Tần tổng trong miệng người như vậy!"

"Ngươi xác định như vậy?"

"Ừm!" Đường Vũ Nhu dường như tiểu gà mổ thóc giống như, gật đầu lia lịa.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động vang lên, quay về Đường Vũ Nhu áy náy nở nụ cười, sau đó lấy ra điện thoại di động, khi thấy là Thu Nhượng Hi đánh tới sau, Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co gật một thoáng.

Tần Mộ Ca nữ nhân này sẽ không là tìm Thu Nhượng Hi khi giúp đỡ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trở về đưa cho Vũ Nhu

Thu Nhượng Hi văn phòng, Diệp Tầm Hoan đã không phải lần đầu tiên đến rồi, mà là lần thứ ba!

Văn phòng trang trí phong cách đồng thời không xa hoa, trái lại lộ ra một luồng cổ điển trang nhã khí tức.

Trầm hương mộc bàn làm việc, trên bàn bày nhất điệp điệp tư liệu, còn có một đài một thể cơ điện não cùng một máy vi tính xách tay, ông chủ ghé tựa mặt sau là một cái giá sách, bày ra các loại thư tịch, cùng Thu Nhược Hi ở Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong thư phòng thư tịch có chút tương tự, chủng loại rất nhiều.

Mà ở một bên còn bày ra các loại danh nhân tranh chữ cùng đồ sứ.

Bất quá căn cứ Diệp Tầm Hoan nhìn ra, Thu Nhược Hi này trong phòng làm việc danh nhân tranh chữ cùng đồ sứ đều không nhất định có nàng cái kia cái bàn làm việc giá tiền quý!

Phải biết trầm hương mộc cổ tới nay liền là phi thường quý báu vật liệu gỗ, cũng là hàng mỹ nghệ thượng thừa nhất nguyên liệu. Rõ ràng, thanh toán xong hai đời, cung đình Hoàng thất đều tôn trọng dùng này làm bằng gỗ thành các loại thư phòng đồ vật, công nghệ tinh tế, cùng tề giác chế tác tương đồng.

Hơn nữa nồng nặc xa xưa đặc biệt hương vị, ở khoa học phát đạt hôm nay vẫn không có pháp lấy nhân công hợp thành phục chế, đồng thời trầm hương mộc hiện tại đã gần lâm tuyệt diệt!

Hơn nữa căn cứ Diệp Tầm Hoan biết, hiện tại trầm hương mộc giá cả mỗi khối liền cao tới một ngàn nguyên một khối!

Thu Nhược Hi này bàn làm việc nặng bao nhiêu Diệp Tầm Hoan không rõ ràng, nhưng có thể khẳng định chính là đồ chơi này tuyệt đối là giá trên trời!

Sợ rằng cũng không nghĩ ra, này xem ra tràn ngập cổ điển trang nhã trong phòng làm việc một chiếc bàn làm việc chính là một cái giá trên trời đồ vật chứ?

Nhìn trước mặt Thu Nhược Hi tầm kia đủ khiến bất kỳ nam nhân vì đó si mê khuôn mặt xinh đẹp, Diệp Tầm Hoan trong lòng thể dài nhè nhẹ lên, nếu không là... Lập tức Diệp Tầm Hoan trong con ngươi lóe qua một tia vẻ thống khổ, nhưng rất nhanh sẽ bị hấn che đi, đồng thời không có bị Thu Nhược Hi cho nhận ra được.

Diệp Tầm Hoan như là trở lại nhà của chính mình bên trong giống như vậy, đặt mông ngồi ở trên ghế salông, đồng thời từ trên người mò ra thuốc lá, cho mình nhen lửa, bắt đầu rút lấy.

Nhìn Diệp Tầm Hoan bộ kia cả lơ phất phơ đáng vẻ, Thu Nhược Hi hai tay chống đỡ ở trên bàn làm việc, lạnh giọng quát lên: "Diệp Tầm Hoan, nơi này là công ty, không phải ở nhà, ngươi..."

"Ta biết nơi này là công ty không phải nhà, nhưng là nơi này hiện tại không liên hai chúng ta sao?" Diệp Tầm Hoan thản nhiên nói: "Vẫn là tùy ý một điểm được!"

"Nói đi, tìm ta có việc gì!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi tăng tăng hừ lạnh một tiếng, nói thật sự, nàng Thu Nhược Hi nắm Diệp Tầm Hoan là thật không có chút nào biện pháp.

"Ta nghe Tần tổng nói, nàng mấy ngày nay để người bồi Tô Cô Yên..."

"Nàng tìm người cáo trạng?"

"Cáo trạng?" Thu Nhược Hi tỉnh xảo trên khuôn mặt hoàn mỹ lộ ra một đạo vẻ nghi hoặc: "Có ý gì?"

Nhìn Thu Nhược Hi cái kia nghi hoặc biểu hiện, Diệp Tầm Hoan bắt đầu buồn bực lên, lẽ nào Tần Mộ Ca không có cáo trạng, cái kia Thu Nhược Hi tìm chính mình làm gì à?

"Không có chuyện gì, người tiếp tục!"

Thu Nhược Hi cũng không có hỏi Diệp Tầm Hoan tại sao Tần Mộ Ca muốn cáo trạng, lại cáo cái gì hình, liền tiếp tục nói: "Tô Cô Yên là công ty chúng ta một cái rất trọng yếu khách hàng, hợp tác đồng bọn, mấy ngày nay nếu là do người bồi tiếp nàng, ta hi vọng người có thể từ công ty đại cục xuất phát, cân nhắc, không muốn cho ta đùa nghịch tiện..."

"Ăn thua gì đến ta." Diệp Tầm Hoan không mặn không nhạt nói ra: "Ta lại không phải tổng giám đốc..."

Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, cặp kia mê người con mắt nhất thời bắn ra một đạo tàn khốc: "Ngươi..."

"Công ty là người, tiền là người kiếm lời, người lại không cho ta, ta dựa vào cái gì từ đại cục lo lắng..." Diệp Tầm Hoan bĩu môi nói: "Lần trước yếu điểm tiền cũng không cho!"

"Ta không phải cho người một triệu à!" Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Tuy rằng lúc trước ngoài miệng nói xong không cho Diệp Tầm Hoan tiền, nhưng cuối cùng Thu Nhược Hi vẫn là cho.

"Một triệu người còn không thấy ngại nói, người nhưng là tới tập chung chung trên dưới mấy trăm ngàn di động người, người cho chồng người một triệu Hoa Hoa, người cảm giác nhiều sao?"

Đối với Diệp Tầm Hoan loại này không chút nào muốn da mặt, lấy để nữ nhân nuôi hấn làm vinh nam nhân, Thu Nhựt Hi là lần thứ nhất thấy, hơn nữa càng bị Diệp Tầm Hoan này da mặt dày cho sâu sắc đánh bại rồi!

"Nói như vậy, ngươi là muốn bỏ gánh không làm?"

"Lão bà, ngươi có biết hay không Tô Cô Yên nữ nhân kia rất nguy hiểm, ngày hôm nay liền có người muốn giết nàng, để ta vẫn bồi tiếp hấn, các ngươi đây là đem ta hướng về hồ lửa bên trong đây a!" Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói: "Ngươi làm như vậy, ta bỏ mẹ ta biết không?"

"Ngươi có ý gì?"

"Ta bỏ mẹ ta mau tới, ngươi nói bọn họ nếu như biết rồi, ngươi để ta bồi nguy hiểm như vậy một nhân vật, ngươi nói bọn họ sẽ làm sao?" Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi lộ ra một đạo cười gian về.

"Ngươi uy hiếp ta?" Thu Nhựt Hi âm thanh trở nên càng thêm lạnh lên, liền phảng phất trời đông giá rét khí trời giống như vậy, lạnh lẽo thấu xương!

"Ta nói chính là sự thực!" Diệp Tầm Hoan không nhanh không chậm nói ra: "Vì kiếm tiền, mang lão công mình mệnh đều cho không thêm đến xia, ngươi Thu Nhựt Hi tuyệt đối là cái thứ nhất như vậy chơi."

"Nói, điều kiện của ngươi!" Thu Nhựt Hi nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không thể làm gì: "Muốn bao nhiêu tiền, mới bỏ qua!"

Cha mẹ chính mình nhưng là phải đến rồi, đến thời điểm tên khốn kiếp này cái miệng này nếu như thêm mắm dặm muối nói một phen, lấy cha mẹ mình đối với hấn yêu thích, chính mình thiếu không được bị phê đầu.

Hơn nữa Diệp Tầm Hoan mỗi lần như vậy, đều là có mục đích, cũng là muốn cùng nàng Thu Nhựt Hi bàn điều kiện.

"Đừng động một chút là đàm luận tiền có được hay không, đây người hơi tiền vị, còn làm ta thật giống rất không tiền giống, cần ngươi cứu tế mới có thể tiếp tục sống..."

"Vậy ngươi đến cùng muốn làm gì?" Thu Nhựt Hi đem cái kia trắng nõn hàm răng cho cắn khảnh khách vang lên.

Diệp Tầm Hoan cười hi hi: "Tối ngày hôm qua ta đêm xem sao trời, phát hiện Tử Vi tinh đông di..."

"Ngươi đến cùng muốn nói điều gì?"

"Đêm nay nghỉ động phòng..."

"Ngươi chết đi cho ta!"

Dứt tiếng. Thu Nhựt Hi trực tiếp nắm lên trước mặt ông đưng bút hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

"Vèo!"

Ngay trong ông đưng bút đến Diệp Tầm Hoan trước mặt thời điểm, Diệp Tầm Hoan cấp tốc đưa tay phải ra, đem này chất gỗ ông đưng bút cho nắm ở trong tay, đồng thời một mùi thơm mùi vị bay tới Diệp Tầm Hoan trong lỗ mũi!

Mẹ nó!

Đồ chơi này cũng đúng trầm hương mộc?

Này nếu không phải là bị chính mình bắt lại, đập xuống đất hoặc là nện ở trên người mình, vật này không phải ném hỏng.

Cái này phá sản lão nương môn, chẳng lẽ không biết vật này giá trị hơn triệu sao?

"Thứ tốt, trầm hương mộc, ta nhận lấy rồi!" Diệp Tầm Hoan thường thức một phen sau thần nhiên nói: "Vừa vặn Vũ Nhu văn phòng vẫn không có ông đưng bút, trở về ta đi đưa cho nàng, nàng nhất định yêu thích!"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Thu Nhựt Hi hô hấp nhất thời trở nên trở nên dồn dập, tên khốn kiếp này lại muốn nắm đồ vật của chính mình đi đưa cho những nữ nhân khác, đi tán gái!

Giờ khắc này, Thu Nhựt Hi có loại muốn kích động đến mức muốn nhảy lên.

Dám đảm nhận : dám ngay ở lão bà mình trước mặt, nói đưa cho những nữ nhân khác đồ vật, hơn nữa còn là giá trị trăm vạn đồ vật, Diệp Tầm Hoan không thể nói là không tiền khoáng hậu, nhưng cũng tuyệt đối là chưa từng có.

Một dạng ai dám đảm nhận : dám ngay ở lão bà mình trước mặt, toát ra một bộ ta muốn đi phao những nữ nhân khác ý tứ a!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Thành công buồn nôn đến chính mình

Nhìn trước mặt ngồi ở trên ghế salông thưởng thức chính mình do trầm hương mộc đúc thành ống đựng bút, Thu Nhược Hi cất lực khống chế trong lòng mình kích động đến mức muốn nhảy lên!

"Diệp Tầm Hoan, ta bất luận ngươi dùng biện pháp gì, tương lai trong vòng mấy ngày cho ta bồi tốt Tô Cô Yên."

Thu Nhược Hi ánh mắt như ác liệt giống như lưỡi đao, ở Diệp Tầm Hoan trên người oan đến oan đi, nếu như ánh mắt có thể giết người, như vậy hiện tại Diệp Tầm Hoan đã sớm bị Thu Nhược Hi ánh mắt cho giết chết.

Thu Nhược Hi lần nữa đem đề tài cho kéo tới Tô Cô Yên trên người, Diệp Tầm Hoan không thể không ngẩng đầu lên nhìn về phía Thu Nhược Hi: "Ngươi có biết hay không nữ nhân kia rất nguy hiểm, có người muốn giết nàng, hơn nữa ngày hôm nay còn. . ."

"Ngươi không phải rất có năng lực đánh à. . ."

"Ta đối phó tiểu mao tặc xác thực rất lợi hại, nhưng là đại tỷ, đó là sát thủ a. . ."

"Ta mặc kệ, ngươi nhất định phải cho ta cùng Tô Cô Yên giữ gìn mối quan hệ." Thu Nhược Hi dường như bé gái nhà giống như, bắt đầu đùa nghịch nổi lên tiểu tính tình.

"Ngươi mặc kệ, ta cũng mặc kệ!" Diệp Tầm Hoan nắm bắt âm thanh mô phỏng theo Thu Nhược Hi nói rằng.

"Ngươi. . ."

Nhìn thấy Thu Nhược Hi cái kia bắt đầu ngưng tụ hỏa diễm ánh mắt, Diệp Tầm Hoan lập tức nói: "Nàng đối với ngươi rất trọng yếu?"

"Đúng!" Thu Nhược Hi lạnh lùng nói: "Rất trọng yếu!"

"Còn trọng yếu hơn ta sao?"

"Ngươi có ý gì?"

"Nàng nguy hiểm như thế còn để ta đi cùng nàng, ngươi không phải đem ta hướng về hố lửa bên trong đẩy sao?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan thật giống nghĩ tới điều gì giống, lập tức kinh hô: "Há, ta biết rồi, có phải là ngươi lại tìm một cái tiểu bạch kiểm, vì lẽ đó ngươi muốn mượn muốn giết Tô Cô Yên người tay, sau đó đem ta chơi chết, sau đó hai ngươi là có thể tướng mạo tư giữ. . ."

"Ta cho ngươi biết, Thu Nhược Hi, ngươi nằm mơ. . ."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi mũi đều sắp bị tức sai lệch, tên khốn kiếp này coi chính mình là thành người nào rồi!

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Thu Nhược Hi bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận thân thể mềm mại một trận run rẩy, trước ngực cái kia sừng sừng cao vót Thánh nữ phong cũng theo trên dưới không ngừng mà lay động đồng thời, một bộ vô cùng sống động tư thế.

Xem Diệp Tầm Hoan đều vì Thu Nhược Hi lo lắng, này hai đám quả cầu thịt có thể hay không từ trong y phục nhảy ra, có thể hay không âm một tiếng nổ tung!

"Lẽ nào ta nói không đúng sao?"

"Đứng đại gia ngươi!"

Thu Nhược Hi không nhịn được bạo cú lời thô tục, nàng là thật sự bị Diệp Tầm Hoan nhanh cho tức chết rồi.

Nàng Thu Nhược Hi là hạng người như vậy sao?

Coi như xem Diệp Tầm Hoan không vừa mắt, nghĩ muốn thu thập hắn, chính mình cần tiếp tay của người khác sao?

Chỉ cần tuyên bố đi ra ngoài, Diệp Tầm Hoan là chính mình lão công, liền không biết sẽ có bao nhiêu người muốn chơi chết hắn đây!

"Wow, lão bà, nguyên lai ngươi cũng sẽ bạo lời thô tục." Diệp Tầm Hoan như là phát hiện tân đại lục giống như vậy, cực kỳ kinh ngạc nhìn Thu Nhượng Hi.

"Diệp Tầm Hoan, ngươi đừng tưởng rằng tất cả mọi người đều giống như ngươi xấu xa như vậy." Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng: "Ta để ngươi bồi tiếp Tô Cô Yên, chỉ là vì ta ở chuyện làm ăn trên sân cần sự giúp đỡ của nàng!"

"Nói như vậy Tô Cô Yên thật sự đối với ngươi rất trọng yếu?"

"Phải!" Thu Nhượng Hi tăng tăng nói ra: "Gần nhất ta sẽ xin mời Tô Cô Yên ăn cơm!"

"Được rồi, đã như vậy, như vậy ta liền cẩn thận cùng nàng đi!" Diệp Tầm Hoan bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Không nói chuyện trước tiên nói ở mặt trước, nếu như Tô Cô Yên để ta cùng nàng ngủ làm sao bây giờ?"

"Ta như thế soái, như thế có nam nhân vị, chuyện như vậy không phải là không có khả năng, đến thời điểm ngươi nói ta là đồng ý đây, vẫn còn do dự một thoáng, giả vờ rụt rè một lát sau ở đồng ý đây. . ."

Thu Nhượng Hi giờ khắc này hầu như muốn nổi khùng, nàng gặp qua vô số không biết xấu hổ bị nam nhân, thế nhưng những người đàn ông kia cùng Diệp Tầm Hoan so ra căn bản không ra gì, hoàn toàn là như gặp sự phụ!

Diệp Tầm Hoan nếu như không biết xấu hổ đây, căn bản không kiêng dè gì.

"Liền đáng đáp kìa, Tô Cô Yên sẽ coi trọng ngươi, trừ phi nàng mất mìn."

"Ngươi đều có thể giả cho ta, nhân gia coi trọng ta liền mất mìn, vậy còn ngươi?"

"Ta đó là bị bức ép."

"Nói ta thật giống không phải là bị bức giống."

"Ngươi. . ."

"Được rồi, được rồi, Tô Cô Yên ta giúp ngươi quyết định."

Ngược lại Diệp Tầm Hoan đã chối từ không xong Tô Cô Yên, như vậy đơn giản liền dứt khoát ngay ở trước mặt Thu Nhượng Hi mặt đồng ý.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đồng ý, Thu Nhượng Hi cái kia tái nhợt sắc mặt chậm rãi trở nên hơi chuyển biến tốt lên.

Tuy rằng nàng không thích Diệp Tầm Hoan, thậm chí là phản cảm, thế nhưng là không phải không thừa nhận cái tên này ở đối phó nữ nhân mặt trên rất có một bộ, đặc biệt là cái miệng đó, càng là có thể đem trắng đen điên đảo.

"Nếu như không có chuyện gì, ta trước hết đi rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền cầm trầm hương mộc rên đúc mà thành ống đựng bút, làm dáng muốn rời khỏi Thu Nhượng Hi văn phòng.

"Chờ một chút!"

"Còn có chuyện gì?"

"Ngày mai ba mẹ ta liền đến, đến thời điểm theo ta đi phi trường đón bọn họ."

"Ngày mai sẽ đến?" Diệp Tầm Hoan lập tức nghiêng đầu qua chỗ khác, hơi kinh ngạc nhìn Thu Nhượng Hi.

Tuy rằng trước đó Thu Nhượng Hi đã nói cho hắn, hắn cha vợ cùng cha mẹ vợ hai ngày nay sẽ đến, nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng không nghĩ tới sẽ nhanh như thế!

Hầu như cùng tập kích gần như.

"Nhớ kỹ, không nên quên, ngày mai theo ta đi thấy bọn họ!"

"Ồ!" Diệp Tầm Hoan qua loa một câu, liền lần nữa hướng về bên ngoài đi đến.

"Chờ một chút!"

"Ngươi còn có chuyện gì?"

"Mang đồ vật của ta lưu lại." Thu Nhược Hi nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan nói rằng.

Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn bút trong tay của chính mình đồng: "Hiện tại đồ chơi này người coi như làm là ta bồi Tô Cô Yên thù lao đi!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan lần nữa hướng về bên ngoài đi đến, đồng thời xem bút trong tay đồng nói ra: "Xinh đẹp như vậy ông đừng bút, Vũ Nhu nhất định sẽ yêu thích!"

"Đến thời điểm nếu có thể ăn nữa một lần ma cay nóng, phỏng chừng liền không cần về nhà đi, khả khả. . ."

Diệp Tầm Hoan mà nói một chữ không rơi toàn bộ đều rơi vào Thu Nhược Hi trong tai.

Nhất thời Thu Nhược Hi cái kia hào không chút tỳ vết nào khuôn mặt xinh đẹp lập tức bị một tầng sương lạnh bao vây, một đôi phản quyền cũng bị chặt chẽ nắm ở cùng nhau.

Tên khốn kiếp này, tán gái liền tán gái, lại vẫn ở ngay trước mặt chính mình nói, hấn tuyệt đối là cố ý chọc giận chính mình. . .

Nhưng là tại sao chính mình sẽ tức giận a, chính mình làm sao có thể tức giận chứ?

Hấn đi tán gái, chính mình không vừa vặn lạc cái thanh tĩnh sao?

Có thể làm sao liền tức giận chứ?

Đúng, nhất định là hấn thành công buồn nôn đến chính mình!

Diệp Tầm Hoan đang đi ra Thu Nhược Hi trong phòng làm việc, liền trực tiếp đi tìm Đường Vũ Nhu.

Khi trở lại Đường Vũ Nhu trong phòng làm việc, Diệp Tầm Hoan mang này ông đừng bút đưa cho Đường Vũ Nhu sau, Đường Vũ Nhu trên mặt tràn ngập sắc mặt vui mừng.

"Tầm hoan, làm sao thơm như vậy a. . ."

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói sau, Diệp Tầm Hoan ở trong lòng nói ra: Trầm hương làm bằng gỗ tạo ông đừng bút có thể không thơm không?

Thế nhưng câu nói này Diệp Tầm Hoan không có nói ra, Đường Vũ Nhu nhưng là trình độ học vấn cao nhận thức, coi như chưa từng thấy trầm hương mộc, cũng nhất định nghe nói qua đồ chơi này có giá trị không nhỏ.

Vạn nhất đến lúc nha đầu này biết rồi, không nữa muốn, chẳng lẽ mình còn muốn cho Thu Nhược Hi đưa trở về hay sao?

"Khả năng là chế tạo thương ở chế tạo thời điểm, tăng thêm một chút hương liệu đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Khang gia huynh đệ sợt sệt

Một buổi chiều, Diệp Tầm Hoan cũng không có nhân rồi, hoàn toàn đang giúp Đường Vũ Nhu chọn có thể nhập chức giám sát bộ người tuyển, bất quá cũng may toàn bộ đều giải quyết, trong đó có mấy cái đều là cùng Đường Vũ Nhu tư giao rất tốt, nữ có nam có, hơn nữa làm người cũng vẫn tính ngay thẳng, liền đều bị đưa tới.

Dù sao Đường Vũ Nhu vừa đi nhậm chức, nhất định phải có chính mình mấy cái tâm phúc mới được, người ở bên cạnh chính là lựa chọn tốt nhất.

Đừng xem Hoàng Đồ Tập Đoàn một mảnh gió êm sóng lặng, thế nhưng mỗi người đều có mỗi người vòng tròn, lên tới chủ quản quản lý, xuống tới phổ thông công nhân đều có chính mình vòng tròn.

Có thể nói chức tràng chính là một cái thu nhỏ lại hình xã hội bản hình, trong xã hội có giai cấp, chức tràng cũng có, xã hội bên trong câu tâm đầu giác, chức trên sân càng là không cần phải nói...

Diệp Tầm Hoan cảm giác lão Lý không sai, hơn nữa Đường Vũ Nhu cũng có cảm giác giống nhau, liền hai người tính toán một thoáng, trực tiếp mang lão

Lý từ phía dưới cho kéo tới, từ nay về sau trở thành giám sát bộ một thành viên, có thể nói là tiện sát không ít người.

Hiện tại Diệp Tầm Hoan mới xem như là biết, lão Lý nguyên lai gọi Lý Đức vương, một cái rất thô, hoàn toàn phù hợp thế kỷ trước bốn mươi, năm mươi năm tên!

Đối với này, Lý Đức vương đối với Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu có thể nói là thiên ân vạn tạ, đồng thời Lý Đức vương cũng rất sẽ đến sự, trực tiếp mời Diệp Tầm Hoan sau khi tan việc đi đại bảo đảm kiện.

Bắt quả lại bị Diệp Tầm Hoan cho từ chối.

Không phải Diệp Tầm Hoan không thích đại bảo đảm kiện, mà là Diệp Tầm Hoan cảm giác dùng tiền đại bảo đảm kiện, vô vị, không tính khiêu chiến, chỉ cần có tiền là có thể được!

Còn không bằng đi trong quán rượu tìm kiếm điểm kích thích cảm, còn cái gì vậy miễn phí, còn có thể có loại cảm giác thành công.

Đương nhiên hiện tại không phải có Đường Vũ Nhu sao, Diệp Tầm Hoan còn dự định chờ chút lái xe mang theo Đường Vũ Nhu đi tỉnh tương đây, vì lẽ đó liền từ chối.

Bắt quả nhưng là uyển ngôn cự tuyệt, dù sao nhân gia cũng là tốt bụng hảo ý, người nếu như mặt lạnh từ chối, không phải đánh người ta mặt sao?

Thời gian dường như trong lòng bàn tay sa, đều là ở người lơ đãng thời điểm, lặng yên không một tiếng động trôi qua, trong lúc vô tình, liền đến giờ tan sở.

Sau khi tan việc, Diệp Tầm Hoan liền cùng Đường Vũ Nhu bay thẳng đến dưới lầu đi đến.

Đi ra Hoàng Đồ Tập Đoàn sau, Diệp Tầm Hoan liền lôi kéo Đường Vũ Nhu bay thẳng đến Hoàng Đồ Tập Đoàn bãi đậu xe dưới đất mà đi, điều này làm cho Đường Vũ Nhu hơi kinh ngạc: "Tầm hoan, đây là..."

"Ca ngày hôm nay dẫn người đi căng gió!"

Nhưng là vẫn không có nhóm Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan đi tới bãi đậu xe, một cái người đàn ông trung niên liền lập tức hướng về Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu chạy tới.

Người đàn ông này cùng Khang Hoài Viễn có bảy, tám phần tương tự!

"Diệp thiếu, Diệp thiếu..."

Trong khoảnh khắc, người đàn ông này liền chạy đến Diệp Tầm Hoan bên người.

"Người là?"

"Diệp thiếu, bí nhân Khang Văn Viễn, là Khang Hoài Viễn ca ca..."

Nghe được Khang Văn Viễn giới thiệu sau, Đường Vũ Nhu khuôn mặt nhỏ lập tức trở nên sốt sắng lên không nói, đồng thời còn trở nên thương biến thành màu trắng, một cái tay cũng không kìm lòng được kéo Diệp Tầm Hoan cánh tay, phảng phất chịu đến kinh hãi!

Diệp Tầm Hoan âm thanh cũng vào đúng lúc này trở nên không quen lên: "Có việc..."

Khang Văn Viễn ở lâu quan trường, lập tức liền nghe ra Diệp Tầm Hoan trong thanh âm không quen, liền vội vàng nói: "Diệp thiếu, ngài không nên hiểu lầm, ta là tới thay ta ta nắm không hăng hái đệ đệ đến cho ngài cùng Đường tiểu thư xin lỗi, nếu như có cái gì chỗ đắc tội, còn hi vọng Diệp thiếu có thể rất lớn người bất kể tiểu nhân quá, tha ta cái kia không hiểu chuyện đệ đệ!"

"Đây là một điểm tâm ý, hi vọng Diệp thiếu cùng Đường tiểu thư có thể nhận lấy..."

Nói xong Khang Văn Viễn từ trên người lấy ra một tờ chi phiếu, trực tiếp đưa cho Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan nhìn lướt qua chi phiếu mặt trên con số, ở phát hiện là ba triệu sau khi, khẽ cau mày: "Người đây là ý gì?"

"Diệp thiếu, ta thật không biết ngài cùng Tiểu Cửu ca là huynh đệ, không biết ngài cùng Tô tiểu thư là bằng hữu, không phải vậy cho chúng ta mượn mười cái lá gan, chúng ta cũng không dám đắc tội ngài a, Diệp thiếu, cầu người giờ cao đánh khẽ, tha huynh đệ chúng ta hai người một con ngựa..." Khang Văn Viễn đây mặt khẩn cầu nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nếu như không phải kiêng kỵ hiện tại là giờ tan sở, tới tới lui lui đều là người, không chừng Khang Văn Viễn đã cho Diệp Tầm Hoan quỳ xuống.

Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn hai huynh đệ có thể nói rất là bi kịch.

Ngày hôm qua vừa động thủ trả thù Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu, hơn nữa ngay ngắn làm chờ chút để Diệp Tầm Hoan quỳ gối chính mình dưới chân xin tha mạng đẹp, nhưng là ai biết Mã Anh Tuấn bỗng nhiên mang theo một đám người đến rồi bệnh viện, không nói hai lời liền đem hai người bọn họ huynh đệ cho đánh một trận, đồng thời vẫn là bình đánh người không đánh mặt nguyên tắc, mạnh mẽ đánh cho một trận.

Đồng thời còn cảnh cáo nếu như bọn họ dám ở trên chộc Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu, Tiểu Cửu ca sẽ bọn họ ném đến trong biển, chết đuối là mệnh, yêm bất tử là vận may!

Lúc đó, Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn nhưng là nhanh hù chết.

Tuy rằng Khang Văn Viễn đang ở bên trong thế chế không giả, thế nhưng đối với vị này Tiểu Cửu ca hẳn chưa từng thấy quá, chỉ biết là Tiểu Cửu ca cùng Giang Trung thị mỗi cái đại lão quan hệ cũng không tệ, có thể nói là trắng đen thông ăn, liền ngay cả Giang Trung thị bí thư cùng thị trưởng thấy Tiểu Cửu ca cũng sẽ thân thiết chào hỏi.

Có thể làm cho Giang Trung thị lớn nhất có quyền lực người đều cùng Tiểu Cửu ca giao hảo, hẳn Khang Văn Viễn đáng là gì a!

Nhưng là ai biết ngày hôm qua mới vừa bị Mã Anh Tuấn cho đánh một trận, ngày hôm nay tinh thính lãnh đạo lại gọi điện thoại tới, đồng thời mạnh mẽ cảnh cáo hẳn Khang Văn Viễn một phen, nói cho hẳn, sáng tỏ nói cho hẳn Diệp Tầm Hoan không phải hẳn có thể đắc tội.

Trải qua nhiều mặt hỏi dò, Khang Văn Viễn mới biết, hóa ra là Tô Cô Yên nhúng tay.

Lần này để Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn hai huynh đệ triệt để hoảng rồi, một cái Tiểu Cửu ca liền đủ để bọn họ khó chịu, có thể hiện ở nửa đường lại giết ra Tô Cô Yên như thế một vị thần.

Tuy rằng bọn họ đồng thời không rõ ràng Tô Cô Yên bối cảnh, thế nhưng trên phố nghe đồn nói, nữ nhân này sau lưng có rất lớn chỗ dựa, hơn nữa còn cùng chính quyền móc nối!

Càng không tốt hơn gây, so Tiểu Cửu ca còn khó hơn triền, cảnh này khiến hai người bọn họ huynh đệ cuống lên, này không bởi Khang Hoài Viễn hiện tại bị thuê xe đã không thể tự gánh vác nằm ở bệnh viện, Khang Văn Viễn liền lập tức tìm đến Diệp Tầm Hoan bồi tội, hơn nữa vừa ra tay chính là ba triệu bồi tội phí!

"Diệp thiếu, ngài lượng lớn có lượng lớn, tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, không nên cùng chúng ta chấp nhặt, cầu người giờ cao đánh khẽ, tha huynh đệ chúng ta hai người, ngày sau Diệp thiếu nếu là có dận dò, chỉ cần chúng ta huynh đệ có thể làm, tuyệt không chối từ..." Khang Văn Viễn một mặt căng thẳng mà lại thấp thỏm nói rằng.

Diệp Tầm Hoan thời khắc này cuối cùng đã rõ ràng rồi, hóa ra là Tiểu Cửu nhúng tay, không trách đây.

Chỉ là để Diệp Tầm Hoan nghi hoặc lúc, Tô Cô Yên nữ nhân này làm sao cũng nhúng tay?

Nàng muốn làm gì, bảo vệ mình, vẫn là muốn nói cho chính mình, nàng hiện tại một câu nói có thể quyết định vô số người sinh tử?

Hiện tại nhưng là giờ tan sở, lui tới đều là người, không ít Hoàng Đồ Tập Đoàn cao tầng cũng nhìn thấy Khang Văn Viễn cầu khẩn nhiều lần quay về Diệp Tầm Hoan không biết nói gì đó.

Khang Văn Viễn làm sao một bộ cầu khẩn nhiều lần đáng đáp, hơn nữa không hề chú ý cùng trường hợp, cái này Diệp Tầm Hoan rốt cuộc là ai?

Trong lúc nhất thời mọi người không thể không bắt đầu suy tư lên.

Có thể làm cho cục công thương lão đại như vậy ăn nói khép nép, thậm chí mang theo lấy lòng dáng vẻ, không phải là ai đều có thể làm được.

Đồng thời tình cảnh này còn rơi vào mới vừa mới đi tới bãi đậu xe Tàn Mộ Ca trong tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Tìm Tiểu Cửu ca

Tàn Mộ Ca đang nhìn đến trước mặt một màn sau khi, trên mặt lộ ra một đạo vẻ kinh ngạc, trước nàng nhưng là còn đang lo lắng Khang Văn Viễn sẽ trả thù Diệp Tầm Hoan, thậm chí đều chuẩn bị nhắc nhở Diệp Tầm Hoan phải cẩn thận.

Nhưng bởi Diệp Tầm Hoan miệng tiện, Tàn Mộ Ca sẽ không có nói.

Thế nhưng bây giờ ở thấy cảnh này sau, Tàn Mộ Ca tại chỗ sững sờ, Khang Văn Viễn dĩ nhiên đối với Diệp Tầm Hoan cầu khẩn nhiều lần, đây rốt cuộc

là tình huống thế nào?

Lấy Khang Văn Viễn làm người, đang nhìn đến chính mình đệ đệ bị người cho thuê xe thể thao như vậy sau, làm sao biết như vậy khúm núm đây?

Trừ phi người này là hán không trêu chọc nổi!

Diệp Tầm Hoan cũng cảm nhận được ánh mắt của những người khác, thậm chí cười khổ không ngớt, chính mình vốn định biết điều, có thể làm sao thương thiên không cho.

Khang Văn Viễn bởi vậy, ngày sau sợ sợ rằng muốn biết điều cũng không được!

Nếu không thể biết điều, vậy thì kiên cố đi!

"Cút!" Diệp Tầm Hoan lạnh lùng quay về Khang Văn Viễn phun ra một chữ.

Khang Văn Viễn khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, cũng không hề rời đi, mà là tiếp tục nín thở cười nói: "Diệp thiếu, Tiểu Cửu ca cùng Tô tiểu thư nơi đó. . ."

"Ta tự có sắp xếp!"

Khang Văn Viễn nhưng là ở lâu quan trường, đối với cái gọi là đạo lý đối nhân xử thế so với ai khác đều hiểu, bây giờ Diệp Tầm Hoan đều nói như vậy, nếu như hán còn phải tiếp tục dây dưa xuống, như vậy liền có vẻ hơi không biết phân biệt.

"Diệp thiếu, vật này ngài thu, xem như là cho Đường tiểu thư bồi tội. . ."

Nói xong Khang Văn Viễn liền đem chi phiếu cẩn thận từng li từng tí một kín đáo đưa cho Diệp Tầm Hoan.

Lại tiện nghi không chiếm đó là khôn khéo, đưa tới cửa tiền, không cần thì phí.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đem tiền cho nhận lấy sau khi, Khang Văn Viễn thở phào nhẹ nhõm.

Diệp Tầm Hoan nếu đem tiền nhận lấy, như vậy nói cách khác, hán sẽ không ở để Tiểu Cửu ca cùng Tô Cô Yên làm khó dễ huynh đệ bọn họ hai người.

Diệp Tầm Hoan mang theo Đường Vũ Nhu trực tiếp ngồi lên rồi chính mình cái kia chiếc Mercedes s cấp bạc xe!

Nếu như trước Khang Văn Viễn chưa từng xuất hiện, đối với Diệp Tầm Hoan có Mercedes-Benz s cấp bạc xe, Đường Vũ Nhu tuyệt đối sẽ kinh ngạc, thế nhưng hiện tại nàng không có.

Đường Vũ Nhu tuy rằng ngại ngùng hơn nửa hướng nội, nhưng nhân gia không ngốc a, ngược lại thập phần thông minh, có thể làm cho cục công thương lão đại như vậy khúm núm, như vậy đủ để chứng minh Diệp Tầm Hoan lại lịch không nhỏ, có Mercedes-Benz s cấp bạc xe rất bình thường.

Tọa sau khi lên xe, Diệp Tầm Hoan nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Làm sao, bị sợ rồi?"

"Không. . . Không phải, tầm hoan người. . ."

"Ta là người như thế nào đúng không?"

Đường Vũ Nhu gật gật đầu.

"Kỳ thực đi, ta là một cái hồng ba đòi, như Khang Văn Viễn bọn họ những người này ở trong mắt ta chính là căn bã, ta tùy tiện một cước liền có thể giẫm chết. . ."

"Thật sự?"

"Đương nhiên!"

"Vậy sao người tới nơi này đi làm?"

"Này không phải ta biết ở đây có thể gặp phải người sao?" Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Đường Vũ Nhu trên gương mặt lóe qua một đạo ngượng ngùng tâm ý, đồng thời trong lòng chỉ cảm thấy như là ăn mật ong như nhau ngọt!

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu cái kia ngượng ngùng dáng dấp, Diệp Tầm Hoan rất muốn ôm trụ Đường Vũ Nhu ở nàng cái kia đó bồng bồng trên gương mặt hôn một cái, nhưng cũng cố nén trong lòng cái kia phản kích động nói: "Có muốn hay không gặp gỡ Tiểu Cửu?"

"A!" Đường Vũ Nhu sững sờ: "Người muốn đi gặp Tiểu Cửu ca sao?"

"Đúng, có muốn hay không đi gặp thầy. . ."

"Có thể không?" Đường Vũ Nhu trong con ngươi hiện lên một đạo vẻ chờ mong, nhưng cũng cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Tiểu Cửu ca nhưng là Giang Trung thị thần bí nhất người, gặp qua hắn chân thực diện mạo cũng không có nhiều người, hơn nữa có thể cùng hắn nói chuyện, người nào không phải quan to hiển quý.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan muốn mang hắn đi gặp thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, thập phần thần bí Tiểu Cửu ca, Đường Vũ Nhu trong lòng mơ hồ có chút kích thích động.

"Đi, ta ngày hôm nay liền cho ngươi đi gặp gỡ Tiểu Cửu."

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền khai lái xe.

"Bất quá Tiểu Cửu người này rất tiện, đến thời điểm nếu như trong lời nói có chút bất kính, ngươi cũng không nên tức giận!"

"Ta biết!" Đường Vũ Nhu lý giải gật đầu.

Đại lão mà, một dạng đều sẽ có tỷ tức giận, huống chi vẫn là Tiểu Cửu ca loại này đại lão.

Diệp Tầm Hoan cũng không hề nói gì, liền trực tiếp lái xe rời đi Hoàng Đồ Tập Đoàn đi tìm Tiểu Cửu.

Mà ngay trong Diệp Tầm Hoan rời đi thời điểm, Tàn Mộ Ca rốt cục xuất hiện ở bãi đậu xe, nhìn cái kia rời đi xe con, Tàn Mộ Ca một mặt suy tư.

Bất quá đang nhìn đến Khang Văn Viễn vẫn không có rời đi, mà là đứng ở một bên trên mặt mang theo nhếch nhếch cười không ngừng mà vỗ tay sau, Tàn Mộ Ca bay thẳng đến Khang Văn Viễn đi tới.

Trong khoảnh khắc, Tàn Mộ Ca liền đến Khang Văn Viễn bên người.

"Khang cục trưởng. . ."

Nghe được mê người gọi mình, Khang Văn Viễn lập tức nghiêng đầu qua chỗ khác, hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại.

"Hóa ra là Tàn tổng a!" Khang Văn Viễn thu hồi trước trên mặt cái kia nhếch nhếch cười, đằng hoàng trình trọng nhìn Tàn Mộ Ca nói ra: "Tàn tổng tìm ta có chuyện gì không?"

"Khang cục trưởng, vừa. . ."

"Há, ngươi nói Diệp thiếu a, không có chuyện gì, tùy ý hàn huyên vài câu!"

"Thật sao?" Tàn Mộ Ca khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười ý vị thâm trường: "Ta nhưng là nhìn thấy ngươi cùng một cái cấp ba cầu như nhau nhếch nhếch cười. . ."

Đánh người không đánh mặt, vạch khuyết điểm không bóc sẹo.

Khi nghe đến Tàn Mộ Ca câu nói này sau, Khang Văn Viễn sắc mặt lập tức trở nên trở nên âm trầm: "Tàn tiểu thư, ta hi vọng ngươi có thể chú ý ngươi ngôn từ. . ."

"Làm sao, chẳng lẽ ngươi còn muốn đối với ta làm cái gì?"

Khang Văn Viễn khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng.

Tàn Mộ Ca nữ nhân này không phải là phổ thông nữ nhân, nhân gia là Hoàng Đồ Tập Đoàn thủ tịch chấp hành quan.

Nói cách khác, Tàn Mộ Ca là Thu Nhục Hi phát ngôn viên, là công chúng nhân vật, nếu như trừng trị nàng, không phải là đơn giản như vậy một chuyện.

"Khang cục trưởng, ta không có ý gì khác, chỉ là muốn hỏi một chút ngươi, chuyện gì thế này?"

"Cái gì chuyện gì xảy ra?"

Khang Văn Viễn làm sao có khả năng không hiểu Tàn Mộ Ca ý tứ, thế nhưng hắn không dám nói a!

Bất kể là Tiểu Cửu ca vẫn là Tô Cô Yên hai người đều nghiêm trọng đã cảnh cáo hắn, nếu như cho ngươi đối với người khác để lộ ra đi nửa cái tự, tuyệt đối sẽ làm cho hắn chết không có chỗ chôn.

Hai người kia hắn có thể không đắc tội được a.

"Nếu như không có chuyện gì, ta trước hết đi rồi!"

Nói xong Khang Văn Viễn liền ngẩng đầu ưỡn ngực rời khỏi nơi này.

Nhìn Khang Văn Viễn cái kia rời đi bóng lưng, Tần Mộ Ca lạnh rên một tiếng: "Cho thể diện mà không cần đồ vật, thật sự cho rằng trừ ngươi ra, ta không tra được sao?"

Diệp Tầm Hoan cũng không biết Tần Mộ Ca bây giờ đối với thân phận của chính mình sản sinh nồng đậm hiếu kỳ.

Bất quá coi như là biết rồi Diệp Tầm Hoan cũng không sẽ để ý.

Hắn giờ phút này đã mang theo Đường Vũ Nhu đi tới lần kia cùng Tần Mộ Ca có một pháo tình Dạ Bất Quy quán bar!

"Tiểu Cửu ca ở đây?"

Diệp Tầm Hoan gật gật đầu: "Đúng đi, ta dẫn ngươi đi tìm hắn!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền cùng Đường Vũ Nhu từ bên trong xe đi xuống, hướng về trong quán rượu đi đến.

Bởi hiện tại còn không phải sống về đêm bắt đầu thời gian, trong quán rượu khách cũng không có nhiều người, thế nhưng cũng không ít.

Đi vào quán bar sau khi, Diệp Tầm Hoan ánh mắt lập tức rơi vào hướng đông nam tới tám góc.

Trong góc ngồi một người đàn ông, ngay ngắn ôm máy vi tính, không biết đang làm gì!

Sau đó, Diệp Tầm Hoan liền lôi kéo Đường Vũ Nhu hướng về góc này đi đến, khi đi tới bên cạnh người đàn ông này sau, Diệp Tầm Hoan sắc mặt lập tức đen kịt lại.

Mẹ nó, tên khốn kiếp này dĩ nhiên ở xem ái tình động tác mãnh!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đường Vũ Nhu cùng Tiểu Cửu ban đầu lần gặp gỡ

Vẫn là nhận ra được có người hướng về chính mình đi tới, Tiểu Cửu chậm rãi quay đầu liếc mắt nhìn, khi thấy là Diệp Tầm Hoan sau khi liền lần nữa nghiêng đầu qua chỗ khác, đưa mắt rơi vào trên màn ảnh máy vi tính điện, tập trung tinh thần xem lên.

Diệp Tầm Hoan sắc mặt tại chỗ đen kịt lại, đại gia ngươi, ngươi thấy lão tử, dĩ nhiên một câu chăm sóc đều không đánh, còn cái gì vậy nghiêng đầu đi xem ngươi ái tình động tác mãnh.

Không thấy lão tử bên ngươi còn có người sao?

Hơn nữa còn là cô gái!

Tiểu Cửu là không có chú ý tới sao?

Hiển nhiên không phải, hắn chú ý tới Đường Vũ Nhu, bất quá ở Tiểu Cửu trong lòng Diệp Tầm Hoan vẫn luôn không phải món hàng tốt gì, hơn nữa có thể cùng với nàng đến quán ăn đêm này, coi như không xấu, cũng tuyệt đối được không đi nơi nào, này phi thường có nghệ thuật tiểu điện ảnh khẳng định xem qua, vì lẽ đó Tiểu Cửu trực tiếp lựa chọn không thấy.

"Đừng cái gì vậy nhìn, lão tử cho ngươi kịch thấu một thoáng, điện ảnh cuối cùng kết cục là nam sáng khoái, nữ cũng sáng khoái, kết cục phi thường hoàn mỹ. . ."

Vẫn ở tập trung tinh thần xem phim Tiểu Cửu khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, khuôn mặt không dễ phát hiện co giật một thoáng, cũng không quay đầu lại khinh bỉ nói: "Phí lời, mmb cách thức điện ảnh đều kết cục này, còn cần phải ngươi đến cho ta kịch thấu, ta xem chính là quá trình, quá trình ngươi hiểu không?"

Trong máy vi tính đôi cầu nam nữ kia đã bắt đầu rồi một hồi khoảng cách cận chiến, hơn nữa có vẻ thập phần kịch liệt.

Diệp Tầm Hoan đúng là không có cảm giác gì, thế nhưng Đường Vũ Nhu giờ khắc này cũng đã sắc mặt nổi lên đỏ ửng.

Nhân gia nhưng là cô gái ngoan ngoãn a, tuy rằng ở lên đại học thời điểm, có bạn cùng phòng ở xem, cũng từng muốn lôi kéo Đường Vũ Nhu xem, nhưng chỉ là liếc mắt nhìn liền xấu hổ không chịu nổi rồi đi, chớ nói chi là cùng hai Đại lão gia đồng thời nhìn.

Đây là Đường Vũ Nhu cùng Tiểu Cửu lần thứ nhất gặp mặt, cũng là này đời cũng khó khăn quên gặp mặt.

"Đừng đặc biệt sao nhìn. . ."

"Chờ một chút, ta đặc biệt sao toán toán hàng này có thể kiên trì mấy phút. . ." Tiểu Cửu chẳng biết xấu hổ nói rằng.

Diệp Tầm Hoan sắc mặt là triệt để đen kịt lại.

Tê liệt, này cái gì vậy nếu như nói ra, trong truyền thuyết Tiểu Cửu ca này tám hùng dạng, ở trong quán rượu ôm mấy vị tính xem ái tình động tác mãnh, ai cái gì vậy sẽ tin tưởng!

"Thật cái gì vậy xoa, ngoại trừ trò vui khởi động, hẳn dĩ nhiên chỉ kiên trì bảy phần chung." Tiểu chín phần mười xem thường nói rằng.

Nói xong Tiểu Cửu hơi hơi thở dài một tiếng: "Thật là Phù Tang nữ nhân cảm thấy uất ức a, này nếu để cho bọn họ hưởng qua Hoa Hạ đàn ông lợi hại, phỏng chừng những này tiểu quý đều cái kia cùng cây tầm đồ vật đều nên nhưng. . ."

"Người cái gì vậy cảm miệng cho lão tử!" Diệp Tầm Hoan không nhịn được gõ một cái Tiểu Cửu đầu.

Nếu như là bình thường, Diệp Tầm Hoan không ngại cùng Tiểu Cửu ngồi ở chỗ này tốt đẹp chứ tâm sự có chiều sâu như thế đề tài, thế nhưng hiện tại hẳn có thể không có chút nào nghĩ.

Nhân gia Đường Vũ Nhu nhưng là ở đây!

Chính mình nhưng là phải trong lòng nàng dựng nên hài lòng hình tượng đây!

Chỉ là này hài lòng hình tượng vẫn không có dựng nên đây, đi trực tiếp bị Tiểu Cửu cho phá hủy.

Bị Diệp Tầm Hoan gõ một cái đầu, Tiểu Cửu cũng không tức giận, trái lại cười hi hi, quay đầu nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Lão đại, người nghĩ như thế nào đến đến xem ta?"

"Lại vẫn mang theo một cái muội giấy, mới vừa ở quán bar câu sao?"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng điên cuồng co giật lên.

Thời khắc này, hẳn bắt đầu hối hận mang Đường Vũ Nhu tới gặp Tiểu Cửu, tên khốn kiếp này miệng thực sự là quá thích ăn đòn, hơn nữa lại vẫn bất động động não.

Lão tử nếu như ở quán bar câu muội giấy sẽ tới nơi này thấy người, lão tử sớm cái gì vậy lên lầu rồi!

Thời khắc này, Đường Vũ Nhu rốt cục thấy rõ Tiểu Cửu dung mạo.

Một tám xấu xa khuôn mặt tươi cười, liền hai đạo lông mày rậm nổi lên từng trận gọn sóng, thật giống vẫn luôn mang theo ý cười, loan loan, như là trong bầu trời đêm trong sáng thượng huyền nguyệt.

Da thịt trắng nõn tôn lên nhàn nhạt màu hồng sắc môi, tuấn mỹ đột xuất ngũ quan, xon khuôn mặt đẹp hình, đặc biệt tai trái lóe huyền ánh mắt sáng kim cương đỉnh tai, nhìn qua làm cho người ta một loại ánh mặt trời đẹp trai cảm giác, nhưng cũng gia nhập một tia bất kham.

Không chút nào như là một cái thể giới dưới lòng đất đại ca, nhìn qua căn bản không có một chút nào hung thần ác sát đáng vẻ, cùng nàng suy nghĩ trong lòng thập phần không hợp.

"Trường không sai a, ta tại sao không có chú ý tới ta quán bar đến rồi như thế một vị mỹ nữ a!" Tiểu Cửu ở Đường Vũ Nhu trên người nhìn lướt qua nói: "Người được đây, mấy ngày trước vừa ở chỗ này của ta. . ."

Diệp Tầm Hoan thấy thế, sợ Tiểu Cửu tám kia tiện miệng một khoan khoái, mang cái gì nói hết ra, liền vội vàng nói: "Đây là Đường Vũ Nhu, bằng hữu của ta!"

Đường Vũ Nhu?

Tiểu Cửu khi nghe đến ba chữ này sau khi, hơi run run, lập tức nhuyển nhúc nhích một chút yết hầu, âm thanh có chút run rẩy nói ra: "Lão đại, chuyện này. . . Vị này chính là Đường tiểu thư?"

Thời khắc này, Tiểu Cửu trái tim bắt đầu ầm ầm bắt đầu nhảy lên.

Hiện tại hẳn có loại muốn chết dục vọng.

Tê liệt, chính mình vừa đều nói cái gì, đều làm cái gì rồi!

Ngay ở trước mặt Đường Vũ Nhu mặt xem ái tình động tác mãnh, còn cái gì vậy thật giống lời bình một thoáng, đương nhiên này cũng không tính là cái gì, trọng yếu chính là chính mình mang Đường Vũ Nhu xem là đến quán bar này, tìm kiếm kích thích nữ nhân. . .

Xưa nay đến Giang Trung thị sau, Diệp Tầm Hoan nhưng là chưa từng có mang người đứng bên cạnh hẳn tới gặp quá hẳn, ở khách sạn câu nữ, tự mình rút từng thấy mấy cái!

Bây giờ Diệp Tầm Hoan mang theo người đứng bên cạnh hẳn, mang theo mang Đường Vũ Nhu đến rồi, không cần nghĩ cũng cái gì vậy biết đại biểu cái gì a.

Có thể chính mình cũng đã làm gì?

Ngắm lại lời của mình, Tiểu Cửu chính là một trận đau "bi", tê liệt, lão tử hình tượng a!

Diệp Tầm Hoan gian nan gật gật đầu.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan gật đầu sau khi, Tiểu Cửu lập tức khả khả đứng lên, chà xát tay, có vẻ hơi không biết làm sao nhìn Đường Vũ Nhu nói: "Đường tiểu thư, không. . . Không đứng, chị dâu a, ta không biết ngài là chị dâu, nếu như ta biết chị dâu là lời của ngài, ta. . ."

Nghe được Tiểu Cửu gọi mình chị dâu, Đường Vũ Nhu cái kia nguyên bản liền mang theo đồ ủng gò má, trở nên càng thêm hồng hào lên, mà thích như thể thân mật xưng hô, nàng Đường Vũ Nhu dĩ nhiên không có một chút nào tức giận, thậm chí còn có chút sắc mặt vui mừng, sau đó dư quang của khóe mắt nhìn lướt qua Diệp Tầm Hoan.

Nhìn Diệp Tầm Hoan là phản ứng gì.

Khi phát hiện Diệp Tầm Hoan một mặt sau khi bình tĩnh, Đường Vũ Nhu trong lòng chẳng biết vì sao trở nên càng thêm trở nên cao hứng.

"Đừng loạn cái quái gì thế gọi!" Diệp Tầm Hoan lần nữa đưa tay ra vỗ một cái Tiểu Cửu: "Ta cùng Vũ Nhu không phải là như người nghĩ, quan hệ của chúng ta rồi cùng tác phẩm nghệ thuật xuất sắc giống. . ."

Đối với này Tiểu Cửu bĩu môi khinh thường: "Hiện tại không phải cái kia quan hệ, sau đó ai nói chuẩn, lại nói mùa xuân chiếu vào tuyết trắng mặt trên, tuyết trắng liền lập tức hòa tan thành nước. . ."

"Nước, người hiểu!" Tiểu Cửu quay về Diệp Tầm Hoan nháy mắt nói rằng.

Lúc này, Diệp Tầm Hoan có loại muốn một cái tát đem Tiểu Cửu cho vỗ tới trên tường đi, khu đều chụp không tới kích động.

Tên khốn này, người cái gì vậy bình thường một chút sẽ chết người sao?

"Vũ Nhu, đây chính là Tiểu Cửu, cái kia nghe đồn bên trong thần long thấy đầu mà không thấy đuôi Tiểu Cửu ca." Diệp Tầm Hoan lười để ý tới Tiểu Cửu, liền đối với Đường Vũ Nhu nói ra: "Hiện tại người cùng thấy được chưa!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan giới thiệu sau, Tiểu Cửu đưa tay ra nhẹ nhàng đưa tay đặt ở trên trán, sau đó theo cái trán hướng về đỉnh đầu sờ soạng, một cái tự nhận là thập phần đẹp trai pose!

Nhưng khi nghe đến Diệp Tầm Hoan nửa câu nói sau sau, Tiểu Cửu suyết chút nữa từ trong miệng phun ra một cái lão máu!

"Tiêu chuẩn 2b thanh niên, cộng thêm thiếu năng!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Mỹ nữ uống một chén

"Lão đại, không mang theo người như thế bán thiêu người. " Tiểu Cửu đầy mặt không tình nguyện nói ra: "Người có thấy vô số mỹ nữ muốn gả cho thiếu năng sao?"

"Lời nói không hề quá đáng, chỉ cần huynh đệ ta một câu nói, người có tin hay không, tối hôm nay đều sẽ có vô số nữ nhân để ta chọn..."

"Lại nói 2b thanh niên nơi đó không tốt, 2b thanh niên sung sướng nhiều a!"

"Bớt ở chỗ này cho ta bản." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói.

Sau đó cùng Đường Vũ Nhu ngồi ở Tiểu Cừu một bên.

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan sau khi ngồi xuống, Tiểu Cừu cũng không có tiếp tục hô khan: "Lão đại, chị dâu, uống chút gì không?"

Tiểu Cừu này chị dâu có thể nói là càng gọi càng lừ, rất là trôi chảy.

Đúng là Đường Vũ Nhu như trước có vẻ hơi thật không tiện.

"Ngày hôm nay lái xe tới, liền không uống rượu..."

"Người trước đây lái xe còn uống thiếu sao?"

Tiểu Cừu lần nữa bóc Diệp Tầm Hoan gốc gác.

Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, hẳn thật sự rất muốn một cái tát đập chết Tiểu Cừu.

Tên khốn kiếp này, không nói thật có thể chết sao?

Diệp Tầm Hoan mạnh mẽ trợn lên một chút Tiểu Cừu.

Tiểu Cừu thấy thế cười hi hi: "Người không uống, chị dâu uống điếm thành chứ?"

Nói xong Tiểu Cừu trực tiếp hướng đi quầy bar, đi lấy tửu.

Tiểu Cừu đi rồi, Đường Vũ Nhu ôn nhu quay về Diệp Tầm Hoan hỏi: "Hắn đúng là Tiểu Cừu ca sao?"

Hiện tại Đường Vũ Nhu cảm giác trước mặt người đàn ông này không giống như là Tiểu Cừu ca, trên người hắn hoàn toàn không có một chút nào lão đại khí thế, hoàn toàn rồi cùng người bình thường như nhau.

Đặc biệt là cái kia nói chuyện giọng, toàn bộ một 2b thanh niên, hơn nữa lưu lý lưu khí, cũng như là một tên côn đồ cắc kè.

"Có phải là cùng người nghĩ tới có chút không giống?"

"Ừm!"

"Người nghĩ cái gì đáng vẽ?"

"Làm sao hắn là có lão đại khí thế đi, nhưng là hắn..."

Diệp Tầm Hoan khẽ cười một tiếng, đánh gãy Đường Vũ Nhu mà nói nói: "Có mấy người mặc vào long bào đều không biết như Thái tử!"

Người khác không biết Tiểu Cừu, hẳn Diệp Tầm Hoan làm sao có khả năng sẽ không biết đây, bình thường hắn chính là như thế một bộ đức hạnh, nhưng nếu như động lên tay đến, tuyệt đối liền sẽ biến thành một người khác.

Lãnh khốc vô tình, hơn nữa lại có vẻ thập phần khát máu.

Lại như là một đầu cuồng bạo giống như dã thú.

Vốn là Đường Vũ Nhu còn muốn đang nói cái gì, thế nhưng đang nhìn đến Tiểu Cừu một lần nữa đi trở về sau khi, liền đem đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng!

"Ta cũng không biết chị dâu thích uống cái gì, liền cầm một điếm rượu vang!" Tiểu Cừu cười tủm tỉm nói rằng, đồng thời lại cho Đường Vũ Nhu rót một chén.

"Cảm ơn!" Đường Vũ Nhu thập phần khách khí nói.

"Chị dâu không cần khách khí với ta." Tiểu Cừu thần nhiên nói: "Sau đó nếu như nghĩ ra được chơi, liền tới nơi này, nếu ai dám tìm người phiền phức, trực tiếp nói cho ta, xem ta không chơi chết hắn!"

Nói xong Tiểu Cừu trên người toát ra một đạo tàn khốc, cái kia mô dạng phảng phất nếu như có người ở quán bar mang Đường Vũ Nhu cho như thế nào, hắn sẽ đem đối phương cho xé ra bình thường.

Cảm nhận được Tiểu Cửu trên người tàn khốc sau, Đường Vũ Nhu trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Diệp Tầm Hoan phảng phất phát giác Đường Vũ Nhu tình huống khác thường giống như vậy, lập tức nói: "Tiểu tử ngươi chớ đem Vũ Nhu cho ta mang hỏng rồi!"

"Lão đại, ta vẫn không có nói ngươi đây, mang chị dâu lại đây cũng không sớm cho nói một tiếng, huynh đệ ta tốt chuẩn bị một chút." Tiểu Cửu có chút bất mãn nói: "Ngươi là cố ý muốn ta xấu mặt đúng không?"

Không chờ Diệp Tầm Hoan mở miệng, Tiểu Cửu dường như ảo thuật giống như vậy, trong tay bỗng nhiên có thêm một cái hình chữ nhật màu đỏ cái hộp nhỏ, đóng gói rất là tinh xảo: "May mà ta đã sớm chuẩn bị!"

Nói xong Tiểu Cửu liền trực tiếp đưa cho Đường Vũ Nhu: "Chị dâu, đây là Tiểu Cửu tấm lòng thành, ngươi có thể nhất định phải nhận lấy a!"

"Ta..."

"Ngươi nếu như không thu, nhưng dù là xem thường Tiểu Cửu a!"

Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời có chút không biết như thế nào cho phải, không thể làm gì khác hơn là đưa ánh mắt rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người, trung cầu Diệp Tầm Hoan ý tứ.

Diệp Tầm Hoan thấy thế gật gật đầu: "Nhận lấy đi, ngươi ngày hôm nay nếu như không thu, hấn tuyệt đối có thể triển từ ngươi."

"Cảm ơn ngươi!"

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu nhận lấy sau, Tiểu Cửu trên mặt lập tức lộ ra một đạo nụ cười xán lạn.

"Tiểu Cửu, ngươi đi tìm Khang Văn Viễn?"

"Không có!" Tiểu Cửu thần nhiên nói: "Loại kia mặt hàng, còn chưa xứng ta tự mình đi tìm, là tiểu ngựa đi!"

Ở Tiểu Cửu biết Khang Hoài Viễn cùng Khang Văn Viễn muốn thu thập Diệp Tầm Hoan sau, lúc này liền phát hỏa, lập tức liền để Mã Anh Tuấn mang người đem Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn hai huynh đệ ác độc mà trừng trị một trận.

Lại dám đắc tội ta Tiểu Cửu lão đại, ngươi cái gì vậy nếu như không muốn sống liền nói một tiếng.

Nếu không là Diệp Tầm Hoan ở trên sông thị cực lực ràng buộc Khang Văn Viễn cùng Khang Hoài Viễn, không chừng vào lúc này, hai người bọn họ huynh đệ đã biến thành người chết.

Ở Tiểu Cửu trong lòng, Diệp Tầm Hoan chính là hấn thần, của hấn tín ngưỡng!

Có người muốn bắt nạt thần trong lòng hấn cùng tín ngưỡng, hấn làm sao có khả năng sẽ bỏ qua cho đây?

"Làm sao, hấn lại tìm ngươi cùng chị dâu phiền phức?" Tiểu Cửu trong con ngươi lóe qua một đạo tàn khốc!

"Không có!" Diệp Tầm Hoan lắc đầu nói: "Chỉ là đi cho ta cùng Vũ Nhu bồi tội đi tới, cho ta ba triệu chi phiếu!"

"Vấn tính tiểu tử này sẽ đến sự, không phải vậy ta cho hấn biết Mã vương gia có mấy con mắt."

"Ngươi cái kia bạo tính khí còn muốn khiêm tốn một chút, không thể như vậy dã man."

"Lão đại, đòi ta cũng là như vậy, sửa lại!" Tiểu Cửu từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói ra: "Đúng là ngươi, trở nên rất nhiều!"

Diệp Tầm Hoan cười cợt.

Hấn đương nhiên biết Tiểu Cửu trong lời nói ý tứ, bất quá thay đổi lại có thể làm sao, bất biến lại có thể như thế nào đây?

Ngược lại hấn cũng đã bộ dáng này.

"Nếu như những huynh đệ khác nhìn thấy ngươi bộ dáng này, tuyệt đối không thể tin được."

"Mọi người là sẽ trở nên, xấu cảnh không giống rồi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Tiểu Cửu trăm mối cảm xúc ngổn ngang nói ra: "Đúng đấy, xấu cảnh không giống rồi!"

Một bên Đường Vũ Nhu luôn cảm giác Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu trong lời nói có chuyện, như là hai cái được cao tăng ở tịnh tọa cơ giống như vậy, nằng một câu đều không có nghe hiểu.

Bất quá Đường Vũ Nhu cũng không có hỏi nhiều cái gì.

Chỉ là lẳng lặng ngồi ở một bên, rất là yên tĩnh, lại như là một cái yên tĩnh mỹ nữ!

Ngay trong Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu hai người nói chuyện thời điểm, một cái vóc người thon dài, sắc mặt anh tuấn, nhưng cũng vẻn vẹn thân hãm nam nhân hướng về bọn họ đi tới, hai con mắt đại gái nhìn chằm chằm Đường Vũ Nhu, ý tứ trong đó không cần nói cũng biết.

Hơn nữa phía sau người đàn ông này còn theo một cái hình thể đại hán khôi ngô, nhìn qua khắp toàn thân tràn ngập sức bùng nổ sức mạnh.

Đặc biệt là hán ở bước đi thời điểm, phảng phất mỗi một bước đều dùng có thước đo giống như vậy, bước tiến to nhỏ hầu như nhất trí!

Trong khoảnh khắc, người thanh niên này nam nhân liền tới đến Đường Vũ Nhu bên người, trực tiếp đem Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu cho không thấy đến một bên, đầy mặt muốn - nhìn nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Mỹ nữ, cùng uống một chén?"

Đường Vũ Nhu bị này đột ngột đến nam nhân cho sợ hết hồn, đặc biệt là đang nhìn đến người đàn ông này trong ánh mắt không hề che giấu chút nào muốn - nhìn đến sắc giữa lưng đầu càng là đột nhiên một lời, cả người không kim lòng được hướng về Diệp Tầm Hoan bên người tới gần!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Hung hăng như hổ

Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu ánh mắt lập tức lưu lạc ở vị này khách không mời mà đến trên người, bất quá hán nhưng không để ý chút nào Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu ánh mắt của hai người, như trước sắc - mê mê nhìn chằm chằm Đường Vũ Nhu, một mặt cân nhắc về cùng nồng đậm ý muốn sở hữu!

Kỷ Vân Lâm đến quán bar cũng có một hồi, nhưng là nhìn hồi lâu, đều không có gặp phải để cho mình thoả mãn nữ nhân, trung gian đúng là có không ít người phụ nữ tới đến gần, chỉ có điều toàn bộ đều bị hán cho từ chối.

Những nữ nhân kia dưới cái nhìn của hán bất quá đều là một ít son phấn tục phấn mà thôi, căn bản nhập không được pháp nhãn của hán.

Ngay trong hán thất vọng thời điểm, chợt thấy Đường Vũ Nhu, tuy rằng Đường Vũ Nhu ngồi xuống địa phương là một góc, hơn nữa ánh đèn tối tăm, thế nhưng mắt sắc hán, như trước liếc mắt liền thấy đi ra Đường Vũ Nhu là cô gái đẹp, tuyệt đối không phải những kia đến cùng hán đến gần son phấn tục phấn sánh ngang.

Vì lẽ đó động lòng bên dưới, Kỷ Vân Lâm liền lập tức hướng về Đường Vũ Nhu lại đây.

Đêm nay hán đã đem Đường Vũ Nhu cho rằng chính mình con mồi, bất luận dùng biện pháp gì, nữ nhân này tối hôm nay hán cũng phải làm cho Đường Vũ Nhu xuất hiện ở trên giường của hán.

Tiểu Cửu đang nhìn đến Kỷ Vân Lâm dĩ nhiên ở ngay trước mặt chính mình phao Đường Vũ Nhu, hơn nữa còn không thấy chính mình, lúc này sắc mặt phát lạnh, không chờ Diệp Tầm Hoan mở miệng, liền mặt âm trầm nói ra: "Cút!"

Kỷ Vân Lâm khi nghe đến Tiểu Cửu để cho mình lẩn sau khi, lông mày hơi hơi vừa nhíu, có chút không muốn đưa mắt từ Đường Vũ Nhu trên người chậm rãi dời, chậm rãi rơi vào Tiểu Cửu trên người: "Người nói cái gì?"

"Cút!" Tiểu Cửu lập lại lần nữa một lần.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là chẳng hề nói một câu, một bộ xem cuộc vui tư thế.

Lần nữa cái này lần tự sau khi, Kỷ Vân Lâm cái kia nhãn lại lông mày chậm rãi triển khai mở ra không nói, khóe miệng còn lộ ra một đạo ý cười: "Bằng hữu người vẫn là cái cô?"

Tiểu Cửu hai con mắt dường như lạnh đao giống như vậy, nhìn chòng chọc vào Kỷ Vân Lâm trong tròng mắt tràn ngập sát ý: "Lão tử ở nói với người một lần cuối cùng, cút!"

Khi lần thứ ba nghe được lần tự sau khi, Kỷ Vân Lâm cái kia triển khai lông mày lần nữa trứ ở cùng nhau, đồng thời trên mặt còn hiện lên một đạo hơi giận vẻ.

"Ta nếu như không lẫn đây?" Kỳ Vân Lâm cũng nhìn ra, Tiểu Cửu căn bản không có bất kỳ cùng hấn trò chuyện xuống ý tứ.

"Ta sẽ để ngươi liên tục lẫn lộn rồi đi nơi này." Tiểu Cửu có vẻ thập phần hung hăng nói rằng.

Kỳ Vân Lâm nở nụ cười, cười rất là đắc ý: "Để ta liên tục lẫn lộn, thú vị, thú vị, tiểu tử, ngươi liên không sợ chém gió to quá gây lười sao?"

Kỳ Vân Lâm không chút nào phải đi ý tứ, trái lại ánh mắt cân nhắc nhìn Tiểu Cửu, khoe miệng cũng phác họa ra một đạo vẻ khinh thường.

Thế nhưng lập tức, Kỳ Vân Lâm sắc mặt đột nhiên chìm xuống, quay về bên cạnh nam nhân nói: "A Ngốc, bắt hấn cho ta vút đi sang một bên!"

Ngay trong Kỳ Vân Lâm lúc nói chuyện, Tiểu Cửu vèo một cái bỗng nhiên đứng lên, vung lên tay phải, bay thẳng đến Kỳ Vân Lâm trên mặt mạnh mẽ tát đánh tới.

Tốc độ khủng khiếp trực tiếp mang theo một cơn gió thanh.

Kỳ Vân Lâm nếu như bị Tiểu Cửu một tát này cho rút trứng, tuyệt đối sẽ bị trực tiếp cho tát bay ra ngoài.

Đối với Tiểu Cửu đột nhiên không có dấu hiệu nào động thủ, Diệp Tầm Hoan không có một chút nào bất ngờ.

Tiểu Cửu chính là tính tình này, đối với kẻ địch, hấn xưa nay không biết trò chuyện, cũng không thích chơi tâm tư gì, hấn chỉ có một chữ —— đánh!

Mà ngay trong Tiểu Cửu động thủ thời điểm, bị Kỳ Vân Lâm gọi là A Ngốc nam nhân một phát bắt được Kỳ Vân Lâm vai, tiếp theo cấp tốc hướng sau lôi kéo, làm cho Tiểu Cửu một tát này vì đó thất bại.

Một cái tát thất bại, Tiểu Cửu không chút nào nhụt chí, ngược lại trên mặt lộ ra một đạo kinh ngạc cùng vẻ kinh ngạc, hai con mắt nhìn chòng chọc vào A Ngốc!

A Ngốc nhưng là mặt không hề cảm xúc nhìn Tiểu Cửu, thế nhưng trong con ngươi nhưng tràn ngập trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

Hành gia vừa ra tay, đã biết có hay không.

Vừa Tiểu Cửu một cái tát kia vừa nhanh lại nhanh, nếu không là hấn đã sớm chuẩn bị, một tát này Kỳ Vân Lâm khẳng định ai định.

Kỳ Vân Lâm không nghĩ tới Tiểu Cửu lại dám đối với hấn trực tiếp động thủ, sắc mặt lúc này có chút dữ tợn lên: "Phế hấn cho ta!"

Kỳ Vân Lâm tiếng nói vừa hạ xuống, A Ngốc nắm đấm thép lập tức hướng về Tiểu Cửu đập tới, tốc độ khủng khiếp trực tiếp cuốn lên một trận cuồng bạo tiếng gió.

Đối mặt với đối phương này cường hấn một quyền, Tiểu Cửu không chút nào lùi bước, mà là nắm đấm thép nắm chặt, trực tiếp cùng với liều đi tới!

"Àm!"

Hai quyền chạm nhau lập tức phát sinh một đạo vang trầm thanh, sức mạnh kinh khủng kia đột nhiên bộc phát ra, sau đó hai người thân thể từng người không bị khống chế hướng lùi về sau hai bước.

Này đột ngột biến hóa, để Đường Vũ Nhu triệt để há hốc mồm, nàng chưa từng gặp được như vậy tình cảnh, trong lúc nhất thời trong nội tâm bắt đầu có chút bối rối lên.

Đúng là Diệp Tầm Hoan, một mặt bình tĩnh ngồi ở tại chỗ hút thuốc lá, rất có một bộ Thái Sơn vờ mà mặt không biến sắc ý tứ.

Ở Diệp Tầm Hoan trong mắt, phảng phất không có chuyện gì có thể làm cho hấn trở nên động dung bình thường.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan sắc mặt bình tĩnh, thế nhưng trong nội tâm giờ khắc này nhưng hơi kinh ngạc.

Tiểu Cửu là thực lực ra sao, hấn nhưng là rõ ràng, nhưng là ngăn ngại giao thủ, nhưng cùng đối phương chiến thành hoà nhau.

Cái tên này rốt cuộc là ai, tại sao có thể có hộ vệ lợi hại như vậy?

Diệp Tầm Hoan là đang suy nghĩ Kỳ Vân Lâm là người nào, thế nhưng Tiểu Cửu nhưng không có, hấn giờ phút này phảng phất chịu đến rất lớn khiêu khích giống như vậy, lần nữa luân quyền hướng về A Ngốc oanh tạc mà đi.

Tiểu Cửu cú đấm này oanh tạc mà ra, một luồng nóng nặc sát ý cùng không gì địch nổi khí thế lập tức thể hiện rồi đi ra.

A Ngốc đang nhìn đến Tiểu Cửu này vừa nhanh vừa mạnh một quyền, cái kia sắc mặt bình tĩnh vào đúng lúc này cũng tràn ngập nghiêm nghị.

Vẫn là biết Tiểu Cửu cú đấm này khủng bố, A Ngốc không có dám đi gắng đón đỡ, mà là nghiêng người né tránh.

"Bạch!"

Nắm đầm thép cùng với gấp thoáng qua.

Một quyền thất bại, Tiểu Cửu chiêu thức đột nhiên biến đổi, lập tức biến quyền là đao, năm ngón tay căng thẳng cùng nhau, hướng về A Ngốc cái cổ bên trên hoành chém mà đi.

Vừa tránh thoát đi Tiểu Cửu một quyền kinh khủng, A Ngốc còn chưa kịp thở một hơi dài nhẹ nhõm, này một cái ác liệt con dao cũng đã đánh tới, làm cho A Ngốc sắc mặt lần nữa vì đó chìm xuống, vội vàng lần nữa né tránh.

A Ngốc này trốn một chút, làm cho Tiểu Cửu khắp toàn thân khí thế nhất thời tăng vọt, như một nhánh bị bắn ra mũi tên nhọn giống như vậy, khắp toàn thân đều mang theo một luồng dũng cảm tiến tới khí thế lần nữa hướng về A Ngốc đánh tới.

Tiểu Cửu tốc độ vừa nhanh lại nhanh, lại dường như mưa xối xả một dạng dày đặc, hơn nữa chiêu thức tàn nhẫn lại xảo quyết, trong lúc nhất thời làm cho A Ngốc chỉ có thể chật vật né tránh.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm thấp truyền ra, Tiểu Cửu tay phải dường như roi một dạng mạnh mẽ quật ở A Ngốc ngực, sức mạnh kinh khủng trực tiếp đem A Ngốc cho tạt lui mấy bước, đồng thời chỉ cảm thấy ngực như là một đám lửa hùng hục lại thiêu một dạng đau đớn không nói, đồng thời cái kia ngũ tạng sáu phủ cũng thật giống lệch vị trí giống như, đau đớn để hắn không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngay trong A Ngốc vừa ổn định thân hình thời điểm, Tiểu Cửu mãnh liệt công kích liên lần nữa đánh tới, đùi phải bỗng nhiên vung lên, hướng về A Ngốc phía bên trên đầu liền đá tới, dường như muốn một cước đem A Ngốc đầu cho đá bạo giống như.

"Vù vù..."

Một cước đá ra, trước mặt không khí phảng phất trực tiếp bị đá nát giống như vậy, phát sinh một đạo chi chi âm thanh.

Nhìn thấy Tiểu Cửu này một chân sau khi, A Ngốc con người đột nhiên co rút lại thành nguy hiểm nhất châm mạng hình.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Người muốn làm gì

Không cho A Ngốc bất kỳ né tránh cơ hội, Tiểu Cửu đùi phải như từ trên trời giáng xuống như núi lớn, mang theo một luồng không gì địch nổi tư thế trong nháy mắt liền đến A Ngốc mặt trước.

A Ngốc hầu như bản năng nhấc lên hai tay đón đỡ!

"Àm!"

Một chân tăng tăng đá vào A Ngốc trên cánh tay, sức mạnh kinh khủng đột nhiên bạo phát.

Sức mạnh khổng lồ trực tiếp đem A Ngốc cho đẩy lui mấy bước không nói, đồng thời cái kia hổ khẩu cũng theo đó đánh nứt, từng tia từng tia máu tươi đã nhuộm đỏ trước ngực quần áo, mà cặp kia cánh tay vào đúng lúc này, càng là không bị khổng chế bắt đầu run rẩy.

Thời khắc này A Ngốc trong nội tâm đã nhấc lên con sóng thần, thật lâu không cách nào dẹp loạn.

Tiểu Cửu thực sự là quá khủng bố, hơn nữa chiêu số của hắn hoàn toàn là giết người kế, đồng thời còn mãnh liệt cực kỳ, tàn nhẫn!

Giờ khắc này Tiểu Cửu như là biến thành người khác giống, cũng không còn trước cùng Đường Vũ Nhu cùng với Diệp Tâm Hoan cùng nhau bộ kia cả lợ phát phơ đáng ghét, hắn giờ phút này liền như một đầu mãnh hổ xuống núi giống như vậy, thế muốn nhuộm đỏ nửa mảnh thiên!

Tiểu Cửu cùng A Ngốc tranh đấu, nhất thời đã kinh động trong quán rượu không ít khách mời.

Từng cái từng cái nhất thời trong lòng tràn ngập trước nay chưa từng có khiếp sợ.

Dạ Bất Quy quán bar nhưng là có cái quy định bất thành văn, phàm là tiến vào ta nhập Dạ Bất Quy quán bar, có người dám cướp giật người khác nữ

hoặc là gây sự, như vậy liền sẽ phải gánh chịu đến Tiểu Cửu ca lời đình chỉ kích!

Có thể nói, chỉ cần đi vào Dạ Bất Quy quán bar, dù cho người ở đây gặp phải chính mình giết thù cha người cũng không thể động thủ cho ta, không phải vậy liền muốn trực tiếp đối mặt Tiểu Cửu ca.

Này do đó làm cho Dạ Bất Quy quán bar trở thành rất nhiều người ô dù, ở đây người có thể tránh né kẻ thù truy sát, Tiểu Cửu ca sẽ tráo người!

Cái này cũng là tại sao Dạ Bất Quy quán bar hàng đêm chật ních duyên cớ.

Nhân gia cho người cung cấp tuyệt đối an toàn, bảo đảm nhân thân của người an toàn, không sẽ phải chịu bất kỳ thương tổn, để người có thể thoả thích này, uống say, không có chuyện gì, nhân gia nơi này có khách phòng, có thể để cho người trụ, thế nhưng tiền nhưng không thể thiếu!

Này một quy định không chỉ có làm cho Dạ Bất Quy quán bar hàng đêm người đông như mắc cửi, đồng thời mỹ nữ càng là như cá diếc sang sông, đêm không xuê.

Lúc trước thì có người xem Tiểu Cửu ca là một tân nhân, đối với hắn, hoàn toàn xem là một cái đánh rắm, kết quả người kia bị Tiểu Cửu ca người cho đánh cho tàn phế, ném tới lối đi bộ!

Sau đó có người nói người kia còn giống như là một cái nha nội.

Nhưng cuối cùng, đối phương nhưng không có bất kỳ trả thù, do đó sống chết mặc bay.

Chuyện này nhất thời làm cho Dạ Bất Quy quán bar danh tiếng vang xa, do đó không còn có người dám ở Dạ Bất Quy quán bar gây sự.

Nhưng là bây giờ nhưng có người ở quán bar đánh lên, hơn nữa còn là ra tay đánh nhau, bọn họ làm sao có khả năng trong nội tâm làm sao có khả năng sẽ không khiếp sợ đây?

Bất quá khiếp sợ quy khiếp sợ, mọi người nhất thời lộ ra xem cuộc vui thái độ, dám ở Dạ Bất Quy quán bar gây sự, xem Tiểu Cửu ca còn không chơi chết các người!

Thậm chí có chút bắt đầu chờ mong lên, chờ mong Tiểu Cửu ca sẽ sẽ không xuất hiện.

Giờ khắc này không có ai biết, động thủ người trong thì có Tiểu Cửu ca!

Tiểu Cửu một mặt hồ hững mà lại bình tĩnh nhìn A Ngốc, thế nhưng khoe miệng cái kia mặt khát máu vẻ cùng cái kia bình tĩnh khuôn mặt hình thành sự chênh lệch rõ ràng!

Đặc biệt là đôi mắt kia, ở nhìn về phía A Ngốc thời điểm tràn ngập chơi ác vẻ, thậm chí là phảng phất ở xem con mồi một dạng nhìn A Ngốc.

Sau một khắc, Tiểu Cửu không nói hai lời, lần nữa hướng về A Ngốc đánh tới, vươn tay phải ra, năm ngón tay mở ra, như vuốt sắt giống như hướng về A Ngốc ngực liền tóm tới.

Hắc Hổ Đào Tâm!

A Ngốc này thấy cảnh này sau khi, cũng không kịp nhớ trên cánh tay đau đớn, vội vàng tay phải hóa đao, năm ngón tay căng thẳng cùng nhau, hướng về Tiểu Cửu lòng bàn tay mạnh mẽ đâm tới.

"Bạch!"

Ngay trong A Ngốc này dường như cương đao giống như năm ngón tay vừa đâm ở Tiểu Cửu lòng bàn tay thời điểm, Tiểu Cửu uốn lượn năm ngón tay bỗng nhiên duỗi thẳng, đồng thời tay phải dường như một cái không có xương xáp giống như vậy, theo A Ngốc tay trực tiếp trượt chân thủ đoạn của hắn bên trên.

A Ngốc trong lòng bỗng nhiên chấn động, không phải suy tư liền muốn rút tay lùi về sau!

Nhưng là, đã chậm!

Ngay trong A Ngốc muốn thu tay lại trong nháy mắt, Tiểu Cửu tay phải lần nữa biến ảo, năm ngón tay bỗng nhiên một chụp, trực tiếp giam ở A Ngốc thủ đoạn bên trên, sau đó tay phải đột nhiên phát lực, đột nhiên hướng phía dưới một bẻ!

"Răng rắc!"

Nương theo một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, A Ngốc tay phải thủ đoạn trực tiếp bị Tiểu Cửu bị bẻ gãy.

Đau đớn kịch liệt làm cho A Ngốc sắc mặt đột nhiên biến đổi, thế nhưng là cổ nện này cổ đau đớn kịch liệt, vẫn cứ không có phát ra bất kỳ cái gì thống khổ thân - ngâm thanh!

Sau đó, A Ngốc cổ nện đau đớn, không chút nào phỏng chừng tay phải còn ở Tiểu Cửu trong tay cầm lấy, nhấc lên đùi phải, bay thẳng đến Tiểu Cửu

giữa hai chân mạnh mẽ đá tới.

Đoạn từ tuyệt tôn chân!

Thời khắc máu chốt, A Ngốc sử dụng thấp hèn chiêu thức.

Mà ngay tại lúc này, Tiểu Cửu cảm lấy A Ngốc thủ đoạn bỗng nhiên hướng lùi về sau đi.

Tiểu Cửu này bỗng nhiên lôi kéo, làm cho A Ngốc nhất thời trung tâm chệch đi, cả người trực tiếp vì đó hướng phía trước tài đi không nói, đồng thời cái kia đá ra đuôi phải trên sức mạnh cũng vào đúng lúc này không còn sót lại chút gì.

Lập tức, chỉ thấy Tiểu Cửu dùng sức vung một cái, dĩ nhiên đem A Ngốc này thân thể khôì ngò cho trực tiếp vung ra giữa không trung!

"Vèo!"

Sau một khắc, Tiểu Cửu lập tức buông ra A Ngốc thủ đoạn, làm cho A Ngốc cả người lập tức bay ngược mà ra!

Ngay trong A Ngốc vì đó bay ngược mà ra thời điểm, Tiểu Cửu thả người nhảy một cái, trực tiếp nhảy đến giữa không trung, đồng thời đuôi phải đột nhiên từ giữa không trung đá ra!

"Ầm!"

Một cước tăng tăng đá vào A Ngốc trên người, làm cho nguyên bản liền bay ngược mà ra A Ngốc, càng là gia tốc hướng về một bên ném tới.

"Loảng xoảng!"

A Ngốc thân thể tăng tăng nện ở bên cạnh một tấm khách mời trên bàn.

Cái kia trùng kích cực lớn lực trực tiếp đem bàn cho đập cho nghiền vỡ.

A Ngốc cả người ngã trên mặt đất khắp toàn thân co giật không ngớt, như điên cuồng phát tác giống như vậy, đồng thời cái kia trong con người tràn ngập không thể tin tưởng về.

Hắn lại bị Tiểu Cửu cho xong ngược!

A Ngốc không thể tin được, Kỳ Vân Lâm hà không phải là như vậy đây?

A Ngốc là thực lực ra sao, hắn Kỳ Vân Lâm nhưng là hết sức rõ ràng, coi như là người tập võ, một dạng hai, ba cái cũng tuyệt đối không phải A Ngốc đối thủ, nhưng là bây giờ lại bị Tiểu Cửu cho xong ngược.

Nhưng là hắn nào biết, Tiểu Cửu quá khứ, nào biết Tiểu Cửu là từ trong đồng người chết bỏ ra ngoài, cái kia một thân công phu hoàn toàn là từ chém giết bên trong học được, có thể nói là thân kinh bách chiến!

Tiểu Cửu không có đang chú ý A Ngốc, mà là quay đầu nhìn về phía Kỳ Vân Lâm!

Bị Tiểu Cửu như thế nhìn chăm chăm, Kỳ Vân Lâm đột nhiên cảm giác thấy một dòng nước lạnh từ đáy lòng tuôn ra, trực xích toàn thân.

Thời khắc này, hắn chỉ cảm giác mình phảng phất bị một con tàn bạo lực thực động vật nhìn chăm chăm giống như vậy, chỉ cần mình có nửa điểm dị động, liền sẽ lập tức bị xé cái nghiền vỡ.

Trong lúc nhất thời Kỳ Vân Lâm yết hầu phảng phất bị một nguồn sức mạnh vô hình cho bóp lấy giống như vậy, làm cho hắn không thể thở nổi, hai chân hai tay trở nên như nhũn ra mà run rẩy, như là mất đi tất cả sức mạnh.

Sợ hãi!

Thời khắc này Kỳ Vân Lâm trong nội tâm hoàn toàn bị sợ hãi cho tập kích!

Sau một khắc, ở Kỳ Vân Lâm nhìn kỹ, Tiểu Cửu nhấc chân lên hướng về Kỳ Vân Lâm đi tới.

Kỳ Vân Lâm ở thấy cảnh này sau khi, thân thể không bị khống chế lay động lên, trong thanh âm tràn ngập tiếng rung cùng sợ hãi: "Người... Người... Người muốn làm gì?"

Chương 49: Các người biết ta là ai không

Nhìn Tiểu Cửu từng bước một hướng về chính mình tới gần, Kỳ Vân Lâm trong lòng bay lên một luồng không tên khủng hoảng, hấn cật lực đi áp chế trong nội tâm hiện lên sợ hãi, nhưng là hấn nhưng thất bại rồi!

Dưới ánh đèn mờ mờ, khóe mắt của hấn bấp bệch điên cuồng tất chuyển động, thân thể cũng dần dần trở nên phát ngạnh lên.

Ở Kỳ Vân Lâm nhìn kỹ, Tiểu Cửu chậm rãi đi tới trước mặt hấn.

Lập tức, Tiểu Cửu bỗng nhiên vung lên cánh tay, quay về Kỳ Vân Lâm vậy còn toàn khuôn mặt anh tuấn chính là một cái tát!

"Đừng!"

Nương theo một đạo tiếng vang lạnh lạnh, Kỳ Vân Lâm cả người trực tiếp bị này sức mạnh khổng lồ cho đánh bay ra ngoài.

"Loảng xoảng!"

Kỳ Vân Lâm thân thể tầng tầng tạp đến một bên!

Đối với loại này cho thể diện mà không cần, không biết phân biệt, muốn ý thể hiếp người người, Tiểu Cửu xưa nay đều không biết nói bất kỳ phí lời.

Hấn sẽ trực tiếp động thủ, dùng thủ đoạn cứng rắn đến nghiền ép đối phương.

Trên mặt đất, Kỳ Vân Lâm trên mặt nhất thời xuất hiện năm đạo có thể thấy rõ ràng dấu ngón tay, máu đỏ tươi trong nháy mắt từ khóe miệng của hấn tuôn ra.

Cảnh này khiến Kỳ Vân Lâm trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, đồng thời còn mang theo một tia khiếp sợ.

Hấn Kỳ Vân Lâm sống lớn như vậy, vẫn luôn sống ở hoa tươi cùng chương trong tiếng, bất luận đến nơi nào đều là bị nhận chú ý, lúc nào bị người cho như vậy bất nạt quá.

Trong lúc nhất thời, Kỳ Vân Lâm có chút mộng bức lên.

Nhưng lập tức, Kỳ Vân Lâm liền phục hồi tinh thần lại, đưa tay ra nhẹ nhàng lau lau rồi một thoáng khóe miệng bên trên máu tươi, âm u nhìn Tiểu Cửu: "Người lại dám đánh ta..."

"Làm sao, người còn muốn ở thử xem?" Tiểu Cửu sầm mặt lại nói rằng.

Nghe được Tiểu Cửu mà nói sau, Kỳ Vân Lâm khắp toàn thân không bị không chế đánh tới một cái lạnh run.

Đây chính là có thể xong ngược A Ngốc tuyên thủ, nếu như chính mình đi tới, tuyệt đối là bị đánh toi bời mệnh!

Đối với điểm ấy Kỳ Vân Lâm trong lòng vẫn là hết sức rõ ràng.

"Tiểu tử, người chờ ta!"

Kỳ Vân Lâm thả câu tiếp theo lời hung ác, liền muốn muốn ảo não chạy khỏi nơi này.

Thế nhưng vẫn không có chờ hấn đi, Tiểu Cửu liền mở miệng nói: "Ta nói để người đi rồi chưa?"

Kỳ Vân Lâm khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động: "Người... Người có ý gì?"

"Vừa lão tử để người lăn, người không lăn, hiện tại nghĩ lăn, nhưng đã chậm." Tiểu Cửu có vẻ thập phần hung hăng nói rằng!

Tiểu Cửu tiếng nói vừa hạ xuống, chỉ thấy một cái hơn ba mươi tuổi đầu trọc người đàn ông trung niên đi tới.

Đồng thời ở người trung niên này phía sau nam nhân còn có mấy cái vóc người đại hấn khô ngô.

Trong quán rượu người ở thấy cảnh này sau khi, mọi người nhất thời đến rồi hứng thú, bọn họ biết Tiểu Cửu ca người muốn ra tay thu thập hỗn loạn.

Hơn nữa trong quán rượu rất nhiều người cũng đều biết tên đầu trọc này người đàn ông trung niên, hấn là Tiểu Cửu ca trong tay tứ đại chiến tướng lão nhị

—— son pháo!

Son pháo ở đi tới Tiểu Cửu ca bên người, cũng không nói thêm gì, trực tiếp quay về người phía sau khoát tay nói: "Kéo ra ngoài, đứt đoạn mất hán hai cái chân!"

Son pháo không có cùng Tiểu Cửu chào hỏi, cũng không có hỏi dò Tiểu Cửu ý tứ.

Son pháo sở dĩ không có đi để ý tới Tiểu Cửu, hoàn toàn chỉ là vì Tiểu Cửu đã thông báo, ở trong quán rượu, coi như gặp phải sự tình cũng không cần hỏi mình, trực tiếp xử lý là tốt rồi, cũng không muốn đi hỏi hán.

Nói chung một câu nói, làm bộ không quen biết hán!

Son pháo phía sau mấy người khi nghe đến Tiểu Cửu mà nói sau, không nói hai lời, bay thẳng đến Kỳ Vân Lâm bên người đi tới.

Mà ngay tại lúc này, A Ngốc không biết lúc nào đã đứng lên, giống như quỷ mị, vèo một cái liền xuất hiện ở Kỳ Vân Lâm mặt trước, dường như thủ hộ như thần, lại dường như một toà như núi lớn, chặn lại rồi tất cả mọi người đường đi.

A Ngốc bỗng nhiên xuất hiện, làm cho Kỳ Vân Lâm trong lòng bỗng nhiên chấn động: "A Ngốc..."

"Thiếu gia, đi!"

"Đi?" Son pháo lạnh rên một tiếng: "Ta xem các người đi như thế nào!"

Son pháo tiếng nói vừa hạ xuống, bốn phía bỗng nhiên xuất hiện lần nữa mấy đại hán, đem Kỳ Vân Lâm cùng A Ngốc hai người hoàn toàn cho bao quanh vây nhốt.

A Ngốc ở thấy cảnh này sau khi, trong lòng bỗng nhiên chìm xuống, lúc này trầm giọng nói: "Huynh đệ, đều là đi ra lẫn lộn, làm người lưu một đường ngày sau tốt gặp lại!"

"Gặp lại không bằng hoài niệm, ta cảm giác chúng ta không thích hợp gặp lại, rất thích hợp hoài niệm."

Son pháo tiếng nói vừa hạ xuống, A Ngốc trong lòng trống vắng nhất thời bắn ra một đạo tàn khốc.

Son pháo đây là nói rõ không có dự định để bọn họ bình yên vô sự rồi đi ý tứ.

"Thật muốn như thế tuyệt?"

"Dám ở địa bàn của lão tử trên gây sự, người không phải cái thứ nhất, nhưng người tuyệt đối là thảm nhất một cái!"

Trước tuy rằng có người cũng ở Dạ Bất Quy quán bar trên vào sự, thế nhưng là không có trên chọc Tiểu Cửu, nhưng là Kỳ Vân Lâm không giống nhau, hán trên chọc chính là Tiểu Cửu!

Đứt tiếng, son pháo chuyển động, dường như mãnh hổ xuống núi giống như vậy, bay thẳng đến A Ngốc nhào tới.

Nếu như là trước, Tiểu Cửu tuyệt đối sẽ tổ chức son pháo đối với A Ngốc động thủ, dù sao hán mới vừa cùng A Ngốc từng giao thủ, biết A Ngốc lợi hại.

Nếu là không có bị thương tình huống hạ, son pháo tuyệt đối sẽ không là A Ngốc đối thủ, thế nhưng hiện tại A Ngốc đã bị hán phế bỏ một cánh tay, hơn nữa trên người bây giờ còn có thương.

Ai thua ai thắng liền chưa biết.

"Bạch!"

Trong chớp mắt son pháo đã đến A Ngốc mặt trước, nắm đầm thép dường như ra khỏi nòng đạn pháo bay thẳng đến A Ngốc trước mặt bên trên đập tới.

A Ngốc thấy thế, vội vàng vung ra cái kia hoàn hảo không chút tổn hại tay trái hướng về son pháo nắm đầm thép bên trên đập tới.

"Dừng!"

Quyền chưởng chạm vào nhau, lập tức phát sinh một đạo vang trầm thanh.

Một quyền nện ở A Ngốc trong bàn tay, son pháo chỉ cảm thấy như là nện ở một khối thiết bản bên trên, chấn động hán mu bàn tay đau đớn không ngớt.

Thế nhưng son pháo cũng không có vì vậy sau lùi về sau, tay trái hóa đao lập tức hướng về đối phương cái kia sụp đổ xuống trên lồng ngực đâm tới.

A Ngốc thấy thế, lạnh rên một tiếng, chỉ thấy cái kia ngăn trở son pháo tay trái bỗng nhiên hướng lên trên vung lên, làm dáng liền muốn đi chụp son pháo

thủ đoạn.

A Ngốc này một chiêu hoàn toàn là ở mô phỏng theo trước Tiểu Cửu đối phó hấn cái kia một chiêu, đồng thời mục đích đều giống nhau.

Tiểu Cửu ở thấy cảnh này sau khi, sắc mặt khê thay đổi, lập tức không nói hai lời cả người trực tiếp nhào tới.

"Bạch!"

Ngay trong A Ngốc tay trái vừa trối lại son pháo thủ đoạn thời điểm, Tiểu Cửu đã đến trước mặt hấn, đùi phải cấp tốc vung lên, hướng về A Ngốc bên hông đá tới.

"Àm!"

Thổ không kịp đề phòng bị A Ngốc, lần nữa bị Tiểu Cửu cho một cước đá bay ra ngoài.

"Lần sau cẩn thận một chút, không muốn người khác nói." Tiểu Cửu thần nhiên nói.

Mà son pháo giờ khắc này nhưng là đầy người mồ hôi lạnh, nếu như vừa không phải Tiểu Cửu đứng lúc ra tay, như vậy hiện tại hấn cánh tay này phỏng chừng đã bị A Ngốc cho bài đứt đoạn mất.

Nhìn thấy A Ngốc lần nữa bị đá bay ra ngoài, Kỳ Vân Lâm trên mặt vẻ sợ hãi trở nên càng thêm dày đặc lên.

"Đ dẫn đi..."

Không chờ son pháo nói hết lời, Kỳ Vân Lâm liền trực tiếp cuồng loạn quát: "Các ngươi dám, các ngươi biết ta là ai không?"

"Kéo ra ngoài!" Son pháo lạnh rên một tiếng.

Chỉ cần dám phá hồng Dạ Bất Quy quán bar quy củ, dù cho ngươi là Thiên Vương lão tử, kết quả cũng đều giống nhau.

Vừa lúc đó, mấy cảnh sát từ bên ngoài hoang mang hoảng loạn đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Đến cho người đưa chứng cứ

Sau đó, son pháo phía sau hai người đàn ông lập tức hướng về Kỳ Vân Lâm đi tới, không nói hai lời, một cái nhấc lên Kỳ Vân Lâm, liền đi ra ngoài.

Mặc cho Kỳ Vân Lâm dù như thế nào giãy dụa, đều có vẻ không làm nên chuyện gì.

Giờ khắc này Kỳ Vân Lâm liền phảng phất là cô đại công đường bên trên, một cái bị hình phạt tội phạm như nhau, trên mặt tràn ngập sợ sệt cùng kinh hoàng, đồng thời lại không ngừng mà rêu rao lên.

Mà ngay tại lúc này, này mấy cái từ bên ngoài hoang mang hoảng loạn đi tới cảnh sát lập tức xuất hiện ở Kỳ Vân Lâm bên người.

Kỳ Vân Lâm đang nhìn đến những cảnh sát này sau khi, lại như là chết chìm người đột nhiên bắt được một cái cọng cỏ cứu mạng, lại như là tiểu hài tử bỗng nhiên tìm tới chính mình chỗ dựa giống như vậy, có vẻ thập phần cần rờ lên.

Những cảnh sát này vội vàng ngăn lại đối phương mang Kỳ Vân Lâm cho kéo xuống.

"Xin hỏi, ngài là kỹ thiếu sao?"

"Đúng, ta chính là Kỳ Vân Lâm!"

"Chào ngài kỹ ít, ta là cục công an phân cục cục trưởng..."

Nguyên lai ở A Ngốc bị Tiểu Cửu cho đánh bay ra ngoài thời điểm, A Ngốc liền biết bọn họ tối hôm nay rất có thể gặp phải kẻ khó chơi, hơn nữa nhìn Tiểu Cửu điệu bộ này, không chút nào muốn lưu thủ ý tứ, vì lẽ đó thừa dịp tất cả mọi người đều không chú ý thời điểm gọi một cú điện thoại.

Kỷ Vân Lâm không có làm cho đối phương tự giới thiệu mình xuống, mà là quay về son pháo cùng tiểu chín phần mười phách lối nói: "Tiểu tạp - loại, thật cái gì vậy cho rằng lão tử là dễ bắt nạt phải không..."

Son pháo không nói gì, mà là đưa mắt roi vào Tiểu Cửu trên người, phảng phất đang trung cầu Tiểu Cửu ý tứ giống như!

Đối với cái này nói chuyện cảnh sát, son pháo nhận thức, hơn nữa còn phi thường quen thuộc, biết đối phương gọi là hoàng thế văn, là vùng này cảnh vụ hệ thống khu trường!

Cũng chính là cái gọi là cục cảnh sát phân cục cục trường.

Có thể làm cho hoàng thế văn điều động, hơn nữa còn có vẻ như thể cung kính khách khí, như vậy tuyệt đối không phải người bình thường, người bình thường căn bản là không có cách hướng thụ đến phần đài ngộ này.

Vì lẽ đó son pháo quay đầu nhìn về phía Tiểu Cửu, dù sao nếu như kiên trì động thủ, sự tình khả năng lúc nào cũng có thể sẽ trở nên một phát mà không thể thu thập, vì lẽ đó hẳn muốn trung cầu Tiểu Cửu ý tứ.

Nếu như Tiểu Cửu như trước muốn khur khur cố chấp, như vậy hẳn cũng sẽ không nói thêm cái gì.

Ngược lại trời sập xuống có cái cao gánh đây!

Tiểu Cửu gật đầu, một bộ phi thường kiên quyết thái độ.

"Hoàng cục trưởng, chính là bọn họ, chính là bọn họ động thủ với ta, hơn nữa còn đe dọa ta, nói muốn đánh gãy hai chân của ta..."

Kỷ Vân Lâm không phải là phổ thông công tử bột, cũng không phải không đầu óc công tử bột, không có mệnh lệnh những cảnh sát này làm cái gì, mà là đứng ở pháp luật góc độ bắt đầu lên án lên.

Đồng thời Kỷ Vân Lâm quyết định chờ chút mang son pháo cùng Tiểu Cửu mấy người cho mang tới trong bót cảnh sát sau, hẳn nhất định phải làm cho bọn họ sống không bằng chết.

Hắn Kỷ Vân Lâm mặt không phải tốt như vậy đại, bất kể là ai chỉ cần đánh liền muốn trả giá thật lớn.

Vừa lúc đó, son pháo cười ha ha hướng về hoàng thế văn đi tới: "Hoàng cục trưởng, đã lâu không gặp a, làm sao mang các anh em đến buông lỏng một chút sao?"

"Son pháo, ta nhận được có người báo án nói nơi này có đánh nhau ẩu đả, hy vọng có thể cho theo chúng ta trở lại hiệp trợ điều tra một phen." Hoàng thế văn cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp một bộ giải quyết việc chung thái độ.

Kỷ thực hoàng thế văn cũng không muốn dùng như vậy ngữ khí nói chuyện, dù sao ở trên sông thị người nào không biết Dạ Bất Quy quán bar là Tiểu Cửu ca địa bàn, son pháo là Tiểu Cửu ca người.

Nhưng là hắn nhưng không được nói như vậy, như thế một cái thái độ.

Kỷ Vân Lâm không phải là cái gì a miêu a cầu, không phải là người bình thường, sau lưng của hắn đứng một cái quái vật khổng lồ, một cái đủ khiến bất luận người nào kiêng kỵ quái vật khổng lồ.

Vì lẽ đó ở Tiểu Cửu cùng Kỷ Vân Lâm trong lúc đó, hoàng thế văn không chút do dự lựa chọn người sau, trở thành Kỷ Vân Lâm chỗ dựa.

Đối lập trong lúc đó, hẳn hoàng thế văn có thể đắc tội Tiểu Cửu, nhưng không đắc tội được Kỷ Vân Lâm a.

Son pháo không nghĩ tới chính mình nóng mặt dĩ nhiên kẻ sát tới lạnh cái mông bên trên, lúc này sắc mặt phát lạnh: "Đánh nhau ẩu đả, sao lại có thể như thế nhỉ?"

"Người nào không biết chúng ta Dạ Bất Quy quán bar là tối quy củ, nhất là chính kinh quán bar, ai lại ở chỗ này đánh nhau ẩu đả đây, ta nghĩ Hoàng cục trưởng khẳng định là nghe lầm."

"Là đối với vẫn là sai, chính ta sẽ điều tra, hiện tại hi vọng người có thể theo chúng ta đồng thời trở lại điều tra!" Hoàng thế văn tầng tầng thuyết phục a: "Đến thời điểm là thật hay giả, ta tự nhiên sẽ biết!"

"Người có thể lựa chọn không đi, bất quá như vậy người đem sẽ thuộc về gây trở ngại chấp hành công vụ nhân viên phá án..."

Hoàng thế văn trực tiếp cho son pháo chụp lên đỉnh đầu to lớn mũ.

Thời khắc này, Kỷ Vân Lâm trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có đắc ý, ánh mắt lạnh lùng mà lại ác độc nhìn son pháo cùng Tiểu Cửu.

Phảng phất lại nói, chờ các người đi tới cục cảnh sát, ta tuyệt đối vòng qua không được các người.

"Phối hợp, ta làm sao biết không phối hợp đây!" Sơn pháo trong lòng tuy rằng tràn ngập tức giận, nhưng vẫn như cũ cười ha hả nói: "Phối hợp cảnh sát thúc thúc phá án, là mỗi cái công dân ứng tận nghĩa vụ cùng trách nhiệm!"

Nghe được sơn pháo vừa nói như thế, hoàng thế vẫn trong nội tâm thờ phào nhẹ nhõm, hắn vẫn đúng là sợ sơn pháo từ chối đây.

Dù sao nơi này là Dạ Bất Quy quán bar, hơn nữa Tiểu Cửu lại là Giang Trung thị địa đầu xà, nếu như sơn pháo không phối hợp, như vậy sự tình sợ rằng sẽ sẽ không tốt kết cuộc.

"Đã như vậy, xin mời người theo chúng ta đi một chuyến!"

"Chờ một chút!" Kỳ Vân Lâm bỗng nhiên nói ra: "Hoàng cục trưởng, động thủ còn có tên kia, ta này mặt chính là bị hấn cho tát..."

Hoàng thế vẫn khi nghe đến Kỳ Vân Lâm mà nói sau, lập tức theo Kỳ Vân Lâm thu tay lại thế đưa mắt cho rơi vào Tiểu Cửu trên người.

Chỉ thấy Tiểu Cửu một bộ chút nào không phản đối đáng vẻ.

"Đồng thời mang đi!" Hoàng thế vẫn mặc dù biết Tiểu Cửu, thế nhưng cũng không quen biết Tiểu Cửu, hoặc là nói, hắn vẫn không có tư cách này nhận thức Tiểu Cửu.

Tiểu Cửu khi nghe đến hoàng thế vẫn mà nói sau, khóe miệng lập tức lộ ra một đạo cười yếu ớt: "Tiểu tử, người cho rằng có hấn cho người chỗ dựa liền đủ chưa?"

Nói xong Tiểu Cửu từng bước một hướng về Kỳ Vân Lâm đi tới.

Nhìn thấy Tiểu Cửu hướng về chính mình từng bước một đi tới sau khi, Kỳ Vân Lâm thân thể lập tức không bị khống chế hướng lùi về sau một bước, trên mặt tràn ngập sợ hãi.

Hoàng thế vẫn thấy thế, lập tức giơ chân lên, đi về phía trước một bước, trực tiếp che ở Kỳ Vân Lâm mặt trước, như một ngọn núi lớn giống như.

"Người muốn làm gì?" Hoàng thế vẫn một mặt trịnh trọng nhìn Tiểu Cửu.

"Không cái gì, hấn không phải nói ta đánh hấn sao?" Tiểu Cửu thản nhiên nói: "Ta sợ người không nhìn thấy, không có chứng cứ, vì lẽ đó ta cho người đưa chứng cứ lại đây rồi!"

Dứt tiếng, Tiểu Cửu thân thể dường như mị ảnh giống như vậy, bóng người đột nhiên lóe lên trực tiếp phóng qua hoàng thế vẫn, vèo một cái xuất hiện ở Kỳ Vân Lâm bên người.

Không chờ những người khác có phản ứng chút nào, Tiểu Cửu tay phải đột nhiên duỗi ra, như dễ như trở bàn tay giống như vậy, bay thẳng đến Kỳ Vân Lâm cái cổ bên trên chộp tới.

"Bạch!"

Đổi mặt Tiểu Cửu này đột ngột động thủ Kỳ Vân Lâm căn bản không có bất kỳ phản kháng, trực tiếp bị Tiểu Cửu cho vồ một cái ở cái cổ bên trên, sau đó Tiểu Cửu tay phải đột nhiên phát lực!

Dùng sức nhấc lên, trực tiếp đem Kỳ Vân Lâm cho từ trên mặt đất nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Tra cho ta một người đàn ông

Kỳ Vân Lâm nhất thời cảm lấy Tiểu Cửu cánh tay bắt đầu gãy giữa. Thế nhưng là không có một chút nào tác dụng.

Chỉ là trong nháy mắt, Kỳ Vân Lâm sắc mặt liền trở nên thông đỏ lên, phảng phất có thể chảy ra máu giống như vậy, sau đó lại bắt đầu trở nên phát tím lên khinh thường trực phiến, đầu lưỡi đều sắp muốn phun ra.

Tất cả mọi người ở thấy cảnh này sau khi toàn bộ đều choáng váng, không có ai sẽ nghĩ tới Tiểu Cửu dĩ nhiên sẽ trực tiếp phóng qua hoàng thế vẫn, trực tiếp động thủ, không có ai nghĩ đến Tiểu Cửu thủ đoạn là như vậy tàn nhẫn.

Thời khắc này, Kỳ Vân Lâm trong nội tâm tràn ngập vẻ sợ hãi, hai tay cầm lấy Tiểu Cửu cánh tay không ngừng mà giãy giụa.

"Thả ra hân!" Hoàng thế vẫn trong nháy mắt liền phục hồi tinh thần lại, sắc mặt vì đó biến đổi lớn, đồng thời cái kia súng trong tay cũng gấp bện bện từ trên người cho móc đi ra, ngăm đen nóng súng lạnh như băng trực tiếp nhắm ngay Tiểu Cửu.

Phảng phất bất cứ lúc nào cũng rất có thể sẽ nổ súng bình thường.

"Làm sao, Hoàng cực trường sợ sệt?" Tiểu Cửu mặt bình tĩnh mà lại lạnh nhạt nói, phảng phất đối với hoàng thế vẫn súng trong tay, hân căn bản không có để ở trong lòng giống như.

Trên thực tế cũng là như thế, ở khoảng cách ngắn như vậy, cùng một cái võ giả nghịch súng, cái kia thuần túy là hành động tìm chết.

Dù cho hiện tại Tiểu Cửu nắm lấy Kỳ Vân Lâm, hân cũng có niềm tin tuyệt đối ở hoàng thế vẫn muốn nổ súng trước, hân có thể giết chết hoàng thế vẫn.

Hoàng thế vẫn là sợ sao?

Không sai, hân là sợ rồi!

Cái này Kỳ Vân Lâm nhưng là Kinh Thành Kỳ gia thiếu gia, là hồng ba đời, nếu là hân ở địa bàn của chính mình có chuyện, như vậy trên đầu mình này mũ cánh chuồn ném mất cũng có thể là nhẹ!

Nhưng là Tiểu Cửu nhưng không quan tâm chút nào, ở trong mắt hân Kỳ Vân Lâm bất quá là một cái a miêu a cầu giống như vậy, không chút nào đủ nói tại.

"Thả ra hân!"

"Yên tâm, ta sẽ không giết hân, giết người là phạm pháp, ta nhưng là một cái thủ pháp tốt thanh niên!"

Dứt tiếng, Tiểu Cửu dường như vút rác rưởi giống như vậy, bay thẳng đến một bên ném ra ngoài, đồng thời ngay tại chỗ bắn ra, cả người lập tức nhảy lên mà lên, đuôi phải hướng về Kỳ Vân Lâm bấp đuôi bộ mạnh mẽ đá tới.

"Ầm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương cốt gãy vỡ thanh hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Tiếp theo chính là một đạo giết lộn giống như tiếng kêu rên vang vọng bốn phía.

Tất cả mọi người đều choáng váng, không có một người dám tin tưởng, ngay ở trước mặt nhiều như vậy cảnh sát trước mặt, hân Tiểu Cửu còn dám động thủ.

Lẽ nào hân liền không sợ hoàng thế vẫn sẽ trừng trị hân sao?

Tiểu Cửu sợ sao?

Nếu như hân sợ, hân liền sẽ không như thế làm.

"Ngươi..."

"Xem ở trên mặt của ngươi, ngày hôm nay ta gãy hân một chân, sau đó nếu như còn dám ở chỗ này của ta gây sự, liền không phải một chân đơn giản như vậy." Tiểu Cửu lạnh lùng nói: "Sau đó cũng cái gì vậy đừng nằm thương quay về ta, không phải vậy tự gánh lấy hậu quả!"

Tiểu chín phần mười ngông cuồng nói ra: "Thuận tiện ở nói cho ngươi một câu, ta đi với ngươi có thể, thế nhưng ngươi đem sẽ hối hận đem ta mang đi!"

Nghe được Tiểu Cửu mà nói sau, hoàng thế vẫn sắc mặt khê thay đổi.

Tiểu Cửu lời này rõ ràng là ở nói cho hân, xin mời thần dễ dàng đưa thần khó.

"Ngươi... Ngươi là ai?"

Ngông cuồng người không thể nghi ngờ có hai loại, một loại là tinh tướng, một loại là thực lực mạnh ngang, căn bản không sợ tất cả.

Hiển nhiên ở hoàng thế vẫn trong lòng, Tiểu Cửu thuộc về người sau.

"Chín!" Tiểu Cửu làm một cái khẩu hình, hân tin tưởng hoàng thế vẫn có thể biết ý của chính mình.

Quả nhiên đang nhìn đến Tiểu Cửu khẩu hình sau khi, hoàng thể vẫn trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Hắn dĩ nhiên là Tiểu Cửu ca?

Này cái gì vậy hoàn toàn là cường long gặp phải địa đầu xà, chỉ có điều con này địa đầu xà thực sự là quá cường ngạnh, để cường long chiết ở nơi này.

Kỷ Vân Lâm không dễ chọc, Tiểu Cửu cũng cái gì vậy không dễ chọc, hơn nữa có người nói Tiểu Cửu sau lưng cũng đứng một vị đại lão, hơn nữa nghe đồn vị này đại lão vẫn là quân đội!

Này hoàn toàn là thần tiên đánh nhau, hắn một phạm nhân theo gặp xui xẻo.

Tiểu Cửu cười híp mắt nhìn đầy mặt hoảng loạn hoàng thể vẫn nói ra: "Còn muốn dẫn ta đi sao?"

Hoàng thể vẫn trên mặt nhất thời tràn ngập giãy dụa cùng xoắn xuýt.

Mang đi Tiểu Cửu dễ dàng, có thể đến thời điểm muốn để hắn đi ra có thể sẽ không có đơn giản như vậy, hàng này sau lưng nhưng là đứng quân đội người đầu.

Có thể Kỷ Vân Lâm cũng không phải tốt trên chọc, hắn là Kinh Thành Kỷ gia thiếu gia, cái này ngay ngắn Miêu Hồng hồng ba đời.

Này nếu như một cái đánh rắm đều không tha, như vậy Kỷ gia khẳng định không tha cho hắn.

Hơn nữa hiện tại trong quán rượu nhiều người như vậy đều nhìn đây, nếu như hắn liền như vậy mang theo Kỷ Vân Lâm ảo não mà rời đi, như vậy hắn này mặt nhưng là ném lớn.

Cuối cùng hoàng thể vẫn cắn răng: "Cửu ca, ngày hôm nay lão Hoàng ta chỉ có thể đắc tội rồi, sau đó, lão Hoàng nhất định chịu đòn nhận tội!"

Tiểu Cửu đầy mặt không để ý nhún nhún vai nói: "Tùy ý!" |

"Cửu ca, đắc tội rồi!"

Dứt tiếng, hoàng thể vẫn liền đối với phía sau cảnh sát nói ra: "Đem bọn họ toàn bộ đều cho mang đi!"

Sau đó, hoàng thể xăm mình sau cảnh sát liền trực tiếp đi lên, đem Tiểu Cửu cùng son pháo bọn người cho mang đi.

Mà từ đầu tới cuối Tiểu Cửu đều không có đến xem Diệp Tầm Hoan một chút, phảng phất căn bản không quen biết Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu giống như.

Nhìn thấy Tiểu Cửu cùng son pháo bị hoàng thể vẫn cho mang đi, Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra một đạo vẻ trầm tư.

Hoàng thể vẫn ở biết rồi Tiểu Cửu thân phận sau, còn dám đem hắn cho mang đi, như vậy chỉ có một cái khả năng, vậy thì là Kỷ Vân Lâm lai lịch to lớn, để hoàng thể vẫn không thể không liều lĩnh đắc tội Tiểu Cửu nguy hiểm đến đời tốt Kỷ Vân Lâm!

Đường Vũ Nhu bất quá là một người bình thường nhà hải tử, lúc nào gặp được chuyện như vậy, ở phục hồi tinh thần lại sau, lúc này liền hoảng rối: "Tầm hoan, Tiểu Cửu ca hắn..."

"Yên tâm, hắn không có việc gì." Diệp Tầm Hoan một mặt bình tĩnh nói ra: "Ở trên sông thị này mảnh đất nhỏ, còn không ai có thể động hắn!"

"Dù cho đối phương là Quá Giang Long, đến trước mặt hắn cũng đến cổ găng đang nằm!"

"Có thật không?"

"Đương nhiên!" Diệp Tầm Hoan tầng tầng nói rằng

Đồng thời ở trong lòng âm thầm nói một câu: "Hi vọng Tiểu Cửu tốt nhất không có chuyện gì, không phải vậy hắn cũng mặc kệ Kỷ Vân Lâm là ai, đều nhất định để cho bỏ ra cái giá khổng lồ!"

Tuy rằng, Diệp Tầm Hoan nói như vậy, thế nhưng Đường Vũ Nhu như trước có chút không yên lòng, dù sao sự tình bởi vì nàng mà lên, hiện tại Tiểu Cửu bị mang đi, điều này làm cho Đường Vũ Nhu cảm giác là chính mình liên lụy Tiểu Cửu.

Diệp Tầm Hoan phảng phất nhìn ra Đường Vũ Nhu ý nghĩ giống như vậy, nhẹ giọng an ủi: "Không cần lo lắng, cũng không cần hướng về trên người mình cần trách nhiệm, coi như ngày hôm nay đổi thành một nữ nhân khác, Tiểu Cửu cũng sẽ đứng ra."

"Hơn nữa Tiểu Cửu cũng sẽ không xảy ra chuyện, không qua được tối hôm nay hắn sẽ từ làm cảnh sát cục đi ra."

"Được rồi, chúng ta đi thôi!" Diệp Tầm Hoan nói xong liền đứng lên.

Đường Vũ Nhu không nói thêm gì, liền trực tiếp theo Diệp Tầm Hoan rời đi quán bar.

Rời đi quán bar sau khi, vốn là Diệp Tầm Hoan là muốn đưa Đường Vũ Nhu trở lại, thế nhưng là bị Đường Vũ Nhu cho từ chối, chính mình gọi xe trở lại. Nhìn thấy Đường Vũ Nhu rời đi sau khi, Diệp Tầm Hoan từ trên người lấy điện thoại di động ra bấm một số điện thoại: "Tra cho ta một người đàn ông!" Thời khắc này, Diệp Tầm Hoan ra tay, là long hân muốn làm cho đối phương ở đây cuộn lại, là hồ cho ta đang nằm!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 52: Cha vợ mẹ vợ đến

Sáng sớm, khi tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên đông tây phương phía chân trời thời điểm, Diệp Tầm Hoan như cùng đi thường giống như, không cần chuông báo gọi liền trực tiếp tỉnh lại.

Sớm tỉnh, đây cơ hồ thành Diệp Tầm Hoan quen thuộc.

Đã từng hân ở Châu Âu thế giới dưới lòng đất quất tháo phong vân thời điểm đã thành thói quen.

Dù sao thế giới dưới lòng đất là một người ăn thịt người thế giới, chỉ cần người hơi có chút thư giãn khả năng sẽ chết không có chỗ chôn, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan không thể không căng thẳng trên người mỗi một cái thần kinh.

Dù cho hiện tại hân đã trở lại này đô thị phồn hoa, ở cũng không dùng qua liếm máu trên lưỡi đao sinh hoạt, không cần tiếp tục phải quá cùng Tử thần giao thiệp với sinh hoạt, nhưng nhiều năm đã thành thói quen căn bản không phải nói đổi liền có thể bỏ.

Mặc quần áo tử tế đi vào phòng rửa tay đánh răng rửa mặt, sau đó đi tới trong phòng khách, nhìn trên bàn ăn bày đặt thanh đạm bữa sáng cùng bốc hơi nóng cháo nhỏ, Diệp Tầm Hoan khóe miệng lộ ra một đạo cười yếu ớt.

Vương mục đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, cười nói: "Cô gia, mau nhanh tới dùng cơm đi!"

Diệp Tầm Hoan không có khách khí, trực tiếp đi tới bên cạnh bàn ăn một bên, bưng lên Vương mục cho hân chứa tốt cơm: "Vương mục, như hi đây?"

"Tiểu thư đã đi làm rồi!"

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng ồ một tiếng cũng không có ở hỏi nhiều cái gì.

Đối với Thu Nhược Hi cái này đem công tác đặt ở người thứ nhất chỉ biết là đi làm nữ nhân, hân sớm đã quen, vì lẽ đó cũng là không cảm thấy kinh ngạc.

Diệp Tầm Hoan ở ăn sáng xong sau khi, liền cũng rời đi biệt thự đi hoàng đồ công ty.

Đi tới hoàng đồ công ty sau khi, Diệp Tầm Hoan liền nhìn thấy một mặt phờ phạc Đường Vũ Nhu đang ngồi ở trước bàn làm việc, suy nghĩ xuất thần, dù cho là Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi vào, Đường Vũ Nhu cũng không có một chút nào phát hiện.

Diệp Tầm Hoan ở đi tới Đường Vũ Nhu bên người sau hỏi: "Nghĩ gì thế?"

Ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Đường Vũ Nhu sợ hết hồn, khi thấy là Diệp Tầm Hoan sau, Đường Vũ Nhu thở phào nhẹ nhõm: "Doạ chết ta rồi, người lúc nào đến, tại sao không có một điểm âm thanh a!"

"Là người thất thần đi!" Diệp Tầm Hoan dựa vào ở trước bàn làm việc, nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Nghĩ gì thế, như thế mê li?"

Diệp Tầm Hoan hỏi lên như vậy, Đường Vũ Nhu nhất thời đến rồi hững hờ: "Tầm hoan, người nói Tiểu Cửu ca hiện tại như thế nào, có hay không từ trong bát cảnh sát đi ra?"

Tối ngày hôm qua Đường Vũ Nhu ở sau khi về đến nhà, một nửa tức đầu ngủ không được ngon giấc, lăn qua lộn lại đều đang suy nghĩ Tiểu Cửu ca có thể hay không có chuyện gì.

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói sau, Diệp Tầm Hoan nhất thời biết cô gái nhỏ này đang suy nghĩ gì.

"Hân tối ngày hôm qua liền đi ra, đã gọi điện thoại cho ta!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan khoe miệng vênh lên ra một đạo cười yếu ớt.

Hắn không nghĩ tới tới ngày hôm qua Tiểu Cửu đánh người, dĩ nhiên lai lịch còn không tiểu, vẫn là từ phương bắc đến đại thiếu, đồng thời bối cảnh hùng hậu.

Bất quá đối với này Diệp Tầm Hoan không để ý chút nào, chỉ muốn cái kia Kỳ Vân Lâm thức thời, như vậy hắn thì sẽ khi làm chuyện gì đều không có phát sinh, nhưng nếu là Kỳ Vân Lâm không biết điều, hắn không ngại tự mình bồi Kỳ Vân Lâm cố gắng vui đùa một chút!

"Thật sự?" Đường Vũ Nhu bỗng nhiên vui vẻ.

"Đương nhiên là thật sự!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Không tin, ta gọi điện thoại cho hắn, người cùng hắn tâm sự, như thế nào. . ."

"Không, không cần!" Đường Vũ Nhu vội vàng xua tay.

Nàng tuy rằng lo lắng Tiểu Cửu, nhưng nếu để cho hắn cùng Tiểu Cửu nói chuyện, nàng còn thật không biết nên nói gì!

"Hắn không có chuyện gì là tốt rồi!"

"Yên tâm đi, hắn vẫn khỏe, ở trên sông thị này mảnh đất nhỏ, người lo lắng ai cũng có thể, Tiểu Cửu cái kia hàng căn bản không cần lo lắng."

Khi biết Tiểu Cửu không có bất kỳ sự tình sau, Đường Vũ Nhu xem như là triệt để yên tâm, liền bắt đầu thật lòng công tác lên.

Giám sát bộ mặc dù là một cái mới thành lập bộ ngành, hơn nữa hiện nay công nhân cũng không nhiều, nhưng lại hết sức khó khăn.

Dù sao bọn họ muốn đưa đến tác dụng là giám sát toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn lên tới quản lý chi nhánh xuống tới công nhân nhiệm vụ, hơn nữa còn có một ít những chuyện vặt vặt khác muốn làm.

Toàn bộ một giữa trưa, Đường Vũ Nhu đều có vẻ rất bận, không phải ở thu dọn tư liệu, chính là ở xem.

Đúng là Diệp Tầm Hoan rất là thành thạo, dĩ nhiên nằm trên ghế sa lông bắt đầu ngủ.

Đối với này, Đường Vũ Nhu cũng không hề nói gì, mà là tùy ý Diệp Tầm Hoan.

Ăn qua cơm trưa, Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu hai người vừa trở lại văn phòng, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động liền vang lên.

Điện thoại là Thu Nhược Hi đánh tới, nữ nhân này không biết phát điên gì vậy, dĩ nhiên lại để cho Diệp Tầm Hoan đi tìm nàng.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan rất không muốn đi tìm Thu Nhược Hi, thế nhưng là lại không thể không đi.

Bởi giờ khắc này Thu Nhược Hi văn phòng cửa lớn là mở rộng, Diệp Tầm Hoan ở đi tới Thu Nhược Hi cửa phòng làm việc sau, liếc mắt liền thấy tư thế nghiêm cần tọa ở trước bàn làm việc tươi đẹp bóng người.

Hào không chút tí vết nào dung nhan, băng sương khí chất, cao quý nữ thần khí tức, để tất cả nghĩ muốn tới gần nàng nam nhân đều sẽ không tự kìm hãm được tự ti mặc cảm.

Nhìn gần trong gang tấc Thu Nhược Hi, Diệp Tầm Hoan thăm thẳm thở dài, mãi đến tận hiện tại, hắn như trước có chút không dám tin tưởng, cái này mỹ giống như thiên tiên nữ nhân, đủ khiến toàn bộ Giang Trung thị đến hàng mấy chục ngàn thành nam nhân vì đó điên cuồng mê muội nữ nhân, dĩ nhiên sẽ chính là vợ của chính mình, tuy rằng, là hữu danh vô thực lão bà.

Nữ nhân như vậy, thực sự là trời cao ban ân, là Thượng Đế tác phẩm nghệ thuật, đủ khiến tất cả nhìn thấy nàng nam nhân điên cuồng, nữ nhân đó kị, nàng lại như là trên chín tầng trời bao quát chúng sinh Cửu Thiên Huyền Nữ bình thường.

Mà hắn Diệp Tầm Hoan lại như là một con tồn đang phát tán ra tanh tưởi giết chết cạnh bên trong ngẩng đầu lên làm mộng ban ngày cóc ghè, thậm chí, chính mình ở trước mặt nàng liền một con cóc ghè cũng không bằng.

Ở nữ nhân như vậy trước mặt, bất kỳ nam nhân ưu tú đều sẽ không tự chủ được tự ti, lại như là Diệp Tầm Hoan, mỗi lần nhìn thấy Thu Nhược Hi hắn cũng có cảm giác tự ti.

Làm nàng nam nhân áp lực thực sự là quá to lớn, thế nhưng hắn lại không thể không bắt làm ra một bộ như không có chuyện gì xảy ra dáng dấp.

Lập tức Thu Nhược Hi phảng phất nhận ra được có người ở nhìn kỹ nàng giống như vậy, chậm rãi đem văn kiện trong tay cho thả đang làm việc bàn bên trên, ngẩng đầu hướng về ngoài cửa nhìn sang.

Nhất thời Diệp Tầm Hoan bóng người ánh vào đến tầm mắt của nàng bên trong, lập tức đôi mi thanh tú không khỏi hơi hơi tức ở cùng nhau.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhược Hi ngẩng đầu lên sau, liền lao đảo hướng về Thu Nhược Hi văn phòng đi vào, thuận tiện đem môn cũng cho mang tới.

Đi tới văn phòng sau, Diệp Tầm Hoan như là trở lại nhà của chính mình bên trong giống như vậy, đặt mông trực tiếp ngồi trên mặt đất, đồng thời hai chân téo nguẩy nói ra: "Lão bà, người tìm ta có chuyện gì, vẫn là nói tới ngày hôm qua đến hiện tại đều không nhìn thấy ta, có chút nhớ ta."

Thu Nhược Hi cảm ghét liếc mắt nhìn Diệp Tầm Hoan: "Ta ở nói với người một lần cuối cùng, hi vọng ngài có thể chú ý một điểm ảnh hưởng, nơi này là công ty. . ."

"Không phải nhà!" Diệp Tầm Hoan lập tức tiếp nhận thoại, đồng thời cho mình nhen lửa một điều thuốc thơm bắt đầu rút lấy.

Thu Nhược Hi thấy thế, nhất thời tức giận hàm răng trực đương.

Chính mình mấy ngày nay không biết đã lặp lại bao nhiêu lần câu nói này, nhưng là tên khốn kiếp này chút nào không có nghe lọt, hơn nữa mỗi lần tới phòng làm việc của mình đều sẽ hút thuốc.

Phải biết trước đây ở nàng Thu Nhược Hi trong phòng làm việc, nhưng là từ xưa tới nay chưa từng có ai dám hút thuốc, hần Diệp Tầm Hoan là cái thứ nhất, cũng đúng duy nhất một cái.

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia đầy mặt chút nào không phản đối đáng về, Thu Nhược Hi sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt đi, hít một hơi thật sâu, cật lực để nội tâm của chính mình biểu hiện bình tĩnh lại.

"Ba mẹ ta xế chiều hôm nay ba điểm : ba giờ đến sân bay." Thu Nhược Hi lạnh như băng nói ra: "Người theo ta đi phi trường đón bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Đón máy bay

Ba giờ chiều, Giang Trung thị phi trường quốc tế!

Một chiếc Bentley Âu lục chậm rãi ra, hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Tuy rằng Bentley xe con là trên thế giới cả thế gian nghe tên xa hoa ô tô, hơn nữa cao quý trang nhã xa xỉ nhóm chữ càng là trở thành Bentley xe con người đại diện từ, thế nhưng theo hiện tại người có tiền càng ngày càng nhiều, Bentley xe con cũng biến thành đồng thời không ngạc nhiên lên.

Tuy rằng không thể như là BMW tùy ý có thể thấy được, nhưng cũng không thêm khát, không thể đủ để hấp dẫn vô số người ánh mắt, mà này lượng Bentley Âu lục xe con mặc dù có thể hấp dẫn ánh mắt của mọi người, hoàn toàn chỉ là vì cái kia biển số xe thực sự là quá chói mắt, liên tiếp cừu cừu chín!

Chỉ cần không ngốc, lúc này vừa nhìn này bảng số xe, liền tuyệt đối có thể biết này lượng Âu lục xe chủ nhân không đơn giản!

Phải biết có thể treo lên liên tiếp cừu cừu chín biển số xe người, không phải là có tiền liền có thể làm được.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, cửa xe từ từ mở ra, một con màu đen cao cùng giày da từ trong xe bước ra, khéo léo giày da, tinh tế gót giày, không một nơi không biểu hiện cầu từ sáng tạo, sau đó là một con trắng nõn đùi đẹp, đùi đẹp thon dài, vẫn chưa ăn mặc để mạch máu người bành trướng tất chân, dù là như vậy, cái kia nhân nhụy bóng loáng cái mông có hoàn mỹ độ cong, khiến người ta xem hoa mắt mê mẩn. . .

Không ai từng nghĩ tới, từ này lượng bất kể là xe vẫn là biển số xe đều thấp phần bá khí bên trong xe đi ra dĩ nhiên là một vị khí chất siêu tuyệt mỹ nữ.

Ở màu đen tẻ cao cùng tôn lên hạ, nữ nhân cái kia hai cái đùi đẹp có vẻ càng thêm thon dài mê người, đặc biệt là cái mông độ cong, khiến người ta không nhìn được nghĩ đến một cái nào đó làm người phun máu hình ảnh.

Tầm kia hào không chút tỳ vết nào mặt trái xoan tuy rằng không có nùng trang nhạt nhạt, nhưng cũng không phải chay mặt hướng thiên, mà là trải qua đặc thù trang phục.

Một đầu Thanh Ti cao cao vẫn lên đỉnh đầu, chỉ để lại hai đạo sợi tóc buông xuống nhĩ tế, chính là hiện nay lưu hành nhất cũng rất ít thấy kiểu tóc, bởi vì một dạng nữ nhân căn bản không xứng với cái này tao nhã kiểu tóc, coi như miễn cưỡng làm tốt chỉ có thể trở nên càng thêm dung tục.

Nhưng là nữ nhân này làm thành như vậy kiểu tóc nhưng làm cho người ta một loại hoàn mỹ cảm giác, liền phảng phất một con kiêu ngạo thiên nga trắng bình thường.

Cao quý, trang nhã nàng lại như là đứng ở trên chín tầng trời tiên nữ giống như vậy, trên người tuy rằng không có thô bạo nhưng cũng mang theo một loại tránh xa người ngán dậm lạnh lẽo khí chất, hình thành một cái đặc thù khí tràng, khiến người ta không dám dễ dàng tới gần.

Không ít nam nhân tại nhìn thấy nữ nhân này sau khi, yết hầu đều không bị khô khốc chế nhuyến nhích một chút, bọn họ thực sự không thể nào tưởng tượng được một người phụ nữ dĩ nhiên có thể hoàn mỹ đến trình độ như thế này.

Quả thực là xảo đoạt thiên công tác phẩm, là Thượng Đế tác phẩm nghệ thuật.

Mà các nữ nhân đang nhìn đến nàng sau khi, từng cái từng cái tự ti mặc cảm cúi đầu.

Cùng trước mặt nữ nhân này một so với các nàng lại như là con vẹt nhỏ xấu xí giống như vậy, lại như là một vì sao giống như vậy, mà nữ nhân này nhưng là dường như mọi người vờn quanh Hạo Nguyệt một dạng sáng sủa, làm cho các nàng mất đi tất cả ánh sáng.

Nữ nhân này không phải người khác, chính là từ Hoàng Đồ Tập Đoàn tới rồi tiếp cha mẹ của nàng Thu Nhược Hi.

Thu Nhược Hi ở từ trong xe đi xuống sau khi, giờ lên ngọc thủ, nhìn một chút trên cổ tay có giá trị không nhỏ mà lại có vẻ thấp phần tinh xảo nữ sĩ đồng hồ đeo tay, sau đó hướng về sân bay bốn phía nhìn lại, phảng phất đang tìm tìm người nào giống.

Không sai, Thu Nhược Hi chính là đang tìm người.

Tìm nàng cái kia tiện nghi lão công Diệp Tầm Hoan!

Nàng nhưng là nói cho Diệp Tầm Hoan xê chiều hôm nay ba điểm : ba giờ cha mẹ của nàng sẽ đến đến Giang Trung thị, để Diệp Tầm Hoan cùng nàng tới đón cơ, nhưng là tên khốn kiếp này không biết chạy đến nơi nào đây, chính mình dĩ nhiên không có tìm được hắn.

Nhớ tới ngày hôm qua cha mẹ gọi điện thoại cho mình lúc, nói người có thể không đến, Diệp Tầm Hoan nhất định phải đến giọng điệu, Thu Nhược Hi chính là cảm giác cả người vô lực.

Thật giống chính mình không phải bọn họ nữ nhi ruột thịt như nhau, đêm tuần hồn cũng như là bọn họ con trai ruột.

Dĩ nhiên chính mình có tới hay không đón máy bay cũng không đáng kể, có nhìn hay không đến chính mình cũng có thể, nhất định phải nhìn thấy Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này, hắn chạy đi đâu?

Thu Nhược Hi trong lòng không nhịn được oán giận nổi lên Diệp Tầm Hoan, dù sao cha mẹ của nàng lập tức liền muốn đến, chờ bọn hắn từ đường nói sau khi ra ngoài, chỉ nhìn thấy chính mình, không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, nhất định sẽ loạn tưởng, nhất định sẽ nói mình. . .

Ngay trong Thu Nhược Hi vì đó thấp thỏm bất an thời điểm, hai đạo bóng người quen thuộc nhất thời ánh vào đến Thu Nhược Hi trong tầm mắt.

Hai người kia không phải người khác, chính là Thu Nhược Hi cha mẹ thu thủy hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng!

Thu thủy hàn chừng năm mươi tuổi, vóc người khôi ngô, cái bụng hơi hơi nhô ra, một đôi lông mày có vẻ thấp phần thô nùng, cùng Hoa Hạ một vị vĩ nhân lông mày thấp phần như, xem ra làm cho người ta một loại không gian tự uy cảm giác, đúng là Hạ Hầu Vũ Đồng xem ra thấp phần tuổi trẻ, vẫn là bởi vì bảo dưỡng cực tốt duyên cớ, da dẻ trắng nõn, vóc người đẹp đẽ, năm tháng đồng thời không có ở trên người nàng lưu lại bao nhiêu vết tích, trái lại cho nàng bằng thêm một loại dị dạng phong tình, là thành thực quyến rũ phong tình!

Có câu nói con gái như cha, thế nhưng Thu Nhược Hi không hề giống thu thủy hàn, cực như Hạ Hầu Vũ Đồng, không người biết, đan từ bề ngoài nhìn lên tuyệt đối sẽ lấy là hai người bọn họ là tỷ muội, mà không phải mẹ con.

Thu Nhược Hi đang nhìn đến cha mẹ mình sau khi xuất hiện, đều không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, trong lòng không nhịn được chửi bới nổi lên Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này, khẳng định là cố ý, khẳng định là muốn để cho mình bị mắng mới không đến.

Tuy rằng Thu Nhược Hi biết cha mẹ chính mình không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, nhất định sẽ không cao hứng, thậm chí nói mình, nhưng nàng cũng đến nhầm mất quá khứ, chẳng lẽ bởi vì Diệp Tầm Hoan không có tới, nàng lui lại?

Sau đó, Thu Nhược Hi hướng về thu thủy hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng đi tới.

"Ba mẹ. . ."

Thu thủy hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng vợ chồng hai người đang nhìn đến Thu Nhược Hi sau khi, trên mặt nhất thời lộ ra một đạo dày đặc nụ cười, nhưng lập tức hai người nụ cười liền biến mất, ánh mắt bắt đầu ở bốn phía nhìn quét lên.

Thu Nhược Hi ở đi tới thu thủy hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng bên người thời điểm, thu thủy hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng ánh mắt của hai người như trước ở bốn phía không ngừng mà nhìn quét.

"Như hi, tầm hoan đây, ta tại sao không có thấy hấn a?" Hạ Hầu Vũ Đồng một bên không ngừng mà hướng về bốn phía nhìn xung quanh, vừa hướng Thu Nhượng Hi hỏi: "Có phải là người lại bắt nạt hấn?"

Tuy rằng Thu Nhượng Hi đã sớm đoán được cha mẹ chính mình ở không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan sau khi nhất định sẽ hỏi, thế nhưng là không nghĩ tới, mẹ của chính mình dĩ nhiên sẽ cho là mình bắt nạt Diệp Tầm Hoan.

Mình có thể bắt nạt tên khốn kiếp này sao?

Tên khốn kiếp này không bắt nạt chính mình liền đủ tốt rồi!

Thu Nhượng Hi vừa định há mồm nói chuyện, thu thủy hân liền lập tức lạnh rên một tiếng: "Cái này còn phải nói sao, khẳng định là nàng bắt nạt tầm hoan đứa nhỏ này, hoặc là nàng căn bản cũng không có nói cho tầm hoan chúng ta muốn tới, cố ý không cho tầm hoan tới đón chúng ta!"

"Bố, ta. . ."

"Tầm hoan, không đến, người tới làm cái gì?" Thu thủy hân lập tức đánh gãy Thu Nhượng Hi, có chút tức giận nói: "Ta không phải nói với người, tầm hoan không đến, người là có thể không dùng đề sao?"

Thu Nhượng Hi nhất thời đầy mặt oan ức về.

Đây là chính mình cha đẻ ruột sao, chính mình đúng là thân sinh không phải hoang đại sao?

Mà ngay tại lúc này, một cái có vẻ cực kỳ âm thanh kích động vang lên: "Cha, mẹ!"

Nghe được âm thanh này sau, thu thủy hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng nhất thời hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn tới, khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, hai người nhần lông mày lập tức giãn ra không nói, cái kia không thích sắc mặt lập tức xuất hiện một đạo sắc mặt vui mừng: "Tầm hoan, người đến rồi a!"

Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Ta vốn là lấy cho các người còn muốn chờ một hồi đây, trước hết đi mua hai bình nước, các người ngồi mấy tiếng máy bay, khẳng định mệt mỏi, hơn nữa hiện tại có như thế nóng, mới vừa xuống phi cơ nhất định sẽ có chút không thích ứng. . ."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, thu thủy hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng nhất thời mặt mày hớn hớn, đồng thời không nhịn được nhìn một chút Thu Nhượng Hi, phảng phất lại nói, nhìn nhân gia cô gái này té biệt nhiều hơn quan tâm nhân hòa đau người, ở nhìn người nữ nhi này!

Thu Nhượng Hi ở đọc hiểu thu thủy hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai trong mắt người hàm nghĩa sau khi, càng thêm cảm thấy oan ức, đồng thời trong lòng đem Diệp Tầm Hoan cho hận hăm răng trực dương, tên khốn kiếp này hấn khẳng định là cố ý!

"Vì lẽ đó ta để như hi ở đây trước tiên chờ các người, ta đi cho các người mua nước, nhưng không nghĩ tới bỏ qua trước hết nhìn thấy các người một chút cơ hội." Nói xong Diệp Tầm Hoan đưa tay ra kéo lại Thu Nhượng Hi cái kia dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ: "Đúng là tiện nghi nàng rồi!"

Bị Diệp Tầm Hoan như thế đột nhiên một lâu, Thu Nhượng Hi thân thể mềm mại chấn động, bản năng muốn tránh thoát, thế nhưng đang nghĩ đến trước mặt còn có cha mẹ chính mình sau, Thu Nhượng Hi không thể không tùy ý bị Diệp Tầm Hoan cho ôm, đồng thời trên mặt còn muốn lộ ra nụ cười.

Tuy rằng trên mặt đang cười, thế nhưng Thu Nhượng Hi trong đầu đã lửa giận nảy sinh, tên khốn kiếp này, khẳng định là cố ý chiếm chính mình tiện nghi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Diệp Tầm Hoan, thành thật hài tử

Bởi vì Diệp Tầm Hoan đến duyên cớ, làm cho Thu Thủy Hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng phụ thê hai người cái kia nguyên bản đối với Thu Nhượng Hi bất mãn biến mất không thấy hình bóng không nói, đồng thời còn có vẻ thập phần người cao hứng.

Tọa sau khi lên xe, ba người liền vẫn không có đình chỉ quá trò chuyện.

Đúng là Thu Nhượng Hi phảng phất trở thành một người ngoài, trở thành một cái chuyên trách tài xế giống như vậy, căn bản không có nàng xen mồm đề tài.

Nói tới tài xế, vốn là diệp Diệp Tầm Hoan là muốn chủ động ôm đồm tới được, thế nhưng là bị Thu Thủy Hân cho ngăn lại, nói cái gì để Thu Nhượng Hi khi tài xế, hơn nữa còn đối với Diệp Tầm Hoan tới nói, không thể thói quen Thu Nhượng Hi.

Điều này làm cho Thu Nhượng Hi vì đó giận dữ, nếu như Thu Thủy Hàn không phải nàng lời của phụ thân, không chừng Thu Nhượng Hi sẽ trực tiếp đem Thu Thủy Hàn cho từ bên trong xe một cước đạp ra ngoài.

Đáng tiếc a, Thu Thủy Hàn là cha nàng, bất luận Thu Thủy Hàn nói cái gì, nàng đều phải nhẫn nhịn.

Từ sân bay đến Thính Hương Thủy Tạ biệt thự, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai vợ chồng người nọ cười đều không có dừng lại quá, vẫn đang cười.

Điều này làm cho Thu Nhượng Hi rất là buồn bực, Diệp Tầm Hoan đến cùng cho mình triển khai cái gì vụ thuật, đã vậy còn quá thảo luận cha mẹ mình niềm vui.

Ở buồn bực đồng thời, Thu Nhượng Hi lại rất là phiền muộn, cha mẹ chính mình như thế yêu thích Diệp Tầm Hoan, coi như là chính mình lại không thích đều không làm nên chuyện gì, trừ phi mình muốn cùng Thu Thủy Hàn đoạn tuyệt phụ nữ quan hệ, muốn tức chết Hạ Hầu Vũ Đồng!

Nếu không, nàng liền muốn đảng hoàng làm Diệp Tầm Hoan lão bà.

Nghĩ đến chính mình nửa đời sau khả năng muốn cùng Diệp Tầm Hoan cuộc sống như thế sống cả đời, Thu Nhượng Hi chính là trở nên đau đầu.

Chính mình đời trước đây rốt cuộc là tạo cái gì nghiệt a!

Từng ở bị cha mẹ bức bách hạ cùng Diệp Tầm Hoan kết hôn, nàng từng nghĩ tới, dựa vào chính mình sức cuốn hút cùng năng lực, dù cho là một khối sắt vụn, cũng có thể đem hán luyện thành một khối tinh cương!

Nhưng là cùng Diệp Tầm Hoan sinh hoạt sau một thời gian ngắn, Thu Nhượng Hi triệt để thất vọng rồi, nàng triệt để từ bỏ trong lòng ý nghĩ này, tên khốn kiếp này vốn là một cái vô lại, chính là một kẻ cặn bã, căn bản không biết tiến thủ. . .

Nói chung muốn nhiều không thể tả liền có cỡ nào không thể tả, nàng làm sao cũng nghĩ không thông, cha mẹ chính mình làm sao biết để cho mình gả cho như vậy một người đàn ông, hơn nữa trả lại cho mình nói, hàng này là rỗng trong loài người!

Rỗng trong loài người liền đáng đáp như vậy sao?

Diệp Tầm Hoan triệt để quét mới nàng đối với rỗng trong loài người bốn chữ lý giải.

Lẽ nào cha mẹ chính mình để cho mình gả cho hán, chính là muốn chà đạp chính mình sao?

Trước Thu Nhượng Hi mang cha mẹ ngày hôm nay đến sự tình đã nói cho Vương mục, vì lẽ đó ở trở lại biệt thự sau, Vương mục đã đem trong nhà hết thảy tất cả đều cho thu thập xong.

Đang nhìn đến Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng sau khi, Vương mục liền lập tức nhiệt tình tiến lên nghênh tiếp.

Wang mu ở Thu gia đã gần mười năm, là lão nhân, tự nhiên nhận thức Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng, hơn nữa còn hết sức quen thuộc.

Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người vừa ngồi vào trong phòng khách trên ghế salong, Vương mục liền lập tức cho Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng rót một chén trà!

"Ba mẹ, ngồi nửa ngày máy bay, các người khẳng định hơi mệt chút đi, nếu không trước tiên đi gian phòng nghỉ ngơi một hồi?" Diệp Tầm Hoan đề nghị.

"Không mệt, không cần nghỉ ngơi!"

Hạ Hầu Vũ Đồng cười tủm tỉm nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Người là không biết, cha người trước khi tới cao hứng cùng cái đứa nhỏ giống, nói là rốt cục có thể nhìn thấy người, rốt cục có thể tâm tình, người hiện tại để hán nghỉ ngơi, làm sao có khả năng."

Hạ Hầu Vũ Đồng ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan thời điểm, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ yêu thích, tiêu chuẩn mẹ vợ xem con rể, càng xem càng vui mừng.

"Nói được lắm như người không muốn tìm hoan đứa nhỏ này giống!" Thu Thủy Hàn thấy Hạ Hầu Vũ Đồng bóc chính mình góc gác nhất thời có chút không vui phản kích lên.

Hạ Hầu Vũ Đồng khẽ cười một tiếng, hiển nhiên có thể nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trong nội tâm nàng cũng đứng hết sức cao hứng.

"Tầm hoan đứa nhỏ này thật tốt a!" Thu Thủy Hàn tán thưởng nói: "Khoảng thời gian này tuy rằng không ở bên cạnh chúng ta, thế nhưng tổng quan tâm chúng ta bên kia khí trời biến hóa, khí trời vừa có động tĩnh sẽ cho chúng ta gọi điện thoại, để chúng ta chú ý thân thể!"

Nói xong Thu Thủy Hàn ánh mắt chậm rãi rơi vào Thu Nhượng Hi trên người: "Nào giống nàng, thời gian dài như vậy cho chúng ta gọi điện thoại tới sao?"

"Cùng một đầu Bạch Nhãn Lang giống, hai ta chết sống một điểm đều quan tâm!"

Thu Nhượng Hi nhất thời đầy mặt oan ức, chính mình lúc nào trở thành Bạch Nhân Lang, chỗ của ta không quan tâm các người Nhị lão chết sống.

Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức đóng vai tiêu chuẩn tốt lão công nhân vật, vội vàng là Thu Nhượng Hi giải vây nói: "Ba mẹ, như hi đó là bạn bệu, dù sao năng lượng quần lớn như vậy một cái công ty, mỗi ngày việc vất vả thực sự là quá hơn nhiều."

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan vì chính mình giải vây, Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng, tiểu dạng vẫn tính người thức thời!

Thế nhưng Thu Thủy Hàn hạ câu nói, lại làm cho Thu Nhượng Hi có loại thổ huyết kích động.

"Nàng bạn bệu, nàng có thể bạn bệu cái gì, phía dưới nhiều người như vậy, có thể bạn bệu đến nàng cái gì?" Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng, nghiêm mặt nói ra: "Nàng bạn bệu, lẽ nào người liền thông thả!"

"Người đều có thể cho chúng ta gọi điện thoại, nàng liền không thể?"

Thu Nhượng Hi có loại kích động đến mức phát điên, tên khốn kiếp này, hắn có cái gì tốt bạn bệu, hắn mỗi ngày đều rất thanh nhàn được rồi, chuyện gì đều không làm, mỗi ngày chỉ có biết ăn chơi uống vui đùa.

Trong lúc nhất thời, Thu Nhượng Hi hận không thể nói cho Thu Thủy Hàn chân tướng của chuyện, nhưng là cuối cùng nàng nhịn xuống.

Nếu như nàng nói cho Thu Thủy Hàn những này, cha mẹ mình nhất định sẽ nói đến chính mình.

Ta nhẫn, ta nhẫn!

Diệp Tầm Hoan ngượng ngùng nở nụ cười, người cũng không thể để hắn nói cho Thu Thủy Hàn nói: "Cha vợ, ta không có chút nào bạn bệu, ngoại trừ tìm kiếm pháo - hữu ở ngoài, ta cơ bản không có sao chứ!"

"Đúng rồi, tầm hoan, người hiện tại đang làm gì công tác a?" Hạ Hưu Vũ Đồng quan tâm hỏi: "Là ở Hoàng Đồ Tập Đoàn sao?"

"Ừm!" Diệp Tầm Hoan gật gật đầu: "Vốn là là làm chuyển phát nhanh. . ."

"Cái gì!" Thu Thủy Hàn khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, đột nhiên vỗ bàn một cái, bá một thoáng từ trên ghế sa lông đứng lên, trừng lớn hai con mắt cảm tức Thu Nhượng Hi: "Thu Nhượng Hi, người dĩ nhiên để hắn đi làm chuyển phát nhanh viên?"

"Thu Nhượng Hi, người muốn tức chết ta có phải là, người tại sao có thể như vậy đối xử tầm hoan đây?" Hạ Hưu Vũ Đồng cũng vào đúng lúc này nhất thời không vui lên.

Thu Nhượng Hi đang nhìn đến cha mẹ mình này tám hưng bình vẫn tội tư thế sau, trong lòng muốn nhiều oan ức thì có nhiều oan ức, tên khốn kiếp này hắn lúc nào đi đưa chuyển phát nhanh?

Thu Nhượng Hi không nhìn được liếc mắt nhìn Diệp Tầm Hoan, phát hiện Diệp Tầm Hoan ngay gần một mặt đắc ý nhìn Thu Nhượng Hi, phảng phất lại nói, để người đắc sắt, người đang cho ta đắc sắt một cái ta xem một chút!

Ở đọc hiểu Diệp Tầm Hoan ánh mắt sau, Thu Nhượng Hi cái kia khí a, tên khốn kiếp này, hắn cố ý, cố ý đem lại nói một nửa, cố ý để cha mẹ chính mình đối với mình hưng bình vẫn tội.

Thời khắc này, Thu Nhượng Hi hận không thể bóp chết Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này, hắn dĩ nhiên trả thù chính mình.

Này còn có phải đàn ông hay không a, làm sao như thể con gà con bưng.

"Ba mẹ, ta. . . Ta không có. . ."

"Nếu như không có, tầm hoan làm sao có khả năng sẽ như vậy nói, tầm hoan đứa nhỏ này sẽ nói dối gạt chúng ta không được, còn có thể oan uổng người không được!" Thu Thủy Hàn phảng phất ăn thuốc nổ giống như vậy, trong lời nói tất cả đều là mùi thuốc súng.

"Chính là, tầm hoan thành thật như thế hài tử, làm sao có khả năng sẽ nói hoang đường, có phải là người nhìn hắn quá thành thật, liền cố ý bắt nạt nàng?" Hạ Hưu Vũ Đồng cũng đứng một bộ không quen nhìn Thu Nhượng Hi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Tô Cô Yên điện thoại

Thu Nhược Hi giờ khắc này có loại muốn kích động đến mức muốn nhảy lên, tên khốn kiếp này hẳn thành thật?

Hắn nếu như thành thật, phía trên thế giới này sẽ không có không thành thật rồi!

"Ba mẹ, hẳn. . ."

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhược Hi cái kia trưởng càng tái nhợt khuôn mặt xinh đẹp, biết Thu Nhược Hi đã đến bạo phát biên giới, vội vàng nói: "Ba mẹ, các người cũng đừng nóng giận, kỳ thực đưa chuyện phát nhanh, ta cảm giác không có cái gì a. . ."

Thu Nhược Hi thấy thế, chỉ cảm giác mình ngũ tạng lục phủ bên trong trên dưới một mảnh lăn lộn, một ngụm máu tươi đã chậm rãi hướng về yết hầu bên trên vọt tới.

Người đưa chuyện phát nhanh, người lúc nào đưa chuyện phát nhanh, người đưa một lần sao?

Tên khốn kiếp này, hẳn đến cùng nghĩ muốn làm gì?

Có phải là xem chính mình không bị mắng, trong lòng hẳn khó chịu?

"Hơn nữa quốc gia chúng ta một vị vĩ nhân đã từng nói, nghề nghiệp không phân cao thấp quý tiện, chỉ là phân công không giống mà thôi. . ."

Diệp Tầm Hoan càng là nói như vậy, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng càng là cảm thấy Diệp Tầm Hoan đứa nhỏ này được, xem nhân gia nhiều hiểu chuyện, người như thế đối với nhân gia, nhân gia đều không có bất kỳ lời oán hận.

"Đồng thời ở tầng dưới chót còn có thể hiểu công nhân chưa xót khổ cay, ta cảm giác đình rất tốt a."

"Diệp Tầm Hoan, người. . ." Thu Nhược Hi rốt cục không nhịn được bạo phát rồi!

"Người cầm miệng cho ta!" Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng trăm miệng một lời nói rằng.

Bị Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng như thế sau đó, Thu Nhược Hi nhất thời dường như cả phoi sương —— yên đi!

Thế nhưng cặp kia cơ trí mà lại ánh mắt sắc bén nhưng ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan đến oan đi, phảng phất ở nói cho Diệp Tầm Hoan, người nếu như ở dám cho ta nói bậy, cô nãi nãi ta vòng qua không được người!

"Người xem một chút nhân gia tầm hoan, nhiều hiểu chuyện, người cao cao tại thượng, là tổng giám đốc, nhưng để cho mình lão công đưa chuyện phát nhanh, nhân gia còn không có bất kỳ oán giận, như vậy chịu thả xuống tư thái nam nhân, người đi nơi nào tìm?"

"Bố, hẳn. . ."

"Bố, ta lời còn chưa nói hết đây!"

"Tiếp tục!"

Nhìn Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng đối với Diệp Tầm Hoan thái độ, ở xem bọn họ thái độ đối với chính mình, Thu Nhược Hi liền càng là hoài nghi mình có phải là thân sinh, có phải là hẳn là tìm một cơ hội làm cái thân giám định, nhìn nàng cùng Diệp Tầm Hoan hai người đến cùng ai mới là thân sinh a!

"Ta nói đưa chuyện phát nhanh kỳ thực đó là chuyện lúc trước, hiện tại ta đã không ở chuyện phát nhanh bộ ngành, ta hiện tại ở giám sát bộ." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Như hi ở công ty thành lập một cái giám sát bộ, hiện tại ta ở trong đó công tác!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng sắc mặt của hai người mới chậm rãi có chút chuyển biến tốt lên, thế nhưng hai người như trước mồ hôi lạnh một tiếng, hiển nhiên là trước Thu Nhược Hi để Diệp Tầm Hoan đi đưa chuyện phát nhanh rất là bất mãn.

"Này còn tạm được!" Hạ Hầu Vũ Đồng khí đến cũng nhanh, đi cũng nhanh, âm thanh lập tức vì đó nhu hòa đi.

Mà Thu Nhược Hi nhưng là đầy bụng lửa giận, nhưng không chỗ ném, tên khốn kiếp này hẳn tuyệt đối là cố ý, cố ý để cha mẹ chính mình trước tiên chửi mình, sau đó ở đem đề tài cho đến cái đại xoay ngược lại.

"Gần như cái rắm!" Thu Thủy Hàn tầng tầng nói ra: "Lấy tầm hoan đứa nhỏ này năng lực coi như là làm tổng giám đốc cũng không nhiều."

Nghe được Thu Thủy Hàn mà nói sau, Thu Nhược Hi sững sờ!

Hắn làm tổng giám đốc?

Liền hẳn đáng đáp kia có thể làm tổng giám đốc, hẳn nếu như làm tổng giám đốc, toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn nếu như không bị hắn cho làm bản thủ xấu xa đó mới là lạ đây!

"Bố, ta nào có bản lĩnh kia a!" Diệp Tầm Hoan thập phần khiêm tốn nói ra: "Lại nói ta nếu như làm tổng giám đốc, như hi làm cái gì đây?"

"Người không cần khiêm tốn, bản lĩnh của người ta còn không rõ ràng lắm sao, chỉ cần người muốn làm, đừng nói là tổng giám đốc, dù cho là tổng thống đều không quá đáng. . ."

Thu Nhượng Hi khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, liền tên khốn kiếp này đáng đáp kia còn tổng thống, ta xem bồn cầu còn tạm được.

Đương nhiên lời này, Thu Nhượng Hi là tuyệt đối không dám ngăn cha mẹ mình mặt nói ra.

Nếu không lại là một trận phê to bằng cái đầu biết.

"Cho tới nàg, đương nhiên là ở nhà đợi, làm cái toàn chức thái thái!"

Thu Thủy Hàn đáng đáp kia phảng phất chỉ cần Diệp Tầm Hoan gật đầu nói mình muốn làm tổng giám đốc, như vậy hẳn thì sẽ không tiếc bất cứ giá nào đem Thu Nhượng Hi cho ở nhà làm toàn chức thái thái như nhau.

Không chỉ là Thu Thủy Hàn, liền ngay cả Hạ Hầu Vũ Đồng cũng đứng thập phần tán thành.

Thu Nhượng Hi trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, không phải chứ?

Để cho mình ở nhà làm toàn chức thái thái, vậy còn không ép điên chính mình a!

Diệp Tầm Hoan khiêu khích giồng liếc mắt nhìn Thu Nhượng Hi, phảng phất lại nói, sau đó đừng cho ta đắc sất, người cái kia tổng giám đốc vị trí đồng thời không an toàn, chỉ cần ta nghĩ làm, người bất cứ lúc nào cũng có thể rơi đài!

Đọc hiểu Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt ý tứ sau, Thu Nhượng Hi tức giận hăm răng trực dương, thế nhưng là không thể làm gì.

"Bố, người thực sự là quá đề cao ta." Diệp Tầm Hoan khẽ cười nói: "Ta cảm giác hiện tại liền rất tốt, hơn nữa như hi đối với tất cả nghiệp vụ đều quen thuộc như vậy, công ty quản lý lại tốt như vậy, làm cho nàg làm tổng giám đốc mạnh hơn ta!"

"Lại nói, một cái thành công nữ nhân sau lưng, nhất định sẽ đứng một cái không có tiếng tăm gì nam nhân, ta cảm giác ta rất thích hợp làm một cái không có tiếng tăm gì nam nhân."

Hạ Hầu Vũ Đồng hơi hơi thở dài một tiếng: "Tầm hoan, oan ức người, hài tử!"

"Mẹ, nhìn ngài nói, ta có ủy khuất gì." Diệp Tầm Hoan hỏi hột nói: "Làm như một người đàn ông, không phải là hẳn là là vợ của chính mình trả giá sao?"

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan hình tượng ở Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng lòng của hai người bên trong vèo vèo tăng lên trên.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Diệp Tầm Hoan là vì Thu Nhượng Hi thả xuống tất cả sự vinh quang của bản thân cùng phong quang, thả xuống hết thấy tất cả, cam tâm tình nguyện là con gái của chính mình trả giá tất cả, ở sau lưng làm một cái yên lặng trả giá rồi lại không ngại nam nhân.

Như vậy con rể, hiện tại đi nơi nào tìm, đốt đèn lồng có thể tìm tới sao?

Thế nhưng Thu Nhượng Hi có thể không như thế nghĩ, hẳn còn oan ức, hẳn có ủy khuất gì, cười chính mình không có chuyện gì vụng trộm vui đi thôi!

Nhưng là Thu Nhượng Hi nào biết Diệp Tầm Hoan thân phận đây!

Nếu không, nàg tuyệt đối sẽ không có loại ý nghĩ này.

"Tầm hoan, ta biết người là vì như hi được, thế nhưng nữ nhân có lúc không thể như vậy sùng, không phải vậy người càng như vậy sùng nàg, nàg sẽ càng là được đà lần tới." Thu Thủy Hàn lập tức nói!

Thu Nhượng Hi vì đó phát điên, chính mình lúc nào được đà lần tới, tên khốn kiếp này lúc nào sùng chính mình?

Người không hiểu tình huống liền không nên nói lung tung có được hay không!

"Bố, sẽ không, như hi không phải người như vậy." Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Nàg đối với ta rất tốt."

"Hai người các người có thể đủ tốt, chúng ta tự nhiên cao hứng." Hạ Hầu Vũ Đồng nhẹ giọng nói: "Thế nhưng con gái của ta, ta hiểu rõ, chỉ sợ nàg. . ."

"Mẹ, sẽ không, các người yên tâm được rồi." Diệp Tầm Hoan lập tức đánh gãy Hạ Hầu Vũ Đồng.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Biết hẳn số điện thoại di động người không mấy cái, đều xem như là tương đối trọng yếu người.

Nghe đến chuông điện thoại di động sau, Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn hai người, ngượng ngùng nở nụ cười, từ trên người lấy ra điện thoại di động.

Khi thấy mặt trên điện báo biểu hiện là một cái mã số xa lạ sau, Diệp Tầm Hoan khẽ cau mày, nhưng vẫn là chuyển được.

Vừa này một tiếng, bên trong điện thoại lập tức truyền đến một đạo êm tai dễ nghe vui tươi âm thanh.

Khi nghe đến âm thanh này sau khi, Diệp Tầm Hoan khắp toàn thân bỗng nhiên ngẩn ra, đồng thời quay đầu nhìn về phía Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Cô Yên dĩ nhiên sẽ có mã số của chính mình, hơn nữa còn là vào lúc này gọi điện thoại cho mình để cho mình đi ra ngoài dẫn nàng đi chơi!

Hắn cha vợ cùng mẹ vợ ngày hôm nay nhưng là vừa tới, nếu như mình bỏ lại bọn họ, đi mang Tô Cô Yên chơi. . .

Ngay ở trước mặt lão bà mình cùng cha vợ, mẹ vợ tiếp trong lòng mình không thể quên được nữ nhân, chính mình mới tình đầu điện thoại, Diệp Tầm Hoan cảm giác mình như là con chuột thêm miêu b—— không có chuyện gì tìm kích thích nhip điệu!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Đã từng, hiện tại

Hilton trong tửu điểm một gian tổng thống phòng xếp, một lần nữa làm tóc, tinh tâm trang phục một phen Tô Cô Yên, như một cái học sinh tiểu học giống như vậy, ngồi nghiêm chỉnh ở trên ghế salông.

Bảo dưỡng cực tốt ngọc thủ, ngay ngắn hơi hơi run run nắm điện thoại di động, nghĩ cật lực bải làm ra một bộ ung dung không vội, tiêu sái tự nhiên đáng đáp cùng làn điệu đến.

Nhưng quá mức tâm tình sốt sắng, làm cho nét cười của nàng có chút cứng ngắc, âm thanh cũng có vẻ hơi không tự nhiên: "Người có thể đi ra không?"

Vì gọi số điện thoại này, Tô Cô Yên bắt đầu chuẩn bị cá biệt giờ, điện thoại di động cầm lấy lại thả xuống, tới tới lui lui dần vật nhiều lần.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan ngày hôm qua nói sẽ cùng nàng, thế nhưng ngày hôm nay một ngày Diệp Tầm Hoan đều không có tìm đến nàng, điều này làm cho trong nội tâm nàng rất là bất an, cho rằng Diệp Tầm Hoan chỉ là vì mấy năm trước sự tình, không muốn gặp mình, cái gọi là bồi chính mình cũng chỉ là là một cái lý do mà thôi.

Mà Tô Cô Yên đây?

Nàng muốn xem đến Diệp Tầm Hoan, thế nhưng nàng lại sợ Diệp Tầm Hoan sẽ không thấy mình, càng sợ Diệp Tầm Hoan sẽ giận bản thân mình!

Có thể nói, Tô Cô Yên vì cho Diệp Tầm Hoan gọi số điện thoại này, trong nội tâm xoắn xuýt tới cực điểm.

Thế nhưng cuối cùng, cái kia tưởng niệm dục vọng chiến thắng trong lòng sợ sệt, làm cho nàng cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại.

Diệp Tầm Hoan trong lúc nhất thời rơi vào đến trong trầm mặc, nhìn một chút Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng, hắn thật sự không biết nên làm sao trả lời, là từ chối vẫn là tiếp thu!

Nếu là tiếp thu, như vậy Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng đây?

Dù sao bọn họ vừa tới.

Nhưng nếu là từ chối, như vậy Tô Cô Yên có thể sẽ thương tâm chứ?

Nhưng nếu phải không từ chối đây?

Cuối cùng Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu: "Xin lỗi, ta ngày hôm nay có một số việc, khả năng không cách nào đi ra ngoài!"

Điện thoại một đầu khác Tô Cô Yên khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, chỉ cảm giác thế giới của chính mình một mảnh đen kịt, cái kia nguyên

bản sáng sủa như Hạo Nguyệt giống như hai con mắt như là bị mây đen cho che khuất nguyên bản ánh trắng trong sáng giống như vậy, chậm rãi trở nên mờ đi, đồng thời sắc mặt tái nhợt một mảnh.

Hắn từ chối chính mình.

Cho dù đã nhiều năm như vậy, hắn như trước còn ở giận bản thân mình, còn ở hận chính mình...

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, nếu như dịch mà noi, chính mình làm sao cũng sẽ không hận hắn đây?

Mình làm nghiệt, chính mình liền muốn thưởng phạt này nghiệt quả!

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Thu Thủy Hàn lập tức mở miệng nói: "Tầm hoan, nếu như ngươi có chuyện liền đi làm đi, không cần phải để ý đến chúng ta..."

"Có thể..."

"Cái kia nói nhảm nhiều như vậy, cho ngươi đi bận bịu, liền đi làm." Thu Thủy Hàn nghiêm túc nói: "Nam nhân muốn trước tiên bận bịu chuyện của chính mình, lại nói chúng ta lại không phải ngày hôm nay liền đi!"

Thu Thủy Hàn đều nói như vậy, Diệp Tầm Hoan vẫn có thể nói cái gì đó?

Bất quá thời khắc này, Diệp Tầm Hoan trong nội tâm nhưng tràn ngập cay đắng, nếu như cho hắn biết, chính mình muốn đi gặp người là chính mình đã từng mối tình đầu, chính mình không bỏ xuống được nữ nhân, không biết còn có thể hay không tha chính mình đi!

Diệp Tầm Hoan lần nữa hít một hơi, quay về vẫn không có cúp điện thoại Tô Cô Yên nói ra: "Ngươi hiện tại ở nơi đó, chúng ta từng hạ xuống đi!"

Vốn là ngay ngắn đầy mặt trắng xám, âm u thất thần Tô Cô Yên ở nghe được câu này sau, cái kia sắc mặt tái nhợt nhất thời hiện lên một đạo trước nay chưa từng có vẻ kích động: "Thật... Có thật không?"

Khi nghe đến Diệp Tầm Hoan muốn đi qua sau, không biết tại sao, Tô Cô Yên trong thanh âm có một tia cất lực che giấu rung động!

"Ừm!"

"Ta... Ta ở Hilton cửa tiệm rượu chờ ngươi được không?" Tô Cô Yên trong thanh âm tràn ngập trước chưa khẩn cầu vẻ.

"Được!"

Sau đó Diệp Tầm Hoan không tiếp tục nói liền trực tiếp cúp điện thoại!

Cúp điện thoại sau, Diệp Tầm Hoan đầy mặt áy náy nhìn Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn: "Ba mẹ, ngươi xem các ngươi vừa tới, ta..."

"Trước tiên bận bịu chuyện của ngươi đi thôi!" Hạ Hầu Vũ Đồng ôn nhu nói: "Ta và cha ngươi không có chuyện, lại nói này không phải như hi bồi tiếp sao?"

"Nhanh đi bận bịu đi!"

"Tốt lắm, ba mẹ, ta đi ra ngoài trước, ta biết về sớm đến một điểm!"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì!"

Diệp Tầm Hoan đang đi ra biệt thự sau, trực tiếp lái xe hướng về Hilton khách sạn mà đi.

Trên đường đi, Diệp Tầm Hoan cả người tinh thần đều có vẻ hơi chán chường.

Ở trong lòng hắn, Tô Cô Yên lại như là một cái chôn sâu ở đáy lòng gai, bình thường sẽ không chạm nổi đau hắn, nhưng nếu như khi bị người cho nhắc lên hoặc là nói có người nhẹ nhàng chạm được, như vậy trong nội tâm thì sẽ đau đớn không ngớt!

Hắn không thể quên được nàng, nhưng là trong lòng hắn cũng rõ ràng, hắn cùng Tô Cô Yên đã không thể lại có thêm cái gì.

Nàng kết hôn, hơn nữa chồng nàng lại lịch còn không tiêu.

Trong lúc vô tình, Diệp Tầm Hoan liền lái xe tới đến Hilton khách sạn, lập tức một đạo mỹ lệ âm thanh ánh vào đến Diệp Tầm Hoan trong tầm mắt.

Ngày hôm nay Tô Cô Yên mặc một bộ màu trắng áo đầm, áo đầm phía dưới vừa che lại đầu gối, làm cho Tô Cô Yên cái kia trắng nõn, bóng loáng, tình tứ chân nhỏ bại lộ ở trong không khí, hoảnh người con mắt, óng ánh long lanh chân ngọc trên trùn vào một đôi tình mỹ màu trắng lưng kéo, linh lung xinh đẹp tuyệt trần chân sen móng tay tô vẽ điểm điểm đan khẩu, làm tôn thêm trắng như tuyết màu da, như cùng một đóa đóa trong tuyết tỏa ra mai vàng, có vẻ kiều diễm cực kỳ, mê hoặc đến cực điểm!

Cái kia nguyên bản Ba Lan quyền tóc dài cũng vào hôm nay kéo thẳng, phiêu dật mái tóc tùy ý rơi tung trên bả vai bên trên.

Mà Tô Cô Yên sở dĩ giữ cái kia tóc quăn cho kéo thẳng, chỉ là vì nàng biết Diệp Tầm Hoan yêu thích nữ nhân tóc dài xõa vai, như vậy hẳn cho rằng rất đẹp!

Tóc dài xõa vai, thân cao chân dài, vòng eo tinh tế, bộ ngực sừng sừng đứng vững...

Tất cả tất cả để Tô Cô Yên đẹp đến làm người ta nín thở!

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tô Cô Yên như vậy trang phục sau khi, biểu hiện bỗng nhiên một trận hốt hoảng.

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan tâm tư phảng phất trở lại mấy năm trước bình thường.

Đã từng bao nhiêu lúc, nàng chính là như vậy trang phục, chính là như vậy đứng ở một cái nào đó đầu phố, một nơi nào đó, đầy mặt ý cười ở đợi chờ mình, chờ đợi chính mình tìm đến nàng!

Tình cảnh này cùng đã từng thật giống!

Thế nhưng sau đó Diệp Tầm Hoan liền phục hồi tinh thần lại, khước miệng lộ ra một đạo cay đắng.

Tuy rằng Tô Cô Yên này tấm trang phục cùng đã từng rất giống, thế nhưng Diệp Tầm Hoan lại biết, hẳn cùng nàng đã không thể không trở về được đã từng.

Có lúc bỏ qua, liền nhất định là cả đời.

Hắn cùng Tô Cô Yên chính là như vậy.

Đem xe cho dừng lại sau khi, Diệp Tầm Hoan quay kính xe xuống, quay về Tô Cô Yên nói ra: "Lên xe đi!"

Tô Cô Yên đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan cầm lái xe BMW đến đây, không chút nào kinh ngạc, ở trong lòng nàng, người nam này có thể là phi thường ưu tú, chỉ cần hẳn nghĩ, như vậy trở thành một người có tiền căn bản không phải bất kỳ vấn đề gì.

Tô Cô Yên đang ngồi sau khi lên xe, nụ cười trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên!

"Chuẩn bị đi chỗ đó?" Diệp Tầm Hoan từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nhìn Tô Cô Yên nói rằng.

"Nghe lời người!" Tô Cô Yên mặt tươi cười, thanh âm nhỏ chán như nước, mà lại lại thấp phần ôn nhu.

Này như mặt nước thanh âm ôn nhu phảng phất có thể đem mọi người tất cả buồn phiền, tất cả ưu sầu đều cho tách ra!

Tất cả hết thảy đều cùng đã từng là như vậy tương tự, vẫn là đáng đáp kia, cái gì đều nghe chính mình!

Nhưng Diệp Tầm Hoan biết, hiện tại không phải đã từng!

Diệp Tầm Hoan không có đang nói cái gì, trực tiếp lái xe rời đi Hilton cửa tiệm rượu.

Bất kể là Diệp Tầm Hoan vẫn là Tô Cô Yên hai người đều không có chú ý tới, bọn họ mới vừa vừa rời đi Hilton khách sạn sau khi, một chiếc nguyên bản đinh để ở một bên màu đen xe con liền lập tức theo đuôi mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Tử thần đột kích

Tuy rằng Tô Cô Yên nói nghe Diệp Tầm Hoan, đi chỗ đó cũng có thể.

Thế nhưng muốn cho Diệp Tầm Hoan mang theo Tô Cô Yên đi một chỗ nào đó, như vậy cũng thật là làm khó dễ ở hẳn!

Dù sao lúc này không giống ngày xưa, nàng đã không còn là trước cái kia Tô Cô Yên, nàng bây giờ dòng dõi hơn trăm triệu, nơi nào không đi qua, món

đồ gì chưa từng thấy, lại có chỗ nào chưa từng ăn đây?

Vẫn là nhận ra được Diệp Tầm Hoan không hề có mục đích lái xe loạn cuồng, Tô Cô Yên nhẹ giọng nói: "Có thể mang ta đi đường dành riêng cho người đi bộ sao?"

"Được!"

Diệp Tầm Hoan không nói thêm gì, liền trực tiếp lái xe mang theo Tô Cô Yên đi tới Giang Trung thị phồn hoa nhất đường dành riêng cho người đi bộ — Trung Hoa mỹ thực phường chợ đêm!

Vẫn là bởi vì hiện tại đồng thời không phải sống về đêm chân chính lúc mới bắt đầu, đường dành riêng cho người đi bộ trên người cũng không coi là nhiều.

Tìm một chỗ đem xe cho đình tốt sau khi, Diệp Tầm Hoan liền cùng Tô Cô Yên ở đường dành riêng cho người đi bộ trên không hề có mục đích chuyển lên.

Cất bước ở đường dành riêng cho người đi bộ, Diệp Tầm Hoan có thể rõ ràng cảm nhận được, Tô Cô Yên quay đầu lại suất dĩ nhiên là trăm phần trăm, so với lúc trước cùng Đường Vũ Nhu cuồng ăn vặt nhai quay đầu lại suất còn đáng sợ hơn.

Đương nhiên bởi vì Tô Cô Yên duyên cớ, Diệp Tầm Hoan cũng đúng bị nhận chú ý.

Đường dành riêng cho người đi bộ trên, bất luận cỡ nào nữ nhân xinh đẹp đang nhìn đến Tô Cô Yên lúc, đều không thể che giấu trong nội tâm tự ti; các nam nhân nhìn về phía Tô Cô Yên ánh mắt tràn ngập kinh diễm cảm giác, cảm giác kia phảng phất đang cảm thán Tạo hóa thần kỳ, lại có thể làm ra một cái dung mạo, vóc người, khí chất hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, khiến cho người không dám bay lên khinh nhờn ý nghĩ vu vật.

Bởi đường dành riêng cho người đi bộ bên trên người đại thể đều là nam nữ trẻ tuổi, rất nhiều đều là thành đôi thành cặp đi ra, vì thế, khi thấy chính mình bạn trai nhìn Tô Cô Yên dờ ra lúc, một ít nữ sinh đều sẽ tức giận bóp bẹn họ.

Đường dành riêng cho người đi bộ trên nữ nhân, có thể nói là bị Tô Cô Yên cho đá kích rất thảm.

Bị đau, những người đàn ông kia một trăm không tình nguyện dời mắt đi, chỉ là ánh mắt bao nhiêu sẽ ở Diệp Tầm Hoan trên người nhìn quét một thoáng, trong ánh mắt ước ao ghen tị căn bản là không có cách che giấu!

Đối với những ánh mắt này, Diệp Tầm Hoan không để ý chút nào, chỉ là đi theo Tô Cô Yên bên cạnh đi tới, có một câu không một câu trò chuyện.

Đi tới nơi này sau khi, Tô Cô Yên có vẻ hết sức hưng phấn, liền phảng phất bé gái!

Cùng nhau đi tới, Tô Cô Yên ở gặp phải chính mình cho rằng ngon miệng ăn vặt sau khi, đều sẽ ăn chút, đồng thời cũng không quên cho Diệp Tầm Hoan.

Thời khắc này Tô Cô Yên liền phảng phất trong yêu đương tiểu nữ sinh giống như vậy, hoàn toàn rơi vào đến yêu trong sông, cả người hoàn toàn bị yêu ngọt ngào cho bao vây.

"Ăn ngon no a!" Tô Cô Yên trên mặt mang theo như một nụ cười tựa như gió xuân nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Hơn nữa còn mệt mỏi quá a!"

Đã từng Tô Cô Yên chỉ cần nói ra một mệt sau khi, Diệp Tầm Hoan đều sẽ ngồi xổm người xuống đưa nạng cho vác lên.

Bây giờ Tô Cô Yên cũng đúng đầy mặt chờ mong, nạng chờ mong Diệp Tầm Hoan có thể như dĩ vãng như nhau, có thể đem ngồi xổm người xuống công lấy chính mình.

Thế nhưng bây giờ, Tô Cô Yên thất vọng rồi!

"Chúng ta đi bên kia nghỉ ngơi một chút đi!" Diệp Tầm Hoan chỉ về một cái khá là tối tăm, đồng thời lại không có người nào góc.

Đồng thời Diệp Tầm Hoan cái kia dư quang của khóe mắt không nhìn được hướng về phía sau mắt lé một thoáng.

Ở đi tới đường dành riêng cho người đi bộ sau khi, Diệp Tầm Hoan cũng cảm giác được có người đang theo dõi hẳn cùng Tô Cô Yên, từ vừa mới bắt đầu hai người, chậm rãi đã biến thành bốn cái.

Mặc dù đôi phương ăn giấu rất tốt, thế nhưng như trước bị Diệp Tầm Hoan cho nhận ra được.

Hắn đồng thời không hề nói gì, cũng không có nói cho Tô Cô Yên.

Là hữu là địch hiện tại Diệp Tầm Hoan còn không cách nào xác định, nhưng chỉ cần bọn họ đi chỗ đó cái trong góc nghỉ ngơi, như vậy liền có thể lập kiến rõ ràng.

Diệp Tầm Hoan nhưng là quan sát, hẳn cùng Tô Cô Yên muốn đi địa phương, trên căn bản không có ai, hơn nữa lại có vẻ thập phần tối tăm, nếu như là kẻ địch, như vậy tuyệt đối là tốt nhất động thủ địa phương!

Tô Cô Yên cũng không biết Diệp Tầm Hoan ý nghĩ, ở theo Diệp Tầm Hoan ngón tay nhìn lại thời điểm, phát hiện Diệp Tầm Hoan nói tới địa phương là

một cái tối tăm góc sau khi, lúc này sững sờ.

Lập tức trong đầu hiện lên một cái lớn mật ý nghĩ, lẽ nào hắn muốn ở nơi đó cùng mình...

Nghĩ tới đây Tô Cô Yên trên mặt lộ ra một đạo ửng đỏ vẻ, sau đó Tô Cô Yên đỏ mặt gật gật đầu!

Diệp Tầm Hoan giờ khắc này tất cả sự chú ý trên căn bản đều đặt ở theo dõi trên thân thể người của bọn họ, đồng thời không có chú ý tới Tô Cô Yên biến hóa.

Đang nhìn đến Tô Cô Yên sau khi gật đầu, liền trực tiếp hướng về hắn nói tới cái kia âm u trong góc đi tới.

Chính như Diệp Tầm Hoan suy nghĩ như vậy, trong góc bởi tia sáng quá mờ, hơn nữa khoảng cách đường phố có đoạn khoảng cách, bên trong cũng không có người, có vẻ thật phần u tối!

Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan hai người ở đi tới ngóc cái này tia sáng tối tăm trong góc sau, theo dõi Diệp Tầm Hoan cùng Tô Cô Yên bốn nam nhân trong trong mắt lập tức bắn ra một đạo ác liệt sát ý, lập tức lóe lên một cái rồi biến mất.

Ở đi tới góc sau khi, Tô Cô Yên liền trực tiếp nhắm lại hai con mắt, một mặt chờ mong mà vừa sốt sắng, phảng phất đang đợi cái gì giống.

Diệp Tầm Hoan ở nhận ra được Tô Cô Yên sau khi biến hóa, nghe giọng hỏi: "Làm sao?"

Vốn là ngay ngắn chờ mong Diệp Tầm Hoan đối với mình làm chút gì Tô Cô Yên, ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan câu nói này sau, lúc này sững sờ, sau đó chậm rãi mở hai con mắt, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan ngay ngắn hút thuốc lá, thần tình lạnh nhạt, con mắt bình tĩnh như nước đáng vẻ sau, Tô Cô Yên liền biết mình cả nghĩ quá rồi.

Diệp Tầm Hoan dẫn nàng tới nơi này, đồng thời không phải là mình nghĩ tới như vậy, mà là thật sự muốn để cho mình nghỉ ngơi một chút.

Lập tức, Tô Cô Yên nao loạn một cái vai mặt hoa, nhưng cùng lúc trong nội tâm còn có chút thất vọng.

Nàng không tin, chính mình như thế rõ ràng ý đồ, Diệp Tầm Hoan nhìn không ra, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng căn bản không hề bị lay động.

Hắn là đối với mình thật không có bất luận ý nghĩ gì sao?

"Không... Không có chuyện gì!"

Tô Cô Yên tiếng nói vừa hạ xuống, Diệp Tầm Hoan đang chuẩn bị mở miệng, bỗng nhiên một luồng ác liệt sát ý lập tức đánh tới, cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan khắp toàn thân nhất thời bắp thịt căng thẳng ở cùng nhau.

Đối phương không phải hữu, là địch!

"Bạch!"

Một đạo hàn quang dường như từ thiên mà rơi Lưu Tinh giống như vậy, tốc độ nhanh vô cùng, chỉ là trong nháy mắt liền đến Tô Cô Yên bên người!

Tô Cô Yên bị này đột ngột dậy biến hóa cho sợ hết hồn, khuôn mặt xinh đẹp bên trên ửng đỏ vẻ lập tức biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một mặt trắng xám!

Chính mình muốn chết phải không?

Muốn chết ở chính mình yêu nhất nam nhân trước mặt sao?

Nhưng là chính mình không muốn nhường hắn nhìn thấy chính mình thế thảm nhất một mặt, chính mình chỉ muốn mang đẹp nhất một mặt để cho hắn, có thể hiện ra chết ý hàn mang cũng mặc kệ Tô Cô Yên có nguyện ý hay không chết ở cùng Diệp Tầm Hoan mặt trước, vô tình đánh tới.

Trong lúc nhất thời Tô Cô Yên trong đầu nhanh chóng lóe qua mấy ý nghĩ, nếu như mình chết rồi, như vậy hắn đây?

Hắn sẽ có hay không có sự, có thể hay không cũng sẽ bị đối phương cho giết?

Hối hận!

Thời khắc này Tô Cô Yên trong nội tâm tràn ngập trước nay chưa từng có hối hận, nàng hối hận chính mình vào lúc này gọi Diệp Tầm Hoan đi ra!

Nếu như thời gian có thể làm lại, nàng cho dù ở tưởng niệm Diệp Tầm Hoan, đang suy nghĩ hắn, cũng sẽ không để cho hắn đi ra.

Nàng không muốn nhường Diệp Tầm Hoan bị chính mình liên lụy, nàng muốn để Diệp Tầm Hoan sống sót!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ai phải các người tới

Ngay trong Tô Cô Yên hồi hận, không cam lòng cùng đối với sinh mạng lúc tuyệt vọng, Diệp Tầm Hoan tay phải dường như từ trong địa ngục nhô ra quỳ thủ giống như vậy, vồ một cái bắt được Tô Cô Yên, cấp tốc hướng về bên cạnh chính mình bỗng nhiên lôi kéo!

"Bạch!"

Diệp Tầm Hoan này bỗng nhiên lôi kéo, nhất thời làm cho Tô Cô Yên thân thể không bị khống chế hướng về Diệp Tầm Hoan trong lòng tài đi ngược lại.

"Vào!"

Hắn mang cùng Tô Cô Yên sụt qua người!

Vốn là đã tuyệt vọng Tô Cô Yên đang bị Diệp Tầm Hoan như thế lôi kéo, lập tức phục hồi tinh thần lại, khi thấy chính mình nằm nheo Diệp Tầm Hoan trong lòng sau khi, một luồng ấm áp nhất thời từ trong lòng bay lên, làm cho nàng không kìm lòng được ôm chặt Diệp Tầm Hoan!

Từng có lúc, hắn chính là như vậy bảo vệ mình, từng có lúc, cái này ấm áp ôm ấp chỉ thuộc về mình, thế nhưng hiện tại...

Trong lúc nhất thời Tô Cô Yên ôm Diệp Tầm Hoan, phảng phất vĩnh viễn toàn thế giới giống như vậy, coi như thiên đạ hạ xuống, thời khắc này nàng cũng không sợ.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười nhàn nhạt: "Các người rốt cục đến rồi!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan trên người cái kia cổ do vô số máu tươi chùng chất khủng bố sát ý cũng không còn chút nào che lấp, không hề bảo lưu thả ra ngoài, liền phảng phất sát thần giáng lâm nhân gian!

Trong lúc nhất thời bên trong góc trần ngập sát cơ!

Bên tai vang lên Diệp Tầm Hoan mà nói sau, đồng thời ở cảm nhận được Diệp Tầm Hoan trên người đột nhiên bắn ra sát ý, này bốn đại hán thân thể như là điện giật giống như vậy, khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động!

Đặc biệt là cái kia trước động thủ giống như quỷ mị mang theo thế lôi đình ám sát Tô Cô Yên nam nhân, càng là khiếp sợ.

Vừa tốc độ của hắn nhanh bao nhiêu, hắn có thể là phi thường rõ ràng, hơn nữa mắt thấy chính mình liền muốn giết chết Tô Cô Yên thời điểm, Diệp Tầm Hoan mới động thủ, hơn nữa có vẻ thập phần nhẹ như mây gió!

Bây giờ Diệp Tầm Hoan trên người lại bắn ra kinh người như vậy sát ý, cảnh này khiến hắn trong nội tâm nhất thời nhắc lên sóng to gió lớn.

Đối với thường thường ở Tử Thần Liêm Dao trên khiêu vũ bọn họ mà nói, tự nhiên có thể cảm nhận được Diệp Tầm Hoan trên người toát ra sát ý là khủng bố cỡ nào.

Trong nháy mắt, này bốn nam nhân chỉ cảm giác mình ngực như là đè ép một toà như núi lớn, để bọn họ hô hấp trong lúc vô tình trở nên trở nên dồn dập.

Phải biết bọn họ có thể đều là giết người như ngóc tồn tại, không chỉ có là bọn họ, liền ngay cả ôm Diệp Tầm Hoan Tô Cô Yên cũng bởi vì không thể chịu đựng Diệp Tầm Hoan trên người tỏa ra khủng bố sát ý, cho tới nàng hô hấp bắt đầu trở nên dồn dập, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy!

Lập tức này bốn đại hán vang lên Diệp Tầm Hoan trước, càng là trực tiếp đạo đưa bọn họ trừng lớn hai con mắt.

Lẽ nào người này đã sớm phát hiện bọn họ, bây giờ tới nơi này, chỉ là vì dẫn bọn họ động thủ?

Nghĩ tới đây, này bốn cái đầy mặt âm lãnh nam nhân, trong lòng nhất thời đột nhiên hồi hộp một thoáng, lập tức đối mắt nhìn nhau một chút, phảng phất đang trao đổi ý kiến gì!

Mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan chuyển động, đem Tô Cô Yên cho từ trong lòng ngực đẩy lên một bên, ngay tại chỗ giẫm một cái, cả người giống như u linh, trực tiếp nhảy hướng về phía trước cái kia động thủ nam nhân, tốc độ khủng khiếp mang theo một cơn gió thanh!

"Bạch!"

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Diệp Tầm Hoan liền đến mặt của đối phương trước.

Nhất thời một luồng không cách nào ngôn ngữ cảm giác nguy hiểm nhất thời bao phủ người đàn ông này khắp toàn thân từ trên xuống dưới, bản năng hướng lùi về sau đi.

Nhưng là đã chậm!

Diệp Tầm Hoan tay phải rộng mở vung ra, như dễ như trở bàn tay giống như vậy, một cái bóp lấy cổ họng của đối phương, sau đó dụng lực một bài!

"Răng rắc!"

Một đạo xương cốt gãy vỡ thanh bỗng nhiên vang lên.

Lập tức Diệp Tầm Hoan như vút rác rưởi giống như vậy, trực tiếp đem đối phương cho ném ra.

Thuần sát!

Không ra tay thì thôi, vừa ra tay chính là trực tiếp thuần sát!

Mà cái khác ba người nhưng là hoàn toàn choáng váng, như là gặp phải quỷ một dạng nhìn Diệp Tầm Hoan, trên mặt cùng trong con ngươi tràn ngập không thể tin tưởng về.

Bọn họ không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan lại có thể trực tiếp đem bọn họ một người trong đó cho thuần sát.

Cái khác ba người là sửng sốt, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng không có sửng sốt, cả người ngay tại chỗ bắn ra, như bắn ra mũi tên nhọn giống như vậy, nhanh chóng hướng về một người trong đó mà đi.

Mượn chạy trốn lực lượng, Diệp Tầm Hoan đem nắm đấm thép cho thuận thế vung tạt mà ra.

Sức mạnh kinh khủng phảng phất đem trước mặt không khí cho xé rách giống như vậy, phát sinh từng đạo từng đạo "Chi chi" tiếng vang!

Bị Diệp Tầm Hoan cho nhắm vào người đàn ông này thấy thế, hầu như là bản năng vung ra nắm đấm thép hướng về Diệp Tầm Hoan mà đi!

"Ầm!"

Hai cái nắm đấm mạnh mẽ đánh vào nhau, phát sinh một đạo vang trầm thanh, sau đó chính là một đạo xương cốt gãy vỡ thanh.

Sau một khắc, chỉ thấy cánh tay của người đàn ông này trực tiếp uốn lượn xuống, cái kia vỡ vụn xương bại lộ ở trong không khí, nhuộm đỏ máu tươi, có vẻ thấp phần dữ tợn khủng bố dọa người.

Đồng thời sức mạnh kinh khủng kia còn đem đối phương cho chấn động bay ra ngoài.

Một quyền!

Vền vền chỉ là một quyền, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp phế bỏ đối phương một cánh tay, để cho bị thương nặng.

Một quyền đem người đàn ông này cho đánh bay ra ngoài sau khi, Diệp Tầm Hoan không chút nghỉ ngơi lần nữa quật ra tay phải.

Toàn bộ là cánh tay như một cái roi dài giống như vậy, hướng về hán bên trái đằng trước nam nhân mạnh mẽ tát tiếp tục đánh.

Người đàn ông này thấy thế vội vàng nhấc lên cánh tay đón đỡ!

"Ầm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương gãy vỡ thanh hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Tuy rằng người đàn ông này ngay đầu tiên liền đưa tay ra cánh tay đón đỡ, có thể Diệp Tầm Hoan này một cái tay tiên vừa nhanh vừa mạnh, người đàn ông này căn bản không ngăn được, sức mạnh kinh khủng kia đem cánh tay của hắn cho trực tiếp đánh gãy không nói, đồng thời còn tăng tăng quật ở đầu của người đàn ông này bên trên, sức mạnh không lồ đột nhiên bạo phát, trực tiếp đem đầu của đối phương cho tát bạo, máu tươi phóng lên trời.

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan lại như là từ trong địa ngục bò ra ngoài ác ma giống như vậy, lại như là từ trong địa ngục đi ra Tử thần giống như vậy, lại như là cầm trong tay Sinh Tử Bạc cùng Phán Quan bút Phán quan giống như vậy, vô tình thu gặt từng cái từng cái tươi sống sinh mệnh!

Ở trước mặt của hắn, người căn bản không có bất kỳ phản kháng chỗ trống, người căn bản không có bất kỳ cơ hội phản kháng, chỉ cần bị hắn cho nhìn chăm chăm, như vậy tính mạng của người trên căn bản liền có thể vẽ lên một cái dấu chấm tròn.

Nhìn trước mặt cả người sát ý lẫn liệt Diệp Tầm Hoan, Tô Cô Yên trong nội tâm lập tức nhấc lên sóng to gió lớn, thật lâu không cách nào dẹp loạn, cho tới làm cho nàng trợn mắt ngoác mồm nhìn trước mặt dường như sát thần, dường như đồ tể giáng thế một dạng Diệp Tầm Hoan!

Thời khắc này, nàng cảm giác Diệp Tầm Hoan là như vậy xa lạ, xa lạ đến nàng căn bản không quen biết.

Ngay trong Tô Cô Yên trợn mắt ngoác mồm thời điểm, Diệp Tầm Hoan đã đem một người khác giải quyết.

"Người... Người là người nào?" Cái kia bị Diệp Tầm Hoan một quyền cho đánh bay ra ngoài, phế bỏ một cánh tay nam nhân tại nhìn thấy chính mình ba đồng bạn bị Diệp Tầm Hoan thành thạo giải quyết rồi sau khi, đây mặt sợ hãi hỏi.

Thời khắc này, ở trong lòng hắc Diệp Tầm Hoan hoàn toàn chính là một con ma quỷ, một cái ác ma!

"Người không có tư cách biết!" Diệp Tầm Hoan lạnh lùng nói: "Nói, ai phái các người tới, tại sao muốn giết nàng?"

"Đương nhiên người có thể không nói, thế nhưng ta có một trăm loại để người mở miệng phương thức!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Theo ta giết một ván đi

Ở Diệp Tầm Hoan mặt trước, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể cắn chặt hàm răng không mở miệng, chưa từng có người nào xương so miệng còn ngạnh, trừ phi là người chết.

Hiển nhiên người đàn ông này không phải người chết, Diệp Tầm Hoan khi chiếm được mình muốn biết đến tất cả sau khi, liền trực tiếp Liều Kết người đàn ông này.

Sau đó cho Tiểu Cửu gọi một cú điện thoại sau khi, để hắc đến xử lý nơi này tất cả, sau đó liền dẫn Tô Cô Yên rời khỏi nơi này.

Ở về Hilton khách sạn trên đường, Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan hai người ai cũng không nói gì, làm cho bên trong buồng xe bầu không khí có vẻ thập phần nặng nề.

Tô Cô Yên trong lòng là có ngàn vạn ngôn ngữ muốn đối với Diệp Tầm Hoan nói, nhưng là trải qua chuyện vừa rồi sau khi, Tô Cô Yên nhưng lại không biết ứng nên mở miệng như thế nào.

Giờ khắc này Tô Cô Yên cảm giác Diệp Tầm Hoan thập phần xa lạ.

Đặc biệt là ở hắc động thủ lúc giết người, cái kia phần lạnh lùng, cái kia phần đối với sinh mạng coi thường, tuyệt đối không phải hết sức giả ra đến, mà là một cách tự nhiên toát ra đến.

Hắn những năm này đến tột cùng đều đang làm gì, trải qua cái gì?

Làm sao ủng có đáng sợ như thế thân thủ, làm sao biết dường như một tên đao phủ giống như vậy, đối xử sinh mệnh, lại như là đối xử chuyện vật bình thường.

Mà Diệp Tầm Hoan tuy rằng mặt bình tĩnh, không nói một lời, thế nhưng trong nội tâm vẫn đang suy nghĩ trước tên sát thủ kia.

Hắn cũng không biết đến cùng là ai muốn giết Tô Cô Yên, bọn họ sở dĩ muốn giết Tô Cô Yên hoàn toàn đó là có người phát ra ám hoa, bất kể là ai, chỉ cần có thể giết Tô Cô Yên liền có thể có được tiền thuê Tam Thiên Vạn!

Tam Thiên Vạn, đối với người bình thường tới nói, tuyệt đối là một cái con số trên trời, coi như là đối với tiểu phú giai cấp người tới nói cũng giống như thế, trừ phi là đối với những kia Thâm gia sở hữu mấy chục ức người, mới sẽ không đặt ở trong mắt.

Hơn nữa này Tam Thiên Vạn, coi như là đặt ở chân chính thế giới dưới lòng đất cũng coi như là một cái giá tiền không tệ, nhưng này Tam Thiên Vạn nhưng không đủ để đề cao thủ chân chính vì đó động lòng.

Điều vi thực vong, người là tài tử, những người này bất quá là nhận ám hoa mà thôi, là vì tiền mà động thủ.

Cho tới hậu trường chủ nhân bọn họ cũng không biết.

Nếu là muốn tìm tới cái này hậu trường chủ nhân, nhưng là một cái không dễ sự tình.

Dù sao có thể mở ra Tâm Thiên Vạn giá cả phát ám hoa người, sao lại là hạng đơn giản, chuyện như vậy há sẽ đích thân xuất đầu lộ diện đi làm?

Người có thể đều là sợ trả thù, đều là sợ sự tình bại lộ.

Huống chi hiện tại Tô Cô Yên đã không phải ngày xưa Tô Cô Yên, nếu để cho nàng tra ra là ai ở sau lưng giờ trò, nhất định sẽ không giăng hoà.

Không biết quá bao lâu, Tô Cô Yên rốt cục không nhịn được mở miệng nói ra: "Tâm hoan, có thể cùng ta nói một chút, ngươi mấy năm qua đến cùng đang làm gì sao?"

"Không cái gì, ở nước ngoài kiếm cơm ăn." Diệp Tâm Hoan đầy mặt lạnh nhạt nói.

Tô Cô Yên thấy thế, trong nội tâm hơi hơi thở dài một tiếng, nàng hiểu rõ Diệp Tâm Hoan, biết Diệp Tâm Hoan nói như vậy, là không muốn nói cho chính mình hấn đến tội cùng đang làm gì.

Bất quá cũng đúng, nàng hiện tại xem như là Diệp Tâm Hoan người nào, nhân gia dựa vào cái gì phải nói cho người quá khứ của chính mình đây?

Trong lúc nhất thời bên trong buồng xe bầu không khí lẩn nhẩn rơi vào đến nặng nề bên trong.

Thời gian như thời gian qua nhanh, đều ở người trong lúc lơ đãng lặng yên không một tiếng động trôi qua.

Trong lúc vô tình, Diệp Tâm Hoan liền lái xe tới đến Hilton cửa tiệm rượu, đem xe cho ở ven đường dừng lại sau khi, Diệp Tâm Hoan nhẹ giọng nói: "Người đến rồi!"

Nghe được Diệp Tâm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên lần này ý thức được, mình đã trở lại Hilton khách sạn, trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Nàng là cỡ nào hi vọng thời gian có thể có thể rút lui, suy nghĩ nhiều liền như thế nhìn Diệp Tâm Hoan, dù cho là không nói một lời, có thể nhìn thấy liền đầy đủ.

Thế nhưng nàng biết đây căn bản là không thể, thời gian sẽ không rút lui, cũng sẽ không đình lưu vào đúng lúc này.

"Đi tới uống ly cà phê chứ?" Tô Cô Yên có chút khẩn cầu mà lại thấp thỏm nhìn Diệp Tâm Hoan nói rằng.

Đang nói ra câu nói này thời điểm, Tô Cô Yên trong nội tâm đã giãy dụa một trận.

Nàng sợ Diệp Tâm Hoan từ chối, nhưng là nàng lại sợ chính mình không mở miệng, liền không có cơ hội mở miệng.

"Không được, thời gian đã không còn sớm." Diệp Tâm Hoan cự tuyệt nói.

Nghe được Diệp Tâm Hoan mà nói sau, Tô Cô Yên khóe miệng chậm rãi nổi lên một tia cay đắng, tuy rằng nàng đã sớm đoán được Diệp Tâm Hoan tám chín phần mười sẽ từ chối chính mình.

Thế nhưng ở chính tai nghe được Diệp Tâm Hoan cự nhủ sau khi, cho dù trong nội tâm làm tốt bị cự tuyệt chuẩn bị, tâm tình cũng theo đó thấp chìm xuống dưới.

"Vậy cũng tốt, ngươi về sớm một chút nghỉ ngơi."

Tô Cô Yên không có cưỡng lưu Diệp Tâm Hoan, liền để hấn rời đi.

Khi Tô Cô Yên vừa đi xuống xe thời điểm, Diệp Tâm Hoan như là nghĩ tới điều gì giống, bỗng nhiên quay về Tô Cô Yên nói ra: "Sau đó chính mình cẩn thận một ít, ám hoa không triệt, người mãi mãi không có ngày yên tĩnh!"

Dứt tiếng, Diệp Tâm Hoan cũng không nói thêm gì nữa, liền trực tiếp lái xe rời đi.

Nhìn Diệp Tâm Hoan rời đi bóng lưng, Tô Cô Yên một người ngẩn ngơ chờ ra, đồng thời trên mặt còn mang theo một tia cười khúc khích.

Hấn vẫn là quan tâm chính mình, đồng thời không giống như là mặt ngoài như vậy, đối với mình coi thường không ngớt.

Thế nhưng lập tức, Tô Cô Yên liền tăng tăng thở dài một tiếng, nụ cười trên mặt vì đó đình chỉ, cái kia trong con người cũng hiện lên một vết đau thương về.

Hấn quan tâm chính mình lại có thể như thế nào đây?

Hấn cùng nàng đã là hai cái đường thẳng song song trên người, cho dù tương lai sẽ có giao hòa, e sợ cũng sẽ không lại có quan hệ gì.

Chờ Diệp Tầm Hoan trở lại Thính Hương Thủy Tạ thời điểm bắt quá mới hơn mười giờ, tuy rằng không tính sớm, thế nhưng cũng không tính là muộn.

Biệt thự trong như trước đèn đuốc sáng choang!

Diệp Tầm Hoan mới vừa từ bên ngoài đi vào biệt thự sau khi, Thu Nhược Hi cái kia nhiều năm lạnh như sương lạnh khuôn mặt xinh đẹp, hôm nay dĩ nhiên như kỳ tích lộ ra như hạ hoa rực rỡ nụ cười không nói, càng là đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, cả người lập tức tiến lên nghênh tiếp.

Dáng dấp kia lại như là một cái thê tử đang đợi trượng phu trở về, nhìn thấy trượng phu sau khi có vẻ thập phần hạnh phúc mà lại ảm áp biểu hiện.

"Lão công, người trở về rồi!"

Nói xong Thu Nhược Hi liền đến Diệp Tầm Hoan bên người, thân thủ liền muốn đi giúp Diệp Tầm Hoan đem trên người áo khoác cho cởi.

Dáng dấp kia cực kỳ giống hạnh phúc ngọt ngào tiểu thê tử.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhược Hi biểu hiện như thế sau, lúc này sững sờ, nữ nhân này ngày hôm nay uống lộn thuốc chứ?

Không phải vậy làm sao biết biến thành bộ dáng này a?

Bất quá lập tức, khi Diệp Tầm Hoan nhìn thấy ngồi ở trên ghế salông Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn hai người sau khi, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên thật giống rõ ràng cái gì!

"Trong phòng bếp cho người giữ lại thả món ăn đây..." Thu Nhược Hi đem Diệp Tầm Hoan áo khoác cho máng lên móc áo sau khi, lập tức cười khanh khách nói.

"Không cần, ta đã ăn qua rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền cũng không thèm nhìn tới, bay thẳng đến Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn hai người đi tới.

"Ba mẹ..."

"Tầm hoan trở về rồi!" Hạ Hầu Vũ Đồng mặt tươi cười nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Nhanh tọa!"

"Ngày hôm nay thực sự thật không tiện a, vốn là người cùng bố vừa tới, ta hẳn là bồi các người..."

"Này có cái gì, chúng ta ba thanh sau đó cơ hội gặp mặt nhiều lắm đấy, có rất nhiều cơ hội để người theo chúng ta." Thu Thủy Hàn lập tức đánh gãy Diệp Tầm Hoan mà nói: "Đến thời điểm, người có thể tuyệt đối đừng ghét bỏ ta và mẹ của người phiên người a!"

"Làm sao có thể chứ!" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói: "Đúng là ngài Nhị lão đến thời điểm đừng chê ta phiền liền thành!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi bữu môi khinh thường, trong lòng oán thầm nói: "Nịnh nọt tính!"

"Đi, đi, chúng ta một nhà hai người đã lâu không thấy, theo ta giết một ván đi?" Thu Thủy Hàn chỉ chỉ trên lầu nói.

Diệp Tầm Hoan không chút do dự gật gù đầu, hẳn biết, Thu Thủy Hàn đơn độc cùng với chính mình, khẳng định là có lời gì tự nhủ!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Mộ Thiên Ca

Vẫn là bởi vì một lần nữa gặp phải Diệp Tầm Hoan cùng lại có cơ hội cùng Diệp Tầm Hoan đơn độc ở chung cơ hội, làm cho Tô Cô Yên trên mặt tràn ngập nụ cười.

Cho tới Tô Cô Yên ở trở lại Hilton khách sạn tổng thống phòng xếp thời điểm, khóa miệng bên trên đều mang theo một đạo không cách nào xóa đi nụ cười.

Vừa trở lại tổng thống phòng xếp, một đạo thanh âm đột ngột liền lập tức truyền vào đến Tô Cô Yên trong tai: "Người trở về rồi!"

Tô Cô Yên khi nghe đến này thanh âm đột ngột sau, đầu tiên là ngẩn ra, lập tức thân thể mềm mại hơi hơi trở nên hơi cứng ngắc lên, đồng thời cái kia nụ cười trên mặt cũng vào đúng lúc này vì đó đọng lại đi.

Sau một khắc Tô Cô Yên chậm rãi quay đầu hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại.

Chỉ thấy phòng xếp trong phòng khách trên ghế salông đang ngồi một người đàn ông, nam nhân trên mặt mang theo một đạo nụ cười nhã nhặn, làm cho người ta một loại người hiền lành cảm giác.

Nam nhân rất trẻ trung, bề ngoài cũng rất tuấn lãng!

Trên người mặc một bộ màu trắng quần áo trong, quần áo trong rất đơn điệu, nhưng là xuất từ một vị nổi danh may đại sư tay, cổ áo cái kia đóa cây uất kim hương khiến người ta không dám coi khinh này khoản quần áo trong giá cả.

Hắn hạ thân là một cái thẳng tắp quần tây, dưới chân một đôi giày da bị lau đến khi đen thui toả sáng.

Đồng thời cổ tay người đàn ông trên còn mang theo một khối Rolex đồng hồ đeo tay, đan từ bề ngoài nhìn lên, người đàn ông này tuyệt đối là điển hình nhân sĩ thành công, là vô số hám làm giàu nữ trong mắt Cao Giàu Đẹp Trai, là phong độ phiến phiến công tử ca.

Thế nhưng nam nhân trắng nõn trên khuôn mặt, cùng với trên người toát ra khí tức, nhưng làm cho người ta một loại âm trầm cảm giác, không chút nào nam tính dương cương khí.

Đặc biệt là đôi tròng mắt kia, lại như là kèn kèn ánh mắt một dạng âm trầm, cho dù hắn biểu hiện rất là ôn hòa, nhưng kì thực để người không thể sinh ra hảo cảm.

Đang nhìn đến người đàn ông này sau khi, Tô Cô Yên trong tròng mắt nhanh chóng lóe qua một đạo ghi lòng tạc dạ sự thù hận, nhưng chợt lóe lên.

Đối với trước mặt người đàn ông này, Tô Cô Yên có thể nói là quen thuộc không thể ở quen thuộc, bởi vì hắn chính là làm cho nàng cùng Diệp Tầm Hoan luyện ái phá sản nam nhân, đồng thời lại là hắn đương nhiệm lão công —— Mộ Thiên Ca.

Một cái nàng nằm mộng cũng muốn muốn giết chết nam nhân.

Đang nhìn đến Mộ Thiên Ca sau khi, Tô Cô Yên khuôn mặt xinh đẹp vào đúng lúc này lạnh tới cực điểm.

Sắc mặt lạnh lùng đồng thời, Tô Cô Yên nguyên bản dễ nghe êm tai âm thanh cũng chậm chậm trở nên lạnh đến cực hạn: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Đối mặt Tô Cô Yên này thái độ lạnh như băng, Mộ Thiên Ca phảng phất sớm đã quen giống như vậy, chút nào cũng không có để ý, ngược lại nụ cười trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên: "Ta làm sao thì sẽ không thể xuất hiện ở đây, ngươi nhưng là vợ của ta!"

"Hơn nữa ta nghe đến người phía dưới nói, ngươi lại gặp phải ám sát?"

"Cùng ngươi có quan hệ gì sao?" Tô Cô Yên đối với Mộ Thiên Ca thái độ có vẻ thấp phần bất hữu thiện không nói, đồng thời còn làm cho người ta một loại, nàng cùng Mộ Thiên Ca căn bản không phải phu thê, mà là kẻ thù cảm giác.

Đối mặt Tô Cô Yên này lạnh lùng ngách thái độ, Mộ Thiên Ca như trước không có để ý, rất là hiền lành nói ra: "Như thế nào cùng ta không có quan hệ, ngươi nhưng là lão bà ta, ngươi bị đâm, ta nếu là không có chút gì biểu thị, chẳng phải là sẽ lạc nhân khẩu thiệt."

"Hiện tại nhưng là đã có không ít lưu ngôn phi ngữ nói là ta Mộ Thiên Ca mở ám hoa muốn giết vợ của chính mình."

Nghe được Mộ Thiên Ca mà nói sau, Tô Cô Yên tăng tăng hừ lạnh một tiếng.

Cái này nghe đồn, nàng đã từ lâu biết, chỉ là nàng cũng không biết cái này nghe đồn là thật hay là giả, dù sao không có lừa làm sao có khói, con ruồi không keng không có khe trứng!

"Ngươi hiện tại cũng nhìn thấy, ta không có bất cứ chuyện gì." Tô Cô Yên lạnh lùng nói: "Hiện tại ngươi có thể rời đi."

Mộ Thiên Ca cười nhạt một tiếng, hai chân tréo quảy từ trên người mò ra thuốc lá, cho mình nhen lửa nhẹ nhàng hút một hơi: "Ta nghe nói, ngươi gặp phải một người tên là Diệp Tầm Hoan nam nhân, cùng ngươi trước đây âu yếm nam nhân tên giống nhau như đúc..."

Nghe được Mộ Thiên Ca mà nói sau, Tô Cô Yên sắc mặt nhất thời rùng mình, âm thanh trở nên càng thêm lạnh lên: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta còn biết, cái này Diệp Tầm Hoan chính là trước ngươi yêu nhất nam nhân, không đúng, coi như là hiện tại, đã nhiều năm như vậy, hắn như trước là ngươi yêu nhất nam nhân."

"Ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu như dám xằng bậy, chớ có trách ta đối với ngươi không khách khí!"

"Đối với ta không khách khí?" Mộ Thiên Ca ở nghe được câu này sau, phảng phất nghe được trên thế giới buồn cười lớn nhất giống như vậy, không nhịn được bắt đầu cười lớn: "Tô Cô Yên, ngươi thật giống như không có làm rõ tình hình đi, ngươi hết thảy đều là ta cho, ngươi muốn đối với ta làm sao không khách khí đây?"

"Lúc này có thể không giống ngày xưa, ngươi dám động hấn một cái thử xem!"

Nghe được Tô Cô Yên này có uy hiếp cùng nhìn thấy Tô Cô Yên cái kia khiêu khích ánh mắt, Mộ Thiên Ca nụ cười trên mặt lúc này trở nên trở nên âm trầm "Tô Cô Yên, ngươi thật sự cho rằng, ta có thể đem ngươi phủng trời cao, thì sẽ không thể đem ngươi kéo vào tới địa ngục sao?"

Tô Cô Yên trầm mặc.

Tuy rằng mấy năm qua, nàng tích góp lượng lớn giao thiệp, cùng bồi dưỡng được vô số mạng lưới liên lạc, nhưng là cùng Mộ Thiên Ca so sánh, e sợ còn kém trên một bậc.

Dù sao Mộ Thiên Ca là Mộ gia Đại thiếu gia, từ nhỏ đã kết bạn các hình các sắc người, thành lập chính mình mạng lưới liên lạc, ở thêm vào sau lưng của hấn có Mộ gia.

Dù cho nàng Tô Cô Yên những năm này dùng lấy hết tất cả thủ đoạn cùng phương pháp đến thành lập thế lực của chính mình cùng mạng lưới liên lạc, nhưng cùng Mộ Thiên Ca so sánh, chung quy có chênh lệch.

Nhìn thấy Tô Cô Yên trở nên trầm mặc sau, Mộ Thiên Ca lạnh rên một tiếng: "Rồi mới hướng à!"

"Năm đó ta có thể đem ngươi phủng trời cao, hiện tại ta cũng như thế có thể đem ngươi từ trên trời cho ném đến." Mộ Thiên Ca có chút đắc ý nói: "Còn nữa nói, Diệp Tâm Hoan loại này không đủ tư cách mặt hàng, ta nếu như muốn đổi phó hấn, năm đó hấn đã sớm chết rồi!"

"Ngươi cho rằng ngươi bây giờ còn có thể có cơ hội nhìn thấy hấn sao?"

Tô Cô Yên lần nữa rơi vào đến trong trầm mặc, nàng biết Mộ Thiên Ca nói đều là sự thực, nếu như năm đó không phải là bởi vì chuyện kia, nàng làm sao có khả năng sẽ nhẫn tâm cùng Diệp Tâm Hoan chia tay, sau đó lại làm sao có khả năng sẽ gả cho Mộ Thiên Ca đây!

"Năm đó ta nếu giúp ngươi cứu hấn, hiện tại ta tự nhiên cũng sẽ không giết hấn." Mộ Thiên Ca nói chuyện thanh âm đột nhiên xoay một cái: "Bất quá ta biết cùng hấn tốt đẹp chứ vui đùa một chút!"

Nói xong Mộ Thiên Ca từ trên ghế sa lông đứng lên hướng về Tô Cô Yên đi đến.

Trong khoảnh khắc Mộ Thiên Ca liền đến Tô Cô Yên mặt trước, đưa tay nắm Tô Cô Yên cảm nói ra: "Ta sẽ để ngươi xem một chút ngươi Tô Cô Yên yêu thích nam nhân, đến cùng là một cái ra sao rác rưởi."

Nói xong Mộ Thiên Ca thân thể về phía trước nhẹ nhàng tìm tòi, sâu sắc khứu nhìn một chút.

Tô Cô Yên khuôn mặt xinh đẹp bên trên nhất thời hiện lên một đạo trước nay chưa từng có vẻ sốt sắng, vội vàng hướng lùi về sau đi: "Ngươi... Ngươi muốn làm gì?"

"Không cần sốt sắng!" Nhìn Tô Cô Yên cái kia một bộ sợ hãi đáng đáp, Mộ Thiên Ca nở nụ cười, cười rất là tà ác: "Nếu như ta muốn có được thân thể ngươi, ngươi đã sớm sẽ không là nơi V nữ!"

Tô Cô Yên vẫn là nơi V nữ?

Không sai, Tô Cô Yên là nơi V nữ, nàng tuy rằng gả cho Mộ Thiên Ca, thế nhưng Mộ Thiên Ca chưa từng có chạm qua nàng một thoáng, vì lẽ đó hiện tại Tô Cô Yên vẫn là xong bích thân.

"Bất quá, ta biết cùng Diệp Tâm Hoan cố gắng vui đùa một chút." Mộ Thiên Ca cười ha ha một tiếng: "Không biết lúc trước thiên chi kiều nữ yêu thích nam nhân, mấy năm sau sẽ biến thành hình dáng gì!"

"Không biết hấn nhìn thấy ta cái này đoạt hấn yêu nhất nữ nhân người, sẽ là phản ứng gì, có phải là còn có thể giống như trước đây, cho rằng nắm đầm to lớn nhất!"

Nói xong Mộ Thiên Ca liền cười to xoay người rời đi.

Cái kia trong tiếng cười tràn ngập khinh bỉ cùng xem thường.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Không thể tả qua lại

Thính Hương Thủy Tạ biệt thự lâu hai, Thu Nhược Hi trong thư phòng, Diệp Tầm Hoan cùng Thu Thủy Hàn hai người đối diện mà ngồi!

Ở trước mặt hai người, bày ra một bộ cờ vây, bàn cờ mặt trên quân cờ đen trắng đan xen bày ra trên bàn cờ điện.

Bàn cờ trên quân cờ đen trắng liên phảng phát hai phe quân đội giống như vậy, trên bàn cờ chém giết, ai cũng không chịu lùi về sau nửa bước.

Thu Thủy Hàn nắm bạch, Diệp Tầm Hoan nắm hắc tử.

Một bạch một hắc, hai người trên bàn cờ ngời tới ta đi, Thu Thủy Hàn muốn trên bàn cờ bố thành đại long, thế nhưng Diệp Tầm Hoan hắc tử nhưng đường như một cây đại đao giống như vậy, trên bàn cờ muốn Đồ Long!

Đừng xem Thu Thủy Hàn người này có vẻ thập phần hào phóng cùng thô cuồng, thế nhưng đang chơi cờ thời điểm, hoàn toàn là thắng thần thoải mái con đường, khá phù hợp phái Thiếu Lâm tác phong.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng đi chính là âm nhu con đường, cùng phái Võ Đang gần như, quân cờ hạ xuống, trước mắt nhìn như không có nguy hiểm gì, thế nhưng hậu kinh mười phần, sợ ý một chút, sẽ để người vắn cờ vì đó vỡ bàn, đồng thời Diệp Tầm Hoan đều là đi nhằm đường, này không trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan đã đem Thu Thủy Hàn cho dồn đến chỗ chết bên trong.

Làm cho Thu Thủy Hàn cảm trong tay quân cờ nhưng lại không biết hẳn là xuống tới nơi nào.

Diệp Tầm Hoan tựa như cười mà không phải cười nhìn Thu Thủy Hàn: "Bố, ngài con rồng này thật giống cũng bị ta cho ta đồ rồi!"

"Không chơi!" Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng: "Mỗi lần đều như vậy, mỗi lần đều là lão tử muốn thắng thời điểm, người trực tiếp chém ta đại long, người không biết đường điểm lão tử a?"

"Ta nhưng là người cha vợ."

Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Không phải ta không cho người, mà là ta nếu để cho người, liền có vẻ đối với người không tôn trọng, để tỏ lòng ta đối với người tôn trọng, có thể lấy ra thập phần lực, ta tuyệt không dùng chín phần!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Thủy Hàn khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng.

Lời này nói ngắn gọn là để Thu Thủy Hàn không tìm được bất kỳ phản bác nào lý do.

Sau đó, Thu Thủy Hàn cầm lấy Diệp Tầm Hoan để ở một bên thuốc lá, cho mình nhen lửa, nhẹ nhàng hút một hơi: "Tầm Hoan, hối hận không?"

Ngạc nhiên nghe được Thu Thủy Hàn mà nói sau, Diệp Tầm Hoan hơi sững sờ, nhưng lập tức sau khi lấy lại tinh thần, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Ta có cái gì hối hận a!"

Thu Thủy Hàn từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc, yên vụ quán quanh ở Thu Thủy Hàn trên mặt, làm cho Thu Thủy Hàn trên mặt vẻ mặt trở nên hơi mê ly lên: "Ta biết người hối hận, người oan ức."

"Người vốn nên là cái kia trên chín tầng trời hùng ung, là cái kia trên chín tầng trời bay lên Cự Long, thế nhưng bây giờ nhưng oa ở lại đây. . ." Nói tới chỗ này đi, Thu Thủy Hàn tăng tăng thờ dài một tiếng: "Hải tử, oan ức người rồi!"

"Bố, ta không ủy khuất gì." Diệp Tầm Hoan cười khổ lắc đầu nói: "Ta hiện tại rất tốt đẹp."

"Người oan ức không oan ức, ta Thu Thủy Hàn trong lòng rõ ràng." Thu Thủy Hàn một bên hút thuốc lá, một bên nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Như hi mặc dù không tệ, thế nhưng không xứng với người!"

"Nếu như không phải mẹ người di ngôn, người chỉ sợ sẽ không tới nơi này chứ?"

Mẫu thân!

Nghe được hai chữ này sau khi, Diệp Tầm Hoan chỉ cảm giác mình mũi có chút khăn khăn, đồng thời cái kia trong con người cũng lóe qua một đạo ưu thương vẻ, chỉ có điều bị hắc giấu giếm rất sâu, rất sâu.

Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu: "Bố, người yên tâm được rồi, ta nhất định sẽ tốt sau đối với như hi."

"Tính tình của người, ta hiểu rõ, người là loại kia vì người đàn bà của chính mình, nhưng là mạng mệnh không thêm đến xia, cũng phải cho người đàn bà của chính mình một cái cảm tử niên hoa nam nhân." Thu Thủy Hàn tăng tăng nói ra: "Thế nhưng người thả xuống sao?"

"Người có thể thả xuống sao?"

"Ta. . ."

"Mẹ ngươi muốn chính là để ngươi thả xuống, quên đi tất cả."

Diệp Tầm Hoan trầm mặc.

Cầm lấy dễ dàng, nhưng nếu như thả xuống, nói dễ như vậy sao?

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trầm mặc, Thu Thủy Hân trong lòng rõ ràng Diệp Tầm Hoan không có thả xuống.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, để hắn thả xuống nói dễ như vậy sao?

Dù sao trải nghiệm của hắn ở nơi đó bày đặt đây, hắn huynh đệ máu ở nơi đó chảy đây, sự phụ hắn mệnh ở nơi đó bày đặt đây, để hắn trong thời gian ngắn nhất thả xuống, làm sao có khả năng?

"Hài tử, mẹ ngươi nếu như ở thiên có linh, nàng tuyệt đối không muốn nhìn thấy con trai của chính mình như vậy, ta nghĩ sự phụ ngươi, huynh đệ ngươi nhìn thấy ngươi bây giờ bộ dáng này, ở dưới cửu tuyền cũng không cách nào nhắm mắt chứ?" Thu Thủy Hân hít một hơi thật sâu: "Lại nói, ngươi không phải đã giúp bọn họ báo thù sao?"

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia trong con ngươi đau thương, Thu Thủy Hân trong nội tâm không nhịn được thở dài một thân.

Hắn vì cho sự phụ của chính mình cùng huynh đệ báo thù, một người ở Châu Âu thế giới dưới lòng đất lẩn lút, dựa vào sức một người, lật đổ ảnh mị thứ không lồ này, do đó chế tạo chính mình thiết huyết thể lực, thành tựu nguyên soái tên.

Cái kia mấy năm, hắn vẫn cùng Tử thần thi chạy, vẫn ở bên bờ tử vong tới về bồi hồi, trên người không biết bằng thêm bao nhiêu vết thương, không biết có bao nhiêu lần suýt chút nữa một mạng quy thiên.

"Bố, ngươi không hiểu." Diệp Tầm Hoan trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có vẻ thống khổ, đồng thời trong mắt cũng chậm chậm bắt đầu trở nên ửng hồng, một đạo lạnh lẽo sát ý từ Diệp Tầm Hoan trong mắt đột ngột xạ mà ra.

Cái kia qua lại từng hình ảnh như quá thiên ứng một dạng hiện lên ở Diệp Tầm Hoan mặt trước.

"Hoan ca, sống tiếp, ngươi là chúng ta hi vọng!"

"Tầm Hoan, sự phụ già rồi, ngươi còn trẻ, nhất định phải cho ta sống tiếp!"

"Hoan ca, chúng ta kiếp sau ở làm huynh đệ. . ."

"Hoan ca, đi a, lẽ nào ngươi muốn để chúng ta chết vô ích sao?"

"Tầm Hoan, ngươi có lẽ sẽ nói sự phụ ích kỷ, đúng, sự phụ ngày hôm nay liền ích kỷ một lần, nhiều người như vậy, ai cũng có thể chết, chỉ có ngươi nhất định phải cho lão tử sống tiếp, không phải vậy ta chết không nhắm mắt. . ."

Thống khổ qua lại ký ức cùng ngoại bộ cảm quan, thật giống như vô số màu trắng đen phim nhựa giống như vậy, ở Diệp Tầm Hoan trong đầu không ngừng mà chiếu phim. . .

Cảm nhận được Diệp Tầm Hoan biến hóa trên người, Thu Thủy Hân trong lòng giật mình, đứa nhỏ này hắn. . .

Bỗng nhiên Thu Thủy Hân phát hiện, Diệp Tầm Hoan hai con mắt dĩ nhiên chậm rãi xích đỏ lên, Thu Thủy Hân trong lòng bỗng nhiên cả kinh, hắn biết, nếu để cho Diệp Tầm Hoan tiếp tục tiếp tục như vậy, như vậy hắn rất có thể sẽ biến thành một đài giết chóc cùng với, liên vội vàng hô: "Tầm Hoan, ngươi cho lão tử tỉnh lại, ngẫm lại mẹ ngươi, ngẫm lại nếu như ngươi bộ dáng này, sự phụ ngươi cùng mẹ ngươi bọn họ làm sao có thể ở dưới cửu tuyền nhắm mắt?"

"Ngẫm lại ngươi đi, ngươi đi là làm sao nói với ngươi. . ."

Thu Thủy Hân bỗng nhiên gầm lên, đáy lòng phảng phất bỗng nhiên tuôn ra một luồng lương tuyến giống như vậy, để hắn từ cái kia không thể tả qua lại, từ cái kia tràn ngập máu tươi mà lại thô bạo qua lại bên trong cho kéo về thực tế!

"Bố, xin lỗi, ta lại. . ."

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan hai con mắt đã hiện ra màu đỏ tươi vẻ, thế nhưng khi nghe đến hắn ngữ khí bình thường sau, Thu Thủy Hân thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng giờ khắc này Thu Thủy Hân khắp toàn thân đã che kín mồ hôi lạnh, đặc biệt là phía sau lưng, đã hoàn toàn bị mồ hôi cho thấm ướt một mảnh.

Vừa Diệp Tầm Hoan sát ý thực sự là thật đáng sợ, nếu như trước mặt người này, không phải con rể của chính mình, Thu Thủy Hân đã sớm dọa chạy.

Một khắc đó Diệp Tầm Hoan lại như là một đầu tàn bạo khát máu dã thú, khắp toàn thân đều tràn ngập khí tức nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Liên quan với sinh con vấn đề

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan ngữ khí là bình thường, thế nhưng đôi tròng mắt kia bên trong như trước hiện ra đỏ đậm, đồng thời còn mang theo một luồng khát máu về.

"Ta phải không hiểu huynh đệ các người cùng thầy trò trong lúc đó cảm tình." Thu Thủy Hàn lòng vẫn còn sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Thế nhưng ta biết, bọn họ tuyệt đối không muốn nhìn thấy người bây giờ bộ dạng này!"

"Ta biết người tự trách, người áy náy, nhưng là Tầm Hoan, cái kia tất cả thật cùng người không có bất kỳ quan hệ gì, coi như là người không đi, kết cục cũng khả năng là như nhau, thậm chí còn sẽ liên lụy người mạng của mình!"

"Có lẽ sẽ thay đổi!"

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan nói như thế, Thu Thủy Hàn ngoại trừ thở dài, vẫn có thể làm sao bây giờ đây?

Hắn biết Diệp Tầm Hoan khúc mắc, không phải như vậy dễ dàng liền có thể mở ra, dù sao nhiều như vậy tươi sống mạng người đều là hắn mà chết!

Thu Thủy Hàn đề tài đột nhiên xoay một cái: "Người đi mấy ngày trước gọi điện thoại cho ta rồi!"

Nghe được đi hai chữ sau khi điệp, Tầm Hoan trong lòng lập tức xẹt qua một dòng nước ấm, đồng thời cái kia âm u sắc mặt cũng chậm chậm toả ra một đạo khác hào quang: "Đi ta nàng hiện tại thế nào?"

"Nàng rất tốt, người không cần lo lắng nàng!" Thu Thủy Hàn nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia có chút sắc mặt khó coi nói ra: "Nhưng người bộ dạng này, để người đi rất là lo lắng."

"Người đi nghĩ muốn đến xem người, nhưng cũng nói với nàng người muốn lắng lắng, nàng chỉ có thể gọi điện thoại cho ta hỏi một chút người hiện tại làm sao."

"Bố, ta không có chuyện gì, người để đi ta yên tâm là tốt rồi."

"Người không có chuyện gì cái rắm." Thu Thủy Hàn không vui nói: "Liên người đáng dấp kia là không có chuyện gì, vừa ta bắt quá là hơi hơi nói ra một thoáng cái đề tài này, người thì có nỗi khùng xu thế, nếu là bị những người khác biết rồi chuyện này, dùng tới đối phó người, người có nghĩ tới không, người sẽ biến thành hình dáng gì?"

Diệp Tầm Hoan âm u cúi đầu.

"Người sẽ biến thành một đài lạnh lẽo khát máu mà lại tàn bạo hình người cổ máy giết chóc." Thu Thủy Hàn ngữ khí cực kỳ nghiêm nghị nói ra: "Đến thời điểm ai cũng cứu không được người!"

"Tầm Hoan, người suy nghĩ một chút, nếu như người thật sự đã biến thành cái kia đáng về, mẹ người, sư phụ người, những kia vì có thể làm cho người sống sót mà ném mất sinh mệnh huynh đệ, bọn họ dưới cừu tuyền liền có thể ngủ yên sao?"

"Nhưng ta..."

"Ta biết để người quên mất cái kia tất cả rất khó." Thu Thủy Hàn lập tức đánh gãy Diệp Tầm Hoan mà nói: "Lão tử cũng không có ý định để người quên, ta muốn để người nhớ kỹ chính là, người nhất định phải cho lão tử lý tính một điểm, không phải vậy này sẽ trở thành người nhược điểm trí mạng."

"Này không phải bất luận người nào muốn xem đến."

"Ta sẽ cố gắng khắc chế, nỗ lực để cho mình bình tĩnh lại."

"Nói thật sự, rất nhiều lúc, ta cùng người đi đều muốn cho người đi khi một quãng thời gian hòa thượng, không có chuyện gì niệm niệm kinh, va va chung, như vậy trái tim của người có lẽ sẽ lắng xuống."

"Bố, nếu như ta đi làm hòa thượng, người đi chỗ đó tìm như thế một cái con rết?" Diệp Tầm Hoan miễn cưỡng vui cười trêu ghẹo nói.

"Thiếu cho lão tử xả những thứ này." Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng: "Tầm Hoan, ngươi có biết hay không, ngươi nếu như còn không để xuống, còn không mở ra khúc mắc, ngươi nửa đời sau đều sẽ sống ở trong thống khổ."

"Bố, ta sẽ mở ra khúc mắc, sẽ thả hạ tất cả những thứ này, bất quá không phải hiện tại." Diệp Tầm Hoan đôi tròng mắt kia bên trong lập tức lóe qua một đạo tàn khốc: "Còn có một người, chờ ta giết hắn, như vậy chính là triệt để kết thúc tất cả những thứ này thời điểm."

"Ngươi biết người kia là ai sao?"

Diệp Tầm Hoan nhất thời cúi thấp đầu xuống, một bộ ừ rừ mà lại không cam lòng biểu hiện.

"Ta sẽ tìm được hắn." Diệp Tầm Hoan âm thanh có chút khàn khàn nói rằng.

Vừa lúc đó, Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Nhược Hi hai mẹ con người từ bên ngoài đi vào.

"Các ngươi một nhà hai người còn đang chơi cờ à?" Hạ Hầu Vũ Đồng đang nhìn đến trước mặt hai người cờ vây sau khi, dụ dằng nói.

Bởi Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Nhược Hi hai người đi vào, Thu Thủy Hàn cùng Diệp Tầm Hoan lập tức kết thúc trước đối thoại.

"Một bên chơi cờ, một bên hỏi một chút tiểu tử này đánh toán lúc nào để lão tử ôm tôn tử." Thu Thủy Hàn hừ hừ nói: "Vừa vặn, hiện tại hai người các ngươi cũng tới, chúng ta đồng thời tâm sự đi!"

Diệp Tầm Hoan sững sờ, ngươi lúc nào từng nói với ta tôn tử sự tình a?

Lão gia hỏa này nói dối mặt đều không mang theo đỏ một chút.

Bất quá Diệp Tầm Hoan cũng có thể lý giải tại sao Thu Thủy Hàn sẽ nói như vậy, dù sao có một số việc hiện nay tới nói, Thu Nhược Hi vẫn là không biết tốt hơn.

Hạ Hầu Vũ Đồng khi nghe đến tôn tử hai chữ sau khi, nhất thời hai mắt ứa ra hết sạch, đúng là Thu Nhược Hi ở nghe được câu này sau, cả người như bị điện giật giống như vậy, tại chỗ há hốc mồm.

Để cho mình sinh con, hơn nữa còn là cùng tên khốn kiếp này sinh?

"Đúng, đúng, đây là làm lỡ chi gấp, nếu như hai người bọn họ có hài tử, sau đó ta liền có chuyện khô rồi." Hạ Hầu Vũ Đồng có chút hưng phấn nói: "Như hi, cùng mẹ nói một chút, ngươi cùng Tầm Hoan hai người là tính thế nào, đánh toán lúc nào muốn hài tử!"

Thu Nhược Hi nhất thời có chút không biết làm sao, nàng cùng Diệp Tầm Hoan mặc dù là kết hôn không giả, nhưng hai người có thể nhưng chưa từng có ở tại quá đồng thời, chớ nói chi là nghĩ tới muốn hài tử sự tình.

Trong lúc nhất thời, Thu Nhược Hi có chút cầu cứu nhìn về phía Diệp Tầm Hoan.

Nàng biết nếu như mình nói không muốn hài tử, như vậy nhất định sẽ ai phê, nhưng tên khốn kiếp này liền không giống nhau.

Cha mẹ chính mình như thế sùng ái hắn, hơn nữa hắn lại như vậy sẽ nịnh hót, không chừng cha mẹ chính mình sẽ không mắng hắn đây!

Bất quá coi như là mắng, cũng so chửi mình được rồi?

Cái gọi là chết đạo hữu bất tử bản đạo đại thể chính là ý này.

Đang nhìn đến Thu Nhược Hi ánh mắt sau khi, Diệp Tầm Hoan lập tức đọc hiểu Thu Nhược Hi trong con ngươi ý tứ, trong lòng không nhận được hừ hừ lên.

Ngươi nói sẽ bị mắng, lão tử nói lẽ nào liền không bị mắng?

Ngươi muốn để ta vác cái này lời không có cửa đâu.

"Chỉ cần như hi nếu mà muốn, lúc nào cũng có thể." Diệp Tầm Hoan trực tiếp đem cái này đại lời ném cho Thu Nhược Hi.

Đùa giỡn, Thu Nhược Hi sợ bị mắng, chẳng lẽ mình liền không sợ sao?

Đặc biệt là nhóm Thu Thủy Hàn ở tự nói với mình cái kia như Ma nữ một dạng di, không biết lại muốn nói thế nào chính mình đây!

Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, nhất thời tròng lớn hai con mắt, trắng noãn hàm răng cũng vào đúng lúc này mạnh mẽ cắn vào nhau.

Nàng có thể xin thề, Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này khẳng định là cố ý nói như vậy, nàng khẳng định phải không xem chính mình bị mắng, trong lòng hắn khó chịu.

Tên khốn kiếp này, ý vào cha mẹ chính mình đến rồi, dĩ nhiên sống lưng cũng biến thành so dĩ vãng nganh lên.

Thời khắc này, Thu Nhực Hi rất muốn một cái tát đập chết Diệp Tầm Hoan, muốn để bồn tiểu thư cho người sinh con, làm người xuân thu đại mộng đi thôi!

Diệp Tầm Hoan lời này vừa nói ra, Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn lập tức đem ánh mắt rơi vào Thu Nhực Hi trên người.

Cảm nhận được cha mẹ mình ánh mắt sau, Thu Nhực Hi một trái tim nhất thời không bị không chế gia tốc bắt đầu nhảy lên.

"Nư hi, cho mẹ nói một chút, người là nghĩ như thế nào?"

"Mẹ, ta cùng Tầm Hoan hiện tại còn trẻ, hơn nữa chúng ta đều rất bận, vì lẽ đó liền dự định quá một quãng thời gian lại muốn..."

"Tuổi trẻ cái rắm, người mẹ ở người lớn như vậy số tuổi, người đều sắp sinh ra."

"Chính là, các người bận bịu các người, nhóm hài tử sinh ra sau đó, ta và cha người cho các người mang, không cần các người quản."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Vậy ngài còn dạy ta đánh lão bà

Ở Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hưng hăng chen ép xuống, Thu Nhực Hi cho dù trong nội tâm ở phản đối sinh con, cho dù một trăm không cam lòng một ngàn cái không tình nguyện, đều không có bất kỳ biện pháp.

Mỗi khi Thu Nhực Hi toát ra một tia không tình nguyện đáng vẻ, Thu Thủy Hàn sẽ nổi giận, mà Hạ Hầu Vũ Đồng nhưng là bùng chính mình ngực trực gọi đau!

Diệp Tầm Hoan nhìn Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người đáng dấp kia, trừng lớn hai con mắt, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn hết thấy trước mặt.

Nhìn mình cha vợ cùng mẹ vợ giờ khắc này đáng vẻ, Diệp Tầm Hoan không nhịn được nhớ tới một ca khúc « diễn viên »!

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan cảm giác mình cha vợ cùng mẹ vợ không đi làm diễn viên thật cái gì vậy đáng tiếc, diễn kỹ này đã hoàn toàn đạt đến ảnh đế cùng diễn viên cấp bậc.

Diệp Tầm Hoan là trọn mắt ngoác mồm nhìn tất cả những thứ này, nhưng Thu Nhực Hi trong nội tâm nhưng đem Diệp Tầm Hoan cho hận nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể thực máu, ăn lên thịt!

Ở Thu Nhực Hi xem ra, cha mẹ chính mình chỉ sở dĩ như vậy, hoàn toàn chỉ là vì Diệp Tầm Hoan.

Nếu như Diệp Tầm Hoan chính mình đem cái này lời cho tiếp tục chống đỡ, mà không phải vút cho lời của mình, làm sao có khả năng sẽ như vậy đây? Chính mình làm sao có khả năng sẽ bị cha mẹ chính mình cho mắng đây?

Tất cả cha mẹ chính mình như vậy sùng ái hẳn tên khốn kiếp này, nếu như hẳn đem cái này lời cho tiếp tục chống đỡ, nơi đó sẽ có nhiều chuyện như vậy đây?

Hơn nữa tên khốn kiếp này từ đầu tới cuối đều ngồi ở chỗ đó xem cuộc vui, một câu nói đều không nói, rất có một bộ cười trên sự đau khổ của người khác đối với ý tứ, này không thể nghi ngờ bằng ở Thu Nhực Hi đã tràn ngập lửa giận trái tim bên trên rút gỗ một cái xăng.

Khốn nạn, ta sớm muộn muốn thu thập người!

Tuy rằng Thu Nhực Hi giờ khắc này trong nội tâm đối với Diệp Tầm Hoan là hận nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể lập tức thu thập tên khốn kiếp này, thế nhưng Thu Nhực Hi biết mình tuyệt đối không thể toát ra một tia bất mãn, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt xưng phải!

Nhìn thấy Thu Nhực Hi gật đầu, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng phụ thê mặt của hai người trên lập tức lộ ra một đạo thư thái nụ cười!

"Này là được rồi, nữ nhân liền hẳn là thừa dịp còn trẻ bữa sáng muốn đứa bé." Hạ Hầu Vũ Đồng thời khắc này cũng không đau lòng, cũng không khó

chịu, lòng tràn đầy vui mừng nói ra: "Nhóm tuổi tác lớn điểm, lại muốn hài tử đối với nữ nhân thân thể không được, hơn nữa còn có rất lớn nguy hiểm, vì lẽ đó muốn hài tử, nhất định phải kịp lúc."

"Chính là!" Thu Thủy Hàn lập tức phụ họa nói: "Ta và mẹ của ngươi, còn có thể hại ngươi không được, để ngươi bữa sáng muốn hài tử là vì muốn tốt cho ngươi!"

"Nhìn ta và mẹ của ngươi, chính là bởi vì rất sớm muốn ngươi, hiện tại thật tốt, không có chuyện gì toàn quốc các nơi đều có thể đi dạo, lữ du lịch."

"Ngươi còn đầy mặt không tình nguyện, lại nói, hài tử lại không cho ngươi mang."

Đối mặt Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng, Thu Nhược Hi không có phản bác, mà là gấp vội vàng gật đầu: "Đúng, đúng, các ngươi nói rất đúng, chúng ta bữa sáng muốn hài tử."

"Vậy thì tốt!" Hạ Hầu Vũ Đồng một mặt hài lòng nói ra: "Ngươi cũng không thể đủ qua loa ta và cha ngươi, sang năm vào lúc này, chúng ta nhưng là nhất định phải ôm tôn tử."

"Mẹ, việc này ngươi cùng ta bố, cũng không thể lão nói ta, Diệp Tầm Hoan, các ngươi tại sao không nói a?" Thu Nhược Hi có chút không vui nói ra: "Muốn hài tử là chuyện của hai người tình, ngươi cùng một người nói cũng vô dụng thôi!"

Diệp Tầm Hoan há miệng, mới vừa muốn nói điều gì, thế nhưng thoại còn không có nói ra, Thu Thủy Hàn âm thanh đã truyền ra: "Tầm Hoan khẳng định không có vấn đề."

"Bố, làm sao ngươi biết hắn không thành vấn đề?"

"Ta chọn con rể, ta biết không biết?"

Diệp Tầm Hoan đầy mặt thác nước mồ hôi, lời này nói, thật giống mình và ngươi cái kia cái gì quá giống.

Thu Nhược Hi lạnh rên một tiếng, tuy rằng không hề nói gì, nhưng rõ ràng đối với Thu Thủy Hàn thiên vị rất là bất mãn.

Vừa lúc đó, Hạ Hầu Vũ Đồng cũng nói theo: "Chính là, cha ngươi nói không sai, chỉ muốn các ngươi muốn hài tử, ta tin tưởng Tầm Hoan khẳng định không thành vấn đề!"

"Đến thời điểm hai người các ngươi sinh ra đến hài tử, tuyệt đối là rồng phượng trong loài người, tuyệt đối là người gặp người thích..."

Đối với Hạ Hầu Vũ Đồng ảo tưởng Thu Nhược Hi bầu môi khinh thường, coi như mình cùng tên khốn này sinh đứa bé, cũng tuyệt đối không phải thứ tốt.

Dù sao lão tử anh hùng hảo hán, lão tử lưu manh khốn nạn!

Ở Thu Nhược Hi trong lòng Diệp Tầm Hoan vẫn vừa đến đều không phải vật gì tốt, vì lẽ đó bản năng cho rằng cùng Diệp Tầm Hoan nếu như sinh đứa bé đi ra, cũng tuyệt đối không phải đồ gì tốt.

"Mẹ, thời gian như vậy không còn sớm, các ngươi nghỉ sớm một chút đi!" Thu Nhược Hi là thật sự không chịu được chính mình chuyện này đối với cha mẹ.

Thiên vị Diệp Tầm Hoan cũng coi như, nhưng là này thiên vị, thực sự là hơi quá rồi, hơn nữa nếu như ở để bọn họ nói tiếp, không biết còn sẽ nói ra cái gì đây!

Vì lẽ đó vẫn là nắm chặt rồi đi hai người bọn họ khá là ổn thỏa!

"Ngươi đi nghỉ trước đi, ta cùng Tầm Hoan còn có ít lời muốn nói." Hạ Hầu Vũ Đồng quay về Thu Nhược Hi thản nhiên nói.

Nghe được Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói sau, Thu Nhược Hi như được đại xá, lập tức thoát đi giống như rời đi nguyên bản độc là phòng của mình, đồng thời trong lòng thầm nói: "Các ngươi tốt nhất tán gẫu cái suốt đêm!"

Thu Nhược Hi rời đi sau, Diệp Tầm Hoan mặt tươi cười quay về Hạ Hầu Vũ Đồng hỏi: "Mẹ, ngài tìm ta có chuyện gì?"

"Tầm Hoan, như hi đứa nhỏ này mạnh hơn, không chịu thua, nếu như cùng nàng có cái gì đắc tội địa phương của ngươi, ngươi có thể tuyệt đối không nên chấp nhặt với nàng..."

"Mẹ, nhìn ngài nói!" Diệp Tầm Hoan lập tức đánh gãy Hạ Hầu Vũ Đồng, đầy mặt chân thành nói ra: "Hai người sinh sống, đều sẽ có chút gặp ghènh trắc trở, thuận buồm xuôi gió, trên căn bản không có, bất quá nhưng cũng không có ngài nói nghiêm trọng như vậy!"

"Lại nói như hi đối với ta rất tốt, không có các ngươi tưởng tượng hồngбет như vậy."

"Tầm Hoan, ngươi có thể giấu quá người khác, nhưng không giấu giếm được ta và cha ngươi!" Hạ Hầu Vũ Đồng hơi hơi thở dài một tiếng nói ra: "Khoảng thời gian này như hi không ít bắt nạt ngươi chứ?"

"Làm sao có thể chứ!" Diệp Tầm Hoan lập tức phủ nhận nói: "Như hi thật sự đối với ta rất tốt, người xem một chút người cùng ta bố, làm sao luôn lo lắng ta bị như hi cho bắt nạt."

"Ta thủ đoạn này ở đây bày đặt đây, liền nàng có thể bắt nạt ta, lại nói ngài xem ta như là một cái bị người bắt nạt chủ sao?"

"Không giống bị kẻ địch bắt nạt chủ, nhưng là mình người liền không biết."

Diệp Tầm Hoan không có gì để nói.

"Tầm Hoan, người không thể luôn sùng như hi, có lúc người phụ nữ càng sùng càng trời cao, có câu châm ngôn gọi là côn bồng phía dưới ra hiểu tử, đồng thời lòng bàn tay phía dưới cũng đứng ra vợ hiền!" Thu Thủy Hàn tăng tăng nói rằng.

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Thu Thủy Hàn câu nói này sau, nhất thời đầy mặt kinh ngạc mà lại không thể tin tưởng nhìn Thu Thủy Hàn: "Không trách ta mẹ ôn nhu như thế, sẽ không đều là bố ngài đánh ra đến chứ?"

"Lợi hại, lợi hại!"

Thu Thủy Hàn khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, đầu tiên là sững sờ, lập tức giận tím mặt nhìn Diệp Tầm Hoan: "Đánh rắm, lão tử làm sao có khả năng sẽ cam lòng đánh người mẹ đây!"

"Người mẹ vẫn vừa đến đều là ôn nhu như thế, cần phải đánh sao?" Thu Thủy Hàn tăng tăng nói ra: "Lại nói đánh lão bà nam nhân, có gì tài ba?"

"Vậy ngài còn dạy ta đánh lão bà?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Bất quá ta yêu thích

Cái gì gọi là nâng lên Thạch Đầu tạp chân của mình, Thu Thủy Hàn điển hình chính là, bị Diệp Tầm Hoan hỏi lên như vậy, hấn càng trong lúc nhất thời có chút không nói gì đúng!

Một lát sau khi, Thu Thủy Hàn trừng mắt hai con mắt nói: "Người tình huống cùng lão tử có thể như nhau sao?"

"Người bà lão kia, ba ngày không đánh, phòng hảo hạng bóc ngoi, lão tử để người đánh nàng, là vì muốn tốt cho người!"

"Vậy ta này vẫn tính là nam nhân sao?"

"Toán!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng.

Người khác nơi đó đánh lão bà, cũng không tính là nam nhân, đến chính mình nơi này phảng phất chuyện đương nhiên, rất là bình thường bình thường.

Hơn nữa nào có như vậy cha a, dĩ nhiên giúp đỡ chính mình đi đánh nữ nhi của hấn.

Đáng thương Thu Nhược Hi cũng không biết cha của chính mình bắt đầu cho Diệp Tầm Hoan ra nổi lên ý đồ xấu, lại muốn để Diệp Tầm Hoan đánh chính mình.

Nếu để cho Thu Nhược Hi biết đến thoại, như vậy không chừng Thu Nhược Hi sẽ lên lút đi làm cái thân giám định, nhìn mình rốt cuộc có phải là Thu Thủy Hàn nữ nhi ruột thịt.

Nào có chính mình lão tử dạy cho con rể đánh chính mình đây?

Ngay trong Thu Thủy Hàn cho Diệp Tầm Hoan thuyết giáo thời điểm, Thu Nhược Hi từ bên ngoài đi vào: "Lão công, thời gian không còn sớm, về sớm một chút nghỉ ngơi đi, cũng làm cho ba mẹ nghỉ ngơi thật tốt một thoáng."

Vốn là Thu Nhược Hi là không có ý định tới được, thậm chí ước gì, ba người này tán gẫu một đêm.

Thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, nếu như thật làm cho bọn họ như thế tán gẫu xuống, Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này không biết lại sẽ nói cái gì đây, vì lẽ đó vẫn là thôi đi tán gẫu tốt hơn.

Để tránh khỏi trở về tìm phiền toái cho mình.

Nghe được Thu Nhược Hi mà nói sau, Diệp Tầm Hoan sững sờ, đặc biệt là đang nhìn đến Thu Nhược Hi trên người cái kia bộ đồ ngủ sau khi, hai con mắt nhất thời đều trực.

Giờ khắc này Thu Nhược Hi mặc một bộ màu tím áo ngủ, ít đi ban ngày đoan trang lạnh lẽo, có thêm một tia nữ nhân mê hoặc!

"Lão công, nên nghỉ ngơi, có lời gì ngày mai ở cùng ba mẹ tán gẫu chứ?" Thu Nhược Hi nhìn Diệp Tầm Hoan vậy có chút sững sờ đáng đáp, đặc biệt là cái kia trùng trùng mà lại sắc - mê mê ánh mắt, tuy rằng trong nội tâm tràn ngập phản cảm, thế nhưng là lại không mở miệng không được.

Lần nữa nghe được Thu Nhược Hi mà nói sau, Diệp Tầm Hoan lập tức phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mặt mê hoặc Thu Nhược Hi, bên tai vang lên nữa Thu Nhược Hi mà nói sau, tâm tư nhất thời bắt đầu trở nên sống động.

Nàng để cho mình đi ngủ, lẽ nào là muốn...

Nếu là như vậy, như vậy chính mình chẳng phải là...

Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi lộ ra một đạo nụ cười bí ẩn, chính mình người cha vợ này cùng mẹ vợ đến thật tốt.

Lại như là vật biểu tượng bình thường.

"Đúng, đúng, hẳn là để ba mẹ nghỉ sớm một chút!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp hướng về Thu Nhược Hi đi tới, một đôi mắt ở Thu Nhược Hi cái kia cao vót Thánh nữ phong bên trên qua lại nhìn quét lên.

Không biết Thu Nhược Hi đang tắm thời điểm, dùng chính là món đồ gì, trên người mang theo một luồng mùi thơm thoang thoảng, như cao bằng nhả cây uất kim hương khí tức, khiến người ta mê muội, đặc biệt là lúc này Thu Nhược Hi mặc trên người chính là một cái mang theo sợi hoa đồng thời không nghiêm cần màu tím áo ngủ, càng là vô hình trung gia tăng rồi một tia quyến rũ khí tức, cùng ban ngày thương mại nữ cường nhân hình tượng tuyệt nhiên không giống.

Nhìn trước mặt Diệp Tầm Hoan đầy mặt say sưa, mà lại có vẻ hơi hèn mọn đáng đáp, Thu Nhược Hi tuy rằng trong nội tâm như ăn con ruồi một dạng buồn nôn, thế nhưng trên mặt nhưng chồng một đạo nụ cười vui vẻ.

"Ba mẹ, các người cũng nghỉ sớm một chút đi!"

Nói xong Thu Nhược Hi liền kéo Diệp Tầm Hoan liền rời khỏi thư phòng.

Đi ra thư phòng sau khi, Thu Nhược Hi lập tức buông ra Diệp Tầm Hoan cánh tay: "Diệp Tầm Hoan, người là không phải cố ý?"

"Có ý gì?"

"Người nói xem?"

"Ta làm sao biết?"

"Sinh con sự tình!"

"Này cùng ta có quan hệ gì, đây là ba mẹ đưa, lại không phải ta." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Lại nói, bọn họ muốn ôm tôn tử, ta cũng đúng có thể lý giải, người cũng không thể để ta nói, ba mẹ, cái kia các người ôm tôn tử cũng đừng nghĩ đến, ta thời gian dài như vậy đều không có cùng con gái người ngủ ở quá đồng thời..."

"Người..." Thu Nhược Hi thân thể mềm mại nhẫn không ngừng run rẩy lên.

"Đúng rồi, lão bà, tối hôm nay ta ngủ ở đâu?" Diệp Tầm Hoan lập tức đánh gãy Thu Nhược Hi mà nói: "Còn muốn ngủ dưới lầu sao?"

"Nếu như là, như vậy ngủ ngon!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền làm dáng phải rời đi.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan muốn đi dưới lầu sau khi, Thu Nhược Hi vội vàng nói: "Người đứng lại đó cho ta!"

Thu Nhược Hi hiện tại cũng không dám để Diệp Tầm Hoan đi dưới lầu trụ, ai biết cha mẹ chính mình ở biết Diệp Tầm Hoan là trụ dưới lầu, bọn họ là phân phòng ngủ sẽ xảy ra chuyện gì!

"Lão bà, còn có chuyện gì sao?"

"Tối hôm nay, người đi chỗ của ta."

"Như vậy có chút không ổn đâu, dù sao cô nam quả nữ cùng tồn tại một thất..." Diệp Tầm Hoan cố ý khó sở nói.

Trong lòng hần nhưng là hết sức rõ ràng, tại sao Thu Nhượng Hi không để cho mình đi.

Này nếu như bị chính mình cái kia cha vợ cùng mẹ vợ cho biết rồi, còn không chơi chết Thu Nhượng Hi.

"Cho người đi chỗ của ta, liền đi chỗ của ta, người làm sao nói nhảm nhiều như vậy, lẽ nào người không muốn đi?"

"Nói thật sự, ta thật không muốn đi." Diệp Tầm Hoan đầy mặt lạnh nhạt nói: "Ta ở dưới lầu ở rất tốt, hơn nữa cũng đều trụ quen thuộc."

"Người..." Thu Nhượng Hi hai con mắt muốn phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nàng có thể bảo đảm, tên khốn kiếp này tuyệt đối là cố ý, tuyệt đối là muốn mình bị cha mẹ thu thập.

"Được rồi, ta trước tiên đi nghỉ ngơi rồi!"

Thu Nhượng Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan lại muốn đi sau khi, một phát bắt được Diệp Tầm Hoan cánh tay, đầy mặt cầu xin nói ra: "Coi như ta cầu người đi chỗ của ta thành sao?"

Thời khắc này, Thu Nhượng Hi không thể không đối với Diệp Tầm Hoan cúi đầu.

"Sớm nói như vậy, ta không đi sớm mà!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp hướng về Thu Nhượng Hi trong phòng ngủ mà đi.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan trụ ở dưới lầu, thế nhưng là không có nghĩa là hẳn sẽ không tới trên lầu, không biết Thu Nhượng Hi phòng ngủ ở nơi đó.

Thu Nhượng Hi thấy thế lập tức thở phào nhẹ nhõm, tốt ở tên khốn kiếp này đi chính mình phòng ngủ, nhưng lập tức Thu Nhượng Hi phảng phất nghĩ tới điều gì giống, sắc mặt khẽ thay đổi, vội vàng hướng về chính mình phòng ngủ chạy tới.

"Người trước tiên đi ra ngoài một chút, ta trước tiên thu thập một thoáng!"

Diệp Tầm Hoan không để ý đến Thu Nhượng Hi, trực tiếp đặt mông ngồi ở Thu Nhượng Hi tắm kia thủy tinh giường lớn bên trên, ngẩng đầu nhìn Thu Nhượng Hi nói ra: "Người muốn thu thập liền thu thập đi, muốn ta ra đi làm cái gì? Người là lão bà ta, chẳng lẽ còn có ta không thể thấy đồ vật à."

"Lại nói, là người cầu ta tới được, lại không phải ta muốn đến."

"Người..." Thu Nhượng Hi vì đó giận dữ, thế nhưng là lại không biết nên làm sao phản bác.

Mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan thật giống phát hiện cái gì tân đại lục giống như vậy, một mặt hiếu kỳ nhìn trước mặt cách đó không xa tủ quần áo nói ra: "Đây là vật gì a?"

"Cái gì?" Thu Nhượng Hi bản năng phát sinh một tiếng thét kinh hãi xoay người lại, ngay ngắn nhìn thấy Diệp Tầm Hoan không biết khi nào đã đi tới chính mình tủ quần áo bên cạnh.

Lúc này chính đang từ tủ quần áo trên cầm lấy một cái màu tím điều khắc nội y.

Đó là một cái mang theo đường viền hoa sa trạng nội y, khinh bạc mềm mại, tạo hình thiết kế cùng vật liệu sử dụng xong toàn vượt qua một dạng thời thượng tiên tuyến, nói chuẩn xác, đây là một cái rất có phẩm vị cùng cực hạn phong cách tình thú nội y...

Diệp Tầm Hoan cầm này như lụa mỏng như nhau nội y, liếc mắt nhìn, cười hắc hắc nói: "Lão bà, người sẽ không chỉ là vì ngày hôm nay muốn cùng ta cùng phòng, liền đồ chơi này đều mua xong, chuẩn bị mặc cho ta chơi mê hoặc chứ?"

"Tốt - tao a, bắt quá ta yêu thích!"

Chương 65: Trên người không thương lượng

"A, khốn nạn, lưu manh, người nhanh trả lại ta!" Thu Nhựt Hàm phát sinh một tiếng hét kinh hãi, hầu như là trăm mét nỗ lực tốc độ vọt tới Diệp Tầm Hoan bên người, đem tình thú nội y cho đoạt lại, nhanh chóng nhét vào trong tủ treo quần áo, trái tim thời khắc này cũng lại không bị khống chế cấp tốc nhảy lên đây, trong lòng phảng phất có một đầu hoành xông lên loạn va nài con giống như vậy, đồng thời khuôn mặt xinh đẹp cũng vào đúng lúc này trở nên dường như hoa đào giống như vậy, hiện ra đỏ ửng, có vẻ diễm lệ thoát tục.

Từ cùng Thu Nhựt Hi ở cùng một chỗ sau khi, Diệp Tầm Hoan tuy rằng gây Thu Nhựt Hi tức giận là chuyện thường, làm cho nàng tức đến nổi phổi cũng đúng chuyện thường, nhưng chưa từng có để Thu Nhựt Hi vì đó mặt đỏ quá, hơn nữa còn là bé gái giống như loại kia e thẹn mặt đỏ.

Nhìn Thu Nhựt Hi cái kia dường như hoa đào giống như diễm lệ thoát tục gò má, Diệp Tầm Hoan chỉ cảm giác mình tâm thần một trận lắc lư!

Đẹp, thực sự là quá đẹp.

Thời khắc này Thu Nhựt Hi xinh đẹp mà không gì tả nổi, trên người cũng không còn ngày xưa thân là thương trường nữ cường nhân khí tức.

Giờ khắc này nàng, lại như là một cái hàng xóm nữ hài bình thường.

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan xem dĩ nhiên có ghi si mê lên.

Nếu như là bình thường, Thu Nhựt Hi khẳng định đã sớm chú ý tới Diệp Tầm Hoan không đúng, thế nhưng thời khắc này, trong nội tâm nàng tràn ngập giận dữ và xấu hổ vẻ, hận không thể tìm tìm cái lỗ chui xuống, cái nào có tâm tình đi quản Diệp Tầm Hoan a.

Trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan phục hồi tinh thần lại, khoe miệng bên trên mang theo một tia cân nhắc nụ cười nhìn đỏ cả mặt Thu Nhựt Hi nói: "Lão bà, đều là lão phu lão thể, người không cần thật không tiện, nghĩ mặc cho ta xem, sẽ mặc đi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan trực tiếp xoay người có ngồi ở trên giường.

"Yên tâm, ta sẽ không nói người tao, bởi vì ta yêu thích người đối với ta tao!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Hon nữa nữ nhân nếu không tao, hồ ly sao thành yêu..."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhựt Hi lập tức phục hồi tinh thần lại, đồng thời nuốt chút nữa một cái lão máu từ trong miệng phun ra.

Bỏ tiểu thư tao?

Tên khốn kiếp này dĩ nhiên nói bỏ tiểu thư tao, bỏ tiểu thư nơi đó tao, lúc nào tao?

Coi như là tao, ta cũng sẽ không đối với người tao!

"Diệp Tầm Hoan, người cho bỏ tiểu thư đi chết!" Thu Nhựt Hi rốt cục cũng không còn cách nào chịu đựng, chất độc này thiệt mà lại miệng tiện Diệp Tầm Hoan, vung vẩy phản quyền liền hướng về Diệp Tầm Hoan cho đập tới!

Nhìn Thu Nhựt Hi nổi giận dùng dùng hướng về chính mình đập tới, Diệp Tầm Hoan sững sờ, nói được lắm tốt, nói thế nào động thủ liền động thủ.

Ngay trong Thu Nhựt Hi muốn đến Diệp Tầm Hoan bên người thời điểm, Diệp Tầm Hoan bản năng đưa tay ra, ôm lấy Thu Nhựt Hi dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ.

"Phù phù!"

Bị Diệp Tầm Hoan như thế một lâu, Thu Nhựt Hi thuận thế nằm nhào Diệp Tầm Hoan trên người.

Thân thể mềm mại nhập hoài, nhất thời một luồng mùi thơm lập tức nhào vào đến Diệp Tầm Hoan trong lỗ mũi, làm cho Diệp Tầm Hoan khắp toàn thân chấn động!

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan hầu như là bản năng ở Thu Nhựt Hi trên người sờ tới sờ lui: "Lão bà, coi như người muốn cùng ta viên phòng, cũng không cần như thế hầu gấp chứ?"

"Ta cái kia tình thú nội y, người còn không có mặc đây!"

Bên tai vang lên Diệp Tầm Hoan phi thường muốn ăn đòn âm thanh, ở cảm nhận được Diệp Tầm Hoan cặp kia sờ soạng ở trên người mình sờ tới sờ lui, vèo một cái, vội vàng từ Diệp Tầm Hoan trên người đứng dậy, đầy mặt oan ức nhìn Diệp Tầm Hoan: "Người... Người bắt nạt ta..."

Nói xong Thu Nhựt Hi viên mặt bắt đầu chậm rãi hiện ra đỏ lên.

Diệp Tầm Hoan nhìn Thu Nhựt Hi cái kia một bộ oan ức cùng với muốn khóc biểu hiện sau khi, nhất thời sững sờ, này cái gì vậy lại là tình huống thế nào, làm sao muốn khóc a?

"Ta lúc nào bắt nạt ngươi?"

"Ngươi chính là bắt nạt ta, tay của ngươi dĩ nhiên ở trên người ta sờ loạn..."

Nói xong Thu Nhựt Hi càng cảm thấy oan ức, ừng hồng viên mắt chậm rãi hiện lên một tầng hơi nước, sau đó nháy mắt một cái, nước mắt chậm rãi từ viên mắt bên trong lướt xuống mà xuống.

Nàng Thu Nhựt Hi sống lớn như vậy, lúc nào bị một người đàn ông khinh bạc như vậy quá.

Hắn Diệp Tầm Hoan là cái thứ nhất, hơn nữa tên khốn kiếp này, dĩ nhiên thuận thể còn muốn đi mò chính mình ngực...

Càng muốn Thu Nhựt Hi càng là oan ức, cái kia nước mắt dường như cắt đứt quan hệ hạt châu giống như vậy, không ngừng mà từ viên mắt bên trong lướt xuống.

Diệp Tầm Hoan há hốc mồm, này cái gì vậy sẽ khóc lên?

Đại tỷ, ngươi là ba tuổi đứa nhỏ sao?

Này mặt làm sao nói thay đổi liền thay đổi ngay, nói khóc liền khóc a!

"Này, ngươi khóc cái gì khóc a, đừng khóc a, ta là mò ngươi, nhưng ta đó là thiên tính, là nhận dục vọng điều động được rồi?" Diệp Tầm Hoan vội vàng nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, ta nếu như không mò ngươi, ngươi e sợ sẽ hoài nghi mình mị lực chứ? Ta mò ngươi, chứng minh ngươi mị lực mười phần được rồi, ngươi nếu như trường cùng Jurassic khủng long giống, ta làm sao có khả năng sẽ mò ngươi?"

Thu Nhựt Hi hoàn toàn không để ý tới, vẫn như cũ rơi lệ không thôi.

Thời khắc này Thu Nhựt Hi nào còn có chút nào nữ cường nhân đáng đáp, giờ khắc này nàng lại như là một đứa bé bình thường.

Tình cảnh này nếu như bị những người khác cho biết đến thoại, tuyệt đối không thể tin được, đường đường Hoàng Đồ Tập Đoàn, Giang Trung thị hung hăng nhất nữ cường nhân lại vẫn sẽ bởi vì này đánh rắm đại chút việc khóc!

"Đừng khóc, thành sao? Ta không mò ngươi rồi!"

"Van cầu đừng khóc, ta ngày mai mua cho ngươi ngươi thích ăn nhất kẹo đường thành sao?"

Thu Nhựt Hi vẫn như cũ không để ý tới.

Nhìn Thu Nhựt Hi đáng đáp kia, Diệp Tầm Hoan lúc này nổi giận: "Thảo, đừng khóc, đang khóc lão tử không chỉ có mò ngươi, trả lại ngươi!"

"Nói cho ngươi, ta hiện tại nhưng là có chứng, trên ngươi không thương lượng!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhựt Hi lập tức đình chỉ ghen ngào, hai con mắt tròn to cắn tức Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhựt Hi phản ứng sau, trong lòng khỏi nói nhiều phiền muộn.

Nữ nhân này, chính mình cố gắng hồng nàng, nàng không nghe, hơn nữa còn càng ngày càng lên mặt, trực tiếp thả ngoan chiêu, nữ nhân này dĩ nhiên lập tức đình chỉ gào khóc.

Không trách chính mình cha vợ nói, lòng bàn tay phía dưới ra vợ hiền, chính mình bà lão này nên đánh, không đánh liền lên phòng bóc lột.

Trước Diệp Tầm Hoan còn cảm giác mình người cha vợ này có chút không chân chính, làm sao có thể để cho mình đánh lão bà đây.

Bây giờ nhìn lại, vẫn là chính mình người cha vợ này hiểu rõ vợ của chính mình, nữ nhân này chính là thích ăn đòn!

"Ngươi dám!" Thu Nhựt Hi đầy mặt cảnh giác nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Ta làm sao liền không dám rồi!" Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói: "Lão tử hiện tại nhưng là có màu đỏ tiểu sách vợ, trên ngươi là hợp pháp!"

"Nếu như ta không muốn, ngươi đây là hôn bên trong cưỡng ép nữ làm..."

Diệp Tầm Hoan ở nghe được câu này sau, nhất thời vui vẻ, đột nhiên hắn phát hiện Thu Nhựt Hi kỳ thực còn rất khả ái!

"Coi như ngươi đi cáo, quan toà còn không biết có thể hay không tin đây, lại nói ba mẹ sẽ đồng ý sao?" Diệp Tầm Hoan cười hi hi, bước bước tiến hướng về Thu Nhựt Hi đi tới.

Nhìn Diệp Tầm Hoan từng bước một hướng về chính mình đi tới, Thu Nhược Hi nhất thời thay đổi sắc mặt: "Ngươi... Ngươi cũng không nên xằng bậy, ta... Ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu dám đụng đến ta, ta... Ta vòng qua không được ngươi..."

Vào lúc này, Thu Nhược Hi như trước ở con vịt chết mạnh mẽ.

"Ta thật sợ hãi a!" Diệp Tầm Hoan giả vờ sợ sệt đáng ghét nhìn Thu Nhược Hi: "Là ở trên giường vòng qua không được ta sao?"

"Ngươi... Ngươi..." Nhìn Diệp Tầm Hoan cách mình càng ngày càng gần, Thu Nhược Hi trong nội tâm thì càng là sợ sệt: "Ngươi... Ngươi nếu như ở lại đây, ta có thể hồ..."

"Ngươi gọi đi, ta phỏng chừng ba mẹ cho là chúng ta hai cái đang làm gì nội dung vô kích thích ái tình động tác mãnh liệt, ta nghĩ bọn họ chắc chắn sẽ không tới quấy rầy, còn Vương mụ, thì lại cũng chắc chắn sẽ không!" Diệp Tầm Hoan đầy mặt hèn mọn, hai con mắt ứa ra ánh sáng xanh lục nhìn Thu Nhược Hi: "Lại nói, nữ nhân rít gào nhưng là luôn có thể kích thích nam tính thậm chí tuyến chảy tăng vọt..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Nghe góc tường mẹ vợ

Nhìn Diệp Tầm Hoan sắc - mê mê hướng về chính mình đi tới, Thu Nhược Hi một trái tim không hăng hái bắt đầu âm thầm bắt đầu nhảy lên.

"Diệp... Diệp Tầm Hoan, ta... Ta cảnh cáo ngươi a, ngươi cũng không nên xằng bậy, không phải vậy ta có thể muốn đối với ngươi không khách khí rồi!" Thu Nhược Hi cật lực che giấu trong thanh âm rung động.

Thế nhưng cái kia bên trong đôi mắt đẹp vẻ sợ hãi, nhưng bán đi trong nội tâm nàng ý tưởng chân thật nhất.

Ở Thu Nhược Hi nhìn kỹ, Diệp Tầm Hoan rốt cục đến bên cạnh nàng, cặp kia tay bắt đầu chậm rãi hướng về Thu Nhược Hi thân đi...

"A..."

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan hướng về chính mình đuổi ra hai tay, Thu Nhược Hi bản năng phát sinh một đạo tiếng kinh hô, nhưng sau một khắc, Diệp Tầm Hoan nhanh nhanh như chớp giật đưa tay ra che Thu Nhược Hi miệng!

Bị Diệp Tầm Hoan cho bỗng nhiên che miệng lại ba, làm cho Thu Nhược Hi cũng không còn cách nào phát ra bất kỳ thanh âm gì, chỉ có thể trừng lớn hai con mắt căm tức Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này, hần... Hần sẽ không là thật sự muốn lên chính mình chứ?

Trong ti vi có thể đều là như vậy diễn, một dạng một người đàn ông muốn đối với một người phụ nữ dùng cường thời điểm, đều sẽ che đối phương miệng, không cho nữ nhân gọi, để tránh khỏi kinh động những người khác, sau đó đang hoàn thành cái kia hèn mọn mà lại khiến người ta mặt đỏ tim đập sự tình.

Nghĩ tới đây, Thu Nhược Hi nhip tim bắt đầu điên cuồng bắt đầu nhảy lên, đồng thời muốn tránh thoát Diệp Tầm Hoan.

Có thể vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan một cái tay đã ôm nàng cái kia tính tế eo thon nhỏ, làm cho Thu Nhược Hi căn bản là không có cách tránh thoát!

"Ô ô ô..."

Bị Diệp Tầm Hoan cho kèm hai bên, Thu Nhược Hi không thể làm gì khác hơn là phát sinh ô ô âm thanh, lấy này đến kháng nghị, đồng thời một đôi tay không ngừng mà ở Diệp Tầm Hoan trên người chộp tới chộp tới.

"Đừng cái gì vậy bắt được!" Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức nói: "Liên ngươi đáng ghét kia, nằm ở nơi đó để lão tử trên, lão tử đều không lên, cùng cái người chết cá giống!"

"Ô ô ô..."

Thu Nhược Hi căm tức Diệp Tầm Hoan, phảng phất lại nói, nếu là như vậy, vậy ngươi buông ra ta a!

"Nếu như ngươi muốn bị mắng, ta buông ra ngươi sau, ngươi liền tiếp tục gọi." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Có người ở ngoài cửa nghe đây!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi cả người lập tức yên tĩnh lại, một mặt không cách nào tin tưởng nhìn Diệp Tầm Hoan, phảng phất đang hỏi làm sao người biết?

Diệp Tầm Hoan làm sao biết?

Đùa giỡn, nhân gia nhưng là đường đường nguyên soái, bất kể là thánh lực vẫn là nhân lực đều không phải người thường có thể so với.

Nếu như liền chút bản lĩnh này đều không có, hần cái này nguyên soái không biết đều bị người cho giết bao nhiêu lần.

Nhìn thấy Thu Nhược Hi yên tĩnh lại sau, Diệp Tầm Hoan chậm rãi buông ra Thu Nhược Hi.

"Xem qua mmb cách thức ái tình động tác mảnh sao?"

"Xem qua!" Thu Nhược Hi không chút suy nghĩ liền nói rằng.

Nhìn thấy Thu Nhược Hi nhanh như vậy trả lời, đúng là để Diệp Tầm Hoan vì đó sửng sò, ánh mắt có chút cân nhắc ở Thu Nhược Hi trên người qua lại nhìn quét lên.

Chính mình bà lão này, cũng không giống tự mình nghĩ đơn thuần như vậy a, liền ái tình động tác mảnh đều xem qua.

Xem ra tiểu quỷ như vậy điện ảnh nam nữ thông sát a!

"Bên trong những nữ nhân kia gọi - giường âm thanh có thể học được chứ?"

Thu Nhược Hi sửng sò, lập tức phảng phất nghĩ tới điều gì giống, khuôn mặt xinh đẹp bên trên lập tức hiện lên một đoàn đỏ ửng: "Vô liêm sỉ, hạ lưu, xấu xa, lưu manh, khôn nạn..."

Vốn là Thu Nhược Hi cho rằng Diệp Tầm Hoan nói ái tình động tác mảnh bất quá là ái tình phim bộ đây, bây giờ Diệp Tầm Hoan như thế một bổ sung, Thu Nhược Hi nhất thời hiểu rõ ra.

Tên khôn kiếp này nói tới ái tình động tác mảnh dĩ nhiên là loại kia không đủ tư cách đồ vật, mà chính mình lại vẫn nói xem qua.

Chỉ cần là vừa nghĩ, Thu Nhược Hi liền hận không thể tìm tìm cái lỗ chui xuống.

Chính mình lúc nào xem qua loại kia ô người hai mắt đồ vật.

"Không nhận ra quá, ta nói một chút làm sao rồi!" Diệp Tầm Hoan xem thường nói ra: "Người hiện tại muốn học học nhân gia cái kia tiêu hồn gọi - giường..."

"Người chết đi cho ta..."

Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan lại muốn để cho mình gọi - giường sau khi, lúc này thẹn quá thành giận, vung vẩy phấn quyền lập tức hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức đưa tay ra, trực tiếp nắm lấy Thu Nhược Hi phấn quyền, đồng thời thuận thế lôi kéo, trực tiếp đem Thu Nhược Hi cho kéo đến trong lòng, đồng thời che miệng của nàng nói ra: "Người muốn chết a, ba mẹ nhưng là ở đây ở đây."

"Người nếu như không muốn nhường ba mẹ biết cái gì, như vậy người đi học gọi, nếu như người muốn tiếp tục bị phê đầu, không đáng kể!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan trực tiếp mang Thu Nhược Hi cho từ trong lòng ngực đẩy đi ra ngoài, chính mình lùi tới bên giường, trực tiếp nằm xuống, một bộ người yêu như thế nào, được cái đó!

"Người..."

Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức vươn ngón tay chỉ ngoài cửa.

Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan thủ thế sau khi, nhất thời tức giận căn bản trực đương, thế nhưng là lại không thể làm gì.

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan thật giống như là cầm trong tay Thượng phương bảo kiếm khâm sai đại thần giống như vậy, làm cho nàng Thu Nhược Hi kiêng dè không thôi.

"Ta làm sao biết người có gạt ta hay không?" Thu Nhược Hi hạ thấp giọng hỏi.

"Yêu có tin hay không." Diệp Tầm Hoan cũng lười giải thích trực tiếp nói: "Không tin, chính mình mở cửa nhìn!"

Thu Nhược Hi sẽ đi mở cửa sao?

Hiển nhiên sẽ không!

Nhưng là Diệp Tầm Hoan sẽ lừa nàng sao?

Đương nhiên cũng sẽ không!

Giờ khắc này Hạ Hầu Vũ Đồng xác thực đang đứng ở cửa ra nghe phòng đây!

Nhưng là nghe xong nửa ngày, nhưng cũng không nghe thấy động tĩnh gì, cảnh này khiến Hạ Hầu Vũ Đồng trong nội tâm tràn ngập nghi hoặc.

Hai người này không sẽ trực tiếp ngủ chứ?

Ngay trong Hạ Hầu Vũ Đồng muốn gọi một thoáng thời điểm, bỗng nhiên một đạo như có như không thân - ngấm thanh truyền ra!

"Ừm..."

Nghe được này tiêu hồn mà lại khiến người ta mơ màng phiên phiên âm thanh sau, Hạ Hầu Vũ Đồng lập tức đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng, đồng thời trên mặt lộ ra một đạo dày đặc nụ cười.

Liên nói mà, hai người này làm sao có khả năng sẽ không hề làm gì liền ngủ đây!

Không sai, không sai, tự mình ôm hôn từ ngay trong tầm tay.

Tiếp theo một trận phi thường nhỏ bé dùng thanh âm bộp bộp truyền ra, nếu như không phải Hạ Hầu Vũ Đồng lỗ tai nằm ở trên cửa, rất khó nghe được thanh âm này.

Nghe tới này dùng thanh âm bộp bộp sau, Hạ Hầu Vũ Đồng gò má hơi đỏ lên, chậm rãi rời khỏi nơi này.

Trong phòng ngủ, Diệp Tầm Hoan nằm ở mềm mại thư thích trên giường lớn, hai cái tay không ngừng mà đập đánh vào nhau, mà Thu Nhược Hi nhưng là ở một bên đây mặt không tình nguyện thỉnh thoảng hanh trên một tiếng!

Nếu để cho Hạ Hầu Vũ Đồng biết, chính mình nghe được dùng dùng dùng âm thanh là nàng cái này con rể tốt Diệp Tầm Hoan vỗ tay âm thanh, không biết có thể hay không bị tươi sống cho tức chết.

Giờ khắc này Hạ Hầu Vũ Đồng đã trở lại trong phòng ngủ của mình.

Trong phòng ngủ, Thu Thủy Hàn ngay gần ngồi ở trên giường chơi điện thoại di động, khi thấy Hạ Hầu Vũ Đồng từ bên ngoài đi sau khi đi vào, lập tức hỏi: "Thế nào?"

Hạ Hầu Vũ Đồng cười ha hả nói: "Không cần lo lắng, không cần lo lắng, hai người đã ngủ ngon ta ngủ rồi!"

Nghe được Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói sau, Thu Thủy Hàn trên mặt lập tức lộ ra một đạo dày đặc nụ cười: "Ta đã nói rồi, Tầm Hoan đứa nhỏ này ưu tú như vậy, làm sao có khả năng sẽ hàng phục không được như hi!"

"Lần này xem ra, chúng ta ôm hôn từ có hi vọng rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Cho phép người làm ta nữ vương

Thu Nhược Hi cũng không biết ngoài cửa Hạ Hầu Vũ Đồng đã rời đi, giờ khắc này nàng như trước thỉnh thoảng dựa vào giọng mũi phát sinh từng đạo từng đạo đủ khiến vô số người có thể vì đó hồi tưởng phiên phiên tiêu hồn thanh.

Giờ khắc này Thu Nhược Hi trên mặt tràn ngập không tình nguyện cùng phần nộ, thế nhưng là lại không thể làm gì, nàng không dám đánh cược, cũng không dám đi mở cửa nhìn ngoài cửa đến cùng là có người hay không.

Nếu như bên ngoài thật sự có người, như vậy nàng không đánh cược được, không phải vậy liền muốn bị mắng, nếu như đi mở cửa, bên ngoài đứng người, như vậy đến thời điểm lúng túng không nói, đang nhìn đến nàng cùng Diệp Tầm Hoan hai người như trước quần áo rỗng rã sau khi, e sợ lại thiếu không một trận mắng.

Vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là nghe theo Diệp Tâm Hoan.

Nhưng là bỗng nhiên Thu Nhược Hi phát hiện, nguyên bản vỗ tay Diệp Tâm Hoan vào đúng lúc này không có bất cứ động tĩnh gì không nói, bên tai còn truyền đến một đạo nhỏ bé tí tiếng ngáy.

Cảnh này khiến Thu Nhược Hi sửng sò, quay đầu xem hướng về Diệp Tâm Hoan vừa nhìn, Thu Nhược Hi nhất thời choáng váng.

Giờ khắc này Diệp Tâm Hoan phảng phất ngủ giống như vậy, nhắm chặt hai mắt, một mặt an tường nằm ở trên giường!

Ở thấy cảnh này sau khi, Thu Nhược Hi mê người con mắt lập tức trở nên lạnh xuống, từng trận hàn ý từ trong con ngươi bắn phá mà ra, hận không thể đem Diệp Tâm Hoan cho chết rét.

Tên khốn kiếp này, hần để cho mình ở đây gọi, hần dĩ nhiên ngủ.

Nàng cho mình nói bên ngoài có người, để cho mình gọi, khẳng định là ở lừa gạt mình...

Trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi lửa giận trong lòng chà xát tăng lên trên, phảng phất không có điểm giới hạn bình thường.

Sau một khắc, Thu Nhược Hi liền hướng về Diệp Tâm Hoan đi tới, làm dáng liền muốn đưa nàng cho đánh thức, nhưng là nhóm đi tới bên giường một bên sau khi, Thu Nhược Hi lập tức đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng.

Nếu như đánh thức tên khốn kiếp này, ai biết hần có thể hay không thú tính quá độ, đối với tự mình động thủ động cước, phải biết trong tay hần hiện tại nhưng là có nắm giấy hôn thú, trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi biến phi thường xoắn xuýt!

Nhìn ngủ say bên trong Diệp Tâm Hoan, Thu Nhược Hi tăng tăng hừ lạnh một tiếng, ở trong lòng thầm nói: "Lần này trước tiên tha ngươi, ngày mai chúng ta ở tính sổ!"

Vừa nghĩ như thế, Thu Nhược Hi thở phào nhẹ nhõm, nhưng lập tức Thu Nhược Hi phát hiện một vấn đề rất nghiêm trọng.

Giờ khắc này Diệp Tâm Hoan ngủ ở trên giường của nàng, hơn nữa chiếm cư hơn nửa cái giường, chính mình ngủ ở nơi đó a?

Chẳng lẽ để cho mình ngủ phò?

Chính mình dựa vào cái gì ngủ phò, để hần ngủ ở trên giường a, muốn ngủ cũng đúng chính mình ngủ trên giường, hần ngủ ngã ra đất nghỉ.

Có thể chính mình nếu như đánh thức hần, tên khốn kiếp này có thể hay không đối với tự mình động thủ a, hơn nữa chính mình để hần ngã ra đất nghỉ hần có thể tình nguyện sao?

Hơn nữa để hần ngã ra đất nghỉ vạn nhất hần ở hô lớn: "Ba mẹ, như hi để ta ngã ra đất nghỉ..."

Đến thời điểm ai biết sẽ xảy ra chuyện gì a.

Thu Nhược Hi trong nội tâm trong lúc nhất thời tràn ngập giãy dụa.

Thời gian một chút quá khứ, trong lúc vô tình đã qua một canh giờ, từng trận cơn buồn ngủ vọt tới, Thu Nhược Hi cắn răng, nàng quyết định chính mình cũng phải ngủ ở trên giường.

Đang xác định Diệp Tâm Hoan đúng là đã ngủ sau khi, rốt cục quyết định, rón ra rón rén đi tới giường một mặt khác, cẩn thận từng li từng tí một vén lên chăn, chỉ lo là chính mình động tĩnh đại điểm sẽ thức tỉnh Diệp Tâm Hoan bình thường.

Khi xác định động tác của chính mình đồng thời không làm kinh động Diệp Tâm Hoan sau, trong lòng lại âm thầm mắng một câu, lúc này mới nhẹ nhàng nương tựa bên giường nằm xuống, đồng thời tiện tay đem đèn đóng lại.

Chờ nằm ở trên giường sau khi, Thu Nhược Hi cơn buồn ngủ lập tức biến mất, thay vào đó chính là một luồng căng thẳng cùng bất an, nàng lớn như vậy vẫn là lần thứ nhất cùng một cái nam nhân xa lạ ngủ một cái giường, tuy rằng bên người người đàn ông này là nàng pháp định ý nghĩa trên lão công, nhưng là trong lòng nàng vẫn như cũ không có cái này khái niệm.

Đặc biệt là hiện tại Diệp Tâm Hoan nằm ở trên giường đáng vẻ thập phần bá đạo hung hăng, đem chính cái giường đầy đủ chiếm hơn nửa, hại nàng Thu Nhược Hi chỉ có thể dựa vào sự cậy một bên miễn cưỡng nằm xuống.

Người này không lại đột nhiên tỉnh lại chứ?

Nếu như hần đột nhiên tỉnh lại, đang nhìn đến chính mình cũng nằm ở trên giường sẽ không đối với tự mình động thủ động cước chứ?

Sau một khắc, Thu Nhược Hi vội vàng cẩn thận từng li từng tí một phiên nhúc nhích một chút thân thể, đầy mặt cảnh giác nhìn Diệp Tâm Hoan, đáng đáp kia phảng phất chỉ lo Diệp Tâm Hoan lại đột nhiên tỉnh lại đem mình cho cái kia cái gì bình thường.

Tuy rằng Thu Nhực Hi ở trên thương trường có thể nói là quát tháo phong vân, đạt được thành tựu không nhỏ, sự lạnh lùng kiêu ngạo khí chất cao quý càng bị ngoại giới xưng là Giang Trung thị giới kinh doanh nữ thần, nhưng là đây chỉ là ở về buôn bán có thể làm cho nàng Thu Nhực Hi quát tháo phong vân, nhưng về mặt tình cảm, nàng Thu Nhực Hi hầu như chính là một kẻ ngu ngốc!

Bởi vì từ nhỏ nhà dạy nghiêm ngặt, ở thêm vào nàng cái kia lãnh ngạo tính khí, rất ít tiếp xúc khác phái.

Tuy rằng trung gian từng có không ít người truy nàng, nhưng mắt cao hơn đầu nàng, xưa nay đều không có coi trọng quá một cái.

Tuy rằng không có coi trọng quá người theo đuổi nàng, thế nhưng nàng Thu Nhực Hi nhưng đã từng thâm mến quá một người đàn ông, chỉ là không có đi biểu lộ mà thôi, đồng thời hiện tại đã lâu đều không có đối phương tin tức.

Sau khi tốt nghiệp, Thu Nhực Hi liền bắt đầu công tác, đem một cái tam lưu công ty chậm rãi phát triển trở thành một cái tổng hợp hình thực lực siêu cường nhất lưu công ty, do đó được giới kinh doanh nữ thần danh hiệu này.

Sau đó một quãng thời gian vô số tự cho là ưu tú kiệt xuất tuổi trẻ thương mại tuần nam cùng các loại công tử ca từng không chỉ một lần theo đuổi quá nàng Thu Nhực Hi, nhưng là nhưng từng cái chạm bích!

Nhưng dù là như vậy một cái người kiêu ngạo, trực tiếp bị Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng phu thê hai người cho chọn xong nam nhân, hơn nữa còn chưa thể từ chối.

Mãi đến tận hiện tại nàng đều không hiểu, tại sao cha mẹ chính mình không muốn cho chính mình gả cho như vậy một người đàn ông, hơn nữa còn tự xưng là nói hấn là cái gì rồng trong loài người!

Nhà ai rỗng trong loài người là cái này đạo đức, nhà ai rỗng trong loài người, ở xem nữ nhân thời điểm luôn yêu thích ở nhân gia trên ngực diện nhìn quét?

Bỗng nhiên Diệp Tầm Hoan thân thể nhẹ nhàng nhúc nhích một chút.

Liền lần này, nhất thời dễ Thu Nhực Hi trong nội tâm tràn ngập trước nay chưa từng có căng thẳng cùng thấp thòm lo âu.

Hắn sẽ không là tỉnh lại sao?

Nhưng là quá nửa ngày, Diệp Tầm Hoan nhưng cũng không còn bất cứ động tĩnh gì.

Cảnh này khiến Thu Nhực Hi thở phào nhẹ nhõm, trong lòng thầm nghĩ, cái tên này hẳn là sẽ không tỉnh lại chứ?

Vừa nghĩ như thế, Thu Nhực Hi lại cảnh giác nhìn một chút Diệp Tầm Hoan, phát hiện Diệp Tầm Hoan không có bất kỳ tỉnh lại dấu hiệu sau khi, xem như là triệt để yên tâm đi.

Ngược lại chính mình liền ở ngay đây nằm một hồi, tên khốn kiếp này ngủ như vậy thom, hẳn là sẽ không tỉnh lại chứ?

Mà ngay tại lúc này, ngủ say bên trong Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Lão bà, thời gian không còn sớm, nghỉ sớm một chút đi, nếu như người thật sự muốn cùng ta viên phòng, cưới đến trên người ta là có thể, ta cho phép người làm ta nữ vương!"

Ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhực Hi cả người khắp toàn thân nhất thời ngẩn ra.

Chuyện này... Tên khốn kiếp này, hẳn... Hẳn không có ngủ?

Diệp Tầm Hoan đúng là không có ngủ, tuy rằng nhận ra được Hạ Hầu Vũ Đồng sau khi rời đi, hắn liền yên tĩnh lại, nhắm hai mắt lại, nhưng không có ngủ.

Không phải Diệp Tầm Hoan không muốn ngủ, mà là Thu Nhực Hi cái kia tìm đường chết tiêu hồn thanh, để hắn Diệp Tầm Hoan trong lòng như ngàn vạn con kiến ở thị căn giống như vậy, ngứa, để hắn căn bản là không có cách ngủ.

Trong đầu tận nghĩ, nếu như chính mình thật cùng Thu Nhực Hi dùng dùng dùng, thanh âm kia có phải là sẽ càng thêm tiêu hồn đây?

Hơn nữa sau khi, Thu Nhực Hi ở nằm dài trên giường sau khi, nhân nhát hương thơm hỗn hợp nước gội đầu cùng sữa tắm hương vị không ngừng mà hướng về Diệp Tầm Hoan trong lỗ mũi xuyên, càng làm cho hắn không cách nào ngủ!

"Diệp Tầm Hoan, người chết đi cho ta!"

Thu Nhực Hi ở sau khi lấy lại tinh thần, lập tức vùng vẫy phản quyền hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Tên khốn kiếp này, hẳn rõ ràng không có ngủ, nhưng là nhưng một mực giả bộ ngủ, hại chính mình lo lắng đề phòng thời gian dài như vậy, thậm chí có thể nhân, thúc thúc không thể nhân!

Chương 68: Muốn, nói cho ta một tiếng

Sáng sớm, ánh mặt trời sáng rõ trút xuống, xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở bắn vào trong phòng ngủ, để nguyên bản hắc ám gian phòng có thêm một tia sáng.

Diệp Tầm Hoan như cùng đi thường giống như, không cần chuông báo gọi, trực tiếp tỉnh lại.

Mỗi ngày rất sớm tỉnh lại, hoàn toàn là Diệp Tầm Hoan nhiều năm nuôi thành hạ xuống một loại quen thuộc, từng ở nước ngoài, quanh năm cùng Tử thần giao thiệp với hắn, nhất định phải mỗi thời mỗi khắc đều muốn duy trì tuyệt đối cảnh giác, không phải vậy bất cứ lúc nào cũng rất có thể đi đòi nhà ma.

Vì lẽ đó thường năm qua, Diệp Tầm Hoan đã sớm nuôi thành một loại quen thuộc.

Trong phòng ngủ, Diệp Tầm Hoan dường như mặc nải y một dạng nằm ở trên giường lớn, không nhúc nhích!

Không phải Diệp Tầm Hoan không muốn động, mà là động không được.

Giờ khắc này Thu Nhược Hi như bạch tuộc giống như vậy, một cái thẳng tắp tu lớn lên xinh đẹp chân không chút khách khí đặt ở trên người hắn, trắng nõn như ngọc ngọc thủ nhún ở Diệp Tầm Hoan cái kia dường như gạch khối giống như cứng rắn cơ ngực trên, khoe miệng tràn ngập một đạo không cách nào xóa đi hạnh phúc ý cười, vẻ mặt thích ý tới cực điểm!

Đều đều tiếng hít thở không ngừng mà ở Diệp Tầm Hoan vang lên bên tai, đồng thời Thu Nhược Hi trên người cái kia cổ nhân nhạt mùi thơm liễu mạng hướng về Diệp Tầm Hoan trong lỗ mũi xuyên.

Làm cho Diệp Tầm Hoan thống khổ đồng thời vui sướng.

Bỗng nhiên, trong giấc mộng Thu Nhược Hi vẫn là cảm thấy không thoải mái, hơi hơi điều chỉnh một thoáng tư thế của chính mình, thân thể hướng về trước sụt một thoáng, bắp đùi kia gốc rễ trực tiếp đặt ở Diệp Tầm Hoan ngao ngễ đứng thẳng Nhị đệ mặt trên không nói, đồng thời trong giấc mộng Thu Nhược Hi phảng phất cảm nhận được có món đồ gì lạc trụ chân của mình giống như vậy, thập phần không thoải mái, liền đuổi ra cái kia tinh tế trắng mịn ngọc thủ hướng về Diệp Tầm Hoan Nhị đệ chộp tới.

Căn cứ nước Mỹ một nhà phi thường có quyền uy tính phòng nghiên cứu điều tra cùng nghiên cứu, nam tính một dạng ở sáng sớm thời điểm tính kích động, là mãnh liệt nhất.

Hơn nữa 90% trở lên nam nhân, trên căn bản đều sẽ có Thần trần trề phản ứng, đồng thời hơn hai mươi tuổi người thanh niên trẻ trên căn bản có thể đem tính coi như ăn cơm!

Diệp Tầm Hoan là một người đàn ông, hơn nữa còn là một cái phi thường nam nhân bình thường, Thần trần trề phản ứng hắn cũng có, hơn nữa còn phi thường mãnh liệt.

Bị Thu Nhược Hi đùi đẹp cho đặt ở Nhị đệ mặt trên cũng coi như, nhưng là hiện tại Thu Nhược Hi lại vẫn nắm ở trong tay, quan trọng nhất đó là người trao một thoáng không phải được rồi, nhưng là Thu Nhược Hi còn một mực chặt chẽ nắm tại trong tay, không chút nào buông ra ý tứ.

Có thể nói giờ khắc này Diệp Tầm Hoan khổ không thể tả.

Đừng nói là Diệp Tầm Hoan, coi như là đổi thành bất kỳ người đàn ông nào, tiền đề là nam nhân bình thường, bị Thu Nhược Hi như thế nằm sấp ở trên người, hơn nữa còn dùng tay nắm lấy Nhị đệ, e sợ đều sẽ không nhận được đem Thu Nhược Hi cho giải quyết tại chỗ.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng không có, hắn dựa vào cái kia e sợ ý chí lực, mạnh mẽ đem trong lòng tà hỏa ép xuống.

Nhưng ngay cả như vậy, Diệp Tầm Hoan trong lòng như trước có vẻ hết sức khó chịu.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan khống chế lực cực cường, nhưng hắn cũng không phải Liễu Hạ Huệ, lại càng không là thanh tâm quả dục thánh nhân, bị Thu Nhược Hi dùng tay cầm Nhị đệ, cho dù Diệp Tầm Hoan cố nén trong lòng tà hỏa, nhưng như trước cảm giác mình trong bụng có một đám lửa hừng hực đang thiêu đốt, thiếu hắn khắp toàn thân đều khó chịu cực kỳ.

Diệp Tầm Hoan rất muốn động, nhưng là nhưng lại không dám động, phải biết hiện tại Thu Nhược Hi nhưng là cầm lấy mạng của hắn gốc rễ đây.

Ai biết động đây sau khi, nữ nhân này lại sẽ làm sao, vạn nhất nếu như đột nhiên một bài, như vậy chính mình này nửa đời sau...

Ngắm lại Diệp Tâm Hoan chính là một trận khổ bức.

Tê liệt, ta chiều ai gây ai, ta không phải nằm ở trên giường này tốt đẹp chứ ngủ sao?

Hon nữa ngày hôm qua bị Thu Nhược Hi cho dẫn vật hon nữa tức cũng coi như, nhưng là hiện tại, nữ nhân này còn trảo chính mình Nhị đệ, muốn không nên như vậy a?

Nếu như ngươi nếu mà muốn, có thể nói cho ta a, ta lại không phải không cho ngươi!

Rốt cục, Diệp Tâm Hoan cũng không còn cách nào chịu đựng, không thể làm gì khác hơn là chậm rãi hóp bụng, sau đó cẩn thận từng li từng tí một đem thân thể của chính mình hướng sau dúi đi động đậy.

Diệp Tâm Hoan này bất động cũng còn tốt, Diệp Tâm Hoan này hơi động, Thu Nhược Hi trảo càng gia tăng hơn lên, hon nữa cái kia khoe miệng bên trên tràn trề một đạo thập phần thích ý nụ cười, phảng phất đang nói: "Hừm, cảm giác không sai!"

Thời khắc này Diệp Tâm Hoan cái kia trong lòng tà - hỏa chợt một thoáng tăng lên trên đến một cái cao độ trước đó chưa từng có.

Đồng thời cái kia hô hấp cũng biến thành thập phần trở nên dồn dập, đối với Diệp Tâm Hoan mà nói, bị Thu Nhược Hi như thế ôm, nghe trên người nàng cái kia cổ muốn đòi mạng mùi thơm, hẳn có thể duy trì không làm chuyện xấu đã rất là không dễ dàng, nhưng hôm nay nhưng một mực bị Thu Nhược Hi cho bắt được chính mình Nhị đệ, hon nữa còn trảo như vậy chết, chính mình chỉ cần hơi động, Thu Nhược Hi sẽ trảo càng gia tăng hơn.

Nhìn trước mặt giai nhân cái kia dung nhan tuyệt thế, cùng với trên người nàng cái kia cổ muốn đòi mạng mùi thơm, đồng thời lại bị nàng ngọc thủ như thế chặt chẽ cầm lấy, làm cho Diệp Tâm Hoan nhẫn nại trực tiếp tới cực điểm, cho tới hô hấp trở nên gấp gấp không nói, liền ngay cả trong tròng mắt cũng hiện ra một đạo thập phần dày đặc dục vọng về.

Diệp Tâm Hoan trong lòng rõ ràng, nếu như ở đây dạng bị Thu Nhược Hi cho vồ xuống đi, như vậy chính mình nhất định sẽ không nhịn được, nhất định sẽ cướp cò.

Tuy rằng Thu Nhược Hi nữ nhân này rất lạnh, thế nhưng Diệp Tâm Hoan nhưng không hoài nghi chút nào mị lực của nàng.

Lập tức Diệp Tâm Hoan hít một hơi thật sâu, nỗ lực đem trong lòng bốc cháy lên tà hỏa cho ép ở trong lòng, đưa tay ra ở Thu Nhược Hi vai đẹp bên trên vỗ một cái.

"Ừm..."

Thu Nhược Hi đầu tiên là đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, lập tức liền thay đổi cái tư thế vẫn còn đang ngủ, hon nữa như trước không có buông ra Diệp Tâm Hoan Nhị đệ.

Diệp Tâm Hoan thấy thế, khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, như vậy cái gì vậy còn không tỉnh, liền không thể làm gì khác hơn là lại đập!

Nhưng kết quả như trước như nhau.

Thấy cảnh này sau khi, Diệp Tâm Hoan có loại muốn kích động đến mức muốn nhảy lên.

Thảo, thật sự coi lão tử là thanh tâm quả dục thánh nhân, thật sự lão tử là Liễu Hạ Huệ tái thế sao?

Lão tử ngày hôm qua không có trên người, đã hẳn rất gian khổ, hiện tại ngươi lại vẫn cầm lấy ta Nhị đệ, ta gọi ngươi ngươi đều không tỉnh.

Thật sự cho rằng lão tử không dám lên ngươi sao?

Ta nhưng là có chứng, Hoan ca trên người không thương lượng!

Nhìn ngủ thập phần thơm ngọt Thu Nhược Hi, Diệp Tâm Hoan cắn răng, đập bất tỉnh ngươi đúng không, vậy thì không nên trách lão tử không khách khí.

Sau một khắc, Diệp Tâm Hoan trực tiếp đưa tay ra, vồ một cái ở Thu Nhược Hi trước ngực cái kia ngạo nghễ đứng thẳng Thánh nữ phong bên trên.

Lập tức, một luồng mềm mại cảm giác lập tức theo Diệp Tâm Hoan bàn tay đi khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới, làm cho Diệp Tâm Hoan khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động.

Thật lớn, tốt nhuyễn, thật thoải mái...

Hon nữa còn một tay không cách nào nắm giữ.

Bị Diệp Tâm Hoan như thế một trảo, trong giấc mộng Thu Nhược Hi lông mi hơi hơi chấn động một chút, một bộ muốn tỉnh lại dáng dấp.

Mà Diệp Tâm Hoan thì lại đồng thời không có ngừng tay, như trước ở cầm lấy, ngươi trảo ta Nhị đệ, ta bắt ngươi Nhị muội, hai ta xem như là huê nhau, ta cũng không mất mát gì, ngươi cũng đừng nghĩ chiếm ta tiện nghi.

Sau một khắc, Thu Nhực Hi đầu tiên là từ trong miệng phát sinh một đạo kiều điểm giống như âm thanh, sau đó chậm rãi mở hai con mắt.

Khi mở hai con mắt sau khi, Thu Nhực Hi nhất thời tròng lớn hai con mắt, ngơ ngác nhìn Diệp Tầm Hoan.

Lập tức cái kia bên trong đôi mắt đẹp bắt đầu ngưng tụ lửa giận.

"Lão bà, ngươi nếu như muốn, nói cho ta một tiếng là được, ta cũng không thể như vậy đi. Ta lại không phải không cho ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Đòi trước làm cái gì nghiệt

Trong phòng ngủ, Diệp Tầm Hoan cầm lấy Thu Nhực Hi ngực, Thu Nhực Hi cầm lấy Diệp Tầm Hoan Nhị đệ.

Hình ảnh phảng phất vào đúng lúc này hình ảnh ngất quăng, thời gian phảng phất vào đúng lúc này bất động.

Khi Diệp Tầm Hoan thanh âm vang lên sau, Thu Nhực Hi lập tức phát sinh một đạo sắc bén âm thanh, lập tức vang vọng toàn bộ phòng ngủ.

"A, khôn nạn, khôn kiếp Diệp Tầm Hoan, ngươi dĩ nhiên bắt ta ngực, bốn tiểu thư liều mạng với ngươi..."

Nói xong Thu Nhực Hi liền giương nanh múa vuốt hướng về Diệp Tầm Hoan nhào tới.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, vội vàng đưa tay ra một phát bắt được Thu Nhực Hi tay ngọc nhỏ dài, sau đó lôi kéo, trực tiếp đem Thu Nhực Hi cho kéo đến chính mình trong lòng.

"Khôn nạn, ngươi buông ra ta..." Thu Nhực Hi đang bị Diệp Tầm Hoan cho cầm lấy hai tay tựa ở hán trong lòng sau khi, lập tức bắt đầu điên cuồng giãy giụa.

Giờ khắc này, Thu Nhực Hi trong nội tâm chỉ có một cái ý nghĩ, vậy thì là chơi chết Diệp Tầm Hoan.

Tên khôn kiếp này lại dám thừa dịp chính mình ngủ thời điểm, tráo chính mình ngực, như vậy hán có hay không...

Trong lúc nhất thời Thu Nhực Hi bắt đầu hoảng rồi.

"Lão tử là bắt ngươi ngực, nhưng ta là bị ngươi bức." Diệp Tầm Hoan tăng tăng nói ra: "Ngươi bắt ta Nhị đệ thời điểm, ngươi tại sao không nói, hơn nữa ngươi nằm nhoài trên người ta tại sao không nói..."

"Thu Nhực Hi, ngươi thật sự coi ta họ Diệp dễ ức hiếp, hay là thật không dám lên ngươi?"

"Ngươi... Ngươi đánh rắm!" Thu Nhực Hi không nhận được bạo cú lời thô tục: "Ta làm sao có khả năng sẽ bắt ngươi vật kia..."

"Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ..."

Thu Nhực Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói sau, hơi hơi trầm ngâm một chút, chính mình... Chính mình thật giống tỉnh lại thời điểm trong tay xác thực cầm lấy cái gì, hơn nữa chính mình cũng xác thực ở hán trong lòng!

Lẽ nào... Chẳng lẽ mình...

Nghĩ tới đây, Thu Nhực Hi trong lòng chính là một trận ngưng ngừng.

Chính mình... Chính mình làm sao có thể bắt hán cái kia xấu xa đồ vật, hơn nữa chính mình làm sao có thể nằm ở hán trong lòng đây?

Có thể chính mình ngủ thật thoải mái a!

Nhìn thấy Thu Nhực Hi trầm mặc, Diệp Tầm Hoan lập tức hừ hừ nói: "Hiện ở nghĩ tới đi!"

"Thu Nhực Hi, ta biết chính ta trường soái, mỗi ngày ta xem chính mình ta đều bóc lửa, ta đều muốn thảo chính ta, ngươi có ý tưởng này ta không trách ngươi."

"Thế nhưng người nói cho ta một tiếng a, ta lại không phải không cho người!" Diệp Tầm Hoan tăng tăng nói ra: "Người có thể bắt tận lão bà trách nhiệm, nhưng ta không thể bắt tận làm lão công nghĩa vụ!"

"Người... Người..." Thu Nhược Hi tức giận khắp toàn thân đến phát run.

Nàng cái kia hoàn toàn là vô ý thức có được hay không, hoàn toàn là không có bất kỳ tri giác.

"Ta ngủ, ta làm sao biết ta trảo chính là cái gì?" Thu Nhược Hi cãi chày cãi cối nói ra: "Ta cái kia hoàn toàn là vô ý thức cử chỉ, lại không phải cố ý, lại nói, ai bảo người ngủ ta trên giường, người không ngủ ta trên giường, ta có thể bắt người vật kia sao?"

Diệp Tầm Hoan nghe được Thu Nhược Hi mà nói sau, suýt chút nữa không tức giận đi, người đó là vô ý thức cử chỉ, vô ý thức người còn trảo như vậy khản, thật giống như cầm lấy bảo bối gì.

"Người không cầu ta đến, ta biết đến người nơi này sao?" Diệp Tầm Hoan không vui nói: "Thật sự coi ta đồng ý đến người này đến a!"

"Người..."

Mà ngay tại lúc này, cửa phòng ngủ bỗng nhiên bị người từ bên ngoài cho vang lên rồi!

Nghe được tiếng gõ cửa sau, Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhược Hi đối mắt nhìn nhau một chút, sau đó hừ một tiếng.

"Tầm Hoan, như hi, hai người các người làm sao?" Hạ Hầu Vũ Đồng thanh âm ôn nhuận từ bên ngoài chậm rãi truyền đến đi vào.

"Không... Không có chuyện gì!" Thu Nhược Hi một mặt hoảng loạn nói rằng, đồng thời còn bắt đầu giãy giụa.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan hai tay lại như là một cái kim sắt như nhau, đem Thu Nhược Hi cho tóa gãy gao, căn bản là không có cách nhúc nhích chút nào.

"Thật không có chuyện gì?" Hạ Hầu Vũ Đồng có chút không yên lòng lại hỏi một lần.

"Thật không có chuyện gì!"

"Tốt lắm, người cùng Tầm Hoan bữa sáng rời giường đi, bữa sáng đã chuẩn bị kỹ càng rồi!"

"Biết rồi!"

Sau đó, Hạ Hầu Vũ Đồng cũng không có tiếp tục chờ ở cửa ra, liền trực tiếp xoay người đi xuống.

"Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, lập tức buông ra ta!"

"Người đáng là gì, dựa vào cái gì ra lệnh cho ta!"

"Người..."

"Lại nói, người bắt ta Nhị đệ việc này chúng ta còn không toán đây!" Diệp Tầm Hoan đánh gãy Thu Nhược Hi mà nói: "Hiện tại chúng ta toán toán việc này, nói người là không phải cố ý..."

"Ta cố ý cái đầu người, bốn tiểu thư làm sao biết ta trảo chính là cái gì, ta nếu như biết ta trảo là người cái kia dơ bẩn đồ vật..."

"Nhị đệ không phải là cái gì dơ bẩn đồ vật, Nhị đệ là nữ nhân phúc âm!"

"Muốn nói dơ bẩn đồ vật, tội ác cội nguồn, người đó mới là!" Diệp Tầm Hoan nghiêm trang nói: "Nếu như người vật kia không đứng thẳng đi ra, không cầm quần áo cho đẩy lên đến, ai sẽ nhìn chăm chăm ngực của người xem, có ai sẽ muốn bắt ngực của người?"

"Nếu như cùng Nhị đệ như nhau co được dẫn được, nên uốn lên thời điểm rất, nên khuất thời điểm khuất, còn có thể có báo cáo tin tức một cái tên nhóc xem nữ nhân ngực lưu ỳnh da sao? Hàng năm quốc gia tỉ lệ phạm tội còn có thể có như vậy nhiều sao..."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói sau, Thu Nhược Hi khóe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng.

Dựa theo tên khốn kiếp này lời giải thích, nữ nhân chính là phía trên thế giới này tất cả tội ác khởi nguồn, liền vạn ác đứng đầu tiên tài đều không thể so sánh cùng nhau?

"Người... Người..."

Thu Nhược Hi tức giận thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, thế nhưng là không tìm được bất kỳ phản bác nào lý do.

Nàng thời khắc này vì đó từ nghèo, ở đầu võ mồm mặt trên, nàng Thu Nhược Hi căn bản không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ.

"Làm sao, lẽ nào người cảm giác ta nói không đúng sao?"

"Nếu như không đúng, người liền phản bác ta a, người phản bác ta a!" Diệp Tầm Hoan thập phần muốn ăn đòn nói rằng.

"Diệp Tầm Hoan, người chính là một tên khốn kiếp, người chính là một cái cặn..."

"Xem người không tìm được phản bác lý do của ta đi!" Diệp Tầm Hoan có chút đắc ý nói: "Vì lẽ đó xin người sau đó không cần nói Nhị đệ dơ bẩn, Nhị đệ là nữ nhân phúc âm, đồng thời không dơ bẩn!"

"Người chết đi cho ta!" Thu Nhược Hi không nhịn được thân thể đột nhiên hướng sau một đổi.

Mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan đột nhiên buông ra Thu Nhược Hi, từ trên giường nhảy xuống, cảnh này khiến Thu Nhược Hi trực tiếp từ trên giường rớt xuống, ngã chổng vó lên trời ngã tại sân nhà bên trên, đau đớn làm cho nàng không nhịn được phát sinh một đạo tiếng kêu rên!

Diệp Tầm Hoan nhìn ngã chổng vó lên trời Thu Nhược Hi, một mặt cười trên sự đau khổ của người khác nói ra: "Lão bà, người xem người, đều lớn như vậy người, làm sao không cần trọng một chút, ngã đau sao?"

"Đến, ta dìu người dậy, đảm bốp cho người một thoáng..."

"Người cút cho ta, có bao xa lẫn bao xa, ta không muốn nhìn thấy người tên khốn kiếp!" Thu Nhược Hi gầm hét lên.

Diệp Tầm Hoan thấy thế bất đắc dĩ nhún vai một cái: "Vậy cũng tốt, ta đi ra ngoài trước rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan khẽ hát bay thẳng đến bên ngoài đi ra ngoài.

Thu Nhược Hi giường đồng thời không cao, rất thấp, từ phía trên té xuống, không sẽ như thế nào, nhiều nhất cũng chính là ngã sấp xuống eo, nghỉ ngơi một chút liền có thể đủ tốt, vì lẽ đó Thu Nhược Hi không cho hấn phù, Diệp Tầm Hoan trực tiếp lách người.

Không chút nào thương hương tiếc ngọc tình!

Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan thật sự rời đi, nhất thời tức giận oa oa kêu to, tên khốn kiếp này, chính mình đó là lời vô ích hấn lẽ nào không có nghe được sao?

Dĩ nhiên thật sự đi rồi, không đem mình cho nâng dậy đến.

Nhìn Diệp Tầm Hoan rời đi, nhớ tới Diệp Tầm Hoan trao chính mình ngực, chiếm món hời của chính mình, hơn nữa lại hại chính mình từ trên giường té xuống...

Càng muốn Thu Nhược Hi càng là oan ức, chính mình lúc nào chịu phạt như vậy tội a!

Sau một khắc, Thu Nhược Hi viền mắt bắt đầu trở nên hơi thông đỏ lên.

Chính mình đây rốt cuộc là làm cái gì nghiệt a, dĩ nhiên gặp được rồi như vậy một cái lão công!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Đau thắt lưng cần ăn dục đình à

Diệp Tầm Hoan đi tới dưới lầu hậu, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hân Vũ Đồng đang ngồi ở bên cạnh bàn ăn vừa ăn bữa sáng.

Đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, Hạ Hân Vũ Đồng liền lập tức đầy mặt nhiệt tình hô: "Tầm Hoan, nhanh tới dùng cơm đi!"

Diệp Tầm Hoan ở đi tới bên cạnh bàn ăn một bên sau khi, liền trực tiếp ngồi xuống, Hạ Hân Vũ Đồng trực tiếp cho Diệp Tầm Hoan xới một chén thanh tân canh cá.

"Mẹ, không có cháo sao?"

"Uống cái gì cháo a, ngày hôm qua một nhọc một buổi tối, uống nhiều một chút canh cá trước tiên bồi bổ, buổi tối mẹ ở chuẩn bị cho người tốt!"

Diệp Tầm Hoan nhất thời vì đó thẹn thùng cực kỳ, này lão mẹ vợ sao vậy cũng biến thành như thế dừng mãi.

Bất quá Diệp Tầm Hoan cũng không có dám nói: Mẹ, kỳ thực ta tối ngày hôm qua chuyện gì cũng không làm, ngái ở cửa ra thời điểm, ta chỉ có điều là đang vỗ tay mà thôi!

Nếu như Diệp Tầm Hoan dám nói như vậy, như vậy hẳn có thể bảo đảm, chính mình chuyện này đối với nhạc phụ cùng nhạc mẫu tuyệt đối sẽ không tha hẳn cùng Thu Nhượng Hi.

"Đúng rồi, Nhượng Hi đây, này cô nàng chết đảm kia sao vậy vẫn không có hạ xuống."

"Mẹ, Nhượng Hi là nữ nhân, chung quy phải rửa mặt trang phục đi!" Diệp Tầm Hoan là Thu Nhượng Hi giải vây nói.

"Liên nàng bận rộn." Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng: "Trước tiên mặc kệ hẳn, Tầm Hoan, uống nhiều một chút canh cá, còn có rau hẹ bánh bao. . ."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, thời khắc này hẳn phát hiện, ngày hôm nay bữa sáng tráng dương vật đại bổ khá nhiều, hơn nữa thật giống đều là chuẩn bị cho chính mình.

Đến nỗi Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người nhưng là ăn thập phần thanh đạm.

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan không biết là nên cảm động, hay là nên phiền muộn.

Muốn không nên như vậy a!

Diệp Tầm Hoan không dám nhiều lời cái gì, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu ăn canh cùng ăn đồ ăn.

Khoảng chừng quá khoảng hai mươi phút, Thu Nhượng Hi chậm rãi từ trên lầu đi xuống, bất quá bước đi thời điểm có vẻ thập phần khó chịu, đặc biệt là tay phải thỉnh thoảng đều sẽ hướng về phần eo của chính mình sờ soạng.

Nhìn thấy Thu Nhượng Hi bộ dáng này sau khi, Hạ Hầu Vũ Đồng không nhịn được nói ra: "Nhượng Hi, người sao vậy?"

"Không có chuyện gì!"

Nói xong Thu Nhượng Hi mạnh mẽ trừng một thoáng Diệp Tầm Hoan, nếu như không phải tên khốn kiếp này chính mình sao có thể như vậy sẽ từ trên giường ra té xuống, hơn nữa người này lại vẫn thật sự đem mình cho ném mặc kệ.

"Thật không có chuyện gì?"

"Không có chuyện gì, chỉ là thật giống vụng đến eo rồi!" Thu Nhượng Hi nghĩ cũng không nghĩ liền trực tiếp nói.

"Vụng đến eo?" Hạ Hầu Vũ Đồng sững sờ, lập tức thần bí cười nói: "Lần sau chú ý một chút, phạm vi không muốn như vậy đại. . ."

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói hậu, vậy vừa nãy uống vào trong miệng canh cá, nuốt chút nữa cho một miệng phun ra đến.

Chính mình này lão mẹ vợ liền tưởng năng lực thực sự là là không ai.

Diệp Tầm Hoan là lão tài xế, trực tiếp liền nghe ra Hạ Hầu Vũ Đồng nghĩa bóng, thế nhưng Thu Nhượng Hi nhưng là tiểu thanh tân, đồng thời không có suy nghĩ nhiều cái gì: "Há, ta sau này sẽ chú ý một chút!"

"Hừm, nhất định phải chú ý một chút, tuổi trẻ là được, nhưng tuổi trẻ cũng không thể quá mức rồi, như vậy đối với thân thể không tốt." Hạ Hầu Vũ Đồng đầy mặt quan tâm nói: "Xem hiện tại liền vụng đến eo đi. . ."

Thu Nhượng Hi mặc dù là tiểu thanh tân, nhưng nhưng không phải người ngu, thời khắc này, nàng cuối cùng nghe ra Hạ Hầu Vũ Đồng, cũng không giống như là lý giải ý này.

Ở nhìn Hạ Hầu Vũ Đồng vậy có chút ánh mắt nóng bỏng, Thu Nhượng Hi cuối cùng ý thức được Hạ Hầu Vũ Đồng đến cùng đang nói cái gì.

Nàng. . . Nàng dĩ nhiên cho là mình là ở cùng Diệp Tầm Hoan đùng đùng đùng đùng thời điểm vụng đến eo, hơn nữa còn căn dặn lên.

Trong lúc nhất thời Thu Nhượng Hi khóc không ra nước mắt, nàng thật sự rất muốn đem chân tướng của chuyện nói cho Hạ Hầu Vũ Đồng, thế nhưng là lại không dám.

Theo sau ở Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn hai người cái kia tràn ngập cái khác hàm nghĩa dưới ánh mắt, Thu Nhượng Hi cùng Diệp Tầm Hoan ăn sáng xong sau khi, tựa như cùng thoát đi một dạng rồi đi biệt thự.

Này ánh mắt của hai người thực sự là quá cái kia cái gì.

Hơn nữa hai người này không chút nào như là làm cha mẹ, đối với với rất nhiều chuyện lại có thể thẳng thắn.

Vừa mới đi ra biệt thự sau khi, Thu Nhược Hi lập tức phẫn nộ nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Họ Diệp, ngươi là không phải cố ý. . ."

"Ta cố ý cái gì ta?"

"Ngươi cố ý để ta từ trên giường té xuống, để ba mẹ ta hiểu lầm. . ."

"Đại tỷ, ngươi thật sự coi ta là thần tiên sao, việc này ta có thể đoán được?" Diệp Tầm Hoan hết sức buồn bực nói: "Ai bảo cha mẹ ngươi quá làm bản đây!"

"Ngươi. . ." Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Vậy ngươi tại sao không giải thích một chút!"

"Ngươi lại là tại sao không giải thích một chút?"

"Ta. . . Ta sợ nhai mắng!" Thu Nhược Hi vô lực cúi thấp đầu xuống.

Nếu như không phải sợ nhai mắng mà nói Thu Nhược Hi sớm đã đem chân tướng của chuyện nói ra.

"Làm thật giống ta sẽ không nhai mắng giống." Diệp Tầm Hoan trịnh trọng nói: "Lại nói cái này cũng là một chuyện tốt, như vậy cha mẹ ngươi liền cho là chúng ta thật cái kia cái gì, sau này thì sẽ không như thế lo lắng rồi!"

"Chúng ta xem như là lừa gạt qua ải, như vậy chờ bọn hắn rời khỏi sau này, ngươi tiếp tục trụ ngươi trên lầu, quá ngươi độc thân sinh hoạt, mà ta như trước trụ dưới lầu, hoa đăng từ từ tắt rồi. . ."

Nói xong Diệp Tầm Hoan khẽ hát liền hướng về bên cạnh xe của chính mình đi đến, theo sau mở ra cửa xe chui vào, lái xe một ngựa nhanh chóng đi.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan rời đi bóng lưng sau, Thu Nhược Hi không nhịn được chửi bới một tiếng: "Khốn nạn, ngươi sớm muộn chết ở trên bụng!"

Dứt tiếng, Thu Nhược Hi liền cũng lái xe rời đi biệt thự.

Đối với Diệp Tầm Hoan nói tới hoa đăng từ từ tắt, Thu Nhược Hi không để ý chút nào, những chuyện này nàng đã sớm rõ ràng, hơn nữa cũng mặc kệ không hỏi, đối với nàng tới nói, Diệp Tầm Hoan chỉ cần vốn là phiên chính mình, như vậy ra sao cũng có thể.

Thu Nhược Hi rời đi biệt thự sau khi, liền trực tiếp hướng về Hoàng Đồ Tập Đoàn mà đi.

Đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn phòng làm việc của mình sau khi, Thu Nhược Hi trực tiếp ngồi ở thư thích ông chủ trên ghế điện, không nhịn được xoa bóp một cái hông của mình, khoan hãy nói thật đau!

Cũng không lâu lắm, Diệp Tầm Hoan liền từ bên ngoài trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, nhất thời trừng lớn hai con mắt, thập phần không quen nhìn Diệp Tầm Hoan: "Ngươi tới làm cái gì!"

"Cho ngươi đưa ít đồ!" Diệp Tầm Hoan chậm rãi đài lên tay phải, cầm trong tay túi ni lông cho nàng lên.

"Đây là cái gì?"

"Được!" Diệp Tầm Hoan vẽ mặt thành thật mà lại nghiêm túc nói: "Chuyên trị ở trên giường vận đến eo cực phẩm thuốc hay!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan cũng nói vận đến eo, hơn nữa ở lúc nói chuyện, Diệp Tầm Hoan ánh mắt còn thập phần ngươi cân nhắc ở nàng Thu Nhược Hi trên người qua lại nhìn quét lên.

"Ngươi mới ở trên giường vận đến eo. . ."

"Tuyệt đối sẽ không, phần eo của ta sức mạnh rất tốt, không phải vậy hai ta tối hôm nay tan tằm về đi thử xem?"

"Thì ngươi cái đại đầu quỷ!"

Diệp Tầm Hoan cũng không có giải thích, trực tiếp cầm trong tay túi ni lông ném cho Thu Nhược Hi: "Cần muốn ta giúp ngươi bôi thuốc sao?"

"Ngươi nằm mơ!"

Đang khi nói chuyện thời điểm, Thu Nhược Hi liền trực tiếp mở ra Diệp Tầm Hoan vứt tới được túi ni lông, nhìn tên khốn kiếp này mua đều là cái gì được.

Khi thấy có thuốc tiêu viêm cùng thuốc giảm đau sau khi, Thu Nhược Hi ở trong lòng thầm nói: Vẫn tính tên khốn kiếp này có lương tâm.

Nhưng lập tức, Thu Nhược Hi trực tiếp trừng lớn hai con mắt, lửa giận bắt đầu ngưng tụ.

Tên khốn kiếp này lại vẫn bán dục đỉnh, hắn muốn làm cái gì!

"Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, người mua dục đình làm cái gì?" Thu Nhục Hi đầy mặt phẫn nộ hỏi: "Ta đau thắt lưng cần ăn dục đình sao?"

Diệp Tầm Hoan nghiêm trang nói: "Đau thắt lưng là không cần, thế nhưng ai biết, người tối ngày hôm qua nhân ta ngủ có hay không trên ta, để bảo hiểm người ăn chút đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Quả đất tròn

Chọc giận Thu Nhục Hi đối với Diệp Tầm Hoan đến bảo hoàn toàn là chuyện thường như cơm bữa, căn bản không tính là cái gì việc khó.

Vì lẽ đó đang nhìn đến Thu Nhục Hi nổi giận hơn sau khi, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp rời đi Thu Nhục Hi văn phòng đi tìm chính mình vũ Nhu muội muội.

Giám sát bộ bắt quả liền mười mấy người, đối với Diệp Tầm Hoan đều biết, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, từng cái từng cái toàn bộ đều lập tức phi thường thân mật cùng Diệp Tầm Hoan đánh tới bắt chuyện.

Tuy rằng không có người nói, thế nhưng tất cả mọi người đều hết sức rõ ràng, vị này gia hậu thuẫn không phải một dạng ngành a.

Có mấy người ở công ty đánh người, hơn nữa còn là cao tầng sau khi, không những không có chịu đến bất kỳ xử phạt còn thăng chức?

Phải biết Khang Hoài Viễn không phải là cái gì phổ thông cao tầng, ca ca hần nhưng là người bên trong thể chế vật, đối với chính mình đệ đệ bị đánh, sao có thể như vậy sẽ giảng hoà đây?

Nhưng là kết quả đây?

Nhân gia Diệp Tầm Hoan vẫn phi thường sinh động, hơn nữa sống thập phần khỏe mạnh.

Cho nên đối với bọn họ tới nói nịnh bợ tốt Diệp Tầm Hoan so nịnh bợ tốt Đường Vũ Nhu trọng yếu.

Đối với này, Diệp Tầm Hoan cũng đứng cười ha ha đáp lại, không có một chút nào cái giá, có vẻ thập phần thân dân.

Diệp Tầm Hoan ở đi tới văn phòng hậu, Đường Vũ Nhu đang ngồi ở trước bàn làm việc, thật lòng xem lướt qua hồ sơ trong tay.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi tới sau khi, lập tức đem hồ sơ trong tay cho đặt ở một bên, cười doanh như hoa nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Tầm Hoan, người đến rồi?"

Nghe được Đường Vũ Nhu này nhấn nhay như nước âm thanh, nhìn Đường ngọc trên mặt cái kia vui tươi đến có thể làm cho người tới đến trong xương nụ cười, Diệp Tầm Hoan không nhịn được nghĩ đến, này nếu như tối ngày hôm qua mình và Đường Vũ Nhu nằm ở trên một cái giường, tuyệt đối sẽ so cùng Thu Nhục Hi nằm trên một cái giường tươi đẹp chứ?

"Làm gì đây?" Diệp Tầm Hoan nghe giọng hỏi.

"Tần tổng khiến người ta đưa tới cho ta một phần tư liệu, để ta xem một chút, tìm hiểu một chút!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Đường Vũ Nhu mà nói hậu, lập tức cảm lấy Đường Vũ Nhu vừa thả xuống hồ sơ, nhìn lướt qua.

Khi phát hiện là mỗi cái bộ ngành công tác tiến độ nhóm cái khác một loạt đồ vật sau khi, Diệp Tầm Hoan trực tiếp cho ném tới một bên.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đem Tần Mộ Ca khiến người ta đưa tới đồ vật cho ném xuống sau khi, Đường Vũ Nhu vội vàng từ làm công trên ghế đứng lên, đem phần này hồ sơ cho nhặt lên đến, không chút nào tức giận nhìn Diệp Tầm Hoan nói: "Tầm Hoan, người làm gì thế a, vật này ta sau này nhưng là sẽ dùng đến..."

"Không cần nhìn!" Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Lãng phí thời gian, người không bằng ra đi vòng vòng, hoặc là thật sự nghĩ phải thấu hiểu một ít cái gì, liền đi phía dưới hiểu rõ, này trên giấy đồ vật độ tin cậy bao nhiêu?"

"Có câu nói thương trường như chiến trường, chức tràng chính là một cái cô đọng hình xã hội, bên trong tràn ngập người lừa ta gạt, người xem là không

thấy được cái gì, người nên đi phía dưới đi dạo!"

"Lại nói người một cú điện thoại tiếp tục đánh, để bọn họ mang vật người cần cho đưa ra, người xem ai không dám cho người đưa." Diệp Tầm Hoan dựa vào ở bên cạnh bàn làm việc, nhẹ giọng nói: "Đến thời điểm, người khiến người ta so sánh một chút Tần Mộ Ca cho người đưa tới đồ vật, trong đó chênh lệch ở cái kia, một chút sáng tỏ!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Đường Vũ Nhu trước mắt nhất thời là bừng sáng: "Đúng đấy, ta sao vậy không nghĩ dậy đây!"

"Tầm Hoan, người thật thông minh a!"

Diệp Tầm Hoan nhất thời không nói gì, này đặc biệt ma cùng thông minh có cái gì quan hệ, chỉ cần là ở trong xã hội mò bò lăn lộn mấy năm, đều biết sự tình.

Dù cho là Diệp Tầm Hoan không có tiến vào công ty, hấn cũng biết nên ra sao đùa bỡn giám sát bộ.

Theo sau, Đường Vũ Nhu liền bắt đầu gọi điện thoại.

Đường Vũ Nhu liên tục mấy điện thoại xuống, nhất thời làm cho Hoàng Đồ Tập Đoàn không ít cao tầng cũng bắt đầu lòng người bàng hoàng, vị này cô nãi nãi vừa mới đi nhậm chức mấy ngày, chột bắt đầu tra bọn họ.

Nhưng là bọn họ nhưng cũng không dám nói cái gì.

Thông thường mới quan tiền nhiệm đều sẽ thiếu ba thanh hóa, ai biết này ba thanh hóa sẽ đốt tới ai, vì lẽ đó vẫn là thành thật một chút tốt hơn, để tránh khỏi chọc lửa thiếu thân.

Tần Mộ Ca khi nghe đến thư ký của chính mình dương tình báo cáo chuyện này sau khi, khoe miệng lập tức phác hoạ ra một đạo duyên dáng độ cong: "Không tệ lắm, có chút đầu óc, biết sao vậy làm tiến triển khá là nhanh!"

"Tần tổng, kỳ thực Đường bộ trưởng thật sự rất thông minh, có thể lại như người nói, nàng thiếu chính là một cái bình đài."

Tần Mộ Ca lắc đầu nói: "Người thật sự cho rằng ta nói chính là Đường Vũ Nhu sao?"

"Lẽ nào Tần tổng, ngài..."

"Không sai, ta nói chính là Diệp Tầm Hoan." Tần Mộ Ca lời thề son sắt nói ra: "Người cũng đã gặp Diệp Tầm Hoan, mới có thể nhìn ra đây là một cái cáo già."

"Đường Vũ Nhu không nghĩ ra như thế bót việc biện pháp."

Nếu để cho Diệp Tầm Hoan biết Tần Mộ Ca mà nói hậu, nhất định sẽ kinh ngạc nói một câu: "Thảo, trải qua một lần giường, chính là không giống nhau, không chỉ có biết dài ngắn, còn có thể biết ta đang suy nghĩ cái gì!"

"Nàng còn quá tuổi trẻ, thật sự muốn quật khởi, còn cần rèn luyện!"

"Có thể cái kia tại sao..."

"Đây là tổng giám đốc ý tứ." Tần Mộ Ca nhẹ giọng đánh gãy dương tình mà nói: "Được rồi, người đi xuống trước đi, giám sát bộ bên kia có chuyện gì, lập tức nói cho ta một tiếng!"

"Vâng, Tần tổng!"

Dứt tiếng, dương tình liền lập tức lui ra Tần Mộ Ca văn phòng.

... ..

Bởi vì Đường Vũ Nhu mấy điện thoại tiếp tục đánh, làm cho Hoàng Đồ Tập Đoàn phần lớn cao tầng cũng không ngồi yên được nữa, nếu như Đường Vũ Nhu thật sự nghiêm tra hạ xuống, như vậy bọn họ đều sẽ có không ít người bỏ xuống, coi như không treo, cũng tuyệt đối sẽ bị Thu Nhược Hi này Lãnh nương cho mắng cá cầu huyết phún đầu, vì lẽ đó một thoáng ban, bọn họ liền bắt đầu mời Đường Vũ Nhu ăn cơm.

Lần này, Đường Vũ Nhu không có từ chối, hoặc là nói là Diệp Tầm Hoan không có để Đường Vũ Nhu từ chối.

Dù sao Đường Vũ Nhu nếu muốn làm tốt giám sát bộ bộ trưởng vị trí này, cùng những lão hồ ly này giữ quan hệ tốt là ắt không thể thiếu, sau này có thể đủ đến đối phương nhiều chỗ chính là.

Vì lẽ đó, Diệp Tầm Hoan để Đường Vũ Nhu đồng ý.

Tan tầm hậu, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp mang theo Đường Vũ Nhu và những người khác hướng về đặt tốt Khải Duyệt khách sạn mà đi.

Diệp Tầm Hoan lái xe mang theo Đường Vũ Nhu mới vừa tới đến Khải Duyệt khách sạn, đem xe ở bãi đậu xe cho đình tốt sau khi, liền lập tức mang theo Đường Vũ Nhu từ bên trong xe đi xuống.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu hai người từ bên trong xe đi xuống thời điểm, Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong cao tầng lấy vụ dân hạo cầm đầu đoàn người liền lập tức tiến lên đón.

Ngay trong vụ dân hạo đoàn người hướng về Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu đi tới thời điểm, một chiếc màu đen việt dã xe BMW lái vào Khải Duyệt khách sạn bãi đậu xe.

Xe BMW bên trong người đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, trên mặt lóe qua một đạo cực kỳ vẻ kinh ngạc, thế nhưng lập tức khước miệng liền lộ ra một đạo gian trá nụ cười: "Thực sự là quả đất tròn, Diệp Tầm Hoan, không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ làm ta ở đây gặp phải ngươi."

Dứt tiếng, nam nhân từ trên người lấy điện thoại di động ra, bấm một số điện thoại!

Trong khoảnh khắc điện thoại liền đường giây được nối, một đạo lạnh lẽo mà lại có vẻ thiếu kiên nhẫn âm thanh lập tức truyền tới.

"Tìm ta có chuyện gì?"

"Sao vậy nói ngươi cũng đứng lão bà ta, lẽ nào ta không có chuyện gì liền không thể tìm ngươi sao?"

"Nếu như không chuyện gì ta liền cúp máy."

"Ngày hôm nay ta muốn tham gia một hồi bữa tiệc, ngươi cũng tới đi, ta ở Khải Duyệt khách sạn, đến gọi điện thoại cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Ta là đại gia người

Khải Duyệt khách sạn một gian vip trong bao sương.

Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu cùng với Hoàng Đồ Tập Đoàn cái khác cao tầng tụ hội một bàn.

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan mới xem như là nhận rõ ràng trước mặt những người này, biết chức vị của bọn họ.

Khoan hãy nói, từng cái từng cái ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong còn đều là quyền cao chức trọng chủ.

Tuy rằng Đường Vũ Nhu có chút ngại ngùng, tùy tiện chỉ đùa một chút sẽ mặt đỏ, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng là người từng trải a, vì lẽ đó cho dù Đường Vũ Nhu Myanmar, Diệp Tầm Hoan cũng có thể đỡ được.

Huống hồ giờ khắc này trên bàn ăn tọa đều là chức trên sân kẻ già đời, từng cái từng cái biết ăn nói không nói, đồng thời nhãn lực kính cang là mười phần.

Bọn họ có thể nhìn ra, Đường Vũ Nhu tính cách hướng nội, tuy rằng rất tốt tiếp xúc, nhưng nếu là đùa giỡn đi tổng hội mặt đỏ, vì lẽ đó coi như có người cho Đường Vũ Nhu đùa giỡn, cũng đúng có chừng có mực.

Dù sao nhân gia hiện tại nhưng là giám sát bộ bộ trưởng, là một cái cảm trong tay thượng phương bảo kiếm chủ, người tất cả nhân gia đều có quyền điều tra, vạn nhất người nếu như ngã chống vó trên tay của nàng không phải là đùa giỡn.

Vì lẽ đó đang nói đùa thời điểm đại gia đều chưa từng có phân, hoàn toàn là điểm đến liền có thể.

Đương nhiên Đường Vũ Nhu như vẫn là một cái phổ thông công chức, như vậy những lão già này e sợ không có một người biết cái này ma buông tha Đường Vũ Nhu.

Đương nhiên trên bàn ăn nữ nhân ngoại trừ.

Diệp Tầm Hoan là cái người từng trải, có thể nói chuyện sẽ tới, tư lượng cực tốt, chỉ là trong nháy mắt rồi cùng tất cả mọi người bắt đầu xưng huynh gọi đệ, đến nỗi một ít nữ nhân cũng đứng ty đệ tương luận!

Một bữa cơm hạ xuống, mọi người ở bên ngoài hầu như thành không có gì giấu nhau huynh đệ.

Thế nhưng trong lòng của mỗi người diện đều rõ ràng, này bất quá chỉ là mặt ngoài mà thôi.

Dù sao chức trảng sao, ngoài miệng một bộ phía sau một bộ rất là bình thường.

Đối với này Diệp Tầm Hoan cũng rõ ràng trong lòng, bất quá cũng không có để ý, dù sao chức trảng mà, đại gia đồ đều là một cái lợi ích mà thôi, đều bất quá là lợi ích trên bằng hữu mà thôi.

Bỗng nhiên Đường Vũ Nhu mở miệng nói: "Thật không tiện, ta đi một thoáng phòng vệ sinh, các người từ từ ăn!"

Nói xong Đường Vũ Nhu liền đứng dậy.

Ngay trong Đường Vũ Nhu đứng dậy thời điểm, tiêu thụ bộ quản lý Quách Lệ na cũng theo đứng lên nói: "Đường bộ trưởng, chúng ta đồng thời!"

Nói xong Quách Lệ na quay về mọi người áy náy nở nụ cười, liền cùng Đường Vũ Nhu hai người rời đi phòng khách.

Đường Vũ Nhu rời đi hậu, những người khác tự nhiên là cùng Diệp Tầm Hoan uống rượu.

"Vưu lão ca, vừa Đường bộ trưởng ở, huynh đệ ta vẫn không có hỏi, hiện tại ta không nhìn được, người không phải thông báo mai hàm khanh các nàng sao, sao vậy một cái đều không có tới a!"

Nói chuyện chính là một cái người đàn ông trung niên, là Hoàng Đồ Tập Đoàn thị trường bộ trưởng —— Triệu trường tùng!

"Đúng vậy, vưu lão ca, sao vậy, cho Đường bộ trưởng khánh công mai hàm khanh đều như thế không nể mặt mũi?"

Vưu dân hạo trên mặt mang theo một đạo cười yếu ớt: "Nhân gia bận bịu a, nào giống chúng ta như thế thanh nhàn."

Nói xong vưu dân hạo đưa mắt rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người: "Diệp huynh đệ, ngày hôm nay công ty vốn đang hẳn là có những người khác muốn tới cho người cùng Đường bộ trưởng chúc mừng một thoáng, thế nhưng bọn họ có chuyện muốn bận bịu, vì lẽ đó liền không."

"Ta thay bọn họ cho người bồi cái không phải, đến thời điểm phiền phức người cùng Đường bộ trưởng nói rằng."

"Bận bịu cái rắm!" Triệu trường tùng lạnh rên một tiếng: "Mai hàm khanh còn không phải ý vào Thu tổng cùng Tần tổng đối với nàng coi trọng, không coi ai ra gì."

"Diệp huynh đệ, không phải huynh đệ ta hướng về trên người người giới nước lã, các người giám sát bộ vừa thành lập, căn cơ bất ổn, muốn làm cái gì công tác, ở huynh đệ mấy cái nơi này tuyệt đối không thành vấn đề, tuyệt đối cố gắng phối hợp!"

"Nhưng nếu là gặp phải mai hàm khanh, vẫn là nhìn một chút đi."

"Mai hàm khanh là ai vậy?"

"Công quan bộ trưởng, cái gì ngoạn ý." Triệu trường tùng khinh thường nói: "Không phải là dựa vào chính mình có chút sắc đẹp..."

"Lão Triệu, ở sau lưng nói người nói xấu không phải là cái gì chuyện tốt." Vưu dân hạo cười ha hả nói, làm cho người ta một loại người hiền lành cảm giác.

"Mai bộ trưởng thực lực nhưng là ở nơi đó bày đặt đây, người nếu như không phục, người đi làm a?"

"Ta phía dưới nếu không là côn, mà là động, ta tuyệt đối đi làm!"

"Coi như người phía dưới là động, liền người đáng đáp kia ai nhìn thấy cũng phải bị dọa đi!"

Ngoại trừ Đường Vũ Nhu ở ngoài, cái khác ngồi ở trên bàn ăn phụ nữ đều là huân chay không kỳ chủ, đối mặt như vậy huân tiết mục ngắn, cười hợp lại không lên miệng.

Diệp Tầm Hoan chậm rãi từ vưu dân hạo mấy người trong miệng nghe ra, cái này mai hàm khanh là Thu Nhược Hi một cái nhắc lên đến, trường rất đẹp, nhưng cũng rất tao, là Hoàng Đồ Tập Đoàn mỹ nữ nổi danh, bất quá đại gia 卐 phía đều yêu thích gọi nàng xe công cộng.

Có câu nói, vừa vào công quan sâu như biển, từ đây phần nhĩ liền hắc nhĩ.

Tốt nói không khuếch đại, ở vô số người trong lòng công quan trên căn bản bằng ba bồi!

Nhưng ngay cả như vậy, đang nói tới mai hàm khanh thời điểm, không ít người đều đối với mai hàm khanh thêm nhỏ dãi ba thước, liền ngay cả vẫn đảm nhiệm người hiền lành vưu dân hạo cũng là như thế.

Cảnh này khiến những nữ nhân khác không nhìn được chửi bới sắc quý, hoặc là nói vưu dân hạo mấy người sớm muộn chết ở nữ nhân trên người, hoặc là nếu như thật lên mai hàm khanh giường, không trách càn người, người cũng đừng nghĩ chạy.

"Cái này mai hàm khanh có như vậy đẹp mắt không?" Diệp Tầm Hoan có chút xem thường nói ra: "Có ta bên người này mấy mỹ nữ đẹp đẽ?"

"Ta ít đọc sách, các người có thể đừng gạt ta a!"

"Hoan ca, tuy rằng chúng ta rất không muốn thừa nhận, nhưng chúng ta không phải không thừa nhận, mai hàm khanh xác thực so với chúng ta dễ nhìn, công ty chúng ta không ít người đều lo lắng đến có thể cùng mai hàm khanh phát sinh điểm cái gì!"

"Không phải chứ?"

"Lừa người làm gì ma, không tin người đến thời điểm hỏi một chút Đường bộ trưởng, nhìn chúng ta có hay không lừa người!"

"Đúng rồi, Đường bộ trưởng cùng Lê Na đã đi phòng vệ sinh có đoạn thời gian, sao vậy vẫn chưa về a?"

Lâm Thái Diệp nói xong liền đứng lên: "Ta đi xem xem!"

Đối với này, mọi người không có nói cái gì.

Lâm Thái Diệp rời đi sau khi, Diệp Tầm Hoan cùng vu dân hạo mấy người liền bắt đầu uống lên.

Thế nhưng đoàn người vừa uống vào một chén rượu, Lâm Thái Diệp liền hoang mang hoảng loạn từ bên ngoài chạy vào, một mặt lo lắng nói ra: "Không tốt, không tốt..."

"Phát sinh chuyện gì?"

"Đường bộ trưởng cùng Lê Na bị mấy nam nhân cho quần lấy..."

Không chờ Lâm Thái Diệp nói hết lời, Diệp Tầm Hoan liền vèo một cái từ trên ghế đứng lên, không nói hai lời hướng về bên ngoài đi đến.

Vu dân hạo mấy người thấy thế, đối diện một chút sau khi, liền lập tức đi theo thân hướng về bên ngoài đi đến.

Diệp Tầm Hoan ở đi ra khỏi phòng hậu, lập tức liền nhìn thấy bốn nam nhân đem Đường Vũ Nhu cùng Quách Lệ na hai người cho bao quanh vây nhốt, một bộ tây máy tay chân tư thế.

Đường Vũ Nhu trên mặt tràn ngập sợ sệt cùng bất an, mà Quách Lệ na giờ khắc này trên mặt cũng đúng tràn ngập bất lực, hiển nhiên hai người bọn họ đã bị này bốn nam nhân cho quần lấy có một quãng thời gian.

"Mỹ nữ, bồi các anh em uống một chén đi!"

Nói xong bốn người này liền muốn kéo Đường Vũ Nhu cùng Quách Lệ na hai người.

Diệp Tầm Hoan chứng kiến, lúc này quát lạnh một tiếng: "Dừng tay!"

Ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, này bốn cái say khướt nam nhân chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác: "Người đặc biệt ma chính là ai, lão tử chuyện vô bổ người cũng dám quản!"

"Ta là đại gia người!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Càng ngày càng nóng nhiệt

Đang nhìn đến đối phương trực tiếp đem Đường Vũ Nhu cho hướng về trong lòng ngực kéo sau khi, Diệp Tầm Hoan này bạo tính khí nhất thời tới.

Mẹ, đây chính là lão tử coi trọng nữ nhân, người lại dám tấy máy tay chân, là có thể nhẫn thực không thể nhẫn!

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan ngay tại chỗ giẫm một cái, còn giống như u linh hướng về này bốn nam nhân một người trong đó nhảy lại đây.

Tốc độ khủng khiếp mang theo một cơn gió thanh!

Bạch!

Chỉ là một cái chớp mắt Diệp Tầm Hoan liền đến cái kia muốn đem Đường Vũ Nhu cho ôm vào trong ngực nam nhân, không chờ hắn phản ứng lại, Diệp Tầm Hoan tay phải liền đột nhiên vung ra, như dễ như trở bàn tay giống như vậy, một cái bóp lấy cổ họng của đối phương, dùng sức lôi kéo, lập tức cùi chỏ trong nháy mắt đón nhận.

"Răng rắc!"

Một tiếng vang giòn lập tức truyền ra, sức mạnh khổng lồ trực tiếp đem mũi của người đàn ông này cốt cho đập đứt không nói, máu tươi dường như suối phun giống như vậy, trực tiếp buru xà mà ra.

Lập tức, Diệp Tầm Hoan nghiêng người lóe lên, không có để máu tươi phun ở trên người, tiếp theo chính là dùng sức vung một cái, như là ném rác rưởi giống như vậy, trực tiếp đem người đàn ông này cho ném tới một bên trên vách tường.

"Loảng xoảng!"

Một tiếng vang trầm thấp lập tức truyền ra, lập tức người đàn ông này liền giống như chó chết cuộn mình trên đất, co giật không thôi.

Nhanh chuẩn tàn nhẫn, này hoàn toàn là Diệp Tầm Hoan chân thực khắc họa, chỉ là trong nháy mắt liền phóng tới đối phương.

Vụ dân hào mấy người từ trong bao gian đi ra sau khi, đang nhìn đến người đàn ông này vùng đầu, bộ mặt hoàn toàn bị máu tươi nhiễm đỏ hậu, không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Đối với Diệp Tầm Hoan ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong đối với Khang Hoài Viễn động thủ sự tình, bọn họ cũng đều biết, nhưng nhưng không có một người biết Diệp Tầm Hoan đem Khang Hoài Viễn đánh thành cái gì đáng vẽ.

Chỉ biết là Khang Hoài Viễn bị đánh không nhẹ, thế nhưng đang nhìn đến cái này ngã trên mặt đất nam nhân hậu, mọi người không nhìn được nhớ tới Khang Hoài Viễn.

Diệp Tầm Hoan đem Khang Hoài Viễn đến cùng cho đánh thành cái gì đáng vẽ?

Còn lại ba nam nhân ở thấy cảnh này sau khi, men say lập tức biến mất rồi hơn nửa, từng cái từng cái sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan, thân thể run rẩy không thôi.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan nắm đầm thép dường như đạn pháo một dạng hướng về một người đàn ông khác lồng ngực đập tới.

"Ầm!"

Một quyền bên dưới, sức mạnh khổng lồ trực tiếp đem người đàn ông này bắn cho tạt đến một bên trên vách tường, ngực vì đó sụp lún xuống dưới không nói, cả người cũng lập tức ngã trên mặt đất, che ngực kêu rên lên, có vẻ thống khổ không ngớt.

Lập tức ở tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, Diệp Tầm Hoan thành thạo đem mặt khác hai người đàn ông cũng cho thả ngã trên mặt đất.

Đối với Diệp Tầm Hoan tới nói, mấy người này bất quá đều là một ít không đủ tư cách con tôm nhỏ mà thôi, đối với trả cho bọn họ nếu là còn muốn bỏ phí một phen công phu, như vậy hẳn Diệp Tầm Hoan cũng có thể đi chết rồi.

Vụ dân hào mấy người đầy mặt khiếp sợ nhìn Diệp Tầm Hoan, có vẻ thập phần giật mình.

Mà Quách Lệ na nhưng là trực tiếp há hốc mồm, đến nỗi Đường Vũ Nhu dù sao cũng còn tốt chút, dù sao lần trước nàng từng thấy Diệp Tầm Hoan hành hung Khang Hoài Viễn, cùng với ở ăn vặt nhai thời điểm động thủ ác liệt.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan động thủ tốc độ rất nhanh, hoàn toàn là ở đất đèn đóm lửa liền kết thúc chiến đấu, thế nhưng này bốn nam nhân cái kia giết lộn giống như tiếng kêu rên nhưng ở trong hành lang vang lên, có vẻ thập phần chói tai, cứ thế với đã kinh động cái khác trong bao sương khách mời, làm cho không ít người đều dồn dập mở ra phòng khách cửa phòng từ bên trong đi ra.

Khi bọn họ nhìn thấy trước mặt một màn sau khi, toàn bộ đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Có thể đến Khải Duyệt khách sạn ăn cơm đồng thời còn cố ý dùng phòng riêng người, cái kia một cái không phải nhân sĩ thành công, hoặc là tinh anh nhân sĩ, cảnh này khiến bọn họ không thể nào tưởng tượng được, dĩ nhiên sẽ có người ở đây xa hoa nơi động thủ, hơn nữa còn là hạ như thế tàn nhẫn tay.

Vừa lúc đó, một đạo thanh âm đột ngột bỗng nhiên truyền ra: "Một ít, người. . . Các người đây là sao vậy?"

Còn chưa dứt lời hạ, chỉ thấy một người mặc Armani quần áo thể dục thanh niên nam nhân nhanh chóng hướng về này bốn cái ngã trên mặt đất nam nhân chạy tới.

Trong khoảnh khắc, người thanh niên này nam nhân liền đến này bốn nam nhân mặt trước, lúc này đem trên mặt đất một người đàn ông cho nâng dậy:

"Mộc thiếu. . . Mộc thiếu. . ."

Mộc Như Lâm đang nhìn đến chàng thanh niên này sau khi, trên mặt lúc này lộ ra một đạo tàn nhẫn mà lại oán hận về, bụng cái kia bị Diệp Tầm Hoan một quyền cho đập sập hăm ngực nói ra: "Cho ta khiến người ta chơi chết hẳn!"

Nói xong Mộc Như Lâm gian nan vươn ngón tay hướng về phía Diệp Tầm Hoan.

Lúc này, cái khác từ phòng riêng bên trong đi ra khách mời, cũng nhìn thấy Mộc Như Lâm từng cái từng cái nhất thời vì đó trừng lớn con ngươi.

Mộc Như Lâm, toàn bộ Giang Trung thị đều có tiếng thiếu niên hư, cả người ở trên sông thị Trương Dương ương ngành, Vô Ác Bất Tác, nhưng bởi vì là một nhà thiếu gia, dùng được vô số người ghen mà không dám nói.

Bây giờ Mộc Như Lâm lại bị người cho đánh, chuyện này. . . Đây ở trên sông thị nhưng là phá thiên hoang địa lần đầu.

Hơn nữa còn bị bọn họ cho gặp phải.

Đêm nay có trò hay nhìn.

Vưu dân hạo mấy người đang nhìn đến Mộc Như Lâm sau khi, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, Mộc Như Lâm ở trên sông thị nhưng là ác danh sáng tỏ, bọn họ sao có thể như vậy không biết.

Hơn nữa bọn họ còn biết hàng này còn không chỉ một lần đánh qua bọn họ lão tổng chủ ý, chỉ là Thu Nhựt Hi căn bản không rảnh chú ý, mắt lạnh đối lập, có người nói còn có một lần Mộc Như Lâm không biết làm cái gì chọc giận Thu Nhựt Hi sự tình, làm cho Thu Nhựt Hi đem Mộc Như Lâm cho nhục nhã thương tích đầy mình.

Này lúc đó hầu như trở thành vô số người nói giỡn trò cười, mỗi một người đều nói Mộc Như Lâm hoàn toàn là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga, lại vẫn muốn kết hôn Thu Nhựt Hi, cũng không nhìn một chút chính mình là cái gì mặt hàng.

Có thể nói, liền bởi vì lần trước Thu Nhựt Hi nhục nhã Mộc Như Lâm sự tình, làm cho Hoàng Đồ Tập Đoàn cùng Mộc Như Lâm xem như là đồ lấy mối thù.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan thuê xe nhưng là Mộc Như Lâm, ngày hôm nay việc này e là cho dù là Thu Nhựt Hi ở đây cũng khó dễ dàng!

Vưu dân hạo muốn tiến lên, nhưng là nhưng lại không dám, hần sợ đi tới tự rước lấy nhục không nói, thậm chí ngược lại sẽ làm tức giận Mộc Như Lâm.

Hắn nhưng là Hoàng Đồ Tập Đoàn lão nhân, Mộc Như Lâm biết hắn.

Nếu như cho hắn biết Diệp Tầm Hoan cũng đứng Hoàng Đồ Tập Đoàn người, như vậy. . .

Nghe được Mộc Như Lâm mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan trong con ngươi lập tức lóe qua một đạo ác liệt sát ý, nếu như không phải ở trước mặt mọi người, chỉ bằng Mộc Như Lâm câu nói này, Diệp Tầm Hoan thì sẽ không để hắn sống sót.

Hắn yêu thích mang tất cả nguy hiểm ách giết từ trong trứng nước, mà không phải nhậm chức chậm rãi sinh sôi lớn lên!

Mà ngay tại lúc này, một đạo tiếng bước chân ầm ập vang lên: "Mộc ít, sao vậy như thế đại hỏa khí a, đây là muốn chơi chết ai vậy!"

Nghe được này vốn có từ tính âm thanh hậu, Mộc Như Lâm khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động, lập tức hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn sang.

Sau một khắc, một cái khoảng chừng hai mươi bảy hai mươi tám chàng thanh niên chậm rãi xuất hiện ở Mộc Như Lâm trong tầm mắt, đồng thời ở bên cạnh người đàn ông này, còn theo một cái đủ khiến vô số nữ nhân vì đó tự mình xấu hổ nữ nhân!

"Mộc thiếu. . ."

Người đến không phải người khác, chính là ở Khai Duyệt khách sạn trong bãi đậu xe nhìn thấy Diệp Tầm Hoan Mộ Thiên Ca, đến nỗi nữ nhân bên cạnh hắn, tự nhiên là Tô Cô Yên!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nếu như ta nói không đây

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Mộ Thiên Ca sau khi, khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động, một tấm ngây ngô khuôn mặt non nớt chậm rãi ở Diệp Tầm Hoan trong đầu hiện lên, tiếp theo cùng trước mặt Mộ Thiên Ca dung hợp lại cùng nhau!

Lập tức Diệp Tầm Hoan nắm đấm thép chặt chẽ nắm ở cùng nhau, trên mặt lập tức xẹt qua một đạo dày đặc sát ý cùng sự thù hận, nhưng quét qua rồi biến mất.

Đối với Mộ Thiên Ca, Diệp Tầm Hoan đồng thời không xa lạ gì, bởi vì Mộ Thiên Ca đã từng là hắc cùng Tô Cô Yên học trưởng, là hắc tử bên cạnh mình cướp đi Tô Cô Yên.

Nếu như không phải hắc, như vậy hiện tại chính mình hắc là cùng Tô Cô Yên đã kết hôn, quá bình thường mà lại hạnh phúc sinh hoạt.

Tuyệt đối sẽ không có như vậy nhiều người vì có thể làm cho hắc sống tiếp mà chết, hắc cũng tuyệt đối sẽ không trở thành uy chấn toàn bộ thế giới dưới lòng đất, để vô số thực lực vì đó nghe tiếng đã sợ mất mặt —— nguyên soái!

Qua lại từng hình ảnh, dường như điện ảnh băng dán giống như vậy, nhanh chóng ở Diệp Tầm Hoan trong đầu lóe qua.

Mộ Thiên Ca phảng phất không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan giống như vậy, hoặc là nhìn thấy làm bộ không có nhận ra giống như vậy, trực tiếp đi tới Mộ Như Lâm bên người!

Mộ Thiên Ca có thể cho rằng không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, có thể làm bộ không có nhận ra, thế nhưng nàng Tô Cô Yên sao có thể như vậy có thể làm bộ không nhìn thấy, làm bộ không có nhận ra đây?

Đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, Tô Cô Yên thân thể mềm mại bỗng nhiên run lên, đồng thời sắc mặt cũng chậm chậm trở nên hơi thương biến thành màu trắng.

Nàng không nghĩ tới có thể ở đây gặp phải Diệp Tầm Hoan, càng không nghĩ đến vẫn là cùng Mộ Thiên Ca đồng thời thời điểm gặp phải Diệp Tầm Hoan.

Hắc sẽ sao vậy nghĩ, hắc có thể hay không cho là mình và Mộ Thiên Ca rất ân ái? Hắc có thể hay không cho là chính mình là cố ý cùng Mộ Thiên Ca đồng thời xuất hiện ở đây kích thích hắc?

Trong lúc nhất thời Tô Cô Yên trong nội tâm tràn ngập trước nay chưa từng có kinh hoàng, nàng rất còn muốn chạy đến Diệp Tầm Hoan bên người, nắm lấy Diệp Tầm Hoan tay, đối với Diệp Tầm Hoan giải thích một phen.

Nhưng là nàng cuối cùng cố nén xung động trong lòng, không có giải thích.

Không phải là không muốn, mà phải không dám!

Cùng Mộ Thiên Ca cùng nhau như thế nhiều năm, Tô Cô Yên biết rõ Mộ Thiên Ca làm người tâm ngoan thủ lạt, hơn nữa Mộ gia thế lực cực kỳ khổng lồ, dù cho cưới chính mình, chưa từng có cùng mình đã xảy ra quan hệ, Mộ Thiên Ca cũng tuyệt đối sẽ không cho phép mình và nào đó người đàn ông đi rất gần, càng sẽ không cho phép nam nhân khác cùng mình đi gần!

Chớ nói chi là Diệp Tầm Hoan.

Phải biết Diệp Tầm Hoan nhưng là nàng cự tuyệt, coi như là hiện tại cũng đứng nàng Tô Cô Yên yêu tha thiết nam nhân, đồng thời điểm ấy Mộ Thiên Ca hết sức rõ ràng.

Nếu như mình dám đảm nhận : dám ngay ở Mộ Thiên Ca mặt cùng Diệp Tầm Hoan có vẻ thập phần thân mật, như vậy Tô Cô Yên không cần đầu óc nghĩ cũng biết Mộ Thiên Ca tuyệt đối vòng qua không được Diệp Tầm Hoan.

Nắm đó hắc nhưng dù là muốn chơi chết Diệp Tầm Hoan.

Hơn nữa ngày hôm trước, Mộ Thiên Ca còn đối với mình nói muốn cùng Diệp Tầm Hoan cố gắng vui đùa một chút, cùng cái này đã từng cao trung bá vương cố gắng thi đấu một phen!

Nếu như mình dám toát ra bất kỳ một điểm ý của hắc, hoặc là hắc Mộ Thiên Ca cho rằng quá đáng cử động, như vậy Diệp Tầm Hoan nhất định sẽ đụng phải Mộ Thiên Ca sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

Vì lẽ đó, nàng Tô Cô Yên bất luận trong nội tâm nhiều ma muốn cùng Diệp Tầm Hoan nói chuyện, nhiều ma muốn cùng Diệp Tầm Hoan giải thích, thời khắc này nàng đều phải nhẫn nhịn.

Bởi vì nàng không muốn nhường Diệp Tầm Hoan gặp phải nguy hiểm, đồng thời nàng cũng không biết, nếu như mình làm tức giận Mộ Thiên Ca, Mộ Thiên Ca lại muốn đối phó Diệp Tầm Hoan thời điểm, chính mình vẫn có thể dùng cái gì đi cầu hắc!

Nắm đó nàng có thể đủ thân thể, dùng chính mình hậu nửa cuộc đời để van cầu Mộ Thiên Ca buông tha Diệp Tầm Hoan, thế nhưng hiện tại nàng đã là Mộ Thiên Ca thê tử, vẫn có thể dùng cái gì để van cầu đây?

Nàng có thể làm, chỉ có thể yên lặng bảo vệ Diệp Tầm Hoan, dù cho là bị Diệp Tầm Hoan hiểu lầm.

Mộ Thiên Ca ở đi tới Mộc Như Lâm bên người hậu, trên mặt lóe qua một đạo vẻ kinh ngạc, theo sau đầy mặt lo lắng, mà lại mang theo một vẻ tức giận hỏi: "Mộc ít, ngươi... Ngươi đây là sao vậy?"

Mộ Thiên Ca tiếng nói vừa hạ xuống, Mộc Như Lâm mặt âm trầm, tràn ngập sát ý ánh mắt lập tức rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người, một bộ hận không thể lập tức đem Diệp Tầm Hoan giết chết tư thế.

Mộ Thiên Ca theo Mộc Như Lâm ánh mắt nhìn.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, Mộ Thiên Ca làm bộ trên mặt lóe qua một đạo yên lặng vẻ, lập tức phảng phất rơi vào đến một loại nào đó xa xôi hồi ức bình thường.

Sau một khắc, Mộ Thiên Ca giả vờ kinh ngạc nói: "Ngươi... Ngươi là bá vương, Diệp Tầm Hoan?"

Mộ Thiên Ca hoàn toàn là một cái thực lực phái diễn viên, người không biết đang nhìn đến Mộ Thiên Ca bộ dáng này hậu, tuyệt đối sẽ cho rằng Mộ Thiên Ca là vừa nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, cùng với mới vừa vừa nghĩ đến Diệp Tầm Hoan là ai!

"Thực sự là không nghĩ tới Mộ học trưởng lại vẫn nhớ tới ta!" Diệp Tầm Hoan lạnh mặt nói.

Đối với Mộ Thiên Ca, Diệp Tầm Hoan không thể dành cho hắn cái gì sắc mặt tốt.

Dù sao Mộ Thiên Ca đoạt nguyên bản thuộc về người đàn bà của hắn!

Bây giờ Diệp Tầm Hoan nhìn thấy Mộ Thiên Ca có thể nói là kẻ thù gặp mặt đặc biệt hồng!

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Mộ Thiên Ca trên mặt lập tức lộ ra một đạo dày đặc mà lại nhìn qua thập phần nụ cười nhả nhặn: "Đúng là ngươi a, bá vương!"

"Thực sự là không nghĩ tới, chúng ta mấy năm không gặp, lần nữa gặp lại sẽ ở nơi này, thực sự là đáp lại cái kia câu châm ngôn, quả đất tròn!"

Mộc Như Lâm đang nhìn đến Mộ Thiên Ca cùng Diệp Tầm Hoan hai người tán gẫu lên, lúc này sững sờ.

Không chỉ là Mộc Như Lâm, những người khác cũng là như thế.

Diệp Tầm Hoan cùng Mộ Thiên Ca nhận thức, hơn nữa nhìn đáng đáp thật giống nhiều năm không thấy lão hữu bình thường.

Nếu như đúng là nếu như vậy, như vậy chính mình chớp mắt này đánh, chỉ sợ là muốn bạch nhai.

Tuy rằng Mộc Như Lâm họ mộc, Mộ Thiên Ca cũng đúng họ Mộ, thế nhưng này mộc không phải đối phương mộ, Mộ Thiên Ca cái này mộ tự muốn so hắn trâu bò nhiều lắm.

Nếu như Mộ Thiên Ca thật cùng Diệp Tầm Hoan là bằng hữu, đồng thời là Diệp Tầm Hoan ra mặt, như vậy Mộc Như Lâm chỉ có thể nhịn xuống đi, tự nhận xui xẻo.

Hắn cũng không dám ở Mộ Thiên Ca mặt trước làm càn.

"Mộ ca, các ngươi nhận thức?"

Mộ Thiên Ca gật gật đầu: "Đương nhiên nhận thức, đây chính là lúc trước ta đến trường thời điểm học đệ, ở trường học của chúng ta nhưng là bá vương a..."

Mộ Thiên Ca nói xong trên mặt lộ ra một đạo vẻ tưởng nhớ, phảng phất thật sự rất là hoài niệm đến trường thời điểm sự tình bình thường.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Mộ Thiên Ca đầy mặt vẻ tưởng nhớ hậu, không nhận được hừ lạnh một tiếng: "Đối trá..."

Mộ Thiên Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, trên mặt lập tức lộ ra một đạo vẻ lúng túng, nhưng lập tức liền bị che giấu mà đi, nhìn Mộc Như Lâm nói ra: "Ngươi sẽ không là cùng Tầm Hoan phát sinh xung đột chứ?"

"Mộ ca, chuyện này..."

"Ngươi ngươi, thực sự là quá tự cho là đúng, sao vậy có thể cùng Tầm Hoan phát sinh xung đột đây, coi như là phát sinh xung đột, ngươi cũng có thể muốn chạy a." Mộ Thiên Ca lời nói ý vị sâu xa nói ra: "Lúc trước ta cùng Tầm Hoan phát sinh xung đột, có thể đều là chạy."

"Cái tên này có thể là phi thường có thể thuê xe, ta đều không phải là đối thủ của hắn, ngươi lại vẫn dám cùng hắn cứng đối cứng!"

Nói xong Mộ Thiên Ca nhìn về phía Diệp Tầm Hoan: "Tầm Hoan, nếu đại gia đều biết, ngày hôm nay ta thay mộc thiếu làm cái chủ, ngươi cho hắn bồi cái

không phải, ta để hấn coi như xong!"

"Mộc ít, làm sao?"

Không chờ Mộc Như Lâm mở miệng, Diệp Tầm Hoan liền lập tức nghiêm mặt lạnh lùng nói: "Nếu như ta nói không đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Ngươi. . . Ngươi muốn làm à

Nếu như ta nói không đây?

Không tình cảm chút nào √ màu sắc mà nói ở mỗi người bên tai vang lên, như một đạo kinh thiên cự lôi giống như vậy, làm cho tất cả mọi người đều sững sốt.

Tựa hồ không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên sẽ trực tiếp từ chối Mộ Thiên Ca đề nghị.

Tuy rằng bọn họ không biết Mộ Thiên Ca đến cùng là thần thánh phương nào, thế nhưng Mộ Thiên Ca nếu dám nói như vậy, như vậy nhất định là có lai lịch lớn, hơn nữa theo như lời nói Mộc Như Lâm nhất định sẽ cho mày phần mặt mũi.

Bây giờ Mộ Thiên Ca giúp hấn Diệp Tầm Hoan, nhưng là nhưng mạnh mẽ bị Diệp Tầm Hoan cho từ chối.

Là nghề con mới sinh không sợ cộp vẫn là thực lực mạnh ngành Quá Giang Long, không sợ chút nào Mộc Như Lâm!

Thời khắc này, không chỉ có là Mộc Như Lâm sắc mặt có vẻ hơi khó coi, liền ngay cả Mộ Thiên Ca sắc mặt cũng có chút không nhịn được.

Chính mình lòng tốt khi một cái cùng sự lão, nhưng lại một mực còn bị đối phương cho từ chối.

Đánh mặt a, xích quả quả đánh mặt a.

"Tiểu tử, Mộ Ca làm cùng sự lão là đặc biệt ma nề mặt ngươi!" Mộc Như Lâm đang nhìn đến Mộ Thiên Ca sắc mặt có vẻ hơi khó coi sau khi, lúc này nhảy ra nói ra: "Ngươi thật sự cho rằng lão tử không dám bắt ngươi ra sao sao?"

"Lão tử nói cho ngươi, nếu không là Mộ Ca nhận thức ngươi, hiện tại lão tử đã để ngươi biết cái gì chữ tử là sao vậy viết rồi!"

Mộc Như Lâm mặc dù là một cái tiêu chuẩn hoàn hảo con cháu, thế nhưng nghe lời đoán ý bản lĩnh vẫn có, liếc mắt là đã nhìn ra Mộ Thiên Ca tức giận.

Vì lẽ đó Mộc Như Lâm trực tiếp nhảy ra ngoài, một là cho Mộ Thiên Ca tìm cái dưới bậc thang, hai là muốn biểu đạt chính mình đối với Mộ Thiên Ca tôn trọng.

Quả nhiên, Mộc Như Lâm lời này vừa nói ra, Mộ Thiên Ca sắc mặt chậm rãi trở nên hơi chuyển biến tốt lên: "Diệp bá vương, ta biết ngươi là loại kia thà chết không chịu cúi đầu người!"

"Thế nhưng xã hội này không phải dựa vào ở trường học loại kia quả đấm để nói chuyện thời đại." Mộ Thiên Ca như một người tốt giống như vậy, tận tình khuyên nhủ khuyên: "Ngươi cho mộc thiếu thấp cái đầu, việc này liền như thế coi như xong, ngươi nếu như không cúi đầu, mộc thiếu này trên mặt cũng không qua được, ta cũng không còn gì để nói a. . ."

"Ta cần ngươi giúp ta sao?" Diệp Tầm Hoan lạnh rên một tiếng, đầy mặt khinh thường nói: "Bất chớ đi cày quẩn việc không đâu!"

Cho dù Mộ Thiên Ca hàm dưỡng cho dù tốt, khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, cũng khó tránh khỏi sẽ nổi giận: "Diệp Tầm Hoan ngươi. . ."

Lập tức Mộ Thiên Ca cười gằn hai tiếng: "Hay, hay, ta ngược lại muốn xem xem năm đó trường học bá vương có thể như thế nào giải quyết chuyện này, có phải là còn muốn dựa vào năm đấm!"

Dứt tiếng, Mộ Thiên Ca trực tiếp xoay người hướng đi một bên, một bộ Mộc Như Lâm yêu ra sao liền làm sao, lão tử tuyệt không nhúng tay vào ý tứ.

Thế nhưng Mộ Thiên Ca trước khi đi hậu, nhưng lưu lại một câu không thể không để Mộc Như Lâm trầm tư.

Mộc Như Lâm đang nhìn đến Mộ Thiên Ca xoay người rồi đi, cùng với ở nghĩ rõ ràng Mộ Thiên Ca câu nói kia bên trong chân chính bao hàm ý tứ sau khi, khỏe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười tàn nhẫn: "Tiểu tử, Mộ Ca bị người cho khí đi rồi, ta xem ngày hôm nay ai đặc biệt mà vẫn có thể bảo đảm người!"

Mộc Như Lâm tiếng nói vừa hạ xuống, sáu cái vóc người đại hán khôi ngô lập tức bước nhanh từ hành lang một mặt khác đi tới.

Hiển nhiên có người ở vừa Diệp Tầm Hoan cùng Mộ Thiên Ca lúc nói chuyện gọi người.

Mộc Như Lâm đang nhìn đến này sáu đại hán sau khi, lập tức uống đến: "Trâu hoang, cho ta chơi chết tiểu tử này!"

Này sáu cái mới vừa tới đến hiện trường đại hán khi nghe đến Mộc Như Lâm mà nói hậu, trong con người lập tức hiện lên một luồng khát máu vẻ, ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt tràn ngập chơi ác, đáng dáp kia phảng phất lại như là tay thợ săn ở xem chính mình con mồi bình thường.

Sau một khắc, cái kia bị gọi là trâu hoang đại hán một cái bước xa liền đến Diệp Tầm Hoan mặt trước, nắm đấm thép trên đường như ra khỏi nòng đạn pháo giống như, thuận thế hướng về Diệp Tầm Hoan đập ra.

Cú đấm này, trâu hoang giữ thế mà phát, cường độ không nhỏ, một quyền vung ra, dĩ nhiên mang theo một trận quyền phong.

Đối mặt trâu hoang này toàn lực một quyền, Diệp Tầm Hoan không né không tránh, chỉ là hóa tay là chưởng, thả ở trước người.

"Dừng!"

Sau một khắc, trâu hoang nắm đấm thép mạnh mẽ nện ở Diệp Tầm Hoan trên lòng bàn tay, phát sinh một tiếng vang giòn.

Chưởng khắc quyền!

Một quyền nện ở Diệp Tầm Hoan trên lòng bàn tay, trâu hoang chỉ cảm giác mình phảng phất một quyền nện ở thiết bản bên trên, sức mạnh khổng lồ không chỉ có không có đối với Diệp Tầm Hoan tạo thành thương tổn, trái lại nhưng chấn động mu bàn tay của chính mình cùng với cánh tay một trận đau đớn.

Sự phát hiện này làm cho trâu hoang trong lòng chấn động dữ dội không ngớt, không chút nghĩ ngợi liền muốn thu quyền, lùi lại.

Nhưng là cũng đã chậm!

Ngay trong trâu hoang muốn thu quyền trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan biến chưởng thành trảo, năm ngón tay bỗng nhiên một chụp, phảng phất cái kim giống như vậy, trực tiếp trời lại trâu hoang nắm đấm, dùng sức đi xuống lôi kéo!

"Răng rắc!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh truyền ra, trâu hoang cổ tay phải trực tiếp bị Diệp Tầm Hoan cho bài gãy.

Đau đớn kịch liệt làm cho trâu hoang sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, thân thể cũng theo đó đột nhiên chìm xuống, nhưng cũng cố nén đau đớn không có phát ra bất kỳ âm thanh nào không nói, đồng thời còn vung lên đuôi phải hướng về Diệp Tầm Hoan đá tới.

Chỉ là vẫn không có nhóm trâu hoang đá đến Diệp Tầm Hoan, Diệp Tầm Hoan đột nhiên một vịn vẹo trâu hoang cánh tay.

"Răng rắc!"

Lại là một đạo vang trầm thanh truyền ra, lần này, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đem trâu hoang một cánh tay cho triệt để phế bỏ.

Đau đớn kịch liệt làm cho trâu hoang không nhịn được phát sinh một đạo thống khổ tiếng kêu rên không nói, đồng thời còn không có Diệp Tầm Hoan cho một cước đá bay ra ngoài.

Thuấn sát!

Xích quả quả thuấn sát!

Không ai từng nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên đem Mộc Như Lâm trong tay số một bảo tiêu kiếm tay chân cho trực tiếp thuấn sát.

Tất cả mọi người đều choáng váng, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn Diệp Tầm Hoan.

Tình cảnh này thực sự là quá mức với kinh người, phải biết Mộc Như Lâm mang theo trâu hoang không biết thu thập qua bao nhiêu người, hơn nữa trâu hoang cũng phi thường biết đánh nhau, thế nhưng bây giờ lại bị Diệp Tầm Hoan cho thuấn sát, này sao có thể như vậy không cho bọn họ khiếp sợ đây?

Không ai từng nghĩ tới xem ra yếu đuối mong manh, như tiểu bạch kiếm như nhau Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên biết cái này mà lợi hại.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan liền trâu hoang cho một cước đá bay ra ngoài tạt đến trên vách tường sau khi, Diệp Tầm Hoan thừa dịp nắm cái khác người ngay người thời khắc lần nữa động thủ.

Động tác mãnh liệt cực kỳ không nói, đồng thời còn nhanh như chớp giật.

Chỉ là trong chớp mắt, Diệp Tầm Hoan liền đem nắm cái khác người cho đầy ngã ba cái, làm cho còn lại hai cái đầy mặt sợ hãi mà lại khắp toàn thân không dùng run rẩy đại hán nhìn Diệp Tầm Hoan, không dám làm một cử động nhỏ nào.

Thời khắc này, hai người bọn họ lại như là con chuột gặp phải miêu giống như vậy, hoàn toàn bị sợ vỡ mật.

"Người nói không có Mộ Thiên Ca, ai có thể bảo đảm ta?"

Diệp Tầm Hoan ánh mắt chìm xuống, gặt gao tập trung Mộc Như Lâm.

Vào giờ phút này, Diệp Tầm Hoan không che giấu nửa khí thế của tự thân, cái kia cổ mang theo một luồng nồng nặc thâm trầm thoáng như từ thi núi huyết hải trong đi ra máu tanh sát khí lan tràn ra, bao phủ tại chỗ, đánh về phía Mộc Như Lâm mấy người!

"Người... Người muốn làm gì?" Mộc Như Lâm đầy mặt sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan.

Thời khắc này, hẳn là thật sự bị Diệp Tầm Hoan bị dọa cho phát sợ, hẳn không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên biết cái này mà hùng hổ, trực tiếp phế bỏ trâu hoang không nói, đồng thời còn phế bỏ chính mình cái khác ba người, làm cho mặt khác hai cái hoàn toàn sợ vỡ mật, cứ thế với trọn mắt ngoác mồm nhìn Diệp Tầm Hoan, mà không dám động thủ!

"Hiện tại, người cho rằng ai có thể bảo đảm người?" Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo khát máu vẽ: "Mộ Thiên Ca sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Vết sẹo chưa được, liền quên đau đớn

Ở Mộc Như Lâm ánh mắt hoảng sợ bên dưới, Diệp Tầm Hoan dài lên bước chân, từng bước một hướng về Mộc Như Lâm đi tới!

Sau một khắc, ở Mộc Như Lâm ánh mắt hoảng sợ hạ, cùng với xung quanh những người khác nhìn kỹ, chỉ thấy một đạo tay ảnh nhanh chóng lóe qua, lập tức chỉ thấy Diệp Tầm Hoan tay nắm ở Mộc Như Lâm cái cổ bên trên, đem cho nâng lên.

Cảnh này khiến Mộc Như Lâm hô hấp nhất thời trở nên cực kỳ trở nên dồn dập không nói, đồng thời gương mặt cũng chậm chậm ửng đỏ chói, sau đó do hồng biến thành đen, khinh thường trực phiến, đồng thời đầu lưỡi cũng từ trong miệng bắt đầu phun ra ngoài.

"Người muốn chơi chết ta?" Diệp Tầm Hoan trong giọng nói tràn ngập bình tĩnh, thế nhưng trong ánh mắt tràn ngập xem thường.

Loại này xem thường lại như là một cái cao cao tại thượng thiên thần ở nhìn trên đất giun dế một dạng xem thường.

Những người khác toàn bộ đều lạnh như rừng mình nhìn Diệp Tầm Hoan, không ai từng nghĩ tới Diệp Tầm Hoan lại dám đối xử như thế Mộc Như Lâm.

Lẽ nào cái tên này thật sự có căn bản không sợ Mộc Như Lâm bởi cảnh?

Bị Diệp Tầm Hoan cái này ngắt lấy Mộc Như Lâm một câu nói đều không nói ra được, hai tay không ngừng mà đánh, lại như là một cái chết chìm người sắp chết giãy dụa bình thường.

"Suýt chút nữa quên, người nói không được thoại." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Xin lỗi a!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan ngắt lấy Mộc Như Lâm cánh tay đột nhiên vung một cái, như vút rác rưởi một dạng trực tiếp đem Mộc Như Lâm cho vung ra một bên trên vách tường!

"Loảng xoảng!"

Mộc Như Lâm thân thể cùng vách tường đến rồi một cái thân mật tiếp xúc, trùng kích cực lớn lực làm cho hắn khắp toàn thân đau đớn cực kỳ.

Thế nhưng Mộc Như Lâm giờ khắc này không có đi quan đau đớn trên người, mà là miệng lớn thở hổn hển, sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan: "Tiểu tử, người... Người dám như vậy đối với ta, người... Người biết lão tử..."

Mộc Như Lâm mà nói vẫn không nói gì, Diệp Tầm Hoan dường như một cơn gió giống như vậy, vèo một cái trực tiếp đến Mộc Như Lâm mặt trước, đài lên chân phải trực tiếp đạp ở trên mặt của hắn, sau đó dùng sức nghiền ép lên.

Tất cả mọi người đều há hốc mồm.

Đường đường một nhà thiếu gia Mộc Như Lâm làm sao bị người cho đạp ở quá dưới chân?

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng, coi như là nghe người ta nói tới, cũng sẽ khẽ cười một tiếng, cho rằng chỉ là một chuyện cười.

Dù sao Mộc Như Lâm thân phận và địa vị ở nơi đó bày đặt đây!

Ở trên sông thị có thể đối với hắn như vậy người không phải là không có, cũng có!

Nhưng nhưng tuyệt đối sẽ không như vậy không nể mặt mũi, làm như vậy hoàn toàn là đem Mộc Như Lâm cho vào chỗ chết đắc tội, đồng thời cũng đúng cho một nhà một cái không hề có một tiếng động lòng bàn tay.

Giết lộn giống như thống khổ tiếng kêu rên chậm rãi từ Mộc Như Lâm trong miệng phát sinh, hắn muốn giãy dụa, nhưng bị Diệp Tầm Hoan một cước giẫm ở trên mặt, làm cho hắn căn bản là không có cách tránh thoát, thời khắc này hắn lại như là một cái đùi làm thịt cừu con, căn bản là không có cách phản kháng.

Diệp Tầm Hoan động tác nhìn qua là như vậy bình tĩnh tự nhiên, nhưng cũng đủ để đánh tan bất luận người nào trong lòng phòng tuyến, khiến người ta trong nháy mắt vì đó tan vỡ.

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan lại như là một cái ác ma giống như vậy, phảng phất đối với với hắn tới nói, dùng này phương thức nhục nhã cùng dẫn vật người, chính là một cái chuyện thường như cơm bữa bình thường.

"Thằng con hoang, ta muốn cho ngươi chết..." Mộc Như Lâm dường như rơi vào cuồng bạo bên trong giống như dã thú, phát sinh tiếng rống giận dữ.

Hắn Mộc Như Lâm trong ngày thường vẫn luôn là cao cao tại thượng, đầu chịu nổi loại này dẫn vật cùng sỉ nhục, căn bản không chịu khuất phục xin tha, nhưng mà lời hung ác còn không thả ra, liền lần nữa phát ra tiếng kêu thảm!

Không biết thời điểm nào Diệp Tầm Hoan trên đùi lần nữa phát lực, dĩ nhiên nghiền nát Mộc Như Lâm bộ mặt cấp cốt!

Lạnh lạnh xương cốt gãy vỡ tiếng vang lên, làm cho tất cả mọi người đều không kim lòng được run lên một cái!

Thời khắc này ở tất cả mọi người trong mắt, Diệp Tầm Hoan hoàn toàn chính là một cái ác ma.

Cách đó không xa Mộ Thiên Ca nhìn trước mặt một màn, trên mặt không có một chút nào chấn động không nói, thậm chí khóe miệng còn mang theo một đạo như có như không di, lăng lăng nhìn trước mặt một màn, không chút nào muốn nhúng tay ý tứ.

Đúng là Tô Cô Yên khuôn mặt xinh đẹp bên trên tràn ngập lo âu và bất an, nàng nhưng là biết rõ Mộc Như Lâm thân phận, bây giờ Diệp Tầm Hoan đối với hắn như vậy, sự hậu Mộc Như Lâm tuyệt đối sẽ không buông tha Diệp Tầm Hoan.

"A..." Mộc Như Lâm cũng không còn cách nào chịu đựng, cuối cùng không nhịn được bắt đầu xin tha lên: "Ta sai rồi, cầu ngươi tha ta, tha ta..."

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Mộc Như Lâm mà nói hậu, chậm rãi đem chân cho dời đi, đầy mặt nhìn xuống nhìn Mộc Như Lâm: "Ngươi sai ở nơi đó?"

"Ta... Ta không nên đối với ngươi bất kính..." Mộc Như Lâm vội vàng nói: "Van cầu ngươi tha ta, ta sau này cũng không dám nữa..."

"Chỉ là bất kính với ta sao?"

Mộc Như Lâm khi nghe đến cũng Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, phảng phất nghĩ đến cái gì giống, vội vàng nói: "Ta... Ta không nên đối với hai vị này nỷ lễ nữ sĩ bất kính, ta không nên đối với các nàng mạo phạm, van cầu ngươi tha ta, ta sau này cũng không dám nữa, cũng không dám nữa..."

Thời khắc này, Mộc Như Lâm lại như là một cái cấp ba cầu giống như vậy, quay về Diệp Tầm Hoan lắc đầu vẫy đuôi khẩn cầu, hi vọng Diệp Tầm Hoan có thể thả rơi hắn!

"Còn muốn giết ta sao?"

"Không... Không dám!"

"Nhưng là ta không tin lời của ngươi, làm sao đây?"

Mộc Như Lâm khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, nhất thời có chút không biết làm sao, có chút nói năng lộn xộn nói ra: "Ta xin thề, ta xin thề, ta nếu là đang trả thù ngươi, ta ra ngoài bị xe đụng chết, uống nước sặc chết..."

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Mộc Như Lâm mà nói hậu, trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo vẻ hài lòng, chậm rãi đưa mắt rơi vào cái khác ba cái muốn đối

với Đường Vũ Nhu động thủ trên thân nam nhân.

Bị Diệp Tầm Hoan ánh mắt như thể quét qua, này ba cái thân thể của nam nhân nhất thời dường như run run cảm cập một dạng không ngừng mà bắt đầu run rẩy, trong con người tràn ngập không gì sánh kịp sợ hãi.

Sau một khắc, không chờ Diệp Tầm Hoan mở miệng, này ba nam nhân phảng phất thương lượng được rồi giống như vậy, toàn bộ đồng loạt quỳ trên mặt đất, liều mạng quay về Diệp Tầm Hoan xin tha.

Vừa Diệp Tầm Hoan thân thủ, bọn họ nhưng là đã được kiến thức, chính mình căn bản không thể là đối thủ, hơn nữa từ hàng này đối phó Mộc Như Lâm nhìn lên, liền biết đây tuyệt đối là một cái tâm ngoan thủ lạt chủ, nếu là mình cùng Mộc Như Lâm như nhau mạnh miệng, như vậy tuyệt đối sẽ không có cái gì kết quả tốt.

Vì lẽ đó thời khắc này, ở Diệp Tầm Hoan đưa mắt lạc ở trên người bọn họ thời điểm, bọn họ lập tức không có cốt khí quỳ xuống, liều mạng xin tha.

Thời khắc này, cái gì tôn nghiêm, danh dự, mặt mũi toàn bộ đều bị bọn họ cho để qua脑后.

Diệp Tầm Hoan cho bọn họ mang đến chấn động thực sự là quá to lớn, người đàn ông này lại như là một cái từ trong địa ngục bò ra ngoài ác ma giống như vậy, để bọn họ từ trong xương mà sợ hãi.

Vừa lúc đó, một trận âm ỉ tiếng bước chân, bỗng nhiên từ hành lang một bên khác truyền tới.

Sau một khắc, chỉ thấy năm cái ăn mặc cảnh phục nam nhân bước nhanh hướng về nơi này đi tới.

Mộc Như Lâm đang nhìn đến này năm cảnh sát sau khi, bộ mặt bấp bệch lập tức vặn vẹo ở cùng nhau, đồng thời trong con người càng là xẹt qua một đạo ác quỷ một dạng vẻ ác độc!

"Mộc ít, ngài... Ngài đây là..."

"Bất hủ cho ta nắm lên đến, ta muốn cho hủ không chết từ tế được!" Mộc Như Lâm cực kỳ ác độc nhìn chăm chăm Diệp Tầm Hoan nói đến.

Cái gì gọi là được rồi vết sẹo đã quên đau, Mộc Như Lâm điển hình chính là như vậy.

Hơn nữa vết sẹo của hủ vẫn không có tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Việc này, ta Diệp Tầm Hoan nhớ rồi

Mộc nhà, Giang Trung thị danh môn vọng tộc, một lão Tam nhà ta, cũng chính là Mộc Như Lâm phụ thân một hoàng văn chính là Giang Trung thị xí nghiệp ưu tú nhà, đồng thời còn là thị người đại biểu, hơn nữa Mộc Như Lâm cái khác thúc bá ở trên sông thị cũng đúng danh tiếng hiển hách, có thể nói mộc nhà ở trên sông thị thâm căn cố đế!

Cứ thế với Mộc Như Lâm tiếng nói vừa hạ xuống, này năm cảnh sát lập tức đem ánh mắt cho rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người.

Mộc Như Lâm nhưng là một hoàng văn nhi tử a, đồng thời bọn họ cục phó một Minh Kiệt vẫn là Mộc Như Lâm thúc thúc.

Bây giờ nhưng có người ở trên sông thị đem Mộc Như Lâm cho thuê xe như thế thâm, lẽ nào đối phương không muốn sống hay sao?

Bọn họ nhưng là biết Mộc Như Lâm ở trên sông thị làm người, tuyệt đối là một cái tỷ vết tất báo chủ, ăn không được nửa điểm thiệt thòi, bây giờ bị người cho ở trước mặt mọi người, bị người cho bắt nạt như thế thâm, bọn họ coi như không nghĩ, cũng có thể biết, Diệp Tầm Hoan muốn bị kịch.

Kinh ngạc quy kinh ngạc, thế nhưng sự tình nên làm hay là muốn làm.

Dù sao bọn họ không đắc tội được Mộc Như Lâm.

Sau một khắc, đầu lĩnh trung niên cảnh sát hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới, đầy mặt nghiêm túc mà lại trịnh trọng nói: "Vị tiên sinh này, người kẻ khả nghi đánh nhau ầu ẩu, xin theo chúng ta trở lại hiệp trợ điều tra!"

Tuy rằng Mộc Như Lâm hung hăng can quấy, ngông cuồng tự đại, thế nhưng bọn họ cũng không dám!

Ai biết trước mặt vị này gia cái gì lai lịch, đồng thời bọn họ nhưng là nhân dân công bộc, nếu như dám ban ngày ban mặt dùng mạnh, như vậy bị người cho chọc ra, tuyệt đối đủ bọn họ uống một bình, vì lẽ đó lại lúc nói chuyện, bọn họ hoàn toàn là dựa theo bình thường phá án bộ kia thể thức ở đi!

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng nhìn lướt qua người trung niên này cảnh sát.

Chính là cái nhìn này, để người trung niên này cảnh sát như rơi vào hầm băng bên trong.

Thời khắc này, hần chỉ cảm giác mình phảng phất bị một đầu tàn bạo lực thực động vật cho nhìn chăm chăm giống như vậy, chỉ cần mình dám có nửa điểm dị động, sẽ bị lập tức xé thành mảnh vụn.

Mà ngay tại lúc này, Mộc Như Lâm nhìn Diệp Tầm Hoan âm độc cười nói: "Tiểu tử, ngày hôm nay, ta nhất định sẽ làm cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể, để ngươi quỳ gối dưới chân của ta run rẩy!"

Diệp Tầm Hoan chậm rãi đưa mắt rơi vào Mộc Như Lâm trên người: "Hi vọng ngươi vẫn có thể sống đến vào lúc ấy!"

Uy hiếp, xích quả quả uy hiếp.

Nghe được Diệp Tầm Hoan này uy hiếp lời nói sau khi, Mộc Như Lâm bộ mặt bắt thịt nhất thời vận vẹo ở cùng nhau: "Tiểu tạp √ loại, ta nhất định để ngươi hối hận đi tới phía trên thế giới này!"

"Còn đặc biệt ma lo lắng làm gì ma, bắt hần cho ta nắm lên đến!" Mộc Như Lâm quay về cảnh sát bên cạnh gầm hét lên.

Nhìn thấy Mộc Như Lâm như là dạn dỏ nô tài như nhau dạn dỏ chính mình, này năm cảnh sát tuy rằng trong lòng tràn ngập bất mãn, thậm chí còn mang theo lửa giận, thế nhưng là không dám nói cái gì.

Hết cách rồi, thế không so với người nhà, dám đắc sát, tuyệt đối không cái gì quả ngon ăn.

Xã hội này chính là như vậy, muốn có cốt khí, thế nhưng có thể sẽ ném công tác, liền bát ăn cơm đều không gánh nổi, vì lẽ đó rất nhiều lúc, mọi người không thể không mang cốt khí này hai thứ cho ném xuống, lấy này đến nuôi gia đình hồ khẩu.

"Tiên sinh, xin ngươi phối hợp chúng ta một thoáng!"

Nói xong người trung niên này cảnh sát liền đối với phía sau tiểu cảnh sát phát phát tay.

Sau một khắc, cái này tiểu cảnh sát từ trên người trực tiếp lấy ra còng tay, liền hướng về Diệp Tầm Hoan đi đến.

Tô Cô Yên ở thấy cảnh này sau khi, muốn đi lên trước, nhưng trong lòng có kiêng kỵ, nhưng không được không cố nén đi lên trước kích động.

Cái này tiểu cảnh sát đi một chút đến Diệp Tầm Hoan bên người hậu, trực tiếp đưa tay khảo cho khảo ở Diệp Tầm Hoan trên tay.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan không có bất kỳ phản ứng hậu, người trung niên này cảnh sát thở phào nhẹ nhõm, vừa hần đúng là bị Diệp Tầm Hoan lạnh lẽo mà lại khát máu ánh mắt bị dọa cho phát sợ.

Hần xin thế, chính mình làm cảnh sát như thế nhiều năm, tuyệt đối chưa bao giờ gặp hung ác như thế như sói ánh mắt.

"Tầm Hoan..." Đường Vũ Nhu thấy thế lập tức kéo Diệp Tầm Hoan cánh tay, đầy mặt lo lắng không nói, đồng thời cái kia viền mắt bên trong còn chậm rãi trở nên hồng hào đi, nước mắt bắt đầu ở viền mắt bên trong đảo quanh.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, liếc mắt nhìn cảnh sát bên cạnh, sau đó quay đầu quay về Đường Vũ Nhu cười nói: "Được rồi, ta không có chuyện gì, yên tâm!"

Diệp Tầm Hoan không muốn cùng cảnh sát xung đột, không phải là bởi vì sợ, mà là hần không muốn trên chọc một ít phiền phức không tất yếu, càng không muốn cũng bị một ít người cho nhìn chăm chăm

Có mấy người muốn để hần chết, hần rõ ràng!

Hơn nữa hần cũng muốn cùng một ít người vui đùa một chút!

"Không có chuyện gì?" Mộc Như Lâm khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, âm u nở nụ cười, chậm rãi đưa mắt rơi vào Đường Vũ Nhu trên người, trong ánh mắt dục vọng về, không chút nào che giấu.

Diệp Tầm Hoan thấy thế lạnh rên một tiếng: "Ngươi dám chạm vào một sợi tóc, ta sẽ để ngươi chết không có chỗ chôn!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Tô Cô Yên cả người không bị không chế bắt đầu run rẩy, sắc mặt cũng vào đúng lúc này bá một thoáng trở nên thương biến thành màu trắng.

Chuyện này... Cô bé này là hần hiện tại bạn gái sao?

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, như thế nhiều năm, hần sao có thể như vậy sẽ không quen bạn gái đây, sao có thể như vậy sẽ không có cô gái yêu thích hần đây?

Dù sao hần là như vậy ưu tú.

Khi nghe đến Diệp Tầm Hoan uy hiếp lời nói sau khi, Mộc Như Lâm vốn còn muốn muốn đang nói chút cái gì, nhưng đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan ánh mắt hậu, Mộc Như Lâm chỉ cảm giác cổ họng của chính mình phảng phất bị một nguồn sức mạnh vô hình cho bóp lấy giống như vậy, không chỉ có để hần không nói ra được một câu nói, đồng thời hô hấp cũng chậm chậm trở nên trở nên dồn dập.

Một luồng to lớn cảm giác sợ hãi đánh thẳng trong lòng!

Lập tức, Diệp Tầm Hoan lần nữa lạnh rên một tiếng, dài lên bước chân liền hướng phía trước đi đến.

Diệp Tầm Hoan như thế hơi động, này năm cảnh sát lập tức theo chuyển động.

Khi Diệp Tầm Hoan đi ngang qua Tô Cô Yên thời điểm, nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hần, theo sau đưa mắt rơi vào Mộ Thiên Ca trên người.

Mộ Thiên Ca thấy thế hơi hơi thở dài một tiếng: "Bá vương, người xem việc này náo động đến, hiện tại coi như ta mở miệng, phỏng chừng cũng không dùng, người nói của người vừa nghe ta thật tốt, cho mộc thiếu nói lời xin lỗi, việc này liền cho qua, còn nhất định phải lần nữa động thủ..."

"Mộ Thiên Ca, thu hồi người cái kia đối trá một mặt đi!" Diệp Tầm Hoan cười lạnh một tiếng, đầy mặt khinh thường nói: "Ngày hôm nay việc này ta Diệp Tầm Hoan nhớ rồi!"

Diệp Tầm Hoan bị cảnh sát cho mang đi, Mộc Như Lâm nhưng là không có đi chạm Đường Vũ Nhu, không phải là không muốn, mà là Diệp Tầm Hoan ánh mắt để hần cảm nhận được hơi thở của cái chết, hần quyết định trước tiên chơi tàn Diệp Tầm Hoan, đến nỗi Đường Vũ Nhu, nhóm thu thập Diệp Tầm Hoan, chính mình ở cố gắng chơi Đường Vũ Nhu, hơn nữa còn phải làm Diệp Tầm Hoan trước mặt, để hần nhìn người đàn bà của hần là sao vậy ở chính mình dưới khổ xướng chinh phục!

Diệp Tầm Hoan rời đi, làm cho xem trò vui mọi người cũng theo đó chậm rãi thối lui, đồng thời trong nội tâm không nhìn được thở dài một tiếng.

Dưới cái nhìn của bọn họ Diệp Tầm Hoan bị cảnh sát cho bắt đi, tuyệt đối lành ít dữ nhiều.

Diệp Tầm Hoan bị cảnh sát cho mang đi hậu, Đường Vũ Nhu liền giống như bị điên, vội vàng rời đi khách sạn, nàng muốn đi tìm Tiểu Cửu.

Để Tiểu Cửu cứu cứu Diệp Tầm Hoan.

Đường Vũ Nhu không quen biết cái gì quan to hiển quý, duy nhất nhận thức một cái vẫn là Tiểu Cửu, hơn nữa còn là theo Diệp Tầm Hoan nhận thức, đồng thời Đường Vũ Nhu còn biết Tiểu Cửu cùng Diệp Tầm Hoan quan hệ không tệ.

Hần hần là sẽ không thấy chết mà không cứu sao!

Tiểu Cửu sẽ thấy chết mà không cứu sao?

Hoặc là nói Diệp Tầm Hoan cần Tiểu Cửu cứu sao?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Sống không bằng chết, sẽ không chết

Khải Duyệt khách sạn một gian bao trong phòng, Tô Cô Yên hai con mắt hàn sát cảm tức Mộ Thiên Ca, thanh âm lạnh như băng phảng phất từ trong địa ngục truyền đến một dạng: "Mộ Thiên Ca, ngày hôm nay tưởng vui này là người chủ đạo chứ?"

Vốn là ngồi ở trên ghế salông, cúi đầu tắt thơm ư Mộ Thiên Ca ở nghe được câu này hậu, chậm rãi dài ngẩng đầu lên, nhìn Tô Cô Yên nói: "Tại sao nói là ta chủ đạo?"

"Ta trước còn nghi hoặc, người sao vậy lại đột nhiên gọi điện thoại cho ta tham gia người tụ hội." Tô Cô Yên nhìn chòng chọc vào Mộ Thiên Ca từng chữ từng câu nói: "Hiện tại ta xem như là rõ ràng rồi!"

"Người gặp phải Tầm Hoan, muốn nhục nhã hân, vì lẽ đó liền gọi điện thoại cho ta, để ta lại đây, tới xem một chút Tầm Hoan cái kia đáng đáp chặt vật!"

"Hon nữa Mộc Như Lâm cái gì đạo đức, chúng ta rõ ràng trong lòng, ba chén nước đá ngửa rót hết, sẽ đầu óc choáng váng, ta nói, trước người tại sao liên tục nhìn chăm chăm vào điện thoại di động xem, là đang đợi người khác cho người lan truyền một loại nào đó tin tức chứ?"

"Sau đó người vận dụng thủ đoạn của người, khiến người ta cùng Mộc Như Lâm cùng đi phòng vệ sinh..."

"Ta trước nhưng là muốn phải giúp hân hóa giải phần này ân oán!"

"Hóa giải?" Tô Cô Yên cười lạnh một tiếng: "Mộ Thiên Ca, người thật sự rất dối trá, hon nữa lại dè tiện!"

"Người biết rõ ràng Tầm Hoan là một cái người kiêu ngạo, hân tuyệt đối sẽ không cúi đầu, đặc biệt là đối mặt người thời điểm, càng sẽ không cúi đầu." Tô Cô Yên tăng tăng nói ra: "Có thể người nhưng cố ý nói như vậy, là chính là để Diệp Tầm Hoan không cúi đầu, là chính là để Mộc Như Lâm cùng Tầm Hoan không chết không thôi!"

Tô Cô Yên tiếng nói vừa hạ xuống, Mộ Thiên Ca không nhịn được vỗ tay, là Tô Cô Yên phân tích mà vỗ tay.

"Thật thông minh!" Mộ Thiên Ca ngồi ở trên ghế salông, nhìn đầy mặt khó coi Tô Cô Yên, cười híp mắt nói ra: "Không hổ là lúc trước tài nữ!"

"Hon nữa, ta cũng không nghĩ tới người dĩ nhiên như thế hiểu rõ ta!" Mộ Thiên Ca một mặt nhẹ như mây gió nói ra: "Bất quá, may mà lúc đó người không có những tay, không phải vậy hân kết quả sẽ thảm hại hơn!"

Nghe được Mộ Thiên Ca không e dè thừa nhận hạ xuống, Tô Cô Yên tức đến nổi phổi nói ra: "Mộ Thiên Ca, người cái súc sinh..."

"Yêu, xem ra người vẫn là như vậy quan tâm hân a, may là ta đến rồi Giang Trung thị, không phải vậy nếu để cho hai người các người như vậy tiếp tục phát triển, không chừng có thể tình xưa phục nhiên, đến thời điểm trên đầu ta liền thành màu xanh lục rồi!" Mộ Thiên Ca không chút nào nộ, chậm rãi từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc!

Tô Cô Yên tức giận thân thể mềm mại run: "Mộ Thiên Ca, ta cho người biết, nếu như Tầm Hoan ra trước tiên một điểm sự tình, ta..."

Mộ Thiên Ca không thèm quan tâm Tô Cô Yên uy hiếp giọng điệu, nhàn nhạt hỏi: "Người muốn ra sao?"

"Ta... Ta..." Tô Cô Yên thân thể mềm mại run rẩy suy nghĩ muốn nói chút cái gì, nhưng là nhưng chợt phát hiện, chính mình căn bản không có cái gì có thể uy hiếp đến Mộ Thiên Ca.

Mộ Thiên Ca lần nữa từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói, nhìn Tô Cô Yên nói: "Tô Cô Yên, người là vợ của ta, ai cũng không thể chia sẻ, ai dám chia sẻ, ta sẽ để ai sống không bằng chết!"

"Mộ Thiên Ca, người cái súc sinh, người khốn nạn..."

Mộ Thiên Ca hào hiệp nở nụ cười, không thèm quan tâm Tô Cô Yên đối với mình chửi rủa: "Mắng chửi đi, mắng chửi đi, dùng sức mắng chửi đi, năm đó hân nên chết, bây giờ sống hiện tại đã xem như là kiếm lời không ít..."

Nhìn Mộ Thiên Ca cái kia đầy mặt không thèm để ý đáng đáp, Tô Cô Yên biết mình không uy hiếp được Mộ Thiên Ca, cũng không cách nào thuyết phục hân, không thể làm gì khác hơn là khẩn cầu: "Mộ Thiên Ca, ta van cầu người, van cầu người thả Tầm Hoan được không, van cầu người..."

Nói xong Tô Cô Yên chậm rãi quỳ trên mặt đất, là Diệp Tầm Hoan mà quỳ!

Nhìn thấy Tô Cô Yên quỳ trên mặt đất cầu chính mình, Mộ Thiên Ca vừa gió êm sóng lặng sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ trở nên âm trầm, mấy năm trước một màn lập tức hiện lên ở Mộ Thiên Ca trong đầu.

Lập tức, Mộ Thiên Ca chậm rãi đứng lên hướng về Tô Cô Yên đi tới: "Năm đó người chính là như thế vì hân mà cầu ta!"

Nói xong Mộ Thiên Ca chậm rãi cúi người xuống, đem mặt tiến đến Tô Cô Yên mặt trước, ngữ khí trở nên cực kỳ âm u nói ra: "Năm đó, người có thể nắm chính mình một đời cầu ta, ta có thể giúp hân!"

"Hiện tại người càng là cầu ta, ta liền càng phải để hân sống không bằng chết!"

Nói xong Mộ Thiên Ca đưa tay ra, trực tiếp nắm Tô Cô Yên cằm, âm trầm nói ra: "Bất quá người yên tâm, sống không bằng chết, sẽ không chết!"

Sau một khắc, Mộ Thiên Ca cười ha ha một tiếng, liền trực tiếp xoay người hướng về môn đi ra ngoài.

Nhìn Mộ Thiên Ca bóng lưng, Tô Cô Yên cả người khắp toàn thân khí lực phảng phất vào đúng lúc này hoàn toàn bị tắt càn giống như vậy, trực tiếp ngã trên mặt đất, nước mắt chậm rãi từ viền mắt bên trong lướt xuống!

"Mộ Thiên Ca, người nếu như dám động hân một sợi tóc, ta cùng người không chết không thôi!" Tô Cô Yên sắc mặt trắng bệch, hai con mắt cô lạnh mà lại âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

... ..

Đang lúc hoàng hôn, tà dương dần dần lặn xuống núi đầu, dư huy xuyên thấu qua song sắt hộ pha lê, bắn vào trong phòng, để nguyên bản tối tăm trong phòng có thêm một tia tia sáng.

Đây là một gian chỉ có không tới hai mươi mét vuông gian phòng, gian phòng tối gần cửa sổ vị trí, bày ra một cái cương chế cái ghế.

Diệp Tầm Hoan ngồi ở trên ghế, hai tay bị tay lạnh như băng khảo cho khảo.

Trước cái ghế phương cách đó không xa, bày ra một cái bàn, trên bàn mới có một cái đèn chiếu sáng, bên cạnh ngồi ba cảnh sát!

Ấn pháp luật thể thức, cảnh sát thẩm vấn kẻ tình nghi lúc nhất định phải có ít nhất hai tên cảnh sát ở đây, hiển nhiên này ba cảnh sát chính là thẩm vấn Diệp Tầm Hoan!

Hai người cảnh sát này đầy mặt âm trầm nhìn Diệp Tầm Hoan.

Bọn họ cũng biết Diệp Tầm Hoan ngược đánh Mộc Như Lâm sự tình, đồng thời còn điều lấy quản chế coi tấn, đem Diệp Tầm Hoan động thủ đánh người một màn xem rõ rõ ràng ràng.

Bọn họ không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan lại dám đánh Mộc Như Lâm, càng không nghĩ đến Diệp Tầm Hoan thân thủ dĩ nhiên như thế đáng sợ, hoàn toàn là thuần sát những người khác!

Nhưng là hiện ở thế giới này không chỉ là chỉ dựa vào quả đấm để nói chuyện, đồng thời còn cần nhờ thế lực!

Hiển nhiên, Diệp Tầm Hoan nắm đấm là rất cứng, thế nhưng phía sau thế lực nhưng không được, không phải vậy sao có thể như vậy sẽ bị bắt tới đây?

"Nói đi, tại sao động thủ đánh người!" Tọa ở chính giữa một người cảnh sát mặt lạnh hỏi.

"Ta nói rồi ngươi sẽ tin sao?"

"Ngươi ý gì?" Này cảnh sát sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo.

"Một con chó dám không nghe chủ nhân dặn dò sao?"

"Ngươi..."

Này cảnh sát vỗ mạnh một cái bàn, vèo một cái từ ghế ngồi đứng lên, căm tức Diệp Tầm Hoan.

Tuy rằng hắn là một con chó, nhưng cùng lúc cũng đứng một người cảnh sát, hơn nữa từ xưa tới nay chưa từng có ai dám nói hắn là con chó!

Bây giờ Diệp Tầm Hoan là cái thứ nhất!

Trong lúc nhất thời, này cảnh sát nắm đấm thép không nhìn được nắm ở cùng nhau, một bộ muốn kích động đến mức muốn nhảy lên.

"Tiểu tử, xem ra ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Nói xong này cảnh sát quay về bên cạnh hai cảnh sát nói ra: "Các ngươi đi ra ngoài trước!"

"Đội trưởng..."

"Đi ra ngoài!"

Hai người cảnh sát này đang nhìn đến lâm hồ nổi giận, cũng không dám nói nữa cái gì, phẫn nộ rời đi phòng thẩm vấn.

"Sao vậy nghĩ muốn động thủ?"

"Sao vậy, hiện tại sợ sao?" Lâm hồ sát quyền ma chương, đầy mặt âm trầm nhìn Diệp Tầm Hoan: "Thuận tiện nói cho ngươi một câu, mộc thiếu để ta cố gắng chăm sóc chăm sóc ngươi!"

Lâm hồ tướng chăm sóc hai chữ cần rất nặng!

Chương 79: Hò hét Mộ Thiên Ca

Dạ Bất Quy trong quán rượu, Tiểu Cửu như cùng đi thường giống như vậy, như trước tọa ở một góc bên trong, đồng thời còn ôm một máy vi tính, cùng Đường Vũ Nhu lần thứ nhất thấy một ít chín không cái gì khác biệt.

Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Tiểu Cửu sau khi, liền hoang mang hoảng loạn hướng về Tiểu Cửu đi tới.

Tuy rằng Tiểu Cửu ở nhìn chăm chăm máy vi tính xem không giả, thế nhưng nhiều năm qua nuôi thành lòng cảnh giác, làm cho Tiểu Cửu lập tức quay đầu nhìn lại.

Khi nhìn người tới là Đường Vũ Nhu hậu, Tiểu Cửu trên mặt lóe qua một đạo yên lặng vẻ, nhưng theo sau vội vàng đưa tay ra đem máy vi tính cho khép lại.

Khi Tiểu Cửu đang nhìn đến Đường Vũ Nhu đầy mặt hoảng loạn, hơn nữa còn giống như đã khóc đáng vẻ sau khi, hơi sững sờ: "Chị dâu, người đây là..."

"Tiểu Cửu ca, van cầu người cứu cứu Tầm Hoan!" Đường Vũ Nhu đầy mặt hoảng loạn, trong giọng nói tràn ngập khẩn cầu.

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Tiểu Cửu sắc mặt khẽ thay đổi: "Chị dâu, người từ từ nói, sao vậy?"

Nói xong Tiểu Cửu để Đường Vũ Nhu ngồi ở chính mình một bên.

Theo sau, Đường Vũ Nhu đem đầu đuôi sự tình hoàn hoàn chính chính nói cho Tiểu Cửu.

Tiểu Cửu ở biết sự tình nguyên do sau khi, khuôn mặt anh tuấn bên trên lập tức lộ ra một đạo uy nghiêm đáng sợ nụ cười: "Không sai, không sai, lại dám chàm chê chị dâu người!"

Nói xong Tiểu Cửu song quyền chặt chẽ nắm ở cùng nhau, lập tức trên ngón tay then chốt lập tức phát sinh "Cót ca cốt kết" vang lên giòn giã thanh.

"Tiểu Cửu ca, van cầu người cứu cứu Tầm Hoan đi..."

"Chị dâu, người yên tâm " Tiểu Cửu đầy mặt nói thật: "Bất được lão đại, muốn ở đưa ra đến, cũng không có như vậy đơn giản!"

"Ta sẽ để bọn họ biết cái gì gọi là xin mời thần dễ dàng đưa thần khó!"

Đối với với Diệp Tầm Hoan thân người an toàn, Tiểu Cửu không lo lắng chút nào, hấn giải Diệp Tầm Hoan, biết Diệp Tầm Hoan thân thủ, muốn động hấn, toàn bộ Giang Trung thị e sợ còn không ai có thể làm được.

"Chị dâu, người trước tiên ở đây ngồi một chút, ta đi xử lý một chút!"

Nghe được Tiểu Cửu nói như vậy, Đường Vũ Nhu vội vàng gật gật đầu.

Tiểu Cửu thấy thế cũng không nói thêm nữa cái gì, liền trực tiếp đứng dậy, hướng về quầy bar trước đi tới.

Đi tới quầy bar trước sau khi, Tiểu Cửu lập tức khiến người ta đem sơn pháo cho kêu lại đây.

"Cửu ca, ngài có cái gì dặn dò?" Sơn pháo đầy mặt tôn kính nhìn Tiểu Cửu hỏi.

"Để tiểu ngựa đem Mộc Như Lâm cho ta mang tới." Tiểu Cửu mặt âm trầm nói ra: "Thuận tiện nói cho mộc hoàng văn, có mấy người không phải bọn họ có thể trêu chọc, chọc liền muốn cho lão tử trả giá thật lớn!"

Tuy rằng sơn pháo không biết phát sinh chuyện gì, nhưng nhìn Tiểu Cửu cái kia nộ tức tối đáng đáp, sơn pháo trong lòng rõ ràng, Mộc Như Lâm cái này thiếu niên hư tuyệt đối là chọc tới Tiểu Cửu ca, hơn nữa còn triệt để làm tức giận Tiểu Cửu ca.

Không phải vậy Tiểu Cửu sẽ không để cho Mã Anh Tuấn cố ý đi bắt người, hơn nữa còn căn dặn chính mình nói cho Mộc Như Lâm lão tử mộc hoàng văn!

"Phải!"

Sơn pháo không có hỏi đến tốt cùng phát sinh chuyện gì, dường như làm lính ở nhận được thượng cấp mệnh lệnh giống như, không chút do dự nào, hoàn toàn phục tùng.

"Đi thôi!"

... ..

Trong phòng thăm vấn, Diệp Tầm Hoan một cước đạp ở lâm hồ ngực, ở trên cao nhìn xuống nhìn lâm hồ: "Mộc Như Lâm đều là để ngươi sao vậy chăm sóc ta?"

"Mộc thiếu... Hấn... Hấn nói đem ngươi đánh cho tàn phế, sau đó quan vào ngục giam..."

Giờ khắc này lâm hồ nào còn có trước hung hăng đáng đáp, thời khắc này có vẻ hết sức chật vật, hơn nữa khoe miệng bên trên còn cổ mang theo máu tươi, ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Này cổ sợ hãi phảng phất đã thâm nhập đến linh hồn bình thường.

Vốn là lâm hồ là nghĩ muốn thu thập Diệp Tầm Hoan, nhưng là ai từng nghĩ lại bị Diệp Tầm Hoan cho điều đánh cho một trận, hơn nữa rõ ràng bị cùm chặt Diệp Tầm Hoan không biết dùng cái gì biện pháp dĩ nhiên từ còng tay bên trong chạy trốn rồi!

Làm cho hấn đánh toi bởi Diệp Tầm Hoan không được, ngược lại bị Diệp Tầm Hoan cho cuồng loạn một trận.

Đồng thời Diệp Tầm Hoan không chỉ là đem hấn cho cuồng loạn một trận, còn đem hấn cho dần vật sống không bằng chết.

Người này liền dường như ác ma như nhau, đem cánh tay hấn cho bẻ gãy, sau đó ở nối liền, sau đó ở bẻ gãy, mỗi một lần đau đớn hấn lâm hồ đều có loại muốn đã hôn mê kích động, nhưng là cái kia xót ruột đau đớn lại làm cho hấn thời khắc duy trì tỉnh táo.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan vừa hỏi, lâm hồ liền không hề cốt khí đem Mộc Như Lâm đưa ra bán.

Thời khắc này, cái gì trả thù không trả thù, hoàn toàn bị hấn cho quăng đến não hậu, hấn giờ phút này chỉ muốn từ Diệp Tầm Hoan cái này ác ma trong tay chạy trốn.

Hấn thật sợ, thật sợ.

Chưa từng có giống như bây giờ sợ quá.

Đang sợ đồng thời lâm hồ trong nội tâm còn tràn ngập hối hận, hối hận chính mình rõ ràng từ trong theo dõi nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đánh người coi tấn, nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đáng sợ, tại sao còn muốn chính mình một người cật lực muốn đơn độc thu thập Diệp Tầm Hoan, tại sao muốn để những cảnh sát khác bắt lộn khi nghe đến cái gì âm thanh cũng không có thể đi vào đây!

"Còn nữa không?"

"Mộc... Mộc ít nói, hấn... Hấn muốn cho ngươi quỳ ở dưới chân của hấn xin tha, hấn... Hấn muốn cho ngươi nhìn... Nhìn..." Lâm hồ không dám nói xuống!

"Nói!" Diệp Tầm Hoan âm thanh đột nhiên lạnh lẽo.

"Hấn... Hấn muốn ngươi nhìn người đàn bà của ngươi ở hấn dưới khó thân √ ngâm!"

Diệp Tầm Hoan sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo, âm thanh cũng vào đúng lúc này trở nên so với trước càng thêm lạnh lẽo lên: "Được, rất tốt."

Nhìn đầy mặt sát ý Diệp Tầm Hoan, bị đạp ở dưới chân lâm hồ không nhịn được run lên một cái.

"Mộ Thiên Ca có hay không để ngươi làm cái gì?"

"Mộ Thiên Ca là ai?"

"Sao vậy, còn muốn lại muốn thí một lần sao?" Diệp Tầm Hoan lạnh mặt nói.

Tuy rằng có đến mấy năm chưa từng thấy Mộ Thiên Ca, nhưng Diệp Tầm Hoan biết Mộ Thiên Ca tính cách đê tiện hơn nữa già dối, hơn nữa Diệp Tầm Hoan cùng cũng biết từ lúc đi học, Mộ Thiên Ca vẫn luôn đem hấn coi là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt!

Đồng thời Diệp Tầm Hoan còn chưa tin, ngày hôm nay việc này chỉ là một cái trùng hợp mà thôi.

Lâm hồ đột nhiên run cầm cập một thoáng: "Hấn... Hấn..."

"Hấn... Hấn cái gì đều không bàn giao, chỉ là để ta đến thời điểm mang tin tức nói cho hấn là được rồi!"

"Liền những thứ này?"

"Liền những thứ này, ta không có lừa ngươi, thật sự, hấn chỉ bàn giao ta như thế nhiều, cái khác thật sự cái gì đều không có bàn giao!"

"Cho Mộ Thiên Ca gọi điện thoại!"

"A!" Lâm hồ sững sờ.

Diệp Tầm Hoan không nói gì, chậm rãi dài lên chân, đồng thời ánh mắt lạnh lẽo mà lại sắc bén ở lâm hồ trên người nhìn lướt qua.

Ồ cảm nhận được Diệp Tầm Hoan ánh mắt sắc bén hậu, lâm hồ vội vàng nói: "Ta đánh, ta đánh..."

Nói xong lâm hồ vội vàng bấm Mộ Thiên Ca điện thoại.

Trong khoảnh khắc, điện thoại liền đường giây được nối.

Điện thoại vừa chuyển được, Mộ Thiên Ca cái kia vốn có từ tính âm thanh liền lập tức truyền tới: "Hắn thế nào?"

"Mộ... Mộ thiếu..." Lâm hồ hàm răng ở đánh nhau, ánh mắt sợ hãi nhìn Diệp Tầm Hoan.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là không động với trung, lẳng lặng nhìn lâm hồ.

Điện thoại một mặt khác Mộ Thiên Ca khi nghe đến lâm hồ này thanh âm run rẩy hậu, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, một luồng dự cảm không tốt đột nhiên từ đáy lòng bay lên: "Lẽ nào hắn không có nhận tội?"

"Hắn... Hắn..."

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan đem điện thoại di động cho đoạt lại: "Thật không tiện, để người thất vọng rồi, ta còn rất tốt!"

"Đồng thời, có cái tin tức nói cho người, chó của người hiện tại ở dưới chân của ta, người có cơ hội trừng trị ta, đánh đập cảnh sát!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Mộc Hoảng Văn, rất trâu bò à

Điện thoại một đầu khác, Mộ Thiên Ca ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, con người đột nhiên phóng to, nhưng lập tức sắc mặt liền trở nên trở nên âm trầm.

Sau đó vẫn không có chờ hắn mở miệng, Diệp Tầm Hoan âm thanh liền lần nữa thông qua ống nghe truyền vào đến Mộ Thiên Ca trong tai: "Mặc hậu thao túng tất cả cảm giác rất sáng khoái chứ?"

"Tầm Hoan a, người không có chuyện gì ta thật mừng thay cho người!" Mộ Thiên Ca hít một hơi thật sâu, âm thanh vững vàng mà có vẻ hơi cao hứng.

Phảng phất thật sự là Diệp Tầm Hoan không có chuyện gì mà cảm thấy cao hứng bình thường.

"Thật sao?" Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi giương lên, chậm rãi phác họa ra một đạo lạnh lẽo ý cười: "Người là thật mừng thay cho ta, vẫn là muốn để ta chết?"

"Ta sao có thể như vậy sẽ muốn để người chết đây, sao vậy nói ta đều là người học trường, ta có thể đồng thời chờ đợi có cơ hội có thể cùng người uống một chén đây!"

"Người sẽ có cơ hội!" Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Bất quá đến thời điểm, chỉ sợ người sẽ không muốn cùng ta ngồi cùng một chỗ!"

Mộ Thiên Ca sầm mặt lại, nhưng âm thanh lại có vẻ thập phần ôn hòa: "Này sao có thể như vậy đây, ta cùng Cô Yên nhưng là đều rất chờ mong ba người chúng ta có thể tổng hợp một đường đây!"

Nghe được Mộ Thiên Ca nhắc lên Tô Cô Yên, Diệp Tầm Hoan sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt đi: "Vậy ta rất chờ mong!"

"Bất quá trước lúc này, người nếu như muốn đối phó ta, đã bắt điểm khăn, thừa dịp ta đánh đập cảnh sát, có thể làm mưu đồ lớn!"

"Đúng rồi, không biết xuyên người khác hài, đã quen thuộc chưa?"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan không cho Mộ Thiên Ca cơ hội nói chuyện liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Điện thoại một bên khác, chính đang lái xe Mộ Thiên Ca khi nghe đến trong ống nghe truyền đến bận rộn thanh sau khi, sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ âm trầm lại, phảng phất có thể chảy ra nước giống như vậy, nắm đấm thép cũng vào đúng lúc này vì đó chặt chẽ nắm ở cùng nhau, trong con người càng là lộ ra này khiến người ta run sợ hàn mang!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi đây là đang đùa với lửa!" Mộ Thiên Ca nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt có chút dữ tợn nói rằng.

Mộ Thiên Ca có thể không phải người ngu, hắn có thể nghe được, nhìn ra, Diệp Tầm Hoan là đang gây hấn với hắn, là ở nói cho hắn, ngươi Mộ Thiên Ca ở sau lưng làm tất cả, ta Diệp Tầm Hoan đều rõ ràng!

Nghĩ phải như thế nào, cứ việc phóng ngựa lại đây.

Nhưng chuyện này cũng không hề đủ khiến Mộ Thiên Ca vì đó nổi giận, hắn sờ dĩ nổi giận, hoàn toàn chỉ là vì Diệp Tầm Hoan cuối cùng câu kia: Không biết xuyên người khác hài, đã quen thuộc chưa?

Câu nói này rõ ràng là có ý riêng, là ở nói cho hắn Mộ Thiên Ca, Tô Cô Yên đã từng là người đàn bà của hắn, mà hắn bắt quả là nhặt được giày rách!

Mộ Thiên Ca luôn luôn thập phần kiêu ngạo, thời điểm nào bị người cho như thế nhục nhã quá, trong lúc nhất thời lửa giận trong lòng căn bản là không có cách ngôn ngữ!

Theo sau, Mộ Thiên Ca cầm điện thoại di động lên, bấm một mã số, trầm giọng nói: "Tra cho ta một người tên là Diệp Tầm Hoan nam nhân, hiện tại là Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân!"

Nói đi, Mộ Thiên Ca không chờ đối phương trả lời, liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Hắn ngược lại muốn xem xem mấy năm không gặp, Diệp Tầm Hoan bằng cái gì dám cùng mình hò hét!

Nếu như Diệp Tầm Hoan đồng thời không có cái gì chỗ dựa, chỉ là là một cái khí, như vậy hắn sẽ làm Diệp Tầm Hoan biết, cái gì gọi là sống không bằng chết!

...

Đêm đen bất tri bất giác đã giáng lâm, bao phủ toàn bộ đại địa, hai bên đường phố đèn nê ông đỏ cũng vào đúng lúc này vì đó sáng lên, toả ra ánh sáng dịu dịu!

Dạ Bất Quy quán bar lâu hai!

Tiểu Cửu đứng ở quán bar lâu hai trong một căn phòng cửa sổ sát đất trước, lẳng lặng nhìn dưới lầu xe như nước chảy ngựa như rồng đường phố.

Mà Đường Vũ Nhu nhưng là đầy mặt bất an mà vừa vội nóng toạ ở trong phòng trên ghế salông.

Vốn là Tiểu Cửu là muốn khiến người ta đưa Đường Vũ Nhu về nhà nghỉ ngơi, những chuyện khác tự mình giải quyết, nhưng là Đường Vũ Nhu nhưng kiên trì không chịu đi, nói cái gì cũng phải nhìn đến Diệp Tầm Hoan bình an đi ra, nàng mới có thể yên tâm.

Đối với này, Tiểu Cửu không thể làm gì khác hơn là tùy ý Đường Vũ Nhu lưu lại.

Không biết quá bao lâu, cửa phòng đột nhiên bị người từ bên ngoài cho vang lên.

Không chờ Tiểu Cửu mở miệng, cửa phòng trực tiếp từ bên ngoài bị người cho đẩy ra.

Sau một khắc, chỉ thấy son pháo từ bên ngoài đi vào!

"Cửu ca, tiểu ngựa đã dẫn người trở về rồi!"

Tiểu Cửu gật gật đầu: "Đi, chúng ta đi nhìn!"

Nói xong Tiểu Cửu liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu: "Chị dâu, người ở chỗ này chờ ta một hồi, ta lập tức sẽ trở lại."

Đường Vũ Nhu há miệng, muốn nói theo Tiểu Cửu quá khứ, thế nhưng đang nhìn đến Tiểu Cửu có chút sắc mặt âm trầm hậu, Đường Vũ Nhu đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho chậm rãi nuốt trở lại trong bụng, đồng thời có chút chất phác gật gật đầu.

"Khiến người ta bảo vệ tốt đại tẩu!" Tiểu Cửu quay về son pháo ra lệnh.

"Phải!"

Lập tức, Tiểu Cửu liền trực tiếp xoay người hướng về bên ngoài đi ra ngoài.

Tiểu Cửu ở đi ra khỏi phòng hậu, liền trực tiếp hướng về quán bar phòng dưới đất bên trong đi đến.

Giờ khắc này quán bar phòng dưới đất bên trong, Mộc Như Lâm hai mắt bị che lại, trên mặt tràn ngập vẻ hoảng sợ: "Người. . . Các người là cái gì người, là. . . Tại sao muốn bắt cóc ta. . ."

Mộc Như Lâm hoàn toàn không biết này đặc biệt ma đến tột cùng là cái gì tình huống.

Hắn vừa ở trong bệnh viện tiến hành một cái tiểu thủ thuật, vừa bị đẩy mạnh phòng bệnh bên trong, đang cùng mỹ lệ tiểu hộ sĩ điều V tình thời điểm, bỗng nhiên từ bên ngoài tràn vào đến một đám đại hán, không nói hai lời, trực tiếp đem hắn nhanh nhanh đánh hôn mê bất tỉnh, chờ hắn tỉnh lại lần nữa thời điểm, đã ở nơi này.

Hơn nữa hai tay hai chân hoàn toàn bị buộc chặt, hai mắt cũng hoàn toàn bị che đậy, hoàn toàn không biết mình ở nơi nào.

"Người. . . Các người muốn tiền, có phải là. . ." Mộc Như Lâm trong thanh âm có khó có thể che giấu vẻ hoảng sợ: "Muốn bao nhiêu, ta. . . Ta cũng có thể cho các người!"

Bắt cóc, không nằm ngoài là vì tiền.

Vì lẽ đó Mộc Như Lâm cho rằng những người này bắt cóc hắn là muốn tiền.

Sau một khắc, một đạo nặng nề mà mạnh mẽ tiếng bước chân rộng mở vang lên, lập tức một đạo nặng nề âm thanh cũng theo đó vang lên: "Tiền, lần này chúng ta không cần tiền, chỉ cần mệnh!"

Nghe được này âm trầm thanh âm lạnh như băng hậu, Mộc Như Lâm khắp toàn thân không nhịn được run lên một cái: "Không. . . Đừng có giết ta, ta. . . Ta có thể cho các người rất nhiều tiền. . ."

"Cha ta là Mộc Hoàng Vãn. . ."

Tiểu Cửu trên mặt tràn ngập nồng đậm vẻ khinh thường, đi tới Mộc Như Lâm bên người hậu, chậm rãi ngồi xổm người xuống, đưa tay ra ở Mộc Như Lâm trên mặt mạnh mẽ vỗ hai cái.

"Mộc Hoàng Vãn, rất trâu bò sao?" Tiểu Cửu lạnh lùng nói: "Phế bỏ!"

Dứt tiếng, Tiểu Cửu liền trực tiếp đứng lên.

Mà Mã Anh Tuấn nhưng là quay về bên cạnh những người khác khoát tay một cái, theo mặc dù có hai đại hán, cầm trong tay thiết côn hướng về Mộc Như Lâm bên người đi tới.

Ở đi tới Mộc Như Lâm bên người hậu, hai người này đại hán không chút do dự cầm trong tay hai cái thiết côn hướng về Mộc Như Lâm đầu gối bên trên mạnh mẽ đập tới.

"Àm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương gãy vỡ thanh, hầu như là trong nháy mắt vang lên.

"A!"

Lập tức, một đạo tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt thanh từ Mộc Như Lâm trong miệng truyền ra, cả người nằm trên đất không ngừng mà kêu rên lên, trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có vẻ thống khổ.

"Mộc đại thiếu, sáng khoái sao?" Tiểu Cửu dường như ác ma giống như vậy, khóe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo tàn nhẫn khát máu vẻ: "Còn muốn tiếp tục không?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Bức ảnh cùng coi tấn nhìn thấy không

Vốn là kêu rên không ngớt Mộc Như Lâm khi nghe đến Tiểu Cửu này âm trầm âm thanh hậu, thân thể không bị khống chế bắt đầu run rẩy, trên mặt hoàn toàn bị vẻ sợ hãi tràn ngập.

Hấn sợ, thật sự sợ, triệt để sợ, hơn nữa còn là sợ đến tận xương tủy diện.

Tiểu Cửu thực sự là quá ác, không nói lời gì trực tiếp liền đứt đoạn mất hẳn hai cái chân!

Hắn Mộc Như Lâm thời điểm nào gặp được chuyện như vậy a!

"Không... Không được!" Mộc Như Lâm trong thanh âm tràn ngập run rẩy: "Cầu... Van cầu người... Thả... Thả ta, ta có thể cho người tiền, cho người tiền..."

"Nhưng là ta chỉ đối với mạng của người cảm thấy hứng thú làm sao đây?" Tiểu Cửu khước miệng mang theo một đạo âm u nụ cười.

Đáng tiếc Mộc Như Lâm không nhìn thấy Tiểu Cửu giờ khắc này trên mặt cái kia âm u nụ cười.

"Không... Không muốn, van cầu người thả ta thả ta, người để ta làm cái gì, ta đều đáp ứng người, ta đều đáp ứng người!"

Tiểu Cửu trực tiếp dùng tàn bạo nhất thủ đoạn tàn nhẫn, để Mộc Như Lâm trong nội tâm sản sinh một luồng dày đặc sợ hãi, đối với Tiểu Cửu hiện tại nói tới bất kỳ thoại, Mộc Như Lâm đều không biết đi hoài nghi, cũng không dám đi hoài nghi.

"Tiếp tục!"

Tiểu Cửu tiếng nói vừa hạ xuống, bên cạnh hắn hai cái cảm trong tay thiết côn đại hán phảng phất được cái gì mệnh lệnh giống như vậy, trong con người chậm rãi hiện lên một đạo lạnh lẽo sát ý, theo sau liền vung lên thiết côn quay về Mộc Như Lâm mạnh mẽ đập xuống.

Chỉ là trong khoảnh khắc, Mộc Như Lâm khắp toàn thân liền hoàn toàn bị máu tươi cho nhuộm đỏ, trên người xương không biết gãy vỡ bao nhiêu cang, đồng thời cả người giống như chó chết ngã vào trong vũng máu, khắp toàn thân không ngừng mà co giật.

"Mộc đại thiếu, sáng khoái sao?"

Nghe được Tiểu Cửu này dường như ác ma giống như âm thanh ở vang lên bên tai, thoi thóp Mộc Như Lâm cực kỳ suy yếu nói ra: "Gia, van cầu người, thả... Buông tha ta..."

Giờ khắc này Mộc Như Lâm hoàn toàn không hiểu mình rốt cuộc là đắc tội rồi cái kia đường thần tiên, đầu tiên là không nói hai lời trực tiếp khiến người ta đánh gãy chân của mình, hiện tại càng là đem chính mình thuê xe cùng chó chết như nhau, đồng thời Mộc Như Lâm còn không biết đối phương đến cùng là ai, đến cùng là ai làm!

Tiểu Cửu từ trên người mò ra thom ư, vừa bỏ vào bên mép, Mã Anh Tuấn lập tức từ trên người mò ra cái bật lửa cho Tiểu Cửu ca nhen lửa.

Tiểu Cửu ca nhẹ nhàng hút một hơi thom ư, sau đó từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc nói ra: "Mộc đại thiếu, ta biết người trong lòng không phục, sự hậu nhất định sẽ tìm ta tính sổ..."

"Gia, ta tuyệt đối sẽ không trả thù ngài, chỉ cần ngài thả ta..." Mộc Như Lâm vội vàng tỏ thái độ nói.

"Ta đặc biệt ma để người mở miệng sao?" Tiểu Cửu âm thanh đột nhiên tăng lên không ít, mặt âm trầm nói: "Tiếp tục đánh cho ta!"

Tiểu Cửu tiếng nói vừa hạ xuống, bên cạnh cái kia hai cái cảm trong tay thiết côn đại hán liền lần nữa vung lên thiết côn hướng về Mộc Như Lâm đập lên người đi.

Hai người kia hẳn là Tiểu Cửu cố ý bồi dưỡng được đến dẫn vật người, bọn họ mỗi một lần động thủ đều thập phần có chừng mực, sẽ không cần mạng của người, nhưng cũng sẽ làm người đau đến không muốn sống, không ngừng mà kêu thảm thiết.

Cuối cùng, Mộc Như Lâm bị đánh hôn mê bất tỉnh.

"Bắt hắn cho ta làm tỉnh lại!"

Nghe được Tiểu Cửu mà nói hậu, hai người này đại hán lập tức từ bên cạnh cầm lấy mấy bình tửu hướng về Mộc Như Lâm trên người đổ tới!

Tửu là lạnh lẽo, thế nhưng còn chiếu vào trên vết thương, nhưng là phi thường triết người, nhất thời hôn mê bên trong Mộc Như Lâm trực tiếp tỉnh táo lại.

Nhưng cả người cũng đã thoi thóp, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ chết đi đáng về.

Tiểu Cửu đang nhìn đến Mộc Như Lâm tỉnh lại hậu lạnh rên một tiếng: "Tìm ta tính sổ, người cho rằng ta sẽ sợ người sao?"

"Cũng đặc biệt ma không nhìn chính mình là cái gì mặt hàng, tìm ta tính sổ, người lão tử dám sao?" Tiểu Cửu nhẹ nhàng lay động một cái cái cổ: "Chụp mấy tấm hình cùng một đoạn coi tấn cho hắn lão tử Mộc Hoảng Văn gửi tới!"

Nghe được Tiểu Cửu mà nói hậu, giống như chó chết Mộc Như Lâm không nhìn được run lên một cái.

Chính mình đây rốt cuộc là đắc tội rồi cái kia đường thần tiên a?

Không chỉ có không sợ chính mình thu hậu tính sổ, thậm chí còn chủ động muốn nói cho cha của chính mình Mộc Hoàng Văn, nói mình ở trong tay bọn họ.

Mã Anh Tuấn lập tức bắt đầu cho Mộc Như Lâm bắt đầu chụp ảnh, cùng với quay chụp coi tấn, sau khi liền cho Mộc Hoàng Văn trực tiếp truyền đưa qua.

... ..

Nằm ở Giang Trung thị cạnh biển trăm hương biệt thự, đã từng lấy mỗi bình phương 90 ngàn nguyên giá cả, náo động toàn bộ Giang Trung thị, thậm chí toàn bộ Hoa Hạ, phương tiện truyền thông lớn trước tiên hậu đưa tin không nói, đồng thời văng vẳng trên tùy ý có thể thấy được đều là thảo luận thiếp mời.

Cho dù bây giờ đã qua mấy năm, thế nhưng trăm hương biệt thự như trước là Giang Trung thị một khối bất động sản bên trong sự kiện quan trọng, toàn bộ Giang Trung thị vô số nam nữ đều lấy có thể vào ở trăm hương biệt thự làm vinh.

Thậm chí đã từng có không ít nữ nhân, hơn nữa còn là người phụ nữ vô cùng xinh đẹp, trên căn bản đều là hoa khôi của trường loại hình, thậm chí có không ít nữ minh tinh đã từng thả ra thoại, ai nếu có thể ở trăm hương biệt thự đưa nàng một gian nhà, nàng liền cam tâm tình nguyện bồi đối phương ba năm!

Trước tiên không nói, đây là thật hay giả, thế nhưng không thể phủ nhận, chỉ nếu có thể vào ở trăm hương biệt thự trong người không giàu sang thì cũng cao quý!

Giờ khắc này, trăm hương biệt thự trong một tòa biệt thự bên trong.

Một cái vóc người yếu điệu, băng trắng nõn như ngọc nữ nhân khắp toàn thân trần như nhộng nằm nhàoai trong phòng ngủ cửa sổ sát đất trước, trên mặt nữ nhân che kín đỏ ửng, đồng thời mê người thu trong con ngươi cũng tràn ngập dục vọng về không nói, đồng thời còn cong lên tròn trịa cái mông.

Mà phía sau nàng nhưng là đứng một người đàn ông.

Người đàn ông này không phải người khác, chính là Mộc Như Lâm lão tử —— Mộc Hoàng Văn!

Giờ khắc này Mộc Hoàng Văn hai tay nắm nữ nhân cái kia dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ, dùng sức va chạm.

Mỗi một lần va chạm đều sẽ phát sinh một đạo tiếng vang lạnh lạnh, đồng thời miệng của nữ nhân bên trong cũng sẽ phát sinh một đạo đủ khiến vô số nam nhân vì đó phạm tội ưm thanh.

Bỗng nhiên Mộc Hoàng Văn cái kia đề ở một bên điện thoại di động vang lên.

Theo sau Mộc Hoàng Văn liền cảm lấy đề ở một bên điện thoại di động, một bên va chạm nữ nhân thân thể, một bên xem điện thoại di động.

Mộc Hoàng Văn có một tên biến thái trong lòng, vậy thì là ở dừng dừng dừng thời điểm, điện thoại di động đều sẽ thả ở bên cạnh, chỉ cần điện thoại di động vang, hắn cũng có lập tức đến xem, nếu như là có người gọi điện thoại cho hắn, hắn càng là sẽ đi đón.

Bởi vì điều này làm cho hắn cảm giác tràn ngập kích thích!

Nếu như Mộc Hoàng Văn không phải biến thái, cũng sẽ không ở trong phòng ngủ cửa sổ sát đất trước dừng dừng dừng, đồng thời còn đem rèm cửa sổ cho kéo dài chứ?

Mộc Hoàng Văn ở mở ra điện thoại di động sau khi, động tác nhất thời im bất đi, sắc mặt lập tức vì đó trở nên cực kỳ trở nên âm trầm.

Chỉ thấy điện thoại di động huỳnh mạc bên trên là một tấm đầm máu bức ảnh, một người đàn ông bị thuê xe vô cùng thô thảm, nhưng này không phải trọng điểm, trọng điểm là, người đàn ông này là con trai của hắn!

Hắn một chút liền nhận ra được.

Không thể không nói Tiểu Cửu người động thủ rất có chừng mực, biết đánh người không đánh mặt quy củ, cảnh này khiến hắn một chút liền nhận ra được, cái này vô cùng thô thảm, giống như chó chết nam nhân là hắn Mộc Hoàng Văn nhi tử.

Nữ nhân ở nhận ra được Mộc Hoàng Văn bỗng nhiên dừng lại sau khi, chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác, liếc mắt nhìn Mộc Hoàng Văn, câu hồn nói ra: "Sao vậy?"

Vừa lúc đó, Mộc Hoàng Văn điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Sau một khắc, Mộc Hoàng Văn không chút do dự nhận nghe điện thoại.

"Mộc ông chủ lớn, bức ảnh cùng coi tấn nhìn thấy không?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Chấn động

Trầm hương biệt thự trong, Mộc Hoảng Văn ở nghe được câu này hậu, sắc mặt đột nhiên biến đổi, phảng phất đụng vào nước lạnh từ đỉnh đầu dội xuống, trực tiếp đem Mộc Hoảng Văn muốn √ hòa cho tươi tắn rồi!

Theo sau, Mộc Hoảng Văn vỗ một cái trước người nữ nhân kiều √ mộng, ra hiệu làm cho nàng cút đi.

Nữ nhân bắt mắt mê mê người môi đỏ, trong mắt như ngọn lửa hùng hực giống như dục vọng nhưng chưa biến mất, nhưng đang nhìn đến Mộc Hoảng Văn cái kia từ từ lạnh lẽo sắc mặt cùng ánh mắt sau khi, nữ nhân không dám có chút ngỗ nghịch, ngoan ngoãn rời khỏi nơi này.

Tuy rằng nữ nhân này là một minh tinh, thế nhưng nàng nhưng biết rõ bên ngoài ngăn nắp quy lệ, vạn người vây đỡ minh tinh, ở chân chính thế gia hào môn trong mắt, bất quá là cái cấp cao hình người món đồ chơi mà thôi, món đồ chơi phải an thủ món đồ chơi bản phận, quyền quý hào môn một câu nói liền có thể quyết định các nàng là lên Thiên đường vẫn là xuống Địa ngục.

Bây giờ Mộc Hoảng Văn hiển nhiên ở nữ nhân này trong lòng chính là quyền quý hào môn.

Nhìn thấy nữ nhân này đi ra ngoài sau khi, Mộc Hoảng Văn mặt âm trầm sắc hỏi: "Người là ai, muốn làm cái gì sao?"

Điện thoại một bên khác, Tiểu Cửu đem khoách thanh âm cho mở ra, nhìn trên mặt đất giống như chó chết Mộc Như Lâm nói: "Muốn làm cái gì? Người cho là thế nào?"

"Nói đi, muốn bao nhiêu tiền mới bằng lòng thả con trai của ta!"

"Tiền?" Tiểu Cửu cười lạnh một tiếng: "Không hổ là phụ tử a, ngay cả nói chuyện cũng đặc biệt ma như nhau, chỉ là người cho rằng tất cả mọi chuyện cũng có thể dùng tiền để giải quyết sao?"

"Người đến cùng muốn làm gì ma?"

Mộc Hoảng Văn cùng Mộc Như Lâm ý nghĩ như nhau, cho rằng Tiểu Cửu bắt cóc con trai của hắn là muốn tiền.

Dù sao thiên hạ bọn cướp có người nào không phải vì tiền, mới làm như thế bí quá hóa liều sự tình đây?

"Không cái gì, chỉ là nói cho người, thuận tiện để con trai của người biết, phía trên thế giới này có mấy người không phải các người có thể đắc tội, không phải vậy liền muốn trả giá thật lớn." Tiểu Cửu âm thanh càng thêm băng lạnh xuống: "Mà phần này đánh đổi chính là sinh mạng!"

"Người..."

"Người có thể báo cảnh sát!" Tiểu Cửu thần nhiên nói: "Nhưng không biết là cảnh sát tốc độ nhanh, vẫn là ta giết người tốc độ nhanh!"

"Người đến cùng là ai, đến cùng muốn làm cái gì?" Mộc Hoảng Văn giận dữ hét.

Hắn liền Mộc Như Lâm như thế một đứa con trai, tuy rằng Mộc Như Lâm thập phần không hăng hái, hơn nữa lại là gây sự đại vương, nhưng trước sau là con trai của hắn a, hắn to lớn gia nghiệp tương lai đều cần Mộc Như Lâm đến kế thừa!

Nếu như Tiểu Cửu giết Mộc Như Lâm, như vậy hoàn toàn là đứt đoạn mất hắn Mộc Hoảng Văn cái!

"Tiểu Cửu!"

Người tên cây có bóng!

Khi nghe đến hai chữ này sau khi, Mộc Hoảng Văn khắp toàn thân không bị khống chế đánh tới lạnh run, đồng thời trên mặt lóe qua một đạo ý sợ hãi!

Người tên, cây có bóng!

Tiểu Cửu hiện tại tuyệt đối là toàn bộ Giang Trung thị nhất là nóng bỏng tay nhân vật, là vô số quan to hiển quý muốn kết giao vật.

Tiểu Cửu thần bí xuất hiện ở trên sông thị, lấy thế như chẻ tre tư thế ở trên sông thị quạt khơi, trực tiếp diệt Giang Trung thị một vị đại lão thay vào đó, tiếp theo càng là lấy lời đình thủ đoạn mở rộng thế lực của chính mình.

Chỉ là ngăn ngắn mấy tháng, Tiểu Cửu hầu như đã trở thành Giang Trung thị lòng đất người cảm lái, trở thành Giang Trung thị lòng đất thẳng chột làm vua xứ mù, hơn nữa đồn đại nói Tiểu Cửu người này phía sau còn có quân đội bối cảnh.

Này càng làm cho vô số người vì đó kiêng dè không thôi.

Bây giờ con trai của chính mình ở Tiểu Cửu trong tay?

Cái này đồ điếc không sợ súng nóng ai không được, tại sao đi gây cái này mà quý a!

"Chín... Cửu ca..." Mộc Hoảng Văn âm thanh bắt đầu chậm rãi trở nên hơi bắt đầu run rẩy: "Không biết khuyến tử cái gì địa phương đắc tội rồi ngài, hi vọng ngài xem ở ta mặt trên, có thể tha cho hần một cái mạng, nhất hậu Cửu ca nếu là có sai phách, ta tuyệt không chối từ."

Tiểu Cửu cười lạnh một tiếng: "Ngươi mặt, ngươi có cái gì mặt?"

"Cửu ca, ngài đại nhân đại lượng, liền tha khuyến tử một con ngựa đi..."

Mộc Hoảng Văn không có uy hiếp Tiểu Cửu, không phải là không muốn, mà phải không dám.

Hần từng nghe quá vô số quan với Tiểu Cửu đồn đại, biết đây là một cái tâm ngoan thủ lạt chủ, hơn nữa phía sau thế lực khổng lồ, nếu là uy hiếp hần, hoàn toàn là buộc hần giết con trai của chính mình.

"Thật không tiện, con người của ta độ lượng rất nhỏ..."

Khi nghe đến Tiểu Cửu câu nói này hậu, Mộc Hoảng Văn nuốt chút nữa một cái lão máu từ trong miệng phun ra.

Này đặc biệt mà ý gì a, không phải giết không thể?

Ngươi nếu không phải giết không thể, như vậy tại sao gọi điện thoại cho ta?

Tuy rằng Mộc Hoảng Văn trong lòng tràn ngập tức giận, thế nhưng nhi tử ở tay của người ta bên trong, cũng không dám nổi giận, không thể làm gì khác hơn là câu khẩu nói: "Cửu ca..."

"Bất quá ta cũng không phải như vậy kẻ hẹp hòi, như vậy đi, ngươi cho ta một cái ức, ta tha cho hần một mạng!"

"Cửu ca, chuyện này..."

"Không cho đúng không, được, như vậy cho con trai của ngươi tuyển nghĩa địa đi thôi!"

"Ta cho!" Mộc Hoảng Văn vội vàng nói.

Đối với với Tiểu Cửu tác phong Mộc Hoảng Văn nhưng là rõ ràng, hần tuyệt đối nói tới ra, làm được đến.

"Tốt lắm, ngày mai con trai của ngươi đem sẽ xuất hiện ở ngươi cửa nhà!"

Dứt tiếng, Tiểu Cửu không cho Mộc Hoảng Văn cơ hội mở miệng, liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

"Chỉ cần bắt từ, tùy tiện chơi!" Tiểu Cửu lạnh lùng nhìn lướt qua Mộc Như Lâm hậu, liền trực tiếp đi ra ngoài.

Thoai thóp Mộc Như Lâm khi nghe đến Tiểu Cửu mà nói hậu, lập tức kêu rên nói: "Cửu ca, cửu gia, van cầu ngươi tha ta, tha ta..."

Thời khắc này, Mộc Như Lâm cũng biết là cái gì người bắt hần cho chộp tới, trong lòng về sợ hãi so với trước trở nên càng thêm dày đặc lên.

Tiểu Cửu cái gì người hần cũng đã từng nghe nói, nhưng là hần không biết mình đến cùng nơi đó đắc tội rồi Tiểu Cửu.

Cùng lúc đó, không chỉ là Mộc Hoảng Văn sợ mất mặt, mộc Minh Kiệt cũng là như thế.

Ngay trong vừa này Giang Trung thị thị / ủy / sách / nhớ người đứng đầu Triệu Vũ sinh vừa cho hần gọi một cú điện thoại, hỏi hần có phải là bắt được một người tên là Diệp Tầm Hoan nam nhân.

Đối với này, mộc Minh Kiệt hoàn toàn đầu óc mơ hồ, liền để người phía dưới cho tra xét một thoáng, kết quả phát hiện thật sự bắt được một người tên là Diệp Tầm Hoan nam nhân, hơn nữa trào Diệp Tầm Hoan hay là bởi vì cùng mình chỉ mộc Minh Kiệt phát sinh xung đột mới bị vồ vào đến.

Khi nói cho Triệu Vũ sinh sau khi, Triệu Vũ sinh liền đem mộc Minh Kiệt cho mắng một cá cầu huyết phún đầu, đồng thời còn để mộc Minh Kiệt lập tức

phóng thích Diệp Tầm Hoan, đồng thời chính mình còn lập tức tới rồi.

Mộc Minh Kiệt ở kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, trong lòng tràn ngập tức giận, không phải là bởi vì Triệu Vũ sinh rắn dạy mà nổi giận, mà chỉ là vì chính mình chỉ cháu trai Mộc Như Lâm!

Mộc Như Lâm cái gì đạo đức, hần rõ rõ ràng ràng, tuyệt đối là gây sự đại vương, nhưng cùng lúc mộc Minh Kiệt cũng biết, chính hần một cháu trai tuy rằng gây sự nhất lưu, nhưng nên có nhãn lực kính vẫn có, sẽ không đắc tội chính mình không đắc tội được người.

Bây giờ đây là cái gì tình huống?

Mộc Minh Kiệt mang theo đầy bụng nghi hoặc, vội vàng hướng về trong bót cảnh sát mà đi.

Dù sao Triệu Vũ sinh đều muốn đích thân đến đây, bởi vậy có thể thấy được cái này Diệp Tầm Hoan tuyệt đối có lai lịch lớn.

Mộc Minh Kiệt ở đi tới cục cảnh sát sau khi, lập tức hỏi dò Diệp Tầm Hoan ở nơi đó, khi biết được Diệp Tầm Hoan đang tra hỏi thất do lâm hồ một người thăm vấn thời điểm, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Mời thần thì dễ tiễn thần khó

Trong phòng thăm vấn, Diệp Tầm Hoan ngồi ở đó mang đặc chất cái ghế bên trên, tát thom ư, đầy mặt thần nhiên tự đắc.

Mà Lâm Hồ nhưng là đầy mặt uất ức quỳ trên mặt đất, tùy ý Diệp Tầm Hoan hai cái chân cho đè ở trên người.

Bị Diệp Tầm Hoan cho hai chân kiêu ở trên người Lâm Hồ, trong nội tâm vừa tràn ngập không dám cùng phẫn nộ, đồng thời cũng không thể làm gì.

Hần Lâm Hồ sao vậy nói ở trong bót cảnh sát cũng coi như là nhân vật có tiếng tăm, nhưng là bây giờ lại bị một tên phạm nhân cho dùng chân kiêu ở trên người không nói, chính mình còn như một cái cáp ba cầu như nhau quỳ ở đó.

Này nếu như truyền đi, nhật hậu hần Lâm Hồ làm sao ở trong bót cảnh sát đặt chân?

Hần không cam lòng, muốn mạnh mẽ giáo huấn Diệp Tầm Hoan, nhưng là chính mình căn bản không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ, nhân gia ba quyền hai chân liền có thể đem chính mình cho thuần sát.

Hần nghĩ muốn đi ra ngoài gọi người đồng thời thu thập Diệp Tầm Hoan, nhưng là Diệp Tầm Hoan căn bản không cho hần cơ hội.

Hần muốn cho Diệp Tầm Hoan một thương, để Diệp Tầm Hoan thường thường viên đạn lợi hại, nhưng là bây giờ hần đồng thời không có mang.

Có thể nói, giờ khắc này Diệp Tầm Hoan chính là một cái đại gia, mà Lâm Hồ nhưng là vị đại gia này một con chó.

Cột kẹt!

Bỗng nhiên, nương theo một tiếng vang giòn, cương chế cửa sắt bị người mở ra, mộc Minh Kiệt mang theo hai cảnh sát từ ngoài cửa đi vào.

Mộc Minh Kiệt cùng hai người cảnh sát này đang nhìn đến trong phòng thăm vấn một màn sau khi nhất thời sửng sốt, trên mặt tràn ngập vẻ kinh ngạc.

Vốn là mộc Minh Kiệt còn lo lắng Diệp Tầm Hoan sẽ bị Lâm Hồ cho đi được hoàn toàn thay đổi, chính mình ngay ngắn lo lắng nên làm sao cho Triệu Vũ sinh bàn giao đây!

Nhưng là ai biết, bây giờ Lâm Hồ dường như một cái cáp ba cầu như nhau quỳ trên mặt đất, bị Diệp Tầm Hoan hai cái chân cho đè ở trên người.

Tình cảnh này cho mộc Minh Kiệt mang đến chấn động thực sự là quá to lớn, Lâm Hồ cái gì thực lực, hần nhưng là rõ ràng, nhưng là bây giờ nhưng dường như một con chó như nhau quỳ trên mặt đất, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Lâm Hồ muốn bắt nạt Diệp Tầm Hoan không được, ngược lại bị Diệp Tầm Hoan cho mạnh mẽ nhục nhã một trận.

Đang nhìn đến mộc Minh Kiệt sau khi, Lâm Hồ bản năng cho rằng mộc Minh Kiệt là biết rõ bản thân mình cháu trai bị đánh, cố ý tới thu thập Diệp Tầm

Hoan, vì lẽ đó lập tức từ dưới đất bò dậy đến, đầy mặt dữ tợn nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Thằng con hoang, ngày hôm nay ta đặc biệt ma không chơi chết người, lão tử chính là người sinh. . ."

Nói xong Lâm Hồ liền hướng về ngai ở trên ghế Diệp Tầm Hoan nhào tới, nhưng là vẫn không có chờ hắn tới gần Diệp Tầm Hoan, liền một cước bị Diệp Tầm Hoan cho đá ra ngoài.

Nhưng lập tức, Lâm Hồ liền làm dáng lần nữa hướng về Diệp Tầm Hoan vồ tới.

Mộc Minh Kiệt thấy thế, vội vàng vung lên lòng bàn tay quay về Lâm Hồ quát tới: "Lâm Hồ, người đặc biệt ma ở làm cái gì?"

Lâm Hồ bị mộc Minh Kiệt một tát này cho hoàn toàn đánh懵, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn mộc Minh Kiệt.

"Mộc cục, hần. . ."

"Lâm Hồ, người thực sự là quá dễ ta thất vọng rồi." Mộc Minh Kiệt trực tiếp lạnh giọng đánh gãy Lâm Hồ mà nói: "Thân là một người cảnh sát, dĩ nhiên muốn đối với người lạm dụng hình phạt riêng, hơn nữa còn là ở ngay trước mặt ta."

"Người thực sự là quá coi trời bằng vung rồi!"

Lâm Hồ triệt để mộng ép, chuyện này. . . Đây là cái gì tình huống?

"Không nên quên người là một người cảnh sát, người quyền lợi là quảng đại nhân dân quần chúng giao cho, người chính là đối xử như thế quảng đại nhân dân quần chúng sao?"

"Mộc cục, ta. . ."

"Từ hôm nay sau này, người rút cho ta về nhà cố gắng tĩnh lại, tĩnh lại." Mộc Minh Kiệt mặt âm trầm sắc nói rằng.

Tê liệt, người muốn chết, đừng đặc biệt ma lôi kéo ta, Triệu Vũ sinh tự mình gọi điện thoại muốn bảo đảm người, há lại là chúng ta có thể đắc tội, người lại vẫn dám ở ngay trước mặt ta động thủ.

Mộc Minh Kiệt mà nói như một đạo sấm rền giống như vậy, ở Lâm Hồ bên tai ong ong trá vang, cứ thế với Lâm Hồ hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ.

Hắn không làm rõ ràng được, đây rốt cuộc là cái gì tình huống?

Không chỉ là Lâm Hồ, liền ngay cả tùy tùng mộc Minh Kiệt đồng thời vào hai cảnh sát cũng là như thế, đầy mặt mộng bức.

Diệp Tầm Hoan nhưng là đánh hần cháu trai, này nếu như dĩ vãng để mộc Minh Kiệt biết rồi, tuyệt đối sẽ đem đối phương cho dẫn vật sống không bằng chết, nhưng là bây giờ. . .

Vừa lúc đó, mộc Minh Kiệt trên mặt mang theo vẻ nhếch nhếch cười: "Diệp thiếu, ngài không có sao chứ?"

Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn ngoài cười nhưng trong không cười, con mắt nơi sâu xa ẩn giấu đi một tia âm trầm mộc Minh Kiệt: "Người là nơi này cục trưởng?"

"Bi nhân mộc Minh Kiệt, là cục cảnh sát cục phó!"

Nói xong mộc Minh Kiệt phảng phất nghĩ đến cái gì giống, lập tức quay về bên cạnh hai cảnh sát quát: "Còn đặc biệt ma ngây ngốc làm gì, còn không thả người."

"Nhưng là, mộc cục. . ."

"Nhưng là cái gì!" Mộc Minh Kiệt mặt âm trầm sắc hỏi: "Lão tử để người thả người!"

Nhìn thấy mộc Minh Kiệt nổi giận, hai người cảnh sát này lập tức đi lên trước, chuẩn bị đem Diệp Tầm Hoan trên tay còng tay cho mở ra, đem Diệp Tầm Hoan cho thả rồi.

Mà vừa lấy lại tinh thần Lâm Hồ khi nghe đến mộc Minh Kiệt muốn thả người sau khi, lần nữa ngây người.

Thả người?

Mộc Minh Kiệt tới nơi này không phải muốn thu thập Diệp Tầm Hoan, mà là muốn thả người?

Nhưng là vẫn không có nhóm hai người cảnh sát này đi tới bên người, Diệp Tầm Hoan liền nói ra: "Không cần, ta cảm giác như vậy rất tốt đẹp."

Diệp Tầm Hoan dài lên tay liếc mắt nhìn trên cổ tay còng tay: "Sống như thế đại vẫn không có mang quá như thế cấp cao đại khí cấp cao vòng tay đây. . ."

Mộc Minh Kiệt khỏe miệng không nhin được co giật hai lần.

Ngươi là cảm thấy cấp cao đại khí cấp cao, nhưng này nếu như bị Triệu Vũ sinh cho nhìn thấy. . .

"Diệp thiếu, chuyện này. . ."

Mộc Minh Kiệt vừa mở miệng, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một đạo tiếng bước chân ầm ập.

Sau một khắc, cửa ra lập tức xuất hiện một đạo thô lỗ bóng người.

Người đàn ông này ăn mặc khéo léo âu phục, vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt sắc bén, làm cho người ta một loại không gian tự uy cảm giác.

Nhìn thấy người đàn ông này sau khi, mộc Minh Kiệt lập tức quay về nam nhân nói: "Triệu bí thư, ngài đã tới!"

Triệu Vũ sống nguội rên một tiếng, có chút không quen ở mộc Minh Kiệt trên người nhìn lướt qua, theo sau chậm rãi đưa mắt rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người: "Ngài là Diệp Tầm Hoan Diệp thiếu chứ?"

"Đúng!"

"Bí nhân Triệu Vũ sinh!"

"Không quen biết!"

Mộc Minh Kiệt mấy người khi nghe đến Diệp Tầm Hoan nói không quen biết sau khi, thân thể nhẫn không ngừng run rẩy một thoáng.

Vị đại gia này đến cùng là thần thánh phương nào a, đối mặt Giang Trung thị người đứng đầu dĩ nhiên thái độ như thế.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mang theo khinh bỉ âm thanh hậu, Triệu Vũ sinh đồng thời không chút tức giận, trái lại một mặt ôn hòa nói ra: "Ta là Giang Trung thị ỷ sách ỷ nhớ!"

Diệp Tầm Hoan trên mặt lập tức lộ ra một đạo hiểu ra vẻ: "Hóa ra là Triệu bí thư a, thất kính thất kính, Triệu bí thư có chuyện gì sao?"

"Diệp thiếu, ta là tới mang ngài đi ra ngoài. . ."

"Ra đi làm gì a!" Diệp Tầm Hoan không chờ Triệu Vũ sinh nói xong, liền ngắt lời hắn: "Ta cảm giác nơi này rất tốt, cho vòng tay mang, trả lại cái ghế tọa. . ."

Triệu Vũ sinh khỏe mắt bấp thối hơi hơi co rút lại một hồi, cười nói: "Diệp thiếu, ngày hôm nay việc này là cái bất ngờ, ngài xem. . ."

"Ta không cảm thấy là bất ngờ!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Triệu bí thư, thời gian đã không còn sớm, mà ngài lại một ngày trăm công ngàn việc, bữa sáng đi về nghỉ ngơi đi, ta ở đây rất tốt!"

Cái gì gọi là mời thần thì dễ tiễn thần khó, thời khắc này Triệu Vũ sinh xem như là biết rồi.

Thế nhưng hắn cũng biết, ngày hôm nay dù như thế nào muốn đem Diệp Tầm Hoan cho làm ra đi, nếu không, hậu quả căn bản không phải hắn có thể chịu đựng!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Không phải các ngươi Mộc gia trêu chọc được

Vị đại gia này đến cùng là thần thánh phương nào, hắn Triệu Vũ Sinh cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng trong tình gọi điện thoại tới không nói, đồng thời liền ngay cả quân đội người cũng gọi điện thoại tới.

Bất kể là chính vẫn là quân, mục đích của bọn họ đều giống nhau, đều là để phóng thích Diệp Tầm Hoan.

Nếu như vị này gia đội ở chỗ này không đi, như vậy hậu quả có thể tưởng tượng được.

Vì lẽ đó khi nghe đến Diệp Tầm Hoan nói cảm giác nơi này rất tốt, trong lòng nhất thời cuống lên, này nếu như không đem hán Diệp Tầm Hoan cho thả ra ngoài, tối hôm nay hán tuyệt đối đủ hán uống một bình!

Trong lúc nhất thời, Triệu Vũ Sinh đem Mộc Như Lâm cho hận hàm răng trực dương, người đặc biệt ma gây sự, hiện tại để một đám người lau cho người cái móng, hơn nữa làm không cẩn thận còn đặc biệt ma muốn liên lụy lão tử.

Nghĩ tới đây, Triệu Vũ Sinh dư quang của khoe mắt chậm rãi nhìn lướt qua Mộc Minh Kiệt, khá là không quen.

"Diệp thiếu, nơi này có cái gì tốt a, ngài nếu như cảm giác cục cảnh sát không sai, không bằng theo ta đi bên trong phòng làm việc uống chén trà. . ."

Mộc Minh Kiệt đang nhìn đến Triệu Vũ Sinh như vậy cầu khẩn nhiều lần cầu này Diệp Tầm Hoan đi ra ngoài, trong lòng không nhịn được khẽ run lên.

Triệu Vũ Sinh nhưng là Giang Trung thị người đứng đầu, hán thời điểm nào từng cầu khẩn nhiều lần đi cầu một người, hơn nữa còn là cầu một cái bị vò vào trong bát cảnh sát người đi ra ngoài đây?

Có thể làm cho Triệu Vũ Sinh như vậy, như vậy chỉ có một cái khả năng, cái này Diệp Tầm Hoan lai lịch to lớn!

"Bên ngoài quá ồn ào, uống trà muốn thanh tĩnh, ta cảm giác nơi này thích hợp nhất uống trà." Diệp Tầm Hoan không mặn không nhạt nói ra: "Triệu bí thư nếu như không có chuyện gì, không bằng chúng ta liền ở ngay đây uống đi?"

Triệu Vũ Sinh khoe miệng không nhịn được co giật một thoáng, vị này gia quả nhiên là khó chơi a, chính là không đi ra ngoài a.

"Diệp thiếu, ta biết một nhà quán trà, tuyệt đối thanh tĩnh, hơn nữa bốn phía cảnh sắc cũng thập phần tú lệ, nếu không chúng ta đi nơi đó uống một chén. . ."

"Đừng đấy, Diệp thiếu, nếu không chúng ta đi ra ngoài trước. . ." Mộc Minh Kiệt cũng gấp bịt phụ họa nói.

Tuy rằng còn không biết Diệp Tầm Hoan đến cùng là cái gì lai lịch, thế nhưng có thể làm cho Triệu Vũ Sinh như vậy cầu khẩn nhiều lần khẩn cầu người, tuyệt đối không đơn giản.

"Nhưng là ta liền yêu thích nơi này, các người nói làm sao đây?" Diệp Tầm Hoan đẩy mặt thật lòng nhìn Mộc Minh Kiệt cùng Triệu Vũ Sinh hai người.

Bất kể là Triệu Vũ Sinh vẫn là Mộc Minh Kiệt, hai người ở nghe được câu này hậu, đều có một loại muốn thổ huyết kích động, vị đại gia này là thật sự muốn lại ở đây a!

"Diệp thiếu. . ."

Mà ngay tại lúc này Diệp Tầm Hoan trên người điện thoại di động vang lên.

Nghe đến chuông điện thoại di động hậu, Diệp Tầm Hoan vội vàng từ trên người mò ra điện thoại di động, theo thói quen nhìn lướt qua điện báo biểu hiện sau khi, liền giờ hai tay lên nhận nghe điện thoại.

"Này. . ."

Diệp Tầm Hoan vừa tiếp cú điện thoại, một đạo phần nộ tiếng gầm gừ lập tức mới có thể thông qua ống nghe truyền vào đến Diệp Tầm Hoan trong tai: "Diệp Tầm Hoan, người tên khôn kiếp, người chết đến cái gì địa phương đi tới!"

"Tại sao gọi điện thoại cho người vẫn luôn không gọi được. . ."

Đối mặt Thu Nhược Hi này dường như Hà Đông sư hồng giống như tiếng gầm gừ, Diệp Tầm Hoan bất đắc dĩ đem điện thoại di động cho bắt được một bên.

Nhìn như tao nhã thoát tục như tiên nữ một dạng Thu Nhược Hi, nhưng nếu là nổi giận lên, gào thét dậy, như thường không thua đàn bà chanh chua!

"Diệp Tầm Hoan, lập tức lập tức cho bốn tiểu thư chạy trở về đến!"

Dứt tiếng, Thu Nhược Hi không cho Diệp Tầm Hoan cơ hội mở miệng liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Nghe trong điện thoại bận rộn thanh, Diệp Tầm Hoan nhất thời há hốc mồm, mẹ nó, này cái gì tình huống, đối với mình rít gào một trận, gào thét một trận, không cho mình cơ hội mở miệng liền kết thúc trò chuyện điện thoại!

Này đặc biệt ma toán chuyện gì, lẽ nào nàng không biết lão tử hiện đang bị giam áp ở trong bát cảnh sát đây, không ra được a!

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan không có mở khóa thanh âm, nhưng Triệu Vũ Sinh cùng Mộc Minh Kiệt hai người khoảng cách Diệp Tầm Hoan tương đối gần, hơn nữa Thu Nhược Hi hầu như là khàn cả giọng quay về Diệp Tầm Hoan gào thét, vì lẽ đó cũng nghe được một chút Thu Nhược Hi, từng cái từng cái ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt tràn ngập vẻ căm giận.

Ở hai người này quái lạ ánh mắt bên dưới, Diệp Tầm Hoan không nhịn được nói ra: "Thảo, xem cái gì xem a, chưa từng thấy lão bà gọi điện thoại răn dạy

lão công a!"

Mộc Minh Kiệt cùng Triệu Vũ Sinh nhất thời thẹn thùng cực kỳ.

Nam nhân khác đều ở bên ngoài quay về tiểu khóa bạn nói khoác vợ của chính mình sao vậy sao vậy nghe lời của mình, nhưng là Diệp Tầm Hoan ngược lại tốt, hoàn toàn đi ngược lại con đường cũ!

"Còn ngây ngốc làm gì, mở cho ta khám công tay a!"

Thu Nhược Hi đột nhiên gọi điện thoại tới quay về hấn gào thét, tuy rằng Diệp Tầm Hoan không biết đến cùng phát sinh chuyện gì, nhưng cư hấn suy đoán việc này hẳn là cùng Thu Thủy Hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng không tránh khỏi có quan hệ.

Phải biết dĩ vãng đối với với Diệp Tầm Hoan có trở về hay không đến, Thu Nhược Hi đều chưa từng có hỏi qua.

Bây giờ đây là lần thứ nhất.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Mộc Minh Kiệt cùng Triệu Vũ Sinh hai người sửng sò, lập tức nói ra: "Diệp thiếu, ngài đồng ý đi ra ngoài?"

"Sao vậy, người không muốn nhường ta đi ra ngoài a?" Diệp Tầm Hoan thập phần tao tức giận liếc mắt nhìn Triệu Vũ Sinh: "Người nếu như không muốn nhường ta đi, như vậy ta bước thoái mái rồi!"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Triệu Vũ Sinh vội vàng nói: "Thả người, nhanh, nhanh đặc biệt ma cho ta thả người!"

Vị này gia thật vất vả nói ra, nếu như Triệu Vũ Sinh tuyệt đối sẽ không bắt hấn cho lưu lại, trừ phi đầu hấn bị lừa cho đá.

Theo sau, trong phòng thẩm vấn một tên cảnh sát vội vàng đưa tay khảo cho Diệp Tầm Hoan mở ra.

Mở ra công tay sau khi, Diệp Tầm Hoan hoạt động một chút thủ đoạn, ánh mắt không muốn mà có lưu luyến ở trong phòng thẩm vấn nhìn một chút: "Thật đặc biệt ma không nỡ lòng bỏ như thế địa phương thanh nhả!"

"Diệp thiếu nếu như không có chuyện gì, có thể lại đây. . ."

"Được, có cơ hội ta nhất định còn có thể ở đến!" Diệp Tầm Hoan thập phần sáng khoái đồng ý.

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Triệu Vũ Sinh liền hận không thể cho mình hai cái bạt tai, chính mình miệng tiện cái gì, sao vậy nói để hàng này có cơ hội lại đây, tên ôn thần này tốt nhất cả đời đều đừng tới nơi này, đương nhiên chính mình nếu như bị điều đi rồi, như vậy liền tùy ý.

Diệp Tầm Hoan ở đi tới cửa thời điểm, bỗng nhiên vang lên cái gì, nhìn lướt qua Lâm Hồ: "****, phía trên thế giới này có rất nhiều người không phải người có thể trêu chọc được, lần sau đánh bóng điếm con mắt!"

Ngờ tất, Diệp Tầm Hoan cũng không nói thêm nữa cái gì liền hướng về bên ngoài đi đến, mà Triệu Vũ Sinh cùng Mộc Minh Kiệt hai người nhưng là tự mình đem Diệp Tầm Hoan cho đưa ra cục cảnh sát.

Đem Diệp Tầm Hoan cho đưa đi sau khi, Triệu Vũ Sinh thở phào nhẹ nhõm, may mà vị đại gia này nàng dâu bỗng nhiên gọi một cú điện thoại, để hấn trở lại, không phải vậy Diệp Tầm Hoan nếu như thật sự không đi, hấn vẫn đúng là nắm Diệp Tầm Hoan không có bất kỳ biện pháp.

Hiện tại cuối cùng thanh tịnh rồi!

"Triệu bí thư, hấn là cái gì người a?" Mộc Minh Kiệt nhìn thờ một hơi dài nhẹ nhõm Triệu Vũ Sinh hỏi.

Triệu Vũ Sinh lạnh rên một tiếng: "Mộc cục trưởng, các người Mộc gia cái kia ác bá, nếu là lại gây sự, chính các người thu thập hỗn loạn, đừng tưởng rằng hấn có người đại đại biểu lão tử liền rất đáng gờm, là có thể làm xằng làm bậy!"

"Triệu bí thư. . ."

"Phía trên thế giới này, so với hấn lão tử trâu bò nhiều người chính là!" Triệu Vũ Sinh trầm giọng nói: "Cũng không phải các người Mộc gia có thể trêu chọc được!"

Trên một trang giấy

Chương 85: Diệp Tầm Hoan, ta liều mạng với ngươi

Diệp Tầm Hoan ở trở lại Thính Hương Thủy Tạ biệt thự thời điểm đã sắp muốn mười một giờ.

Chính tòa biệt thự tuy rằng đèn hồng sáng rực, nhưng lại có vẻ lạng lẽ.

Điều này làm cho Diệp Tầm Hoan cảm giác mình thật giống đến rồi nhà ma giống như vậy, có loại sờn cả tóc gáy cảm giác.

Rón ra rón rén đi vào biệt thự, Diệp Tầm Hoan phát hiện trong đại sảnh không có một bóng người.

Đèn sáng, lại không người?

Đây là cái gì tình huống?

Coi như là thường ngày đèn sáng Vương mụ cũng sẽ chờ ở bên trong phòng khách a, chớ nói chi là hiện tại Thu Thủy Hân cùng Hạ Hầu Vũ Đồng còn ở đây!

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan trong nội tâm tràn ngập thấp thỏm, dường như làm tắc giống như vậy, rón ra rón rén hướng về đi lên lầu.

Trên lầu cùng dưới lầu như nhau, như trước không có một bóng người, có vẻ lạng lẽ.

Đối mặt tình cảnh này, Diệp Tầm Hoan trong lòng trở nên càng thêm thấp thỏm lên.

Tê liệt, đây rốt cuộc là tình huống gì a?

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan hướng về Thu Nhượng Hi trong phòng đi đến, mới vừa mới vừa đi tới cửa chỉ thấy Hạ Hầu Vũ Đồng không biết từ cái gì địa phương bỗng nhiên xông ra.

"Tầm Hoan..."

Hạ Hầu Vũ Đồng bỗng nhiên mở miệng, dọa Diệp Tầm Hoan một cái, bản năng quay đầu nhìn lại.

Đang nhìn đến Hạ Hầu Vũ Đồng sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt lập tức lộ ra một đạo nụ cười: "Mẹ, ngài vẫn không có nghỉ ngơi chứ?"

"Cha ngươi để ta nhìn ngươi một chút về có tới không." Hạ Hầu Vũ Đồng ngữ khí ôn nhu như mặt nước quay về Diệp Tầm Hoan nói ra: "Nếu trở về liền thành, nghỉ sớm một chút đi!"

Nói xong Hạ Hầu Vũ Đồng liền muốn xoay người trở về phòng.

Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức nói: "Mẹ, cái kia thật không tiện a, ta làm thời gặp phải một ít chuyện..."

"Không có chuyện gì!" Hạ Hầu Vũ Đồng cười lắc đầu, biểu thị có thể lý giải nói ra: "Người trẻ tuổi nên bận bịu một ít, được rồi, bữa sáng đi nghỉ ngơi đi!"

Dứt tiếng, Hạ Hầu Vũ Đồng liền trực tiếp trở về phòng của mình.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng là ở Diệp Tầm Hoan vì đó thở một hơi dài nhẹ nhõm thời điểm, Thu Nhượng Hi trong phòng ngủ cửa phòng bỗng nhiên từ bên trong cho mở ra.

Sau một khắc, mặc một bộ chất liệu tơ áo ngủ Thu Nhượng Hi xuất hiện ở Diệp Tầm Hoan trong tầm mắt.

Giờ khắc này Thu Nhượng Hi hai con mắt hàm sát, đầy mặt không quen nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, thời khắc này Diệp Tầm Hoan phỏng chừng đã xuống Địa ngục.

"Lão bà, ngươi vẫn không có nghỉ ngơi a!" Diệp Tầm Hoan quay về Thu Nhượng Hi vẫy vẫy tay, cười hi hi nói rằng.

Diệp Tầm Hoan lời mới vừa dứt, Thu Nhượng Hi lập tức đuổi ra tay ngọc nhỏ dài đem đứng ở cửa ra Diệp Tầm Hoan kéo tới.

"Lão bà, ta biết ngươi muốn, nhưng đừng có gấp a, một buổi tối còn sớm lắm..."

"Ta muốn giết ngươi!" Thu Nhượng Hi vô cùng phẫn nộ nhìn chằm chằm Diệp Tầm Hoan: "Diệp Tầm Hoan, ngươi đến cùng ý gì?"

"Cái gì ta ý gì?" Diệp Tầm Hoan đầu óc mơ hồ nhìn Thu Nhược Hi nói.

"Trước ngươi ra sao ta mặc kệ ngươi, cũng không muốn quản ngươi." Thu Nhược Hi hai con mắt muốn phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan từng chữ từng câu nói ra: "Thế nhưng hiện tại ba mẹ ta ở chỗ này đây, phiền phức ngươi sau này khiếm tốn một chút thành sao?"

Thu Nhược Hi ôm tai trong thanh âm tràn ngập vô tận cảm giác mát mẻ, ở thêm vào cái kia muốn phun lửa con mắt, để Diệp Tầm Hoan có loại băng hỏa lưỡng trọng thiên cảm giác.

"Cái kia ta ngày hôm nay có việc..."

"Có việc?" Thu Nhược Hi lạnh rên một tiếng: "Ngươi có thể có chuyện gì?"

"Tán gái hay là đi quán bar?"

Đây chính là Diệp Tầm Hoan ở Thu Nhược Hi trong lòng hình tượng.

"Ta..."

Diệp Tầm Hoan mới vừa muốn mở miệng giải thích cái gì, liền trực tiếp bị Thu Nhược Hi cắt đứt nói: "Ngươi có biết hay không, ngày hôm nay mẹ chuẩn bị một bàn phong phú bữa tối, nhưng là ngươi ngược lại tốt, không trở lại cũng coi như, thậm chí ngay cả điện thoại đều không đánh, hơn nữa gọi điện thoại cho ngươi vẫn luôn không cách nào chuyển được?"

"Ngươi nói, ngươi đây là muốn nháo như vậy?"

Nhắc lên việc này, Thu Nhược Hi chính là đầy bụng hỏa, Hạ Hầu Vũ Đồng ngày hôm nay thu xếp nửa ngày, cố ý chuẩn bị một bàn phong phú bữa tối, hơn nữa Thu Thủy Hàn còn mở ra bình rượu, sẽ chờ Diệp Tầm Hoan trở về, cùng nhau ăn cơm, thuận tiện cùng Thu Thủy Hàn uống hai chén.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng thiên thiên chưa có trở về, hơn nữa cũng không có một cú điện thoại nói cho bọn họ biết.

Cảnh này khiến Thu Nhược Hi ba người trực tiếp đợi được sắp tới hơn mười giờ thời điểm mới ăn cơm.

Đối mặt hùng hổ dọa người Thu Nhược Hi, Diệp Tầm Hoan tự biết đuối lý, cũng không có cùng Thu Nhược Hi cãi vã, dường như phạm tội học sinh tiểu học giống như vậy, yên tĩnh đứng ở nơi đó!

"Ngươi không phải rất có thể nói sao?" Thu Nhược Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan trở nên trầm mặc hậu, lần nữa nói ra: "Ngày hôm nay sao vậy không giải thích, không nói?"

"Nói rồi ngươi lại không tin, ta còn làm gì lãng phí miệng lưỡi." Diệp Tầm Hoan một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng đáp nhìn Thu Nhược Hi.

Nhìn Diệp Tầm Hoan này tám lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng đáp, Thu Nhược Hi chỉ cảm giác lá phổi của chính mình đều phải nhanh bị tức đến phát nổ.

Nàng Thu Nhược Hi đòi trước đây là tạo cái gì nghiệp a, đời này dĩ nhiên gặp được rồi như thế một cái cực phẩm lão công a!

"Lẽ nào ngươi liền không có bất kỳ phụ tội cảm sao?" Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

"Ta tại sao phải có phụ tội cảm?" Diệp Tầm Hoan hỏi ngược lại: "Lại nói, mẹ vừa còn nói người trẻ tuổi bận bịu điểm rất bình thường!"

"Ngươi..."

"Ba mẹ đều không có nói ta cái gì, ngươi ngược lại không để yên không còn kéo!"

"Diệp Tầm Hoan, ngươi..."

"Có phải là lại phát hiện, ta thật sự rất có năng lực nói?"

"Ngươi thật sự rất vô liêm sỉ!"

"Cảm ơn khích lệ, sau này ta biết càng thêm nỗ lực."

"Ngươi..."

Thu Nhược Hi hít một hơi thật sâu, nỗ lực đem lửa giận của chính mình cho đè xuống, nàng sợ chính mình ở đây dạng cùng Diệp Tầm Hoan nói tiếp sẽ không nhận được động thủ.

Cật lực điều chỉnh một thoáng tâm tình của chính mình hậu, Thu Nhược Hi lần nữa mở khốc nói ra: "Diệp Tầm Hoan, ta vẫn là trước câu nói kia, ta mặc kệ ngươi trước đây cái gì đáng về, thế nhưng ba mẹ ta ở thời điểm, hi vọng ngươi có thể cho ta khiếm tốn một chút!"

"Được!" Diệp Tâm Hoan không chút do dự đồng ý.

Nhìn thấy này tiện nghi lão công như vậy nề tình, Thu Nhược Hi xem như là thờ phào nhẹ nhõm, thế nhưng sau một khắc, Diệp Tâm Hoan suyết chút nữa đem nàng cho tức giận thổ huyết.

"Cái kia sau này ngươi cùng Tô Cô Yên chuyện hợp tác đừng phiền phức ta..."

Nghe được Diệp Tâm Hoan mà nói hậu, Thu Nhược Hi nhất thời trừng lớn hai con mắt, ở Diệp Tâm Hoan trên người mạnh mẽ oan đến oan đi.

"Ngươi đang uy hiếp ta?"

"Không phải, ta chỉ là ở trình bày một sự thật mà thôi." Diệp Tâm Hoan vẻ mặt thành thật mà lại nghiêm túc nói: "Ba mẹ ở, ngươi muốn để ta về sớm một chút, có thể vạn nhất Tô Cô Yên tìm ta đây?"

"Lại nói, như ca như thế soái người, chính ta xem chính mình cũng trên hỏa nam nhân, Tô Cô Yên buổi tối ước ta không phải không thể nào."

Nói xong Diệp Tâm Hoan làm một cái tự nhận là thập phần phong tao thủ thế, vậy thì là nhẹ nhàng gảy một thoáng tóc.

Thu Nhược Hi xem như là ở một lần đã được kiến thức Diệp Tâm Hoan vô liêm sỉ.

Nàng Thu Nhược Hi có thể chụp lại bộ ngực bảo đảm, không đúng, Thu Nhược Hi có thể chụp lại meo meo bảo đảm, Diệp Tâm Hoan tuyệt đối là nàng này hơn hai mươi năm tới gặp quá vô sỉ nhất, không biết xấu hổ mà lại cực kỳ tự yêu mình nam nhân.

Phảng phất toàn thế giới người phụ nữ đều muốn vây quanh hán chuyển giống.

Đáng tiếc, Thu Nhược Hi không biết Diệp Tâm Hoan cùng Tô Cô Yên qua lại, không phải vậy tuyệt đối sẽ không có loại ý nghĩ này.

"Trừ phi Tô Cô Yên mất bị mù, mới sẽ ước ngươi!"

"Ngươi không đều gả cho ta..."

"Diệp Tâm Hoan, ta liều mạng với ngươi rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Huỳnh đệ phân kỳ

Ánh mặt trời sáng rỡ từ phía chân trời chiếu nghiêng xuống, chiếu vào người trên người làm cho người ta một loại nóng bỏng cảm giác nóng rực, thế nhưng Giang Trung thị vũ cảnh tổng trong bệnh viện phòng làm việc của viện trưởng bên trong, hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy thấy lạnh cả người, cái kia sự lạnh lẽo phảng phất sâu tận xương tủy giống như vậy, làm cho cho bọn họ cả người tóc gáy đứng lên!

Loại này quý dị bầu không khí đã duy trì gần thời gian nửa tiếng, ở này trong vòng nửa giờ, không có một người mở miệng, sắc mặt của mọi người toàn bộ đều có vẻ thập phần âm trầm!

Liên ở một canh giờ trước, Mộc gia một người làm, đột nhiên ở trong viện phát hiện Mộc Như Lâm

Mộc Như Lâm bị phát hiện thời điểm, khắp toàn thân đã hoàn toàn bị máu tươi cho nhuộm đỏ, có vẻ vô cùng thâm, nếu như không phải còn có yếu ớt hô hấp, chỉ sợ sẽ làm cho người cho rằng Mộc Như Lâm đã chết rồi!

Mộc Hoàng Văn đang nhìn đến con trai của chính mình cái kia nửa chết nửa sống đáng vẻ, sắc mặt lúc này trở nên âm trầm mà lại dữ tợn lên.

Ngày hôm qua hắn vừa cho Tiểu Cửu đánh một cái ức, cho rằng như vậy Tiểu Cửu có thể bình an đem Mộc Như Lâm cho thả lại đến, nhưng là ai biết Tiểu Cửu dĩ nhiên đem hắn cho dẫn vật không chút nào người dạng.

Nhất là để Mộc Hoàng Văn khiếp đảm chính là, Mộc Như Lâm thời điểm nào bị người cho ném đến Mộc gia, tại sao không có ai phát hiện?

Mộc gia ở trên sông thị chính là danh môn vọng tộc, trong nhà có không ít bảo tiêu, nhưng là nhưng mạnh mẽ không có một người phát hiện Mộc Như Lâm là thời điểm nào bị người cho ném trở về.

Cho tới hôm nay buổi sáng mới bị người cho trả lại.

Tiểu Cửu, Tiểu Cửu!

Thời khắc này, Mộc Hoàng Văn đem hân cho hận nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể lập tức đem Tiểu Cửu cho nát tan thì vạn đoạn, hận không thể đối với Tiểu Cửu rút gân lột da phương giải mỗi hận trong lòng.

Sau khi, ngay đầu tiên Mộc Hoàng Văn liền để mang con trai của chính mình cho đưa đến trong bệnh viện!

Không biết quá bao lâu, viện trưởng cửa phòng làm việc bỗng nhiên từ bên ngoài bị đẩy ra.

Mộc Như Lâm mẫu thân Ngô Hải Cầm đang nhìn đến viện trưởng từ đi tới hậu, bá một thoáng từ trên ghế đứng lên, khóc tang chạy đến viện trưởng mặt trước, kéo lại viện trưởng quần áo tay áo, đẩy mặt căng thẳng mà lại lo lắng hỏi: "Con trai của ta ra sao?"

Nghe được Ngô Hải Cầm mà nói hậu, Vạn Giai Ninh sắc mặt của viện trưởng trở nên hơi khó coi lên: "Không có cái gì nguy hiểm đến tính mạng, nhưng . ."

"Nhưng cái gì?"

Vạn Giai Ninh trầm ngâm chốc lát, sau đó thể dài nhẹ nhẹ một tiếng nói: "Nhật hậu hân có thể sẽ ở xe lăn vượt qua một đời!"

Vạn Giai Ninh câu nói này như một đạo sấm sét giữa trời quang giống như vậy, chấn động nàng Ngô Hải Cầm sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch như tờ giấy, hai con mắt tròn lớn tròn trịa, đẩy mặt không thể tin tưởng.

Vạn Giai Ninh câu nói này hậu, hoàn toàn bằng là cho Mộc Như Lâm tuyên án tử hình.

Mộc Như Lâm nhưng là Mộc gia thiếu gia, luôn luôn muốn gió có gió muốn mưa có mưa, nhưng là nhật hậu muốn ở xe lăn vượt qua, này không phải muốn mạng của hân là cái gì?

"Không thể, sao có thể như vậy, con trai của ta sao có thể như vậy sẽ ở xe lăn độ sống hết đời. . ."

Vạn Giai Ninh nhìn như giống như người điên rít gào Ngô Hải Cầm trong lòng không nhịn được thở dài một tiếng.

Hân cũng đứng người phụ, hân có thể lý giải giờ khắc này Ngô Hải Cầm tâm tình!

"Ta đã triệu tập bệnh viện tất cả ngoại khoa chuyên gia, đại gia vẫn cho rằng mộc thiếu nửa đời sau muốn ở xe lăn vượt qua!"

Đối với này, Vạn Giai Ninh trong nội tâm nhưng là thập phần chấn động.

Mộc Như Lâm là ai, vậy cũng là Mộc gia công tử a, ở toàn bộ Giang Trung thị đều là một bá, hoặc là nói Thiên lão đại, lão nhị, hân Mộc Như Lâm lão tam đều không quá đáng.

Bây giờ đem Mộc Như Lâm cho thuê xe giống như chó chết, hơn nữa còn đứt đoạn mất chân của hân, để hân hậu nửa đời đều muốn ngồi ở xe lăn, đây rốt cuộc là ai làm?

Lẽ nào hân liền không sợ Mộc gia điên cuồng trả thù sao?

Vẫn mặt âm trầm trầm mặc Mộc Như Lâm khi nghe đến Vạn Giai Ninh mà nói hậu, lập tức âm trầm nói ra: "Tiểu Cửu, người lại dám gây ta chân của con trai, ta nhất định phải làm cho người trả giá thật lớn!"

"Ta đòi mạng hân!" Ngô Hải Cầm đỏ mắt lên, sắc bén quát.

Vạn Giai Ninh khi nghe đến lời của hai người hậu, trong lòng khẽ run lên.

Tiểu Cửu?

Lẽ nào đứt đoạn mất Mộc Như Lâm hai chân chính là Giang Trung thị danh tiếng tối vương, vô số người muốn kết giao Tiểu Cửu ca?

Nếu như là Tiểu Cửu ca, như vậy Vạn Giai Ninh sẽ không có như vậy bất ngờ.

Tiểu Cửu hiện tại danh tiếng rất lớn, hơn nữa ra tay cũng đúng thập phần tàn nhẫn.

Nghe được Mộc Hoàng Văn lời của hai người hậu, một bên Mộc Minh Kiệt lập tức lạnh rên một tiếng, sau đó liếc mắt nhìn Vạn Giai Ninh, ra hiệu để hân đi ra ngoài trước.

Vạn Giai Ninh ở đọc hiểu Mộc Minh Kiệt ánh mắt hậu, liền trực tiếp rời đi.

Nhìn thấy Vạn Giai Ninh rời đi sau khi, Mộc Minh Kiệt liền mở miệng nói: "Đại ca, đại tẩu, ta khuyên các người tốt nhất không nên vọng động, Tiểu Cửu có thể không phải lớn một cách bình thường lão, hơn nữa các người người biết Tiểu Cửu tại sao muốn đổi phò Như Lâm sao?"

"Tại sao?"

"Tại sao ta không rõ ràng, thế nhưng ta có thể nói cho người, ngày hôm qua bắt cảnh sát chúng ta bắt được một người tên là Diệp Tâm Hoan nam nhân, nhưng là Triệu Vũ Sinh nhưng tự mình đến cục cảnh sát, cầu khẩn nhiều lần cầu hãn đi ra ngoài."

"Ý gì?"

"Diệp Tâm Hoan chính là cùng Như Lâm phát sinh xung đột hậu mới bị vồ vào đi." Mộc Minh Kiệt tăng tăng nói ra: "Mà sau khi, Như Lâm liền bị Tiểu Cửu cho bắt đi, người cảm giác đây là một cái trùng hợp sao?"

Là trùng hợp sao?

Mộc Hoảng Văn không ngốc, hãn trong nháy mắt liền rõ ràng con trai của chính mình sợ dĩ sẽ bị Tiểu Cửu cho thuê xe nửa chết nửa sống khả năng cùng cái này gọi là Diệp Tâm Hoan nam nhân có quan hệ.

"Ý của người là cái này gọi là Diệp Tâm Hoan nam nhân?"

"Đại ca, Tiểu Cửu quật khởi sau khi, người có thể từng gặp hãn đối với người nào như vậy đề bụng?" Mộc Minh Kiệt hỏi một đằng trả lời một nẻo nói: "Hơn nữa ngày hôm qua Triệu Vũ Sinh nhận được trong tỉnh gọi điện thoại tới, đồng thời còn có quân đội điện thoại!"

"Ta không biết những người này gọi điện thoại chỉ là vì Diệp Tâm Hoan vẫn là Tiểu Cửu, nhưng ta biết bất kể là người nào, đều không phải chúng ta Mộc gia có thể đắc tội lên!"

"Nếu như là Diệp Tâm Hoan, người động Tiểu Cửu, hai người nếu là thật có cái gì quan hệ, như vậy hãn nhất định sẽ ngồi yên không để ý đến, phản chi, nếu như người động Tiểu Cửu, mà Tiểu Cửu phía sau có cổ thế lực khổng lồ, tương tự sẽ nghiền ép chúng ta Mộc gia, người người này đại đại biểu vị trí đều sẽ đến cùng, ta người cục trưởng này chỉ sợ cũng phải theo xong đời!"

"Lẽ nào người liền để ta như thế nhẫn nhịn?"

"Người có thể không đành lòng!" Mộc Minh Kiệt thần nhiên nói: "Nhưng ta biết thoát ly Mộc gia, từ hôm nay sau này Mộc gia cùng ta không có chút quan hệ nào, người cũng không còn là đại ca ta, chuyện của người cũng cùng không có chút quan hệ nào!"

Mộc Minh Kiệt cùng Mộc Hoảng Văn làm mấy chục năm huynh đệ, biết rõ Mộc Hoảng Văn tính khí, nhưng là vào lúc này, hãn tuyệt đối không thể cùng Mộc Hoảng Văn đứng ở một cái chiến tuyến tiến lên!

Bởi vì hãn cũng có nhà, có vợ con, hãn nhất định phải vì chính mình cân nhắc.

Hơn nữa bất kể là Tiểu Cửu vẫn là Diệp Tâm Hoan bọn họ đều không biết gì cả, phải biết phía trên thế giới này không biết mới là nguy hiểm nhất!

"Người. . ."

"Đại ca, kỳ thực Như Lâm bây giờ tao đại nạn này, cũng không phải là không có cái gì chỗ tốt!"

"Mộc Minh Kiệt người ý gì?" Ngô Hải Cầm cảm tức Mộc Minh Kiệt nói.

"Như Lâm cái gì đạo đức, chúng ta đều rõ ràng, nếu như vẫn tiếp tục như vậy, toàn bộ Mộc gia đều sẽ bị bắt đồ!" Mộc Minh Kiệt như thực chất nói ra: "Hiện tại cuối cùng cũng coi như có thể làm cho hãn thành thật rồi!"

"Mộc Minh Kiệt, người. . ."

"Đại tẩu, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi." Mộc Minh Kiệt cho mình nhen lửa một cái thẹn ư nói ra: "Xem ở huynh đệ chúng ta như thế nhiều năm mức này, ta ở nói cho người một chuyện, Khang Văn Viễn đệ đệ đã từng cũng bị cái này Diệp Tâm Hoan cho đánh qua, thế nhưng Khang Văn Viễn nhưng không có trả thù, Khang Văn Viễn cái gì người, chúng ta đều rõ ràng!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dich Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Gia súc có phải là bắt nạt người

Diệp Tầm Hoan dường như thường ngày, phảng phất chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

Ở đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn sau khi, Diệp Tầm Hoan liền nhìn thấy Đường Vũ Nhu yên tĩnh tọa ở trước bàn làm việc, hai tay nâng quai hàm, hai con mắt chỗ trống mà lại vô thần.

Liền ngay cả Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi tới, Đường Vũ Nhu đều không có một chút nào phát hiện.

Nhìn Đường Vũ Nhu viền mắt hăm sâu, sắc mặt có chút tiêu tụy đáng đáp, Diệp Tầm Hoan đi từ từ đến Đường Vũ Nhu bên người, cười ha hả nói: "Mỹ nữ, là đang nhớ ta sao?"

Ngạc nhiên nghe được Diệp Tầm Hoan âm thanh, Đường Vũ Nhu đột nhiên đánh một cái giạt mình phục hồi tinh thần lại.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, Đường Vũ Nhu cái kia hồn bay phách lạc đáng đáp nhất thời biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó một bộ trước nay chưa từng có vẻ kích động, đồng thời một cái từ làm công trên ghế đứng dậy, đem Diệp Tầm Hoan cho ôm lấy.

Tối ngày hôm qua Diệp Tầm Hoan bị cảnh sát cho mang đi sau khi, Đường Vũ Nhu trong nội tâm nhưng là tràn ngập thấp thỏm cùng bất an, vì thế nàng cố ý đi tìm Tiểu Cửu.

Sau khi Tiểu Cửu nói cho nàng Diệp Tầm Hoan đã không sao rồi, đã bị từ trong bót cảnh sát tung ra ngoài, làm cho nàng về nhà.

Thế nhưng trong nội tâm nàng như trước có chút mất mát, hoặc là bất an.

Bởi vì nàng không có nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, không biết Tiểu Cửu là ở dùng lời nói dối có thiện ý lừa dối nàng, vẫn là nói chính là thật sự.

Vì thế nàng Đường Vũ Nhu mất ngủ.

Từ trước tới nay lần thứ nhất mất ngủ, hơn nữa còn là vì một cái chỉ nhận thức mấy ngày nam nhân mà mất ngủ.

Một buổi tối, Đường Vũ Nhu đều đang nghĩ, Diệp Tầm Hoan đến cùng làm sao, có hay không chuyện gì, ở trong bót cảnh sát có hay không tao ngộ đánh đập?

Tuy rằng thời đại này là một cái pháp luật xã hội, nhưng này cái gọi là pháp luật dù sao đối với bình dân bách tính càng ước hẹn hơn buộc lực, đối với với chân chính quyền quý, chỉ có thể cười ha ha.

Hiển nhiên, ở Đường Vũ Nhu trong lòng Mộc gia chính là quyền quý.

Diệp Tầm Hoan thuê xe là Mộc Như Lâm, Mộc gia sẽ dùng tay sao?

Cho dù Tiểu Cửu đứng ra, e sợ cũng ít không một trận đánh chứ?

Cảnh này khiến Đường Vũ Nhu bắt đầu lo lắng Diệp Tầm Hoan thương có nặng hay không, có quan trọng không!

Bị Đường Vũ Nhu như thế một ôm, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên sững sốt, có chút không thể tin được nhìn trong lòng giai nhân.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Đường Vũ Nhu dĩ nhiên sẽ ôm hắn, hơn nữa còn ôm như thế chết.

Diệp Tầm Hoan luôn luôn không phải cái gì người tốt, tuy rằng mới vừa lúc mới bắt đầu bị Đường Vũ Nhu cho ôm lấy, Diệp Tầm Hoan sững sốt, nhưng lập tức liền phục hồi tinh thần lại, đưa tay ra nhẹ nhàng đánh Đường Vũ Nhu vai nói ra: "Sao vậy?"

Đường Vũ Nhu không nói gì, liền như vậy ôm thật chặt lấy Diệp Tầm Hoan, phảng phất ôm Diệp Tầm Hoan, nàng liền nắm giữ toàn thế giới!

"Có cái gì thoải, ta có thể trước tiên buông ra ta lại nói sao?"

Bị một đại mỹ nữ cho ôm, tuyệt đối là bất kỳ nam nhân tha thiết ước mơ sự tình, có thể vậy cũng muốn phân địa điểm a.

Đây chính là ở công ty, hơn nữa còn là hắn Diệp Tầm Hoan lão bà công ty.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhược Hi là phu thê quan hệ, hơn nữa chỉ còn trên danh nghĩa, nhưng ta cũng phải chú ý điểm ảnh hưởng đúng hay không?

Vạn nhất chính mình cái kia tiện nghi lão bà tức giận cho Đường Vũ Nhu làm khó dễ làm sao đây?

Đương nhiên nếu như đổi chỗ khác mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan tuyệt đối sẽ không nói như vậy, ngược lại, hắn cũng sẽ đem Đường Vũ Nhu cho ôm vào trong ngực.

Dù sao có tiện nghi không chiếm, đó là khôn kiếp, không phải sao?

Huống chi Đường Vũ Nhu cái kia ngạo nhân Thánh nữ phong đề ép ở Diệp Tầm Hoan ngực, còn rất thoải mái đây?

"Mỹ nữ, ngươi có thể trước tiên buông ra ta sao, ngươi trước ngực hai toà núi ép ta sắp không thở nổi rồi!" Diệp Tầm Hoan nho nhỏ trêu chọc một cái trong lòng Đường Vũ Nhu.

Lần nữa nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Đường Vũ Nhu có chút không muốn chậm rãi buông ra Diệp Tầm Hoan, hai con mắt nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan,

"Ngươi không sao chứ?"

"Ngươi xem ta như là có chuyện gì sao?" Diệp Tầm Hoan đương nhiên biết Đường Vũ Nhu hỏi chính là cái gì, khẽ cười một tiếng nói ra: "Đúng là ngươi, sao vậy ngày hôm qua không có nghỉ ngơi tốt sao, xem ngươi này mắt tối..."

"Ngày hôm qua ngươi..."

"Ngày hôm qua a, đã không sao rồi, ngươi yên tâm đi!" Diệp Tầm Hoan ánh mắt có chút cân nhắc ở Đường Vũ Nhu trên người qua lại nhìn quét lên: "Sao vậy ngươi ngày hôm qua sẽ không thấy ta tiến vào cục cảnh sát, một đêm ngủ không được ngon giấc chứ?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Đường Vũ Nhu phảng phất một cái tắc bị người cho bắt được giống như vậy, tinh xảo gò má bên trên chậm rãi hiện lên hai mảnh ửng đỏ về.

"Ta mới không có đây!" Đường Vũ Nhu không dám nhìn tới Diệp Tầm Hoan con mắt, cúi đầu nói rằng.

"Thật sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt cân nhắc nhìn Đường Vũ Nhu nói: "Ngươi có phải là thích ta chứ?"

"Nào có!" Đường Vũ Nhu vội vàng phủ nhận nói.

Nhưng thời khắc này, Đường Vũ Nhu nhịp tim bắt đầu không bị khống chế gia tốc lên, trong lòng phảng phất có một con nai con ở hoành xông lên loạn va bình thường.

Nàng yêu thích Diệp Tầm Hoan sao?

Nàng cũng không biết.

Nàng chỉ biết mình đối với Diệp Tầm Hoan phảng phất sản sinh một luồng không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm.

Sở dĩ sẽ như vậy, hoàn toàn chỉ là vì Diệp Tầm Hoan hai lần giúp nàng ra mặt.

Lần thứ nhất là Khang Hoài Viễn, lần thứ hai chính là Mộc Như Lâm.

Nàng Đường Vũ Nhu sống như vậy lớn, tuy rằng từng có không ít người theo đuổi, thế nhưng từ không có bất kỳ người đàn ông nào chịu như vậy vì nàng, không ủy khuất quyền quý mà ra mặt.

Hắn Diệp Tầm Hoan là cái thứ nhất!

"Thật không có?"

"Không có!"

"Vậy ngươi tại sao ôm lấy ta a?" Diệp Tầm Hoan cười tủm tỉm nói ra: "Hơn nữa tối ngày hôm qua ngươi còn đi tìm Tiểu Cửu chứ?"

"Ta..."

"Mẹ nói, lừa người không phải là con ngoan nha!"

Đường Vũ Nhu sắc mặt trở nên càng thêm hồng hào lên, dường như uống tửu giống như vậy, diễm lệ thoát tục mà lại có vẻ đặc biệt xinh đẹp!

Nhìn Đường Vũ Nhu này tám thẹn thùng nhưng lại, Diệp Tầm Hoan không nhịn được tim đập thành thịch.

Nữ nhân này thật đặc biệt ma vẻ đẹp, so với mình nhà bà lão kia môn tốt lắm rồi.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan muốn lần nữa trêu ghẹo Đường Vũ Nhu thời điểm, cửa phòng làm việc đột nhiên bị người không hề triệu cho đẩy ra.

Sau một khắc, một người mặc màu xám nghề nghiệp trang phục nữ nhân từ bên ngoài đi vào.

Màu xám nghề nghiệp trang phục đem nữ nhân cái kia nổi bật thân thể cho bao vây lồi lõm có hứng thú, hẹp quần bên dưới lộ ra trắng như tuyết mê người

bấp đầu, dự người nhất vẫn là trước ngực cái kia khiến người ta huyết dịch bành trướng no đủ Thánh nữ phong, bị bên trong áo sơ mi trắng banh quá chặt chẽ.

Vốn là nghĩ phải cố gắng cùng Đường Vũ Nhu trên chọc một thoáng Diệp Tầm Hoan, bị người cho đột nhiên quấy rối, trong lòng khó chịu tới cực điểm, lập tức quay đầu hướng về cửa ra nhìn tới.

Nhất thời choáng váng.

Chỉ thấy Tần Mộ Ca hai con mắt hàm sát, có chút không quen ở Diệp Tầm Hoan trên người oan đến oan đi.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tần Mộ Ca sau, hơi sững sờ, nữ nhân này không có chuyện gì không cố gắng chờ ở văn phòng, tới nơi này làm gì?

Lẽ nào nàng biết mình ở cùng Đường Vũ Nhu điều / tình, cố ý đến làm phá hoại sao?

Dù sao Tần Mộ Ca bị hấn Diệp Tầm Hoan cho ngu quá.

Lấy Diệp Tầm Hoan đối với nữ nhân hiểu rõ, phụ nữ đều là thập phần hẹp hòi, đặc biệt là đối với cùng nàng ngủ quá nam nhân, tuyệt đối xem không đối phương cùng nữ nhân khác ám muội không rõ.

Nếu để cho Tần Mộ Ca biết Diệp Tầm Hoan ý nghĩ trong lòng, không biết có thể hay không một cái nước ga mặn phun chết hấn!

Nhìn gò má tràn ngập đỏ ửng Đường Vũ Nhu, Tần Mộ Ca mặt lạnh hỏi: "Vũ Nhu, cái này gia súc có phải là bắt nạt người?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Tô Cô Yên muốn tới

Giờ khắc này Đường Vũ Nhu đầy mặt e thẹn thái độ, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là cười tủm tỉm đáng ghét, rất khó không khiến người ta liên tưởng đến cái gì.

Huống chi Đường Vũ Nhu nhưng là thuộc về cô gái ngoan ngoãn loại này người, đến nỗi Diệp Tầm Hoan, Tần Mộ Ca không biết, thế nhưng thường thường đi phao đi, hơn nữa còn ước / pháo, đồng thời đem pháo / hữu pháp tắc mờ môn thanh toán xong, vách cheo leo không phải cái gì tốt điều.

Vì lẽ đó đang nhìn đến Đường Vũ Nhu này tám e thẹn thái độ hậu, làm cho Tần Mộ Ca bản năng cho rằng Diệp Tầm Hoan bắt nạt Đường Vũ Nhu.

Sau một khắc, Tần Mộ Ca một cái bước xa liền đến Đường Vũ Nhu bên người, đem Đường Vũ Nhu cho hộ ở sau người, dường như gà mái đem chính mình gà tẻ bảo vệ lên giống như vậy, nộ tức tới nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Vũ Nhu, người cho ta nói, có phải là con này gia súc bắt nạt người, không cần sợ hãi, ta làm cho người chủ!"

Nhìn thấy Tần Mộ Ca này tám hưng bình vẫn tội, muốn đem chính mình cho vô tình chém giết đáng ghét, Diệp Tầm Hoan trong nội tâm tràn ngập không nói gì, tê liệt, chính mình là loại kia bắt nạt tiểu cô nương người sao?

"Tần tổng, người con mắt kia nhìn thấy ta bắt nạt Đường bộ trưởng!" Diệp Tầm Hoan đầy mặt lười biếng nhìn Tần Mộ Ca nói rằng.

Tần Mộ Ca lạnh rên một tiếng: "Người không có bắt nạt sao?"

Nói xong Tần Mộ Ca nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Vũ Nhu, người nói, hấn bắt nạt người không có?"

Tuy rằng Đường Vũ Nhu hiện tại là giám sát bộ trưởng không giả, nhưng bởi vì vừa mới lên nhậm chức, hơn nữa tính cách gây ra duyên cớ, cho dù ngồi lên rồi long ý, cũng không chút nào hoàng thượng đáng vẻ.

Này không, Tần Mộ Ca đột nhiên xuất hiện cùng chất vấn, làm cho Đường Vũ Nhu trong lòng nhất thời có chút không biết làm sao.

"Tần... Tần tổng..."

Khi nghe đến Đường Vũ Nhu có chút thanh âm run rẩy hậu, Tần Mộ Ca lập tức nói: "Người không cần sợ hãi, nếu như hấn thật sự bắt nạt người, ta nhất định làm cho người chủ!"

Nói xong Tần Mộ Ca ánh mắt bắt đầu ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan hai mắt.

Thời khắc này, Diệp Tầm Hoan cảm giác mình ở Tần Mộ Ca trong lòng thật giống như bức bách Hi nhi Hoàng Thế Nhân!

"Tần tổng, người hiểu lầm rồi!" Đường Vũ Nhu vội vàng giải thích: "Tầm Hoan không có bắt nạt ta!"

Ngạc nhiên nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Tần Mộ Ca hơi run run, mà Diệp Tầm Hoan trên mặt nhưng là lộ ra một đạo vẻ đắc ý, tựa hồ đang khiêu khích Tần Mộ Ca!

Nhìn Diệp Tầm Hoan khá là đắc ý đáng đáp, Tần Mộ Ca có chút không cam lòng hỏi lần nữa: "Người không cần sợ hãi hân, nếu như hân thật sự bắt nạt người, ta nhất định sẽ làm cho người chủ, để hân chết không có chỗ chôn!"

Đang nói ra chết không có chỗ chôn thời điểm, Tần Mộ Ca hầu như là cắn răng bạc băng đi ra.

Đường Vũ Nhu ở nghe được câu này hậu, vội vàng xua tay nói ra: "Không, không có, Tầm Hoan thật không có bắt nạt ta!"

Diệp Tầm Hoan thấy thế, không nhịn được nói ra: "Ta nói Tần tổng, người có phải là nội tiết mất cân đối, không nhìn nổi những tình lữ khác đứng chung một chỗ liếc mắt đưa tình a?"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Tần Mộ Ca sắc mặt lập tức trở nên âm trầm lên: "Người..."

"Vẫn là nói, công ty có cái gì mình vẫn quy định, cấm chỉ vẫn phòng tình yêu?"

"Không có..."

"Vậy ta cùng Vũ Nhu, chúng ta liếc mắt đưa tình, người thao cái gì tâm a."

Nói xong Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu nói: "Đúng không, Vũ Nhu!"

"Ừm!" Đường Vũ Nhu không chút do dự gật đầu, nhưng lập tức phảng phất ý thức được cái gì giống, vội vàng lắc đầu nói: "Tần tổng, cái kia..."

"Không biết Tần tổng đại giá quang lâm có chuyện gì a?" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói.

Nhìn Diệp Tầm Hoan dương dương tự đắc đáng đáp, Tần Mộ Ca tuy rằng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng là lại không thể làm gì, dù sao Đường Vũ Nhu đều giúp hân nói chuyện, nàng Tần Mộ Ca vẫn có thể nói cái gì!

Tần Mộ Ca lạnh rên một tiếng: "Tìm người!"

"Tìm ta?" Diệp Tầm Hoan ngăn ra: "Người tìm ta làm gì ma?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan phảng phất nghĩ đến cái gì giống, trên mặt nhất thời lộ ra một đạo hiểu ra vẻ: "Ta biết rồi!"

"Người biết rồi cái gì?"

"Người nội tiết mất cân đối, muốn tìm người đàn ông giúp người giải quyết một thoáng." Diệp Tầm Hoan vẻ mặt thành thật mà lại nghiêm túc nói: "Xin lỗi, Tần tổng, này bận bịu bang ta không được người, người mời cao minh khác đi..."

Đường Vũ Nhu khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, mê người miệng nhỏ hơi hơi mở ra, đầy mặt kinh ngạc mà lại không thể tin tưởng nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nếu như nói Thu Nhược Hi ở Hoàng Đồ Tập Đoàn là thiết nương tử, như vậy Tần Mộ Ca chính là Diệt Tuyệt sư thái, không có nàng Tần Mộ Ca không dám diệt người.

Thế nhưng bây giờ Diệp Tầm Hoan nhưng như thế đối với Tần Mộ Ca nói chuyện, lẽ nào hân nghĩ không chết được?

Tần Mộ Ca tinh xảo khuôn mặt xinh đẹp nhất thời mây đen nằm dày đặc, liền phảng phất mưa to gió lớn đến trước trung triệu giống như vậy, âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước!

"Ta biết ta soái, nhưng ta không phải một cái tùy tiện nam nhân..."

"Lão nương đánh chết người cái không biết xấu hổ khôn nạn." Nói xong Tần Mộ Ca liền giương nanh múa vuốt hướng về Diệp Tầm Hoan nhào tới: "Lão nương là một cái tùy tiện nữ nhân sao?"

Nhìn dường như Mẫu Dạ Xoa một dạng Tần Mộ Ca, Diệp Tầm Hoan thật sự rất muốn nói một câu, nếu như người không tùy tiện, làm gì đi phao đi, hơn nữa còn muốn cùng ta ngủ!

Tuy rằng trong nội tâm rất muốn đem câu nói này nói ra, nhưng cuối cùng vẫn là không có nói ra, hiện tại Tần Mộ Ca nhưng là đã đến nổi khủng mức độ,

nếu như hần Diệp Tầm Hoan ở mang câu nói này nói ra, như vậy hoàn toàn là tự tìm đường chết!

Diệp Tầm Hoan trốn ở Đường Vũ Nhu phía sau, không dừng quay về Tần Mộ Ca làm ngoáo ộp, phăng phắt lại nói, có bản lĩnh người bắt được ta a!

Đường Vũ Nhu bị này đột ngột biến hóa, hoàn toàn bị dọa cho phát sợ, trong lúc nhất thời không biết hần là sao vậy đối mặt.

"Diệp Tầm Hoan, người nếu như người đàn ông, có loại liên từ Đường bộ trưởng phía sau lần ra đây cho ta!"

"Người đề ta đi ra, ta liền đi ra, cái kia chẳng phải là thật mất mặt!"

"Người..." Tần Mộ Ca bị Diệp Tầm Hoan này tám vô lại đáng đáp cho tức giận khắp toàn thân đến phát run, trước ngực ngạo nhân Thánh nữ phong cũng theo run run rẩy rẩy bắt đầu run rẩy, một bộ vô cùng sống động đáng đáp, nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trong lòng hô to đã nghiền!

"Trốn ở nữ nhân phía sau toán cái gì bản lĩnh..."

"Mỗi một cái thành công nữ nhân phía sau, đều sẽ đứng một cái vĩ đại nam nhân!" Diệp Tầm Hoan không chút nào là si, trái lại một bộ đại nghĩa凛 nhiên nói ra: "Mà ta chính là đứng ở Vũ Nhu phía sau cái kia vĩ đại mỹ nam tử!"

"Người... Người..." Tần Mộ Ca thân thể mềm mại run run càng thêm lợi hại.

Thời khắc này nàng phát hiện, đầu vô mồm, chính mình căn bản không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ, hơn nữa người đàn ông này hoàn toàn không biết xấu hổ, không biết cái gì gọi là xấu hổ chỉ tâm.

"Tần... Tần tổng..." Đường Vũ Nhu nhìn bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận khắp toàn thân đến phát run Tần Mộ Ca không nhận được nói ra: "Tần tổng, ngài tìm đến ta có chuyện gì sao?"

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Tần Mộ Ca lúc này mới nhớ tới đến, chính mình là đến làm chính sự, suýt chút nữa bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận đem chính sự quên đi mất.

Tần Mộ Ca không cam tâm ở Diệp Tầm Hoan trên người oan hai mắt: "Diệp Tầm Hoan, Tô Cô Yên Tô tiểu thư lập tức sẽ đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn, người cho ta chuẩn bị cẩn thận một thoáng, đến thời điểm nếu như xuất hiện cho ta bất kỳ chỗ sơ suất, ta chơi chết người!"

"Tô Cô Yên muốn tới?" Diệp Tầm Hoan vì đó ngăn ra!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Để Diệp Tầm Hoan mang người đi dạo

Đối với Tô Cô Yên muốn tới Hoàng Đồ Tập Đoàn, Diệp Tầm Hoan không chút suy nghĩ quá.

Nữ nhân này muốn tới làm gì mà?

Khảo sát, vẫn là tìm đến mình?

Tần Mộ Ca đi hậu, Diệp Tầm Hoan rơi vào đến trầm tư.

Quan với Tô Cô Yên muốn tới sự tình, Đường Vũ Nhu đồng thời không có suy nghĩ nhiều cái gì, cũng không có chú ý tới Diệp Tầm Hoan không đứng.

"Tầm Hoan, người lần sau không nên cùng Tần tổng đùa giỡn rồi!" Đường Vũ Nhu nhìn Diệp Tầm Hoan ôn nhu nói.

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan lập tức phục hồi tinh thần lại, khẽ cười một tiếng: "Sao vậy?"

"Đắc tội Tần tổng không tốt." Đường Vũ Nhu quan tâm nói: "Vạn nhất ngày đó Tần tổng cho người mặc tiểu hài làm sao đây?"

"Người là ở quan tâm ta sao?" Diệp Tầm Hoan khoe miệng mang theo một đạo cân nhắc nụ cười.

Đường Vũ Nhu không nói gì, nhưng cũng đỏ mặt gật gật đầu!

"Không muốn lo lắng, nàng sẽ không bắt ta ra sao!" Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói!

"Có thể vạn nhất, nàng phải cho người đi giày chặt đây?"

"Vậy người liền giúp ta trả thù nàng!"

"Ta?"

"Đúng vậy!" Diệp Tầm Hoan nói thật: "Người hiện tại nhưng là giám sát bộ bộ trưởng, ngoại trừ Thu Nhựt Hi bà lão kia người không thể giết, những người khác người ai đều có thể giết!"

"Nếu như Tần Mộ Ca dám cho ta làm khó dễ, người liền vào chỗ chết tra Tần Mộ Ca, sau đó ở Thu Nhựt Hi trước mặt mạnh mẽ cáo nàng một hình." Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói: "Làm cho nàng cũng biết, Hoan ca ta cũng có người tráo!"

Đối với này Đường Vũ Nhu kiều mị nguyệt một cái Diệp Tầm Hoan.

Cáo Tần Mộ Ca hình, đùa gì thế, toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong người nào không biết Tần Mộ Ca chỗ dựa chính là Thu Nhựt Hi, hơn nữa chỉ cần là Tần Mộ Ca chuyện quyết định, Thu Nhựt Hi trên căn bản đều sẽ đáp ứng.

Thậm chí đã từng đều có người lại nói, Thu Nhựt Hi là ở đem quyền lợi chậm rãi hạ thả, muốn làm hất tay chương quỹ, sau này Hoàng Đồ Tập Đoàn sự tình đều do Tần Mộ Ca thay quyền.

Cảnh này khiến không ít người đều muốn nịnh bợ Tần Mộ Ca đây!

... ..

Tô Cô Yên đến rất nhanh, ở Tần Mộ Ca nói cho Diệp Tầm Hoan không đến bao lâu sau khi, Tô Cô Yên liền tới đến Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong.

Tô Cô Yên như vậy đại già lại đây, Thu Nhựt Hi đương nhiên phải đi tự mình gắng đón đỡ, đương nhiên Tần Mộ Ca cũng không có thể thiếu!

"Tô tiểu thư..." Tần Mộ Ca đang nhìn đến Tô Cô Yên sau khi, trước tiên quay về Tô Cô Yên đánh tới bắt chuyện.

"Tần tổng!"

Lập tức hai người ngọc thủ tượng trưng tính nắm ở cùng nhau, nhưng rất nhanh sẽ tách ra.

"Tô tiểu thư, ta giới thiệu cho người một thoáng, vị này chính là chúng ta tổng giám đốc Thu Nhựt Hi, Thu tổng!" Tần Mộ Ca trên mặt mang theo một đạo thiên cười nói.

"Đối với với Thu tổng đại danh, ta nhưng là như sấm bên tai a!" Tô Cô Yên cười ha hả nói: "Sớm liền muốn cùng Thu tổng tâm sự, ngày hôm nay cuối cùng có cơ hội rồi!"

Đối trá, đây là trên thương trường thường thường xuất hiện sự tình!

Bất quá ở thương trường bên trong đối trá là bị người cho gọi là khách sáo.

Dù sao thương trường mà, người không khách sáo khách sáo, sao vậy có thể kéo lên quan hệ, sao vậy có thể cùng người khác tốt đẹp chứ đàm luận đây?

"Vốn là lần trước hẳn là ta đi gặp Tô tiểu thư, nhưng bởi vì có một số việc, vì lẽ đó liền để Tần tổng quá khứ, Tô tiểu thư không hề tức giận chứ?"

"Đương nhiên không có." Tô Cô Yên khẽ cười nói: "Chúng ta đều ở thương trường, đột phát sự tình căn bản không bị chúng ta khống chế!"

Thu Nhựt Hi cùng Tô Cô Yên vừa nói vừa cười hướng về trong thang máy đi vào, hướng về Thu Nhựt Hi trong phòng làm việc mà đi.

Đi tới văn phòng sau khi, Thu Nhựt Hi lập tức cho Tô Cô Yên rót một chén trà.

"Cảm ơn!"

Theo sau Thu Nhựt Hi cũng chậm chậm ngồi ở trên ghế salông, quay về Tô Cô Yên nói ra: "Ta nghe Mộ Ca nói Tô tiểu thư hôm nay tới đây là muốn khảo sát một thoáng chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn thực lực?"

"Nói là khảo sát, chẳng bằng nói muốn muốn tới nghe một chút Thu tổng đối với với quần ngựa là sao vậy nghĩ tới!" Tô Cô Yên thân nhiên nói: "Đối với với Hoàng Đồ Tập Đoàn thực lực ta nhưng là tin tưởng không nghi ngờ!"

"Nhưng thực lực quy thực lực, mà Thu tổng cũng không có kinh doanh quá loại này chỗ ăn chơi, vì lẽ đó ta muốn nhìn một chút Thu tổng dự định làm thành sau này sao vậy vận doanh?"

"Tô tiểu thư, nếu ngài cũng nói rồi, chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn có thực lực tuyệt đối có thể đem quần ngựa cho bắt tay vào làm, thế nhưng ta nghĩ lấy Hoàng Đồ Tập Đoàn khối này thế bài nên có không ít mọi người đi nơi nào du ngoạn chứ?"

"Hơn nữa hiện ở trên sông thị vẫn không có một nhà dù sao chính tông hơn nữa tính tổng hợp nhàn nhã chỗ ăn chơi, nếu như Tô tiểu thư thật sự chịu tham dự, như vậy ta tự nhiên sẽ nói cho Tô tiểu thư ta những ý nghĩ khác, nhưng hiện tại..." Nói xong Thu Nhược Hi trên mặt lộ ra một đạo áy náy về.

Đây chính là bí mật. Đang không có ký hợp đồng trước, Thu Nhược Hi tuyệt đối sẽ không nhiều lời cái gì.

"Nhìn như vậy đến Thu tổng là không tin ta?"

"Đương nhiên không phải!" Thu Nhược Hi lập tức phủ nhận nói: "Chỉ là ta nói nhiều hơn nữa, đều bắt quá là lý luận suông mà thôi, chỉ có chân chính làm được, mới xem như là bản lĩnh!"

"Nếu như Tô tiểu thư thật sự nguyện ý cùng chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn hợp tác, mà lại không yên lòng ta kinh doanh hình thức, như vậy Tô tiểu thư hoàn toàn có thể phái một cái người tin cậy, chúng ta đồng thời phụ trách, nghiên thảo luận!"

Thu Nhược Hi không phải là mới vừa gia nhập thương trường tay mơ, Thái Cực tự nhiên là thuê xe đẹp để cực kỳ.

Tô Cô Yên khi nghe đến Thu Nhược Hi mà nói hậu, nhẹ nhàng nở nụ cười: "Không biết Tần tổng có không có nói cho người biết, ta Tô Cô Yên làm ăn, nếu như đối phương không nói với ta cái nguyên do, ta sẽ không hợp tác!"

"Dù sao đây chính là hơn trăm triệu công trình, không phải mấy trăm đồng tiền, chỉ ít hần là trước tiên muốn cho ta biết phần của ta đây đầu tư đến cùng có đáng giá hay không, nếu như không đáng, ta lại bị người cho mặc lên đi tới, như vậy ta lại như thế nào cho phải đây?"

Thu Nhược Hi không phải thương trường gà mờ, nàng Tô Cô Yên cũng tương tự không phải!

Thu Nhược Hi trầm mặc lên, nàng đã tìm không ít người muốn đồng thời đến làm cái này quần ngựa tính tổng hợp chỗ ăn chơi, thế nhưng là toàn bộ gặp phải từ chối.

Chỉ có Tần Mộ Ca tìm cái này Tô Cô Yên đối với chuyện này cảm thấy hứng thú, nhưng là Tô Cô Yên muốn biết hơi nhiều, mà nàng Thu Nhược Hi thì lại không nghĩ thấu lộ như thế nhiều!

Thu Nhược Hi hơi hơi trầm ngâm một chút nói: "Đến nỗi sao vậy làm, ta không thể nói cho Tô tiểu thư, thế nhưng ta nghĩ Tô tiểu thư hẳn là cũng rõ ràng đây tuyệt đối là một cái phi thường kiếm lời chuyện tiền bạc, hơn nữa bất kể là già trẻ tuổi nhỏ e sợ đều sẽ mang người đến quần ngựa chơi đi..."

Tuy rằng Thu Nhược Hi không có nói cho Tô Cô Yên chính mình cụ thể ý nghĩ, thế nhưng là cho Tô Cô Yên phác họa ra một bộ cự tập vĩ Lam Đồ!

Tô Cô Yên trầm mặc chốc lát sau khi, chậm rãi nói ra: "Như vậy đi, để ta nghĩ muốn như thế nào?"

"Không biết ta có thể hay không ở Thu tổng nơi này nhìn khắp nơi xem?"

"Có thể!" Thu Nhược Hi nhẹ giọng nói: "Thật cao hứng Tô tiểu thư có thể ở chỗ này của ta xem lướt qua quan vọng!"

"Người, ta đã cho Tô tiểu thư chuẩn bị kỹ càng, để Diệp Tầm Hoan mang người xem một chút làm sao?"

"Cái kia đa tạ Thu tổng rồi!"

Theo sau Thu Nhược Hi không có nhiều lời cái gì, liền trực tiếp cho Tần Mộ Ca một cái ánh mắt.

Tần Mộ Ca thấy thế lập tức đứng dậy, cầm lấy Thu Nhược Hi điện thoại trên bàn cho Diệp Tầm Hoan gây đánh tới!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Tám giờ tối nay, ta chờ hần

Giang Trung thị, trầm hương khu biệt thự!

Nơi này hầu như là Giang Trung thị bọn phú hào tụ tập, toàn thành phố hơn nửa tài sản quá trăm triệu bọn phú hào trên căn bản đều ở nơi này nắm giữ

một căn biệt thự!

Số chín khu biệt thự, Âu thức phong cách ghế salon dài trên, ngồi một tên hơn hai mươi tuổi tướng mạo vẫn tính anh tuấn nam tử!

Nam tử này gọi Triệu Trường Sinh, chính là Triệu Vũ Sinh con trai độc nhất, điển hình con ông cháu cha, ở trên sông thị này mảnh đất nhỏ bên trong, hần Triệu Vũ Sinh tuyệt đối là hoàn khổ trong vòng đại ca!

Mà loại này đại ca so với bình thường đại lão hàm kim lượng cao rất nhiều, bậc cha chú tổ tông tích lũy xuống quyền thế cùng giao thiệp, đều vì bọn họ sử dụng, mang này đình bản không thuộc về chính bọn hần quyền thế mẽ, vô hình trung càng cũng bồi dưỡng được mấy phần nhân nhạ quan uy.

Mà này căn biệt thự chính là người khác đưa cho Triệu Trường Sinh, sở dĩ có người đưa cho Triệu Trường Sinh biệt thự, nguyên nhân đương nhiên cùng thân phận của hần có quan hệ.

Triệu Trường Sinh thân là Triệu Vũ Sinh con trai độc nhất, làm việc luôn luôn thập phần cẩn thận, hần hiểu được "Trăng tròn rồi lại khuyết, nước đầy thì tràn" đạo lý, vì lẽ đó cho dù người khác đưa cho hần một căn biệt thự, hần cũng không dám ở bất động sản chứng mặt trên viết đến tên của chính mình.

Đang bình thường người trong ấn tượng, cái gọi là nha nội con ông cháu cha, đều là loại kia hung hăng càn quấy, bắt nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, bước đi mũi vênh lên trời như Mộc Như Lâm một dạng nhân vật, nhưng kỳ thực cũng không phải là như vậy, dám như thế làm ra nha nội không phải là không có, cũng có, thế nhưng đồng thời không nhiều!

Phần lớn con ông cháu cha đều không có loại này tật xấu, bọn họ nhận đều là giáo dục cao đẳng, bất luận từ bằng cấp, tri thức, ân tình rèn luyện, vẫn là quyền mưu thuật, bọn họ hiểu được so với người bình thường nhiều hơn, bọn họ so với ai khác đều hiểu quyền lực diệu dụng, cũng so với ai khác đều hiểu hung hăng chỗ hỏng.

Bọn họ cũng tham lam, cũng có dã tâm, muốn lấy được đồ vật nhất định phải được, nhưng không sẽ rõ tranh cướp trắng trợn, bọn họ tôn trọng chính là nhẹ nhàng, với nhuệ vật trong im lặng đạt đến mục đích của chính mình, không kiêu căng, không khoe khoang, càng sẽ không bãi làm ra một bộ Thiên lão đại, lão nhị, ta lão tam tư thế!

Ở Triệu Trường Sinh chếch đối diện trên ghế salông đồng dạng còn ngồi một cái sắc mặt có chút trắng xám âm lãnh chàng thanh niên!

"Mộ Ca, ngài để ta chuyện điều tra, ta cũng đã điều tra, cùng ngài nói tới cơ bản ăn khớp." Triệu Trường Sinh trên mặt mang theo một đạo nụ cười nhã nhặn nói ra: "Hần là chính là Giang Trung thị hiện tại danh tiếng ngay ngắn chứa Tiểu Cửu ca trong bóng tối hoạt động!"

"Bất quá thú vị chính là, bằng vào ta ở trên sông thị năng lực, dĩ nhiên không tra được cái này Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu ca là cái gì quan hệ!"

"Xem ra cũng thật là thú vị, lấy người năng lực dĩ nhiên không tra được Diệp Tầm Hoan cùng cái này Tiểu Cửu quan hệ!" Mộ Thiên Ca trên mặt lộ ra một đạo cân nhắc về.

"Mộ Ca, thứ tiểu đệ hỏi một câu không nên hỏi mà nói!"

"Trường sinh có cái gì thoải cứ nói đừng ngại!"

"Mộ Ca, cái này Diệp Tầm Hoan cùng ngài đến cùng có cái gì ân oán, dĩ nhiên để ngài phí như vậy đại công phu đi thăm dò nội tình của hần?" Triệu Trường Sinh không hiểu hỏi.

Ở Mộ Thiên Ca để cho mình hỗ trợ tra Diệp Tầm Hoan thời điểm, Triệu Trường Sinh trong lòng liền bay lên nghi hoặc, hần thực sự không hiểu, Mộ Thiên Ca tại sao đối với cái này Diệp Tầm Hoan nam nhân như thế để bụng.

"Nói ra thật xấu hổ a!" Mộ Thiên Ca thề dài nhẹ một tiếng: "Hần đã từng là ta học đệ, vẫn đây đưa chị dâu người, này không phải chị dâu người gần nhất đến rồi Giang Trung thị, không biết sao vậy, hai người dĩ nhiên gặp mặt, tiểu tử này lại quần lấy chị dâu người. . ."

Nghe được Mộ Thiên Ca giải thích hậu, Triệu Trường Sinh trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo hiểu ra về: "Không trách Mộ Ca người sẽ như vậy đây!"

"Bất quá Mộ Ca, cái này Diệp Tầm Hoan người e sợ rất khó có thể động hần!"

"Nói một chút coi!"

"Mộ Ca, tiểu đệ ta vừa cũng nói rồi, cái này Diệp Tầm Hoan thật giống cùng Tiểu Cửu có quan hệ, Tiểu Cửu đây, tuy rằng đi tới Giang Trung thị thời gian không lâu, thế nhưng là có thể chiếm cứ một vị trí, thủ đoạn tự nhiên không cần nhiều lời." Triệu Trường Sinh nhẹ giọng nói: "Ồ thêm vào chuyện tối ngày hôm qua, ngài cũng nhìn ra, tính thính, quân đội đều cho phụ thân ta gọi điện thoại!"

"Đây là một dạng đại lão có thể có được năng lực sao?"

Mộ Thiên Ca trầm mặc lại.

Triệu Trường Sinh nói không có sai, này xác thực không phải một dạng đại lão có thể có được năng lực cùng thủ đoạn.

"Hơn nữa Tiểu Cửu hiện tại chính là Giang Trung thị thăng chột làm vua xứ mùi, ở thế giới dưới lòng đất một tay che trời, chơi âm, rất khó có thể tránh

được Tiểu Cửu con mắt, nếu là đến rõ ràng. . ." Triệu Trường Sinh không có tiếp tục nói hết, thế nhưng ý tứ trong đó cũng đã không cần nói cũng biết!

"Không biết trường sinh có thể nhận thức cái này Tiểu Cửu?"

"Không quen biết!" Triệu Trường Sinh trực tiếp lắc đầu nói: 'Chỉ là người người, vẫn chưa thấy diện!'"

"Bất quá, nếu là Mộ Ca nếu là muốn biết hần, ta có thể nghĩ nghĩ biện pháp!"

"Vậy thì phiền phức trường sinh rồi!"

Theo sau, Mộ Thiên Ca cùng Triệu Trường Sinh lại trò chuyện một phen, Mộ Thiên Ca liền rời khỏi trầm hương biệt thự.

Rời đi biệt thự sau khi, Triệu Trường Sinh lúc này cười lạnh một tiếng: "Đồ đêc không sợ sủng, dĩ nhiên động Hoan ca!"

Triệu Trường Sinh tiếng nói vừa hạ xuống, một đạo tiếng bước chân âm ập chậm rãi từ cửa thang gác truyền đến.

Nghe được tiếng bước chân hậu, Triệu Trường Sinh lập tức quay đầu hướng về cửa thang gác nhìn lại, nhất thời một đạo thon dài bóng người ánh vào đến Triệu Trường Sinh trong tầm mắt!

"Cửu ca. . ." Triệu Trường Sinh vội vàng cung kính nói.

Tiểu Cửu dĩ nhiên ở biệt thự trong, hơn nữa cùng Triệu Trường Sinh vẫn là một khóa?

Nhưng hần Mộ Thiên Ca nhưng còn tìm Tiểu Cửu hỗ trợ.

E sợ Mộ Thiên Ca nằm mơ cũng không nghĩ tới Triệu Trường Sinh sẽ là Tiểu Cửu người chứ?

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, có ai có thể nghĩ đến, đường đường Giang Trung thị đệ nhất công tử dĩ nhiên sẽ là một cái thể giới dưới lòng đất đại lão người đâu?

Chuyện này thực sự là quá có hí kịch tính rồi!

Không chỉ là Mộ Thiên Ca, liền ngay cả những người khác e sợ cũng không thể nào tưởng tượng được, Triệu Trường Sinh kỳ thực là Tiểu Cửu thủ hạ một viên Đại tướng, thân phận cùng Mã Anh Tuấn sánh ngang, nhưng bởi vì thân phận duyên cớ, Triệu Trường Sinh rất ít lộ diện, trừ phi Tiểu Cửu có cái gì động tác lớn thời điểm mới phải xuất hiện.

Tiểu Cửu sắc mặt bình tĩnh gật gật đầu: "Hần nói cái gì?"

"Hần nói Hoan ca đang dây dưa Tô Cô Yên, muốn cho Hoan ca một chút giáo huấn, hơn nữa hần nói muốn cùng ngài gặp mặt một lần."

Tiểu Cửu khòe miệng hơi hơi giương lên: "Nếu hần muốn chơi, hãy theo hần cố gắng vui đùa một chút, ở đây mảnh đất nhỏ trên, muốn động Hoan ca, ta sẽ để hần từ nơi này quý bò đi ra ngoài!"

Nói xong Tiểu Cửu lè lưỡi nhẹ nhàng liếm một chút có chút khô héo môi!

Triệu Trường Sinh thấy thế, trong lòng khẽ run lên, hần biết đây là Tiểu Cửu nổi giận trung triệu!

"Cửu ca, cái này Mộ Thiên Ca thật không đơn giản, nếu như chúng ta vào chỗ chết chơi hần, e sợ. . ."

"Trường sinh, hần không đơn giản, ngại cho rằng ta đơn giản sao?" Tiểu Cửu trên mặt mang theo một đạo thiên cười nói!

Triệu Trường Sinh trầm mặc, Tiểu Cửu đơn giản sao?

Đáp án là khẳng định, Tiểu Cửu không đơn giản, mà mà nên nằm ở nước ngoài du học thời điểm, hần Triệu Trường Sinh may mắn từng trải qua Tiểu Cửu đáng sợ, khi ngẫu nhiên một cơ hội ở trên sông thị gặp phải Tiểu Cửu sau khi, Triệu Trường Sinh liền lập tức trở thành Tiểu Cửu mã tử!

Trực giác nói cho Triệu Trường Sinh, tùy tùng trước mặt người đàn ông này, so với hần dựa vào tổ tông môn ả sẽ cường!

"Tám giờ tối nay, ta chờ hần!"

Chương 91: Thay Diệp Tầm Hoan xin lỗi

Hoàng Đồ Tập Đoàn tăng cao nhất thiên trên đài!

Tô Cô Yên đứng ở biên giới, phóng tầm mắt tới phương xa, mà Diệp Tầm Hoan đồng dạng cũng là như thế.

"Người ngày hôm qua không có sao chứ?" Tô Cô Yên ánh mắt tuy rằng nhìn phương xa, thế nhưng dư quang của khóe mắt nhưng vẫn ở Diệp Tầm Hoan trên người!

Diệp Tầm Hoan nhẹ nhàng lắc đầu một cái: "Ta có thể có chuyện gì đây!"

"Ta nghe nói rồi!" Tô Cô Yên thần nhiên nói: "Người ngày hôm qua là bị một người tên là Tiểu Cửu người cho mò đi ra thật sao?"

Đối với với Tô Cô Yên biết những này, Diệp Tầm Hoan đồng thời không có bất kỳ bất ngờ.

Lấy Tô Cô Yên giờ này ngày này địa vị, muốn biết những này thực sự là quá dễ dàng.

Diệp Tầm Hoan không hề trả lời, xem như là mặc nhận đi!

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trầm mặc, Tô Cô Yên lần nữa nói ra: "Tầm Hoan, người sao vậy cùng Tiểu Cửu người như thế dính líu quan hệ?"

"Tiểu Cửu người như thế sao vậy?" Diệp Tầm Hoan âm thanh tuy rằng rất là bình tĩnh, nhưng cũng mơ hồ bên trong mang theo một tia tức giận!

Tô Cô Yên thấy thế vội vàng nói: "Ta không có ý gì khác, chỉ là Tầm Hoan người biết không, cái này Tiểu Cửu hiện tại là Giang Trung thị danh tiếng ngay gần chứa đại ca!"

"Tuy rằng cái này Tiểu Cửu phía sau có lẽ có rất lớn chỗ dựa, thế nhưng Tầm Hoan, cây lớn thì đón gió to, người cùng hắn dính líu quan hệ, nhất hậu nếu là xuất hiện chuyện gì, người có thể phiết thanh toán xong sao?" Tô Cô Yên lo lắng nói.

Tiểu Cửu là Giang Trung thị thẳng chột làm vua xứ mù, hơn nữa còn là gần nhất lấy thế lời đình quật khỏi thẳng chột làm vua xứ mù, người như thế quật khỏi nhanh, nhưng tương tự khả năng cũng sẽ chết rất thê thảm!

Vì thế ở tạc trời mới biết cứu Diệp Tầm Hoan chính là Tiểu Cửu sau khi, trái tim của nàng liền bắt đầu lần nữa bất an lên.

Nếu như Tiểu Cửu xảy ra chuyện gì, Diệp Tầm Hoan cùng hắn có không nói được quan hệ, đến thời điểm Tiểu Cửu nếu là rơi đài, Diệp Tầm Hoan cũng rất có thể sẽ phải chịu liên lụy.

"Ta biết Tiểu Cửu là Giang Trung thị đại lão, ta cũng biết hắn nếu là có chuyện ta hậu quả." Diệp Tầm Hoan một mặt bình tĩnh nói: "Nhưng ta chưa từng có cùng hắn nghĩ tới rửa sạch quan hệ!"

"Tầm Hoan..."

"Được rồi, ta có ý nghĩ của chính mình!"

"Tầm Hoan, van cầu người, cùng hắn rửa sạch quan hệ đi, nếu như người có chuyện gì, có thể tìm ta hỗ trợ, ta..."

"Tiểu Cửu là huynh đệ ta!" Diệp Tầm Hoan đánh gãy Tô Cô Yên, vô hi vô bi nói ra: "Người biết đến, ta không thích người khác đối với huynh đệ ta thuyết tam đạo tứ!"

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia dường như đao tước một dạng ngũ quan, Tô Cô Yên trên mặt tràn ngập cay đắng.

Đã từng chính mình bắt luận nói cái gì, hắn cũng có nghe, nhưng là hiện tại hắn nhưng lạnh lùng để cho mình cảm giác là như vậy xa lạ!

Đúng đấy, đã từng hắn nghe chính mình, bởi vì vì chính mình chính là bạn gái của hắn, hắn sủng chính mình, thế nhưng hiện tại đây?

Trong lúc nhất thời, một luồng bi thương khí tức chậm rãi từ Tô Cô Yên trong đầu bay lên, lan tràn khắp toàn thân từ trên xuống dưới!

"Nếu như không chuyện gì, ta liền xuống đi tới!"

"Chờ một chút!" Tô Cô Yên vội vàng mở miệng nói rằng!

Nghe được Tô Cô Yên mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan động tác lập tức ngưng lại.

"Cái kia Đường Vũ Nhu là bạn gái của người sao?" Tô Cô Yên âm thanh có chút run rẩy hỏi.

"Không phải!" Diệp Tầm Hoan không chút do dự nói rằng.

Đường Vũ Nhu xác thực không phải bạn gái của hắn, bởi vì hắn đã kết hôn, lão bà chính là Thu Nhược Hi.

Vì lẽ đó, hà đàm luận bạn gái nói chuyện?

Tô Cô Yên khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, trong lòng không nhịn được bay lên một đạo sắc mặt vui mừng, thế nhưng sau một khắc, Diệp Tầm Hoan nửa câu sau, dường như một đạo sấm sét giữa trời quang ở năng vang lên bên tai giống như vậy, để Tô Cô Yên trong đầu trống rỗng.

"Nhưng nàng sẽ là người đàn bà của ta!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, Tô Cô Yên thân thể mềm mại như bị điện giật giống như vậy, không bị khống chế bắt đầu run rẩy, đồng thời sắc mặt cũng vào đúng lúc này chậm rãi trở nên thương biến thành màu trắng.

Diệp Tầm Hoan đem Tô Cô Yên này nhỏ bé biến hóa thu hết đáy mắt, thế nhưng là không có đang nói cái gì, càng không có tiến lên đỡ lấy lão bà lão đảo Tô Cô Yên!

Hắn cùng Tô Cô Yên chỉ là ở đã từng, từ nàng chịu phản hắn bắt đầu từ giờ khắc đó, bọn họ cũng đã càng chạy càng xa!

Cho dù trong nội tâm dù tiếc đến đâu, ở không cam lòng, vậy cũng muốn nganh lên tâm địa bỏ qua.

Bởi vì người trong cuộc đời, có vài thứ nhất định là chính mình, có vài thứ nhất định phải nganh lên tâm địa trừ.

Hiển nhiên, Tô Cô Yên chính là Diệp Tầm Hoan cần nganh lên tâm địa bỏ qua, cho dù nhìn nàng như vậy đáng đáp trái tim của chính mình sẽ đau đớn, cũng phải cứng rắn tâm địa, làm bộ một bộ hồ hững vô sự đáng đáp!

"Nàng rất đẹp, có thể phối hợp người!"

"Ta cũng đúng cho là như vậy!"

"Chúc các người hạnh phúc!" Tô Cô Yên từ trên mặt tái nhợt bỏ ra một đạo gượng ép nụ cười.

Đối với với một người phụ nữ tới nói, còn có so chúc phúc mình thích nam nhân cùng những nữ nhân khác cùng nhau, càng thống khổ sao?

"Cảm ơn!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền xoay người, chuẩn bị lần nữa rời đi.

"Mộ Thiên Ca dự định đối phó người!" Tô Cô Yên thấy Diệp Tầm Hoan phải đi, liền lần nữa mở miệng nói rằng.

Nghe được Tô Cô Yên mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan bước chân hơi dừng lại một chút: "Tại sao nói cho ta những này?"

"Chúng ta đã từng mến nhau quá, bất luận kết quả làm sao, nhưng ta cũng không muốn nhìn thấy người bị thương tổn." Tô Cô Yên hít một hơi thật sâu nói rằng.

"Ta cũng sẽ xem ở chúng ta yêu nhau quá mức này, đến thời điểm sẽ không để cho hắn chết quá khó nhìn!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan liền không nói thêm nữa cái gì, trực tiếp xoay người rời đi thiên đài.

Nhìn Diệp Tầm Hoan chậm rãi bóng lưng biến mất, Tô Cô Yên ánh mắt trở nên mờ mịt mà lại trở nên trống rỗng, nước mắt cũng vào đúng lúc này không bị khống chế từ viền mắt bên trong lướt xuống mà xuống!

"Tầm Hoan, Tầm Hoan, ta thật sự không muốn rời đi người..." Tô Cô Yên chậm rãi ngồi xổm xuống, bất lực gào khóc lên: "Ta mỗi một ngày, đều đang không ngừng nhớ người!"

Đối với với Tô Cô Yên tới nói, Diệp Tầm Hoan là một cái trực tiếp ảnh hưởng chính mình một đời nam nhân, một cái vĩnh kém xa từ trong lòng xóa đi nam nhân.

Nàng yêu hắn, vì hắn, nàng có thể trả giá tất cả, dù cho là tính mạng của chính mình, cũng sẽ không tiếc!

Thiên trên đài, gió nhẹ thổi qua, phảng phất nàng hoàn toàn bị thế giới này cho cách ly, bị thế giới này cho lãng quên!

Không biết quá bao lâu, bỗng nhiên có người nhẹ nhàng ngồi xổm ở Tô Cô Yên bên người!

"Tầm Hoan?" Tô Cô Yên gò má bên trên mang theo nước mắt, có chút kích động đài nổi lên đầu!

Sau một khắc, một tấm tinh xảo mà lại gương mặt xinh đẹp ánh vào đến tầm mắt của nàng bên trong, nữ nhân từ trên người lấy ra khăn tay, đưa cho Tô Cô Yên: "Tô tiểu thư, ngài không có sao chứ?"

"Tần... Tần tổng... Người... Người sao vậy sẽ ở này?" Tô Cô Yên hoang mang từ dưới đất đứng lên thân, có vẻ vô cùng sốt sắng!

"Ta cũng đứng vừa tới!" Tần Mộ Ca sắc mặt có chút khó coi nói ra: "Tô tiểu thư, nếu như là Diệp Tầm Hoan bắt nạt người, ta thay hắn nói xin lỗi ngài, ngài tuyệt đối không nên chấp nhậ với hắn..."

Tần Mộ Ca ở biết Diệp Tầm Hoan cùng Tô Cô Yên đến rồi thiên đài sau khi, liền lập tức tìm tới, nhưng là nhóm Tần Mộ Ca tới sau khi, nào còn có Diệp Tầm Hoan cái bóng, chỉ có Tô Cô Yên một người ngồi xổm ở thiên trên đài gào khóc, như một cái bất lực nữ hài!

Cảnh này khiến Tần Mộ Ca cho rằng là Diệp Tầm Hoan bắt nạt Tô Cô Yên!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Hủ nữ Tần Mộ Ca

Giám sát bộ trong phòng làm việc, Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên trở về, trên mặt lóe qua một đạo vẻ kinh ngạc: "Sao vậy như thế mau trở về đến rồi, Tần tổng không phải để người bồi Tô tiểu thư ở trong công ty đi dạo sao?"

Diệp Tầm Hoan cười ha ha nhìn Đường Vũ Nhu nói ra: "Ta mới tới công ty mấy ngày a, đối với với công ty rất nhiều thứ cũng không biết, để ta dẫn nàng đi dạo hoàn toàn là thầy bồi xem voi, biến thành người khác tốt hơn!"

Đường Vũ Nhu vừa nghĩ cũng đứng, Diệp Tầm Hoan xác thực vừa tới Hoàng Đồ Tập Đoàn không đến bao lâu, rất nhiều nơi cũng không biết, cũng chưa quen thuộc, để hắn mang theo Tô Cô Yên nhìn khắp nơi xem, cùng tìm cái người mù dẫn đường gần như.

Vì lẽ đó cũng không có suy nghĩ nhiều!

"Người đang làm gì mà đây?"

"Các bộ môn đưa tới tư liệu, ta vẫn không có xem xong đây!" Đường Vũ Nhu ưỡ oai nói rằng.

Thời khắc này, nàng cảm giác khi một cái cao tầng, còn không bằng khi một cái tiểu công chức tự tại đây.

Chỉ ít chính mình không cần thao cái gì tâm, đem mình chuyện nên làm cho làm tốt là có thể.

Không thể không nói, Đường Vũ Nhu rất không có tiền đồ, người khác đều là không tiếc bất cứ giá nào trèo lên trên, nhưng là khi vận mệnh nữ thần chăm sóc nàng thời điểm, làm cho nàng một bước lên mây sau khi, nàng nhưng lại muốn làm một cái tiểu công chức đi tới.

Không đủ Đường Vũ Nhu có như vậy tâm tình, cũng là chuyện đương nhiên, dù sao thân phận chuyển biến thực sự là quá to lớn, ở thêm vào nàng vừa không có cái gì kinh nghiệm.

"Sao vậy, mệt mỏi?" Diệp Tầm Hoan nhìn Đường Vũ Nhu có chút ưỡ oai đáng đáp, nghe giọng hỏi.

"Ừm!" Đường Vũ Nhu gật gật đầu!

"Một thì nghỉ ngơi một thoáng ở xem!" Diệp Tầm Hoan đi tới Đường Vũ Nhu phía sau nói ra: "Ta giúp người xoa bóp một thoáng!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan cũng mặc kệ Đường Vũ Nhu có nguyện ý hay không, liền trực tiếp đưa tay ra đặt ở Đường Vũ Nhu huyệt Thái Dương bên trên, sau đó nhẹ nhàng xoa bóp lên.

Bị Diệp Tầm Hoan như thế nhẹ nhàng xoa nhẹ mấy lần huyệt Thái Dương, Đường Vũ Nhu nhất thời cảm giác một trận thần thanh khí sảng, đồng thời một luồng cực kỳ thư thích tâm ý nhất thời đi khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới, làm cho nàng không nhịn được phát sinh một đạo ưm giống như âm thanh!

Thời khắc này Đường Vũ Nhu chỉ cảm giác mình phảng phất ở trong đám mây bước chậm một bước, mềm mại mà lại ấm áp!

Sau một khắc, Đường Vũ Nhu lần nữa bản năng phát sinh một đạo ưm người ưm thanh.

Nhưng biết âm thanh vừa hạ xuống, Đường Vũ Nhu phảng phất ý thức được cái gì giống, sắc mặt đỏ chót một mảnh, tim đập cũng ở đây một viên đột nhiên gia tốc.

Mắc cỡ chết người rồi!

Bắt quá hần xoa bóp thật thoải mái a!

Diệp Tầm Hoan đương nhiên xoa bóp thoải mái, hần không phải là như phổ thông thợ bấm bóp như vậy chỉ là mềm nhẹ huyết Thái Dương, Diệp Tầm Hoan ở vào Đường Vũ Nhu huyết Thái Dương thời điểm, nhưng là dùng nội lực.

Cũng chính là cái gọi là khí công!

Nàng có thể không thoải mái sao?

Mà Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Đường Vũ Nhu này đủ khiến vô số nam nhân vì đó thú máu sôi trào um thanh, nhất thời một trận tâm thần sáng khoái!

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan trong lòng không nhịn được bay lên ý nghĩ xấu xa, này nếu như ở một tấm thư thích trên giường lớn, thanh âm kia có phải là so này dễ nghe hơn đây?

... ..

Tần Mộ Ca không có từ Tô Cô Yên trong miệng hỏi ra cái gì, nhưng Tần Mộ Ca bản năng cho rằng khẳng định là Diệp Tầm Hoan bắt nạt Tô Cô Yên, không phải vậy Tô Cô Yên tại sao sẽ ngồi xổm ở Thiên Đường mặt trên khóc đây?

Vì lẽ đó ở đưa đi Tô Cô Yên sau khi, Tần Mộ Ca liền lập tức nổi giận dưng dưng đến giám sát bộ tìm Diệp Tầm Hoan.

Lão nương là để người bồi tiếp Tô Cô Yên cố gắng ở trong công ty đi dạo, thuận tiện thúc đẩy hợp tác, người tên khốn kiếp này, dĩ nhiên để người ta làm khóc!

Khi Tần Mộ Ca đến làm giám sát bộ cửa phòng làm việc thời điểm, vừa định đẩy ra cái kia che đây một nửa mở cửa phòng mà hợp thời, một đạo như có như không um thanh truyền vào đến Tần Mộ Ca trong tai!

"Làm sao, có phải là rất thoải mái, ta không có lừa người đi, ta liền nói ta kỹ thuật rất tốt, từng thử nữ nhân không có không nói thoải mái!"

Ngay sau đó, một đạo vốn có từ tính âm thanh truyền vào đến Tần Mộ Ca trong tai, Tần Mộ Ca có thể khẳng định, này nói chủ nhân của thanh âm tuyệt đối là Diệp Tầm Hoan!

Mê người um thanh, Diệp Tầm Hoan cái kia không thể không khiến người ta ý nghĩ kỳ quái câu hỏi, làm cho Tần Mộ Ca cho rằng Diệp Tầm Hoan ở cùng Đường Vũ Nhu ở trong phòng làm việc làm loại kia lãn ga trải giường sự tình!

Trong lúc nhất thời, một luồng không tên lửa giận từ trong lòng bay lên, cũng không quản lý mình có thể hay không nhìn thấy một bộ thiếu nữ không thích hợp hình ảnh, trực tiếp đẩy cửa mà vào!

"Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, dĩ nhiên ở trong phòng làm việc làm loại chuyện này... Đường Vũ Nhu, thực sự là không nghĩ tới, người dĩ nhiên sẽ là như vậy nữ..."

Tần Mộ Ca nổi giận dưng dưng từ bên ngoài vọt vào trong phòng làm việc, chửi ầm lên, nhưng khi thấy trong phòng làm việc một màn hậu, âm thanh nhất thời im bật đi không nói, đồng thời trên mặt còn lộ ra một đạo vẻ xấu hổ!

Diệp Tầm Hoan nơi đó là cùng Đường Vũ Nhu ở làm cái gì việc không muốn để cho người khác biết, nhân gia hai người, một cái tọa đang làm việc trên ghế, một cái đứng ở cái ghế phía sau, hai tay đặt ở Đường Vũ Nhu vai, nơi đó là làm cái gì việc không muốn để cho người khác biết a, hoàn toàn là ở xoa bóp!

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu hai người trừng trừng nhìn Tần Mộ Ca!

Bị Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu hai người như thế nhìn kỹ, Tần Mộ Ca gò má nhất thời đỏ chót một mảnh, như hỏa thiêu!

Thời khắc này Tần Mộ Ca hận không thể tìm một cái lỗ chui vào, thực sự là quá mất mặt.

Nàng Tần Mộ Ca có thể xin thề, chính mình chưa bao giờ như hôm nay như vậy như thế mất mặt quá!

"Tần tổng, ta nghĩ người có phải là hần là giải thích cho ta một thoáng, tại sao mắng ta cùng ta Đường bộ trưởng?" Diệp Tầm Hoan cười híp mắt nhìn Tần Mộ Ca hỏi.

Nghe được Diệp Tầm Hoan câu hỏi hậu, Tần Mộ Ca trong lúc nhất thời không biết phải nói cái gì mới được!

"Cái kia... Cái kia..."

"Ngươi nhưng là ceo , ta nghĩ hào không có lý do liên mắng công nhân..."

"Ta không phải cố ý, ta..."

"Ngươi cái gì!"

"Ta lấy cho các ngươi... Các ngươi..." Tần Mộ Ca giận dữ và xấu hổ cúi đầu.

"Chúng ta sao vậy?" Diệp Tầm Hoan một mặt cân nhắc nhìn Tần Mộ Ca.

Hắn nhưng là lão tài xế, sao có thể như vậy không nhìn ra Tần Mộ Ca trong lòng này điểm ý nghĩ, nhưng hắn nhưng không nên ép Tần Mộ Ca mang thoại nói ra, sau đó chính mình tốt đẹp chứ phản kích nàng một cái!

"Ta cho rằng ngươi... Các ngươi ở làm chuyện này..."

"Cái gì sự?"

Sau một khắc, Tần Mộ Ca bỗng nhiên đài ngẩng đầu lên, cảm tức Diệp Tầm Hoan: "Diệp Tầm Hoan, ngươi..."

Nàng Tần Mộ Ca có thể không phải người ngu, sao vậy nghe không hiểu Diệp Tầm Hoan là cố ý, là cố ý đang buộc nàng mang thoại cho nói phi thường rõ ràng

"Ta sao vậy?"

"Ngươi đi ra cho ta, ta có chuyện tìm ngươi!"

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca liền hoang mang hoảng loạn từ Đường Vũ Nhu trong phòng làm việc chạy ra.

Nhìn thấy Tần Mộ Ca rồi đi sau khi, Đường Vũ Nhu quay về Diệp Tầm Hoan hỏi: "Tầm Hoan, Tần tổng nàng đây là sao vậy?"

"Cái gì sao vậy?"

"Vừa nàng nói hai chúng ta..."

"Há, nàng a, nội tiết mất cân đối, thời mẫn kinh đến, cho là chúng ta ở dừng dừng..." Diệp Tầm Hoan một mặt bình thản nói ra: "Lại nói, liền coi như chúng ta muốn dừng dừng dừng cũng không thể tìm như thế cái địa phương đi, liền một cái giường đều không có!"

"Thực sự là quá hù rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan bắt đầu đi lác lác đầu!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Xem ai không biết xấu hổ

Diệp Tầm Hoan từ trong phòng làm việc đi ra hậu, liền nhìn thấy cách đó không xa Tần Mộ Ca, lập tức chân đi chữ bát, dường như đại gia một dạng liền đi tới.

Đang nhìn đến Tần Mộ Ca bên người sau khi, Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Tần ô nữ, tìm ta chuyện gì?"

"Ngươi gọi ta cái gì?" Tần Mộ Ca trừng lớn thu mâu cảm tức Diệp Tầm Hoan!

"Ô nữ a!" Diệp Tầm Hoan chậm rãi nói ra: "Sao vậy, lẽ nào ta danh xưng này có lỗi sao?"

"Ngươi. . ."

"Tư tưởng như vậy ô, chẳng lẽ còn muốn ta gọi ngươi thanh thuần nữ. . ."

"Diệp Tầm Hoan!" Tần Mộ Ca nghiêng rằng nghiêng lợi, hai con mắt dường như lưỡi dao sắc một dạng nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan, hận không thể dùng ánh mắt đem Diệp Tầm Hoan cho thuần sát!

"Thực sự là không nghĩ tới, trường như thế đẹp đẽ, bằng cấp như thế cao, tư tưởng dĩ nhiên sẽ như vậy ô!" Diệp Tầm Hoan không lọt vào mắt Tần Mộ Ca cái kia muốn giết người ánh mắt: "Có phải là trình độ học vấn cao người, tư tưởng đều rất ô?"

"Bất quá cũng không đúng vậy, Vũ Nhu bằng cấp cũng không thấp, nhưng là tại sao như vậy thuần khiết đây?" Diệp Tầm Hoan nghĩ mãi mà không ra nói ra: "Lẽ nào chỉ là vì cá nhân vấn đề. . ."

"Người. . . Người. . ." Tần Mộ Ca bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận thân thể mềm mại run rẩy.

Diệp Tầm Hoan rõ ràng là ở làm thấp đi nàng, mà đài cao Đường Vũ Nhu!

"Tần tổng, đừng kích động, ở kích động cái kia hai đám đồ vật muốn nhảy ra rồi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan đưa mắt rơi vào Tần Mộ Ca trước ngực cái kia không dừng run run, một bộ muốn vô cùng sống động Thánh nữ phong bên trên, ánh mắt ứa ra ánh sáng xanh lục!

Tần Mộ Ca ngay đầu tiên liền cảm nhận được Diệp Tầm Hoan ánh mắt, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt cực kỳ, vừa định nổi giận, nhưng còn chưa mở lời Diệp Tầm Hoan âm thanh liền truyền tới nàng Tần Mộ Ca trong tai!

"Thật giống so với trước lớn hơn, lẽ nào chỉ là vì ta lần trước xoa bóp duyên cớ sao?" Diệp Tầm Hoan lẩm bẩm nói: "Không nghĩ tới, ta tay nghề bây giờ lại như thế được rồi, xem ra ta có thể đi làm thợ massage, trợ giúp thiên hạ tất cả bình ngực muối giầy, cao lầu bình địa nổi lên. . ."

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan này vô liêm sỉ mà nói hậu, suýt chút nữa không có từ trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Nàng Tần Mộ Ca cũng đã gặp qua vô liêm sỉ không biết xấu hổ nam nhân, thế nhưng là xưa nay chưa bao giờ gặp như Diệp Tầm Hoan như thế không biết xấu hổ.

Trong lúc nhất thời Tần Mộ Ca hô hấp chậm rãi trở nên trở nên dồn dập: "Diệp Tầm Hoan, ta muốn giết người. . ."

Không thể nhìn được nữa không cần nhìn nữa, Tần Mộ Ca cuối cùng cũng không còn cách nào chịu đựng, trực tiếp sử dụng tới nữ nhân tuyệt chiêu Cửu Âm Bạch Cốt Trảo hướng về Diệp Tầm Hoan trên mặt nạo đi!

Diệp Tầm Hoan khoe miệng lóe qua một đạo cân nhắc vẻ, không chờ Tần Mộ Ca đến trước mặt, Diệp Tầm Hoan đuôi phải trực tiếp duỗi ra.

Sau một khắc, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan đuôi phải trực tiếp vấp ở Tần Mộ Ca chân, làm cho Tần Mộ Ca trọng tâm bất ổn, bay thẳng đến Diệp Tầm Hoan trên người tài đi ngược lại.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, vội vàng đưa tay ra, nắm ngay Tần Mộ Ca Thánh nữ phong. . .

Lập tức, một luồng mềm mại cảm giác theo Diệp Tầm Hoan giữa bàn tay đi khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới, hầu như bản năng Diệp Tầm Hoan ngất hai lần.

Thật giống xác thực lớn.

Mà Tần Mộ Ca nhưng là phảng phất điện giật giống như vậy, thân thể mềm mại nhẹ nhàng bắt đầu run rẩy, phảng phất điện lưu ở nàng trong thân thể xẹt qua bình thường.

"A!"

Bị Diệp Tầm Hoan song tay nắm lấy ngực, Tần Mộ Ca nhất thời oa oa kêu lớn lên.

"Diệp Tầm Hoan, ta liều mạng với người. . ."

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên cho lão nương dùng ám chiêu, bắt ta ngực.

Diệp Tầm Hoan thấy thế lập tức từ ôn nhu trong thôn phục hồi tinh thần lại, vội vàng đem hai tay cho rút về, sau đó thân thể xoay một cái, trực tiếp hoàn toàn Tần Mộ Ca cái kia dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ, cả người hầu như muốn kề sát ở Tần Mộ Ca trên mặt: "Thật là thom, Tần tổng, buổi tối ước sao?"

Nếu như từ mặt bên nhìn lại, Diệp Tầm Hoan hầu như là cắn Tần Mộ Ca vành tai, có vẻ thập phần hương điển.

Nhiệt khí phun ở Tần Mộ Ca trên mặt, nhất thời làm cho nàng cảm giác ngứa.

Cùng lúc đó, Tần Mộ Ca cùng Diệp Tầm Hoan hai người đùa giỡn nhất thời đã kinh động là không nhiều giám sát bộ cái khác làm công nhân viên, từng cái từng cái không nhìn được đi ra, khi thấy trước mặt một màn sau khi, nhất thời trừng lớn hai con mắt, từng cái từng cái trên mặt tràn ngập không thể tin

tường.

Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên ôm Tần Mộ Ca, không đúng, phảng phất là ở thân Tần Mộ Ca vành tai!

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối không thể tin được trước mặt tình cảnh này là thật sự.

Dù sao từ khi Thu Nhược Hi đem Tần Mộ Ca cho mời đến Hoàng Đồ Tập Đoàn sau khi, Tần Mộ Ca đều là lấy Lãnh nương xưng, thủ đoạn thiết huyết vô tình, đã từng vắn tuyền từng Thu Nhược Hi người, không biết bị nàng cho thanh tẩy bao nhiêu, ai nói chuyện đều vô dụng.

Hơn nữa Tần Mộ Ca ý vào Thu Nhược Hi cho nàng chỗ dựa, trong công ty người kia thấy Tần Mộ Ca không đều là một mực cung kính, ai dám cùng nàng trêu chọc a!

Thế nhưng hiện tại, Diệp Tầm Hoan nhưng ôm Tần Mộ Ca eo thon chi, cùng Tần Mộ Ca đến rồi một số không khoảng cách tiếp xúc thân mật!

Chấn động, thực sự là quá chấn động.

Giám sát bộ những người này có thể bảo đảm, đây tuyệt đối là năm nay sốt dẻo nhất đề tài, không có một trong!

Đương nhiên nếu để cho bọn họ biết Diệp Tầm Hoan đã cùng Tần Mộ Ca trải qua giường, hơn nữa Thu Nhược Hi vẫn là lão bà hán, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào!

Tần Mộ Ca đột nhiên bị Diệp Tầm Hoan cho ôm, thân thể mềm mại đột nhiên run lên, đặc biệt là khi nghe đến Diệp Tầm Hoan hỏi nàng buổi tối ước không ước sau khi, càng là làm cho Tần Mộ Ca gò má ửng đỏ một mảnh, đồng thời trong đầu không bị khổng chế vang lên lúc trước ở trong quán rượu cùng Diệp Tầm Hoan lần ga trải giường một màn!

Nhưng lập tức, Tần Mộ Ca liền phục hồi tinh thần lại: "Người tên khốn kiếp, buông ra ta. . ."

"Vậy người nói cho ta, ước không ước?"

"Ước người muội!"

"Không ước không buông!"

"Người. . ."

"Đúng rồi, ô nữ, giám sát bộ người tốt như đều đi ra!" Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra một đạo gian trá nụ cười.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Tần Mộ Ca sắc mặt đột nhiên biến đổi: "Người nằm mơ!"

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca liền lập tức hô lớn: "Bất lịch sự a. . ."

Một bên gọi, Tần Mộ Ca một bên ôm lấy Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Tần Mộ Ca mà nói hậu, nhất thời sững sờ.

Mẹ nó, hán hoàn toàn không nghĩ tới Tần Mộ Ca dĩ nhiên sẽ cho hán chơi như thế vừa ra!

"Cường nữ làm a. . ." Diệp Tầm Hoan cũng theo hô to lên.

Thảo, ngược lại lão tử không cần mặt mũi, ta liền không tin người còn không cần mặt mũi rồi!

Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan gọi cường nữ làm hậu, nhất thời choáng váng, đẩy mặt đại ra nhìn Diệp Tầm Hoan, tên khốn kiếp này dĩ nhiên gọi cường nữ làm. . .

Giám sát bộ người xem náo nhiệt, trong lúc nhất thời từng cái từng cái toàn bộ đều há hốc mồm.

"Có người hay không quản a, lãnh đạo cấp trên muốn quy tắc ngầm ta. . ." Diệp Tầm Hoan có chút khóc nức nở mà lại có vẻ thập phần oan ức hô.

Tần Mộ Ca trên trán nhất thời bốc lên ba cái hắc chi.

Thời khắc này, nàng thật sự muốn bóp chết Diệp Tầm Hoan!

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên nói mình muốn quy tắc ngầm hán, lão nương ta mắt bị mù mới sẽ quy tắc ngầm người!

"Diệp Tầm Hoan, người. . ."

"Còn có để cho người sống hay không, ta là tới công tác, không phải đến làm Ngưu Lang. . ."

"Người... Người đừng bắt ta Nhị đệ a!"

"Diệp Tầm Hoan, lão nương ta liều mạng với người rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Cầu người mau nhanh khai trừ ta

Thế giới không có tường nào gió không lọt qua được, Diệp Tầm Hoan cùng Tần Mộ Ca hai người một cái nói bất lịch sự, một cái nói cường nữ cần sự tình dường như một trận gió xoáy giống như, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn, nhất thời một mảnh hoa nhiên!

Từng cái từng cái đối với Diệp Tầm Hoan bội phục tới cực điểm, người anh em này thực sự là quá trâu bò, mới vừa tới công ty đánh Khang Hoài Viễn không nói, bây giờ lại cùng Tần Mộ Ca vác lên.

Thực sự là quá trâu bò, lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết tìm đường chết sao?

Trong con mắt của mọi người, Diệp Tầm Hoan cùng Tần Mộ Ca đối đầu, chỉ có một kết quả, vậy thì là vô tình bị xóa bỏ!

Dù sao Tần Mộ Ca nhưng là Thu Nhược Hi bỏ ra nhiều tiền mời đi theo toàn năng hình nhân tài.

Giờ khắc này, Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc trong phòng làm việc.

Thu Nhược Hi thu trong con người tràn ngập lửa giận, nhắm thẳng vào Diệp Tầm Hoan.

Thu Nhược Hi vẫn luôn biết Diệp Tầm Hoan người này rất khôn nạn, thế nhưng là không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên sẽ như vậy khôn nạn, năm nay quả nhiên dám bất lịch sự Tần Mộ Ca!

Tên khôn kiếp này, hẳn thì sẽ không thể để cho mình tỉnh điểm tâm sao?

Trái lại Diệp Tầm Hoan nhưng là dường như người không liên quan giống như vậy, không đúng là đầy mặt oan ức, đồng thời còn mang theo một đạo đau khổ đáng về: "Lẽ nào công ty lớn là có thể bức lương là xướng sao, còn có ai hay không quyền, có nhân tính hay không, không phải là trường soái điểm sao?"

"Có thể đây là sai lầm của ta sao?"

"Cha mẹ cho ta như thế gương mặt, ta có thể có cái gì biện pháp..."

Bên tai vang lên Diệp Tầm Hoan này có chút ưu thương mà nói hậu, Thu Nhược Hi cái kia trong trông mắt lửa giận trở nên càng thêm dồi dào lên, cái tên này sao vậy liền như vậy không biết xấu hổ đây!

Tần Mộ Ca quy tắc ngầm hẳn?

Cũng không chiếu soi gương, nhìn chính mình cái gì đạo đức!

Mà một bên Tần Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan này giống lắm bẩm âm thanh hậu, nguyên bản liền khó coi khuôn mặt xinh đẹp thời khắc này âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước!

Nếu như không phải Thu Nhược Hi ở đây, nàng tuyệt đối sẽ lần nữa cùng Diệp Tầm Hoan tên khôn kiếp này liều mạng.

"Người câm miệng cho ta!" Thu Nhược Hi cuối cùng cũng không còn cách nào chịu đựng, rít gào một tiếng!

Diệp Tầm Hoan đầu đầu vừa nhìn, khi phát hiện Thu Nhược Hi một bộ muốn giết người đáng đáp hậu, phần nộ cúi đầu: "Quá mức ta làm cho nàng quy tắc ngầm một thoáng, hổng cái gì a..."

"Diệp Tầm Hoan, ta muốn giết người!"

Cuối cùng Tần Mộ Ca cũng không còn cách nào chịu đựng, trực tiếp bạo phát, cũng mặc kệ Thu Nhược Hi có phải là ở một bên, bay thẳng đến Diệp Tầm Hoan nhào tới.

Trước ngực nguy nga Thánh nữ phong không ngừng run rẩy, phảng phất ở nói cho Diệp Tầm Hoan, nàng Tần Mộ Ca lừa giận!

Tần Mộ Ca bay thẳng đến Diệp Tầm Hoan đá ra một chân, mục tiêu hạ bộ!

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này sau khi, lúc này sững sờ, mẹ nó, có muốn hay không như thế kích động, có muốn hay không như thế tàn nhẫn, lại muốn gây mạng của mình gốc rễ!

Sau một khắc, không chờ Tần Mộ Ca chân đá tới, Diệp Tầm Hoan thân thể hơi hơi chéch thiểm, đồng thời đưa tay ra, một phát bắt được Tần Mộ Ca tu lớn lên xinh đẹp chân!

Diệp Tầm Hoan có chút si mê nhìn bị chính mình nắm ở trong tay Tần Mộ Ca này điều cặp chân dài: "Đây chân thật dài, tính dai thật tốt..."

Một cái bị Diệp Tầm Hoan bắt lại đùi phải Tần Mộ Ca làm đáng liền muốn tránh thoát, nhưng là Diệp Tầm Hoan tay nhưng cùng kìm sắt giống như vậy, gắt gao trói lại đùi phải của nàng, làm cho nàng căn bản là không có cách từ Diệp Tầm Hoan trong tay rút ra!

"Người... Người buông ra ta..."

"Bằng cái gì?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan vươn tay trái ra ở Tần Mộ Ca trên đùi vô cùng dịu dàng xoa xoa một thoáng, hoàn toàn một bộ kẻ xấu xa đáng ghét, đồng thời còn đem một bên Thu Nhược Hi cho triệt để không thấy rồi!

Tần Mộ Ca thấy thế, hai con mắt phảng phất hóa thành hai cây cương đao, nhắm thẳng vào cũng tìm hoa trái tim của người, lập tức dựa vào đột nhiên vận vẹo vòng eo, chân trái cũng cấp tốc đá ra!

Diệp Tầm Hoan thấy thế, lúc này ngăn ra.

Hắn còn thật không nghĩ tới, Tần Mộ Ca vẫn còn có như vậy đánh lộn thực lực, dĩ nhiên cho hắn đến rồi một cái quay người đá!

Lập tức, Diệp Tầm Hoan vội vàng buông ra Tần Mộ Ca đùi phải, sau đó hướng về một bên né tránh mà đi.

"Đừng!"

Một tiếng vang giòn, Tần Mộ Ca trực tiếp lạc ở trên mặt đất!

Vừa rơi trên mặt đất sau khi, Tần Mộ Ca liền làm đáng lần nữa muốn hướng về Diệp Tầm Hoan mà đi.

Nhưng vừa lúc đó thích, Thu Nhược Hi bỗng nhiên giật dử hét: "Được rồi, hai người các người nghĩ muốn tạo phản sao?"

Nhìn thấy Thu Nhược Hi phạm tội, Tần Mộ Ca không cam tâm trừng một chút Diệp Tầm Hoan, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là khiêu khích giống bừa bãi!

Tuy rằng Tần Mộ Ca thân thù đối với với người bình thường tới nói, không sai, thế nhưng ở hắn Diệp Tầm Hoan trong mắt, hoàn toàn chính là một cái trò mèo, căn bản không có bất kỳ tác dụng!

"Thu tổng hắn..."

"Được rồi, Mộ Ca, người cũng trở về đi thôi, ta nhất định sẽ cho người một câu trả lời!" Thu Nhược Hi lạnh như sương lạnh nói rằng.

Tần Mộ Ca trực tiếp lạnh rên một tiếng, tuy rằng nàng đối với Thu Nhược Hi mà nói rất không vừa ý, thế nhưng là lại không thể làm gì, dù sao nhân gia là ông chủ, mà chính mình chỉ là một cái làm công!

"Được, ta chờ Thu tổng cho ta bàn giao!"

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca cũng không nói thêm nữa cái gì liền trực tiếp xoay người rời đi Thu Nhược Hi văn phòng.

Tần Mộ Ca mới vừa rời đi, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp ngồi ở trên ghế salon, từ trên người mò ra một cái thom ư, cho mình nhen lửa, nhẹ nhàng bắt đầu rút lấy.

Thu Nhược Hi ở thấy cảnh này sau khi, càng là giận không chỗ phát tiết, vỗ mạnh một cái trước mặt bàn làm việc: "Diệp Tầm Hoan, nơi này là công ty, người cho bốn tiểu thư ta đặt ngay ngắn vị trí của người!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Thu Nhược Hi mà nói hậu, chậm rãi đài đầu hướng về Thu Nhược Hi nhìn sang.

Chỉ thấy Thu Nhược Hi trên người quần áo trong cổ áo mở ra, cái kia màu tím nhạt đường viền hoa áo ngực bao vây trắng như tuyết, tròn trịa, kiều ưỡn lên Thánh nữ phong hoàn toàn bại lộ ở trong không khí.

Nội ưỡn lên Thánh nữ phong giống run run, hình ảnh rất có sức mê hoặc cùng thị giác lực trùng kích, khiến người ta không nhịn được muốn thân thủ trào

một thoáng.

"Lão bà, nguoi ngực lộ ra..." Diệp Tầm Hoan lòng tốt nhắc nhở!

Thu Nhực Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, đầu tiên là ngẩn ra, lập tức cúi đầu vừa nhìn, lập tức rít gào một tiếng, sau đó theo tay cầm lên trên bàn làm việc hồ sơ hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới: "Nguoi chết đi cho ta..."

Diệp Tầm Hoan rất phiền muộn, mẹ, chính mình hảo tâm hảo ý nhắc nhở nguoi, nguoi không cảm tạ ta cũng coi như, bây giờ lại còn nắm đồ vật đập ta!

Diệp Tầm Hoan đem Thu Nhực Hi cho đập tới hồ sơ nắm lấy sau khi, thần nhiên nói: "Mô đều sờ qua, huống chi xem..."

"Nguoi..." Thu Nhực Hi bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận trước ngực run lên một cái, trước ngực Thánh nữ phong phảng phát bất cứ lúc nào cũng rất có thể phá sam mà ra!

Thu Nhực Hi hít một hơi thật sâu, điều chỉnh một thoáng chính mình cái kia nổi sóng chấp trùng nội tâm: "Diệp Tầm Hoan, đây là công ty, xin nguoi chú ý ảnh hưởng!"

"Vì lẽ đó ta cho nguoi biết, nguoi ngực lộ ra rồi!" Diệp Tầm Hoan đầy mặt nói thật.

Vừa đem lửa giận cho đề xuống Thu Nhực Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, lửa giận lần nữa vọt lên, thế nhưng Thu Nhực Hi nhưng cố nén nổi giận kích động: "Nguoi cùng Tần tổng đến cùng là sao vậy một chuyện?"

"Nàng muốn quy tắc ngầm ta..."

"Diệp Tầm Hoan!" Thu Nhực Hi nghiêng răng nghiêng lợi, hai con mắt đỏ đậm, dường như nhìn kẻ thù của chính mình một dạng nhìn Diệp Tầm Hoan: "Nguoi không nói đúng không là!"

"Ta nói rồi!"

"Nguoi có tin hay không, ta khai trừ nguoi!"

"Thật sự?" Diệp Tầm Hoan sắc mặt bỗng nhiên vui vẻ, vô cùng chờ mong nói ra: "Lão bà, cầu nguoi mau nhanh khai trừ ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Cho Diệp Tầm Hoan thiện hậu

Nhìn Diệp Tầm Hoan đầy mặt thần sắc mong đợi, Thu Nhực Hi nhất thời Tam Thi thần hết ảm, trắng nõn hàm răng cũng vào đúng lúc này cắn khanh khách vang lên!

Khốn nạn, dĩ nhiên lại cùng ta chơi động tác võ thuật!

Không sai, giờ khắc này ở Thu Nhực Hi xem ra Diệp Tầm Hoan chính là ở cùng nàng chơi động tác võ thuật, là chính là muốn để cho mình đem hấn từ trong công ty cho thanh toán xong đi ra ngoài, sau đó mỗi ngày chờ ở nhà, cha mẹ chính mình hỏi thăm tới đến, hấn liền nói bị chính mình cho mở ra, sau đó cha mẹ chính mình tốt rắn dạy chính mình!

Nếu để cho Diệp Tầm Hoan biết Thu Nhực Hi vào giờ phút này ý nghĩ trong lòng, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào, ta có như vậy xấu sao?

Thời khắc này, Thu Nhực Hi đối với Diệp Tầm Hoan phản cảm tới cực điểm, thế nhưng là lại không thể làm gì, bởi vì cái tên này trong tay hiện tại nắm Thượng phương bảo kiếm

Mà này cái gọi là Thượng phương bảo kiếm chính là cha mẹ chính mình, nếu như cái tên này ở cha mẹ mình trước mặt hơi hơi nói điểm cái gì, cha mẹ chính mình...

Đau đầu!

Chỉ cần là vừa nghĩ, Thu Nhực Hi liền cực kỳ đau đầu!

"Ta không hỏi ngươi cùng Tần Mộ Ca đến cùng phát sinh cái gì, thế nhưng ngươi phải đi cho nàng xin lỗi!" Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

"Ngươi không phải muốn khai trừ ta sao?"

"Ta đôi ý không được sao?"

"Ngươi sao vậy có thể đôi ý đây, ngươi nhưng là Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, lời đã nói ra nước đã đổ ra, như ngươi vậy đôi ý, sao vậy để ta cảm giác như là chính mình nước bọt phun ra ngoài sau khi, sau đó lại liếm trở lại, thật là ghê tởm a..."

Thu Nhược Hi gò má nhất thời bay lên hai đạo ửng hồng vẻ.

Bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi đến cùng có đi hay không xin lỗi?"

"Không đi!" Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói: "Ngươi để ta đi, ta liền đi, bằng cái gì a?"

"Chỉ bằng ta là công ty tổng giám đốc!"

"Vậy ngươi khai trừ ta a..."

"Ngươi..."

"Nếu như ngươi không khai trừ ta, như vậy bye bye."

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp từ trên ghế sa lông đứng lên, hướng về bên ngoài đi đến.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan phải đi, Thu Nhược Hi thân thể mềm mại nhất thời đến phát run: "Diệp Tầm Hoan, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Diệp Tầm Hoan phảng phất không nghe thấy Thu Nhược Hi mà nói giống như vậy, như trước chân đi chữ bát khê hát, hướng về bên ngoài đi đến, đáng đáp kia nơi đó đem Thu Nhược Hi cho đặt ở trong mắt nửa phần!

Này nếu như bị Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong người cho biết, tuyệt đối sẽ lần nữa ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong nhắc lên một trận sóng lớn.

Thu Nhược Hi là ai?

Vậy cũng là Hoàng Đồ Tập Đoàn Boss, nắm giữ sinh tử của tất cả mọi người, ai dám đối với nàng bất kính, nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng dám, này nếu như bị người khác cho biết, có thể không nhắc lên từng trận sóng lớn sao?

Diệp Tầm Hoan đi rồi, mà Thu Nhược Hi nhưng là sắc mặt âm trầm tới cực điểm, tên khốn kiếp này, dĩ nhiên lại không nhìn ta!

Cho tới nay, Thu Nhược Hi đều là cao cao tại thượng, bất luận đi tới đó đều có thể hưởng thụ mọi người vờn quanh vui vẻ, nhưng là kể từ cùng Diệp Tầm Hoan kết hôn sau khi, hàng này liền không chút nào đưa nàng cho để vào trong mắt quá, một điểm đều không nể mặt nàng.

Mà nàng Thu Nhược Hi cũng nắm Diệp Tầm Hoan không có một chút nào biện pháp.

Điều này làm cho nàng có loại sâu sắc cảm giác bị thất bại, nếu như không phải Diệp Tầm Hoan ở nhìn mình thời điểm, còn có thể lộ ra hèn mọn cùng đại gái ánh mắt, thậm chí Thu Nhược Hi đều sẽ hoài nghi mình mị lực có phải là giảm xuống rồi!

Diệp Tầm Hoan là không nể mặt chính mình, nhưng là Tần Mộ Ca nơi đó, chính mình hay là muốn giải quyết, cũng không thể mang Tần Mộ Ca cho bỏ qua ở nơi đó chứ?

Dù sao Tần Mộ Ca là nàng mời đến công ty đến.

Bất đắc dĩ, Thu Nhược Hi thở dài một tiếng, chính mình lại muốn cho tên khốn kiếp này chịu đủ.

Sau một khắc, Thu Nhược Hi cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc đánh cho Tần Mộ Ca, làm cho nàng lại đây một chuyến.

Chốc lát sau khi, Tần Mộ Ca căng thẳng khuôn mặt xinh đẹp từ bên ngoài đi vào!

"Thu tổng, ngài tìm ta có chuyện gì sao?"

"Tọa!" Thu Nhược Hi chỉ một thoáng sơ pha, đồng thời cũng từ trước bàn làm việc đứng lên.

Khi thấy Tần Mộ Ca ngồi ở trên ghế salong sau khi, Thu Nhược Hi liền mở miệng lần nữa nói ra: "Mộ Ca, đối với với Diệp Tầm Hoan đối với ngươi vô lễ sự tình, ta cảm giác sâu sắc xin lỗi, hi vọng ngài không muốn chấp nhặt với hắn!"

"Không biết Thu tổng là đại biểu hắn nói xin lỗi ta, vẫn là đại biểu chính mình?"

"Sao vậy, Mộ Ca ngươi sẽ không liền điểm ấy đều muốn cùng ta tính toán chứ?" Thu Nhược Hi thân nhiên nói: "Sẽ không liền này chút mặt mũi, cũng không cho ta chứ?"

Tần Mộ Ca thấy thế, tuy rằng bất mãn, nhưng cũng không tiện phát tác!

"Ngươi là ta phụ tá đắc lực, ngươi chịu oan ức, ta cũng thay ngươi khổ sở, ta cũng nghĩ xử trí Diệp Tầm Hoan, thế nhưng ta thật sự xử trí không được hấn a!" Thu Nhược Hi nói xong tăng tăng thở dài một tiếng, đồng thời trên mặt tràn ngập ủ rũ.

Tần Mộ Ca khi nghe đến Thu Nhược Hi câu nói này hậu, hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Thu Nhược Hi!

Không chờ Tần Mộ Ca mở miệng nói chuyện, Thu Nhược Hi liền lần nữa nói ra: "Hấn là ta phương xa thân thích, nhưng cha mẹ ta nhưng phi thường yêu thích hấn, ngươi cũng biết, cha mẹ ta không có nhi tử, cơ hồ đem hấn khi con trai đối xử!"

"Bây giờ cha mẹ ta ngay trong nhà ta, ngươi nói ta nếu như xử trí hấn, việc này truyền tới cha mẹ ta trong tai..."

Nói xong Thu Nhược Hi lần nữa thở dài một tiếng.

Mà Tần Mộ Ca trên mặt nhưng là lộ ra một đạo hiểu ra vẻ, không trách Diệp Tầm Hoan như thế không có sợ hãi, hóa ra là bởi vì phía sau có chỗ dựa a!

"Vi lẽ đó, Mộ Ca, ngươi cũng không nên tức giận, cũng không nên cùng hấn tính toán chuyện này, tuy rằng ta lần này không có biện pháp giúp ngươi ra mặt, thế nhưng chỉ cần hấn ở công ty, ngươi còn không phải là muốn sao vậy trừng trị hấn, liền sao vậy trừng trị hấn?"

Cứng rắn, tỏ khổ, lời kéo sau đó ở ngăn được!

Ngăn ngăn mấy câu nói, người bề trên quyền mưu bị Thu Nhược Hi cho chơi vô cùng nhuần nhuyễn, đặc sắc tới cực điểm, hoàn toàn làm cho Tần Mộ Ca bất mãn trong lòng cũng tức giận vì đó biến mất, thậm chí cũng bắt đầu có chút đồng tình lên Thu Nhược Hi.

"Thu tổng, ta biết rồi, ngài yên tâm, ta sẽ không để cho ngài làm khó dễ."

Nghe được Tần Mộ Ca mà nói hậu, Thu Nhược Hi trên mặt lộ ra một đạo vẻ hài lòng: "Vậy thì tốt, ngược lại hấn ngay trong mắt của ngươi hạ thấp, ngươi trừng trị hấn vẫn là có thể!"

"Ta biết cho hấn biết, nữ nhân thù dai là cái gì đáng vẻ!" Tần Mộ Ca nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Ta biết giúp ngài đem hấn từ trong công ty quét sạch đi ra ngoài!"

Ngươi không phải có chỗ dựa, để Thu Nhược Hi đều không có cách nào trừng trị ngươi sao?

Như vậy được, ta trừng trị ngươi, chỉ cần ngươi ở công ty, ta sẽ để ngươi đau đến không muốn sống!

Thu Nhược Hi không có quan tâm Tần Mộ Ca, đổi chủ đề hỏi: "Ngươi cùng hấn đến cùng là sao vậy sự việc, sao vậy sẽ vô duyên vô cớ gây ra chuyện như vậy đến?"

"Kỳ thực cũng không có cái gì, ta vốn là là muốn tìm được hấn, hỏi một chút hấn đối với Tô tiểu thư làm cái gì, sao vậy để Tô tiểu thư một người ở thiên trên đài khóc..."

"Cái gì!" Thu Nhược Hi sắc mặt vì đó biến đổi, âm thanh cũng vào đúng lúc này đột nhiên tăng lên không ít: "Tên khốn kiếp này, hấn đây là muốn tức chết ta a..."

Thời khắc này, Thu Nhược Hi có chút phát điên, ngươi bắt nạt Tần Mộ Ca cũng coi như, không cúi đầu, ta có thể giúp ngươi chùi đất, nhưng là ngươi lại vẫn gây Tô Cô Yên.

Nàng nhưng là ta muốn tranh thủ người hợp tác a, nếu như đem nàng cho đắc tội rồi, chính mình lại muốn một lần nữa đi tìm người hợp tác rồi!

"Thu tổng, ta kiến nghị ngài buổi tối ước Tô tiểu thư nói chuyện đi." Tần Mộ Ca nhẹ giọng nói: "Tuy rằng ta không biết phát sinh chuyện gì, thế nhưng tuyệt đối cùng Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này không thể tách rời quan hệ..."

Thu Nhược Hi sắc mặt vào đúng lúc này âm trầm phảng phất muốn chảy ra nước, đồng thời phần quyền cũng vào đúng lúc này chặt chẽ nắm ở cùng nhau

Chương 96: Tiền nhậm đương nhiệm

germy hiệu ăn, có người nói là Giang Trung thị chính tông nhất một nhà nước Pháp phòng ăn com kiểu Tây, đương nhiên, giả cả cũng đúng cùng với đất giả, ăn một bữa ra đáng bữa tiệc lớn cần tiêu hết một vị cán bộ lãnh đạo một tháng tiền lương, nếu như vị này cán bộ lãnh đạo nhất định phải phùng má giả làm người mập, còn muốn mở một chai nhiều năm phần rượu đỏ, như vậy phỏng chừng com nước xong sau này phỏng chừng là có thể ở lại chỗ này xoay cái một năm nửa năm mâm rồi!

Cùng rất rất nhiều phòng ăn com kiểu Tây như nhau, germy hiệu ăn hoàn cảnh thập phần tao nhã, không có ai lớn tiếng huyên hoa, hơn nữa... Toàn bộ trong phòng ăn nơi với một loại mỏng lung trạng thái, ngoại trừ đèn tường ở ngoài, cái khác đèn đều là giam giữ.

Trong phòng ăn, từng cái từng cái bên cạnh bàn ăn một bên ngồi đục lỗ nhân sĩ thành công, ngân chất giá cắm nến trên bày đặt ngọn nến, nhu hòa ánh nến khiến cho trong đại sảnh tràn ngập lãng mạn bầu không khí.

Diệp Tầm Hoan bị Thu Nhượng Hi cho lời lôi kéo kéo cuối cùng đi tới germy hiệu ăn!

Từ trong bãi đậu xe đi ra sau khi, Thu Nhượng Hi quay về Diệp Tầm Hoan cảnh cáo nói: "Chờ chút nhìn thấy Tô tiểu thư, người cho ta quản tốt người miệng tiện tật xấu!"

"Vậy người còn dẫn ta tới?" Diệp Tầm Hoan buồn bực không thôi nói rằng.

Trước Tiểu Cửu cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại, để hẳn tới một chuyến, nhưng là lại bị Thu Nhượng Hi cho mạnh mẽ dẫn đến nơi này, hơn nữa còn nói cái gì, chính mình bắt nạt Tô Cô Yên, phải cho nàng xin lỗi.

Ta nói than bùn a, nàng khóc cùng ta có cái gì quan hệ a?

Bất quá đối với này Diệp Tầm Hoan cũng có chút buồn bực, Tô Cô Yên ở trên Thiên đài khóc cái gì đây?

Chính mình cũng không có bắt nạt nàng a, lẽ nào chỉ là vì tự mình nói sẽ không để cho Mộ Thiên Ca chết quá thảm?

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan không có chút nào nghĩ đến, hẳn thật sự không muốn nhìn thấy Tô Cô Yên, bởi vì mỗi lần vừa nhìn thấy nàng, Diệp Tầm Hoan liền cảm giác trong lòng chính mình phảng phất có một cây đao ở mạnh mẽ xuyên chính mình, đau đớn để hẳn không thể thở nổi.

Nhưng là nhưng lại không có bất kỳ biện pháp!

Thu Nhượng Hi cùng Diệp Tầm Hoan hai người đi vào hiệu ăn hậu, lập tức hấp dẫn không ít người ánh mắt!

Tuy rằng Thu Nhượng Hi hiện tại là một thân nhân nhã trang phục, nhưng là nhưng nắm giữ ngạo nhân tư bản!

Trong lúc nhất thời không ít nam tính trong tầm mắt hướng về Thu Nhượng Hi trong ánh mắt tràn ngập kinh diễm cùng dục vọng vẻ, mà các nữ nhân nhưng là ước ao ghen tị.

Nữ nhân trời sinh thích chung diện, đồng thời cũng sẽ đổ kị so với mình mỹ nữ nhân.

Tiến vào hiệu ăn hậu, Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhượng Hi hai người dưới sự hướng dẫn của phục vụ viên hướng đi đã sớm đặt tốt vị trí.

Hai người vừa mới ngồi xuống không đến bao lâu, một bộ màu đen quần dài Tô Cô Yên ở bốn tên dũng mãnh bảo tiêu vây thị bên dưới chậm rãi từ bên ngoài đi vào.

Tô Cô Yên xuất hiện đồng dạng hấp dẫn vô số ánh mắt, dù sao Tô Cô Yên bất kể là vóc người vẫn là dung mạo đều không thua với Thu Nhượng Hi, vì lẽ đó bị mọi người cho nhìn kỹ cũng đúng chuyện đương nhiên.

Dù sao ở cái này xem mặt xem ngực niên đại bên trong, mỹ nữ bất luận đi tới bất kỳ địa phương đều là bị nhận chú ý.

Đi vào hiệu ăn sau khi, dưới sự hướng dẫn của phục vụ viên, Tô Cô Yên bay thẳng đến Thu Nhượng Hi cùng Diệp Tầm Hoan đi tới.

Đang nhìn đến Tô Cô Yên sau khi, Thu Nhượng Hi lập tức từ chỗ ngồi đứng lên, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là rất không có nhãn lực kính ngồi ở một bên không nhúc nhích, phảng phất căn bản không nhìn thấy Tô Cô Yên!

Thu Nhượng Hi thấy thế trong lòng hận nghiêng răng nghiêng lợi, tên khốn kiếp này, ta đều đứng lên đến, hắn đứng lên đến có thể chết a!

Thu Nhượng Hi dùng chân không nhìn được đá một thoáng Diệp Tầm Hoan, Diệp Tầm Hoan lúc này mới chậm rãi đứng dậy.

Tô Cô Yên đem Diệp Tầm Hoan biến hóa thu hết đáy mắt, đồng thời Thu Nhượng Hi mờ ám cũng không có tránh được Tô Cô Yên con mắt.

"Thu tổng, thật không tiện, làm thời có một số việc làm lỡ, để người đợi lâu rồi!" Tô Cô Yên trên mặt mang theo một đạo nụ cười nhã nhặn, làm cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác, có vẻ thập phần hiền lành.

"Ta cũng đứng vừa tới, Tô tiểu thư mau mời tọa!" Thu Nhược Hi phi thường khách khí nói.

Tô Cô Yên không có cùng Thu Nhược Hi khách khí, chậm rãi ngồi xuống.

Nhìn thấy Tô Cô Yên ngồi xuống xong, Thu Nhược Hi mới chậm rãi theo ngồi xuống.

Tuy rằng Thu Nhược Hi này ở người bình thường trong mắt là một cái rất khách khí thái độ phương thức.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan biết rõ, này đồng thời không phải cái gọi là khiêm tốn cùng thái độ vấn đề!

Mà là thân phận!

Thân phận là một cái rất trực tiếp đồ vật, cao thấp quý tiện từ này động tác tinh tế trên liền có thể lập kiến rõ ràng!

Cùng nắm giữ thực lực hùng hậu, bối cảnh cứng rắn Anh Hoàng tập đoàn so ra, Hoàng Đồ Tập Đoàn chỉ có thể xem như là một cái cỡ trung công ty, căn bản không cùng đẳng cấp mặt trên!

Loại thân phận này tôn ti truyền thống trải qua mấy ngàn năm noi theo, đã hình thành một loại rất nghiêm ngặt lễ nghi quy củ, lúc ăn cơm sao vậy tọa, lúc nói chuyện sao vậy nói, thậm chí bước đi lúc ai đi trước, dưới trường lúc ai ngồi trước, đều có sáng tỏ làm riêng, phàm là có chút thân phận người đều rõ ràng!

Nói tóm lại, những quy tắc này là quay chung quanh "Trên dưới tôn ti" bốn chữ thi hành, nói trắng ra cũng chính là thân phận cao thấp!

Song song vào chỗ sau khi, Thu Nhược Hi tiện tay đưa tới thị giả sau khi, liền điểm một chút trước món ăn cùng khai vị bánh ngọt cùng với ngọt phẩm cùng một bình rượu đỏ!

Chờ nàng thị giả rời đi sau khi, Thu Nhược Hi nhanh chóng ở trong đầu tổ chức một thoáng ngôn ngữ, sau đó quay về Tô Cô Yên nói ra: "Tô tiểu thư, đối với ngày hôm nay ở công ty ta chuyện đã xảy ra, ta cảm giác sâu sắc xin lỗi, hi vọng ngài không nên cùng Diệp Tầm Hoan chấp nhậm..."

Diệp Tầm Hoan đầy mặt thư thích ngồi ở một bên, phảng phất là một cái không quan hệ người đi đường giống như vậy, cũng không nói lời nào, liền như vậy lẳng lặng ngồi, cúi đầu chơi điện thoại di động.

Đối với Thu Nhược Hi biết chuyện này, Tô Cô Yên đồng thời không có bất kỳ bất ngờ, dù sao nàng hiện tại là Thu Nhược Hi quý khách, hơn nữa Tàn Mộ Ca thân là Hoàng Đồ Tập Đoàn ceo không thể không đem chuyện như vậy nói cho Thu Nhược Hi.

"Thu tổng thật giống hiểu lầm rồi, kỳ thực cùng Diệp tiên sinh không cái gì quan hệ." Tô Cô Yên liếc mắt nhìn cúi đầu chơi điện thoại di động Diệp Tầm Hoan, trong lòng trăm mối cảm xúc ngôn ngang.

Hắn thậm chí ngay cả ngay ngắn mắt cũng không xem chính mình một thoáng.

"Ta chỉ là vì nhớ tới một chút chuyện cũ, có chút khó kìm lòng nổi, cho nên mới phải thất thố, không nghĩ tới bị Tàn tổng đụng vào."

Nghe được Tô Cô Yên như thế nói chuyện, Thu Nhược Hi không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, vẫn còn may không phải là tên khốn kiếp này nguyên nhân, không phải vậy Thu Nhược Hi có thể sống lột hẳn Diệp Tầm Hoan.

"Có thể Diệp Tầm Hoan đem ngài một người cho còn đang thiên đãi, chung quy là chúng ta chăm sóc bất chu."

Nói xong Thu Nhược Hi không nhịn được đưa tay ra ở Diệp Tầm Hoan bấp đuôi bên trên ngắt một thoáng.

Nhất thời đau Diệp Tầm Hoan không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Diệp Tầm Hoan, còn không cho Tô tiểu thư xin lỗi..."

"Không cần!" Tô Cô Yên vội vàng lắc đầu nói: "Là ta để Diệp tiên sinh đi về trước!"

Tô Cô Yên đều như vậy nói rồi, Thu Nhược Hi cũng không cũng may nói cái gì, bất quá nàng luôn cảm giác là lạ, đặc biệt là Tô Cô Yên xem Diệp Tầm Hoan ánh mắt, làm cho nàng cảm giác trong này phảng phất bao hàm một loại dị dạng tình cảm!

Hơn nữa Tô Cô Yên phảng phất sợ chính mình phát hiện giống như vậy, cật lực che giấu thu trong con ngươi cái kia phân dị dạng tình cảm!

Có thể không quái đi, Tô Cô Yên nhưng là đem Diệp Tầm Hoan coi như sinh mệnh, vì Diệp Tầm Hoan, nàng có thể hi sinh tất cả, bao chụp sinh mệnh!

Chỉ là làm sao thiên ý trêu người, hắn không biết nàng tình, không biết ý của nàng, duy nhất biết đến chính là nàng chịu phản hấn!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Quyền quyết định giao cho Diệp Tầm Hoan

Ái tình lại như là một trò chơi, ở trò chơi này bên trong người truy ta cần, nhưng trung gian nếu là xuất hiện một điểm bất ngờ, hai người thì sẽ hướng về hướng ngược lại dù đi đủ xa, cuối cùng không cách nào quay đầu lại.

Trương yêu linh từng nói: Với nghìn trong vạn người gặp phải người gặp người, với ngàn vạn trong năm, thời gian vô bờ trong hoang dã, không sớm một bước, cũng không trễ một bước, vừa vặn đuổi tới rồi!

Nhưng là phía trên thế giới này nào có như vậy nhiều vừa vặn đuổi tới đây?

Bỏ qua hoặc coi thường, hiểu lầm hoặc do dự, trong chớp mắt, duyên phận liền cùng mình gặp thoáng qua, quay đầu lại lại nghĩ cứu vãn, nhưng hữu tâm vô lực.

Tô Cô Yên cùng Diệp Tầm Hoan hai người chính là như vậy, ở lúc trước Tô Cô Yên đi tìm Mộ Thiên Ca bắt đầu từ giờ khắc đó, hai người liền nhất định hướng về ngược phương hướng mà đi!

Diệp Tầm Hoan nhìn thấy trước mặt hai nữ vừa nói vừa cười chuyện trò vui vẻ, trong nội tâm tràn ngập cay đắng.

Một cái tiền nhiệm, một cái đương nhiệm lão bà, mà chính mình kẹt ở giữa, đồng thời chính mình hiện tại lão bà còn muốn cùng chính mình tiền nhiệm hợp tác.

Chỉ cần vừa nghĩ Diệp Tầm Hoan liền cảm giác đây là một cái nhiều ma trào phúng sự tình.

Bất kể là Tô Cô Yên vẫn là Thu Nhược Hi, đều là băng tuyết nữ nhân thông minh, mặc dù là hiện tại chuyện phiếm, nhưng cũng mỗi người một ý.

Trò chuyện trò chuyện hai nữ cuối cùng đem câu chuyện cho kéo tới hợp tác mặt trên!

"Tô tiểu thư, không biết quần ngựa sự tình, cân nhắc làm sao?" Thu Nhược Hi đầy mặt thật lòng nhìn Tô Cô Yên.

Tô Cô Yên không có lập tức mở miệng, mà là bùng lên trên bàn ăn ly cao cổ, nhẹ nhàng lay động nổi lên rượu đỏ trong ly, khóe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo độ cong, đôi môi nhẹ lên: "Hoàng Đồ Tập Đoàn vẫn luôn ở điện thương trong lĩnh vực, dựa vào vòng lộ sinh hoạt, bỗng nhiên tiến quân xa hoa chỗ ăn chơi, nói thật sự, ta đồng thời không phải sao vậy xem trọng!"

Nói xong Tô Cô Yên phảng phất nghĩ đến cái gì giống, vội vàng lần nữa bổ sung một câu: "Đương nhiên ta đồng thời không phải nghi vấn Thu tổng thực lực và quyết đoán, mà là như quần ngựa loại này xa hoa chỗ ăn chơi, đồng thời không phải như vậy tốt kinh doanh!"

"Điểm ấy Tô tiểu thư có thể yên tâm, ta có đầy đủ tự tin đem quần ngựa cho làm dậy."

"Thu tổng có thể đối với mình có đầy đủ tự tin, nhưng thật không tiện, ta đối với người đồng thời không có cái gì tự tin." Tô Cô Yên có chút áy náy nói: "Mãi đến tận hiện tại Thu tổng đều không có cho ta thổ lộ quá nếu như quần ngựa thành lập, kinh doanh hình thức, không biết Thu tổng là không tin ta, vẫn là Thu tổng kỳ thực ở nói ngoa đây!"

Nói xong Tô Cô Yên bùng lên trước mặt rượu đỏ, nhẹ nhàng nhấp một cái.

Nghe được Tô Cô Yên mà nói hậu, Thu Nhược Hi trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo chán chờ vẻ, hơi hơi trầm ngâm chốc lát sau khi, Thu Nhược Hi cắn răng, phảng phất làm ra một loại nào đó quyết định trọng yếu một dạng: "Nếu Tô tiểu thư nói như vậy, như vậy ta rồi cùng người nói một ít đi!"

Thu Nhược Hi giờ khắc này là nhìn ra, muốn làm cho nàng Tô Cô Yên cam tâm tình nguyện ra bên ngoài nắm tiền, nhất định phải đánh động nàng, thuyết phục nàng, không phải vậy đừng nghĩ.

Nữ nhân này hoàn toàn là không thấy thỏ không thả chim ưng a!

"Quần ngựa mặc dù là nghe tới là một cái phi thường cao đại thượng giải trí nhân nhả nơi, nhưng ta nhưng chưa từng có nghĩ tới đi cấp cao con đường!" Thu Nhược Hi nhẹ giọng nói ra: "Đồng thời không phải tất cả quần ngựa đều cần dựa vào cái gọi là tinh anh nhân sĩ trả lại lưu nhân sĩ mới có thể kinh doanh dậy!"

"Theo thời đại tiến bộ, kinh tế bay lên, mọi người trong tay đều có tiền nhàn rỗi, hơn nữa đối với với tương lai hài tử càng là cực kỳ sùng ái, rất nhiều người

vì có thể mang con trai của chính mình cưới ngựa không tiếc đi đại trên thảo nguyên rong ruổi, sâu sắc thêm quan hệ lẫn nhau..."

Thu Nhượng Hi ý nghĩ nói trắng ra kỳ thực rất đơn giản, vậy thì là quần ngựa là tất cả mọi người mở ra, hơn nữa ở trong đó nàng sẽ làm ra một ít tương tự với thân tiết mục hoạt động, để cha mẹ cùng hài tử trong lúc đó sâu sắc thêm lẫn nhau cảm tình.

Tô Cô Yên khi nghe đến Thu Nhượng Hi mà nói hậu, trước mắt là bùng sáng.

Hiện tại bất kể là tổng nghệ thân tiết mục, vẫn là trong vườn trẻ, đều sẽ có đề ở cha mẹ làm bạn hạ đồng thời hoàn thành trò chơi, đến thử thách cha mẹ cùng hài tử chỉ thấy quan hệ, cùng với phu thê chỉ thấy đối với lẫn nhau hiểu rõ.

Mà Thu Nhượng Hi muốn quần ngựa nhưng là tương tự một loại thân quần ngựa.

Loại này quần ngựa ở Hoa Hạ đến nay còn chưa từng xuất hiện, nếu như Thu Nhượng Hi nếu là làm thành, như vậy nhất định sẽ nhắc lên một vòng dây sống.

Hơn nữa lại như là Thu Nhượng Hi nói như vậy, theo sự phát triển của thời đại, kinh tế tiến bộ, hiện tại đám người đều có tiền, chính mình hoa có thể không nỗ lực bỏ, nhưng nếu để cho con trai của chính mình hoa, cái kia há lại là một cái cam lòng a!

Diệp Tầm Hoan có chút không nói gì nhìn Thu Nhượng Hi, hiện tại hẳn mới biết Thu Nhượng Hi dĩ nhiên mạng mục tiêu kiếm tiền đặt ở một chút hài tử trên người.

Thực sự là hắc tâm, dĩ nhiên đánh hài tử chủ ý.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, hiện nay xã hội, lão nhân cùng hài tử tiền là tốt nhất kiếm lời.

Đồng thời Thu Nhượng Hi loại này kiếm tiền phương pháp cũng coi như là một loại chuyện tốt, dù sao tương tự thân hoạt động, hơn nữa loại này hoạt động ở nước ngoài phi thường nóng nẩy.

Bất kể là có tiền vẫn là không tiền, ai đặc biệt ma dám nói mình không có hài tử?

"Thú vị!" Tô Cô Yên không nhịn được phát sinh than thở!

"Như thế nói Tô tiểu thư đồng ý rồi!" Thu Nhượng Hi có chút chờ mong mà vừa sốt sắng nhìn Tô Cô Yên hỏi.

Tô Cô Yên không để ý đến Thu Nhượng Hi, mà là đưa mắt rơi vào từ đầu tới cuối một lời chưa phát Diệp Tầm Hoan trên người: "Diệp tiên sinh cảm giác các người Thu tổng ý nghĩ này làm sao?"

"Thật hắc!" Diệp Tầm Hoan nghĩ cái gì liền nói cái gì: "Dĩ nhiên từ nhỏ hài tử chủ ý, gian thương!"

Thu Nhượng Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, hận không thể một cái tát mang tên khốn này cho vỗ tới trên tường đi.

Có biết nói chuyện hay không, ta sao vậy đen?

"Diệp Tầm Hoan, nguoi..."

"Cái kia Diệp tiên sinh cảm thấy ta cùng Thu tổng hợp tác làm sao?"

Thu Nhượng Hi khi nghe đến Tô Cô Yên câu hỏi hậu, lúc này ngẩn ra.

Đây là cái gì tình huống?

Hai cái công ty như vậy việc trọng yếu, Tô Cô Yên rõ ràng hỏi Diệp Tầm Hoan ý tứ, nàng đến cùng muốn làm cái gì, là ý gì?

Thu Nhượng Hi không biết Tô Cô Yên ý tứ, Diệp Tầm Hoan cũng tương tự không hiểu Tô Cô Yên đây là xướng cái kia vừa ra!

Nữ nhân này hỏi ta làm gì ma?

Muốn có ý đùa ta, vẫn là muốn nhục nhã ta?

Để tự mình biết, nàng bây giờ, đã vượt xa quá khứ!

Diệp Tầm Hoan càng nghĩ càng thấy đến Tô Cô Yên là muốn nhục nhã chính mình, mặc kệ nói cái gì, đến thời điểm Tô Cô Yên cũng có thể sẽ nói một đồng lời trên chọc chính mình, để chứng minh chính mình cao cao tại thượng!

Nghĩ tới đây, Diệp Tầm Hoan con mắt bỗng nhiên híp lại, sắc mặt cũng chậm chậm trở nên hơi không quen lên.

Chúng ta đã từng là yêu không giả, nhưng đó chỉ là đã từng, hiện đang muốn nhục nhã chính mình, nguoi cho rằng khả năng sao?

Bị Diệp Tầm Hoan lạnh lẽo ánh mắt cho nhìn chăm chăm, Tô Cô Yên sắc mặt lập tức có vẻ hơi hoảng loạn cả lên, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan bên trong đôi mắt tức giận sau khi, thông minh nhanh trí nàng biết, Diệp Tầm Hoan khả năng hiểu lầm rồi chính mình.

Thế là vội vàng nói: "Diệp tiên sinh, ta không có đùa giỡn, cũng không nghĩ muốn làm người, ta là chân tâm hỏi một chút ý của người!"

Diệp Tầm Hoan lạnh rên một tiếng: "Nếu như ta nói hợp tác đây?"

"Vậy thì hợp tác!" Tô Cô Yên tăng tăng nói rằng!

"Nếu như ta nói không đây?"

"Vậy thì chia tay!"

Nghe được Tô Cô Yên mà nói hậu, Thu Nhược Hi thân thể mềm mại bỗng nhiên chấn động, nàng dĩ nhiên đem hợp tác quyền quyết định giao cho Diệp Tầm Hoan?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Mặt khác Thu Nhược Hi

Hiện tại Diệp Tầm Hoan trên căn bản có thể xác định, Tô Cô Yên không phải đang treo cột hãn, cũng không phải là muốn nhục nhã một thoáng chính mình, mà là đùa thật.

Nhưng là nữ nhân này đến cùng là ý gì?

Các người hợp tác không hợp tác quan ta chuyện gì?

Thu Nhược Hi đầy mặt căng thẳng nhìn Diệp Tầm Hoan.

Ở Thu Nhược Hi trong lòng Diệp Tầm Hoan tên khốn kiếp này cho tới nay có thể đều là phi thường không biết điều, ai biết tên khốn kiếp này sẽ nói cái gì đây!

Thời khắc này, Thu Nhược Hi cảm giác, ông trời sao vậy liền mắt bị mù đây, dĩ nhiên đem Aladin thần đèn giao cho tên khốn kiếp này trong tay.

Thu Nhược Hi cảm giác ông trời là là mắt bị mù, đem Aladin thần đèn giao cho Diệp Tầm Hoan, nhưng là Thu Nhược Hi nào biết Diệp Tầm Hoan thật sự không có chút nào muốn này trả Aladin thần đèn!

Hắn không biết Tô Cô Yên đến cùng đang suy nghĩ cái gì, muốn làm cái gì!

Nhưng là hắn biết, nếu như mình nói cái các người đừng hợp tác rồi, như vậy Thu Nhược Hi rất có thể sẽ giết mình.

Diệp Tầm Hoan nhưng là biết Thu Nhược Hi đối với này cái gọi là quân ngựa có thể là phi thường dễ bụng, nhưng là làm sao tài chính không đủ, không cách nào khởi động, chỉ có thể tìm kiếm hợp tác đồng bọn!

Nhìn Diệp Tầm Hoan trầm mặc không nói đáng đáp, Thu Nhược Hi ánh mắt chậm rãi rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người, trong ánh mắt có căng thẳng cùng nghiêm khắc, thậm chí còn có cầu xin các loại vẻ phức tạp!

Thời khắc này, Thu Nhược Hi thật sự tên khốn kiếp này nói một câu chính các người nhìn làm đi.

Cảm nhận được Thu Nhược Hi ánh mắt phức tạp, Diệp Tầm Hoan lại trầm ngâm chốc lát, sau đó hít một hơi thật sâu: "Nếu Tô tiểu thư hỏi ta ý kiến, như vậy ta cũng sẽ không khách khí rồi!"

"Các người không ngại thử hợp tác một chút đi!"

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan không biết Tô Cô Yên tại sao đem cái vấn đề này quăng cho mình, để cho mình quyết định, thế nhưng hắn lại biết nếu như mình nói không, như vậy Thu Nhược Hi sẽ làm sao đối xử chính mình.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan cũng không sợ Thu Nhược Hi có thể bắt hắn làm sao, thế nhưng là cũng không muốn mỗi ngày bị Thu Nhược Hi cho phiền!

Tô Cô Yên quả nhiên không có nuốt lời, trực tiếp gật gật đầu: "Được, ngày mai ta liền phái người đi quý công ty liền hợp tác chuyện này trao đổi!"

Thu Nhược Hi sững sốt, nàng không nghĩ tới Tô Cô Yên dĩ nhiên đùa thật.

Nhưng là Thu Nhược Hi nào biết, ở Tô Cô Yên lần thứ nhất nhìn thấy Diệp Tâm Hoan một khắc đó, cũng đã quyết định cùng Thu Nhược Hi hợp tác, chỉ là bởi vì Diệp Tâm Hoan đối với nàng thái độ duyên cớ, đề nội tâm của nàng động bắt đầu run rẩy lên.

Nàng sợ quyết định của chính mình sẽ chọc cho nộ người đàn ông này, vì lẽ đó lúc này mới đem quyền quyết định này ném cho Diệp Tâm Hoan.

Nếu như Diệp Tâm Hoan nói không, nàng liền từ chối, nếu như nói hợp tác, như vậy nàng đáp ứng!

Đương nhiên Tô Cô Yên còn là phi thường kỳ vọng có thể cùng Thu Nhược Hi hợp tác, trước tiên không nói kiếm tiền không kiếm tiền, chỉ ít nàng sau này có thể thường thường gặp phải Diệp Tâm Hoan, có thể thường thường nhìn thấy hắn!

Đối với với Tô Cô Yên tới nói, yêu một người không nhất định phải được, yên lặng đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn cũng đúng một loại thỏa mãn, hân hân lòng vui sướng, như vậy chính là chính mình hạnh phúc!

Trương Ái Linh đã từng nói: Yêu thích một người, sẽ thấp kém đến bụi bặm bên trong, sau đó mở ra hoa đến!

Nàng Tô Cô Yên hà không phải là như vậy thấp kém đây?

Theo sau hai nữ nhân này liền bắt đầu thao thao bất tuyệt thương nghị chuyện hợp tác, bầu không khí có vẻ nhiệt liệt mà lại thập phần thân thiết.

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là như một cái bị mọi người lãng quên ở trong sa mạc cây xương rồng giống như vậy, không người hỏi thăm, không người để ý tới.

Bất quá đối với này Diệp Tâm Hoan cũng rơi vào thanh tĩnh.

Lúc gần đi, Tô Cô Yên đứng dậy chủ động cùng Thu Nhược Hi nắm lấy tay, sau đó quay về Thu Nhược Hi nói ra: "Thu tổng, quý công ty Diệp tiên sinh người không sai, như thế tốt công nhân, người có thể phải cố gắng bảo vệ nha, không phải vậy ta nhưng là sẽ từ trên tay người bắt hắn cho đoạt tới..."

Thu Nhược Hi nghe vậy ngẩn người, này lời nói đến mức tựa hồ có chút mờ quá giới, nhìn kỹ Tô Cô Yên vẻ mặt, vẫn là một bộ ý cười dịu dàng đáng yêu, không nhìn ra đến cùng là chuyện cười hay là thật!

Đồng thời Thu Nhược Hi trong nội tâm cũng đúng một trận không nói gì, Diệp Tâm Hoan người không sai? Tốt công nhân?

Liền hắn như vậy vẫn là tốt công nhân?

Theo sau, Tô Cô Yên liền rời đi, đồng thời Thu Nhược Hi cùng Diệp Tâm Hoan hai người cũng không có tiếp tục đợi ở chỗ này, cũng rời đi hiệu ăn.

Đi ra hiệu ăn sau khi, Thu Nhược Hi đài đầu ngược nhìn bầu trời đầy sao, chậm rãi xoay người, lộ ra eo trắng nõn eo thon chỉ, thờ thật dài nhẹ nhóm một cái!

Sau một khắc, ở Diệp Tâm Hoan nhìn kỹ, Thu Nhược Hi đột nhiên tại chỗ cao cao nhảy lên, bộ váy bao bọc thon dài đùi đẹp giữa không trung loan thành một đạo tuyệt mỹ đường cong, khiến cho người tim đập thành thịch, nhảy mấy lần, ngửa mặt hướng lên trời hô to một tiếng: "Thành công rồi!"

Thu Nhược Hi này nhảy một cái, mắt sắc Diệp Tâm Hoan nhanh chóng bắt lấy một vệt mê người phong cảnh.

Xem ra thông minh tháo vát nữ cường nhân, màu đen tất chân bên trong rõ ràng ăn mặc màu phấn hồng phim hoạt hình tiểu nội nội, hắn thậm chí nhìn thấy tiểu nội nội trên con kia đầu to he1 1000kitty tại triều hắn hàm hậu cười...

Thấy cảnh này sau khi, Diệp Tâm Hoan rất muốn cười.

Mà Thu Nhược Hi không chút nào nhận ra được mình đã đi hết, như trước nhảy nhót không ngớt!

Diệp Tâm Hoan đứng ở Thu Nhược Hi bên cạnh, lẳng lặng nhìn kỹ nàng, từ kết hôn đến hiện tại, Diệp Tâm Hoan lần thứ nhất phát hiện nguyên lai mình này lạnh như băng lão bà, cũng sẽ có như thế ngây thơ hoạt bát một mặt!

Thời khắc này Thu Nhược Hi, như cái mới vừa được cha mẹ kẹo đơn thuần bé gái, như vậy nhảy nhót, vui mừng, trên mặt phóng ra nụ cười, khiến cho trên trời trăng sáng cùng đầy sao cũng vì đó thất sắc.

Thời khắc này nàng rất đẹp, như dưới ánh trăng khiêu vũ tinh linh, tắm rửa ở màu trắng bạc thánh khiết hào quang hạ, nàng nhu mì xinh đẹp đáng người Phiền Nhiên như tiên, đúng như liễu điều hoa cười nhượn ban đầu nghiên.

Nhìn trước mặt Thu Nhược Hi, Diệp Tâm Hoan phát hiện mình thật giống có chút hiểu rõ chính hắn một tiện nghi lão bà.

Gia tộc cùng xí nghiệp áp lực, làm cho nàng không thể không thu hồi hoạt bát rộng rãi tính cách, dùng lạnh lùng cùng nghiêm túc đến vũ trang chính mình!

Dù sao thương trường như chiến trường, không có ai sẽ đồng tình người là có hay không mềm yếu, ở thương trường người nhất định phải học được nguy trang, học được cho mình mang theo một tấm mặt nạ dối trá, dù cho người lại mệt mỏi, dù cho người ở khổ, ở không muốn bộ dáng này, đều phải mang theo tấm mặt nạ này, bởi vì không có ai sẽ đồng tình người!

Khi cái mặt nạ này bị lôi kéo hạ xuống sau khi, Thu Nhược Hi lập tức thả ra nguyên bản nên thuộc về nàng ở độ tuổi này hoạt bát.

Sau một khắc, cực kỳ hưng phấn Thu Nhược Hi ôm chặt lấy Diệp Tâm Hoan: "Ta thành công, thành công, quần ngựa cuối cùng bắt đầu thành lập..."

Bỗng nhiên bị Thu Nhược Hi cho ôm lấy, Diệp Tâm Hoan sững sờ.

Đến nỗi như thế kích động sao?

Không phải là một cái quần ngựa, bao lớn chút việc?

Người muốn thật muốn phải cho ta nói, ta khiến người ta đưa một mình người không được rồi!

Bị Thu Nhược Hi cho bỗng nhiên ôm lấy, Diệp Tâm Hoan chỉ cảm giác mình trước ngực bị hai đám mềm nhũn đồ vật cho đè lên, phi thường mềm mại, mà lại thư thích!

"Lão bà, người có thể hay không trước tiên buông ra ta?" Diệp Tâm Hoan nhẹ giọng nói: "Người trước ngực hai ngọn núi lớn ép ta đều nhanh không thở nổi..."

Cái gì gọi là miệng tiện?

Diệp Tâm Hoan điển hình chính là.

Hắn không nói lời nào cũng còn tốt, vừa nói chuyện, Thu Nhược Hi cái kia nụ cười trên mặt nhất thời biến mất, thay vào đó chính là một mặt lạnh sương!

Tốt đẹp chứ bầu không khí, liền bởi vì Diệp Tâm Hoan câu nói này cho triệt để phá hỏng.

"Người chết đi cho ta..."

Thu Nhược Hi vội vàng buông ra Diệp Tâm Hoan, dúi lên chân liền hướng về Diệp Tâm Hoan đá tới.

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là nghiêng người lóe lên, sau đó cười ha hả nói: "Lão bà, người xuyên chính là váy, vẫn là không nên động thủ tốt hơn, không phải vậy hello kitty lại muốn nhảy ra đi ra đối với ta nở nụ cười..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Lễ nào mẹ người chưa nói với người

Miệng tiện, cho tới nay đều là Diệp Tâm Hoan to lớn nhất khuyết điểm, hơn nữa liền ngay cả Diệp Tâm Hoan chính mình cũng cảm giác mình cái miệng này có lúc thật sự rất thích ăn đòn.

Đã từng có bao nhiêu lần cũng là bởi vì miệng tiện vấn đề, để hắn bằng thêm một cái lại một cái kẻ địch, cũng là bởi vì miệng tiện duyên cớ, ở thế giới dưới lòng đất thời điểm, hắn đặc tội rồi một cái lại một cái cao thủ.

Điều này làm cho Diệp Tâm Hoan không thể không thường thường cảm khái, tề liệt, ta này nếu như sinh ở Minh triều, vách cheo leo Cẩm Y Vệ Chỉ huy sứ!

Đến nỗi tại sao có thể ngồi trên Cẩm Y Vệ Chỉ huy sứ, đương nhiên chỉ là vì không giấu được thoại, miệng tiện!

Vốn là bởi vì ôm lấy Diệp Tâm Hoan thì có chút buồn nôn Thu Nhược Hi, khi nghe đến Diệp Tâm Hoan câu nói này hậu, cái kia thật tốt đẹp tâm tình càng là triệt để phá nát.

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên nhìn thấy chính mình tiểu nội nội, người thấy liền nhìn thấy chứ, lại vẫn nói ra, quả thực là tội ác tày trời.

Nếu như không phải kiêng kỵ chính mình lần nữa đi quang, Thu Nhược Hi tuyệt đối sẽ làm cho Diệp Tầm Hoan biết cái gì gọi là Vô Ảnh Cước.

Cho dù không hề động thủ, Thu Nhược Hi cũng mang Diệp Tầm Hoan cho một người bỏ ở nơi này, lái xe nghênh ngang rời đi.

Lưu lại Diệp Tầm Hoan một người trợn mắt ngoác mồm.

Mẹ nó, cứ thế mà đi thôi à?

Diệp Tầm Hoan nhưng là bị Thu Nhược Hi cho kéo qua, không có lái xe, mà là cưỡi Thu Nhược Hi xe đến.

Móc móc bao trùm, Diệp Tầm Hoan chợt phát hiện, chính mình đến thời điểm thay đổi quần áo, không có mang tiền!

Nhìn càng đi càng xa xe con, Diệp Tầm Hoan lập tức từ trên người mò ra điện thoại di động, bấm Thu Nhược Hi điện thoại.

Điện thoại vang lên bốn, năm lần sau khi, Thu Nhược Hi mới chậm rãi chuyển được.

"Lão bà, ta sai rồi, cầu người đừng vứt bỏ ta..."

"Xin lỗi, người gây gọi điện thoại đây số là không hào, xin mời kiểm chứng hậu lại gây..."

Một đạo lạnh lẽo mà lại không có bất luận cảm tình gì mà nói ở Diệp Tầm Hoan vang lên bên tai, theo sau chính là giống như máy móc lạnh lẽo tiếng Anh!

Diệp Tầm Hoan nhất thời há hốc mồm, nhìn một chút điện thoại di động, không có sai a!

Chờ Diệp Tầm Hoan muốn mở miệng lần nữa thời điểm, điện lời đã bị kết thúc trò chuyện.

"Thảo, Thu Nhược Hi, người dĩ nhiên chơi ta..."

Diệp Tầm Hoan không phải người ngu, ngay đầu tiên hần liền lập tức hiểu rõ ra, vừa thanh âm kia là Thu Nhược Hi, ta nói sao vậy như thế quen tai đây!

Thu Nhược Hi nhưng là cao tài sinh, hơn nữa còn giống như xuất ngoại đào tạo sâu quá một quãng thời gian, nói một cái lưu loát tiếng Anh tự nhiên không lại thoại hạ.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan lần nữa đem điện thoại cho gây đánh tới.

Nhưng là lần này đã tắt điện thoại.

Diệp Tầm Hoan mặt gương mặt trong nháy mắt lục đi, thực sự là thảo, dĩ nhiên tắt máy.

Giờ khắc này Thu Nhược Hi lái xe trên mặt thật đặc ý về: "Tiểu dạng cùng ta đấu, người còn quá non điểm!"

Thời khắc này Thu Nhược Hi liền dường như chiến thắng gà trống giống như vậy, trên mặt thật đặc ý cùng vẻ ngạo nghễ.

"Chỉ là, ta sao vậy sẽ ôm lấy tên khốn kiếp này đây?" Thu Nhược Hi lẩm bẩm nói: "Nhất định chỉ là vì quá kích động, đúng, nhất định là quá kích động rồi!"

Nói xong Thu Nhược Hi phảng phất nghĩ đến cái gì giống, khuôn mặt xinh đẹp nhất thời phát lạnh: "Tên khốn kiếp này, lại dám nhìn lên ta tiểu nội nội, ta không tha cho hần..."

Thu Nhược Hi đi rồi, Diệp Tầm Hoan một người đầy mặt đại ra đứng lạng ở tại chỗ, thời khắc này, Diệp Tầm Hoan có loại cho Thu Thủy Hàn đánh một cú điện thoại kích động, để hần quá đến đón mình, đem nguyên ủy sự tình nói cho Thu Thủy Hàn, để Thu Nhược Hi tối hôm nay chịu không nổi.

Thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, chính mình cũng không thể vẫn ghép cha, hơn nữa ghép còn không phải là mình cha, vì lẽ đó cú điện thoại này cuối cùng không có cho Thu Thủy Hàn đánh tới.

Tuy rằng không có cùng Thu Thủy Hàn đánh tới, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng cho Tiểu Cửu gọi một cú điện thoại, để Tiểu Cửu phái người tới đón hần.

Tiểu Cửu không có để Diệp Tầm Hoan thất vọng, rất sáng khoái đồng ý.

Đang đợi Tiểu Cửu phái người tới được thời điểm, Diệp Tầm Hoan mọi cách tẻ nhạt, không thể làm gì khác hơn là cầm điện thoại di động lên bắt đầu chơi.

Đã lâu không dài, Diệp Tầm Hoan bên tai bỗng nhiên truyền đến một đạo lạnh lãnh sự phẫn nộ thanh: "Ta nói rồi không muốn lại quán quít lấy ta, ta là không thể gả đưa cho người, ai đáp ứng gả đưa cho người, người liền đi cưới ai!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến âm thanh này sau khi, hơi run run.

Thanh âm này thật quen thuộc a.

Lập tức, Diệp Tâm Hoan không nhận được dải đầu hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn sang.

Chỉ thấy ở Diệp Tâm Hoan bên trái đằng trước khoảng chừng khoảng hai trăm mét địa phương đứng một người phụ nữ.

Ở đèn nê ông đỏ chiếu rọi xuống, Diệp Tâm Hoan có thể thấy rõ ràng nữ nhân này đáng đáp.

Nữ nhân nắm giữ một tấm nữ tính bên trong hoàn mỹ nhất mặt trái xoan, thanh tú Liễu Mi như là trắng lười liềm giống như vậy, sống mũi cao thẳng, môi đơn bạc nhưng mang theo sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Vóc người của nàng tuyệt đối là vô số nữ nhân tha thiết ước mơ s hình đường cong vóc người, cao vút Thánh nữ phong và bằng phẳng bụng dưới hình thành một cái rõ ràng độ cong, hai cái đùi đẹp thẳng tắp, phối hợp một đôi giày cao gót màu đen, làm cho nàng cả người có vẻ thập phần cao gầy.

Một nữ nhân như vậy, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ trước tiên hấp dẫn ánh mắt của nam nhân, đồng thời ở trong lúc lơ đãng bốc lên nam nhân muốn nhìn!

Nhưng mà nữ nhân này giờ khắc này cái kia tinh xảo gò má có vẻ hết sức khó coi, cái kia nguyên bản sáng sủa như trắng sáng một dạng hai con mắt giờ khắc này càng là tràn ngập lửa giận nhìn nam nhân trước mặt.

Người đàn ông này tuổi chừng hai mươi bảy, tám tuổi khoảng chừng, giữ một đầu tóc ngắn, áo sơ mi trắng cổ áo hơi hơi mở rộng, áo sơ mi ống tay quyền tới tay cánh tay trung gian, lộ ra màu vàng nhạt mặt bàn, con mắt thâm thúy có thần, sống mũi cao thẳng, góc cạnh rõ ràng, tính được là anh tuấn!

Điện đối với nữ nhân lửa giận, người đàn ông này không chút nào tức giận, trái lại trên mặt tràn ngập nụ cười.

Diệp Tâm Hoan đang nhìn đến một nam một nữ này sau khi, nhất thời choáng váng.

Nữ hán Diệp Tâm Hoan hết sức quen thuộc, thậm chí biết nữ nhân này sâu cạn, bởi vì hán cùng nữ nhân này trải qua giường, hơn nữa ngày hôm nay vẫn cùng nữ nhân này đấu thắng một lần.

Nữ nhân này không phải người khác, chính là Tần Mộ Ca, đồng thời Tần Mộ Ca bên người nam nhân, hán Diệp Tâm Hoan cũng nhận thức, càng nói chuẩn xác từng thấy.

Người đàn ông này chính là lúc trước Diệp Tâm Hoan mang theo Đường Vũ Nhu tìm Tiểu Cửu, ở trong quán rượu muốn đối với Đường Vũ Nhu mưu đồ gây rối Kỷ Vân Lâm!

Nhìn trước mặt một màn, Diệp Tâm Hoan nhất thời một trận đau "bi".

Mẹ nó, thế giới này cũng quá nhỏ chứ?

Dĩ nhiên lại ở chỗ này gặp phải Tần Mộ Ca, càng xảo chính là lúc trước cái kia đối với Đường Vũ Nhu mưu đồ gây rối Kỷ Vân Lâm thật giống cùng Tần Mộ Ca quan hệ không tầm thường!

Kỷ Vân Lâm mặt tươi cười nhìn Tần Mộ Ca: "Mộ Ca, ta biết ngươi phản cảm gia tộc thức thông gia, thế nhưng ta đúng là yêu thích ngươi, xin ngươi tin tưởng ta, chỉ cần chúng ta kết hôn..."

Không chờ Kỷ Vân Lâm nói hết lời, Tần Mộ Ca liền lạnh rên một tiếng đánh gãy Kỷ Vân Lâm mà nói: "Yêu thích ta?"

"Kỷ Vân Lâm ngươi thật sự coi ta Tần Mộ Ca là kẻ ngu si sao, cái gì cũng không biết?" Tần Mộ Ca giọng như băng châu nói ra: "Ngươi ở bên ngoài có bao nhiêu thiếu nữ, cho rằng Tần Mộ Ca cũng không biết sao?"

"Mộ Ca, ta đã cùng các nàng đều đoạn tuyệt quan hệ, hiện tại ta chỉ yêu một mình ngươi, hơn nữa ta ở cùng ngươi đính hôn sau khi, liền cũng không còn trên hoa ghen nguyệt..."

Kỷ Vân Lâm lời còn chưa nói hết, một đạo thanh âm đột ngột bỗng nhiên truyền đến!

"Anh em, lẽ nào mẹ ngươi chưa nói với ngươi nói láo là kiện không đúng sự tình sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Mộ Ca, người quen biết hần

Ngạc nhiên nghe được này thanh âm đột ngột, Kỳ Vân Lâm hơi run run, lập tức liền trực tiếp quay đầu hướng về Diệp Tầm Hoan nhìn lại.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, Kỳ Vân Lâm sắc mặt khẽ thay đổi, hần ngay đầu tiên liền nhận ra Diệp Tầm Hoan.

Tuy rằng ở quán bar thời điểm, Diệp Tầm Hoan không hề động thủ, thế nhưng hần Kỳ Vân Lâm rõ ràng nhớ tới Diệp Tầm Hoan là cùng Tiểu Cửu cùng với Đường Vũ Nhu đồng thời.

Nhìn thấy trước mặt Diệp Tầm Hoan, Kỳ Vân Lâm trong đầu lập tức hiện ra ngày ấy ở trong quán rượu bị Tiểu Cửu phá tan thuê xe một màn, sắc mặt lập tức trở nên vì đó trở nên âm trầm.

"Tiểu tử, com có thể ăn bậy, thế nhưng thoại cũng không thể đủ nói lung tung." Kỳ Vân Lâm trầm giọng nói.

Diệp Tầm Hoan bữu môi khinh thường: "Có hay không nói lung tung, lẽ nào ngươi không rõ ràng sao?"

"Ngươi. . ."

"Ta nhớ tới đó là một cái nguyệt cao phong hắc buổi tối, ở Dạ Bất Quy trong quán rượu, người nào đó dục đối với một người phụ nữ mưu đồ gây rối, nhưng đáng tiếc lại bị người cho đánh phải cùng một con chó chết, cuối cùng hay là bởi vì cảnh sát đến mới tránh được một kiếp!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Không biết, ngươi có hay không trả thù người đàn ông kia?"

Diệp Tầm Hoan không nói chuyện này cũng còn tốt, một nói chuyện này, Kỳ Vân Lâm chính là một bụng hỏa.

Vốn tưởng rằng cảnh sát mang Tiểu Cửu cho bắt đi, mình có thể ác độc mà trừng trị Tiểu Cửu một trận, để Tiểu Cửu biết đắc tội kết cục của chính mình, nhưng là ai biết ngay trong hần nghĩ muốn thu thập Tiểu Cửu thời điểm, quân đội bỗng nhiên người đến, mang Tiểu Cửu cho dẫn theo đi ra ngoài.

Đồng thời Tiểu Cửu còn mạnh mẽ trào phúng nhục nhã hần một trận.

Hần không cam lòng, muốn tạ trợ gia tộc sức mạnh tới thu thập Tiểu Cửu, nhưng là lại sợ bị trong nhà người cho biết mình dĩ nhiên bởi vì một người phụ nữ cùng quân đội làm lên mà nhai mắng, không thể làm gì khác hơn là đem lửa giận trong lòng cho ép ở trong lòng, âm thầm điều tra Tiểu Cửu lai lịch.

Nhưng là cuối cùng hần cái gì đều không có tra được, thế nhưng hần nhưng đem Tiểu Cửu cho nhớ rồi.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan chuyện xưa nhắc lại, Kỳ Vân Lâm bộ mặt bắp thịt chậm rãi vận vẹo ở cùng nhau, trong tròng mắt càng là lập loè khiến người ta run sợ hàn mang.

"Ngươi. . . Ngươi nói bậy!" Kỳ Vân Lâm đầy mặt dữ tợn nhìn Diệp Tầm Hoan.

Giờ khắc này hần cũng sẽ không ngốc đến thừa nhận Diệp Tầm Hoan nói tới.

Tần Mộ Ca nhưng là ở bên cạnh, hơn nữa Tần Mộ Ca là vị hôn thê của hần, chỉ có điều Tần Mộ Ca đối với hần ý kiến thập phần đại.

Nếu như ở để Tần Mộ Ca xác nhận chuyện này sau khi, như vậy muốn cưới Tần Mộ Ca nhưng là không phải như vậy đơn giản một chuyện.

"Có không có nói quàng, đi Dạ Bất Quy quán bar hỏi một chút chẳng phải sẽ biết." Diệp Tầm Hoan không nặn không nhặt nói ra: "Ta nghĩ hần là rất nhiều người đều còn nhớ, ngày ấy có người đàn ông bị thuê xe giống như chó chết. . ."

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Kỳ Vân Lâm cũng không còn cách nào chịu đựng Diệp Tầm Hoan chê cười, trực tiếp vung quyền hướng về Diệp Tầm Hoan ném tới.

Cú đấm này, Kỳ Vân Lâm giữ thế mà phát, cường độ không nhỏ, một quyền vung ra, dĩ nhiên mang theo một trận quyền phong.

Đối mặt Kỳ Vân Lâm này toàn lực một quyền, Diệp Tầm Hoan không né không tránh, chỉ là hóa tay là chưởng, tùy ý hướng về Kỳ Vân Lâm nắm đấm thép bên trên đánh mà đi.

"Dừng!"

Tiếng vang nặng nề rộng mở vang lên, Diệp Tầm Hoan bàn tay không biết thời điểm nào đã đến Kỳ Vân Lâm nắm đấm bên trên, trực tiếp chặn lại rồi Kỳ Vân Lâm công kích, để Kỳ Vân Lâm nắm đấm thép cũng không cách nào đi tới một phần.

Một quyền nện ở Diệp Tầm Hoan trên bàn tay, Kỳ Vân Lâm chỉ cảm giác mình phảng phất nện ở một khối thiết bản bên trên giống như vậy, toàn lực một quyền không chỉ có không có đối với Diệp Tầm Hoan tạo thành bất kỳ thương tổn không nói, trái lại dùng đến mu bàn tay mình bên trên một trận đau đớn.

Sự phát hiện này làm cho Kỳ Vân Lâm thay đổi sắc mặt, không chút nghĩ ngợi liền muốn thu quyền, lùi lại!

Thế nhưng đã chậm!

Ngay trong Kỳ Vân Lâm muốn thu quyền trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan trực tiếp biến chưởng thành trảo, năm ngón tay bỗng nhiên một chụp, dường như kim sắt một dạng trực tiếp trói lại Kỳ Vân Lâm nắm đấm, tiếp theo năm ngón tay đột nhiên phát lực!

"A!"

Bị Diệp Tầm Hoan như thế bỗng nhiên một bài, Kỳ Vân Lâm nhất thời phát sinh một đạo khốc liệt tiếng kêu rên không nói, đồng thời trên trán cũng bốc lên từng tia từng tia mồ hôi lạnh, trên mặt càng là tràn ngập vẻ thống khổ.

Vẫn trong bóng tối bảo vệ Kỳ Vân Lâm A Ngốc thấy thế, lập tức từ màn đêm bên dưới nhảy ra ngoài, trực tiếp quay về Diệp Tầm Hoan chính là một cái ác liệt tiên chân!

"Vù vù. . ."

Một chân đá ra, không khí bốn phía phảng phất trực tiếp bị đánh văng ra bình thường.

Tần Mộ Ca đang nhìn đến A Ngốc sau khi, sắc mặt khẽ thay đổi, hầu như bản năng mở miệng hô: "Cẩn thận. . ."

Kỳ thực không cần Tần Mộ Ca lên tiếng, Diệp Tầm Hoan cũng sẽ không đem A Ngốc cho để vào trong mắt, liền Tiểu Cửu đều không đánh được, còn muốn cùng tự mình động thủ, thực sự là vừa xuất hiện trâu nghé không sợ cọp a!

Sau một khắc, ngay trong A Ngốc này một chân muốn rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người thời điểm, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan cấp tốc dài lên chân, tựa như tia chớp đột nhiên đá ra!

"Ầm!"

Diệp Tầm Hoan này một chân tăng tăng đá vào A Ngốc trên đùi, sức mạnh kinh khủng trực tiếp đem A Ngốc cho đẩy lui lực bộ xa, mới chậm rãi ổn định bóng người.

Tần Mộ Ca ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời tròng lớn hai con mắt, đầy mặt khó mà tin nổi nhìn Diệp Tầm Hoan.

Đối với với A Ngốc nàng Tần Mộ Ca nhận thức, biết là Kỳ Vân Lâm cận vệ, hơn nữa còn là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, nhưng là lại bị Diệp Tầm Hoan cho một cước đánh bay, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là vẫn không nhúc nhích.

Trong lúc nhất thời, Tần Mộ Ca trong đầu không nhìn được hiện lên Diệp Tầm Hoan trên người cái kia từng đạo từng đạo vết sẹo, người này đến cùng là cái gì người?

Ổn định thân hình hậu A Ngốc ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt tràn ngập khó có thể che giấu vẻ kinh hãi.

Một chân, một chân liền đem chính mình cho đẩy lui rùng rã lực bộ mới ổn định thân hình, hấn đến cùng là cái gì người?

Hơn nữa A Ngốc cảm giác này còn không phải Diệp Tầm Hoan thực lực chân chính, nếu như hấn lấy ra thực lực chân chính, như vậy chính mình này chân e sợ đã phế bỏ.

Đây tuyệt đối là so Tiểu Cửu nhân vật còn nguy hiểm hơn.

Giang Trung thị sao vậy đột nhiên bốc lên như thế lợi hại người?

"Không muốn ở động thủ với ta a." Diệp Tầm Hoan nhìn lướt qua Kỳ Vân Lâm "Người chủ nhân nhưng là ở trên người ta, ở động thủ, người có tin ta hay không lập tức bỏ gậy cánh tay của hấn!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, A Ngốc hai con mắt chậm rãi mị ở cùng nhau, đầy mặt nghiêm nghị nhìn Diệp Tầm Hoan, thế nhưng là không có đang ra tay.

Một là hấn giờ khắc này biết mình căn bản không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ, đệ nhị thì lại chỉ là vì Kỳ Vân Lâm ở trong tay của hấn.

Nhìn thấy A Ngốc nghe lời không hề động thủ, Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra một đạo vẻ hài lòng.

"Tiểu tử, buông ra ta. . ." Kỳ Vân Lâm muốn từ Diệp Tầm Hoan trong tay tránh thoát, nhưng là làm sao Diệp Tầm Hoan tay liền dường như kim sắt giống như vậy, bất luận hấn sao vậy giãy dụa đều không thể tránh thoát.

"Buông ra hấn!" Tần Mộ Ca thân nhiên nói.

Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn Tần Mộ Ca, lại nhìn một chút Kỳ Vân Lâm: "Xem ở có mỹ nữ thay người nói chuyện mức này, ta sẽ tha cho người, bắt quá

lần sau không cần nói hoang, hơn nữa cũng không muốn tức đến nổ phổi, không phải vậy rất dễ dàng bại lộ chính mình!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan ngoài triều : hướng ra ngoài đẩy một cái, trực tiếp đem Kỳ Vân Lâm cho đẩy đi ra ngoài.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan thả Kỳ Vân Lâm sau khi, Tần Mộ Ca nghe giọng hỏi: "Ngươi sao vậy ở đây?"

"Ta đêm quan số tử vi, phát hiện Tử Vi tinh đông di, bóp chỉ tính toán, biết được đêm nay có người muốn lừa ngươi, vì lẽ đó ta liền lập tức chạy như bay đến, ra sao cảm động không cảm động?" Diệp Tầm Hoan bịa chuyện nói.

Kỳ Vân Lâm khi nghe đến Diệp Tầm Hoan cùng Tần Mộ Ca lời của hai người hậu, nguyên bản sắc mặt âm trầm lập tức trở nên khó coi lên.

Hắn cùng Tần Mộ Ca nhận thức?

"Mộ Ca, ngươi quen biết hắn?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Kết thù

Diệp Tầm Hoan cùng Tần Mộ Ca nhận thức sao?

Chuyện này quả là là quá nhận thức, hai người lần thứ nhất gặp mặt đều lên giường hiểu rõ lẫn nhau, có thể không quen biết sao?

Tần Mộ Ca nhìn lướt qua Kỳ Vân Lâm, ở nhìn một chút Diệp Tầm Hoan, trong đầu bỗng nhiên lóe qua một đạo linh quang, trong lòng mạnh mẽ động một cái, lập tức dãi lên bước chân hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới.

Ở đi tới Diệp Tầm Hoan bên người hậu, trực tiếp đưa tay ra đẩy mặt thân mật kéo lại Diệp Tầm Hoan cánh tay, nghe tiếng lời nói nhỏ nhẹ nói ra: "Nhân gia không đều là nói với ngươi mà, ngươi ở nhà chờ ta một hồi, ta một hồi liền trở về, ngươi sao vậy còn đuổi tới, chẳng lẽ không tin tưởng ta sao?"

Nói xong Tần Mộ Ca đầu trực tiếp tựa ở Diệp Tầm Hoan trên bả vai, một bộ chim nhỏ nép vào người đáng đáp.

Diệp Tầm Hoan sùng sốt, Kỳ Vân Lâm há hốc mồm.

Kỳ Vân Lâm hai con mắt phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan, nghiêng răng nghiêng lợi quay về Tần Mộ Ca hỏi: "Mộ Ca, ngươi..."

"Kỳ Vân Lâm, ta ở nói với ngươi một lần, ta không thích ngươi, ai đáp ứng gả đưa cho ngươi, ngươi đi cưới ai, ta là không thể gả đưa cho ngươi." Tần Mộ Ca lạnh lùng nói: "Ngươi cũng nhìn thấy, ta yêu thích chính là hắn!"

"Xin ngươi sau này không nên quấy rầy ta!"

Nếu như nói Diệp Tầm Hoan trước còn không biết Tần Mộ Ca đây là muốn xướng cái nào vừa ra, thế nhưng hiện tại Diệp Tầm Hoan nếu như ở không thấy được Tần Mộ Ca muốn làm gì mà, như vậy liền không cần lẫn lộn.

Tần Mộ Ca đây là muốn bắt hắn khi bia đỡ đạn a!

"Không thể!" Kỳ Vân Lâm đỏ mặt hai con mắt, găm nhẹ nói: "Ngươi là ở gạt ta, cố ý bắt hắn làm bia đỡ đạn đến kích thích ta, có đúng hay không..."

"Lừa ngươi, bia đỡ đạn?" Tần Mộ Ca khoe miệng chậm rãi phác hoạ ra một đạo vẻ trào phúng: "Ngươi cho rằng ngươi là ai, ta cần phải gạt ngươi, cần tìm bia đỡ đạn sao?"

"Ta cũng không sợ nói cho ngươi, chúng ta đã từng xảy ra quan hệ."

Tần Mộ Ca trực tiếp thả một cái đại chiêu.

Kỳ Vân Lâm ở nghe được câu này hậu, khắp toàn thân nhất thời như bị điện giật, không bị khống chế bắt đầu run rẩy, đồng thời tầm kia nguyên bản khuôn mặt anh tuấn vào đúng lúc này đã chậm rãi vụn vỡ ở cùng nhau.

Diệp Tầm Hoan cũng bị Tần Mộ Ca này đại chiêu cho triệt để làm kinh sợ, tê liệt, lúc trước nói cẩn thận pháo V hữu, nữ nhân này không tuân thủ quy tắc!

Nhưng là Diệp Tầm Hoan làm sao tuân thủ quy tắc đây?

"Người ở gạt ta, này sao có thể như vậy..."

"Lừa người?"

Tần Mộ Ca cười lạnh một tiếng, lập tức nhón chân lên trực tiếp quay về Diệp Tầm Hoan môi mạnh mẽ hôn lên.

Bốn môi đụng vào nhau, một luồng hương thơm ở hai người môi tràn ngập, hai người thân thể đồng thời kịch liệt chấn động!

Kỷ Vân Lâm ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời trừng lớn hai con mắt, đầy mặt không thể tin được nhìn trước mặt một màn.

Tần Mộ Ca dĩ nhiên hôn lên một cái nam nhân xa lạ?

Tần Mộ Ca vốn định hôn một thoáng Diệp Tầm Hoan, làm dáng một chút là có thể, nhưng là ai biết ngay trong bốn môi đụng vào nhau trong phút chốc, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên kéo lại nàng cái kia dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ, sau đó đầu lưỡi dĩ nhiên trực tiếp cạy ra nàng cái kia hàm răng trực tiếp tiến vào miệng của nàng bên trong...

Àm!

Tần Mộ Ca như gặp phải sét đánh, thân thể trong nháy mắt trở nên cứng ngắc cực kỳ, mê người thu mâu tròn lên tròn vo.

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan ý nghĩ rất đơn giản, vậy thì là ngược lại mình đã đắc tội rồi Kỷ Vân Lâm, hơn nữa coi như mình hoà giải Tần Mộ Ca không có cái gì, Kỷ Vân Lâm cũng tuyệt đối sẽ không tin tưởng, đồng thời Tần Mộ Ca còn chính mình đưa tới cửa.

Có tiện nghi không chiếm, đó là khôn kiếp.

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan liền lập tức điên cuồng đáp lại Tần Mộ Ca.

Xem như là cho Tần Mộ Ca làm bia đỡ đạn thu điểm lợi tức.

Theo sau, một luồng dầy đặc hầu như làm cho nàng nghẹt thở hùng hống khí tức trùng kích thân thể của nàng cùng tâm linh, cái kia hai mảnh nóng rực môi tràn ngập cuồng dã mùi vị, muốn đưa nàng hôn đến không thở nổi, cái kia đầu lưỡi linh xảo dường như một con lươn, không kiêng kị mà ở môi, miệng lưỡi, xâm lược...

Một loại dị dạng vui vẻ, trong nháy mắt tràn ngập nàng toàn thân, đưa nàng từ kinh ngạc bên trong kéo về hiện thực, nàng theo bản năng mà muốn giãy dụa, phản kháng, thế nhưng bị Diệp Tầm Hoan vậy có lực cánh tay chặt chẽ ôm ấp, phảng phất bị cướp giật giống như, giãy dụa không đạt được hào.

Tần Mộ Ca không cách nào tránh thoát Diệp Tầm Hoan mạnh mẽ ôm ấp cùng cuồng dã hôn môi, chống cự dần dần đã biến thành vô vị chống lại, dần dần biến mất. Ở từ bỏ chống lại thời điểm, Diệp Tầm Hoan hôn phảng phất mang theo hóa một dạng nhiệt lượng, khiến cho nàng toàn thân khô nóng cực kỳ, mỗi một lần hôn sâu đều ẩn chứa mạnh mẽ nhịp điệu cùng sức mạnh, làm cho nàng triệt để đang nồng nặc hùng hống khí tức bên trong mê say...

Màn đêm bên dưới, trên đường phố, hai người quên thời gian, quên địa điểm, quên tất cả, phảng phất cùng thế cách, chỉ là vong tình hôn, đòi lấy, trầm luân...

Không biết qua bao lâu, khi Tần Mộ Ca cảm giác được chính mình thở không lên khí, suýt chút nữa hút sức mạnh nhấn chìm lúc, Diệp Tầm Hoan mới dời đi môi.

Mà Tần Mộ Ca nhưng là chỉ cảm giác mình khắp toàn thân sức mạnh phảng phất bị cái gì đồ vật cho tát càn giống như vậy, cả người vô lực ngã oặt ở Diệp Tầm Hoan trong lòng!

Cùng lúc đó tim đập cũng vào đúng lúc này đột nhiên gia tốc, trái tim bên trong phảng phất có một con nai con giống như vậy, hoành xông lên xông thẳng!

Căng thẳng, kích thích, cảm xúc mãnh liệt nhóm phức tạp tâm tình chậm rãi hiện lên ở Tần Mộ Ca trong đầu.

Mà Kỷ Vân Lâm sắc mặt đã triệt để vận vẹo ở cùng nhau, trong tròng mắt biểu lộ cực kỳ ác độc về mặt, còn giống như là ác quỷ, nhìn thẳng Diệp Tầm Hoan, hận không thể lập tức đem cho xé thành mảnh vỡ.

Thagore từng nói: Trên thế giới thống khổ nhất sự chớ quá với người yêu nhất cô nương gả cho người khác.

Cũng có người nói, trên thế giới chuyện thống khổ nhất chớ quá với ta đứng ở trước mặt người, người nhưng lại không biết ta yêu người.

Thế nhưng đối với Kỷ Vân Lâm tới nói, giờ khắc này trên thế giới chuyện thống khổ nhất chớ quá với vị hôn thê của mình ở nam nhân khác trong lòng, cùng đối phương trắng trợn không kiêng dè ở ngay trước mặt chính mình hôn môi.

Đối mặt Kỷ Vân Lâm bộ kia dữ tợn làm người ta sợ hãi dáng dấp, Diệp Tầm Hoan đúng là một mặt thần nhiên, thậm chí còn có chút đắc ý, tề liệt, để người đánh ta vũ Nhu muội muội chủ ý, lần này lão tử không chỉ có trên người vị hôn thê, còn ở ngay trước mặt người mạnh mẽ hôn môi nàng!

Nếu để cho Kỳ Vân Lâm biết Diệp Tầm Hoan ý nghĩ trong lòng, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

"Hiện tại ngươi tin sao?" Tần Mộ Ca ngã vào Diệp Tầm Hoan trong lòng, thu mâu mang theo một tia yếu ớt ý xuân, nhìn Kỳ Vân Lâm nói ra: "Ta yêu thích chính là hần, hôn nữa ta ở nói cho ngươi một lần, chúng ta đã phát sinh quan hệ, ngươi tốt nhất đem hôn cho ta lùi roi, không phải vậy ta sẽ để ngươi trên đầu lục cả đời."

"Tần Mộ Ca, ngươi sẽ hối hận." Kỳ Vân Lâm nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

"Ta Tần Mộ Ca tự nhiên bên trong không có hối hận!"

"Hay, hay, được!" Kỳ Vân Lâm liên tục nói rồi ba chữ "hào": "Vậy chúng ta liền chờ xem!"

Dứt tiếng, Kỳ Vân Lâm ở Diệp Tầm Hoan trên người mạnh mẽ oan hai mắt, thời khắc này hần không hận không thể lập tức để Diệp Tầm Hoan dường như cấp ba cầu như nhau quỳ gối trước mặt chính mình dập đầu xin tha, để Tần Mộ Ca nhìn nàng yêu thích nam nhân là cái gì mặt hàng.

Thế nhưng hần cũng biết, chính mình đánh không lại Diệp Tầm Hoan, coi như là thêm vào A Ngốc cũng không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ, vì lẽ đó hần không hề động thủ.

Bởi vì hần biết quân tử báo thù, mười năm không muộn đạo lý!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Người không phải còn rất hưởng thụ à

Xuất thân ở Kỳ gia Kỳ Vân Lâm, từ nhỏ liền sinh trưởng ở hoa tươi cùng chương trong tiếng, bất luận đi tới đó đều là bị nhận chú ý, cái kia trắc việt thân phận để vô số người sản sinh tự ti trong lòng.

Rồi sau đó, hần hậu Tần gia Tần Mộ Ca đính hôn sau khi, càng làm cho hần không chỉ có nắm giữ Kỳ gia đại thiếu thân phận, đồng thời còn là tương lai Tần gia con rể.

Các loại thân phận và địa vị, để hần có loại người bình thường đời này đều không thể nắm giữ cảm giác ưu việt, một dạng đều là hần bắt nạt người khác, từ trong tay người khác cướp đồ vật.

Thời điểm nào đến phiên người khác từ trong tay hần cướp đồ vật?

Hôn nữa bị cướp vẫn là vị hôn thê của mình.

Này nếu như truyền tới truyền tới kinh tân dục một ít người trong tai, như vậy hần Kỳ Vân Lâm đem sẽ trở thành kinh tân dục toàn bộ hoàn khổ trong vòng buồn cười lớn nhất.

Đem sẽ trở thành vô số hoàn khổ com hậu nói chuyện say sưa đề tài, thậm chí không ít người đều sẽ cười trên sự đau khổ của người khác.

Phải biết lúc trước hần cùng Tần Mộ Ca đính hôn thời điểm, không ít hoàn khổ trong lòng đều bay lên đồng nhất loại ý nghĩ, vậy thì là một đóa hoa tươi cắm ở phân trâu bên trên.

Kỳ Vân Lâm cái gì đạo đức, kinh tân dục hoàn khổ trong phạm vi đại thiếu cái kia không biết.

Hoàn toàn diễn hình tiểu nhân, bắt nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, trắng trợn cướp đoạt cướp đoạt nhóm tất cả mọi chuyện hần Kỳ Vân Lâm đều trên căn bản trải qua, náo động đến lợi hại nhất một lần, chính là Kỳ Vân Lâm cùng kinh tân dục trong phạm vi một cái khác đại thiếu tranh nữ nhân, hôn nữa còn là một minh tinh.

Này lúc đó nhưng là đã kinh động toàn bộ kinh tân dục, mà Kỳ Vân Lâm cũng bởi vậy danh tiếng vang xa.

Trái lại Tần Mộ Ca, thân phận tự nhiên không cần nhiều lời, hôn nữa người trường xinh đẹp hơn, trước ở kinh tân dục xã giao danh viện trong phạm vi, là có tiếng mỹ nhân, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, đã từng còn lấy ưu dị thành tích bị trực tiếp cử đi học đến MIT học viện hậu, càng là thu được vô số tiếng ca ngợi, thậm chí còn bị không ít kinh tân dục vòng tròn thế hệ trước người cho nội định là tương lai cháu dậu.

Nhưng là khi Tần Mộ Ca du học trở về hậu, lại bị Kỷ gia nhanh chân đến trước, Kỷ gia không biết cho Tần gia quán cái gì thuốc mê, dĩ nhiên đáp ứng rồi cùng Kỷ gia thông gia sự tình!

Này tin tức truyền ra hậu, kinh tân cực hoàn khổ trong vòng không ít đại thiếu đều thảm than đáng tiếc như thế một cái mỹ nhân, như thế một cái tài nữ lại muốn bị Kỷ Vân Lâm cho chà đạp.

Nhưng bây giờ, Tần Mộ Ca bị nam nhân khác cho cướp đi, hơn nữa còn ngay ở trước mặt hắc Kỷ Vân Lâm mặt cùng nam nhân khác đến rồi một cái thấp hôn, này nếu như truyền đi, có thể tương tượng kinh tân cực cái này vòng tròn hoàn khổ môn sẽ làm sao!

Ở Kỷ Vân Lâm đầy mặt sự thù hận nhìn kỹ, Tần Mộ Ca lời kéo Diệp Tâm Hoan rời khỏi nơi này.

Ngay trong Tần Mộ Ca cùng Diệp Tâm Hoan xoay người rời đi một khắc đó, Kỷ Vân Lâm thân thể vì vi bất đầu run rẩy không nói, đồng thời trong con ngươi càng là lóe qua một đạo ác liệt sát cơ!

Đối với với một cái đã từng trường kỳ nơi với trong nguy hiểm người mà nói, hắc đối với nguy hiểm sức cảm ứng muốn vượt xa với người thường.

Đã từng, Diệp Tâm Hoan vì cho các huynh đệ của mình cùng sự phụ báo thù, một người như một con u linh một dạng du đãng ở thế giới các góc, cuối cùng lấy sức một người phá hủy uy chấn thế giới dưới lòng đất ảnh mị!

Đồng thời một tay sáng lập ra thế lực của chính mình.

Ở toàn bộ trong quá trình, Diệp Tâm Hoan trải qua bao nhiêu chiến đấu, chỉ sợ hắc chính mình cũng không rõ ràng.

Thế nhưng một người tiêu diệt một tổ chức, sức mạnh so sánh, cái kia cách xa lớn bao nhiêu, không cần nói cũng biết, thế nhưng hắc nhưng mạnh mẽ phá hủy ảnh mị!

Từng bao nhiêu lần cử tử nhất sinh, từng bao nhiêu lần đều nhìn thấy Tử thần ở vẫy tay, từng bao nhiêu lần ở lưỡi hái của tử thần trên khiêu vũ...

Như vậy trải qua làm cho Diệp Tâm Hoan đối với với nguy hiểm có không tên cảm ứng, vì lẽ đó ở Kỷ Vân Lâm toát ra sát ý một sát na kia, Diệp Tâm Hoan lập tức cảm nhận được.

Chỉ có điều, hắc đồng thời không có nói cái gì, thậm chí đều không quay đầu lại, nhưng khóe miệng lại lộ ra một đạo nồng đậm vẻ khinh thường.

Kỷ Vân Lâm thân phận, ở hắc muốn đánh Đường Vũ Nhu chủ ý một khắc đó, Diệp Tâm Hoan cũng đã tra được.

Kỷ gia đại thiếu, loại này ưu việt thân phận có lẽ sẽ dễ vô số người cảm thấy tự ti, dễ vô số người cảm thấy không cách nào chống lại, thế nhưng đối với với Diệp Tâm Hoan tới nói, vậy thì là cái rắc rối!

Kỷ Vân Lâm không đến trêu chọc hắc cũng còn tốt, nếu là dám đến trêu chọc hắc, hắc sẽ làm Kỷ Vân Lâm biết, Kỷ gia cũng không bảo vệ được người.

Nhìn Tần Mộ Ca cùng Diệp Tâm Hoan cái kia chậm rãi bóng lưng biến mất, Kỷ Vân Lâm khóe mắt bắt thịt điên cuồng nhảy lên, trong con ngươi càng là lập lòe lạnh lẽo sát ý, về mặt dữ tợn tới cực điểm.

"Thiếu gia..." A Ngốc cẩn thận từng li từng tí một nhìn Kỷ Vân Lâm hô.

Kỷ Vân Lâm hít một hơi thật sâu: "A Ngốc, có thể thử ra hắc sâu cạn sao?"

A Ngốc lắc đầu một cái: "Thiếu gia, hắc rất nguy hiểm, không muốn vào lúc này cùng hắc liêu!"

"Rất nguy hiểm?" Kỷ Vân Lâm trên mặt lóe qua một đạo vẻ âm trầm.

"Đúng, rất nguy hiểm!" A Ngốc thập phần trịnh trọng nói: "So với chúng ta lần trước ở quán bar gặp phải người kia còn nguy hiểm hơn, hắc lại như là một đầu ngủ đông dã thú!"

"Bất động thì thôi, hơi động trí mạng!"

Tuy rằng Diệp Tâm Hoan chỉ là quay về A Ngốc đá ra một chân, thế nhưng từ cái kia một chân bên trên A Ngốc liền biết rồi rất nhiều thứ.

Diệp Tâm Hoan không phải hắc có thể chiêu trêu chọc được, coi như là hai cái hắc, cũng không nhất định là Diệp Tâm Hoan đối thủ!

"Cần bao nhiêu người có thể đem hắc cho giết?" Kỷ Vân Lâm đầy mặt âm trầm hỏi.

Nghe được Kỷ Vân Lâm mà nói hậu, A Ngốc rơi vào đến trong trầm mặc.

Đối với với Kỷ Vân Lâm giờ khắc này ý nghĩ trong lòng, hắc có thể lý giải, dù sao hắc cũng đứng một người đàn ông.

Hắc có thể lý giải loại kia trợ mắt nhìn nguyên bản thuộc về người đàn bà của chính mình cùng nam nhân khác ngay ở trước mặt chính mình nóng mặt hôn, sau đó đầy mặt thân mật rời đi trong lòng lửa giận.

Huống chi Kỳ Vân Lâm thân phận ở đây bày đây.

Cướp người đàn bà của hần, để trên đầu hần xám ngắt, bằng là muốn hần cái mạng thứ hai, đây tuyệt đối là vô cùng nhục nhã, không chết không thôi cừ hận!

Trầm mặc một lát sau khi, A Ngốc tăng tăng nói ra: "Mười cái, ít nhất mười cái!"

"Được, ta cho ngươi hai mươi, ba ngày hậu, ta muốn cho hần quỳ ở trước mặt ta xin tha!" Kỳ Vân Lâm âm trầm nói rằng.

Diệp Tầm Hoan hần phải chết, đây là hần Kỳ Vân Lâm ý nghĩ trong lòng.

Nghe được Kỳ Vân Lâm mà nói hậu, A Ngốc trong lòng đột nhiên run lên.

Hai mươi người?

Đây thật sự là không chơi chết Diệp Tầm Hoan thế không bỏ qua a!

Diệp Tầm Hoan không biết Kỳ Vân Lâm đã bắt đầu muốn giết hần, bắt quá coi như là biết rồi cũng sẽ không thái quá lưu ý.

Giờ khắc này Diệp Tầm Hoan đã bị Tàn Mộ Ca cho dẫn đến một bên!

Diệp Tầm Hoan một mặt cân nhắc nhìn Tàn Mộ Ca: "Ồ nữ, ngày hôm nay ngươi dự định sao vậy cảm tạ ta?"

"Cảm tạ ngươi?"

"Đúng vậy, nếu như không phải ta xuất hiện, thay ngươi làm một cái bia đỡ đạn, ngươi có thể như thế thuận lợi rời đi sao?"

"Ngươi còn có mặt mũi nói!" Tàn Mộ Ca căm tức Diệp Tầm Hoan nói: "Ngươi vừa tại sao ôm lấy ta, dùng sức hôn ta..."

"Là ngươi trước tiên hôn ta, ngươi không hôn ta, ta có thể thân ngươi sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt trịnh trọng nói: "Ta nhưng là một cái phi thường chính trực nam nhân!"

"Ngươi..."

Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Lại nói, ngươi hôn ta, ta đều vẫn không có thu phí, để ngươi đang tốt sáng khoái một cái, trải nghiệm một thoáng thiết hôn, chỉ ta kỹ thuật này, ngươi nói thu ngươi năm trăm cũng không tính là quý đi..."

"Lại nói, ngươi không phải còn rất hưởng thụ sao?" Diệp Tầm Hoan cân nhắc nói ra: "Cuối cùng lại vẫn quần quít lấy ta đầu lưỡi không buông ra..."

"Ngươi chết đi cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Nổi khùng Tàn Mộ Ca

Tàn Mộ Ca khuôn mặt xinh đẹp dần dần hiện lên vài sợi đỏ ửng, như hoa đào giống như điểm lệ thoát tục!

Nghe từ bản thân trước dĩ nhiên chủ động hôn môi Diệp Tầm Hoan, Tàn Mộ Ca nhip tim liền đột nhiên bắt đầu gia tăng tốc độ, chính mình sao vậy có thể chủ động thân hần đây?

Hơn nữa cuối cùng chính mình còn giống như luân hãm ở trong đó, dĩ nhiên chậm rãi hưởng thụ lên, đồng thời chính mình dĩ nhiên nói cho Kỳ Vân Lâm mình và Diệp Tầm Hoan ngủ quá...

Chính mình sao vậy có thể nói ra lời nói như vậy đây, quả thực là quá không biết xấu hổ rồi!

"Ngươi cho rằng ta đồng ý thân ngươi sao?" Tàn Mộ Ca sức lực có chút không đủ nói rằng.

"Thân đều thân quá, như bây giờ nói, thú vị sao?" Diệp Tầm Hoan bĩu môi nói: "Biết người cái này gọi là cái gì sao?"

"Gọi cái gì?"

"Văn nhã điểm liền làm tá ma giết lừa, khó nghe điểm chính là rút thiệt vô tình!"

Tần Mộ Ca sắc mặt lập tức đen kịt lại: "Người..."

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tần Mộ Ca phần quyền nắm cùng nhau, một bộ rục rà rục rịch tư thế sau khi, lập tức cảnh cáo nói: "Ta cho người biết a, không muốn ở động thủ với ta!"

"Đừng tưởng rằng người vừa hôn ta, ta không thu phí, người là có thể động thủ với ta." Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói: "Người nếu như còn dám động thủ với ta, ta liền nói cho cái kia anh em, kỳ thực ta là một cái thác, là bia đỡ đạn!"

"Người..."

Nhìn Diệp Tầm Hoan bộ kia lưu manh dạng, Tần Mộ Ca thân thể mềm mại run rẩy: "Lẽ nào người dám nói người không có cùng ta phát sinh quan hệ sao?"

"Cát!" Diệp Tầm Hoan bĩu môi nói: "Ta không thừa nhận người có thể bắt ta làm sao, lại nói ai biết trừ ta ra, người có còn hay không cùng nam nhân khác đã xảy ra quan hệ..."

"Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp!" Tần Mộ Ca nhắc lên trong tay bao liền hướng về Diệp Tầm Hoan đập tới.

Nàng Tần Mộ Ca có thể xin thề, Diệp Tầm Hoan là nàng người đàn ông đầu tiên, nhưng là tên khốn kiếp này dĩ nhiên nói mình cùng nam nhân khác trải qua giường, thực sự là thăm thăm có thể nhẫn, thúc thúc đều không cách nào nhẫn!

Lấy Diệp Tầm Hoan đưa tay, sao có thể như vậy sẽ bị Tần Mộ Ca cho đập trúng, chỉ là hơi hơi lóc lên liền trốn đến một bên, mà Tần Mộ Ca nhưng là thể không bỏ qua truy đuổi Diệp Tầm Hoan.

Nhìn qua lại như là tiểu tình nhân trong lúc đó đùa giỡn như nhau.

Một lúc lâu sau khi đi, Tần Mộ Ca cuối cùng truy mệt mỏi, không thể không ngừng lại, tăng tăng thờ hồn hển, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là mặt không đỏ không thờ gấp, có vẻ thập phần thành thoi.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan hướng về Tần Mộ Ca đi tới: "Mệt không?"

Sau một khắc, Tần Mộ Ca lập tức dùng bao dây lưng trực tiếp chụp lại Diệp Tầm Hoan cái cổ, cái kia ra tay tốc độ, hoàn toàn có thể sét đánh không kịp bưng tai tư thế dễ hình dung.

"Chạy a, chạy a, người sao vậy không chạy, người tên khốn kiếp!"

Nói xong Tần Mộ Ca chính là đau xót đánh lung tung.

"Thào, đánh quy đánh, không thể đá Nhị đệ..."

"Nhật, đừng bắt ta ta Nhị đệ..."

Diệp Tầm Hoan rất bị kích, hần phát hiện Tần Mộ Ca nữ nhân này luôn yêu thích nắm chính mình Nhị đệ ném hóa.

Tê liệt, sao vậy nói Nhị đệ còn từng để người thoải mái quá, để người muốn ngừng mà không được quá, người đối xử như thể Nhị đệ, có từng tính toán quá Nhị đệ bóng ma trong lòng diện tích sao?

Một lúc lâu sau khi, Tần Mộ Ca mới chậm rãi dừng lại, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là đầy mặt khóc tang, phảng phất bị mười mấy đại hán cho bạo hoa cục giống như vậy, có vẻ thập phần chán chường.

Nhìn Diệp Tầm Hoan đầy mặt khóc tang biểu hiện, Tần Mộ Ca hừ hừ nói: "Xem người sau này còn dám hay không bắt nạt lão nương!"

"Đại tỷ, chúng ta đến cùng là ai bắt nạt người a!" Diệp Tầm Hoan có loại trứng trứng có thương tích nói ra: "Ngắt lấy Nhị đệ trứng không buông ra, có như người vậy sao?"

Diệp Tầm Hoan như thế nói chuyện, Tần Mộ Ca gò má bên trên lần nữa kéo lên nổi lên hai đạo đỏ ửng: "Người không bắt ta ngực, ta có thể bắt người nơi đó sao?"

"Người không bắt ta trứng trứng, ta có thể bắt người ngực sao?"

"Diệp Tầm Hoan..." Tần Mộ Ca hai con mắt phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan.

Thời khắc này, nàng phát hiện Diệp Tầm Hoan chính là một tên khốn kiếp, từ đầu đến đuôi khốn nạn, chiếm hết tiện nghi, bây giờ lại còn nói oan ức.

Nhìn Tàn Mộ Ca cái kia ánh mắt muốn giết người, Diệp Tầm Hoan bản năng hướng lùi lại hai bước, đầy mặt căng thẳng nhìn Tàn Mộ Ca: "Người muốn làm cái gì, ta cảnh cáo người a, không cho phép ở đối với Nhị đệ động thủ, không phải vậy ta thật đối với người không khách khí!"

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia căng thẳng mà lại có vẻ thần sắc sợ hãi, căng thẳng khuôn mặt xinh đẹp Tàn Mộ Ca bỗng nhiên không lý do gì nở nụ cười.

Tàn Mộ Ca này nở nụ cười, nhất thời để Diệp Tầm Hoan đầu óc mơ hồ, hoàn toàn không biết đến cùng là cái gì tình huống!

Nữ nhân này sẽ không bị chính mình cho khí ngốc hả?

Không phải vậy cười cái gì a?

"Ngày hôm nay cảm ơn người a!" Tàn Mộ Ca nhẹ giọng nói.

"Không có chuyện gì!" Diệp Tầm Hoan khoát tay áo nói: "Coi như là ta lần trước ở quán bar trên người cho chơi gái ư rồi!"

Miệng tiện!

Cho tới nay là Diệp Tầm Hoan to lớn nhất khuyết điểm, cũng đúng to lớn nhất ưu điểm.

Vốn là tâm tình mới vừa có chút chuyển biến tốt Tàn Mộ Ca khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, trong bụng nhất thời chà xát bay lên vô biên lửa giận, cặp kia mê người thu nữu vào đúng lúc này đã từ muốn phun ra lửa, hoàn toàn trở nên băng lạnh xuống.

Lạnh dường như lưỡi dao sắc!

Ở cảm nhận được Tàn Mộ Ca biến hóa hậu, Diệp Tầm Hoan vội vàng đổi giọng nói ra: "Cái kia ta đang nói đùa, đùa giỡn!"

"Diệp Tầm Hoan, người lần sau nếu như còn dám cho ta đùa kiểu này, ta chơi chết người!" Tàn Mộ Ca nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Diệp Tầm Hoan cười hi hi không có đang nói cái gì.

Chỉ sợ cũng liền Tàn Mộ Ca chính mình cũng không có nhận ra được, trải qua Diệp Tầm Hoan như thế nháo trò, trước nàng cùng Kỳ Vân Lâm những kia không vui đã tan thành mây khói, thậm chí cũng đã đem Kỳ Vân Lâm cho hoàn toàn quên đến nỗi hậu, thậm chí cũng đã quên.

"Đi, ta xin người đi uống rượu!"

Diệp Tầm Hoan ngăn ra, lập tức đầy mặt cẩn thận nhìn Tàn Mộ Ca nói ra: "Người sẽ không muốn đem ta quá chén, ở trên ta một lần, lần sau lại để ta cho người chơi gái ư chứ?"

Cái gì gọi là tiện nhân, Diệp Tầm Hoan chính là, hơn nữa còn đem tiện nhân hai chữ này cho diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn!

"Diệp Tầm Hoan, người cái khốn kiếp, ngày hôm nay lão nương cùng người không chết không thôi!"

Nói xong Tàn Mộ Ca tựa như cùng như là lên cơn điên hướng về Diệp Tầm Hoan đánh tới.

Kỳ thực điều này cũng không trách Tàn Mộ Ca sẽ thất thố như thế, chủ yếu là Diệp Tầm Hoan quá làm người tức giận, trước nói không nói, thế nhưng này đặc biệt ma có ba phút sao?

Dĩ nhiên lại mở miệng nhắc lên việc này, Tàn Mộ Ca không phát điên đó mới là quái sự đây!

Hai người lại đánh lại âm ỉ một trận sau khi, lúc này mới coi như thôi!

"Diệp Tầm Hoan, ta đang cảnh cáo người cuối cùng một lần, người nếu như còn dám cho ta nói lời này, ta tuyệt đối tìm người diệt đi người!"

"Người cho rằng nạo thai đây, nói diệt đi liền làm rơi mất." Diệp Tầm Hoan bĩu môi khinh thường.

"Người..."

"Đi, ta mời người uống rượu!" Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên đánh gãy Tàn Mộ Ca.

"Người không phải không đi sao?" Tàn Mộ Ca hơi kinh ngạc nhìn Diệp Tầm Hoan hỏi.

"Người mời ta, ta đương nhiên không đi, vạn nhất người trên ta sao vậy làm, ta xin người liền không giống nhau, như vậy chính là ta trên người, mà không phải người trên ta..." Diệp Tầm Hoan lời thề son sắt nói rằng.

Mà thật vất vả tỉnh táo lại Tàn Mộ Ca, lần nữa tiến vào nỗi khủng hình thức bên trong, bắt đầu quay về Diệp Tầm Hoan đuổi đánh tới cùng lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Phải không tao

Grmy phòng ăn com kiểu Tây phía đông có một nhà gọi là chỗ cũ quán bar!

Nhà này quán bar không giống những khác quán bar như vậy ồn ào, lại càng không như cái khác quán bar hiện ra một bộ quần ma loạn vũ cảnh tượng, nhà này quán bar có vẻ thấp phần ôn hòa.

Khách mời tuy không nhiều, nhưng đều là chút ăn mặc xa hoa âu phục công ty cao quản, túm năm tụm ba tụ tập cùng một chỗ.

Nhìn ra được quán bar ông chủ là cái rất có cách điệu hơn nữa có cổ sự người, phần này cách điệu trong lúc vô tình cũng hấp dẫn đồng dạng có từng người cổ sự trung niên tiêu phí đoàn người, u ám màu xanh lam dưới ánh đèn, nhân nhạ khúc dương cầm ung dung lan truyền, các khách nhân các tụ bên cạnh bàn, nhẹ giọng mà tao nhã nói chuyện, hình ảnh rất có vài phần "Đàm tiếu có hồng nhô văng lại không dân thường" mùi vị.

Tần Mộ Ca cùng Diệp Tầm Hoan hai người đi vào quán bar, sau đó ở quầy bar trước ngồi xuống, khi Tần Mộ Ca vừa định chút rượu thời điểm, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Nói rõ trước a, ngày hôm nay ta mời khách. . ."

"Ta biết!" Tần Mộ Ca thân nhiên nói: "Yên tâm ta không cùng ngươi cướp!"

"Ý của ta là ngươi bỏ tiền. . ." Diệp Tầm Hoan có chút ngượng ngừng nói.

Ngược lại không phải nói Diệp Tầm Hoan hẹp hòi không nở lòng bỏ dùng tiền xin mời Tần Mộ Ca uống rượu, mà là hần thật không có tiền, tiền ở một món khác trên y phục diện, ở thay quần áo thời điểm, quên đem tiền bao cho cầm tới.

Không phải vậy hần sao có thể như vậy sẽ chờ ở nơi đó cho Tiểu Cửu gọi điện thoại, để Tiểu Cửu phái người tới đón hần đây?

Tần Mộ Ca có chút ngạc nhiên nhìn Diệp Tầm Hoan.

Bị mỹ nữ như thế nhìn kỹ, theo lý thuyết là một chuyện tốt, là bất kỳ nam nhân đều có thể vẫn lấy làm kiêu ngạo sự tình, dù sao ngươi hấp dẫn đối phương, không đủ để là ngạo sao?

Nhưng nếu là người mỹ nữ này trong ánh mắt bao hàm ý của hần đây?

Bị Tần Mộ Ca như thế nhìn kỹ, Diệp Tầm Hoan nhất thời cảm giác khắp toàn thân có chút không dễ chịu, không nhịn được bắt đầu nhìn chung quanh lên, nhưng là Tần Mộ Ca như trước nhìn chòng chọc vào hần.

Cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan cuối cùng ngồi không yên, tuấn mặt đỏ lên, thân thể đột nhiên uốn một cái, tay phải bốc lên Lan Hoa Chi, đầy mặt hàm xuân gắt giọng: "Chán ghét, lão nhìn chăm chăm nhân gia xem cái gì!"

Đột nhiên Ngụy Nương ngữ khí, sợ hãi đến Tần Mộ Ca suýt chút nữa trực tiếp vung lên lòng bàn tay hướng về Diệp Tầm Hoan trên mặt rút đi.

"Diệp Tầm Hoan, ngươi có thể hay không không như thế kẻ đáng ghét!" Tần Mộ Ca đầy mặt căm ghét nhìn Diệp Tầm Hoan nói rằng.

Nhìn thấy Tần Mộ Ca khôi phục bình thường, Diệp Tầm Hoan trước cái kia cổ không dễ chịu nhất thời biến mất không còn tăm hơi: "Đừng nói trước như vậy nhiều, ngày hôm nay bữa này tửu ta xin mời, thế nhưng ngươi bỏ tiền a!"

"Ta sao vậy liền không phát hiện, nguyên lai ngươi vẫn là một cái vất cổ chày ra nước a. . ."

"Ngươi cho rằng ta tình nguyện khi vất cổ chày ra nước a!"

"Vậy ngươi bỏ tiền a!"

"Ta không tiền a!" Diệp Tầm Hoan vẻ mặt đưa đám nói rằng.

"Không tiền?" Tần Mộ Ca nhất thời trừng lớn hai con mắt.

Thời đại này người Đại lão kia đàn ông ra ngoài trên người mạo muội tiền, nhưng là tên khốn kiếp này dĩ nhiên nói không tiền, hán khi lão nương là ba tuổi đứa nhỏ như thế dễ lừa a!

"Đừng như vậy nhìn ta a!" Diệp Tầm Hoan một chút học tập đã hiểu Tần Mộ Ca trong ánh mắt hàm nghĩa: "Ngày hôm nay ta thật không tiền. . ."

"Người xem ta như là ba tuổi đứa nhỏ sao?"

"Ta thật không lừa người!" Diệp Tầm Hoan nhìn Tần Mộ Ca như trước không tin, trực tiếp từ quầy bar trước đứng lên: "Tiền sư nó, không tin người sư, thảo, người nếu có thể từ lão tử trên người nhay ra một cái cương 崩, lão tử ăn nó!"

"Người thật không tiền a?"

"Thật không!" Diệp Tầm Hoan cúi đầu ủ rũ nói ra: "Chờ chút về nhà còn cần người cho ta mượn điểm đánh tiền xe. . ."

Tần Mộ Ca khóe miệng không nhịn được co giật một thoáng.

Cảm tình bữa này từ không chỉ có chính mình muốn xin mời, chờ sau đó còn muốn cho hán ra đánh tiền xe a!

"Vậy người sao vậy sẽ xuất hiện ở đây?"

"Người còn thật sự cho rằng ta bóp chỉ tính toán, biết người sẽ bị lừa gạt, ta chân đạp Phong Hóa Luân lại đây giúp người a!" Diệp Tầm Hoan không nhanh không chậm nói ra: "Muội giấy, đừng nằm mơ, cái kia chỉ có điều là ái tình trò chuyện mà thôi, ta là bị người cho ném cái kia, phát hiện trên người không tiền, liền đứng ở nơi đó. . ."

Tần Mộ Ca sắc mặt lập tức đen kịt lại, tuy rằng nàng đã sớm biết cùng Diệp Tầm Hoan gặp gỡ chỉ là ngẫu nhiên gặp, thế nhưng là không nghĩ tới tên khốn kiếp này dĩ nhiên là bị người cho ném ở nơi đó.

"Tiền sư nó, may là gặp phải người cái này kẻ lăm tiền, không phải vậy lão tử liền muốn khiến người ta tới đón. . ."

Nói xong Diệp Tầm Hoan phảng phất nghĩ đến cái gì giống, vỗ mạnh một cái bắp đùi: "Thảo, ta đã khiến người ta tới đón ta, không được, ta muốn mau nhanh gọi điện thoại, để hán đừng đến rồi!"

Tần Mộ Ca mũi ngọc tinh xảo không nhịn được co rúm hai lần, cái kia trắng nõn hàm răng cũng vào đúng lúc này cắn khàn khách vang lên, tên khốn kiếp này, dĩ nhiên mang lão nương làm công tử Bạc Liêu, hơn nữa còn như thế trắng trợn nói ra.

Theo sau ở Tần Mộ Ca đầy mặt hàm sát bên dưới, Diệp Tầm Hoan nhanh chóng bấm Tiểu Cửu điện thoại, để Tiểu Cửu người trở lại, hơn nữa Mộ Thiên Ca sự tình, hán nhìn làm đi!

Kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, Diệp Tầm Hoan cũng mặc kệ Tần Mộ Ca cái gì phản ứng, trực tiếp để từ bảo đến rồi một bình hiên ni thơ, thuận tiện ở trong ly tăng nhanh bằng!

Có người trả nợ, không uống tốt bạch không uống!

Rượu mạnh nhập hầu, chen lẫn từng tia từng tia khối băng cảm giác mát mẻ, ngũ tạng lục phủ bên trong lập tức cảm nhận được một luồng băng cùng hòa giao hòa giống như kích thích cảm, làm cho Diệp Tầm Hoan thật dài rút ra một hơi: "Thoải mái!"

"Lão nương môn, người nằm mơ cũng không nghĩ tới, mang lão tử cho bỏ lại, lão tử vẫn có thể gặp phải người quen đi!" Diệp Tầm Hoan hưng hán nói: "Có loại cũng đừng cùng lão tử gọi điện thoại!"

"Lão nương môn?" Tần Mộ Ca hơi nhướn mày: "Người nói ai?"

"Yên tâm, không phải người!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Nhà ta cái kia phá sản đàn bà!"

"Người kết hôn?" Tần Mộ Ca hơi kinh ngạc nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Đương nhiên!" Diệp Tầm Hoan một mặt ngạo nghễ nói ra: "Giống ta như thế soái, sống lại như thế tốt nam nhân, đốt đèn lồng cũng không tìm tới, tự nhiên là hàng hot. . ."

Tần Mộ Ca khóe miệng không nhịn được co giật một thoáng, gặp qua không biết xấu hổ, chưa từng thấy như Diệp Tầm Hoan như thế không biết xấu hổ.

"Xem người cùng ta lên một lần giường, liền muốn từ hôn, đủ để chứng minh ta sống tốt bao nhiêu. . ."

"Người chết đi cho ta!" Tần Mộ Ca không nhịn được đưa tay ra ở Diệp Tầm Hoan bên hông mạnh mẽ bấm một cái.

Diệp Tầm Hoan nhất thời đau đớn nhe răng trợn mắt.

"Diệp Tầm Hoan, người không muốn lập đi lập lại nhiều lần khiêu chiến ta điểm mấu chốt!" Tần Mộ Ca nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Diệp Tầm Hoan thấy thế cười hì hì: "Đến, ta mời người uống rượu!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan cho Tần Mộ Ca rót một chén rượu.

Tần Mộ Ca trực tiếp bùng chén rượu lên, cái cổ ngửa mặt lên, một chĩnh chén rượu liền trực tiếp tiến vào trong bụng.

"Thật không biết là nữ nhân kia mất bị mù, mới sẽ gả cho người tên khốn kiếp này!"

"Lê nào người không biết, nam nhân không xấu nữ nhân không yêu sao?"

"Có phải là còn có một câu, nam nhân có thể không soái, có thể không tiền, thế nhưng tuyệt đối không thể không tiện!"

"Phải không tao!" Diệp Tầm Hoan đầy mặt thật lòng cái chính nói.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cầm điện thoại di động lên vừa nhìn, khi thấy mặt trên điện báo biểu hiện hậu, Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác hoạ ra một đạo cân nhắc về.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Theo ta lâu như thế, người mệt không

"Này..."

"Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, hiện tại ở nơi đó, sao vậy vẫn chưa về?"

Trong ống nghe lập tức truyền đến một đạo phẫn nộ tiếng gầm gừ.

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến này phẫn nộ rít gào sau khi, khoe miệng lập tức phác hoạ ra một đạo ý cười: "Có chuyện gì sao?"

"Ta hỏi người, người sao vậy vẫn không có chút cho ta trở về!"

"Ta ở quán bar, tạm thời không thể quay về, thật không tiện!"

"Người..."

"Sao vậy, trước đem ta nhưng trên đường, hiện tại lại muốn cho ta trở lại, người khi ta là cái gì?" Diệp Tầm Hoan hung hãn nói: "Ta cho người biết, ta liền không đi trở về, xem người có thể đem ta ra sao!"

"Người... Người..."

Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong, Thu Nhược Hi tức giận khắp toàn thân run rẩy không ngớt, thế nhưng là nắm Diệp Tầm Hoan không có bất kỳ biện pháp.

Dù sao cũng là chính mình bắt hấn cho nhưng ở trên đường, chính mình một người lái xe trở về.

Nhưng là ai bảo hấn lúc đó như vậy miệng tiện đây?

Nếu như hấn không miệng tiện, chính mình sao có thể như vậy sẽ bắt hấn cho nhưng ở trên đường đây?

Tuy rằng mang Diệp Tầm Hoan cho nhưng ở trên đường, mình lái xe về nhà là sáng khoái, nhưng là trở về sau khi, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hân Vũ Đồng ở không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, lập tức chất vấn Thu Nhược Hi.

Dù sao Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhược Hi hai người là cùng ra ngoài, nhưng là chỉ có Thu Nhược Hi một người trở về, mà Diệp Tầm Hoan cũng không biết tung tích, điều này làm cho bọn họ sao có thể như vậy không hỏi dò?

Thu Nhược Hi áp ứng chính là lừa gạt quá khứ, nhưng đó chỉ là nhất thời, bây giờ sau một quãng thời gian, Hạ Hân Vũ Đồng lần nữa hỏi dò, Thu Nhược Hi liền có chút không biết làm sao, này không lập tức liền cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại tới.

Nhưng là tên khốn kiếp này nhưng đi quán bar, hơn nữa nhìn tư thế thật giống không có phải quay về ý tứ.

Theo sau, Thu Nhược Hi con người xoay tròn chuyển động vài vòng, yếu điệu nói ra: "Lão công, nhân gia sai rồi, người không nên tức giận, cần mau trở lại được không?"

Chợt nghe Thu Nhược Hi gọi lão công mình, Diệp Tầm Hoan trong lòng vì đó một trận thay lòng đổi dạ, suýt chút nữa liền đồng ý lập tức trở lại.

Hết cách rồi, Thu Nhược Hi này yếu điệu âm thanh phảng phất mang theo một loại ma lực thần kỳ giống như vậy, rơi vào trong tai bên trong để Diệp Tầm Hoan cảm thấy một luồng tê dại cảm giác!

Từ kết hôn đến hiện tại, Thu Nhược Hi gọi hần Diệp Tầm Hoan lão công số lần phi thường có hạn, ngoại trừ ngay ở trước mặt Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng trước mặt, tình cờ gọi một thoáng, những thời gian khác chưa bao giờ hô qua.

Chớ nói chi là gọi điện thoại gọi hần Diệp Tầm Hoan lão công.

"Thật không tiện, ta không thể quay về."

"Diệp Tầm Hoan, người..."

"Sao vậy, cậu ta trở lại, còn muốn hù dọa ta hay sao?"

Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, lửa giận trong lòng nhất thời trở nên cực kỳ dồi dào lên, thế nhưng là lại không có bất kỳ biện pháp, hiện tại cha mẹ chính mình, nhưng là đợi thêm Diệp Tầm Hoan trở về đây!

Nếu như hần vẫn không trở lại, như vậy chính mình...

"Lão công, ta sao vậy sẽ hù dọa người đây, ta là quan tâm người!" Thu Nhược Hi cố nén lửa giận trong lòng, tốt ngôn nói rằng!

"Thật sao?"

"Ta lừa gạt người làm gì thế."" Thu Nhược Hi yếu điệu nói ra: "Bây giờ người ta đã tắm rửa sạch sẽ, ngay ngắn nằm ở trên giường đây, người cần mau trở lại đi!"

Đang nói ra câu nói này thời điểm, Thu Nhược Hi chính mình cũng cảm thấy buồn nôn, thế nhưng là lại không thể không nói.

Tắm rửa sạch sẽ, nằm ở trên giường?

Nghe được hai người này miễn cảm từ sau khi, Diệp Tầm Hoan hồ hê vì đó chấn động.

Chỉ cần vừa nghĩ, Thu Nhược Hi nằm ở trên giường, trần như nhộng ngọc thể, Diệp Tầm Hoan liền cảm giác trong lòng phảng phất có một đám lửa lại thiêu giống như vậy, mẹ, thực sự là quá mê người.

Đối với Thu Nhược Hi mị lực, Diệp Tầm Hoan xưa nay đều không phủ định, cũng không phủ định chính mình đối với Thu Nhược Hi có dục dục dục ý tứ.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan cũng biết, muốn cùng Thu Nhược Hi cùng Vu Vân, cái kia không phải một dạng khó, mà là cùng Đường Tăng đi Tây Thiên lấy kinh nghiệm gần như nhau khó.

Bây giờ Thu Nhược Hi bỗng nhiên nói, ta đã tắm rửa sạch sẽ, ở trên giường chờ đây, Diệp Tầm Hoan có thể không kích động sao?

Như vậy cũng tốt so, có người đối với Đường Tăng nói, Tam Tạng a, chân kinh ta cho người đưa tới, người xem một chút Tam Tạng sẽ không kích động sao?

"Nhưng ta vẫn không thể trở lại." Diệp Tầm Hoan cố nén xung động trong lòng nói ra: "Bên cạnh ta có mỹ nữ, hơn nữa cũng không sai!"

"Đến, bảo bối, nói một tiếng thôi!" Nói xong Diệp Tầm Hoan liền đưa tay ra làm dáng liền muốn đi lựa Tàn Mộ Ca cầm.

"Người chết đi cho ta!" Tàn Mộ Ca trực tiếp thân thủ đem Diệp Tầm Hoan tay cho đánh rơi ở một bên.

"Ày, có nghe hay không!" Diệp Tầm Hoan không thêm để ý Tàn Mộ Ca nói chính là cái gì, chỉ cần Tàn Mộ Ca nói chuyện, như vậy hần Diệp Tầm Hoan mục đích liền đạt đến.

Nghe được Diệp Tầm Hoan bên cạnh thật sự có nữ nhân nói chuyện, biệt thự trong Thu Nhược Hi gương mặt triệt để lạnh xuống, thế nhưng là cố nén tức giận nói ra: "Lão công, hoa đại nào có nhà mùi hoa, người mau trở lại đi, không phải vậy nếu là đạt được HIV-Aids liền không tốt..."

Diệp Tầm Hoan khòe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, thảo, nữ nhân này thật ác độc, dĩ nhiên chú chính mình đến HIV-Aids.

Bất quá Tần Mộ Ca nữ nhân này như là có thể đến HIV-Aids nữ nhân sao?

"Không có chuyện gì, hiện tại có loại vũ khí bí mật, gọi Nhị đệ người bảo hộ, tặc xưng biện pháp..." Diệp Tầm Hoan hừ hừ nói.

Nếu như giờ khắc này Diệp Tầm Hoan ở trước mặt chính mình, Thu Nhược Hi tuyệt đối sẽ một cái tát đem Diệp Tầm Hoan cho đập chết, tên khốn kiếp này, cô nãi nãi ta cầu ngươi nửa ngày, ngươi lại vẫn lên mặt, cho ta lại chơi lên động tác võ thuật đến rồi.

"Lão công, van cầu ngươi, mau trở lại đi, nhân gia nhớ ngươi rồi!" Thu Nhược Hi không thể không ở thả một cái đại chiêu.

Làm nũng!

Tối hôm nay Diệp Tầm Hoan nếu là không trở lại, như vậy nàng Thu Nhược Hi tuyệt đối đừng nghĩ an ổn, hơn nữa nếu như ngày mai cha mẹ chính mình đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi hỏi đến, vạn nhất Diệp Tầm Hoan đang nói điểm cái gì.

Như vậy chính mình...

Ngẫm lại cha mẹ chính mình Thu Nhược Hi chính là không còn gì để nói, nàng thật sự rất hoài nghi, mình rốt cuộc là thân sinh vẫn là xông lên thoại phi đưa, không phải vậy cha mẹ chính mình tại sao như thể thiên vị Diệp Tầm Hoan đây!

Chuyện gì trên căn bản đều là Diệp Tầm Hoan là đúng, nói đều là thật sự, tự mình nói cái gì đều là sai, giả!

"Thật muốn ta trở lại?"

"Ừm!"

"Nhưng là ta không tiền, không thể quay về!"

Thu Nhược Hi ở nghe được câu này hậu, một cái lão máu huyết chút nữa không có từ trong miệng phun ra, hộc nửa ngày, tên khốn kiếp này liền vẫn đang đùa chính mình?

"Diệp Tầm Hoan, ngươi đến cùng trở về không trở lại?"

"Ngươi ở van cầu ta, ta liền trở về rồi!"

"Ngươi làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!" Thu Nhược Hi cuối cùng cũng không còn cách nào chịu đựng: "Ngươi yêu trở về không trở lại, có bản lĩnh chết cho ta bên ngoài!"

Dứt tiếng, Thu Nhược Hi liền thở phì phò trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Nghe trong ống nghe bận rộn thanh, Diệp Tầm Hoan quay về Tần Mộ Ca áy náy nở nụ cười: "Xem ra ta không thể bởi vì ngươi uống rượu, lão bà tức rồi, ta phải về nhà rồi!"

"Cút đi, cút đi!" Tần Mộ Ca không nhịn được nói!

"Cho ta ít tiền a, không phải vậy ta sao vậy đi a!"

"Ngươi..." Tần Mộ Ca tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, nói cẩn thận theo ta uống rượu, hiện tại chỉ một người phải về nhà bởi vì lão bà ngủ, hơn nữa còn muốn từ ta này nắm tiền về nhà.

Có nam nhân như vậy sao?

Theo sau, Tần Mộ Ca trực tiếp từ bao bên trong lấy ra hai tám trăm nguyên đại sao: "Lập tức biến mất cho ta!"

"Đa tạ phú bà khen thưởng, lần sau nhỏ bé nhất định cố gắng hầu hạ ngươi, để ngươi thoải mái **** **!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan phảng phất biết Tần Mộ Ca sẽ tức giận giống như vậy, vèo một cái liền rời khỏi quán bar.

Khi Diệp Tầm Hoan đi tới Thính Hương Thủy Tạ thời điểm, đã mười giờ tối nhiều, nhìn đen kịt như mực tinh không, Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo lạnh lẽo ý cười: "Theo ta lâu như thế, ngươi mệt không?"

Chương 106: Người chạy à

Màn đêm đen kịt bên dưới, bốn phía lạng lẽ, nơi đó có cái gì bóng người!

Nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng dừng lại ở tại chỗ, ánh mắt lạnh như lợi kiếm, ở bốn phía chậm rãi nhìn quét.

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra thom ư, cho mình nhen lửa, nhẹ nhàng hút một hơi: "Chẳng lẽ muốn để ta đem người mời đi ra sao?"

Dứt tiếng, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan vừa nhen lửa hút một hơi thom ư, trực tiếp bị hấn cho bắn bay mà ra!

"Vèo!"

Thom ư như một đạo hỏa tinh giống như vậy, cấp tốc hướng về Diệp Tầm Hoan phía sau bên trái ba mươi độ một cây đại thụ bên trên mà đi.

Coi như thom ư muốn tới gần này viên thụ thời điểm, một vệt bóng đen bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện, còn giống như quỷ mị, lập tức chỉ thấy cái bóng đen này tay phải trực tiếp mở ra, đem Diệp Tầm Hoan đoạn đến thom ư cho quất bay đến một bên!

Này nếu như bị người bình thường cho nhìn thấy tuyệt đối sẽ cho rằng gặp phải quỷ, sợ hãi đến kinh hoàng chạy trốn.

Dù sao người này xuất hiện quá đột ngột, phải biết trước cái kia viên thụ bên cạnh nhưng là không có một bóng người, nhưng là hiện tại chợt xuất hiện một người, không phải quỷ, là cái gì?

Là quỷ sao?

Đương nhiên không phải!

Đây là một cái nhấn giả!

Diệp Tầm Hoan có thể thập phần khẳng định, hơn nữa còn là một đẳng cấp phi thường cao nhấn giả, không phải vậy hấn không cần ẩn giấu như thế tốt.

"Nguyên soái không hổ là nguyên soái, này đều có thể bị người phát hiện!"

Tạ trợ ánh sáng yếu ớt, Diệp Tầm Hoan có thể mơ hồ nhìn thấy dáng dấp của người đàn ông này.

Nam nhân rất gầy, có thể nói khô gầy như que củi, hơn nữa cũng phi thường lùn, khoảng chừng chỉ có 1 mét sáu thân cao, xem ra tia không hề bắt mắt chút nào.

Thế nhưng đôi mắt kia bên trong nhưng tràn ngập coi thường, là đối với sinh mạng coi thường, cảm giác kia phảng phất toàn bộ thế giới đều không có bất kỳ sự tình có thể làm cho hấn vì đó quan tâm bình thường.

"Nhấn giả?" Diệp Tầm Hoan lại cho mình nhen lửa một cái thom ư, nhẹ nhàng hút một hơi.

"Nguyên soái, giao ra Thái Cực Ấn!" Nam nhân không hề trả lời Diệp Tầm Hoan, mà là há mồm liền muốn cho Diệp Tầm Hoan muốn Thái Cực Ấn.

Nghe được lời của đối phương hậu, Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo vẽ kinh thường: "Chỉ bằng người cũng nghĩ từ trong tay của ta cướp đồ vật, không biết tự lượng sức mình!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan chuyển động, cả người giống như quỷ mị, vèo một cái liền đến nam nhân mặt trước, tay phải bỗng nhiên vung ra, như dễ như trở bàn tay giống như vậy, cấp tốc hướng về cổ họng của người đàn ông này bên trên chụp tới.

Người đàn ông này đang bị Diệp Tầm Hoan phát hiện ra sau khi, khắp toàn thân bắp thịt cũng đã hoàn toàn căng thẳng ở cùng nhau, đầy mặt cẩn thận nhìn Diệp Tầm Hoan, để ngừa Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên động thủ.

Diệp Tầm Hoan nhưng là danh chấn toàn bộ thế giới dưới lòng đất nguyên soái, thực lực cường hãn cực kỳ, hấn không thể không cẩn thận cẩn thận mặt đối với Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan vừa ra tay, hấn liền nhận ra được, ngay trong Diệp Tầm Hoan tay phải muốn bắt được hấn yết hầu thời điểm, người đàn ông này bóng người vội vàng hướng về một bên né tránh mà đi.

Nam nhân vừa né tránh quá khứ Diệp Tầm Hoan này đột ngột mà lại ác liệt một trào, còn chưa kịp thở một hơi, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan đuôi phải đã bỗng nhiên vung lên, hướng về đối phương đột nhiên đá vào.

"Hô!" Diệp Tầm Hoan này một chân, vừa nhanh lại nhanh, hoàn toàn đánh đối phương một trở tay không kịp.

Đôi mắt này bất kể là tốc độ vẫn là sức mạnh đều thấp phần khủng bố một chân, nam nhân sắc mặt khẽ thay đổi, bản năng đem hai tay cho bảo hộ ở trước ngực.

"Đừng!"

Nương theo một tiếng vang giòn truyền ra, một luồng xót ruột đau đớn lấy nam nhân hai tay làm trung tâm hướng về bốn phía lan tràn mà đi, hần chỉ cảm thấy hai tay tê dại một hồi, hoàn toàn mất đi tri giác không nói, trên mặt cũng lóe qua một tia vẻ mặt thống khổ, cả người không nhận được rút lui năm bộ!

"Đừng!"

"Đừng!"

Người đàn ông này đây không lùi một bước, dưới chân do bề tông chế tạo mặt đất liền sẽ vì thế nứt ra.

Nhân người bệnh, đòi mạng người!

Cùng lúc đó, Diệp Tầm Hoan trên cánh tay bấp thập nhất thời căng thẳng cùng nhau, cả người dường như gió thu cuốn hết lá vàng một dạng cấp tốc hướng về người đàn ông này mà đi!

"Bách!"

Chỉ là trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan liền đến trước mặt người đàn ông này, tay phải hóa đao cấp tốc hướng về cổ họng của đối phương bên trên đâm tới.

Đôi mắt Diệp Tầm Hoan đuổi đánh tới cùng, người đàn ông này sắc mặt cự biến, bởi vì hai tay chịu đến Diệp Tầm Hoan trọng thương, lúc này vẫn không có khôi phục, không dám gắng đỡ đỡ, vội vàng bên trong, thân thể đột nhiên hướng về hậu nghiêng mà đi, chân trái dường như quán chì giống như vậy, chặt chẽ cảm lấy mặt đất, đồng thời đùi phải đột nhiên đá lên, nỗ lực đem Diệp Tầm Hoan bức cho lùi!

Ý nghĩ là thật tốt đẹp, nhưng hiện thực đều là tàn khốc.

Diệp Tầm Hoan phảng phất đã sớm đoán được đối phương sẽ như vậy bức lui chính mình giống như vậy, ở đối phương đùi phải vừa đá ra cái kia trong nháy mắt, Diệp Tầm Hoan cái kia năm ngón tay căng thẳng cùng nhau con dao lập tức mở ra, như vuốt sắt giống như vậy, cấp tốc hướng về cổ chân của đối phương bên trên chộp tới.

"Đừng!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh truyền ra, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan tay phải trực tiếp chộp vào cổ chân của đối phương bên trên.

Lập tức Diệp Tầm Hoan tay phải bỗng nhiên phát lực, như nhưng rác rưởi giống như vậy, trực tiếp đem người đàn ông này cho hướng về một bên cây cối bên trên quăng bay đi mà đi.

"Àm!"

Thân thể của người đàn ông này cùng một bên một viên thụ đến rồi một cái thân mật tiếp xúc, một cái máu đỏ tươi trực tiếp từ trong miệng phun ra, lập tức cả người trực tiếp ngã trên mặt đất, khắp toàn thân co giật không ngớt.

Trong lúc nhất thời, người đàn ông này ở nhìn về phía Diệp Tầm Hoan trong ánh mắt tràn ngập nồng đậm sợ hãi vẻ.

"Người. . . Người sao có thể như vậy biết cái này ma cường?"

"Người cho rằng người là thần nhân vẫn là nhân hoàng?" Diệp Tầm Hoan khinh thường nói: "Đồ đê không sợ sùng!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan này có chứa nghiêm trọng khinh bỉ mà lại trào phúng mà nói hậu, nam nhân sắc mặt nhất thời trở nên khó coi lên, hai con mắt đỏ đậm nhìn Diệp Tầm Hoan.

"Nguyên soái, người quá ngông cuồng rồi!"

Dứt tiếng, người Ninja này không để ý đau đớn trên thân thể, một cái lý ngư đã dính trực tiếp từ trên mặt đất đứng lên, lập tức vèo một cái biến mất ở bóng đêm về.

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này sau khi, khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo duyên dáng độ cong: "Ngũ Hành nhân thuật sao?"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, một đạo hiện ra chết ý hàn mang bỗng nhiên ở Diệp Tầm Hoan đỉnh đầu vì đó xuất hiện, như Thái Sơn áp đỉnh một dạng hướng về Diệp Tầm Hoan đánh xuống.

Ngay trong này đạo hàn quang khoảng cách Diệp Tầm Hoan chỉ có không tới 3 cm khoảng cách thời điểm, Diệp Tầm Hoan chuyển động, đùi phải tựa như tia chớp bỗng nhiên đá ra không nói, đồng thời mang theo sấm đánh tư thế!

"Àm!"

Sau một khắc, vang trầm thanh truyền ra, người đàn ông này bỗng nhiên lần nữa hiện lên ở Diệp Tầm Hoan mặt trước, mà Diệp Tầm Hoan lùi phải nhưng là tăng tăng đá vào người đàn ông này ngực, sức mạnh kinh khủng đột nhiên bộc phát ra, làm cho người đàn ông này trong tay lưỡi dao sắc không có ở đánh xuống không nói, đồng thời cả người càng là dường như điều đứt dây giống như vậy, trực tiếp bay ngược mà ra, miệng hơi hơi một tấm, một cái máu đỏ tươi trực tiếp từ trong miệng phun ra.

Trải nghiệm ngắn ngủi bay lượn sau khi, người đàn ông này tăng tăng nện ở trên mặt đất.

Hoàn toàn thất bại!

Người đàn ông này ở Diệp Tầm Hoan mặt trước căn bản không có một chút nào sức lực chống đỡ lại, cơ hồ bị ngược cùng chó như nhau.

Sau một khắc, người đàn ông này cố nén đau đớn trên thân thể, một cái lý ngư đã đứng từ trên mặt đất đứng lên, không nói hai lời, co chân liền chạy!

Hắn bị Diệp Tầm Hoan cho đánh sợ, thật sự đánh sợ, vốn là hắn coi chính mình còn kém cách xa một bước liền đến nhần hoàng cảnh giới, coi như cùng Diệp Tầm Hoan chém giết, coi như không địch lại cũng chắc chắn sẽ không như vậy chật vật.

Nhưng là thực tế tàn khốc nhưng nói cho hắn, chính mình căn bản không phải Diệp Tầm Hoan đối thủ, chớ nói chi là muốn từ trong tay hắn cướp Thái Cực Ấn.

Thời khắc này, hắn trong nội tâm tràn ngập hối hận, hối hận chính mình tham công, nếu như mình không tham công, không bị ma quỷ ám ảnh, và những người khác đồng thời hành động, thật là tốt biết bao!

Đáng tiếc phía trên thế giới này không có nếu như, có chỉ là kết quả cùng hậu quả!

"Người chạy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Có tư cách cùng ta ra giá à

Diệp Tầm Hoan này một tiếng quát lớn như một đạo kinh thiên cự lôi ở giữa không trung nổ vang giống như vậy, thật lâu không tiêu tan.

"Dừng!"

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan chân phải bỗng nhiên đạp về mặt đất, đạp xuống bên dưới, dưới chân mặt đất nhất thời vì đó chia năm xẻ bảy không nói, đồng thời lại phảng phất thiên quân vạn mã đang lao nhanh giống như vậy, toàn bộ đại địa phảng phất đều đang vì đó run rẩy.

Phía trước, lao nhanh bên trong người đàn ông này, bởi vì chịu đến Diệp Tầm Hoan này một cước ảnh hưởng, khí huyết trên người vì đó quay cuồng một hồi không nói, đồng thời liền ngay cả bước chân cũng theo đó hơi hơi dừng lại.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan ngay tại chỗ giẫm một cái, cả người dường như bắn ra mũi tên nhọn giống như vậy, cấp tốc hướng về người đàn ông này bôn tập mà đi.

Cái kia tốc độ khủng khiếp chỉ để lại một chuỗi tàn ảnh, nhóm xuất hiện lần nữa thời điểm đã đến phía sau người đàn ông này!

"Trở lại cho ta!"

Diệp Tầm Hoan vùng tay lên, dường như dễ như trở bàn tay giống như vậy, bay thẳng đến người đàn ông này hậu bối chộp tới.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan tay phải vừa bắt được bờ vai của người đàn ông này lúc, đối phương phảng phất đã có cảm ứng giống như vậy, trong tay trái hàn quang lóe lên, lập tức liền hướng về cũng tìm hoa tay phải của người bên trên chém tới.

Đối mặt với đối phương này đột ngột một chém, Diệp Tầm Hoan không thể làm gì khác hơn là thu tay lại.

Mà ngay trong Diệp Tầm Hoan vì đó thu tay lại một sát na kia, đối phương liền lần nữa hướng về phía trước bôn tập mà đi.

Hắn đã đã được kiến thức Diệp Tầm Hoan khủng bố, biết nếu là ở cùng Diệp Tầm Hoan đây đưa xuống, chắc chắn phải chết, chỉ có chạy mới có thể sống sót.

Thời khắc này nội tâm của hắn bên trong đã tràn ngập sợ hãi, hơn nữa hắn cũng không cho là chạy trốn là một cái rất mất mặt sự tình.

Bởi vì hắn đối mặt chính là danh chấn toàn bộ thế giới dưới lòng đất nguyên soái, một cái lấy sức một người lật đổ roi ảnh mị cái này siêu cấp tổ chức tồn tại.

Chạy!

Đây là người đàn ông này giờ khắc này trong lòng duy nhất ý nghĩ.

Chỉ là chạy chạy, người đàn ông này bỗng nhiên ngừng lại, đồng thời sắc mặt sợ hãi nhìn về phía trước, dường như gặp phải quỷ!

Bởi vì không biết thời điểm nào Diệp Tầm Hoan đã bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, hơn nữa đem đường đi của hắn đã cho chặn lại đi.

Giờ khắc này, Diệp Tầm Hoan nhìn đầy mặt sợ hãi người đàn ông này, trên mặt tràn ngập chơi ác vẻ: "Chạy a, tiếp tục, đừng dừng lại!"

Sau một khắc, người đàn ông này liền quay đầu liền chạy.

"Trở lại cho ta!"

Lần này, Diệp Tầm Hoan căn bản không cho đối phương bất kỳ cơ hội chạy trốn, vung tay lên, trực tiếp nắm lấy đối phương cái cổ, sau đó dường như xé con gà con một dạng đem cho từ trên mặt đất nâng lên: "Chạy a, tiếp tục!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đem đối phương cho ném ra ngoài.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm thấp, người đàn ông này lần nữa tăng tăng nện ở bên đường một thân cây, khủng bố lực đạo để hắn có loại khắp toàn thân tan vỡ cảm giác, chỉ cần hơi động đập một luồng xót ruột đau đớn thì sẽ đi khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới.

Sau một khắc, ở hắn nhìn kỹ, Diệp Tầm Hoan dài lên bước chân hướng về người đàn ông này từng bước một đi tới.

Nhìn bước tiến thông dong, phảng phất đi bộ nhàn nhã hướng về chính mình đi tới Diệp Tầm Hoan, thân thể người đàn ông này không nhịn được run cầm cập lên.

Này tiếng bước chân âm ập, đối với với hắn tới nói liền phảng phất là tới từ địa ngục bên trong ma âm giống như vậy, sâu sắc tập kích nội tâm của hắn, để nội tâm của hắn bên trong tràn ngập sợ hãi.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan muốn đến trước mặt người đàn ông này thời điểm, người đàn ông này bỗng nhiên thả người lẹ như chớp, nắm nắm thép cấp tốc hướng về Diệp Tầm Hoan phía bên trên đầu mạnh mẽ đập xuống.

"Chết đi cho ta!"

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến này nắm nắm thép sau khi, xem thường lạnh rên một tiếng, hữu quyền dường như ra khỏi nòng đạn pháo giống như, trực tiếp vung ra, tốc độ khủng khiếp cùng lực đạo mang theo một cơn gió thanh!

"Àm!"

Hai cái nắm nắm mạnh mẽ đánh vào nhau!

"Răng rắc!"

Lập tức, xương gãy vỡ thanh rộng mở vang lên, chỉ thấy cánh tay của đối phương lập tức loạn xuống, vỡ vụn xương vụn bại lộ ở trong không khí, nhuộm máu tươi, có vẻ cực kỳ làm người ta sợ hãi không nói, đồng thời to lớn lực đạo cũng đem đối phương cho đánh bay ra ngoài.

"Àm!"

Thân thể của người đàn ông này tăng tăng nện ở trên mặt đất, lập tức một luồng xót ruột đau đớn lập tức đi khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là bước thông dong bước tiến lần nữa hướng về đối phương đi tới.

"Xoạch, xoạch..."

Tiếng bước chân âm ập lại vang lên, dùng được đối phương thân thể không bị không chế bắt đầu run rẩy.

"Nói, ngươi là sao vậy ta là nguyên soái?" Diệp Tầm Hoan ở đi tới đối phương bên người hậu, lạnh lùng hỏi.

Hắn là nguyên soái sự tình, người biết đồng thời không nhiều, hơn nữa hắn thân ở trên sông thị sự tình, người biết càng là rất ít không có mấy.

Đến cùng là ai tiết lộ chính mình ở trên sông thị tin tức?

Chẳng lẽ có người phản bội chính mình?

Nhìn Diệp Tầm Hoan một bộ ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống đáng đáp của chính mình, người đàn ông này khóe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười âm hiểm.

Nhìn thấy đối phương khóe miệng bên trên nụ cười hậu, Diệp Tầm Hoan trong lòng đột nhiên hơi hồi hộp một chút, một luồng dự cảm không tốt lập tức từ trong lòng bay lên.

Sau một khắc, chỉ thấy tay trái của người đàn ông này vung lên.

"Vèo!"

"Vèo!"

"Vèo!"

Ba đạo hàn quang tựa như tia chớp hướng về Diệp Tầm Hoan gào thét mà đi.

Nhanh!

Lần này đánh lên nhanh tới cực điểm, nhanh không cho Diệp Tầm Hoan bất kỳ né tránh cơ hội.

Dưới cái nhìn của hắn, khoảng cách gần như vậy đánh lên, Diệp Tầm Hoan tuyệt đối không thể có thể tránh thoát chính mình này ba đạo nhãn giả tiêu!

Mà không cách nào tránh thoát đi kết cục chỉ có một cái —— chết!

Ở người đàn ông này âm mưu nụ cười như ý bên dưới, chỉ thấy Diệp Tầm Hoan hai tay cấp tốc mở ra, hướng về trong đó hai đạo nhãn giả tiêu nhanh chóng chớp tới.

"Đừng!"

"Đừng!"

Lập tức Diệp Tầm Hoan hai tay trực tiếp đem này ba viên nhãn giả tiêu cho nắm ở trong tay, đến nỗi hướng về cổ họng mình đánh tới này quả thứ ba nhãn giả tiêu, nhưng là Diệp Tầm Hoan hơi hơi cúi đầu, há mồm, dùng hàm răng cho cắn vào.

Thấy cảnh này sau khi, trên mặt của người đàn ông này tràn ngập trước nay chưa từng có khiếp sợ.

Hắn không thể nào tưởng tượng được, Diệp Tầm Hoan lại có thể tiếp được chính mình này ba viên nhãn giả tiêu, nếu như không phải Diệp Tầm Hoan trong tay cầm lấy hai viên, trong miệng cắn một viên nhãn giả tiêu toả ra lạnh lẽo hàn mang, hắn nhất định sẽ cho là mình sản sinh ảo giác.

Dưới cái nhìn của hắn này đặc biệt ma tuyệt đối là chuyện không thể nào.

Nhưng là kết quả ở trước mặt của hắn, lại để cho hắn không thể không tin tưởng.

Sau một khắc, ở hắn nhìn kỹ, Diệp Tầm Hoan đưa tay đem trên miệng nhãn giả tiêu cho nắm đi: "Ta ở cho ngươi một cơ hội, nói, ngươi là sao vậy biết ta là nguyên soái, sao vậy biết ta ở đây!"

"Ngươi có thể không nói, thế nhưng ngươi sẽ sống không bằng chết!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, người đàn ông này trên mặt đã triệt để bị vẻ sợ hãi cho bao phủ, hắn trong nội tâm cũng không còn bất kỳ chiến ý.

Diệp Tầm Hoan thực sự là thật đáng sợ, dường như ma quỷ một dạng đáng sợ.

Nam nhân gian nan nhuyển nhích một chút yết hầu: "Như... Nếu như ta nói rồi, ngươi... Có phải là sẽ bỏ qua cho ta?"

"Ngươi có tư cách cùng ta cò kè mặc cả sao?" Diệp Tầm Hoan lạnh rên một tiếng: "Ngươi có thể không nói, nhưng ta có ít nhất hơn trăm loại để ngươi mở miệng phương pháp!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Nổi giận cha vợ

Vốn là Diệp Tầm Hoan là dự định tự mình thăm vấn thăm hỏi người Ninja này nam, thế nhưng làm sao Thu Nhựt Hi lại gọi điện thoại tới, bắt đầu đi Diệp Tầm Hoan không thể làm gì khác hơn là để Tiểu Cửu lại đây đem đối phương cho mang đi.

Tiểu Cửu phái người đem người đàn ông này cho mang đi sau khi, liền trực tiếp trở về biệt thự.

Diệp Tầm Hoan vừa trở lại biệt thự trong, liền nhìn thấy Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người đang ngồi ở phòng khách trên ghế salông.

"Ba mẹ, các người vẫn không có nghỉ ngơi chứ!" Diệp Tầm Hoan đi vào biệt thự sau khi, lập tức cười ha ha quay về Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng chào hỏi.

"Lại đây, tọa!" Thu Thủy Hàn banh gương mặt nói rằng.

Nhìn Thu Thủy Hàn vậy có chút không quen khuôn mặt, Diệp Tầm Hoan trong lòng hơi hơi có chút chột dạ, đây rốt cuộc sao vậy sự việc, lẽ nào trung gian lại phát sinh chuyện gì?

Có thể đến cùng phát sinh cái gì, Thu Nhựt Hi sao vậy gọi điện thoại không tự nói với mình a?

Diệp Tầm Hoan có chút thấp thỏm bất an hướng về Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng bên cạnh hai người đi tới, trực tiếp ngồi ở một bên, trên mặt mang theo nụ cười nói: "Bố, ngài tìm ta có chuyện gì?"

"Có phải là cùng Nhựt Hi cãi nhau?" Thu Thủy Hàn đi thẳng vào vấn đề, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Đồng thời cặp kia mâu nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan, tràn ngập cơ trí vẻ.

"Không có a!" Diệp Tầm Hoan vội vàng phủ nhận nói.

Hắn cùng Thu Nhựt Hi là thật không có cãi nhau, chỉ là đấu hai câu miệng mà thôi.

Hơn nữa coi như là cãi nhau Diệp Tầm Hoan cũng tuyệt đối sẽ không thừa nhận, nếu như thừa nhận hạ xuống không phải cho mình tự tìm phiền phức là cái gì?

"Bố, ngài sao vậy như thế hỏi a?"

"Không cái gì, chỉ là xem Nhựt Hi chính mình trở về, người chưa có trở về, lấy là hai người các người cãi nhau đây!"

"Không có!"

Thu Thủy Hàn gật gật đầu: "Tối hôm nay các người đi chỗ đó chơi?"

"Không đi chơi, ta bồi Nhựt Hi đi gặp cái khách hàng, nói chuyện một món làm ăn." Diệp Tầm Hoan như thực chất nói rằng.

"Đàm luận thành sao?"

"Xong rồi!"

"Vậy người sao vậy không sợ hậu đến xem cái điện ảnh, cuốn cái nhai a?" Thu Thủy Hàn bỗng nhiên đổi đề tài.

"Này không phải Nhựt Hi bận bịu cả ngày mà, đã rất mệt, ta muốn làm cho nàng rất sớm nghỉ ngơi." Diệp Tầm Hoan tròn tròn mắt nói mò nói: "Lại nói, ngài Nhị lão không phải là muốn tôn tử sao, nhất định phải có một cái tốt thân thể mới được!"

Diệp Tầm Hoan như thế một hồi đáp, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người nhất thời mặt mày hớn hờ, hiển nhiên Diệp Tầm Hoan trả lời, để vợ chồng bọn họ rất là thoải mái.

"Ngày hôm nay ở cái kia ăn cơm?"

"Một tiệm cơm Tây!"

"Ăn no chưa?"

"No rồi!"

"Quần ngựa sự tình ta nghe Nhượng Hi nói rồi, người nhiều hơn để bụng, người trước đây ở nước ngoài, tiếp xúc tương đối nhiều, ở trên mặt này so sánh với hi hiểu nhiều lắm!"

"Bố, ngài yên tâm, ta tuyệt đối sẽ tốt đẹp chứ giúp Nhượng Hi mang quần ngựa cho làm đây." Diệp Tầm Hoan lời thề son sắt nói ra: "Nếu như Nhượng Hi đồng ý, thậm chí ta cũng có thể gọi những người này lại đây kinh doanh quần ngựa!"

"Các người cùng khách hàng đàm luận thành sau khi, rồi cùng Nhượng Hi cùng rời đi hiệu ăn?"

Diệp Tầm Hoan không chút suy nghĩ liền nói ra: "Không có, ra hiệu ăn, Nhượng Hi liền lái xe đi rồi, đem ta một người..."

Nói tới giống như vậy, Diệp Tầm Hoan phảng phất ý thức được cái gì giống, vội vàng đem cái kia nửa câu sau cho nuốt trở lại trong bụng.

Mà Thu Thủy Hàn hít một hơi, nụ cười chưa kịp, nhưng nhưng dần dần đã biến thành cười gằn, ánh mắt lợi hại như lưỡi dao giống như ở Diệp Tầm Hoan trên người qua lại nhìn quét lên.

Mẹ, chính mình người cha vợ này nói.

"Bố, không mang theo ngài như vậy nói nhảm..." Diệp Tầm Hoan có chút tan vỡ nhìn Thu Thủy Hàn: "Ngài rõ ràng chơi chết ta đạt được, ta không sống, có ngài như vậy cha vợ sao? Tồn không tồn a?"

Đây chính là Thu Thủy Hàn, hào phóng thô lỗ bên trong nhưng có kinh người nhẫn nại cùng khôn khéo, ở lâu thương trường nuôi thành hàm dưỡng để hần xem ra lại như một vị vô hại hiền lành lão bà bà, từ giữa đến ở ngoài lộ ra một cổ hoà thuận thì phát tài mùi vị, có thể cũng không ai biết hần sẽ ở thời điểm nào bỗng nhiên xốc lên hiền lành áo khoác, thỉnh thoảng người một ám côn.

Huống chi Thu Thủy Hàn là hần Diệp Tầm Hoan cha vợ, hần không có chuyện gì để phòng chính mình cha vợ làm gì, dù sao đều là người trong nhà, chẳng lẽ hần vẫn có thể hờ chính mình hay sao?

Nhưng là ai nghĩ, cũng là bởi vì chính mình ý nghĩ như thế, dùng được bản thân trực tiếp Thu Thủy Hàn nói.

Sau một khắc, Thu Thủy Hàn nụ cười trên mặt vì đó động lại: "Thu Nhượng Hi, người cho lão tử từ từ trên lầu lần xuống đến!"

Thu Thủy Hàn này gầm lên giận dữ, dường như Thiếu Lâm Sư Tử Hồng giống như vậy, còn giống như sấm rền, ở toàn bộ biệt thự trong ơng ơng nổ vang, chấn động Diệp Tầm Hoan màng tai một trận đau đớn.

Diệp Tầm Hoan cẩn thận từng li từng tí một liếc mắt nhìn Thu Thủy Hàn, phát hiện Thu Thủy Hàn trên mặt tràn ngập tức giận, trong lòng liền biết lão gia tử này tức rồi, hơn nữa hậu quả có thể sẽ nghiêm trọng!

Vốn là nằm ở trên giường Thu Nhượng Hi ngay ngắn nhìn thời thượng tạp chí, khi nghe đến Thu Thủy Hàn này một tiếng như sấm rền tiếng rống giận dữ hậu, nhất thời sợ hết hồn, phát sinh chuyện gì?

Ngay trong Thu Nhượng Hi chuẩn bị lúc ra cửa, Hạ Hầu Vũ Đồng từ dưới lầu đi lên: "Nhượng Hi, cha người tìm người!"

"Mẹ, phát sinh chuyện gì?" Thu Nhượng Hi cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Nàng nhưng là nghe được Thu Thủy Hàn âm thanh.

Phải biết nơi này nhưng là biệt thự, hơn nữa hần còn ở lầu hai, thế nhưng Thu Thủy Hàn âm thanh đã xuyên thấu tầng tầng trở ngại, đến trong tai của nàng, từ đó có thể biết, Thu Thủy Hàn hiện tại tức giận phi thường.

"Còn không phải người làm chuyện tốt." Hạ Hầu Vũ Đồng lạnh rên một tiếng nói rằng.

Thu Nhượng Hi ở nghe nói như thế hậu, sững sờ, mình làm cái gì a?

Bỗng nhiên Thu Nhượng Hi nghĩ đến Diệp Tầm Hoan, sẽ không là tên khốn kiếp này trở về, cho cha mẹ chính mình cáo trạng chứ?

Nghĩ tới đây, Thu Nhượng Hi trong lòng chính là một trận lửa giận, khốn kiếp, dĩ nhiên cáo trạng.

Theo sau, Thu Nhượng Hi theo Hạ Hầu Vũ Đồng từ trên lầu đi xuống.

Đi xuống lầu sau khi, Thu Nhượng Hi phát hiện Diệp Tầm Hoan chính như đồng nhất cái phạm sai lầm hài tử giống như vậy, cúi đầu ủ rũ ngồi ở một bên, mà Thu Thủy Hàn nhưng là hai con mắt tròn lên tròn trịa.

Chuyện này... Đây là cái gì tình huống?

Thu Nhược Hi há hốc mồm, loại này hình ảnh, nàng tuyệt đối là lần thứ nhất thấy.

Phải biết Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người có thể là phi thường sủng ái Diệp Tầm Hoan, tên kia toàn bộ chính là một bảo, ngâm trong miệng sợ hóa, phùng ở trong tay sợ quăng ngã.

Bây giờ đây là cái gì tình huống sao?

Trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi trong lòng bay lên một cái nghi ngờ thật lớn.

Cẩn thận từng li từng tí một đi tới sô pha bên cạnh sau khi, Thu Thủy Hàn lập tức cảm tức Thu Nhược Hi, trường bản lĩnh a?"

"Đều đang học được đem mình nam nhân cho vứt một nửa trên đường, mình lái xe trở về?" Thu Thủy Hàn tăng tăng nói ra: "Ta nói ngươi trở về sau khi, ta hỏi ngươi Tầm Hoan đây, ngươi sao vậy áp úng nửa ngày, hóa ra là bắt hấn cho ném..."

"Sao vậy, ghét bỏ ta cho ngươi tìm nam nhân không được, không lấy ra được, mang không ra khỏi cửa, muốn chính mình lại đi tìm cái dã nam nhân đứng hay không?" Thu Thủy Hàn hai con mắt phun lửa nhìn Thu Nhược Hi: "Thu Nhược Hi, lão từ ngày hôm nay nói cho ngươi, chỉ cần ta và mẹ của ngươi sống sót một ngày, ngươi cũng đừng muốn tìm nam nhân khác, không phải vậy liền cút cho ta, ta liền khi không có sinh quá ngươi nữ nhi này..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Ngày mai cục dân chính ly hôn

Bị Thu Thủy Hàn đồ ập xuống một trận loạn mắng, Thu Nhược Hi hoàn toàn mộng ép, ánh mắt có chút dại ra nhìn Thu Thủy Hàn.

Sống như thế lớn, Thu Thủy Hàn xưa nay đều không có như thế mắng quá nàng một lần, coi như là lúc trước buộc mình và Diệp Tầm Hoan kết hôn thời điểm, cũng không có bộ dáng này.

Bây giờ đây là trong đời của nàng từ trước tới nay lần thứ nhất bị cha của chính mình cái này chỉ vào mũi mắng.

Trong lúc nhất thời, Thu Nhược Hi trong nội tâm tràn ngập trước nay chưa từng có oan ức, trong lúc nhất thời trong nội tâm đối với Diệp Tầm Hoan tràn ngập bất mãn cùng tức giận!

Cứ thế với nộ gấp công tâm Thu Nhược Hi, trực tiếp quay về Diệp Tầm Hoan quát lạnh nói ra: "Diệp Tầm Hoan, ngươi hành, ngươi điên rồi, dĩ nhiên học được cáo trạng. . ."

"Ta. . ."

Diệp Tầm Hoan vừa mở miệng, muốn biện giải hai câu, Thu Thủy Hàn liền lập tức nói: "Sao vậy, ngươi hiện tại còn muốn quái Tầm Hoan không được, chính ngươi làm sai chuyện, lại vẫn muốn trách nhân gia, Thu Nhược Hi, ngươi trường năng lực a. . ."

"Ở ngay trước mặt ta, đều như vậy đối với Tầm Hoan, trong âm thầm, ngươi e sợ đều là cười ở trên đầu hấn gây phân kéo dài đi. . ."

Thu Nhược Hi thấy Thu Thủy Hàn giúp Diệp Tầm Hoan nói chuyện, tức giận trong lòng trở nên càng ngày càng dày đặc lên: "Ta bắt nạt hấn, ngươi hỏi một chút hấn, ta Thu Nhược Hi có hay không bắt nạt hấn một thoáng?"

"Hấn muốn làm cái gì, ta hỏi qua?"

"Ta cái gì không phải theo hấn, hấn đòi tiền ta cho, muốn bao nhiêu ta đều cho, ta xưa nay cũng không hỏi hấn đi làm cái gì, ngươi để ta gả hấn, ta gả hấn, để ta làm cái gì, ta liền làm cái gì, ngươi đến cùng còn muốn ta làm cái gì, ngươi mới thỏa mãn. . ."

"Ta muốn để ngươi làm cái gì, ngươi làm cái gì?" Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng: "Ngươi xác định ngươi đều làm sao?"

"Ngươi xác định ngươi trong lòng chưa hề nghĩ tới tìm dã nam nhân, nếu như không có tại sao mang Tầm Hoan một người cho bỏ lại, mình lái xe trở về. . ."

"Bố, người sao vậy có thể nói như vậy ta, ta nhưng là con gái người a, mà hấn đây?" Thu Nhược Hi chỉ vào Diệp Tầm Hoan nói ra: "Người biết hấn là một cái cái gì dạng người sao?"

"Hấn mỗi ngày du thủ du thực, cái gì đều mặc kệ cái gì đều không làm, hơn nữa cả ngày trên hoa ghẹo nguyệt, lại như là một tên lưu manh, một tên du côn, một kẻ cặn bã, một cái bại hoại. . ."

Nghe được Thu Nhược Hi nói như vậy Diệp Tầm Hoan, Thu Thủy Hàn khắp toàn thân nhất thời bị tức run rẩy không ngớt: "Người. . . Người. . ."

"Ta đánh chết người cái nghịch tử!"

Nói xong Thu Thủy Hàn liền vung lên lòng bàn tay, bay thẳng đến Thu Nhược Hi trên mặt mạnh mẽ rút đi.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, gấp vội vàng đứng dậy, vèo một cái che ở Thu Nhược Hi mặt trước.

"Đừng!"

Sau một khắc, một đạo tiếng vang lạnh lạnh ở bên tai trực tiếp vang lên, nhất thời Diệp Tầm Hoan trên mặt hiện lên năm đạo dấu ngón tay, hơn nữa cái kia khoe miệng còn dật vị từng tia từng tia máu tươi.

Bởi vậy có thể thấy được, Thu Thủy Hàn này nén giận một cái tát, đến cùng lớn bao nhiêu sức mạnh, này nếu như đánh ở Thu Nhược Hi trên mặt, phỏng chừng đều có thể đem nâng cho tát bay ra ngoài.

Thu Thủy Hàn đang nhìn đến chính mình một tát này trực tiếp đánh vào Diệp Tầm Hoan trên mặt, nhất thời sửng sốt, đầy mặt khó mà tin nổi nhìn Diệp Tầm Hoan.

Không chỉ là Diệp Tầm Hoan sửng sốt, liền ngay cả Thu Nhược Hi cùng Hạ Hầu Vũ Đồng cũng sửng sốt.

Không ai từng nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên sẽ thay Thu Nhược Hi đỡ một tát này.

Càng chấn động thuộc về Thu Nhược Hi, nàng không nghĩ tới cái này luôn luôn bị chính mình xem thường, luôn luôn bắt nạt chính mình nam nhân dĩ nhiên sẽ thay mình đỡ một tát này, càng không nghĩ đến cha của chính mình sẽ bởi vì vì chính mình nói rồi Diệp Tầm Hoan hai câu liền muốn đánh chính mình!

Trong lúc nhất thời, hình ảnh phảng phất vào đúng lúc này đình chỉ, thời gian cũng phảng phất vào đúng lúc này vì đó bất động.

Bầu không khí cũng chậm chậm trở nên quý dị mà lại nặng nề lên.

Một lúc lâu sau khi, Thu Thủy Hàn chậm rãi phục hồi tinh thần lại: "Tầm Hoan, người. . . Người. . ."

"Bố, ta không có chuyện gì!" Diệp Tầm Hoan từ trên mặt bỏ ra một đạo nụ cười, sau đó đem khoe miệng bên trên máu tươi cho lau!

"Người tránh ra cho ta, ta ngày hôm nay đánh chết cái này nghịch nữ. . ."

Lấy lại tinh thần hậu Thu Thủy Hàn như trước nổi giận dùng dùng muốn đánh Thu Nhược Hi.

Diệp Tầm Hoan thấy thế vội vàng kéo lại Thu Thủy Hàn: "Bố, ngài nếu như thật muốn đánh, rõ ràng đánh ta được rồi!"

"Người. . ."

"Nam nhân sao vậy có thể làm cho chính mình nàng dâu nhận bắt nạt đây? Hơn nữa lão bà ta như thế đẹp đẽ, nếu như ngày mai này gương mặt xinh đẹp thũng lên, ta đến đau lòng biết bao a!" Diệp Tầm Hoan khoe miệng mang theo một đạo nụ cười nhàn nhạt: "Dù cho ngài là ta cha vợ, ta cũng không thể để cho nàng nhận bắt nạt!"

"Mà ta lại không thể đủ đối với ngài động thủ, lại không thể đủ nhìn ngài đánh lão bà ta, ngài rõ ràng đánh ta đi, sao vậy há giận, sao vậy đánh, ngược lại ta da đây, không có chuyện gì!"

"Người. . . Người. . ." Thu Thủy Hàn chỉ vào Diệp Tầm Hoan khắp toàn thân run rẩy không ngớt: "Người tức chết ta rồi!"

Diệp Tầm Hoan thấy thế, không cần mặt mũi nở nụ cười: "Bố, ngài trước tiên không nên tức giận, đến tát cái ư giải hả giận. . ."

Nói xong Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra một cái thorn ư đưa cho Thu Thủy Hàn, cho hấn nhen lửa.

"Bố, Nhược Hi là đem ta cho bỏ vào hiệu ăn cửa ra, nhưng chủ yếu hay là bởi vì ta gây Nhược Hi tức rồi, không phải vậy Nhược Hi sao vậy sẽ đem ta ném ở nơi đó đây?" Diệp Tầm Hoan thay Thu Nhược Hi giải vây nói: "Lẽ nào nàng liền không biết, nếu như cố ý đem ta cho nhưng ở nơi đó bị ngài biết hậu hậu quả sao?"

"Người chọc giận nàng tức giận?" Thu Thủy Hàn lạnh rên một tiếng: "Người hỏi một chút người mẹ, nàng có tin hay không!"

Hạ Hầu Vũ Đồng cười khổ một tiếng lắc đầu một cái.

Diệp Tâm Hoan thấy thế không còn gì để nói, thế nhưng là lại không thể không nói tiếp: "Bố, sự tình đã đến một bước này, ta cũng không dối gạt ngài, ngài cũng nhìn thấy, Nhượng Hi thật sự không thích ta, cho dù ngài hiện tại đem chúng ta cho buộc chặt ở cùng nhau, như vậy cũng vô dụng, sớm muộn đều muốn ly hôn!"

"Cùng với như vậy, không bằng thừa dịp chúng ta hiện đang không có hài tử, không có cái gì gánh nặng, ngài liền thả Nhượng Hi đi, cũng cho ta một con đường sống thành sao?" Diệp Tâm Hoan khẩn cầu nói: "Việc này ta biết cùng đi ta nói, ngài không cần lo lắng!"

"Huống hồ ta cũng không thích Nhượng Hi." Diệp Tâm Hoan phi thường nói thật: "Bất quá ngài có thể yên tâm, coi như là chúng ta ly hôn, ta cũng đứng con trai của ngài, ngài có chuyện gì, chỉ phải nói cho ta một tiếng, dù cho ta ở chân trời góc biển, ta cũng sẽ lập tức đi tới bên cạnh ngài!"

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?" Hạ Hân Vũ Đồng thân thể mềm mại hơi hơi lay động lên, sắc mặt cũng vào đúng lúc này một trận trắng xám, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể một đầu mới ngã xuống đất.

Diệp Tâm Hoan thấy thế, vội vàng thân thủ đỡ lấy Hạ Hân Vũ Đồng: "Mẹ, ngài trước tiên không nên tức giận!"

"Cảm tình việc này cường cầu không được, huống chi Nhượng Hi dường như thiên chi kiêu tử giống như vậy, mà ta, ngài cùng bố đều biết, lại như là rãnh nước bắn bên trong xú nước, đường nước ngầm rác rưởi, tức khiến các ngươi ở Nhượng Hi trước mặt đem ta khoa thành một đóa hoa cũng không dùng!" Diệp Tâm Hoan khoe miệng tràn ngập khó có thể che giấu cay đắng, hơn nữa khắp toàn thân cũng không kim lòng được toát ra một luồng bi thống tâm ý!

"Nàng có mắt, nàng có tâm, có thể nhìn thấy, cũng có thể cảm nhận được."

"Bất quá, ngài yên tâm được rồi, coi như ly hôn, ta cũng đứng con trai của ngài, ngài một câu nói, theo gọi theo đến." Diệp Tâm Hoan lời thề son sắt nói ra: "Được rồi, liền nói như vậy rồi!"

Ở Thu Nhượng Hi cùng Thu Thủy Hân, cùng với Hạ Hân Vũ Đồng tròn mắt ngoác mồm bên dưới, Diệp Tâm Hoan tầng tầng nói ra: "Thu Nhượng Hi lão tử không cần ngươi nữa, ngày mai cục dân chính ly hôn!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Diệp Tâm Hoan trốn đi

"Các ngươi dám!" Thu Thủy Hân lập tức nổi giận, hai con mắt trợn lên tròn vo, phảng phất muốn phun ra lửa đến một dạng: "Trừ phi ta và mẹ của ngươi đều chết rồi, không phải vậy..."

Không chờ Thu Thủy Hân nói hết lời, Diệp Tâm Hoan liền cười nói: "Bố, ngươi có thể cản chúng ta nhất thời, có thể cản chúng ta một đời sao?"

Thu Thủy Hân vì đó trầm mặc lại.

Đúng đấy, hân có thể cản nhất thời, há có thể cản một đời?

"Bố, ngài cùng mẹ trong lòng đều rõ ràng, không ngăn được chúng ta." Diệp Tâm Hoan hít một hơi thật sâu nói ra: "Liền coi như các ngươi có thể ngăn cản chúng ta, chúng ta ở ngài Nhị lão trước mặt diễn trò, ngài sẽ biết sao?"

Không chờ Thu Thủy Hân mở miệng, Diệp Tâm Hoan liền lần nữa nói ra: "Các ngươi khẳng định không biết, dù sao các ngươi không thể vẫn theo chúng ta!"

"Tâm Hoan..."

Hạ Hân Vũ Đồng vừa mở miệng, liền bị Diệp Tâm Hoan cắt đứt nói: "Ta biết ngươi trong lòng phi thường yêu thích ta cùng Nhượng Hi có thể đến già đầu bạc, có thể tương mạo tư thù."

"Nhưng làm sao duyên thâm tình thiên, ta không xứng với Nhượng Hi, hơn nữa hai chúng ta căn bản không phải người cùng một con đường, thế giới của ta nàng vĩnh viễn không biết, thế giới của nàng, ta cũng không muốn đi tiến vào!" Diệp Tâm Hoan khoe miệng vượt một đạo hồ hững hờ: "Mà mà nên ban đầu các ngươi Nhị lão để chúng ta kết hôn thời điểm, kỳ thực ta sâu trong nội tâm kỳ thực rất là phản cảm."

"Thế nhưng ta nhưng lại không biết làm sao từ chối, lại không muốn nhường các ngươi thương tâm, liền muốn thử tìm hiểu một chút, tiếp xúc một chút đi." Diệp Tâm Hoan từ trong miệng chậm rãi phun ra một con giận: "Có thể thời gian chứng minh, chúng ta thật sự không thích hợp."

"Ta yêu thích loại kia lười nhác sinh hoạt, cũng chính là rất nhiều người trong miệng không tiến bộ."

"Mà Nhược Hi muốn lão công là loại kia thanh niên tuần kiệt, là loại kia có thể ở một cái nào đó lĩnh vực quát trá phong vân nhân vật."

"Các ngươi vẫn cứ buộc chúng ta kết hôn, cùng nhau cũng đứng uống công." Diệp Tầm Hoan khẽ cười một tiếng nói: "Hơn nữa liền người như ta, ở bên ngoài tìm hoa vẫn liễu cũng đứng chuyện thường!"

"Vì lẽ đó, ba mẹ, liền nói như vậy, ngày mai ta cùng Nhược Hi đi ly hôn." Diệp Tầm Hoan nụ cười trên mặt thập phần dày đặc, có giải thoát ý tứ, cũng có thể lương về: "Ta tin tưởng Nhược Hi nhất định có thể tìm một cái so ta còn muốn cường nam nhân, có thể tìm một cái để cho các ngươi Nhị lão thỏa mãn con rể!"

"Được rồi, ba mẹ, các ngươi nghỉ sớm một chút đi!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan trực tiếp xoay người hướng về bên ngoài đi đến, cái kia cô độc bóng lưng ở ánh đèn chiếu rọi xuống, có vẻ đặc biệt thon dài..

Vẫn trầm mặc không nói Thu Nhược Hi nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia cô đơn mà lại có vẻ cô độc, thể lương bóng người, chỉ cảm thấy trong lòng chỗ mềm mại nhất phảng phất bị cái gì đồ vật cho chạm được giống như vậy, một trận đau đớn!

Nhìn Diệp Tầm Hoan bóng lưng, Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng hai người lập tức hô: "Tầm Hoan..."

Đối với với Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng lời của hai người, Diệp Tầm Hoan phảng phất không nghe thấy giống như vậy, bước chân không chút nào dừng lại không nói, ngược lại còn thêm nhanh hơn một chút.

Trong chớp mắt, Diệp Tầm Hoan bóng người liền chậm rãi biến mất ở Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng trong tầm mắt.

Diệp Tầm Hoan đang đi ra biệt thự sau khi, từ trong miệng tầng tầng phun ra một cái hờn dỗi, theo bản năng từ trên người mò ra thơm ư, nhen lửa, hút vào phổi bên trong, sau đó chậm rãi từ trong miệng phun ra, chính bộ động tác có vẻ thập phần tự nhiên, không có một chút nào làm ra vẻ.

Cái kia hai ngón tay ánh lửa, ẩn giấu đi bao nhiêu ưu sầu, lại hút vào bao nhiêu cô quạnh cùng cô độc, phún vẫn thổ vụ bên trong lại phun ra bao nhiêu thất lạc cùng thương cảm!

Từ trong miệng phun ra một cái khói mù nồng nặc sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt lộ ra một đạo vẻ thống khổ, chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác liếc mắt nhìn biệt thự!

Chính mình chung quy không thuộc về nơi này, nơi này chung quy không thuộc chính mình!

Đúng đấy, nơi này sao có thể như vậy sẽ thuộc về chính mình đây?

Hai tay của chính mình dính đầy máu tanh, nội tâm của chính mình đã dơ bẩn cực kỳ, dường như đường nước ngầm bên trong xứ nước giống như vậy, mà Thu Nhược Hi nhưng là dường như Hạo Nguyệt bình thường.

Chính mình sao có thể như vậy có thể cùng nàng loại này thiên chi kiều nữ cùng nhau đây?

Chính mình liền hẳn là ở cái kia tối tăm không mặt trời địa phương sinh hoạt, liền hẳn là quá loại kia liếm máu trên lưỡi đao, ở Từ Thần Liêm Đao trên khiêu vũ tháng ngày.

Rời đi đi, trở lại cái kia nguyên bản thuộc về địa phương của chính mình, nơi đó mới là thích hợp nhất chính mình.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan từ trong miệng phun ra một con giận, xoay người rời khỏi nơi này.

Ở đèn đường chiếu rọi xuống, Diệp Tầm Hoan phía sau bị kéo đặc biệt thon dài..

Biệt thự trong, bởi vì Diệp Tầm Hoan rời đi, bất kể là Thu Thủy Hàn vẫn là Hạ Hầu Vũ Đồng sắc mặt đều có vẻ hết sức khó coi, mà Thu Nhược Hi nhưng là ngẩn ngơ đứng tại chỗ, hai con mắt chỗ trống vô thần.

Nhìn Thu Nhược Hi cái kia đại ra dáng dấp, Thu Thủy Hàn tăng tăng lạnh rên một tiếng, ngữ khí thập phần không quen nói ra: "Thu Nhược Hi, lần này ngươi thỏa mãn, Tầm Hoan đi rồi, ngươi cao hứng, ngươi có thể đi tìm người yêu thích đã nam nhân rồi!"

"Ta cho người biết, ta Thu Thủy Hàn đời này chỉ nhận Tầm Hoan như thế một cái con rể, người nếu như tìm nam nhân khác tốt nhất không để cho ta biết, lại càng không muốn đem hắn mang tới bên cạnh ta, không phải vậy ta đánh gãy chân hắn!" Thu Thủy Hàn đầy mặt âm trầm nói: "Hơn nữa người sau này cũng không cần gọi cha ta, ta không có người như thế có năng lực con gái!"

Dứt tiếng, Thu Thủy Hàn trực tiếp ngã tay mà đi.

"Bố..."

Thu Thủy Hàn cũng không quay đầu lại, bay thẳng đến biệt thự đi ra ngoài.

"Người đi nơi nào?"

"Nhìn chỗ đó phong thủy được, tương đối thích hợp thất cô!"

Thu Thủy Hàn cũng đi rồi, rồi đi biệt thự, không biết đi tới cái gì địa phương.

Nhìn thấy Thu Thủy Hàn cũng rời đi, Hạ Hầu Vũ Đồng nhìn Thu Nhược Hi có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói ra: "Thu Nhược Hi, người thực sự là quá để ta thất vọng rồi!"

"Mẹ..."

"Người cho rằng Tầm Hoan có thể ở trước mặt ba người ẩn giấu cái gì sao?" Hạ Hầu Vũ Đồng tăng tăng nói ra: "Cha người là cái gì người, người không biết, người là cái gì người cha người không biết?"

"Hắn từ người trở về liền biết người có vấn đề, dăm ba câu liền từ Tầm Hoan trong miệng dụ ra hắn muốn biết tất cả."

Nghe được Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói hậu, Thu Nhược Hi vì đó ngăn ra, chẳng lẽ không là Diệp Tầm Hoan cáo trạng?

Chính mình hiểu lầm rồi à?

"Bất quá cha người nói rất đúng, người trường bản lĩnh, cánh cứng rồi, ta và cha người cho người tìm nam nhân, người không lọt mắt, mạng không đi ra ngoài, hành, người sau này chính mình tìm!"

"Người dĩ nhiên nắm nói Tầm Hoan là một kẻ cặn bã, bại hoại, được, Tầm Hoan, chính là một kẻ cặn bã, bại hoại, ta xem người có thể tìm một cái cái gì mặt hàng đồ vật!" Hạ Hầu Vũ Đồng hung hãn nói: "Người... Người... Người sớm muộn đem ta cho tức chết!"

Nói xong Hạ Hầu Vũ Đồng hô hấp chậm rãi trở nên trở nên dồn dập, đồng thời sắc mặt cũng trắng xám một mảnh, thân thể mềm mại càng là dường như run run cầm cập giống như vậy, không ngừng mà bắt đầu run rẩy.

Sau một khắc, Hạ Hầu Vũ Đồng chậm rãi đưa tay ra che chính mình ngực, có vẻ thập phần khó chịu mà vừa đau khổ đáng sợ.

Thu Nhược Hi ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời sợ hết hồn: "Mẹ... Mẹ... Người... Người không nên làm ta sợ a..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Khuyên ly hôn dì nhỏ

Sáng sớm, ánh mặt trời chói mắt tỉnh lại Diệp Tầm Hoan, Diệp Tầm Hoan ngáp dài mở mắt ra.

Say rượu là thống khổ, đau đầu cực kỳ, phảng phất có vô số chỉ chày gỗ ở trong óc mạnh mẽ gõ lên, Diệp Tầm Hoan nâng đầu không kim lòng được tí ngâm một tiếng, trên mặt toát ra vẻ mặt thống khổ.

Tối ngày hôm qua rồi đi Thánh Hương Thủy Tạ biệt thự sau khi, Diệp Tầm Hoan liền đi tới Dạ Bất Quy quán bar.

Ở toàn bộ Giang Trung thị, Diệp Tầm Hoan phát hiện mình lẫn lộn rất là thâm, ngoại trừ Tiểu Cửu ở ngoài, không bao giờ tìm được nữa có thể xuất phát từ tâm can nói chuyện huynh đệ.

Vốn định tìm Tiểu Cửu uống chút rượu, tán gẫu đánh đánh rắm, nhưng là Tiểu Cửu ngày hôm nay nhưng thiên vẫn không có đến quán bar, làm cho Diệp Tầm Hoan chỉ có thể một người tự uống uống một mình.

Cũng may trong quán rượu người đều nhận thức Diệp Tầm Hoan, biết ông chủ lớn đã từng đã phân phó, chỉ cần là Hoan ca đến, giống nhau miễn phí.

Vì lẽ đó cho dù Diệp Tầm Hoan không có tiền, cũng ở Dạ Bất Quy quán bar uống một cái say mềm.

Này không buổi sáng tỉnh lại hậu, Diệp Tầm Hoan liền cảm giác đầu phảng phất muốn nứt ra giống như vậy, đau đớn khó chịu.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan rời giường rửa mặt!

Khi thấy trong gương chính mình cái kia sưng phù nửa bên gò má, Diệp Tầm Hoan không nhịn được thân tay sờ xoạng một thoáng: "Tiên sư nó, như thế đẹp trai gương mặt, lại bị đánh cho tàn phế, điều này làm cho ta làm sao tán gái a?"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan cái kia lấp lánh có thần trong trông mắt lộ ra một đạo vẻ âm đạm, lập tức trong đầu nhớ tới tới ngày hôm qua chuyện xảy ra.

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan khoe miệng không nhịn được hiện lên một đạo vẻ khổ sở.

Bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, rửa mặt đi, ly hôn đi!

Rời đi nơi này đi, nơi này chung quy vẫn là không thuộc về chính mình, trở lại chính mình cái kia nguyên bản trong cuộc sống đi.

Ân, cũng rất tốt!

Bất quá thật sự có thể bỏ được sao?

Diệp Tầm Hoan chính mình cũng không nói được, muốn nói đối với Thu Nhượng Hi không hề có một chút cảm tình, vậy căn bản là không thể.

Dù sao người không phải cây cỏ, há có thể vô tình?

Sao vậy nói hán Diệp Tầm Hoan cũng cùng Thu Nhượng Hi làm hơn hai tháng phu thê, tuy rằng hai người mỗi lần gặp gỡ đều cùng kẻ thù một chút, đặc biệt là Thu Nhượng Hi, đối với hán cái kia hoàn toàn là bối lòng tìm vết, sao vậy xem đều không vừa mắt.

Có thể nhưng không cách nào phủ nhận, ở hai tháng này cùng Thu Nhượng Hi đấu võ mồm bực bội trong quá trình, Diệp Tầm Hoan vẫn là rất hưởng thụ.

Đặc biệt là ở cùng Thu Nhượng Hi đấu võ mồm, đem cho chọc giận thời điểm, sẽ làm hán Diệp Tầm Hoan có loại khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác thành công.

Thế nhưng bây giờ muốn nói ly hôn, lẫn nhau mỗi người đi một ngã, nếu như thật sự cam lòng, cái kia hoàn toàn là ở đánh rắm.

Nhưng là việc đã đến nước này, hán Diệp Tầm Hoan cũng không thể làm gì.

Dù sao Thu Nhượng Hi muốn, hán Diệp Tầm Hoan cho không được, nếu cho không được, như vậy hà không buông tay, đến sáng khoai đây?

Diệp Tầm Hoan vừa rửa mặt xong xuôi sau khi, liền trực tiếp rời đi Dạ Bất Quy quán bar, đồng thời ở trong quán rượu nắm một chút tiền.

Hiện tại hán Diệp Tầm Hoan trên người nhưng là người không có đồng nào, thân là một cái Đại lão gia, trên người sao vậy có thể không mang theo tiền đây?

Huống chi hiện tại muốn đi ly hôn, chuẩn không thể để người ta nhà gái bỏ tiền mua ly hôn chứng chứ?

Còn nữa nói, trong ti vi không đều diễn, nam nữ đang ly hôn sau khi hán là ăn một bữa tán khóa cơm sao?

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan từ trong quán rượu nắm một chút tiền.

Rời đi quán bar sau khi, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đánh một cái sĩ hướng về cục dân chính mà đi.

Chờ Diệp Tầm Hoan đi tới cục dân chính thời điểm, vừa vặn chín giờ, cục dân chính vừa vặn bắt đầu đi làm, chỉ là Thu Nhượng Hi nhưng còn chưa từng có đến.

Ly hôn là chuyện của hai người tình, đồng thời không phải chuyện của một cá nhân, bây giờ Thu Nhượng Hi không có đến, hán Diệp Tầm Hoan cũng làm không được ly hôn chứng, không thể làm gì khác hơn là chờ đợi Thu Nhượng Hi đến.

Thời gian dường như thời gian qua nhanh, nhaoáng lên liền đã qua hai giờ, đến trưa mười một giờ, nhưng là Thu Nhượng Hi như trước chưa từng xuất hiện.

Cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan có chút cuống lên, nữ nhân này có tới hay không, không đến cho chính mình gọi điện thoại a!

Lập tức, Diệp Tầm Hoan từ trong túi tiền mò ra điện thoại di động, lúc này mới nhớ tới, chính mình tối ngày hôm qua để tránh khỏi Thu Thủy Hàn gọi điện thoại cho mình tìm chính mình, đưa điện thoại cho tắt máy.

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan vừa đưa điện thoại di động cho khởi động máy, nhất thời tư tán phảng phất vỡ tổ giống như vậy, một cái tiếp một cái không ngừng mà vang lên.

Mẹ, lão tử thời điểm nào nghiệp vụ cũng như thế bận rộn?

Coi như Diệp Tầm Hoan muốn đến xem tư tán thời điểm, chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Xem tới điện thoại di động huỳnh mạc trên cái kia nhảy lên liên tiếp dãy số sau khi, Diệp Tầm Hoan khoe miệng lộ ra một đạo trước nay chưa từng có vẻ

khổ sở.

Hắn không muốn tiếp cú điện thoại này, thế nhưng cái số này nhưng vẫn đang nhảy nhót, hơn nữa phăng phất ở đối với Diệp Tầm Hoan nói, chỉ cần người không tiếp, như vậy ta liền đánh tới bạo!

Bất đắc dĩ, Diệp Tầm Hoan không thể không nhận nghe điện thoại.

Điện thoại vừa chuyển được, trong ống nghe lập tức truyền ra một đạo lạnh lạnh dễ nghe sự phẫn nộ thanh: "Tiểu hỗn đản, người sao vậy mới nghe điện thoại. . ."

"Dì nhỏ. . ."

Cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại người không phải người khác, chính là hắn cái kia ở kinh thành có ma hậu tiếng khen dì nhỏ —— Tần Tri Mộng!

"Người còn biết ta là người dì nhỏ a?"

Tần Tri Mộng âm thanh rất êm tai, còn như tiếng trời dễ nghe!

"Dì nhỏ, người tìm ta chuyện gì?"

Tuy rằng trong nội tâm đã đoán được Tần Tri Mộng gọi điện thoại cho mình là vì mình cùng Thu Nhược Hi, nhưng hắn vẫn là không nhận được hỏi một câu.

"Người còn có mặt mũi cho ta nói, tối ngày hôm qua điện thoại di động tại sao tắt máy, hại lão nương nhịn một cái suốt đêm không ngừng mà gọi điện thoại cho người, nếu như ở liên lạc không tới người, ta đều chuẩn bị báo cảnh sát. . ."

Nghe được Tần Tri Mộng này có chút trách cứ, Diệp Tầm Hoan trong lòng lập tức xẹt qua một dòng nước ấm.

Tuy giống trách cứ, nhưng hà không phải là một loại quan tâm đây?

"Nói, người đến cùng sao vậy nghĩ tới, sao vậy muốn cùng Thu Nhược Hi muốn ly hôn?"

"Dì nhỏ, ta cái kia cha vợ hắn là đều nói cho người chứ?"

"Hắn nói chính là hắn nói, người nói cho ta nghe một chút người là sao vậy nghĩ tới?"

"Không thích hợp thôi!"

"Đánh rắm!" Tần Tri Mộng bạo cú lời thô tục: "Lão nương sao vậy xem sao vậy thích hợp, ai nói không thích hợp, người nói cho ta, xem ta không xé nát cái miệng của hắn!"

Đây chính là Tần Tri Mộng, có thành thực phủ mị phong tình, đồng thời còn có những nữ nhân khác không có dã tính cùng dũng mãnh!

Không phải vậy nàng cũng sẽ không bác ma hậu tên!

"Dì nhỏ, chúng ta thật sự không thích hợp, hơn nữa liền ngay cả chính ta cũng đúng cái cảm giác này." Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Hơn nữa Thu Nhược Hi rất đáng ghét ta, ta không phải nàng muốn món ăn!"

"Cùng với như vậy, chẳng bằng cách sạch sẽ!"

"Vậy người cho ta nói, người lên nàng không có?"

Diệp Tầm Hoan nhất thời đầy mặt thốc nước mồ hôi, này đặc biệt ma cái gì dì nhỏ, sao vậy có thể hỏi lời này?

"Người hỏi cái này làm gì?"

"Người sẽ không là không có trên chứ?"

"Dì nhỏ. . ."

"Không nói kéo đến." Tần Tri Mộng hừ hừ nói: "Lại dám chán ghét nhà ta Tiểu Hoan hoan, nàng cho rằng nàng Thu Nhược Hi là cái gì, nếu không là xem ở tỷ tỷ trên mặt, chỉ bằng nàng cũng muốn gả cho người!"

"Cái gì đồ vật, cách, cách, dì nhỏ cho người một lần nữa tìm, Kinh Thành danh viện coi trọng ai, cho ta nói, ta đi cho người làm mai, đến thời điểm chúng ta liền đến trước mặt nàng đi đắc sắt, ta tức chết nàng!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng không nhận được co giật một thoáng.

Người khác đều là khuyên giải không khuyên phản, có thể chính mình này đi nhỏ ngược lại tốt, trực tiếp khuyên rồi đi!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Ta đã đồng ý sao

Phía trước còn nói mình cùng Thu Nhượng Hi rất thích hợp đây, là một đôi đây, thế nhưng trong chớp mắt rồi lại khuyên chính mình ly hôn!

Điện đối với mình này đi nhỏ tư duy nhảy lên, Diệp Tâm Hoan trong lúc nhất thời vẫn đứng là khó có thể đuổi tới.

"Đi nhỏ, người cảm giác như người vậy được không?"

"Có cái gì không tốt!" Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng: "Ta Tần Như Mộng cháu ngoại trai, nghĩ muốn gả cho người biến người đi tới, nàng Thu Nhượng Hi là cái rắc gì!"

"Đuổi nàng, ta giới thiệu cho người mười cái tám cái, để người từ đây hàng đêm Tâm Hoan, vừa vận phối người danh tự này!" Tần Như Mộng lời thể son sắt nói ra: "Vừa vận Liễu gia nha đầu kia lớn rồi, ta nhìn thật hài lòng, đi nhỏ giúp người thu rồi tên yêu nghiệt này!"

Diệp Tâm Hoan đầy mặt thác nước mồ hôi, người giúp ta thu rồi những khác yêu nghiệt, ai thu phục người tên yêu nghiệt này đây!

"Đi nhỏ. . ."

"Sao vậy, người không lọt mắt Liễu gia nha đầu kia, không liên quan, đi nhỏ ở cho người xem ai nhà nha đầu không sai, người coi trọng cái kia trực tiếp nói cho ta, đều coi trọng cũng không có vấn đề, toàn thu rồi!" Tần Như Mộng hào hùng vận trượng nói ra: "Ai dám không từ, lão nương ta cho ai bỏ thuốc!"

Diệp Tâm Hoan sắc mặt triệt để đen kịt lại.

Trên quầy như vậy cực phẩm đi nhỏ, người vẫn có thể nói cái gì?

"Đi nhỏ, ta vẫn không có ly hôn đây!" Diệp Tâm Hoan đầy mặt phiền muộn nói rằng.

Đối với với này cùng mình tuổi tác xấp xỉ yêu nghiệt đi nhỏ, hần Diệp Tâm Hoan là chút nào không có cách nào, quá nhanh nhẹn.

"Này còn không mau!" Tần Như Mộng thân nhiên nói: "Thay cái chứng sự tình, từng giây từng phút liền kết thúc rồi!"

"Nhanh lên một chút làm a, xong xuôi cứ cho ta trở lại kinh thành đến, ta dẫn người đi ra mất!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng không cho Diệp Tâm Hoan cơ hội mở miệng, liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Nghe trong điện thoại bận rộn thanh, Diệp Tâm Hoan khước miệng bên trên tràn ngập nồng đậm cay đắng, lại muốn để cho mình ly hôn!

Nhưng là Thu Nhượng Hi hiện tại còn chưa tới, ta cách cái rắc a!

Diệp Tâm Hoan nhìn đồng hồ, phát hiện cục dân chính lập tức liền nhanh nghi làm rồi, nhưng là Thu Nhượng Hi còn chưa có xuất hiện.

"Nữ nhân này đang làm cái gì?"

Nói xong Diệp Tâm Hoan cầm điện thoại di động lên bấm Thu Nhượng Hi điện thoại.

Điện thoại vừa mở ra, liền trực tiếp bị kết thúc trò chuyện.

Cảnh này khiến Diệp Tâm Hoan sững sờ, mẹ nó, đây là cái gì tình huống?

Lập tức, Diệp Tâm Hoan ở đánh, nhưng là lại phát hiện không gọi được rồi!

"Thu Nhượng Hi, người đến cùng đang làm cái gì quý?"

Diệp Tầm Hoan trong đầu bay lên vô số nghi hoặc; Thu Nhượng Hi nhìn chính mình không vừa mắt, muốn cùng chính mình ly hôn không phải chuyện một ngày hai ngày, bây giờ chính mình cho nàng cơ hội, nữ nhân này hiện đang không có đến, cũng không tiếp điện thoại mình, nàng muốn làm cái gì?

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đi ra cục dân chính, tiện tay ngăn cản một cái xe, bay thẳng đến Hoàng Đồ Tập Đoàn mà đi, hẳn ngược lại muốn đi hỏi một chút Thu Nhượng Hi đến cùng muốn làm gì!

Diệp Tầm Hoan tuy rằng đến Hoàng Đồ Tập Đoàn giờ làm việc không dài, thế nhưng một loạt chuyện xảy ra, nhưng làm cho Diệp Tầm Hoan đã trở thành Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong danh nhân.

Không có mấy cái không quen biết.

Hơn nữa ở trong lòng của tất cả mọi người đều nhất trí cho rằng Diệp Tầm Hoan khẳng định có lai lịch lớn, nếu không chỉ bằng tạ hẳn bất lịch sự Tàn Mộ Ca chuyện này liền đủ để, để hẳn chết không có chỗ chôn, nhưng là mặt trên đồng thời không có bất kỳ quan với Diệp Tầm Hoan xử phạt hạ xuống.

Này không khỏi khiến người ta có chút nghi lại.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan mới vừa vào Hoàng Đồ Tập Đoàn, không ít người đều rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người, càng nói chuẩn xác là Diệp Tầm Hoan trên mặt.

Hết cách rồi, giờ khắc này Diệp Tầm Hoan khuôn mặt này bởi vì thay Thu Nhượng Hi ai một cái tát duyên cớ, có chút sung phù.

Cảnh này khiến tất cả mọi người trong lòng đều bay lên một đoàn nghi hoặc, chuyện này. . . Đây là cái gì tình huống?

Bởi vì giờ khắc này đã đến ăn cơm thời gian, không ít người ngay ngắn hướng về hiệu ăn mà đi, cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan trực tiếp trở thành tiêu điểm.

Nhìn mọi người cái kia ánh mắt khác thường, Diệp Tầm Hoan mặt đen lại, mẹ nó, lần này mất mặt ném lớn.

"Ồ!"

Ngay trong Diệp Tầm Hoan hướng về Thu Nhượng Hi văn phòng mà đi thời điểm, một đạo dễ nghe nghi hoặc thanh ở Diệp Tầm Hoan vang lên bên tai: "Diệp Tầm Hoan. . ."

Nghe có người gọi mình, Diệp Tầm Hoan lập tức hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn sang, chỉ thấy Tàn Mộ Ca ngay ngắn chậm rãi hướng về chính mình đi tới.

Nhìn thấy Tàn Mộ Ca sau khi, Diệp Tầm Hoan cười hi hi: "Ồ nữ. . ."

Tàn Mộ Ca khoe miệng lập tức vì đó co giật một thoáng, tên khốn kiếp này, nàng thật muốn một cái tát đập chết.

"Đây là vị kia người hảo tâm kiệt tác a?" Tàn Mộ Ca trừng trừng nhìn chăm chăm Diệp Tầm Hoan vậy có chút sung phù khuôn mặt, có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói ra: "Thực sự là hả hê lòng người a!"

Diệp Tầm Hoan trên trán lập tức bốc lên ba cái hắc chỉ, mẹ nó, nữ nhân này dĩ nhiên cười trên sự đau khổ của người khác lên.

"Ồ nữ, đang cười nhạo lão tử, đêm nay lão tử đem ngươi cho khô rồi!" Diệp Tầm Hoan hạ thấp giọng quay về Tàn Mộ Ca hung hãn nói, đồng thời cặp mắt kia ở Tàn Mộ Ca khắp toàn thân không ngừng mà nhìn quét lên.

Cái kia ánh mắt bén nhọn phảng phất phải đem Tàn Mộ Ca y phục trên người cho bóc lột bình thường.

Bị Diệp Tầm Hoan như thế quét qua, Tàn Mộ Ca chỉ cảm giác mình phảng phất khắp toàn thân trần như nhộng đứng ở Diệp Tầm Hoan mặt trước, trong lòng nhất thời bắt đầu có chút chột dạ lên: "Ngươi. . ."

"Đang cười, ta liền nói cho tất cả mọi người ngươi meo meo trên có viên nốt ruồi. . ."

"Diệp Tầm Hoan!" Tàn Mộ Ca khuôn mặt xinh đẹp lập tức trở nên tái nhợt lên, hai con mắt muốn phun ra ngọn lửa nóng bỏng: "Ngươi đang cho ta nói lung tung, ta xé nát miệng của ngươi!"

Đối với này Diệp Tầm Hoan bĩu môi khinh thường: "Có bản lĩnh ngươi xé a. . ."

Đối mặt lộn xộn chết không sợ bỏng nước sôi Diệp Tầm Hoan, nàng Tàn Mộ Ca là thật sự không có biện pháp nào, chẳng lẽ thật sự muốn cùng Diệp Tầm Hoan mở xé hay sao?

Phải biết hai người bọn họ hôm qua mới vừa mở xé ra một lần.

Tàn Mộ Ca tăng tăng lạnh rên một tiếng: "Đáng đời ngươi mặt xung phù!"

Dứt tiếng, Tàn Mộ Ca trực tiếp xoay người hướng đi một bên.

Ở xoay người một khắc đó, Tần Mộ Ca trong nội tâm tràn ngập nghi hoặc, đến cùng là ai có thể mạng Diệp Tầm Hoan mặt cho đánh thủng?

Tối ngày hôm qua nàng nhưng là đã được kiến thức Diệp Tầm Hoan lợi hại, người bình thường căn bản không thể thương tổn được hắn, chớ nói chi là đánh hắn mặt.

Lẽ nào là Kỷ Vân Lâm lợi dụng trên tay mình giao thiệp đối phó rồi Diệp Tầm Hoan?

Có thể cũng không phải a, nếu như là Kỷ Vân Lâm làm, Diệp Tầm Hoan tuyệt đối sẽ không chỉ là mặt xưng phù như thế đơn giản?

Vốn là Tần Mộ Ca là muốn hỏi một chút Diệp Tầm Hoan, thế nhưng khi nghe đến Diệp Tầm Hoan gọi mình ô nữ sau khi, Tần Mộ Ca không thể không đem đến miệng một bên mà nói cho thay đổi!

Diệp Tầm Hoan cũng không có đang chú ý Tần Mộ Ca, bay thẳng đến Thu Nhượng Hi trong phòng làm việc mà đi.

Chờ Diệp Tầm Hoan đi tới Thu Nhượng Hi văn phòng thời điểm, Thu Nhượng Hi vừa vặn từ trước bàn làm việc đứng dậy, chuẩn bị rời phòng làm việc đi hiệu ăn.

Khi Thu Nhượng Hi đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, hơi run run, nhưng lập tức liền phục hồi tinh thần lại.

Diệp Tầm Hoan đi vào văn phòng hậu, đem cửa phòng đóng lại, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nổi giận dùm dùm hỏi: "Thu Nhượng Hi, ngươi ý gì, tại sao không đi cục dân chính cùng lão tử ly hôn?"

Nhìn tức giận không thôi Diệp Tầm Hoan, Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng: "Ngươi nói ly hôn liền ly hôn, ta đã đồng ý sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Cưỡi lừa tìm ngựa

Diệp Tầm Hoan vì đó ngăn ra, nữ nhân này ý gì?

"Không phải, ngươi đây là ý gì a?" Diệp Tầm Hoan có chút không hiểu hỏi: "Cái gì gọi là ta nói ly hôn liền ly hôn, này không phải ngươi luôn luôn ham muốn sao?"

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan có chút lảng loạn cả lên, hoặc là nói căn bản không biết này đặc biệt ma đến cùng cái gì tình huống.

Phải biết ở trong lòng hắn, Thu Nhượng Hi gả cho mình, cái kia hoàn toàn chính là sinh hoạt ở trong địa ngục a, bây giờ chính mình phải đem nàng từ trong địa ngục cho thả ra, làm cho nàng đi Thiên Đường, sao vậy còn không vui?

"Diệp Tầm Hoan, ngươi cho rằng ngươi là ai, ngươi nói ly hôn liền ly hôn, hoà giải ta kết hôn rồi cùng ta kết hôn!" Thu Nhượng Hi căng thẳng khuôn mặt xinh đẹp, thu trong con ngươi tràn ngập hàn ý: "Ta cho ngươi biết, ngươi nằm mơ!"

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là có chút buồn bực lên, cái gì gọi là ta nói kết hôn liền kết hôn, ta cũng đúng người bị hại có được hay không.

Vì ngươi một gốc cây linh tinh bột thụ, tuy rằng này viên linh tinh bột thụ rất tốt đi, thế nhưng ta nhưng bỏ qua một cánh rừng lớn.

"Chỉ có ta Thu Nhượng Hi ném người khác, vẫn không có người khác ném ta!" Thu Nhượng Hi cắn trắng nõn hàm răng tầng tầng nói ra: "Coi như muốn ly hôn, cũng đúng ta nói ra!"

"Là ta không muốn ngươi, không phải ngươi không muốn ta."

Vang lên Diệp Tầm Hoan tối ngày hôm qua ngay ở trước mặt cha mẹ mình mặt nói: Thu Nhượng Hi, ta không cần ngươi nữa; Thu Nhượng Hi trong lòng chính là một trận lửa giận.

Tên khốn kiếp này, hắn còn không cần ta nữa, ngươi cho rằng ta muốn ngươi a!

Diệp Tầm Hoan thời khắc này xem như là hiểu rõ ra, cảm tình nữ nhân này chỉ là vì chính mình trước tiên đưa ra ly hôn, nói không cần nàng nữa, làm cho nàng có chút khó coi, có chút tiến thoái lưỡng nan a!

"Được rồi, vậy bây giờ người nói đi!"

"Nói cái gì?"

"Nói người không cần ta nữa, cùng ta ly hôn à!" Diệp Tầm Hoan không mặn không nhạt nói ra: "Ta bảo đảm lần mò cùng đi với người cục dân chính, cấp tốc công việc ly hôn chứng, sau đó chúng ta mỗi người đi một ngã, ta đi ta cầu độc mộc, người đi đường cái quan của người, làm sao, chú ý chứ?"

"Ta tại sao muốn nói cách?" Thu Nhược Hi đôi mắt đẹp ở Diệp Tầm Hoan trên người qua lại quét một vòng.

Diệp Tầm Hoan trừng lớn hai con mắt, đầy mặt khó mà tin nổi nhìn Thu Nhược Hi: "Người... Người chẳng lẽ không cách?"

Thời khắc này, Diệp Tầm Hoan chỉ cảm giác đầu óc của chính mình có chút không đủ dùng, căn bản không hiểu Thu Nhược Hi đây rốt cuộc là ý gì?

"Sao vậy, người liền như thế muốn ly hôn?" Thu Nhược Hi hai con mắt chậm rãi trở nên lạnh xuống!

"Không..." Diệp Tầm Hoan thối vừa ra khỏi miệng, bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng sửa lời nói: "Không phải vậy người cho rằng đây?"

"Ly hôn, ta liền tự do, như vậy ta lại đi làm cái gì, đều phi thường tùy ý, không cần kiêng kỵ này, lo lắng cái kia, coi như tìm cái pháo V hữu cũng phải cẩn thận, để tránh khỏi hậu bị người đụng vào, hoặc là truyền tới ta cái kia cha vợ cùng mẹ vợ trong tai..."

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Thu Nhược Hi trắng noãn hàm răng cắn khanh khách vang lên không nói, đồng thời thân thể mềm mại cũng run rẩy theo không ngớt, trước ngực sừng sững cao vút Thánh nữ phong cũng theo một trên một dưới không dừng chuyển động, có vẻ thập phần đồ sộ!

"Không phải vậy, ta còn muốn ngày ngày về nhà, mỗi ngày đều bảo vệ người này một tấm tượng băng mặt, người nói có ý gì a?"

"Người..."

"Ta thừa nhận, người là rất đẹp!" Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra thom ư, trắng trợn không kiêng dè cho mình nhen lửa, nhìn Thu Nhược Hi cái kia bôi vì phần nộ mà run rẩy không ngớt Thánh nữ phong: "Thế nhưng muội giấy, người phải nhớ kỹ, nam nhân đều yêu thích hai đầu nóng nữ nhân, mà không phải một đầu nóng!"

"Huống chi người này một đầu đều không nóng rồi!"

Thu Nhược Hi trong con người phảng phất muốn phun ra lửa, đem Diệp Tầm Hoan cho lột da tróc thịt giống như, giận không nhịn nổi!

Hắn coi chính mình là thật sự không muốn cách sao?

Nàng Thu Nhược Hi cũng nghĩ, nhưng là không dám.

Tối ngày hôm qua Hạ Hầu Vũ Đồng nhưng là vì việc này trực tiếp tức đến ngất đi, may mà mang theo được đây, không phải vậy trời mới biết muốn phát sinh chuyện gì a!

Này còn chỉ là nói chuyện, Hạ Hầu Vũ Đồng liền như thế đại phản ứng, nếu như thật đặc biệt ma cách, không chừng thật có thể bị chính mình tức chết.

Còn có Thu Thủy Hân, tối ngày hôm qua rồi đi biệt thự sau khi, mãi cho đến hậu nửa đêm mới trở về, sáng sớm hôm nay đều không có phản ứng nàng một câu, đồng thời còn lôi kéo Hạ Hầu Vũ Đồng liền muốn rời khỏi nơi này.

Thu Nhược Hi khuyên can đủ đường, luôn mãi bảo đảm, nhất định bất hòa Diệp Tầm Hoan ly hôn, ngày hôm nay bắt hắn cho mời về đi, lúc này mới để cho hai người vì đó coi như thôi.

Hơn nữa Thu Thủy Hân buổi sáng nhưng là nói rồi, nếu như hôm nay không nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trở về, lập tức rời đi, từ hôm nay sau này coi như không nàng nữ nhi này.

Đối với với Thu Thủy Hân tính khí, Thu Nhược Hi trong lòng rõ ràng, nói tới ra, tuyệt đối làm được đến.

Đồng thời Thu Thủy Hân ngày hôm qua nhưng là đều động thủ đánh nàng, bất quá may là bị Diệp Tầm Hoan cho chặn lại rồi, không phải vậy ngày hôm nay mặt xưng phù chính là nàng.

Nghĩ đến Diệp Tầm Hoan thay mình đỡ Thu Thủy Hân một cái tát kia, cùng với đối với Thu Thủy Hân theo như lời nói, Thu Nhược Hi trong lòng liền không nhịn được xẹt qua một dòng nước ấm.

Nàng thừa nhận, nàng không ưa Diệp Tầm Hoan, thậm chí đối với Diệp Tầm Hoan tràn ngập vẻ khinh bỉ.

Thế nhưng nàng nhưng không phải không thừa nhận, ngày hôm qua Diệp Tầm Hoan thật sự rất nam nhân, đặc biệt là cái kia mấy câu nói, vợ của chính mình, sao vậy có thể làm cho nàng chịu đến bất nạt đây, dù cho là chính mình cha vợ cũng không thể đánh nàng, càng là sâu sắc xúc động nàng Thu Nhược Hi đáy lòng mềm mại chỗ.

Đồng thời tối ngày hôm qua nàng cũng từ Hạ Hầu Vũ Đồng trong miệng biết rõ, Diệp Tầm Hoan không có cáo trạng, thậm chí đều đang vì mình giải vây, là cha của chính mình, từ trong miệng hắn dụ ra đến mà nói!

Này càng làm cho Thu Nhược Hi trong nội tâm đối với Diệp Tầm Hoan tràn ngập hồ thẹn, thậm chí có loại phụ tội cảm.

Chính mình như vậy nói hắn, nhưng là hắn nhưng vẫn như cũ vì chính mình chặn lại rồi Thu Thủy Hàn một cái tát kia, đem chính mình cho bảo hộ ở phía sau, không để cha của chính mình thương tổn tới mình một phần.

Một khắc đó, thậm chí nàng đều sản sinh một loại ảo giác, vậy thì là chỉ muốn người đàn ông này ở trước mặt chính mình, chỉ cần hắn không cho, bất luận người nào cũng đừng nghĩ bắt nạt chính mình một phần.

Đang hồi tưởng cùng Diệp Tầm Hoan kết hôn đoạn này tháng ngày, tuy rằng Diệp Tầm Hoan rất là không biết điều, không tư trên lấy, thế nhưng nàng Thu Nhược Hi nhưng không phải không thừa nhận, Diệp Tầm Hoan chưa từng có bức bách quá nàng cái gì, nói là tương kính như tân, đó là giả, nhưng hắn Diệp Tầm Hoan không có đối với Thu Nhược Hi tấy máy tay chân quá, này ngược lại là thật sự.

Nếu như đổi thành nam nhân khác, diện đối với mình, hắn có thể không tấy máy tay chân sao?

Dù sao mình là hắn hợp pháp thê tử!

Nếu như mình đang tìm một người đàn ông, có thể tìm tới như hắn như vậy tôn trọng chính mình sao?

"Hon nữa giống ta như thế soái nam nhân, sống lại được, đang tìm một người vợ, hắn là không phải cái gì việc khó." Diệp Tầm Hoan có chút tự yêu mình sờ sờ cằm của chính mình nói ra: "Được rồi, người nói mau ly hôn đi, như vậy ta không làm lỡ người, người cũng đừng chậm trễ ta..."

Thu Nhược Hi tăng tăng hừ lạnh một tiếng: "Người nằm mơ!"

"Ta cho người biết, ngày hôm nay ta sẽ không cùng người ly hôn, người đừng hòng mơ tới!"

"Thu Nhược Hi, người..."

"Vẫn còn muốn tìm những nữ nhân khác kết hôn, người cho ta hết hẳn ý nghĩ này đi!" Thu Nhược Hi lạnh lùng đánh gãy Diệp Tầm Hoan.

"Này, người..."

"Ồ ta không có gặp phải thích hợp nam nhân trước mặt, người nhất định phải khi chồng ta!"

"Người ý gì?" Diệp Tầm Hoan mơ hồ bên trong đã đoán được Thu Nhược Hi ý tứ, có chút đau "bi" nói rằng.

"Cười lừa tìm ngựa!"

"Ta chính là trong miệng người lừa?" Diệp Tầm Hoan vươn ngón tay mũi của chính mình hỏi.

"Người cho là thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Hi vọng, tuyệt vọng, bồi hồi

Diệp Tầm Hoan chưa từng có nghĩ tới sẽ có một ngày dĩ nhiên sẽ có người coi chính mình là thành bị thai, hơn nữa còn quang minh chính đại nói ra.

Này nếu như truyền đi đường đường uy hiếp thế giới dưới lòng đất nguyên soái trở thành bị thai, không biết sẽ cười chết bao nhiêu người.

Nguyên soái nhưng là giết người như ngóc tồn tại, hai tay dính đầy máu tanh, như đồ tể giống như, ai dám coi hắn là làm bị thai tới nói a?

Chính mình muốn chết, vẫn là nghĩ muốn hại chết người khác a?

Trong thiên hạ, e sợ chỉ có Thu Nhược Hi một người dám mang Diệp Tầm Hoan xem là bị thai.

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan trên mặt tràn ngập cười khổ cùng bất đắc dĩ.

"Sao vậy ngươi không vui?" Thu Nhược Hi nhẹ rên một tiếng nói.

Nhìn Thu Nhược Hi đầy mặt kiêu ngạo đáng vẻ, Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng: "Ngươi cảm giác đây?"

"Để ngươi khi ta bị thai là nể mặt ngươi, bao nhiêu nam nhân muốn đều không có cơ hội đây..."

"Ngươi vẫn là đem cơ hội này cho người khác đi!" Diệp Tầm Hoan trực tiếp đánh gãy Thu Nhược Hi, phi thường khinh thường nói.

"Ngươi..." Thu Nhược Hi vừa định nổi giận, lập tức phảng phất nghĩ đến cái gì giống, hít một hơi thật sâu: "Ngươi không muốn làm, cũng thôi đáng, ngươi không có lựa chọn khác!"

"Nói được lắm như ngươi có lựa chọn đúng!"

"Ngươi ý gì?"

"Bị thai!" Diệp Tầm Hoan có chút cân nhắc nói rằng.

Thu Nhược Hi hơi run run, lập tức liền rõ ràng Diệp Tầm Hoan trong lời nói hàm nghĩa: "Thằng khốn, ngươi nói ta là bị thai?"

"Ngươi cảm giác đây?" Diệp Tầm Hoan ngáp một cái nói ra: "Ồ ngươi coi ta là bị thai thời điểm, kỳ thực ngươi vẫn luôn là ta bị thai!"

"Thấy không, Đường Vũ Nhu, ca chuẩn bị đem nàng cho đỡ thẳng, sau đó một cước đạp bay ngươi!"

"Diệp Tầm Hoan, ngươi chết đi cho ta!"

Nói xong Thu Nhược Hi liền trực tiếp nắm lên trên bàn làm việc tư liệu giáp hướng về Diệp Tầm Hoan mạnh mẽ đập tới.

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên đem ta vẫn xem là bị thai, hơn nữa bây giờ lại còn nói muốn đem Đường Vũ Nhu cho đỡ thẳng, hần có tin hay không, cô nãi nãi ta từng giây từng phút để Đường Vũ Nhu cút đi.

"Đừng!"

Diệp Tầm Hoan trực tiếp một phát bắt được Thu Nhược Hi đập tới tư liệu giáp: "Sao vậy liền hứa ngươi lấy ta làm bị thai, không thể ta bắt ngươi khi bị thai sao?"

"Ngươi... Ngươi có tin ta hay không từng giây từng phút khai trừ Đường Vũ Nhu!"

"Cái kia quá tốt rồi!" Diệp Tầm Hoan cực kỳ kích động nói: "Như vậy ta cũng có thể rời đi."

Nhìn Diệp Tầm Hoan đầy mặt kích động đáng vẻ, Thu Nhược Hi hận nghiền răng nghiền lợi: "Ngươi... Ngươi..."

Tuy rằng Thu Nhược Hi ở trên thương trường là quát trá phong vân, hơn nữa nắm giữ hải lòng hàm dưỡng, thế nhưng đang đối mặt Diệp Tầm Hoan thời điểm, năng cái kia phần hàm dưỡng phảng phất đều đứt chó giống, không kìm lòng được liền liền muốn phát hỏa!

"Ngươi có tin hay không, ta có thể mang hai người các ngươi cho tách ra!"

"Không tin!" Diệp Tầm Hoan bữu môi khinh thường nói: "Ngươi mệnh lệnh không được ta, cho dù ngươi là công ty tổng giám đốc, cũng không có quyền ra lệnh ta!"

"Diệp Tầm Hoan..."

"Làm cái gì?"

"Ngươi có biết hay không, ta rất muốn biết chết ngươi."

"Vậy ngươi chính là mưu sát chồng, đặt ở cổ đại là cũng bị ngâm lợn lung."

Thu Nhược Hi sắc mặt âm tình bất định biến ảo, trắng noãn hàm răng cắn khanh khách vang lên.

"Hay, hay, ta tác thành hai người các ngươi!"

"Ngươi đáp ứng ly hôn rồi!" Diệp Tầm Hoan kinh hi nói ra: "Cám ơn ông trời cảm tạ, ngươi cuối cùng nghĩ thông suốt."

"Ta tác thành hai người các ngươi thành vì mọi người thóa mạ người cận bả." Thu Nhược Hi nghiền răng nghiền lợi nói ra: "Làm cho tất cả mọi người đều biết, ngươi Diệp Tầm Hoan cũng lấy lão bà đường Tiểu Tam, làm cho tất cả mọi người đều biết Đường Vũ Nhu quyền rũ người có vợ..."

Diệp Tầm Hoan không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh.

Tê liệt, nữ nhân này thật ác độc.

Tự mình rút là không có cái gì, người khác yêu sao vậy nói liền sao vậy nói chứ, thế nhưng Đường Vũ Nhu không được a.

Nữ nhân sống chính là gương mặt a.

"Thu Nhựt Hi, người đây là chiếm hố xí không gây phân!"

"Ta liền đứng người cái này hố xí không gây phân, người có thể bắt ta ra sao?" Thu Nhựt Hi đầy mặt đắc ý nhìn Diệp Tầm Hoan nói rằng.

Thật vất vả đấu thắng Diệp Tầm Hoan một lần, Thu Nhựt Hi trong lòng khỏi nói có bao nhiêu mỹ.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là mặt đen lại, tê liệt, chính mình mới vừa từ lửa có đặc biệt ma biến thành hố xí.

"Người tàn nhẫn!"

"Nữ nhân không tàn nhẫn, địa vị bất ổn."

Diệp Tầm Hoan trong lúc nhất thời có chút không có gì để nói.

Thu Nhựt Hi cũng không phải loại kia đến lý không tha người nữ nhân, nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trở nên trầm mặc sau khi, liền chuyển hướng đề tài:
"Người mặt còn đau không?"

"Phí lời, quát người một cái tát, người thử xem có đau hay không?" Diệp Tầm Hoan không vui nói.

Thu Nhựt Hi không có cùng Diệp Tầm Hoan tính toán, dù sao Diệp Tầm Hoan bị đánh xong tất cả đều là xuất phát từ bảo vệ mình.

Sau một khắc, Thu Nhựt Hi kéo dài bàn làm việc ngăn kéo, từ bên trong lấy ra một cái màu đen túi ni lông, trực tiếp ném cho Diệp Tầm Hoan.

Diệp Tầm Hoan nhận lấy sau khi, có chút nghi ngờ hỏi: "Đây là cái gì đồ vật?"

"Chính mình xem!"

Nói xong Thu Nhựt Hi cũng không tiếp tục để ý Diệp Tầm Hoan, bay thẳng đến bên ngoài phòng làm việc điện đi ra ngoài.

"Người làm cái gì đi?"

"Ăn cơm!"

Dứt tiếng, Thu Nhựt Hi liền rời khỏi văn phòng, đem Diệp Tầm Hoan một người cho còn đang nơi này.

Diệp Tầm Hoan không có lập tức đuổi theo, mà là mở ra túi ni lông liếc mắt nhìn, trên mặt nhất thời lộ ra một đạo nụ cười.

Bà lão này cũng không tệ lắm mà, dĩ nhiên mua cho mình hồng hoa dầu, để cho mình sát!

Bất quá vừa nghĩ tới Thu Nhựt Hi nói mình là bị thai, Diệp Tầm Hoan liền một trận đau "bì".

Tê liệt, bị thai liền bị thai đi, chuẩn so biến thành hàng đã xài rồi thân thiết chứ?

Lại nói bị thai cũng không phải là không thể được trở thành ngay ngắn thai.

Hơn nữa chính hần một bị thai vẫn là có thể tán gái; vừa nghĩ như thế, Diệp Tầm Hoan nhất thời cảm thấy trong lòng thoải mái rất nhiều.

Bỗng nhiên, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động không hề trung triệu vang lên!

Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra điện thoại di động, bản năng liếc mắt nhìn điện báo biểu hiện, liền nhận nghe điện thoại: "Tiểu Cửu, tìm ta chuyện gì?"

Tiểu Cửu một dạng rất ít cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại, càng nói chuẩn xác phải không đánh, nhưng chỉ cần cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại, khẳng định là có chuyện.

"Hoan ca, Mộ Thiên Ca chuẩn bị để ta đối phó người rồi!" Tiểu Cửu đi thẳng vào vấn đề nói rằng.

Nghe được Tiểu Cửu mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo cân nhắc vè: "Hắn muốn đối phó ta?"

"Đúng, tác phẩm không nhỏ, vốn là ta là ngày hôm qua muốn nói cho người, nhưng là vừa sợ quấy rối đến người, ngày hôm nay hần lại tìm ta..."

"Người nhận?"

"Người không phải nói hấn mở cái gì điều kiện cũng làm cho ta đáp ứng không?"

"Được, ta biết rồi!"

"Hoan ca, có muốn hay không ta cho hấn học một lớp?" Tiểu Cửu hỏi dò.

"Không cần!" Diệp Tầm Hoan từ trên người mò ra thom ư cho mình nhen lửa, nhẹ nhàng hút một hơi, chậm rãi nói ra: "Tiểu Cửu, giết người đơn giản, thế nhưng để một người ở hi vọng cùng tuyệt vọng bên trong qua lại bồi hồi nhưng là một môn nghệ thuật sống."

"Lần này Hoan ca, để người xem một chút cái gì gọi là từ hi vọng ngã vào tuyệt vọng, từ tuyệt vọng nhìn thấy hi vọng, sau đó hủy diệt!"

Diệt tự vừa hạ xuống, Diệp Tầm Hoan trên người lập tức lộ ra một đạo lạnh lẽo sát ý!

Hấn muốn cho Mộ Thiên Ca ở hi vọng cùng tuyệt vọng bên trong giãy dụa.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Tàn Như Mộng cùng Đường Vũ Nhu đối thoại

Diệp Tầm Hoan đi tới nhà ăn thời điểm, nhà ăn đã người đông như mắc cửi, hơn nữa cũng không có ai ở xếp hàng, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan trực tiếp liền đánh com.

Bất quá Diệp Tầm Hoan xuất hiện, hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Một là Diệp Tầm Hoan hiện tại là Hoàng Đồ Tập Đoàn minh tinh nhân vật, thứ hai là ngày hôm nay Diệp Tầm Hoan thực sự là quá chói mắt, hết cách rồi, mặt xung phù, có thể không chói mắt sao?

Đường Vũ Nhu cũng nhìn thấy Diệp Tầm Hoan.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan cái kia nửa bên vì thùng khuôn mặt sau khi, lúc này ngẩn ra, lập tức đứng lên quay về Diệp Tầm Hoan vẫy tay.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Đường Vũ Nhu sau khi, liền lập tức mặt tươi cười đi tới.

Chờ cũng tìm hoa có thể đi tới Đường Vũ Nhu bên người hậu, Đường Vũ Nhu lập tức lời kéo Diệp Tầm Hoan đầy mặt quan tâm hỏi: "Tầm Hoan, người đây là sao vậy?"

"Không có chuyện gì!" Diệp Tầm Hoan lắc lắc đầu nói: "Hai ngày nữa là tốt rồi."

"Đau không?"

Nói xong Đường Vũ Nhu đưa tay ra nhẹ nhàng sờ soạng một thoáng Diệp Tầm Hoan khuôn mặt, động tác có vẻ phi thường cẩn thận, phảng phất chỉ lo làm đau Diệp Tầm Hoan giống không nói, hơn nữa cái kia tình xảo gò má còn có vẻ hơi thương tâm.

"Không đau!" Diệp Tầm Hoan lắc đầu nói.

"Sao có thể như vậy sẽ không đau đây, đều có dấu ngón tay." Đường Vũ Nhu có vẻ thập phần khó sở nói rằng.

Người của phòng ăn đang nhìn đến Đường Vũ Nhu như vậy đối xử Diệp Tầm Hoan, từng cái từng cái nhất thời bắt đầu vì đó ước ao ghen tị lên.

Người này, lúc này mới mấy ngày, liền để bọn họ bình dân nữ thần như vậy lo lắng cùng đau lòng.

Thu Nhục Hi ở Diệp Tầm Hoan đi vào hiệu ăn hậu, liền vẫn chú ý Diệp Tầm Hoan, khi thấy Đường Vũ Nhu đưa tay đi mò Diệp Tầm Hoan khuôn mặt, đặc biệt là còn bãi làm ra một bộ tâm thương yêu không dứt đáng ghét hậu, Thu Nhục Hi trong lòng liền rất là khó chịu, dường như đánh đổ ngũ vị bình giống như, rất không tự vị.

Đôi đũa trong tay cũng bị nàng cho nắm chặt chẽ, hai con mắt càng là liễu lĩnh ý lạnh đến tận xương tủy.

Bất kể là nam nhân, vẫn là nữ nhân, đều là một loại giữ lấy đục cực cường động vật.

Tuy rằng Thu Nhược Hi xem Diệp Tầm Hoan không vừa mắt, nhưng dù gì cũng là nàng trên danh nghĩa lão công a, hơn nữa ngay trong vừa này Diệp Tầm Hoan còn nói với nàng, người cũng đứng ta bị thai, ta định đem Đường Vũ Nhu cho đỡ thẳng.

Bây giờ đang nhìn đến Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan hai người này ân ái đáng đáp, trong lòng há có thể dễ chịu?

Đường Vũ Nhu thời khắc này hoàn toàn đem ánh mắt của mọi người cho không thấy, hồn nhiên không thêm đề ý.

Giờ khắc này trong mắt của nàng chỉ có Diệp Tầm Hoan, phảng phất nàng toàn bộ thế giới vào đúng lúc này, cũng chỉ còn dư lại Diệp Tầm Hoan.

"Đến cùng ai đánh, sao vậy khó mà tàn nhẫn a." Đường Vũ Nhu có chút hơi giận nói ra: "Sao vậy có thể đánh người mặt đây, người cũng đứng, đánh không lại sao vậy không chạy a..."

Nghe Đường Vũ Nhu nói liên miên cần nhẫn, Diệp Tầm Hoan không chút nào phiền chán cảm giác, trái lại trong lòng tràn ngập ấm áp.

Đô thị phồn hoa bên trong, mọi người bề lũ xu nịnh, say mê với cảm tử đô thị xa hoa đòi trụ bên trong, chưa từng còn có thể nhớ tới có một nữ nhân ở trước mặt người nói liên miên cần nhẫn là một niềm hạnh phúc, là tốt với người đây?

Không phải vậy nàng làm gì không đi trước mặt người khác nói liên miên cần nhẫn, là không có ai muốn nàng sao?

Không phải, chỉ là nàng yêu thích người mà thôi.

Diệp Tầm Hoan lại không phải mười bảy mười tám mao đầu tiểu khoa, cũng không phải là không có trải qua phong hoa tuyết nguyệt, hẳn sao có thể như vậy không hiểu đạo lý trong đó đây?

"Trong nhà một một trường bồi thuê xe, chạy hòa thượng chạy không được miếu." Diệp Tầm Hoan bất đắc dĩ nói.

"A!" Đường Vũ Nhu sững sờ: "Vậy cũng không thể đánh mặt a..."

"Vốn là không phải đánh ta!" Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Là đánh những người khác, ta liền như vậy thay nàng can một thoáng."

"Người này không phải cho mình tìm tội nhận mà, người ngược a!" Đường Vũ Nhu không nhịn được đưa tay ra ở Diệp Tầm Hoan trên trán đâm một thoáng.

Động tác kia, xem ra hoàn toàn chính là yêu trong sông bé gái ở đám bạn trai của mình như nhau.

Đường Vũ Nhu như thế một đám, Diệp Tầm Hoan giả vờ giả vịt ai u một thoáng, làm cho Đường Vũ Nhu sắc mặt lập tức trở nên vì đó sốt sắng lên: "Người sao vậy, không có sao chứ..."

Đường Vũ Nhu trên mặt lo lắng không hề có chút che giấu nào.

Diệp Tầm Hoan cười hi hi: "Mặt đau..."

"Chờ chút ta đi mua cho người điểm hồng hoa dầu, giúp người xoa một chút." Đường Vũ Nhu thập phần khả nhân nói rằng.

Một bữa cơm ăn đến, Diệp Tầm Hoan là ăn có tư có vị, mà những người khác nhưng là đầy mặt đồ kị hận, hận không thể tìm Diệp Tầm Hoan quyết đấu.

Nhưng là vừa nghĩ thân phận của chính mình, rồi lại không thể không ngồi xuống.

Diệp Tầm Hoan là ăn được có tư có vị, nhưng Thu Nhược Hi nhưng là ăn một bụng hỏa, nàng hận không thể lấy điện thoại di động ra, đập xuống tình cảnh này, trở lại cho Thu Thủy Hân nhìn, để Thu Thủy Hân nhìn Diệp Tầm Hoan đến cùng là một cái gì dạng nam nhân.

Thu Nhược Hi là ăn đầy bụng hỏa khí, mà Tần Mộ Ca trong lòng nhưng là có chút vị chua, khó chịu.

Ngày hôm qua Diệp Tầm Hoan nhưng là giúp nàng một đại ân, tuy rằng hàng này miệng phi thường thích ăn đòn đi, thế nhưng là không phải không thừa nhận, một khắc đó Diệp Tầm Hoan thật sự rất đàn ông.

Hơn nữa bị Diệp Tầm Hoan cho bá đạo hôn môi thời điểm, nàng dĩ nhiên sản sinh một loại muốn thần phục tâm tư của người đàn ông này, đương nhiên trong này cũng có Diệp Tầm Hoan đã từng trải qua duyên cớ của nàng.

Từ xưa tới nay đều là có người vui mừng có người sầu.

Bây giờ Diệp Tầm Hoan vui mừng hi ăn qua cơm trưa sau khi, liền cùng Đường Vũ Nhu ở tất cả mọi người ánh mắt hâm mộ hạ rời đi hiệu ăn.

Trở lại văn phòng sau khi, Diệp Tầm Hoan lấy ra hồng hoa dầu, Đường Vũ Nhu liền cẩn thận từng li từng tí một bắt đầu dùng ngoáy tai cho Diệp Tầm

Hoan sát lên.

Sát xong sau khi, Đường Vũ Nhu thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Được rồi!"

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là trực tiếp từ trên ghế sa lông đứng lên.

"Người làm gì thế đi?" Đường Vũ Nhu thấy thế vội vàng hỏi.

"Nhị đệ muốn nhường, có muốn hay không đồng thời?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Đường Vũ Nhu gò má bên trên nhất thời kéo lên một đoàn đỏ ửng.

Diệp Tầm Hoan thấy thế cười hì hì, không có đùa Đường Vũ Nhu, bay thẳng đến nhà vệ sinh mà đi.

Không thể không nói ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong làm lãnh đạo quả thật không tệ, phòng vệ sinh riêng, cùng phòng nghỉ ngơi đều có.

Diệp Tầm Hoan mới vừa đi không đến bao lâu, bỗng nhiên trong phòng làm việc truyền ra một đạo dễ nghe tiếng chuông.

Có thể không phải điện thoại di động của chính mình a?

Lập tức Đường Vũ Nhu bốn phía nhìn lại, lúc này mới phát hiện, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động ở trên ghế salông đây?

Cầm điện thoại di động lên, Đường Vũ Nhu liền hướng về cửa phòng vệ sinh đi tới: "Tầm Hoan, điện thoại di động của người vang lên?"

"Người giúp ta tiếp một thoáng, liền nói ta lập tức đi ra!" Diệp Tầm Hoan lập tức trở về đáp.

"Ồ!"

Đường Vũ Nhu nhẹ nhả một tiếng, liền trực tiếp thay Diệp Tầm Hoan nhận nghe điện thoại!

"Tiểu hôn đàn..."

"Này..."

Hai âm thanh hầu như trong cùng một lúc vang lên.

Tần Như Mộng khi nghe đến Đường Vũ Nhu âm thanh hậu, vì đó sửng sờ, sao vậy là một người phụ nữ?

Mà Đường Vũ Nhu cũng là như thế, là ai, dĩ nhiên gọi Diệp Tầm Hoan tiểu hôn đàn, hơn nữa danh xưng này có vẻ tốt thân mật.

Trong kinh thành, Tần Như Mộng liếc mắt nhìn điện thoại di động của chính mình, không đánh sai a!

"Người là?"

"Há, ta là Tầm Hoan bằng hữu, hân hiện tại ở nhà vệ sinh, người chờ một chút hân đi..."

"Người là cái kia tiểu hôn đàn cái gì bằng hữu?" Tần Như Mộng hỏi: "Bạn gái?"

"Ngài không nên hiểu lầm, ta... Ta chỉ là bằng hữu bình thường..." Đường Vũ Nhu căng thẳng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Một người tên là Đường Vũ Nhu nữ hài

"Xác định chỉ là bằng hữu bình thường, không phải bạn gái, tiểu tình nhân sao?" Tần Như Mộng tiếp tục hỏi.

Nghe được Tần Như Mộng như trước hỏi lời này, Đường Vũ Nhu trong nội tâm tràn ngập căng thẳng cùng bất an.

Bởi vì nàng không biết điện thoại một bên khác người đến cùng là ai, hơn nữa Tần Như Mộng âm thanh rất là dễ nghe, đồng thời vừa lên đến liền gọi Diệp Tầm Hoan tiểu hôn dân.

Danh xưng như thế này, không phải là một dạng nữ nhân có thể đối với một người đàn ông gọi.

"Thật... Thật sự không phải!"

"Cái kia tại sao hân đi nhà cầu, người cầm hân điện thoại di động?" Tần Như Mộng chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Hân... Hân vừa lạc ở đây, vì lẽ đó ta..."

"Hân ở người cái kia?"

"Ừm!"

"Cái kia nói như vậy, các người quan hệ không tệ, không phải bạn gái chính là tiểu tình nhân?" Tần Như Mộng lẩm lẩm liệt liệt nói ra: "Không có chuyện gì, người không cần lo lắng, ta không phải lão bà hân, các người đến cùng cái gì quan hệ a?"

"Hân có hay không ngủ người?" Tần Như Mộng không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi hỏi: "Mang làm bộ sao? Kéo dài lực làm sao..."

Tần Như Mộng có vẻ thập phần bà tám hơn nữa lại Bát Quái!

Đường Vũ Nhu then thùng, trong điện thoại người đến cùng là ai vậy.

Nghe Tần Như Mộng cái kia không biết xấu hổ không biết then, Đường Vũ Nhu gò má nhất thời trở nên đỏ chót, như chín rực cây đào mật, vừa bầm liền có thể bóp ra nước đến!

Có vẻ thập phần e then mê người.

Nàng Đường Vũ Nhu sống như thế lớn, xưa nay liền chưa bao giờ gặp mãnh liệt như vậy nữ nhân, đầu tiên là tới hỏi mình là ai, hiện tại càng là hỏi mình cùng Diệp Tầm Hoan có hay không ngủ quá!

Điều này làm cho nàng như thế một cái then thùng hoa cúc đại khuê nữ làm sao mở miệng a.

Vừa lúc đó, Diệp Tầm Hoan từ trong phòng vệ sinh đi ra.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đi ra sau khi, Đường Vũ Nhu vội vàng đưa điện thoại di động đưa cho Diệp Tầm Hoan: "Tầm Hoan, người điện thoại..."

Diệp Tầm Hoan có chút không rõ nhìn đầy mặt ửng đỏ Đường Vũ Nhu, này cái gì tình huống a?

Sao vậy tiếp điện thoại, còn đem mặt cho tiếp đỏ?

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan phảng phất ý thức được cái gì, cúi đầu liếc mắt nhìn điện báo biểu hiện, khóe miệng mạnh mẽ co giật lên.

Tuy rằng hân không có tồn Tần Như Mộng điện thoại, thế nhưng này dây số cũng đã sâu sắc khắc vào trong đầu của hân.

Khi thấy là Tần Như Mộng điện thoại hậu, Diệp Tầm Hoan cuối cùng rõ ràng Đường Vũ Nhu sao vậy sẽ biến thành bộ dáng này.

Liền chính mình này cường hân đi nhỏ gặp gỡ phi thường dễ dàng then thùng Đường Vũ Nhu, nếu như không hai ba câu nói mang Đường Vũ Nhu cho hỏi, không biết đáp lại như thế nào, cái kia đặc biệt ma mới là quái sự.

"Này..."

"Người... Ồ, tiểu hôn dân, người từ phòng vệ sinh đi ra?"

"Ta nếu như ở không ra, người chỉ sợ cũng muốn cho người chui vào trong động đi tới chứ?" Diệp Tầm Hoan không nói gì hỏi: "Người đều cùng nàng hàn huyền cái gì?"

"Lo lắng người tiểu tình nhân?"

"Ta..."

"Cái gì cũng không tán gẫu, chính là hỏi hỏi các người có hay không ngủ quá, mang làm bộ không mang, người kéo dài lực làm sao..."

Diệp Tầm Hoan trên trán lập tức bốc lên ba cái hắc chỉ.

Thời khắc này, hân xem như là triệt để đối với chính hân một đi nhỏ không nói gì.

Người nói của người thân là một một trường bối, hỏi người cháu ngoại trai việc này thích hợp sao?

"Người có biết hay không, người rất lưu manh?" Diệp Tầm Hoan bắt đầu nói: "Thật sự rất tiện!"

"Lão nương tiện là rõ như ban ngày, điểm ấy không cần người nói."

Đôi mắt như vậy vô liêm sỉ Tần Như Mộng, cho dù da mặt đã đao thương bất nhập Diệp Tầm Hoan cũng đúng cảm thấy không bằng a.

Chính mình này di nhỏ, hoàn toàn là không cần mặt mũi.

"Người vẫn không có nói cho ta, cô gái kia là người cái gì người đâu?" Tần Như Mộng phi thường tò mò hỏi: "Các người có hay không phát sinh quan hệ?"

"Di nhỏ, người cảm giác người hỏi những này thích hợp sao?"

"Sao vậy không thích hợp!" Tần Như Mộng cực kỳ nói thật: "Tỷ tỷ ta không ở, ta chính là người mẹ, ta cái này khi mẹ hỏi một chút sao vậy?"

"Liên người đưa ta mẹ?" Diệp Tầm Hoan bĩu môi khinh thường: "Lẽ nào người vừa ra đời liền mang thai ta?"

"Người cái khốn kiếp, sao vậy cùng lão nương nói chuyện đây?" Tần Như Mộng đương cả giận nói: "Không lớn không nhỏ!"

Tiếng nói vừa hạ xuống, Tần Như Mộng liền tiếng nói xoay một cái: "Mau nói cho ta biết, người cùng cô gái kia sự tình!"

"Di nhỏ, chúng ta thật không cái gì?"

"Người có tin hay không lão nương ta hiện tại liền giết tới Giang Trung thị đi?"

"Tín, tín!" Diệp Tầm Hoan vội vàng nói: "Bất quá, ngài như thế bận bịu, vẫn là thôi đi đến rồi!"

"Vậy người còn không mau cho lão nương ta báo cáo báo cáo?"

"Nàng chỉ là một người bằng hữu của ta!"

"Cái gì bằng hữu?"

"Bạn nữ giới!"

"Người đối với nhân gia thú vị không?"

"Không..."

"Đánh rắm!" Tần Như Mộng lập tức bạo cú lời thô tục: "Tiểu tử người cái gì người, ta còn không rõ ràng lắm sao?"

"Ngài rõ ràng còn hỏi ta a?"

Tần Như Mộng hì hì nở nụ cười: "Người là không phải là bởi vì nha đầu này muốn cùng Thu Nhược Hi ly hôn?"

"Người sao vậy biết nàng không phải thu..."

Nói tới giống như vậy, Diệp Tầm Hoan đột nhiên ý thức được cái gì vội vàng đổi giọng, nhẹ giọng nói: "Người sao vậy biết nàng không phải Thu Nhược Hi?"

"Ta nhưng là xem qua Thu Nhược Hi bức ảnh, tuy rằng chưa từng thấy người, nhưng nhân gia là thương trường nữ cường nhân, sao có thể như vậy sẽ bởi vì ta một câu nói mà trở nên hơi căng thẳng, ngay cả nói chuyện cũng lưu loát đây?"

Tuy rằng Tần Như Mộng lẩm lẩm liệt liệt, thập phần nhanh nhẹn, nhưng kì thực nội tâm nhẫn nại như châm.

Từ thanh âm này trên nhỏ bé biến hóa, liền trực tiếp phán đoán ra Đường Vũ Nhu không phải Thu Nhược Hi.

"Được rồi!"

"Cô bé này gọi cái gì, trường có xinh đẹp hay không a?" Tần Như Mộng có vẻ thập phần gà mẹ nói ra: "Ta cho người biết, tìm cái đẹp đẽ, đối với đời kế tiếp gen mới có lợi!"

"Người xem một chút người cái tạo liền không sai!"

Diệp Tầm Hoan sắc mặt xem như là triệt để đen kịt lại, đây là khoa chính mình vẫn là tồn chính mình đây?

"Dì nhỏ, người đến cùng cũng không có việc gì?"

"Suýt chút nữa đã quên chính sự, người ly hôn chúng làm thế nào?" Tần Như Mộng quan tâm hỏi: "Làm tốt, cũng sắp chạy trở về đến, ta giới thiệu cho người..."

"Thật giống không cần ta giới thiệu, người trước đây lại tìm tới."

"Không hoàn thành!"

"Cái gì tình huống?"

"Nàng không đồng ý rồi!"

"Toán nữ nhân này khai khiếu, không phải vậy lão nương ta làm cho nàng khóc cũng không tìm tới địa phương." Tần Như Mộng hừ hừ nói: "Bất quá cô gái kia là ai vậy!"

"Dì nhỏ, ta còn có việc cúp máy a..."

"Người dám treo lão nương điện thoại, ta hiện tại liền tìm người đi!"

"Người thắng, nàng gọi Đường Vũ Nhu!"

"Làm cái gì?"

"Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân!"

"Được đó, bắt đầu ăn lên oa một bên thảo, bất quá cũng đúng, oa một bên thảo như thế gần, ai sẽ đi ăn xa thảo, nhiều mệt mỏi a!"

"Ta thật sự có sự, bye bye!"

Dứt tiếng, Diệp Tâm Hoan liền vội bận bịu kết thúc trò chuyện điện thoại.

Kết thúc trò chuyện điện thoại hậu, Diệp Tâm Hoan thở phào nhẹ nhõm, đối mặt như vậy dì nhỏ, hẳn là thật sự không chống đỡ được, quá hung mãnh.

Kính Thành một đồng biệt thự trong Tần Như Mộng để trần chân răng, cuộn mình ở trên ghế salông, nghe trong điện thoại truyền đến bận rộn thanh, hừ hừ nói: "Khốn kiếp, dĩ nhiên thật treo lão nương điện thoại, xem ta gặp được người, sao vậy trừng trị người!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng lần nữa cầm điện thoại di động lên, bấm một mã số: "Tra cho ta Giang Trung thị một người tên là Đường Vũ Nhu nữ hài!"

Nàng có thể nên vì Diệp Tâm Hoan tốt đẹp chứ mang trần, nhìn có thể hay không bước vào nhà bọn họ cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Người là Diệp Tâm Hoan

Hôn không cách, sinh hoạt còn phải tiếp tục, tán gái vẫn như cũ không thể đình.

Ta cũng không thể vẫn khi bị thai mà không phản kích chứ?

Vì lẽ đó tan tằm sau khi, Diệp Tâm Hoan liền cùng Đường Vũ Nhu hai người vừa nói vừa cười rồi đi Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Nhìn Diệp Tâm Hoan cùng Đường Vũ Nhu vừa nói vừa cười rồi đi, không ít người trong lòng cái kia hận a, thế nhưng đã từng cho Đường Vũ Nhu chúc mừng lên chức niềm vui vu dân hạo mấy người nhưng không chút nào ước ao ghen tị.

Bọn họ đã được kiến thức Diệp Tâm Hoan nộ đánh Mộc Như Lâm một màn, hơn nữa sự hậu căn bản không có bất cứ chuyện gì.

Giang Trung thị đường đường Mộc gia thiếu gia bị người cho đánh, Mộc gia không có đi trả thù, này tầm thường sao?

Trừ phi người này có hùng hậu bối cảnh, một cái để Mộc gia đều kiêng dè không thôi, không dám lộn xộn bối cảnh, cho nên mới phải như vậy.

Vì lẽ đó, ở vu dân hạo mấy người trong mắt, Diệp Tầm Hoan chính là một cái trải nghiệm cuộc sống hoàn khổ con cháu mà thôi.

Người như thế đừng trêu chọc, có thể ở chung tốt liền ở chung tốt.

Ở Hoa Hạ có cái đặc điểm, những này hào trong môn phái hoàn khổ con cháu tuy rằng thành sự không đủ, thế nhưng bại sự có thừa, hơn nữa mỗi một người đều là hào thủ.

Bởi vì Diệp Tầm Hoan không có lái xe, chỉ có thể cùng Đường Vũ Nhu đồng thời thuê xe.

Bất quá đối với Đường Vũ Nhu tới nói, thật giống cùng Diệp Tầm Hoan cùng đi ra ngoài, bất luận làm cái gì, đều là một cái rất vui vẻ sự tình.

Vì lẽ đó, trên đường đi Đường Vũ Nhu trên mặt đều tràn trề đầy đặc nụ cười.

Diệp Tầm Hoan ở trên sông thị hai tháng này có thể nói đã chơi dã, toàn bộ Giang Trung thị chơi vui địa phương, ăn ngon địa phương hầu như không có hần không biết.

Này không hôm nay tâm tình không sai, trực tiếp mang theo Đường Vũ Nhu bắt đầu chuyển loạn hải bắt đầu ăn.

Hai người vẫn chơi đến chín giờ tối thời điểm, Đường Vũ Nhu nói phải đi về sau khi, mới xem như là kết thúc.

Lần này, Diệp Tầm Hoan không có để Đường Vũ Nhu một người trở lại, mà là phi thường kiên trì muốn đưa Đường Vũ Nhu.

Thế là Đường Vũ Nhu từ vừa mới bắt đầu từ chối, chậm rãi biến đến đồng ý.

Đường Vũ Nhu bất quá là một người bình thường nhà nữ hài, cha mẹ chỉ có điều là phổ thông công nhân, chỗ ở tự nhiên không thể cùng Thu Nhược Hi xa hoa biệt thự đánh đồng với nhau.

Đường Vũ Nhu nhà nằm ở Giang Trung thị lão thành khu, cũng đứng trong thành phố những kia dẫn hậu đãi tiền lương Tiểu Bạch lĩnh tiểu Kim lĩnh môn trong mắt xóm nghèo, từ đại lộ một bên hẻm nhỏ đi vào, bảy loan tám quai đường như mạng nhện giống như trong ngõ tắt, một đồng thể kỷ trước thời kỳ kiểu cũ kiến trúc nhà lầu đứng sừng ở lão thành khu trũng vào, nhà này nhà cụ thể thời điểm nào kiến tạo, Diệp Tầm Hoan không biết, thế nhưng toàn thể kết cấu lộ ra dị quốc phong vị, nói vậy hẳn là đã từng thời kỳ kháng chiến một ít người nước ngoài lưu lại.

Tuy rằng thời gian đã cửu viễn, nhưng cũng phi thường rắn chắc dùng bền, mấy lần bên trong loại nhỏ địa chấn đều trải qua, nhà nhưng bình yên vô sự.

Trong hành lang đèn có lẽ chỉ là vì niên đại đã lâu, lúc diệt lúc, bao nhiêu cũng đứng mang theo một tia âm u mùi vị.

Mà Đường Vũ Nhu nhà liền ở nơi này, rất khó tưởng tượng, Đường Vũ Nhu như vậy xuất trần thoát tục nữ hài dĩ nhiên là ở nơi như thế này lớn lên.

Dù sao, từ bề ngoài nhìn lên, Đường Vũ Nhu có hải lòng hàm dưỡng, trong nhà coi như không tiền, cũng có thể là loại kia khá giả giai cấp, thế nhưng hiện tại Diệp Tầm Hoan mới biết, Đường Vũ Nhu nhà e sợ liền khá giả giai cấp cũng không bằng.

Bất quá so với mấy người tới nói, Đường Vũ Nhu là phi thường may mắn, bởi vì nàng ở đây có nhà, hơn nữa sao vậy nói cũng đúng trong thành phố.

Là vô số muốn xé rách đầu ở trong thành phố nghĩ muốn mua phòng đặt chân ước ao vật.

"Có phải là thật bất ngờ nhà ta ở đây?" Đường Vũ Nhu trên mặt tràn trề một đạo nụ cười hạnh phúc.

"Ừm!" Diệp Tầm Hoan như thực chất gât gât đầu: "Nếu như không phải tự mình lại đây, ta thật sự không thể nào tưởng tượng được, nhà ngươi ở đây!"

"Cái kia ngươi cho rằng đây?"

"Ta nghĩ, ngươi coi như không phải nhà giàu tiểu thư, cũng có thể ở tại tốt hơn khu nhà ở."

Đường Vũ Nhu nhẹ nhàng nở nụ cười, không có nói cái gì.

"Ta xem bên cạnh có rất nhiều nơi đều viết dỡ, sao vậy nơi này phải đi dời sao?" Diệp Tầm Hoan nghi ngờ hỏi.

Đường Vũ Nhu gât gât đầu: "Hừm, chính phủ muốn cải cách, mà chúng ta chiếm diện tích rất lớn, phòng ốc vừa già, cho nên liền nghĩ phá dỡ!"

"Vậy còn không sai, như vậy các ngươi trụ người ở chỗ này, là có thể được một bộ mới tinh phòng ốc." Diệp Tầm Hoan tự đáy lòng nói rằng.

Đường Vũ Nhu chỉ là cười cợt, không có nói cái gì.

Trong lúc vô tình, Đường Vũ Nhu liền cùng Diệp Tầm Hoan đi tới hàng hiên phía dưới.

Đi tới chỗ rẽ lâu, Đường Vũ Nhu chậm rãi dừng bước, nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Ta về đến nhà rồi!"

"Nhanh lên đi!"

"Ngươi không đi lên ngồi một chút sao?" Đường Vũ Nhu hai tay không biết thời điểm nào đã trao ở cùng nhau, cúi đầu, có vẻ hơi nhẩn nhó.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Đường Vũ Nhu này nhỏ bé biến hóa hậu, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, hẳn biết đây là căng thẳng biểu hiện.

"Không đi, thời gian đã không còn sớm, bá phụ cùng bá mẫu e sợ cũng đã nghỉ ngơi, hôm nào đi!" Diệp Tầm Hoan cười nói: "Ngươi nhanh lên đi!"

Đường Vũ Nhu gật gật đầu: "Vậy ngươi trên đường trở về chậm một chút a!"

"Yên tâm đi!"

Theo sau ở Diệp Tầm Hoan nhìn theo bên dưới, Đường Vũ Nhu chậm rãi hướng về trong hành lang đi đến.

Nhưng là không có đi ra khỏi vài bước, Đường Vũ Nhu bỗng nhiên xoay người, sau đó chạy đến Diệp Tầm Hoan bên người, dường như chuồn chuồn lướt nước giống như vậy, ở Diệp Tầm Hoan trên gương mặt hôn một cái, nhanh chóng hướng về trên lầu chạy đi.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là sững sờ, lập tức nở nụ cười.

Cười có chút ngốc, có chút hai.

Mà Đường Vũ Nhu giờ khắc này trong nội tâm tràn ngập căng thẳng, đồng thời tràn ngập dị dạng tâm tình!

Ta hôn hắn, hắn... Hắn có thể hay không cho là ta là một cái phi thường bất cần nữ nhân đây?

Thời khắc này, Đường Vũ Nhu gò má một mảnh đỏ chót, dường như hỏa thiêu giống như vậy, nhưng trong nội tâm nhưng rất ngọt ngào, như cùng ăn mật ong bình thường.

Đường Vũ Nhu ở sau khi về đến nhà, cha mẹ nàng đang ngồi ở trên ghế salông xem ti vi.

"Vũ Nhu, ăn cơm chưa?" Đường Vũ Nhu phụ thân Đường bá nhân trên mặt mang theo nồng đậm nụ cười.

"Ăn qua rồi!"

Dứt tiếng, Đường Vũ Nhu liền chạy về chính mình phòng ngủ.

Nhìn thấy con gái của chính mình chạy vào phòng ngủ, Đường bá nhân hơi nghi hoặc một chút nhìn mình lão ban Triệu Lệ mai mùi vị: "A Mai, ngươi có phát hiện hay không Vũ Nhu hai ngày nay có gì đó không đúng a?"

"Sớm phát hiện rồi!" Triệu Lệ mai nhẹ giọng nói.

"Hắn đây là sao vậy?"

"Luyến ái đi!"

Nghe được Triệu Lệ mai mà nói hậu, Đường bá nhân đầu tiên là sững sờ, lập tức lo lắng nói ra: "A Mai, Vũ Nhu tâm địa như thế đơn thuần, sẽ không bị người cho lừa chứ?"

Nghe được Đường bá nhân mà nói hậu, Triệu Lệ mai cũng đứng ngẩn ra, có chút bất an nói ra: "Nếu không chúng ta tìm cái thời gian hỏi một chút?"

"Hỏi một chút, nhất định phải hỏi một chút, như vậy khá là bảo hiểm."

Đường Vũ Nhu lên lầu sau khi, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp xoay người rời đi, trên mặt tràn trề dày đặc nụ cười.

Bất quá không có đi ra khỏi bao xa, Diệp Tầm Hoan phía trước đột nhiên xuất hiện bảy, tám đại hán, đem con đường của hắn cho phá hỏng.

Những đại hán này từng cái từng cái biểu hiện nhanh nhẹn, mắt lạnh lẽo như điện, trong mắt hàn mang dường như lưỡi hái của tử thần, áp ụ tàn khốc sát cơ.

Diệp Tầm Hoan lập tức từ những người này trên người người được một tia sát ý, nhất thời trở nên nghiêm nghị lên.

"Ngươi là Diệp Tầm Hoan?" Một người trong đó hỏi.

Chương 118: Ma quỷ cõi xay thịt

"Phải!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan thừa nhận sau khi, lối ra này đầu trục lão đưa tay ra xoa xoa một thoáng chính mình đầu trục, sắc mặt có chút dữ tợn nói ra: "Tiểu tử, có người muốn người của ngươi đầu, không muốn chịu tội, liền ngoan ngoãn đi theo chúng ta một chuyến!"

"Bất quá, người không phải sợ, chỉ ít người tạm thời còn có thể hô hấp này thật tốt đẹp không khí, hưởng thụ sống sót tư vị!"

Nói xong tên đầu trục này lão nhẹ nhàng vận nhúc nhích một chút cổ của chính mình, phích lịch cách cách tiếng vang không dứt với nhĩ: "Mặt khác, người cũng không nên nghĩ chạy trốn, người không có bất kỳ cơ hội!"

Tên đầu trục này lão tiếng nói vừa hạ xuống, Diệp Tầm Hoan phía sau lại xuất hiện bảy, tám cái biểu hiện dừng mảnh, khí thế hùng hổ đại hán.

"Chỉ bằng các người?"

Diệp Tầm Hoan nở nụ cười, cười rất là khinh bỉ, cười rất là xem thường.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, tên đầu trục này lão biến sắc mặt: "Tiểu tử, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, lên cho ta!"

Đầu trục lão tiếng nói vừa hạ xuống, Diệp Tầm Hoan không chờ đối phương động thủ trước, liền ngay tại chỗ giẫm một cái, còn giống như u linh, trực tiếp nhảy hướng về phía tên đầu trục này lão, tốc độ khủng khiếp mang theo một cơn gió thanh.

Thời khắc này, hán Diệp Tầm Hoan tiên phát chế nhân.

Đầu trục lão vừa lấy lại tinh thần, Diệp Tầm Hoan cũng đã đến mặt của đối phương trước.

Một luồng không cách nào ngôn ngữ cảm giác nguy hiểm trong nháy mắt ở đầu trục lão trong lòng tràn ngập, hán hầu như là theo bản năng hướng lùi lại đi.

Nhưng là đã chậm.

Diệp Tầm Hoan tay phải bỗng nhiên vung ra, như dễ như trở bàn tay giống như vậy, một cái bóp lấy đầu trục lão cái cổ, hướng hậu lôi kéo, cùi chỏ trong nháy mắt đón nhận!

"Răng rắc!"

Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh lập tức là vang lên, sức mạnh không lồ trực tiếp đem đầu trục lão mặt cốt cùng xương mũi cho đập đứt, máu tươi dường như suối phun giống như phun ra.

Diệp Tầm Hoan nghiêng người hơi hơi lóe lên, không có để máu tươi tiền đến trên người chính mình, đồng thời dùng sức vung một cái, như vứt rác rưởi giống như vậy, trực tiếp đem đầu trục lão đập về phía một bên trên vách tường!

"Loảng xoảng!"

Một tiếng to lớn tiếng vang quá hậu, đầu trục lão giống như chó chết, tầng tầng nện ở trên mặt đất, khắp toàn thân co giật không ngừng, có vẻ cực kỳ thống khổ.

Nhanh chuẩn tàn nhẫn, này hoàn toàn là Diệp Tầm Hoan chân thực khắc họa, chỉ là trong chớp mắt, hán liền trực tiếp đem đầu trục lão cho phóng tới ở, để hán mất đi sức chiến đấu.

Mà những người khác ở thấy cảnh này sau khi, trong lúc nhất thời hoàn toàn quên công kích, trợn mắt ngoác mồm nhìn Diệp Tầm Hoan, dường như gặp phải quỷ giống như vậy, đầy mặt không thể tin tưởng.

Đầu trục lão nắm giữ cái gì dạng sức chiến đấu, bọn họ nhưng là rõ ràng rành, thế nhưng là không nghĩ tới lại bị Diệp Tầm Hoan thành thạo cho phóng tới, điều này làm cho bọn họ triệt để há hốc mồm.

Loại rung động này đến từ sâu trong nội tâm.

Bọn họ là sừng sốt, há hốc mồm, thế nhưng Diệp Tầm Hoan cũng không có sừng sốt, cũng không có há hốc mồm, bóng người loáng một cái, trực tiếp xuất hiện ở một cái khác đại hán mặt trước, cái kia nắm chặt nắm đấm thép dường như ra khỏi nòng đạn pháo một dạng hướng về này đại hán oanh tạc mà xuống.

"Àm!"

Một quyền đập ra, sức mạnh khổng lồ trực tiếp đem này đại hán cho tạt bay ra ngoài, hung khí a người xương sườn bên dưới sụp đổ mà đi.

Một quyền đem này đại hán cho tạt bay ra ngoài sau khi, Diệp Tầm Hoan nắm chặt cùng nhau nắm đấm thép đột nhiên mở ra, năm ngón tay căng thẳng cùng nhau, hóa đao, sau đó cấp tốc hướng về bên cạnh một đại hán cái cổ bên trên nhìn lại!

"Àm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương cốt gãy vỡ thanh, hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Sau một khắc, người đàn ông này liền trực tiếp ngã vào trên mặt đất sau khi, liền co giật đều không có co giật, liền trực tiếp không có bất cứ động tĩnh gì.

Nơi này nhưng là lão thành khu, ở lại rất nhiều người, Diệp Tầm Hoan trong lòng rõ ràng, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, không phải vậy có thể sẽ kinh động nơi này cư dân, này không phải là hán muốn xem đến.

Mà ngay tại lúc này, những người khác cuối cùng phục hồi tinh thần lại.

Không biết là ai bạo quát một tiếng: "Choi chết hán!"

Lập tức những đại hán này liền tổ ong giống như hướng về Diệp Tầm Hoan tuôn tới.

Chỉ là không chờ này mấy chục đại hán đến Diệp Tầm Hoan mặt trước, Diệp Tầm Hoan bóng người loáng một cái giống như quỷ mị liền xuất hiện lần nữa ở một người trong đó mặt trước, vung lên tay phải chính là một cái mạnh mẽ đánh thép tay tiên.

"Àm!"

Đôi mắt Diệp Tầm Hoan này đột ngột xuất hiện, hơn nữa lại là một cái mạnh mẽ đánh thép tay tiên, này đại hán không kịp làm bất kỳ né tránh liền trực tiếp bị Diệp Tầm Hoan cho rút trúng, nửa mảnh mặt trực tiếp sụp đổ xuống, máu tươi phân tán, cả người càng là vô lực ngã trên mặt đất, cứ thế mất mạng!

Mất thấy đồng bạn bị Diệp Tầm Hoan như là giết gà một dạng vô tình xóa bỏ, những người còn lại không những không có chạy, trái lại điên cuồng hướng về Diệp Tầm Hoan vọt tới.

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan hoàn toàn triệt để bị chặn ở cái này ngõ trung gian, làm cho Diệp Tầm Hoan căn bản là không có cách né tránh.

Thấy cảnh này sau khi, Diệp Tầm Hoan xem thường lạnh rên một tiếng, ngay tại chỗ giẫm một cái, dưới chân phảng phất chứa đạn hoàng giống như vậy, cả người lập tức nhảy lên đến giữa không trung, vặn eo, xoay người, đá chân, mu bàn chân căng thẳng, mũi chân khác nào lưỡi dao sắc một dạng quét ra!

Liên hoàn thích!

Lần này, Diệp Tầm Hoan sử dụng một chiêu đồng thời không tính thật cao minh liên hoàn thích.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan chiêu này xoay người liên hoàn thích đồng thời không cao minh, thế nhưng hấn ra chân tốc độ nhưng nhanh như chớp giật, hơn nữa sức mạnh lớn vô cùng, một cước đá ra không khí bốn phía phảng phất trực tiếp bị đá tán.

"Ào ào ào..."

Ác liệt thổi phong dường như lưỡi dao sắc bình thường.

"Đùng đùng đùng..."

Theo thấy liên tiếp vang lên giòn giã thanh vì đó truyền ra, Diệp Tầm Hoan trên không trung làm ra một cái tương tự với 360 độ xoay người, liên tục đá ra tám chân!

Trong đó bốn chân trúng vào phía trước hai bốn đại hán đầu, trực tiếp đem đầu của bọn họ cho đá bạo, phía sau bốn người tuy rằng phản ứng rất nhanh, cánh tay vội vàng ngay đầu tiên vì đó đài lên, chống đối ở trước người, thế nhưng là căn bản là không có cách chịu đựng trụ Diệp Tầm Hoan này một chân bên trên sức mạnh kinh khủng, hai tay dồn dập bị Diệp Tầm Hoan cho đá chân không nói, cả người càng bị trực tiếp cho đá bay ra ngoài.

Loảng xoảng!

Bốn đạo vang trầm thanh rộng mở vang lên.

"Đừng!"

Cùng lúc đó Diệp Tầm Hoan cũng vào đúng lúc này vì đó rơi xuống đất, lập tức ngay tại chỗ một nháy, bay thẳng đến những người khác mà đi.

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan liền dường như một cái từ trong địa ngục bò ra ngoài Câu hồn sứ giả giống như vậy, lại như là trong địa ngục ác quỷ giống như vậy, chỉ cần bị hấn cho nhìn chăm chăm, như vậy người nhất định đi trong địa ngục đưa tin.

Không có hoa lệ chiêu thức, không có hoa lệ động tác, có chỉ là giết người kỹ xảo.

Đối với với người khác mà nói, võ công là cường thân thuật, thế nhưng đối với với Diệp Tầm Hoan tới nói, võ công nhưng là giết người kỹ!

Từng tiếng kêu rên, liên tiếp, lộn xộn tiếng bước chân cùng ngổn ngang bóng người bên trong, máu tươi không ngừng mà bắn ra.

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan liền phảng phát một đài lạnh lẽo cổ máy giết người giống như vậy, liền dường như ma quỷ cối xay thịt giống như vậy, không ai có thể từ trong tay của hắn chạy trốn.

Máu tươi đã chậm rãi nhuộm đỏ mặt đất, toàn bộ trong ngõ tắt hoàn toàn bị một luồng huyết tinh chi khí bao phủ, tràn ngập, làm cho trong ngõ tắt không khí ngột ngạt tới cực điểm!

Ở Diệp Tầm Hoan mặt trước, sinh mệnh liền phảng phát dường như chuyển vật giống như vậy, liền dường như giun dế giống như vậy, căn bản là không có cách để hắn quan tâm.

Này một cái, Diệp Tầm Hoan bóng người vô hạn kéo dài, liền phảng phát một toà che kín bầu trời núi lớn, đặt ở tất cả mọi người ngực, để người không thể thờ dốt!

Thời khắc này, ai là ai con mồi, ai là tay thợ săn, đã không cần nói cũng biết!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Ai chết đuổi ai, là không biết

Không có mạo hiểm đánh lộn, cũng không có hoa lệ chiêu thức, toàn bộ quá trình liền phảng phát trải qua tiễn hạ kịch nhiều tập giống như vậy, trực tiếp tỉnh lược quá trình, đem kết quả cho hiện ra ở trước mặt mọi người.

Diệp Tầm Hoan hoàn toàn là thuần sát, dường như thiên như thần, căn bản không ai có thể ngăn cản.

Máu tươi đang chảy xuôi, bầu không khí cũng một hai lần trở nên nặng nề, ngột ngạt!

Trong nháy mắt, gần đây hai mươi đại hán toàn bộ đều ngã trên mặt đất, có mọc ra chết, kết quả không giống nhau, nhưng duy nhất tương đồng chính là, những đại hán này toàn bộ đánh mất sức chiến đấu, dường như một con chó chết ngã trên mặt đất, không nhúc nhích, nhưng người xấu xé!

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là dường như một vị không thể lay động như núi lớn, sừng sững tại chỗ, hai con mắt lạnh lẽo, mà lại tràn ngập coi thường.

Phản này coi thường đại biểu đối với sinh mạng xem thường.

Thời khắc này, những này sống sót đại hán, trong tâm mất hướng về Diệp Tầm Hoan thời điểm, lại như là ở nhìn một con ma quỷ giống như vậy, trong con người tràn ngập sợ hãi!

Phản này sợ hãi phảng phát sâu tận xương tủy, phảng phát đến từ trong huyết dịch, căn bản để bọn họ không cách nào xóa đi.

Sau một khắc, ở đây chút người sống nhìn kỹ, Diệp Tầm Hoan hướng về cái kia trước tiên bị hấn cho đánh bại mà đánh mất sức chiến đấu đầu trọc lão đi tới.

"Ba thập ba thập..."

Tiếng bước chân âm ập, phảng phát trong địa ngục tang hồn chung vang lên giống như vậy, làm người chấn động cả hồn phách, để người trong nội tâm sợ

hải đột nhiên tăng cường.

Nhìn Diệp Tầm Hoan từng bước một đi tới, tên đầu trục này lão khắp toàn thân liền kịch liệt bắt đầu run rẩy, như run run cảm cập giống như vậy, cái kia trên mặt càng bị sợ hãi cho bao vây.

Vẫn ở Từ Thần Liêm Đảo trên khiêu vũ bọn họ, cũng từng giết người, hơn nữa không ít, thế nhưng xưa nay chưa từng nhìn thấy, có người có thể như vậy giết người, đây cơ hồ là thu gặt!

Như thu rom rạ giống như thu gặt, căn bản không có ai là hấn đối thủ, không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản bước chân của hắn.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đều không thể tin được, trước mặt cái này dường như Diêm vương gia giống như tồn tại người trẻ tuổi, chính là mục tiêu của bọn họ, ngược lại, bọn họ phản ngược lại cảm giác mình mấy người là mục tiêu của hắn.

Trong khoảnh khắc, Diệp Tầm Hoan liền đến tên đầu trục này lão mặt trước, không chờ Diệp Tầm Hoan mở miệng, tên đầu trục này lão liền sợ hãi hỏi: "Người... Người... Người muốn làm cái gì?"

"Trả lời ta mấy vấn đề, ta có thể để cho ngươi khỏi bị da thịt nổi khổ!" Diệp Tầm Hoan mặt âm trầm nói: "Ai phái ngươi đến, là Mộ Thiên Ca, vẫn là Kỳ Vân Lâm, hoặc là Mộc gia?"

Diệp Tầm Hoan tự hỏi mình ở trên sông thị không có đắc tội quá nhiều người, cũng là mấy ngày nay đắc tội rồi một ít, hơn nữa có chút vẫn là đưa tới cửa, không được tới không được.

Bên tai vang lên Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, đầu trục lão thân thể chấn động, chậm rãi từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Nhưng không có trả lời!

"Không nên nghĩ làm vô vị giấy dựa." Diệp Tầm Hoan lạnh lùng nói: "Bằng không thì chết chỉ có thể là ngươi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, vừa định có hành động đầu trục lão sắc mặt khế thay đổi, trong đầu không kim lòng được hiện lên vừa Diệp Tầm Hoan cái kia giống như quỷ mị thân thủ.

"Ta chỉ cho ngươi một cơ hội!" Diệp Tầm Hoan lạnh lùng nói: "Không nói chết, sau đó ta đi hỏi những người khác!"

Trong lúc nhất thời đầu trục lão khắp toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra, khóe mắt bấp thịt điên cuồng co rúm: "Ta... Ta nói rồi, ngươi... Ngươi có thể buông tha ta sao?"

"Ngươi có tư cách cùng ta ra giá sao?" Diệp Tầm Hoan lạnh rên một tiếng: "Ngươi có thể không nói, nhưng ngươi nhất định đi tìm Diêm vương gia uống trà!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền đột nhiên dài lên chân, làm dáng hướng về tên đầu trục này lão đầu trục bên trên đá vào.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan khoảng cách đầu trục đầu còn có không tới hai cm khoảng cách thời điểm, đầu trục lão vội vàng nói: "Ta nói, ta nói!"

Hắn sợ, thật sự sợ, đã từng hắn cũng từng giết không ít người, thế nhưng khi Từ thần giáng lâm ở trước mặt mình thời điểm, hắn bắt đầu hoảng rồi.

Diệp Tầm Hoan cúi phải chậm rãi dừng lại ở giữa không trung, lập tức thu hồi: "Nói!"

"Vâng... Là Kỳ Vân Lâm để chúng ta đến... Tôi đối phó ngươi!" Đầu trục lão yết hầu hơi hơi nhuyễn nhúc nhích một chút, âm thanh tràn ngập run rẩy nói rằng!

"Kỳ Vân Lâm?" Diệp Tầm Hoan trên mặt lóe qua một đạo ác liệt sát ý: "Hắn hiện tại ở cái kia?"

Đối với muốn chính mình mệnh người, Diệp Tầm Hoan xưa nay sẽ không thủ hạ lưu tình.

"Ta... Ta không biết!"

"Vậy ngươi liền đi chết!"

"Ta... Ta có thể liên lạc đến hắn!" Đầu trục lão ở cảm nhận được Diệp Tầm Hoan trên người đột nhiên bùng nổ ra lạnh lẽo sát ý, vội vàng nói!

"Ngươi lần sau tốt nhất một lần mang thoát cho ta nói xong, không phải vậy ta khả năng không biết có thể hay không lưu lại ngươi."

Đầu trục lão gấp vội vàng gặt đầu, như tiểu gà mổ thóc!

"Liên lạc hắn!" Diệp Tầm Hoan lạnh lùng nói: "Nên sao vậy nói, hắn là không cần ta dạy cho ngươi chứ?"

"Không... Không cần!" Đầu trục lão vội vàng nói.

Dứt tiếng, đầu trục lão ở trên người sờ soạn một thoáng, chậm rãi đem một cái phi thường mê người mà lại nhỏ bé điện thoại di động lấy ra.

"Gọi điện thoại, dùng khoách thanh âm!"

"Vâng... Là!"

Sau một khắc, đầu trục lão liền vội bận bịu bấm A Ngốc điện thoại, hắn cũng không dám đang khiêu chiến Diệp Tầm Hoan cái này người gian ác kiên trì.

Giờ khắc này A Ngốc ngay gần bởi tiếp Kỳ Vân Lâm ở một nhà giải trí hội sở bên trong, bên người oanh oanh yến yến tụ bốn, năm cái nữ nhân, chính đang ăn chơi chè chén.

Bỗng nhiên A Ngốc trên người điện thoại di động vang lên.

A Ngốc lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn điện báo biểu hiện, sau đó liếc mắt nhìn đang tìm vui Kỳ Vân Lâm, chậm rãi đứng dậy đi tới một bên: "Này..."

"Ngốc ca, người bắt được rồi!"

Cứ việc đầu trục lão trong nội tâm tràn ngập sợ hãi, thế nhưng là lại không thể không cật lực khống chế chính mình âm thanh, bởi vì hắn biết, nếu như trình diễn không kết quả tốt chính là chết!

"Người âm thanh sao vậy không đúng?" A Ngốc khẽ cau mày.

Tuy rằng đầu trục lão cật lực che giấu chính mình thanh âm run rẩy, thế nhưng A Ngốc đã phát giác một tia không tầm thường.

"Không có chuyện gì!" Đầu trục lão trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, vội vàng nói: "Nhận một chút thương, vừa tác động vết thương, có chút đau..."

"Tiểu tử này thật đặc biệt ma lợi hại, mới vừa lúc mới bắt đầu, ta còn cảm thấy ngài cùng kỳ ít có chút cao áp đại pháo đánh muỗi cảm giác, hiện tại ta đặc biệt ma mới biết tiểu tử này thật là lợi hại, huynh đệ chúng ta dĩ nhiên chiết ở trong tay hắn mười ba mười bốn cái!"

Nghe được đầu trục lão như thế nói chuyện, A Ngốc hơi hơi thoải mái đi.

Hắn cùng Diệp Tầm Hoan từng giao thủ, biết Diệp Tầm Hoan đáng sợ.

"Ngốc ca, chúng ta hiện tại đem người cho ngài cùng kỳ thiếu đưa tới, vẫn là..."

"Chờ một chút!"

Theo sau A Ngốc hướng về Kỳ Vân Lâm đi tới: "Thiếu gia..."

"Sao vậy?" Kỳ Vân Lâm vừa nói, một bên không ngừng mà nhào nặn một bên một người phụ nữ Thánh nữ phong, cũng không biết là nắm đau đôi phương, vẫn là động tình, trong miệng phát sinh mê người um thanh.

"Người đã bắt được, ngài xem..."

Nghe được A Ngốc mà nói hậu, Kỳ Vân Lâm sắc mặt đột nhiên vui vẻ: "Hay, hay, bắt hắn cho ta mang tới cạnh biển, ngày hôm nay lão tử muốn đem hắn mất hết hải lý, yếm bắt tử, là hắn mạng lớn!"

Điện thoại một bên khác Diệp Tầm Hoan, đem Kỳ Vân Lâm mà nói nghe được rõ ràng, không nhịn được cười lạnh một tiếng.

Ai chết đuối ai, đây là một ân số!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Người muốn để ai cứu người

Trung Châu cảng nằm ở Giang Trung thị Xuyên Châu loan tiền duyên, là xuôi theo hoàng lưu vực cùng hoàn Thái Bình Dương bờ tây trọng yếu quốc tế

mậu dịch bên cảng cùng trên biển vận tải chỗ then chốt, cùng thế giới hơn một trăm cái quốc gia cùng khu vực hơn 400 cái cảng có mậu dịch vắng lai, là ta [国] vùng duyên hải chủ yếu chỗ then chốt cảng, tương tự cũng đứng thế giới nổi danh cảng!

Buổi tối thời điểm, ánh đèn rọi sáng toàn bộ cảng, cảng trên đứng thẳng một dãy xếp thùng đựng hàng, cần cầu không ngừng mà công tác, khắp nơi có thể nhìn thấy công nhân bận rộn bóng người, thậm chí có thể nghe được bọn họ hét to âm thanh.

Từng chiếc từng chiếc thuyền chờ dầu hoặc thuyền hàng nhiều lần ra vào cảng, khí địch thanh vang vọng toàn bộ bến tàu bầu trời, có vẻ thập phần bận rộn!

Trung Châu cảng một chỗ trong kho hàng, Kỳ Vân Lâm sắc mặt cực kỳ âm trầm, nhưng trong con ngươi nhưng lập loè hưng phấn mà lại tàn nhẫn ánh mắt.

Ở đến Trung Châu cảng trên đường, Kỳ Vân Lâm nghĩ đến vô số loại dân vật Diệp Tầm Hoan biện pháp, cứ việc bây giờ Diệp Tầm Hoan vẫn không có bị mang đến, thế nhưng Kỳ Vân Lâm đã không thể chờ đợi được nữa nghĩ muốn báo thù, cứ thế với hắn để A Ngốc chuẩn bị vô số hình cụ!

Có roi da, ghế hùm, mộc tay nhóm!

Ở Kỳ Vân Lâm dài dằng dặc chờ đợi bên dưới, đầu trục lão lái xe ngay ngắn hướng về Trung Châu cảng chậm rãi lái tới, vẫn là bởi vì cảng thẳng duyên có, cứ thế với trong lòng bàn tay của hắn tràn ngập mồ hôi, đồng thời sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Thời khắc này ở đầu trục lão trên mặt không bao giờ tìm được nửa chút nào hung hăng, có chỉ là sợ hãi, sâu tận xương tủy sợ hãi!

Liền trước khi tới, Diệp Tầm Hoan cho Tiểu Cửu gọi một cú điện thoại, để Tiểu Cửu đem đầu trục lão người cho toàn bộ xử lý xong, sau đó mang theo Tiểu Cửu người đến đây Trung Châu cảng!

Có thể nói, đầu trục lão mang theo đi người trong hiện tại chỉ còn dư lại ba cái sống sót, bao quát hắn ở bên trong, đến nỗi cái khác, toàn bộ cũng đã ở cùng Diêm vương gia uống trà.

Hơn nữa Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu vị trí có lưu lại đầu trục lão cùng cái khác mặt khác hai người đàn ông, một là Diệp Tầm Hoan cần bọn họ dẫn đường, thứ hai là Diệp Tầm Hoan lo lắng bị Kỳ Vân Lâm nhìn thấu cái gì.

"Đến... Đến rồi!" Đầu trục lão cố nén nội tâm sợ hãi, run rẩy mở miệng nói rằng.

Nghe được đầu trục lão mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan đồng thời không có hé răng.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trầm mặc, đầu trục lão trong lòng sợ hãi đột nhiên kéo lên, hắn chỉ lo Diệp Tầm Hoan tới một người tá mạ giết lừa, đem bọn họ toàn bộ đều làm thịt rồi.

Diệp Tầm Hoan không có mở miệng, đầu trục lão càng là không dám lên tiếng, mà là như tọa châm thăm ngòi ở chỗ tài xế ngồi, trên mặt tái nhợt tràn ngập mồ hôi lạnh.

Trầm mặc một lát sau khi, Diệp Tầm Hoan chậm rãi nói ra: "Theo ta đồng thời xuống xe!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền mở cửa xe ra.

Mà ngay tại lúc này, đầu trục lão vội vàng mở miệng nói ra: "Gia, van cầu ngài buông tha chúng ta, nếu như chúng ta cùng ngài cùng đi, kỳ... Kỳ thiếu sẽ giết chúng ta..."

"Ta hiện tại là có thể giết các ngươi!" Diệp Tầm Hoan hỏi hột nói.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, đầu trục lão khắp toàn thân bỗng nhiên chấn động, lập tức ở Diệp Tầm Hoan cái kia hung ác ánh mắt bên dưới mở ra cửa xe đi xuống.

Đi xuống xe sau khi, Diệp Tầm Hoan đồng thời không lo lắng đầu trục lão sẽ chạy mất, bởi vì phía sau xe là Tiểu Cửu cùng Mã Anh Tuấn.

Hơn nữa ngay trong các nàng xuống xe thời điểm, Tiểu Cửu cùng Mã Anh Tuấn cũng từ bên trong xe đi xuống, đồng thời hai người khác cũng ở Tiểu Cửu cùng Mã Anh Tuấn trong tay!

"Gô lên ta!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói.

"A..."

"Chẳng lẽ còn muốn ta lại nói lần thứ hai hay sao?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, đầu trục lão không còn dám hỏi cái gì, vội vàng từ trên người xé khỏi tiếp theo bố, đem Diệp Tầm Hoan tay cho quần vào phía sau!

"Mang ta tới!"

"Gia..."

"Sao vậy, người thật muốn chết?"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, đầu trục lão hầu kết hơi hơi nhuyển động dậy, sau đó mang theo Diệp Tầm Hoan hướng về trước cùng Kỳ Vân Lâm càng tốt trong kho hàng mà đi.

Trên đường ở đi được một nửa thời điểm, Tiểu Cửu phảng phát nhận ra được cái gì giống, quay về Mã Anh Tuấn không biết nói câu cái gì, chính mình liền xoay người hướng về một hướng khác mà đi, chậm rãi biến mất ở màn đêm bên dưới.

Trong kho hàng, ngồi ở trên ghế tát thơm ư Kỳ Vân Lâm khi nghe đến người phía dưới báo cáo nói đầu trục lão mang theo Diệp Tầm Hoan đến rồi sau khi, vèo một cái liền từ trên ghế đứng lên, trong con người khát máu vẻ trở nên càng thêm dày đặc lên.

Cầm trong tay thơm ư cho nhưng trên mặt đất, dùng chân mạnh mẽ đem ư đầu cho giẫm diệt: "Thằng con hoang, dám giành với ta nữ nhân, cũng không nhìn một chút chính mình là cái gì đồ vật!"

Dứt tiếng, Kỳ Vân Lâm khoe miệng chậm rãi phác hoạ ra một đạo nụ cười lạnh như băng.

Cảm giác kia phảng phát Diệp Tầm Hoan ở trong mắt hắn bắt quá chỉ là một kẻ đã chết, đến nỗi sao vậy chơi chết Diệp Tầm Hoan, đương nhiên muốn xem hắn muốn sao vậy chơi!

Cũng không lâu lắm, đầu trục lão liền dẫn Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi vào.

Khi thấy Diệp Tầm Hoan sau khi, Kỳ Vân Lâm trên mặt nụ cười gần mặt mũi trở nên càng thêm dày đặc lên.

Diệp Tầm Hoan ở đi tới sau khi, lập tức phát hiện, nơi này đồng thời không cũng chỉ có Kỳ Vân Lâm cùng A Ngốc, còn có sáu người đàn ông.

Hiển nhiên Kỳ Vân Lâm chỉ sợ là sợ ra cái gì biến cố, chuẩn bị thêm mấy người.

Bất quá mấy người này đủ xem sao?

Lần này đến không chỉ có riêng chỉ là hắn Diệp Tầm Hoan một vị sát thần, còn có một cái đem Diệp Tầm Hoan coi như thần linh Tiểu Cửu.

Có người muốn khinh nhờn trong lòng hắn tín ngưỡng, hắn Tiểu Cửu sao lại lưu thủ.

Sau một khắc, Kỳ Vân Lâm liền làm dáng hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới, bất quá vừa mới đi ra không có hai bước, liền bị A Ngốc cho ngăn lại.

"Sao vậy, A Ngốc?"

"Thiếu gia, có khuôn mặt xa lạ!" A Ngốc cung kính nói.

Nói xong A Ngốc quay đầu nhìn về phía đầu trục lão: "Sao vậy sẽ có những người khác?"

"Ngốc ca, ngài nói bọn họ năm cái a!" Đầu trục lão cố nén trong lòng sợ hãi, chậm rãi bỏ ra một đạo nụ cười: "Bọn họ đều là địa phương hỗn đen, mấy người chúng ta sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, làm lỡ ngài cùng kỳ thiếu bàn giao sự tình, thế là liền lên kút làm chủ, tìm bọn họ hợp tác!"

Nghe được đầu trục lão trả lời sau khi, A Ngốc gật gật đầu: "Người rất sẽ làm sự!"

Đối với này, A Ngốc đồng thời không có suy nghĩ nhiều, Kỳ Vân Lâm nhưng là kinh tân vòng tròn có tiếng đại thiếu, điểm ấy đầu trục lão rõ ràng, nếu như dám đùa Kỳ Vân Lâm, cái gì hậu quả, hắn cũng rõ ràng.

Vì lẽ đó cứ thế với A Ngốc quá đáng tin tưởng Kỳ Vân Lâm thân phận, mà đồng thời không có suy nghĩ nhiều cái gì.

Mà Mã Anh Tuấn mấy người nhưng là quay về A Ngốc cùng Kỳ Vân Lâm phi thường khách khí bái một cái, trên mặt mang theo nịnh nọt lấy lòng nụ cười.

Đối với này, A Ngốc hoàn toàn coi như không gặp, chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác quay về Kỳ Vân Lâm gật gật đầu.

Kỳ Vân Lâm thấy thế lúc này mới đài lên bước chân hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới.

Trong khoảnh khắc Kỳ Vân Lâm liền đến Diệp Tầm Hoan mặt trước, đưa tay ra ở Diệp Tầm Hoan trên mặt mạnh mẽ vỗ hai cái: "Thằng con hoang, người e sợ không nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay chứ?"

"Người e sợ cũng không nghĩ tới chính mình sẽ có ngày hôm nay chứ?" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan nụ cười trên mặt, Kỳ Vân Lâm trong lòng bỗng nhiên hơi hồi hộp một chút, một luồng dự cảm không tốt đột nhiên bay lên: "Người... Người ý gì?"

"Ý này!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan cái kia bị trói hai tay đột nhiên tránh thoát khỏi đến, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế một cái nắm Kỳ Vân Lâm cái cổ!

"Cứu... Cứu ta..."

"Ngươi muốn để ai cứu ngươi đây?"

Một đạo thanh âm đột ngột bỗng nhiên từ cửa kho hàng truyền miệng ra!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Kỳ Vân Lâm tận thế

Tình cảnh này đến thực sự là đột nhiên, cứ thế với A Ngốc còn chưa kịp phản ứng, Kỳ Vân Lâm liền trực tiếp bị Diệp Tầm Hoan cho nắm ở trong tay không nói, đồng thời một đạo thanh âm đột ngột từ cửa kho hàng khẩu vang lên.

Sau một khắc, chỉ thấy một cái trên người nhiều chỗ bị nhuộm đỏ máu tươi nam nhân từ bên ngoài đi vào, hơn nữa trên người hắn còn cầm... Cầm đầu người!

"Là để bọn họ cứu ngươi sao?"

Nói xong Tiểu Cửu trực tiếp cầm trong tay bốn người đầu cho ném tới!

"Tê liệt liền hai cái tay, nắm không xong, đưa ngươi bốn cái!"

Khi thấy này bốn cái đầm máu đầu người sau khi, Kỳ Vân Lâm sắc mặt trong nháy mắt trở nên thương biến thành màu trắng, mà A Ngốc nhưng là con người đột nhiên co rụt lại.

Bốn người này chính là hắn lưu ở bên ngoài canh gác người, để tránh khỏi xuất hiện cái gì bất ngờ, thế nhưng là không nghĩ tới lại bị Tiểu Cửu cho vô thanh vô tức giải quyết đi.

"Thực sự là quả đất tròn, không nghĩ tới như thế nhanh, chúng ta liền lại gặp mặt rồi!" Tiểu Cửu nghe rằng nở nụ cười.

Cái kia trắng nõn răng cửa ở ánh đèn chiếu rọi xuống, có vẻ cực kỳ âm u.

Mà đầu trục lão cùng còn lại sống sót hai người đàn ông nhưng là sợ vỡ mật, bọn họ đây rốt cuộc là trêu chọc một cái cái gì dạng sát tinh a!

A Ngốc thời khắc này cũng cuối cùng ý thức được, mình và Kỳ Vân Lâm bị đùa nghịch, đầu trục lão mấy người căn bản không có bắt được Diệp Tầm Hoan, nhân gia là chính mình đưa tới cửa.

"Thà rơi kỳ thiếu..."

"Ngươi ở nói chuyện cùng ta sao?" Diệp Tầm Hoan khinh thường nói: "Tiểu Cửu, dạy hắn sao vậy nói chuyện!"

Tiểu Cửu khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, khoe miệng bên trên lập tức nổi lên một đạo lạnh lẽo sát ý, lập tức ngay tại chỗ giẫm một cái, cả người dường như Châu Phi trên thảo nguyên báo săn giống như vậy, bay thẳng đến A Ngốc bên tập mà đi.

"Cứu kỳ thiếu..." A Ngốc vội vàng nổi giận gầm lên một tiếng.

Kỳ thực không cần A Ngốc mở miệng, này còn lại sáu cái nam nhân đã hướng về Diệp Tầm Hoan đánh tới chớp nhoáng.

Chỉ là không chờ bọn họ chống đối Diệp Tầm Hoan bên người, Mã Anh Tuấn cùng cái khác bốn nam nhân đã trước tiên che ở Diệp Tầm Hoan mặt trước, như một bức tường!

Đầu trục lão ba người thấy thế, vừa định muốn chạy trốn chạy, Diệp Tầm Hoan thanh âm lạnh như băng liền đột nhiên vang lên: "Còn dám động đây, ta lập tức muốn mạng của các ngươi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan này thanh âm lạnh như băng sau khi, đầu trục lão ba người như rơi vào hầm băng bên trong, từ đầu đến chân một trận cảm giác mát mẻ đánh tới, đồng thời trong đầu không nhận được vang lên Diệp Tầm Hoan trước động thủ giết người tình cảnh, cứ thế với bọn họ không dám vọng động!

Ở trong lòng bọn họ Diệp Tầm Hoan chính là từ trong địa ngục bò ra ngoài ác ma, chuyên môn thu gặt mạng sống con người ác ma, người có thể cùng ác ma chống lại sao?

Tiểu Cửu dường như mãnh hổ xuống núi giống như vậy, ác liệt công kích dường như mưa to gió lớn một dạng dày đặc, hướng về A Ngốc luân phiên oanh tạc mà xuống.

Mỗi một chiêu đều mang có trí mạng nguy cơ!

"Àm!"

Tiểu Cửu cùng A Ngốc hai người nắm đấm thép tầng tầng đụng vào nhau, dường như hai cái thiết bồng đụng vào nhau giống như, phát sinh một đạo vang trầm thanh, lập tức hai người không hẹn mà cùng lùi lại ba bước.

Nhưng sau một khắc, thân ảnh của hai người loáng một cái, liền lần nữa đan vào với nhau, nắm đấm thép không ngừng mà hướng về đối phương oanh tạc mà đi.

Một quyền so một quyền hung mãnh, không khí bốn phía loáng thoáng phảng phất bị xé rách giống như vậy, phát sinh "Chi chi" tiếng vang!

Mà Diệp Tầm Hoan cũng không có nhàn rỗi, đem Kỳ Vân Lâm cho ném xuống đất, từng bước một hướng về Kỳ Vân Lâm đi đến.

Nhìn Diệp Tầm Hoan từng bước một hướng về chính mình tới gần, Kỳ Vân Lâm trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có hoảng loạn cùng bất an: "Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì..."

"Ngươi nói xem?" Diệp Tầm Hoan khoe miệng bên trên mang theo một đạo nụ cười.

Thế nhưng này nói nụ cười rơi vào Kỳ Vân Lâm trong mắt nhưng dường như ác ma mỉm cười một dạng: "Ngươi... Ngươi không cần loạn đến, ta... Ta nhưng là..."

"Kỳ gia thiếu gia, ta biết!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Kinh tân dục trong phạm vi ngươi toán là phi thường lại tên tồn tại, lão từ lại là bộ cấp cán bộ, nhưng là cái kia lại có thể ra sao đây?"

"Bất quá là một cái chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng đồ vật mà thôi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan nói ra bản thân nội tình, Kỳ Vân Lâm trên mặt vẻ sợ hãi trở nên càng thêm dày đặc lên.

Tuy rằng thân phận của hắn đồng thời không phải cái gì bí mật, thế nhưng có thể bình tĩnh như vậy mà lại xem thường nói ra, như vậy này đủ để chứng minh một vấn đề.

Vậy thì là đối phương căn bản chưa hề đem hắn đặt ở trong mắt, hoặc là nói không có đem hắn phía sau chỗ dựa cho để vào trong mắt.

Không phải vậy hắn sao có thể như vậy dám phách lối như vậy đây?

Bộ cấp cán bộ, bất luận thả ở nơi đó, đều tuyệt đối là một đời quan to một phương, nhưng là nhưng không có bị Diệp Tầm Hoan cho để vào trong mắt.

Vừa lúc đó, Tiểu Cửu cùng A Ngốc chiến đấu hầu như đã tiến vào gay cấn tột độ bên trong.

Chỉ thấy Tiểu Cửu đùi phải bỗng nhiên ở giữa không trung lấy thế thái sơn áp đỉnh đánh xuống, mà A Ngốc nhưng là hai tay giơ lên hồi hộp!

"Àm!"

Vang trầm thanh chậm rãi truyền ra, chỉ thấy Tiểu Cửu ở giữa không trung một cái xoay chuyển, chân trái trong nháy mắt vung lên, hướng về A Ngốc trên đầu mạnh mẽ đá vào!

"Vù vù..."

Chân chưa đến, ác liệt thối phong đã đánh tới.

Ác liệt thối phong quét ở A Ngốc nửa bên gò má trên còn như dao cắt một dạng đau đớn, A Ngốc hầu như là bản năng giơ tay lên đón đỡ!

"Àm!"

Tuy rằng A Ngốc cánh tay chặn lại rồi Tiểu Cửu này một chân phần lớn công kích, thế nhưng cái kia tham dự sức mạnh đã đem hắn cho đá chân mấy bước, thân thể không bị khống chế lay động lên.

Nhân người bệnh đòi mạng người.

Sau một khắc, mới vừa vừa xuống đất Tiểu Cửu không hề dừng lại, dưới chân bắn ra, thân thể một nhảy.

Trong nháy mắt chống đỡ đến A Ngốc trước người, lần nữa nổ ra một quyền!

Vẫn không có ổn định thân hình A Ngốc lập tức cảm nhận được một luồng tử vong tâm ý đánh tới, lập tức Tiểu Cửu cái kia tựa như tia chớp bóng người ánh vào đến mi mắt bên trong.

Vẫn là bởi vì không có ổn định thân hình, hơn nữa Tiểu Cửu tốc độ lại quá mức duyên cớ, A Ngốc căn bản đến không ra chiêu, gấp vội vàng hai tay che ở trước ngực, nỗ lực lấy chuông khắc quyền, hóa giải mất Tiểu Cửu công kích.

Từ võ học góc độ tới nói, A Ngốc là phi thường thông minh, thế nhưng hắn vừa bị Tiểu Cửu cho một cước đá lùi lại mấy bước, khí thế liền bị áp chế, bây giờ Tiểu Cửu như lời đình công kích lần nữa, mà hắn chỉ có thể bị động phòng ngự, khí thế vô hình trung lại yếu đi mấy phần.

Khí thế một yếu, A Ngốc căn bản phát huy ra chính mình thực lực chân chính, lần này lại muốn chống đối Tiểu Cửu này mang theo thể lời đình một quyền, có thể thấy được độ khó không phải một dạng đại!

"Àm!"

Quyền chuông chạm vào nhau, A Ngốc chỉ cảm thấy đến bàn tay của chính mình phảng phất phát động với kiên cường thiết bản, bàn tay truyền đến một luồng nóng bỏng đau đớn, trong nháy mắt bị đánh văng ra, không cách nào tan mất Tiểu Cửu cú đấm này sức mạnh không nói, rách gan bàn tay, máu me đầm đìa, còn lại sức mạnh khác nào một cái chuông lớn đụng vào trên người hắn, chấn động đến mức hắn bay ngược mà ra.

"Loảng xoảng!"

Trên không trung ngăn ngừ trải nghiệm một cái bay lượn tư vị sau khi, A Ngốc tầng tầng nện ở trên mặt đất.

Mà ngay tại lúc này, Tiểu Cửu bóng người loáng một cái trực tiếp đến A Ngốc mặt trước, đùi phải vung lên, hướng về A Ngốc mắt cá chân bên trên mạnh mẽ đá vào!

"Àm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương cốt gãy vỡ thanh hầu như là trong nháy mắt vang lên.

Thời khắc này, A Ngốc triệt để bị Tiểu Cửu phế bỏ đi, chỉ có thể mặc cho xâu xé!

A Ngốc một phế, Kỳ Vân Lâm tận thể hầu như đã không một tiếng động giáng lâm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Muốn hắn chết, hắn tắt chém

Tuy rằng A Ngốc bị Tiểu Cửu cho trực tiếp đá gãy chân mắt cá, thế nhưng là vẫn như cũ giãy giụa đứng lên.

Chỉ là, hắn vừa đứng dậy, Tiểu Cửu liền lần nữa đá ra một cước.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm thấp quá hậu, A Ngốc lần nữa bị Tiểu Cửu cho một cước đá ngã trên mặt đất.

"Àm!"

Lại là một cước.

Này một cước, Tiểu Cửu trực tiếp sùy ở A Ngốc mặt bộ, một cước đạp đoạn A Ngốc xương mũi không nói, càng làm cho A Ngốc hậu não churóc cùng vách tường đến rồi một lần thân mật tiếp xúc.

"Được rồi, gần như là được rồi!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Trước tiên lưu hấn một mạng!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, vừa đài lên chân Tiểu Cửu, mạnh mẽ ngừng lại, tăng tăng lạnh rên một tiếng: "Đồ điếc không sợ súng!"

Dứt tiếng, Tiểu Cửu đem A Ngốc cho nhấc lên, như mang theo một con như chó chết hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới.

Khi đi đến Diệp Tầm Hoan bên người sau khi, Tiểu Cửu trực tiếp đem A Ngốc cho còn đang Diệp Tầm Hoan mặt trước.

Nhìn giống như chó chết A Ngốc, Kỳ Vân Lâm khắp toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra, thân thể càng là không bị không chế run rẩy.

"Biết không, trước đây có rất nhiều người đều thay chủ nhân của chính mình ở trước mặt ta ra mặt, nhưng bọn họ sau đó toàn bộ đều sẽ quỳ ở trước mặt ta, cầu ta giết bọn họ." Diệp Tầm Hoan nhìn đầy mặt sợ hãi Kỳ Vân Lâm nói ra: "Người nói của người cái này chó, sẽ quỳ ở trước mặt ta sao?"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan trực tiếp đài lên chân, trực tiếp đạp ở A Ngốc trên lòng bàn tay, sau đó dùng sức nghiền ép lên.

Xương cốt gãy vỡ thanh lập tức là vang lên.

Kỳ Vân Lâm khi nghe đến xương cốt gãy vỡ thanh sau khi, trên mặt mồ hôi lạnh như trời mưa giống như vậy, không ngừng mà chảy xuống!

Vốn là đã đã hôn mê A Ngốc, đang bị Diệp Tầm Hoan cho giẫm đến tay của chính mình sau khi, lập tức từ hôn mê tỉnh lại không nói, đồng thời còn phát sinh một đạo giết lộn giống như tiếng kêu rên.

Phải biết tay đứt ruột xót, bây giờ Diệp Tầm Hoan như vậy qua lại nghiền ép, cái kia cổ đau đớn có thể tưởng tượng được.

"Bất quá ta ngày hôm nay đây, không muốn nhìn thấy chó quỳ ở trước mặt ta!" Diệp Tầm Hoan khoe miệng mang theo một đạo như như ma quỷ nụ cười nói ra: "Ta nghĩ nhìn thấy chủ nhân của hấn quỳ gối trước mặt ta..."

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Kỳ Vân Lâm trực tiếp không cốt khí quỳ gối Diệp Tầm Hoan mặt trước: "Van cầu... Van cầu người, tha... Buông tha ta, ta... Ta lần sau cũng không dám nữa..."

"Thật không dám?"

Kỳ Vân Lâm liều mạng lắc đầu.

"Muốn sống?"

"Nghĩ!"

"Có thể ta còn muốn nhớ tới, người đã nói, muốn đem cho ta mất hết hải lý, yêm bắt tử coi như ta mạng lớn?"

"Gia, ta sai rồi, chọc tới ngài vị này Đại Bồ Tát, còn cầu ngài có thể lòng từ bi, bỏ qua cho ta, chỉ cần ngài có thể buông tha ta, coi như là ta làm trâu làm ngựa ta đều đồng ý!"

"Đúng rồi, nếu như ngài thật sự coi trọng Tàn Mộ Ca, ta bảo đảm sẽ không ở chia sẻ, hơn nữa ta còn có tiền, có rất nhiều tiền, chỉ cần ngài buông tha ta, những kia đều là ngài..."

Nói xong, Kỳ Vân Lâm như là lễ bái lão tổ tông giống như vậy, không ngừng dập đầu, khấu đến thập phần ra sức, mấy lần quá hậu, trán một mảnh đỏ chói, nhô lên một cái túi lớn không nói, máu tươi chảy ròng.

Có lúc, gia gia biến tôn tử, chính là như thế một cái chớp mắt sự tình!

Nhìn Kỳ Vân Lâm không ngừng mà xin tha, Diệp Tầm Hoan trên mặt căn bản không có lộ ra chút nào mềm lòng tâm ý: "Giết hấn, ta có thể cân nhắc để người sống sót!"

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Tiểu Cửu dường như liền ma thuật giống như vậy, trong tay lập tức có thêm một cây chủy thủ, sau đó ném trên mặt đất!

"Giết hấn!"

Kỳ Vân Lâm sắc mặt khê thay đổi, hấn không nghĩ tới Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên để hấn giết A Ngốc.

Thế nhưng vì mạng sống, Kỳ Vân Lâm đem trên đất chủy thủ cho nhặt được lên, làm dáng liền muốn hướng về A Ngốc gào thét nhào tới.

Mà ngay tại lúc này Diệp Tầm Hoan đột nhiên vung lên một chân, đem Kỳ Vân Lâm cho đá bay ra ngoài.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan nhìn A Ngốc nói ra: "Thấy không, đây chính là chủ nhân của người, ở sống và chết trước mặt, hẳn lựa chọn vứt bỏ người, mà người còn vì hẳn bán mạng, giết hẳn, ta để người sống!"

A Ngốc cái kia nguyên bản tràn ngập ánh mắt ác độc, khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, lập tức toả ra một đạo sinh cơ!

Hắn A Ngốc đi theo Kỳ Vân Lâm bên người đã ròng rã sáu năm, này thời gian sáu năm bên trong, hẳn không biết là Kỳ Vân Lâm làm qua bao nhiêu không thấy được ánh sáng sự tình, không biết là Kỳ Vân Lâm từng giết bao nhiêu người, nhưng là hiện tại hẳn lại muốn đem chính mình cho vứt bỏ, muốn giết mình!

Cảnh này khiến trong lòng nguyên bản đối với Diệp Tầm Hoan sự thù hận chậm rãi chuyển đến Kỳ Vân Lâm trên người.

"Được rồi, muốn sống, liền đi giết hẳn!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Người cũng đứng, muốn sống, liền giết chó của người!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan hướng đi một bên, cho mình nhen lửa một cái thom ư, lẳng lặng nhìn tuông vui này.

Vừa lúc đó, Kỳ Vân Lâm dường như chó điên như nhau, vèo một cái liền đến A Ngốc bên người, căn bản không cho A Ngốc từ dưới đất bò dậy đến cơ hội, trực tiếp đem chùy thủ cho cắm ở A Ngốc trên người, sau đó như giống như bị điên, điên cuồng xuyên hạ, rút ra...

Bởi vì A Ngốc một cái chân bị Tiểu Cửu cho phế bỏ, một cái tay cũng bị Diệp Tầm Hoan cho phế bỏ, chỉ có thể như thế lẳng lặng chờ chết.

Hoặc là nói, từ vừa mới bắt đầu, Diệp Tầm Hoan chính là muốn để Kỳ Vân Lâm giết chết A Ngốc, để hẳn ở trong thống khổ chết đi.

Không biết quá bao lâu, A Ngốc khắp toàn thân đã hoàn toàn bị máu tươi cho nhuộm đỏ, mà Kỳ Vân Lâm trên người cũng đứng, đồng thời Kỳ Vân Lâm sắc mặt còn có vẻ thập phần điên cuồng!

"Ta giết hẳn, ta giết hẳn..."

Theo sau, Kỳ Vân Lâm nhìn Diệp Tầm Hoan nói ra: "Ta là không phải có thể đi rồi?"

"Còn có ba người bọn hắn đây?" Diệp Tầm Hoan chậm rãi vươn ngón tay, chỉ về đầu trục lão ba người.

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Kỳ Vân Lâm lập tức ý thức được cái gì, ngay tại chỗ giẫm một cái bay thẳng đến đầu trục lão trong ba người một người trong đó bay nhào mà đi, đồng thời chùy thủ nhanh chóng từ một người trong đó cái cổ bên trên cắt đi!

"Phốc phốc!"

Trong phút chốc, nóng bỏng máu tươi khác nào suối phun giống như vậy, xì ra, khác nào một đóa hoa máu tỏa ra.

Đau đớn kịch liệt khiến cho người đàn ông này phát sinh một tiếng thống khổ kêu rên, như là giống như bị điên đi che vết thương, nhưng là... Bất luận hắn cố gắng như thế nào, đều không thể ngăn cản huyết dịch trôi đi.

Loảng xoảng.

Theo sau người đàn ông này một đầu ngã chổng vó trên mặt đất, như là một con như chó chết, co giật không ngừng!

Mà ngay tại lúc này, đầu trục lão cùng một người đàn ông khác lập tức phục hồi tinh thần lại, bay thẳng đến Kỳ Vân Lâm nhào tới.

Vào lúc này, bọn họ cũng không kịp nhớ cái gì, chỉ cần có thể mạng sống, không ai có thể đồng ý chết.

Mà Diệp Tầm Hoan hoàn toàn đảm nhiệm một cái khán giả.

Nhìn một hồi sau khi, Diệp Tầm Hoan hơi cảm vô vị, quay đầu quay về Tiểu Cửu nói ra: "Chờ chút bắt hẳn cho ta ném xuống biển điện, yêm bắt từ là hẳn mạng lớn!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan liền hướng về bên ngoài đi đến.

Một canh giờ hậu, một tiếng to lớn vang trầm thanh ở đèn đuốc sáng choang bến tàu là vang lên!

Nổ vang quá hậu, Kỳ Vân Lâm cái kia nhà kho bị biển lửa nhấn chìm, ánh lửa rọi sáng cảng bầu trời.

Chốc lát hậu tiếng còi cảnh sát mãnh liệt, từng chiếc từng chiếc tiêu phòng xa gào thét nhằm phía sự cố địa điểm.

Mà Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu nhưng là đứng ở bến tàu trên, xem lửa trùng thiên một màn, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Hắn dùng tình cảnh này, nói cho tất cả mọi người, chỉ cần ai muốn hẳn chết, hẳn tất chém!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Trở lại thay người nhai đánh đây

Coi như tiếng còi cảnh sát cắt ra đêm đen yên tĩnh lúc, Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong, Thu Nhược Hi dường như một cái phạm sai lầm hài tử giống như vậy, đứng ở Thu Thủy Hàn cùng Hạ Hầu Vũ Đồng mặt trước.

"Người không phải nói Tầm Hoan tối hôm nay sẽ trở về sao?" Thu Thủy Hàn đầy mặt tái nhợt hỏi: "Chính người nhìn hiện tại đều vài điểm, Tầm Hoan người đâu?"

"Hắn rõ ràng đã đáp ứng ta nói trở lại." Thu Nhược Hi cúi đầu, nhỏ bé muối thanh nói rằng.

Thời khắc này Thu Nhược Hi nào còn có chút nào đại tổng giám đốc, nữ cường nhân đáng vẻ, hoàn toàn lại như là một cái phạm sai lầm hài tử, có chút không biết làm sao diện đối với cha mẹ chính mình.

Thu Thủy Hàn tăng tăng lạnh rên một tiếng, không có đang chú ý Thu Nhược Hi.

Nhìn mình phụ thân này đầy mặt không quen khuôn mặt, Thu Nhược Hi trong nội tâm không nhận được đem Diệp Tầm Hoan cho nắng một cá cầu huyết phún đầu.

Nàng nhưng là đối với Diệp Tầm Hoan nói rồi, để hắn buổi tối trở về, hơn nữa Diệp Tầm Hoan cũng không có nói cái gì, nhưng là ai biết, tên khốn kiếp này, hiện tại đều chưa có trở về, hắn đây là muốn nháo như vậy?

"Nhược Hi, Tầm Hoan thật sự đáp ứng trở về rồi sao?"

"Ừm!"

"Vậy này cái điểm, sao vậy vẫn chưa về?"

"Còn phải hỏi sao?" Thu Thủy Hàn lập tức lạnh rên một tiếng nói: "Khẳng định là ngày hôm nay nàng lại bắt nạt Tầm Hoan, nếu như nàng cố gắng cho Tầm Hoan nói, lấy Tầm Hoan đứa nhỏ này tính khí sao có thể như vậy sẽ không trở lại đây?"

"Bố, ta thật không có. . ."

"Không có, được, không có, cái kia Tầm Hoan đây, người nói cho ta, Tầm Hoan đi nơi nào?"

Thu Nhược Hi trong lúc nhất thời vì đó nghẹn lời, nàng nếu như biết Diệp Tầm Hoan đi nơi nào là tốt rồi.

Thời khắc này, Thu Nhược Hi thật sự rất muốn nói một câu, hắn trước đây cũng đúng thường thường đến rạng sáng mới trở về, thế nhưng nàng cũng không dám nói, nàng sợ cha mẹ mình sẽ suy nghĩ lung tung, sau đó cho mình đến cái hội thẩm.

"Ngày mai, ngày mai lão tử liền đi!" Thu Thủy Hàn nói xong liền đứng lên: "Không có chút nào nghĩ đợi ở chỗ này!"

Dứt tiếng, Thu Thủy Hàn bay thẳng đến trên lầu mà đi.

Mà Hạ Hầu Vũ Đồng nhưng là hơi hơi thờ dài một tiếng: "Nhược Hi, không phải mụ mụ nói người, người đúng là quá làm người tức giận. . ."

"Mẹ, ta thật không có lừa gạt ngài cùng bố, ta thật sự để hắn trở về rồi!"

"Người là để hắn trở về, nhưng là hắn có thể trở về sao?" Hạ Hầu Vũ Đồng tăng tăng nói ra: "Hắn là một người đàn ông a!"

"Nam nhân đều là có tôn nghiêm, ngày hôm qua hắn còn có tôn nghiêm sao?"

"Người một câu để hắn trở về, hắn sẽ trở lại, người cảm thấy khả năng sao?" Hạ Hầu Vũ Đồng hít một hơi thật sâu nói ra: "Nếu như đổi thành là người, người sẽ trở về sao?"

"Mẹ, ta. . ."

"Người ngày hôm nay liền không nên một người trở về, hắn là cùng hắn cùng nhau về nhà!"

Thu Nhực Hi lần nữa cúi đầu, điểm ấy nàng là thật không có nghĩ đến, cũng không nghĩ như vậy nhiều.

Bây giờ Hạ Hầu Vũ Đồng như thế nói chuyện, Thu Nhực Hi lúc này mới ý thức được, xác thực, Diệp Tầm Hoan sao có thể như vậy sẽ trở về đây?

Vừa lúc đó, Hạ Hầu Vũ Đồng từ trên người mò ra bình thuốc, tay run run vặn ra cái nắp, sau đó đổ ra mấy hạt, chậm rãi đưa vào vào trong miệng.

Thu Nhực Hi thấy thế, vội vàng nói: "Mẹ, ngài đừng nóng giận, đừng nóng giận, ta lập tức gọi điện thoại cho hắn, gọi điện thoại cho hắn, ta cầu hắn trở về. . ."

Nói xong Thu Nhực Hi liền lập tức cầm lấy bên cạnh điện thoại bàn, nhanh chóng bấm Diệp Tầm Hoan số điện thoại di động.

Cùng lúc đó, Diệp Tầm Hoan chính đang Dạ Bất Quy quán bar cùng Tiểu Cửu uống rượu!

"Lão đại, người Ninja kia cũng không biết là cái gì người tiết lộ cho hắn thân phận của ngài." Tiểu Cửu đầy mặt nghiêm nghị nói ra: "Hắn chỉ nói nhận được một cái thần bí điện thoại."

"Thần bí điện thoại?" Diệp Tầm Hoan khẽ cau mày.

"Đúng!" Tiểu Cửu gật đầu lia lịa: "Bên trong điện thoại người nói cho hắn, ngài là nguyên soái, Thái Cực Ấn ngay trong ngài trên người!"

"Hắn muốn lập công, vì lẽ đó liên đới với ngài động thủ, hơn nữa thân phận của ngài, hắn đồng thời không có nói cho bất luận người nào!"

Nói xong Tiểu Cửu trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo trầm trọng vẻ: "Bất quá. . . Bất quá. . ."

"Sao vậy?"

"Người Ninja này là Sato ung một đồ đệ, hơn nữa còn là đệ tử đặc ý nhất, bây giờ hắn chết ở nơi này, e sợ. . ."

"Sato ung một?" Diệp Tầm Hoan khẽ cau mày.

Sato ung một đối với người bình thường mà nói chỉ có điều là một cái phổ thông tiểu quý tộc, nhưng bất kể là Diệp Tầm Hoan vẫn là Tiểu Cửu, hai người đều phi thường rõ ràng, cái này Sato ung một là đạo quốc Giáp Hạ lưu nhần hoàng, khoảng cách thần nhần chỉ có cách xa một bước, là Giáp Hạ lưu đại cung phụng!

Một thần nhần thuật xuất thần nhập hóa, hơn nữa không ngừng nhần thuật, một thần thực lực, cũng đứng đẳng phong tạo cực.

Đồng thời Sato ung một người này luôn luôn tâm ngoan thủ lạt, cùng với tự bệnh, đã từng thế giới dưới lòng đất có người làm hắn bị thương nặng người, hắn liền mang người đem cái tổ chức này cho giết chó gà không tha, bây giờ Tiểu Cửu chơi chết hắn đồ đệ, nếu như bị Sato ung một cho biết rồi. . .

"Chỉ cần hắn dám đến, ta sẽ đưa hắn quy thiên." Diệp Tầm Hoan trên mặt lập tức lóe qua một đạo lạnh lẽo sát ý: "Thuận tiện tra cho ta, xem xem rốt cuộc là ai, tiết lộ ta tin tức!"

"Ta đã khiến người ta bắt đầu tra xét!"

Bỗng nhiên Diệp Tầm Hoan điện thoại di động vang lên.

Diệp Tầm Hoan từ trên người không nhanh không chậm mò ra điện thoại di động, theo thói quen nhìn lướt qua điện báo biểu hiện, khi thấy là biệt thự trong điện thoại bàn sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt cái kia cổ lạnh lẽo sát ý lập tức vì đó biến mất không còn tăm hơi, chậm rãi phác họa ra một đạo cười yếu ớt!

"Này. . ."

"Lão công, người hiện tại ở nơi đó, sao vậy vẫn chưa về?"

Thu Nhực Hi dễ nghe êm tai như tiếng trời âm thanh lập tức theo ống nghe truyền vào đến Diệp Tầm Hoan trong tai.

"Uống rượu đây!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Có chuyện gì sao?"

"Thời gian không còn sớm, người nhanh lên một chút trở về đi!" Thu Nhực Hi dư quang của khóe mắt nhìn lướt qua Hạ Hầu Vũ Đồng, đang nhìn đến Hạ Hầu Vũ Đồng ngay ngắn nhìn mình đây, liền lần nữa nói ra: "Mẹ cùng bố đều ở nhà đây, người không muốn chơi quá muộn, bọn họ sẽ lo lắng!"

"Vậy người cùng ba mẹ nói một tiếng, không cần lo lắng cho ta, ta không có chuyện gì!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Người cũng đi ngủ sớm một chút đi!"

"Lão công, người không tại người một bên, nhân gia ngủ không được mà!" Thu Nhực Hi làm nũng nói: "Ta muốn để người ôm ta ngủ!"

Đang nói ra câu nói này hậu, Thu Nhực Hi chỉ cảm giác gò má của chính mình một mảnh nóng lên, dường như hòa thiêu bình thường.

Mà Hạ Hầu Vũ Đồng đang nhìn đến Thu Nhược Hi loại kia nữ nhân vũ khí bí mật —— làm nũng sau khi, trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo vui mừng vẻ.

Phải biết làm nũng nữ nhân tốt số nhất.

"Không phải, Thu Nhược Hi, ngươi có thể nói chuyện cẩn thận sao?" Diệp Tầm Hoan không hề bị lay động nói rằng!

"Lão công, ngươi nhanh lên một chút trở về được không, ta van cầu ngươi. . ."

Bên tai vang lên Thu Nhược Hi cái kia điệu điệu âm thanh, tuy rằng Diệp Tầm Hoan xuân tâm rung chuyển không ngớt, nhưng nhưng không được không cẩn thận lên.

Phải biết ngày hôm qua Thu Nhược Hi đã cho hắn chơi như thế một chiều!

"Thu Nhược Hi, có phải là bỏ lại muốn đánh ngươi, ngươi muốn để ta trở lại thay ngươi nhai đánh đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Nhược Hi có tư cách đi vào mộ của nàng à

Diệp Tầm Hoan cuối cùng vẫn là trở lại, dù sao này hôn không cách, hơn nữa Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn đều ở biệt thự trong ở đây, hắn có thể ngày hôm nay không đi trở về, ngày mai không đi trở về, thế nhưng sau này đây?

Chuẩn không thể vẫn ở bên ngoài bông bênh chứ?

Hướng chi Thu Nhược Hi bây giờ đều để van cầu chính mình, thấy đỡ thì thôi, điểm ấy Diệp Tầm Hoan trong lòng vẫn là hết sức rõ ràng.

Chờ Diệp Tầm Hoan trở lại biệt thự thời điểm, đã gần như rạng sáng 12 giờ.

Tuy rằng đã tiếp cận rạng sáng 12 giờ, thế nhưng Thu Nhược Hi cùng Hạ Hầu Vũ Đồng như trước ở biệt thự trong phòng khách ngồi đây!

Đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài đi tới sau khi, Thu Nhược Hi liền lập tức tiến lên nghênh tiếp, trên mặt mang theo một đạo mê chết người không đến mạng nụ cười: "Lão công ngươi trở về, có đói bụng hay không, ta cho ngươi bảo cháo. . ."

Diệp Tầm Hoan nhìn mặt tươi cười Thu Nhược Hi, trên mặt tràn ngập cẩn thận vẻ.

Sự ra khác thường tất có yêu, nữ nhân này sẽ không là thật sự gọi mình trở về thay nàng nhai thuê xe chứ?

"Đã ăn cơm xong rồi!" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan cũng không có đang chú ý Thu Nhược Hi, mà là bay thẳng đến trong phòng khách đi tới: "Mẹ, ngài sao vậy vẫn không có nghỉ ngơi a?"

Nói xong Diệp Tầm Hoan nhìn về phía Thu Nhược Hi, một mặt không quen nói ra: "Ta không phải nói với ngươi mà, để ba mẹ nghỉ sớm một chút, ngươi sao vậy không cho bọn họ nghỉ ngơi a. . ."

"Lẽ nào ngươi không biết mẹ thân thể không tốt, thức đêm càng đối với thân thể của nàng không được!"

Bị Diệp Tầm Hoan như thế một mắng, Thu Nhược Hi sắc mặt khế thay đổi, tên khốn kiếp này, mẹ không nghỉ ngơi, còn không phải là bởi vì ngươi không trở lại, bây giờ lại trách ta?

Nếu như không phải Hạ Hầu Vũ Đồng ở đây, nàng Thu Nhược Hi tuyệt đối sẽ không làm như vậy thôi!

Thế nhưng hiện tại nàng không thể không nuốt giận vào bụng.

"Không có chuyện gì, ta còn không khốn!" Hạ Hầu Vũ Đồng đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan trở về sau khi, trên mặt đã hoàn toàn bị nụ cười hoàn toàn cho tràn ngập: "Tầm Hoan, đến, đến mẹ nơi này tọa!"

Nói xong Hạ Hầu Vũ Đồng quay về Diệp Tâm Hoan vẫy vẫy tay.

Diệp Tâm Hoan thấy thế trực tiếp ngồi ở Hạ Hầu Vũ Đồng bên người.

Chờ Diệp Tâm Hoan ngồi xuống xong, Hạ Hầu Vũ Đồng lập tức đưa tay ra hướng về Diệp Tâm Hoan khuôn mặt bên trên sờ soạng.

Diệp Tâm Hoan thấy thế, vừa định muốn né tránh, nhưng lập tức phảng phất nghĩ đến cái gì giống, tùy ý Hạ Hầu Vũ Đồng dẫu tay ở trên mặt của chính mình.

Hạ Hầu Vũ Đồng động tác rất là cẩn thận, phảng phất chỉ lo chạm nổi đau Diệp Tâm Hoan cái kia hơi hơi có chút sưng phù khuôn mặt giống như!

"Hài tử đau không?" Hạ Hầu Vũ Đồng trong lòng tràn ngập hiền lành cùng chiều chuộng với vẻ đau lòng.

Nhìn Hạ Hầu Vũ Đồng như vậy đáng đáp, Diệp Tâm Hoan tâm tư nhất thời bị kéo đến mấy năm trước.

Đã từng mẹ của chính mình cũng đứng vuốt ve mặt của mình như vậy gấp, cũng đứng dùng như vậy giọng điệu tự nhủ thoải.

Thế nhưng bây giờ thời gian cảnh thiên, mẹ của chính mình lấy đã không ở.

Hắn cũng không tiếp tục khả năng có thể hưởng thụ mẫu thân cái kia ôn nhu xoa xoa.

Bây giờ bị Hạ Hầu Vũ Đồng như thế nhẹ nhàng xoa xoa gò má, Diệp Tâm Hoan bản năng nghĩ đến mẹ của chính mình.

Nhất thời một luồng khí tức bị thương lấy Diệp Tâm Hoan trái tim làm trung tâm, hướng về bốn phía lan tràn mà đi, đồng thời cái kia viên mắt cũng chậm chậm trở nên hơi vi đỏ lên.

muốn dường mà thân không đợi, chuyện này đối với với bất luận người nào tới nói, đều tuyệt đối là một loại trước nay chưa từng có thống khổ, một loại không cách nào bù đắp tiếc nuối cùng hồ thẹn!

Phần này tiếc nuối cùng hồ thẹn đều sẽ nương theo Diệp Tâm Hoan một đời.

Chuyện cũ từng hình ảnh dường như chiếu phim giống như vậy, không ngừng mà ở trong đầu vang vọng.

Mẹ, ngài ở một thế giới khác quá có khỏe không?

Ta nghe ngài, trở về rồi!

Thời khắc này Diệp Tâm Hoan phảng phất biến thành người khác giống, khí chất của hắn, lập tức liền thay đổi, cùng trước hắn, phảng phất hoàn toàn khác nhau, đặc biệt là đôi mắt kia bên trong tràn ngập cùng hắn tuổi tác không tương xứng cảm giác tang thương!

Điều này làm cho một bên Thu Nhược Hi trong lòng hơi hơi một lỗi, thầm nghĩ chẳng lẽ, ở hắn cái kia cột nhà, phóng đảng bất kham bề ngoài hạ, có cái gì không muốn người biết cố sự không được sao?

Nhìn Diệp Tâm Hoan trong cơn người toát ra loại kia trải qua tang thương ánh mắt, Thu Nhược Hi vào đúng lúc này, rất muốn đi tìm hiểu một chút Diệp Tâm Hoan quá khứ.

Quá khứ của hắn đến cùng là cái gì đáng vẽ?

Càng làm cho Thu Nhược Hi không rõ chính là, hắn sao vậy đột nhiên đã biến thành bộ dáng này?

Một lát sau khi, Diệp Tâm Hoan phục hồi tinh thần lại, ở phát giác chính mình dị thường sau khi, Diệp Tâm Hoan vội vàng lắc đầu: "Không đau, đã không sao rồi. . ."

"Người cũng đứng, thay nàng chặn một tát này làm gì. . ." Hạ Hầu Vũ Đồng đầy mặt đau lòng nói ra: "Xem này mặt sưng phù, ta đều đau lòng. . ."

Nói xong Hạ Hầu Vũ Đồng viên mắt bên trong chậm rãi hiện lên một tầng hơi nước.

Diệp Tâm Hoan đang nhìn đến Hạ Hầu Vũ Đồng dị dạng sau khi: "Mẹ, không có chuyện gì, ta da dày thịt béo, ngài cũng không phải không biết, hai ngày nữa là tốt rồi, không có chuyện gì!"

"Ngài không cần lo lắng cho ta, thế nhưng ngài, nếu không ta. . ."

"Mẹ, không có chuyện gì!" Hạ Hầu Vũ Đồng lập tức đánh gãy Diệp Tâm Hoan mà nói: "Hài tử, chỉ cần người quá tốt, ta là tốt rồi!"

"Sau này không muốn như vậy vờ ngớ ngẩn, cha người nếu như ở động thủ đánh nàng, tuyệt đối không nên che ở trước mặt nàng, biết không?" Hạ Hầu Vũ Đồng nhẹ giọng nói: "Ai phạm sai, ai liền muốn đi chịu đựng hậu quả!"

Nói xong Hạ Hầu Vũ Đồng liếc mắt nhìn Thu Nhược Hi.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là cười hì hì, không có nhiều lời cái gì.

Mà Thu Nhượng Hi trong nội tâm nhưng là vì đó giận dữ, Thu Thủy Hàn đánh chính mình, còn không phải là bởi vì tên khốn kiếp này, hấn thay ta chặn một cái tát sao vậy, có cái gì không thể?

"Mẹ, như thế chậm, ngài nghỉ sớm một chút đi!" Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Ta đưa ngài trở về phòng!"

Hạ Hầu Vũ Đồng gật gật đầu, sau đó đứng dậy cùng Diệp Tầm Hoan hai người vừa nói vừa cười hướng về trên lầu mà đi, hoàn toàn đem Thu Nhượng Hi cho bỏ qua ở một bên.

Cảnh này khiến Thu Nhượng Hi trong lòng lần nữa bay lên chính mình là xông lên thoải mái đưa ý nghĩ.

Hạ Hầu Vũ Đồng ở trở lại trong phòng ngủ hậu, nhìn ngồi ở bên giường tát ư Thu Thủy Hàn, có chút không vui nói ra: "Tát, tát, sớm muộn quát chết người!"

"Phiền!"

"Đừng phiền, Tầm Hoan trở về rồi!"

Nghe được câu này hậu, một mặt phiền muộn Thu Thủy Hàn lập tức đem trong tay thom ư cho bóp tát có chút mừng rỡ hỏi: "Thật sự?"

"Ừm!"

"Ta đi xem xem . ."

"Người đừng đi rồi!" Hạ Hầu Vũ Đồng lập tức ngăn cản nói: "Liên người cái kia bạo tính khí, làm không cẩn thận còn có thể răn dạy Nhượng Hi!"

"Nàng tự tìm!" Thu Thủy Hàn tăng tăng lạnh rên một tiếng.

"Ta không nói chuyện này, Tầm Hoan trở về là có thể." Hạ Hầu Vũ Đồng nhẹ giọng nói: "Tầm Hoan vừa e sợ nghĩ đến mụ mụ của hấn, chúng ta. . ."

Vừa Diệp Tầm Hoan biến hóa, đồng thời không có giấu diếm được Hạ Hầu Vũ Đồng, chỉ có điều nàng lúc đó cái gì đều không có nói mà thôi.

Thu Thủy Hàn hơi hơi thở dài một tiếng: "Người muốn để Nhượng Hi bởi Tầm Hoan vừa đi đi té bái. . ."

"Ừm!"

Nghe được Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói hậu, Thu Thủy Hàn trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có cay đắng: "Xác thực hấn là quá khư, dù sao Nhượng Hi hiện tại là nàng con dâu!"

"Nhưng là người cho rằng Nhượng Hi hiện tại có tư cách đi vào mộ của nàng, đi té bái nàng sao?"

Nghe được Thu Thủy Hàn mà nói hậu, Hạ Hầu Vũ Đồng trầm mặc, Thu Nhượng Hi có tư cách sao?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Phiền phức đột kích

Ánh mặt trời sáng rõ từ bầu trời chiếu nghiêng xuống, xuyên thấu tầng tầng chồng chất tầng mây, xuyên qua đông tây phương phía chân trời.

Bởi vì Diệp Tầm Hoan trở về duyên cớ, Thu Thủy Hàn không có ở bàn gương mặt, mà Hạ Hầu Vũ Đồng cũng đứng tâm tình thật tốt, chuẩn bị phong phú bữa sáng.

Mọi người ở lúc ăn cơm, ai đều không nhắc tới ngày hôm trước Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhượng Hi nháo ly hôn sự tình, phảng phất chuyện kia đã bị mọi người quên đi rồi mất!

Ăn sáng xong sau khi Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhượng Hi hai người liền trực tiếp rời đi biệt thự, đi làm.

Bất quá hôm nay Diệp Tầm Hoan đồng thời không có trực tiếp đi Hoàng Đồ Tập Đoàn, mà là lái xe đi tiếp Đường Vũ Nhu.

Tối ngày hôm qua Diệp Tầm Hoan đưa Đường Vũ Nhu về nhà hậu, liền muốn tới đón Đường Vũ Nhu đi làm!

Đường Vũ Nhu nhà ở lão thành khu, mà Hoàng Đồ Tập Đoàn ở trên sông thị phồn hoa nhất trung tâm thương nghiệp, khoảng cách không phải là một dạng xa, coi như thuê xe cũng cần một quãng thời gian rất dài, ngồi xe bus cần cần ngược lại hai, ba lần, coi như là tàu điện ngầm cũng phải ngược lại một lần mới có thể!

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu tiếp xúc thời gian cũng không lâu, thế nhưng lấy Diệp Tầm Hoan đến xem, Đường Vũ Nhu không thể thuê xe, vì lẽ đó không phải chen giao thông công cộng chính là làm tàu điện ngầm.

Vì lẽ đó, Diệp Tầm Hoan nghĩ thầm chính mình rõ ràng tới đón Đường Vũ Nhu đạt được, ngược lại cũng lãng phí không mất bao nhiêu thời gian, đồng thời vẫn có thể cùng Đường Vũ Nhu bồi dưỡng cảm tình, thật tốt a!

Diệp Tầm Hoan vừa lái xe tới đến lão thành khu thời điểm, liền lập tức nhìn thấy Đường Vũ Nhu đi ra, lập tức Diệp Tầm Hoan liền mở ra cửa sổ xe, quay về Đường Vũ Nhu hô: "Vũ Nhu..."

Đường Vũ Nhu ở nghe có người ở gọi mình, liền lập tức hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại, khi thấy ngồi ở trong xe đối với mình vẫy tay Diệp Tầm Hoan sau khi, Đường Vũ Nhu đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo trên mặt bỗng nhiên vui vẻ.

Khi lập tức, Đường Vũ Nhu trong đầu không nhận được hiện lên chính mình tối ngày hôm qua thân Diệp Tầm Hoan một màn, khuôn mặt xinh đẹp bên trên lập tức lộ ra một đoàn ngưng ngưng tâm ý!

"Vũ Nhu, mau lên xe!"

Sau một khắc, Đường Vũ Nhu hướng về Diệp Tầm Hoan đi tới: "Ngươi sao vậy đến rồi?"

Đối với Diệp Tầm Hoan lái xe tới đón chính mình đi làm, Đường Vũ Nhu thật sự rất là bất ngờ, hoặc là nói là ép căn bản không hề dám hướng về phía trên này suy nghĩ.

"Đương nhiên là tiếp ngươi đi làm a!" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói: "Đi thôi, mau lên xe!"

Đường Vũ Nhu gật gật đầu, liền trực tiếp mở ra cửa xe ngồi lên.

Chờ Đường Vũ Nhu tới ngồi lên sau khi, Diệp Tầm Hoan liền lập tức lái xe rời khỏi nơi này.

Đường Vũ Nhu ngồi trên xe mới vừa vừa rời đi, lão thành khu một ít ở lại người lập tức nhưng là thảo luận lên.

"Cái kia thật giống là lão Đường nhà con gái chứ?" Một cái bác gái nhìn rời xa tân sĩ xe nói rằng.

"Chính là nàng, chúng ta nơi này liền là lão Đường nhà con gái trường đẹp đẽ, cùng tiền nữ giống." Một người trong đó bác gái ước ao nói ra: "Thật muốn làm cho nàng làm ta con dâu!"

"Liền con trai của ngươi, còn muốn đi lão Đường nhà con gái!" Một cái khác bác gái xem thường nói ra: "Nhân gia sau này khẳng định là khoát thái thái mệnh, nhìn thấy vừa tiếp nàng chiếc xe kia đi!"

"Tân sĩ xe, ít nhất đến mấy chục vạn, lão Đường sau này có phúc..."

"Cắt, ai biết có phải là ở bên ngoài khi Tiểu Tam đây..."

Mọi người người một lời ta một lời, trong đó có không ít mọi người là ước ao ghen tị, ăn không được cây nho nói cây nho chua.

Bất quá ở Hoa Hạ, loại hiện tượng này cũng rất bình thường, có rất nhiều người đều thuộc về loại kia không chịu nổi người khác tốt.

"Tầm Hoan, ngươi sao vậy đến không cho ta nói một tiếng a, vạn nhất ta nếu như đi rồi làm sao đây?" Đường Vũ Nhu trên mặt tràn ngập ngọt ngào mà lại nụ cười hạnh phúc.

"Ta nhưng là đến trước cho mình tính một quẻ, ngươi chắc chắn sẽ không đi." Diệp Tầm Hoan nói bậy nói.

"Cắt!" Đường Vũ Nhu bữu môi: "Ta mới không tin đây, ngươi nếu như thật sự sẽ toán, như vậy liền cho ta toán toán..."

"Được, ta cho ngươi toán toán!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Căn cứ lão phu chiêm tinh bói toán kinh nghiệm nhiều năm đến xem, thí chủ nhật hậu nhất định là đại phú đại quý, gã nam nhân nhất định giống như ta soái..."

Nói xong Diệp Tầm Hoan không nhận được bắt đầu hướng về trên mặt của chính mình bắt đầu thiếp vàng lên.

"Ai... Ai muốn gả cho ngươi!" Đường Vũ Nhu hai tay không biết thời điểm nào đã trao ở cùng nhau, cúi đầu, có chút e thẹn nói rằng.

"Ai muốn gả, ai biết lạc!"

Trên đường đi, Diệp Tầm Hoan thỉnh thoảng cũng sẽ cùng Đường Vũ Nhu mở cái không lớn không nhỏ chuyện cười, làm cho trong buồng xe tràn ngập không khí ấm áp.

Càng là cùng Đường Vũ Nhu tiếp xúc, Diệp Tầm Hoan phát hiện Đường Vũ Nhu càng là đáng yêu, hơn nữa cái kia phần thanh thuần khí tức thì càng là hấp dẫn hẳn 1

Cùng Đường Vũ Nhu cùng nhau, sẽ làm Diệp Tầm Hoan cảm giác, bên cạnh chính mình thật giống có một vũng thanh thủy giống như, ở gột rửa chính mình cái kia hắc ám mà lại dơ bẩn nội tâm

Thời gian đều là ở vui vẻ thời gian trung phi tốc trôi qua, trong lúc vô tình, Diệp Tầm Hoan liền lái xe tới đến Hoàng Đồ Tập Đoàn, đem xe cho đình tốt sau khi, hai người liền lập tức hướng về hướng về Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong đi đến.

Bởi vì Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu hai người là đồng thời tới làm, hơn nữa Đường Vũ Nhu vẫn là tọa Diệp Tầm Hoan xe, này bị không ít người đều nhìn thấy, đồng thời dường như một trận giống như gió xoáy, lập tức bao phủ toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong hầu như hơn nửa người cũng đang thảo luận chuyện này, đều đang nói Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan hai người có thể có thể ở ở cùng nhau.

Cái này tin tức tự nhiên không có giấu diếm được Tần Mộ Ca.

Khi Tần Mộ Ca ở biết chuyện này sau khi, tâm tình nhất thời trở nên hơi sa sút mà lại âm trầm lên, đồng thời tinh xảo khuôn mặt xinh đẹp trên lập tức bịt kín một tầng sương lạnh: "Thực sự là không nghĩ tới, tên khốn kiếp này chỉ là mấy ngày thời gian liền đem Đường Vũ Nhu cho quyến rũ đến trên tay..."

Diệp Tầm Hoan nhưng là cùng nàng Tần Mộ Ca ngủ quá nam nhân, tuy rằng hai người lúc trước nói cẩn thận chính là pháo ⅴ hữu, nhưng là Diệp Tầm Hoan dù sao cũng là nàng người đàn ông đầu tiên a.

Bây giờ nhìn thấy chính mình người đàn ông đầu tiên cùng nữ nhân khác đầu mảy cuối mắt, ngọt ngọt ngào, trong lòng nàng có thể sáng khoái mới là lạ đây!

Loại này Bát Quái sự tình, tự nhiên không người nào dám ở Thu Nhượng Hi bên tai nói huyền thuyên, vì lẽ đó nhóm Thu Nhượng Hi biết đến thời điểm, đã là truyền khắp toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn thời điểm.

Khi biết cái này tin tức sau khi, Thu Nhượng Hi nhất thời tức giận hàm răng trực dương: "Khốn nạn, khốn kiếp, ta nói sáng sớm hôm nay ngươi sao vậy chạy như thế nhanh, hóa ra là tiếp Đường Vũ Nhu, thật sự cho rằng bốn tiểu thư bà lão này là trang trí sao?"

Cho dù Thu Nhượng Hi đối với Diệp Tầm Hoan ở khó chịu, ở bất mãn, có thể cái kia dù sao cũng là chồng nàng a, nhìn mình lão công cùng nam nhân khác cấu kết làm vậy, nữ nhân kia có thể quá sức, dù cho là trên danh nghĩa lão công!

Đây chính là quan hệ đến mặt mũi sự tình.

Nếu là truyền đi, nàng Thu Nhượng Hi nam nhân cùng nàng thủ hạ công nhân làm ở cùng nhau, không biết sẽ cười chết bao nhiêu người.

Thế là, Thu Nhượng Hi quyết định, nhất định phải tốt đẹp chứ dọn dẹp một chút Diệp Tầm Hoan, để tên khốn này, cho mình khiêm tốn một chút.

Nhưng là vẫn không có nhóm Thu Nhượng Hi thu thập Diệp Tầm Hoan, nhanh giờ tan việc, Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong bỗng nhiên đến rồi sáu tên cảnh sát, hơn nữa còn là tìm đến Diệp Tầm Hoan, nói Diệp Tầm Hoan kẻ khả nghi một việc có ý định mưu sát án!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Diệp Tầm Hoan bị bắt

Hoàng Đồ Tập Đoàn, tổng giám đốc trong phòng làm việc, Thu Nhượng Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan kẻ khả nghi một hồi có ý định mưu sát án sau khi, lúc này vì đó ngăn ra!

Thu Nhượng Hi ở lấy lại tinh thần sau khi, về một cái từ trên ghế sa lông đứng lên: "Không thể, Lâm đội trưởng, các người khẳng định lầm rồi!"

Giờ khắc này Thu Nhựt Hi chếch đối diện ngồi một cái ước chừng khoảng ba mươi người đàn ông trung niên, nhẹ nhàng khoan khoái đầu trục, khỏe mạnh tự nhiên màu đồng cổ bồng, cho dù ngồi ở trên ghế salông, cái kia sống lưng ưỡn lên như trước dường như một cây cây lao giống như vậy, cả người, có vẻ già dặn mà trầm ổn, chỉ là đôi kia ánh mắt, ác liệt cực điểm.

Lâm Văn Thao nhìn Thu Nhựt Hi đầy mặt nói thật: "Thu tổng, khả năng không thể, chúng ta tự nhiên sẽ điều tra, hiện tại chúng ta muốn đem người cho mang đi!"

"Bắt lấy làm người cũng đã thấy rồi!"

Nói xong Lâm Văn Thao liền đứng lên: "Được rồi, Thu tổng, hiện tại người nên nói cho ta, Diệp Tâm Hoan ở cái gì địa phương chứ?"

Thu Nhựt Hi cắn răng, một bộ muốn nói lại thôi đáng vẻ.

"Thu tổng, chúng ta sở dĩ đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn liên trực tiếp tìm người, là chính là không muốn đem sự tình náo động đến quá lớn, ảnh hưởng người công ty cái khác công nhân công tác." Lâm Văn Thao thần nhiên nói: "Nếu như người không nói, như vậy chúng ta có thể muốn chính mình tìm!"

"Đến thời điểm nếu như tạo thành cái gì náo động, còn hi vọng thu luôn có thể thông cảm nhiều hơn!"

Thu Nhựt Hi hít một hơi thật sâu: "Ta mang bọn người đi tìm hân!"

"Cảm ơn!"

"Chỉ là thứ ta mạo muội hỏi một câu, Diệp Tâm Hoan hân. . ."

"Ngày hôm qua Trung Châu cảng phát sinh nổ tung, không biết Thu tổng có hay không xem cái tin tức này. . ."

Nghe được Lâm Văn Thao mà nói hậu, Thu Nhựt Hi sắc mặt khê thay đổi.

Cái tin tức này nhưng là hôm nay toàn bộ Giang Trung thị to lớn nhất tin tức, năng tự nhiên nhìn thấy, thế nhưng là không nghĩ tới có thể sẽ cùng Diệp Tâm Hoan có quan hệ.

"Thu tổng, mời ngài dẫn chúng ta qua đi thôi!"

Giờ khắc này Diệp Tâm Hoan còn không biết, Giang Trung thị cảnh sát hình sự đại đội đại đội trưởng Lâm Văn Thao đã phụng mệnh tới bắt hân, hơn nữa còn là ngày hôm qua Trung Châu cảng nổ tung một án!

Hiện tại Diệp Tâm Hoan chính đang giám sát bộ trong phòng làm việc đùa với Đường Vũ Nhu đây!

"Ồ một nhà trong vườn trẻ, lão sư lấy ra hai cái đường người, một nam một nữ, hỏi lớp người bạn nhỏ nói, thích ăn nữ đường người xin giơ tay, kết quả không có một người nâng, nhóm lão sư đang hỏi thích ăn nam đường người xin giơ tay, phía dưới người bạn nhỏ toàn bộ đều giơ tay lên, người biết tại sao sao?"

Đường Vũ Nhu đầy mặt thật lòng suy nghĩ lên, nhưng là suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra cái nguyên cớ: "Không nghĩ tới, đều là đường người, ăn người nào không giống nhau sao?"

"Đương nhiên không giống nhau!"

"Nơi đó không giống nhau a?" Đường Vũ Nhu tò mò hỏi.

"Bởi vì nam đường người so nữ đường nhiều người như vậy ném đi ném!"

"Nhiều ném đi ném?" Đường Vũ Nhu nghi ngờ trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên: "Nơi đó nhiều a?"

Diệp Tâm Hoan khoe miệng chậm rãi phác họa ra một đạo nụ cười bi ối, sau đó nằm nhoài Đường Vũ Nhu bên tai nói ra: "Bởi vì nam đường người có Nhị đệ. . ."

Nghe được Diệp Tâm Hoan mà nói hậu, Đường Vũ Nhu đầu tiên là sững sờ, lập tức phảng phất nghĩ đến cái gì, khuôn mặt xinh đẹp bên trên lập tức kéo lên nổi lên hai đám đỏ ửng: "Lưu manh, sắc lang. . ."

Nói xong Đường Vũ Nhu cúi đầu, một bộ ta thấy mà yêu đáng đáp.

Nhìn Đường Vũ Nhu đầy mặt thẹn thùng nhưng lại, Diệp Tâm Hoan không nhịn được nở nụ cười: "Ta ở kể cho người một cái cổ sự a!"

Nói xong Diệp Tâm Hoan không cho Đường Vũ Nhu cơ hội mở miệng liền nói ra: "Hiện tại người có tiền không phải đều yêu thích đánh gôn sao?"

Đường Vũ Nhu không nói gì, mà là cẩn thận từng li từng tí một nhìn Diệp Tâm Hoan, chỉ lo Diệp Tâm Hoan ở cùng vừa nãy như nhau.

"Kết quả một cái thái thái ở đánh xong gôn sau khi, che bắp đùi bên trong chéch, đến gôn phó quán đến rồi, quay về bên trong công nhân liền nói: Ai, người sao vậy như thế làm, các người cái này rừng cây như thế nhiều, các người cũng hơi hơi chú ý một thoáng mà, người xem, ta bắp đùi kia bên trong chéch bị ong mật cho đốt một thoáng!"

"Ong mật các người bình thường liền muốn trừ một thoáng mà, người xem hiện tại đều triết đến chân của ta. . ."

"Bên trong công nhân liền vội bận bịu cho cái này thái thái xin lỗi, đồng thời bảo đảm sẽ cho cái này quá quá y được phí, mau nói cho ta biết, chúng ta lập tức bắt hẩn cho xử lý xong, ngài là ở thứ mấy cái động đến thứ mấy cái động bị triết đến?"

"Cái này thái thái suy nghĩ một chút, sau đó nói rằng thật giống ở cái thứ bảy động cùng thứ tám cái động trong lúc đó!" Diệp Tầm Hoan nghiêm trang nói: "Kết quả cái này công nhân liền nói rằng, cái kia thái thái ngài chân cũng trương quá mở ra chứ?"

"Ý gì a?" Đường Vũ Nhu phi thường không hiểu hỏi.

Diệp Tầm Hoan không hề trả lời, sau đó chậm rãi chuyển hướng chân, chỉ chỉ phía dưới.

Đường Vũ Nhu lại không phải người ngu, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan động tác sau khi, nhất thời hiểu rõ ra, vậy còn chưa lùi tán xuống đồ ửng, liền lần nữa kéo lên mà đến: "Luu manh, sắc lang, ta cũng không tiếp tục nghe người cho ta kể chuyện xưa. . ."

Mà ngay tại lúc này, Thu Nhực Hi mang theo Lâm Văn Thao từ bên ngoài trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Đi vào Đường Vũ Nhu văn phòng sau khi, Thu Nhực Hi đang nhìn đến Đường Vũ Nhu đầy mặt đồ ửng, không dừng lắc đầu, nói xong Diệp Tầm Hoan luu manh sắc lang sau khi, sắc mặt lúc này lạnh lẽo.

Tên khốn kiếp này, dĩ nhiên vẫn còn ở nơi này trên chộc Đường Vũ Nhu.

"Thu tổng, ngài sao vậy đến rồi?" Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Đường Vũ Nhu hậu, hơi hơi hơi kinh ngạc nói rằng!

Ở lúc nói chuyện, Diệp Tầm Hoan không nhịn được đưa mắt rơi vào Thu Nhực Hi một bên Lâm Văn Thao trên người.

Không chờ Thu Nhực Hi mở miệng, Lâm Văn Thao liền lập tức nói: "Ngài chính là Diệp Tầm Hoan, Diệp tiên sinh?"

"Ngài là?"

"Ta là Giang Trung thị cảnh sát hình sự đại đội trưởng Lâm Văn Thao!" Lâm Văn Thao trực tiếp tự giới thiệu mình: "Ngài kẻ khả nghi một việc có ý định vụ án giết người, mời ngài đi theo chúng ta một chuyến!"

Nói xong Lâm Văn Thao trực tiếp đem bắt lấy làm cho lấy ra.

Vốn là đầy mặt ửng thẹn Đường Vũ Nhu khi nghe đến Lâm Văn Thao nói Diệp Tầm Hoan kẻ khả nghi một việc có ý định vụ án giết người sau khi, sắc mặt lúc này trở nên thương biến thành màu trắng!

"Không. . . Không thể, Tầm Hoan sao có thể như vậy sẽ kẻ khả nghi giết người đây. . ."

Lâm Văn Thao liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu, vẫn tính khách khí nói: "Đến cùng có hay không, chúng ta điều tra sau khi, liền sẽ biết!"

Nói xong Lâm Văn Thao đưa mắt rơi vào Diệp Tầm Hoan trên người: "Diệp tiên sinh, mời ngài đi theo chúng ta một chuyến đi!"

Sau một khắc, Lâm Văn Thao trực tiếp từ trên người lấy ra còng tay, làm dáng liền muốn cùm chặt Diệp Tầm Hoan.

Chỉ là không chờ Lâm Văn Thao đến Diệp Tầm Hoan mặt trước, Đường Vũ Nhu liền trực tiếp đứng dậy bảo hộ ở Diệp Tầm Hoan mặt trước: "Các người không thể bắt hẩn, các người khẳng định lầm. . ."

Nhìn thấy Đường Vũ Nhu đem chính mình hộ ở sau người động tác, Diệp Tầm Hoan trong lòng có chút ấm áp, lập tức quay về Đường Vũ Nhu nói ra: "Không có chuyện gì, yên tâm đi, bọn họ chỉ là điều tra một chút mà thôi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan hướng phía trước đi ra một bước: "Ta và các người đi, thế nhưng vật này thì miễn đi?"

Thời khắc này, Diệp Tầm Hoan trong lòng hết sức rõ ràng, Lâm Văn Thao nấy người tại sao tới bắt chính mình.

Chỉ là để Diệp Tầm Hoan không rõ chính là, lẽ nào tối ngày hôm qua bị người cho nhìn thấy?

Chương 127: Nhất định phải báo thù cho con trai

Cục công an văn phòng cao cao mang theo một cái không lồ cảnh huy, cảnh từng nâng lên tám khiên, trên khiên Trường Thành cùng quốc huy lờ lờ toả sáng, làm cho người ta một loại an toàn cùng trang nghiêm cảm giác, để vô số bọn đạo chích đồ vì đó run rẩy.

Thân là người hiềm nghi phạm tội Diệp Tầm Hoan trực tiếp bị mang tới lầu hai trong phòng thẩm vấn.

Phòng thẩm vấn trang trí rất đơn giản, một tấm đại trước bàn làm việc diện, đơn độc bày ra một tấm đặc thù cái ghế, cái ghế chỗ tựa lưng cùng tay vịn đều là thiết chế, tay vịn trung gian còn có một cái có thể bất cứ lúc nào buông ra then!

Diệp Tầm Hoan ở trực tiếp bị mang tới cái ghế kia bên cạnh ngồi xuống.

Chờ Diệp Tầm Hoan ngồi xuống xong, Lâm Văn Thao cũng theo ngồi ở Diệp Tầm Hoan đối diện trước bàn, dựa theo pháp luật thể thức quay về Diệp Tầm Hoan dò hỏi: "Họ tên, địa chỉ, số giấy căn cước. . ."

"Diệp Tầm Hoan, trụ Thịnh Hương Thủy Tạ biệt thự, thẻ căn cước. . . Sát, cảnh sát, đồ chơi kia như vậy trường, ta sao vậy có thể nhớ được!"

Lâm Văn Thao không có cùng Diệp Tầm Hoan tính toán, mà là quay về Diệp Tầm Hoan hỏi lần nữa: "Diệp tiên sinh, xin hỏi ngài ngày hôm qua mười một giờ đêm ước lượng thời điểm ở cái gì địa phương?"

"Quán bar!"

"Cùng ai cùng nhau?"

"Chính ta!" Diệp Tầm Hoan đồng thời không có đem Tiểu Cửu nói ra.

"Cái kia Diệp tiên sinh hơn mười giờ đêm qua thời điểm lại ở nơi nào?"

"Trên đường!"

"Diệp tiên sinh tối ngày hôm qua có từng đi qua Trung Châu cảng?"

"Ta không có chuyện gì đi bến tàu làm gì a." Diệp Tầm Hoan thản nhiên nói.

"Thật sao?" Lâm Văn Thao nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan, ánh mắt sắc bén như đao, muốn thông qua quan sát Diệp Tầm Hoan mặt bộ nhỏ bé vẻ mặt, đến suy đoán kẻ tình nghi có hay không nói rồi lời nói thật, hoặc là có hay không những khác để sót vụ án, đây là mỗi cái cảnh sát hình sự bắt buộc một môn công khóa.

Quan sát thật kỹ Diệp Tầm Hoan sau khi, Lâm Văn Thao đồng thời không có phát hiện bất kỳ đầu mối, Diệp Tầm Hoan biểu hiện thực sự là quá mức bình tĩnh, căn bản là không có cách từ trên mặt của hắn nhìn ra lời của hắn nói là thật hay là giả!

"Đương nhiên!" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói: "Nửa đêm, ai không có chuyện gì đi bến tàu làm gì, ở quán bar thật tốt, có tửu có mỹ nữ!"

"Diệp tiên sinh xác định không có đi bến tàu sao?"

"Không có!"

"Diệp tiên sinh có thể nhận thức Kỳ Vân Lâm?" Lâm Văn Thao không nhẹ không nặng hỏi.

Đang nói ra câu nói này thời điểm, Lâm Văn Thao nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan, phảng phất chỉ lo chính mình trát một thoáng con mắt sẽ bỏ qua Diệp Tầm Hoan trên mặt một cái nào đó biểu hiện bình thường.

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Kỳ Vân Lâm ba chữ sau khi, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Quả nhiên là Kỳ Vân Lâm!

Chỉ là những cảnh sát này là sao vậy biết mình, điều này làm cho Diệp Tầm Hoan sâu sắc không rõ.

Tuy rằng trong nội tâm tràn ngập nghi hoặc, thế nhưng Diệp Tầm Hoan trên mặt nhưng là tám gió bất động, một mặt bình tĩnh mà lại tự nhiên, đồng thời trên mặt còn mang theo một đạo cười yếu ớt: "Cái gì Kỳ Vân Lâm a?"

"Nếu Diệp tiên sinh không nhớ ra được, như vậy ta liền giúp Diệp tiên sinh về nghĩ một hồi." Lâm Văn Thao không nhẹ không nặng mấy đạo: "Tối ngày hôm qua Trung Châu cảng bến tàu phát sinh nổ tung. . ."

"Cái này ta xem tin tức, sao vậy cảnh sát, người sẽ không là nhận vì chuyện này là ta làm chứ?"

"Diệp tiên sinh có thể không biết, ở đây cho nổ nổ bên trong, có một người còn sống." Lâm Văn Thao thần nhiên nói.

Diệp Tầm Hoan trong lòng hơi run run, có người còn sống?

Lẽ nào là Kỳ Vân Lâm?

Diệp Tầm Hoan nhưng là để Tiểu Cửu mạng tất cả mọi người đều giải quyết rồi mất, chỉ có không có giết Kỳ Vân Lâm, mà là đem cho còn đang hải lý, yêm bắt tử là hán mạng lớn, lẽ nào tên khốn này thật sự như vậy mạng lớn, không có bị chết đuối?

"Chẳng lẽ cái kia sống sót nói đúng châu cảng nổ tung là ta cần?"

"Diệp tiên sinh, hi vọng người có thể suy nghĩ thật kỹ, như thực chất nói cho ta. . ."

"Ta không cái gì rất nhớ." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Người cũng không cần nổ ta thoại, nếu như các người thật sự có chứng cứ chuyện này là ta làm, như vậy người cũng liền sẽ không ngồi ở chỗ này cùng ta nói như thế nhiều phí lời!"

Diệp Tầm Hoan nói không có sai, Lâm Văn Thao trong tay xác thực không có bất kỳ chứng cứ, duy nhất người sống Kỳ Vân Lâm hiện tại còn ở vào giai đoạn nguy hiểm bên trong, sinh tử không biết.

Không thể không nói, Kỳ Vân Lâm mệnh rất lớn, bị Tiểu Cửu cắt đứt hai chân, ném vào hải lý, đều đang không có chết đuối, hoặc là nói Kỳ Vân Lâm mệnh không nên tuyệt, trùng hợp bị một chiếc lái tới Giang Trung thị Trung Châu cảng thuyền hàng trên công nhân phát hiện ra, đồng thời cứu lại.

Bất quá ở đêm Kỳ Vân Lâm cấp cứu hạ thời điểm, Kỳ Vân Lâm đã thờ ra thì nhiều, hít vào thì ít, trải qua sáu tiếng cứu giúp sau khi, Kỳ Vân Lâm ở xem như là từ trên bàn mổ hạ xuống, đến nỗi có thể hay không sống, cũng không ai biết.

Thế nhưng Kỳ Vân Lâm ở tiến vào phòng giải phẫu thời điểm, dường như nói mê giống như lầm bầm hô một câu: "Diệp Tầm Hoan!"

Cảnh này khiến Lâm Văn Thao đem ba chữ này cho vững vàng ghi vào trong lòng, lúc này bắt đầu triển khai một loạt tuần tra Giang Trung thị gọi là Diệp Tầm Hoan nam nhân.

Trong đó có hai cái ở nửa tháng trước liền đi công tác, hiển nhiên không thể là bọn họ, mà mặt khác hai cái tối ngày hôm qua đều có không có mặt chứng cứ.

Trong đó bốn cái Diệp Tầm Hoan bị bài trừ sau khi, chỉ còn dư lại bây giờ một cái Diệp Tầm Hoan.

Đến nỗi có phải là Diệp Tầm Hoan làm, trong lòng hắn cũng rất không chắc chắn, bất quá trực giác nói cho hắn, coi như không phải Diệp Tầm Hoan làm, cũng tuyệt đối cùng Diệp Tầm Hoan không thể tách rời quan hệ.

Thế nhưng phá án không thể chỉ dựa vào trực giác, điểm ấy Lâm Văn Thao so bất luận người nào đều rõ ràng, hết thảy đều cần nhờ chứng cứ đến nói chuyện.

Nhìn thấy Lâm Văn Thao trầm mặc, Diệp Tầm Hoan trong lòng liền rõ ràng cùng mình suy đoán gần như, coi như là Kỳ Vân Lâm còn sống sót, hiện tại e sợ cũng chẳng tốt hơn là bao.

Đừng nói Lâm Văn Thao không có chứng cứ, coi như là có chứng cứ, hán Diệp Tầm Hoan cũng không sợ, muốn chơi chết hắn, Kỳ Vân Lâm còn chưa xứng, Kỳ gia càng không xứng.

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan trở nên càng thêm không có sợ hãi đi.

Cùng lúc đó Giang Trung thị đệ nhất bệnh viện nhân dân một gian icu trùng chứng phòng bệnh, phòng bệnh ngoài hành lang, mấy chục đại hán qua lại tuần toa, tuy người đến người đi, nhưng lặng lẽ không có một tia âm thanh, chỉ có bên trong phòng bệnh chữa bệnh máy móc có nhịp điệu phát sinh lách tách tiếng kêu to.

Hai tên y sĩ trưởng canh giữ ở cửa phòng bệnh, bất cứ lúc nào phối hợp khả năng phát sinh bất trắc!

Mà ở phòng bệnh bên trong nhưng là ngồi một người phụ nữ.

Nữ nhân ngồi ở phòng bệnh bên trong, nước mắt dường như cắt đứt quan hệ hạt châu một dạng không ngừng mà từ viền mắt bên trong trượt xuống.

Nàng là Kỳ Vân Lâm mẫu thân Tống Giai.

Tống Giai ở biết con trai của chính mình có chuyện sau khi, liền lập tức chạy như bay đến, khi thấy Kỳ Vân Lâm đáng đáp như thế hậu, Tống Giai trực tiếp ngất đi, đặc biệt là ở biết Kỳ Vân Lâm khả năng vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại sau khi, càng là nhiều lần ngất xỉu mà đi.

Bỗng nhiên, ngoài hành lang truyền đến một đạo tiếng bước chân ầm ập.

Lập tức, một đạo thân ảnh khô khan xuất hiện ở trong hành lang.

Nam nhân bước đi thời điểm đầu đầu ưỡn ngực, bước tiến trầm ổn mạnh mẽ, mỗi một bước khoảng cách hầu như giống nhau như đước, phẳng phát dù có thước đo giống như vậy, thế nhưng khuôn mặt của nam nhân bên trên nhưng tràn ngập vẻ âm trầm, dường như bão táp đến trước trung triệu bình thường.

Nam nhân tại đi tới cửa phòng bệnh sau khi, trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Tổng Giai khi nghe đến đẩy cửa thanh hậu, lập tức quay đầu hướng về cửa ra nhìn lại, khi thấy nam nhân hậu, nước mắt dường như vỡ òa nước sông giống như vậy, điên cuồng tuôn ra không nói, đồng thời tan nát cõi lòng hô: "Trác Viễn, người nhất định phải báo thù cho con trai, nhất định phải báo thù. ."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Nộp bảo lãnh không có kết quả

Tổng Giai nước mắt như mưa, sắc mặt trắng bệch mà lại cực kỳ bi thương nhìn Kỳ Trác Viễn cuồng loạn gầm rú.

Nàng liền Kỳ Vân Lâm như thể một đứa con trai, mỗi ngày đều là phụng ở trong tay sợ ngã sắp xuống, ngậm trong miệng sợ hóa roi, đem tất cả tâm huyết đều trút xuống ở Kỳ Vân Lâm trên người, thế nhưng bây giờ Kỳ Vân Lâm nhưng sinh tử chưa biết.

Cảnh này khiến Tổng Giai trong nội tâm tràn ngập một luồng căn bản là không có cách ngôn ngữ sự thù hận cùng sát ý.

Bất kể là ai, nàng đều phải tìm được này mặc hậu hắc thủ, đem cho giết, không phải vậy khó tiêu nàng mối hận trong lòng.

Bây giờ đang nhìn đến chính mình nam nhân Kỳ Trác Viễn cuối cùng chạy tới sau khi, Tổng Giai như là tìm tới một cái trút xuống khẩu giống như vậy, lập tức điên cuồng gầm rú lên, dường như một người điên bình thường.

Bất quá, Tổng Giai có như thể phản ứng cũng là chuyện đương nhiên, tất cả con trai của chính mình bộ dáng này, đổi thành bất luận cái nào mẫu thân đều sẽ không chịu được, đều sẽ nghĩ muốn báo thù, mà nàng Tổng Giai vẫn nhẫn nại đến Kỳ Trác Viễn lại đây đã xem như là không dễ dàng.

Kỳ Trác Viễn ở đi tới bệnh viện sau khi, đồng thời không có trực tiếp đến phòng bệnh, mà là đi một chuyến phòng làm việc của viện trưởng, từ nào biết nhi tử Kỳ Vân Lâm tình huống bây giờ, biết rõ bản thân mình nhi tử hiện tại sinh tử chưa biết.

Bây giờ nhìn từ cái kia nước mắt như mưa một bộ thương tâm mà lại tràn ngập sự thù hận đáng ghét, đang nhìn đến Kỳ Vân Lâm nằm ở trên giường bệnh, vô số cái ống dây điện xuyên ở trên người hậu, Kỳ Trác Viễn song quyền lập tức nắm ở cùng nhau, hấn nắm thật phần dùng sức, do đó phát sinh một trận bùm bùm tiếng vang!

Lập tức một luồng không cách nào che giấu sát ý ngút trời lấy thân thể của hấn làm trung tâm, hướng về toàn bộ trong phòng bệnh trong góc lan tràn mà đi.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong phòng bệnh bầu không khí đột nhiên vì đó giảm xuống, bầu không khí cũng vào đúng lúc này trở nên ngột ngạt tới cực điểm.

Sau một khắc, Kỳ Trác Viễn đầu lên bước chân hướng đi bên cạnh giường bệnh, run rẩy đưa tay ra, nhẹ nhàng gạch xoa xoa một thoáng Kỳ Vân Lâm gò má: "Vân Lâm, người... Người không muốn dọa ba ba..."

Kỳ Trác Viễn tuy rằng đang cất lực khống chế chính mình âm thanh, thế nhưng như trước có cổ họng có thể che giấu run rẩy.

Hắn Kỳ Trác Viễn nằm mơ cũng không nghĩ tới con trai của chính mình dĩ nhiên ở nhỏ nhỏ này Giang Trung thị sẽ xảy ra chuyện như vậy, sẽ bị người cho đánh thành dáng dấp như thế.

Lập tức, Kỳ Trác Viễn chậm rãi từ Kỳ Vân Lâm trên người thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Tổng Giai: "Ai làm?"

"Không biết, không biết..." Tổng Giai liếc mắt lác đầu.

Nếu như nàng biết là ai làm, như vậy là tốt rồi, nhưng là nàng không biết, không biết đến cùng là ai đem con trai của nàng cho biến thành hiện ở bộ dáng này.

"Không có bất kỳ tin tức sao?" Kỳ Trác Viễn khẽ cau mày.

"Ta nhớ ra, bọn họ thật giống nói rồi một người tên là Diệp Tầm Hoan người..." Tổng Giai lập tức điên cuồng quát: "Đúng, chính là Diệp Tầm Hoan, nhất định là hắn, nhất định là hắn..."

"Diệp Tầm Hoan!" Kỳ Trác Viễn nghiêng răng nghiêng lợi nói một lần: "Chẳng cần biết người là ai, ta đều muốn mạng của người!"

Nói xong Kỳ Trác Viễn liếc mắt nhìn Tổng Giai: "Người chăm sóc tốt Vân Lâm, ta đi ra ngoài một chuyến!"

Dứt tiếng, Kỳ Trác Viễn không cho Tổng Giai cơ hội nói chuyện, liền trực tiếp hướng về bệnh ngoài phòng đi ra ngoài, hắn muốn đi tìm Triệu Vũ Sinh!

Đi hỏi thăm một chút tình huống, nhìn có phải là Diệp Tầm Hoan làm, nếu như là Diệp Tầm Hoan, như vậy hắn tuyệt đối sẽ không lòng dạ mềm yếu.

Hơn nữa Tổng Giai đồng thời đến rồi, hắn cũng không tin Triệu Vũ Sinh không biết Kỳ Vân Lâm là con trai của chính mình, sẽ không có đem chuyện nào để ở trong lòng.

Ở Hoa Hạ bên trong thế chế, chính là bộ dáng này, có tiền có quyền thế, như vậy chuyện của người nhất định sẽ đặt ở vị trí đầu.

Hướng chi Kỳ Vân Lâm vẫn là một cái cái ngay ngắn Miêu Hồng hồng ba đời.

Giờ khắc này Triệu Vũ Sinh cũng là phi thường đau đầu, quan với Kỳ Vân Lâm sự tình, hắn đã biết rồi, hơn nữa cũng biết Kỳ Vân Lâm thân phận, hắn lão từ Kỳ Trác Viễn là bộ cấp đại lão, gia gia đã từng càng là đã tham gia kháng mết viên triều, có thể nói là lai lịch to lớn.

Coi như là thả ở trong kinh thành, Kỳ Vân Lâm cũng coi như là một cái tiêu chuẩn đại thiếu.

Bây giờ ở trên sông thị này mảnh đất nhỏ, nhưng phát sinh chuyện như vậy, nếu như xử lý không tốt, như vậy chính mình nhất định sẽ gặp xui xẻo!

Quan trọng nhất đó là, căn cứ Triệu Vũ Sinh biết, chuyện này mơ hồ liên lụy Diệp Tầm Hoan!

Đối với cái này Diệp Tầm Hoan, Triệu Vũ Sinh nhưng là ký ức chưa phai, nhớ rõ lần trước bởi vì Mộc gia việc, liền quân đội người đều phát động rồi, hơn nữa mặt trên càng là có không ít đại lão gọi điện thoại tới cho hắn, mỗi một cú điện thoại đều là ỏn ếp hắn.

Nhưng bây giờ chuyện này rồi lại mang Diệp Tầm Hoan cho kéo vào, hắn có thể không đau đầu.

Dưới cái nhìn của hắn, này hoàn toàn là thần tiên đánh nhau, hắn một phạm nhân theo gặp xui xẻo.

... ..

Trong phòng thẩm vấn, Lâm Văn Thao căn bản không có từ Diệp Tầm Hoan trong tay hỏi ra bất kỳ vật hữu dụng gì, hơn nữa cũng từ Diệp Tầm Hoan trên mặt xem không ra bất kỳ đầu mối, hắn thực sự là quá bình tĩnh, bình tĩnh để Lâm Văn Thao đều cảm giác thấy hơi đáng sợ.

Ngay trong Lâm Văn Thao nắm Diệp Tầm Hoan không có một chút nào làm công thời điểm, Thu Nhược Hi đã tới rồi, không chỉ là Thu Nhược Hi liền ngay cả Đường Vũ Nhu cũng theo lại đây.

Khi Diệp Tầm Hoan bị mang đi sau khi, Đường Vũ Nhu một trái tim tràn ngập thấp thỏm cùng lo lắng, căn bản Vô Tâm công tác.

Mà Thu Nhược Hi đây?

Trong lòng cũng là lo lắng, tuy rằng nàng cùng Diệp Tầm Hoan không hợp nhau, nhưng sao vậy nói cũng đúng chồng nàng, bây giờ nói Diệp Tầm Hoan kẻ khả nghi có ý định mưu sát, trong lòng nàng có thể rất sáng khoái sao?

Thu Nhược Hi thân là Giang Trung thị minh tinh xí nghiệp gia, nàng đến tự nhiên có cục Vương Thắng Lợi tự mình tiếp đón.

Wang Thắng Lợi hình thể có chút hơi mập, còn có chút bụng bia, vẫn là người đã trung niên duyên có đi.

Wang Thắng Lợi đang nhìn đến Thu Nhược Hi sau khi, lập tức cười ha hả nói: "Cái gì gió dĩ nhiên đem chúng ta Giang Trung thị ông chủ lớn Thu tiểu thư cho thổi qua đến rồi?"

"Có chuyện muốn quấy rầy một thoáng Vương cục trưởng!"

"Thu tiểu thư chuyện gì, mời nói."

"Công ty ta Diệp Tầm Hoan..."

Thu Nhực Hi vừa mở miệng, Vương Thắng Lợi liền lập tức ngắt lời nói: "Thu tiểu thư, nếu như ngươi là vì hắn mà đến, như vậy ngươi liền không cần nói, chuyện này, ta Vương mỗ nhân thương mà không giúp được gì..."

Nói xong Vương Thắng Lợi khước miệng chậm rãi phác hoạ ra một đạo cay đắng.

Ngay trong vờn tình thính gọi điện thoại cho hắn, tuyệt đối không thể thả rơi Diệp Tâm Hoan, bất luận người nào tới van cầu tình cũng không được, hơn nữa mặt trên còn giống như muốn phái người hạ xuống.

Thu Nhực Hi khi nghe đến Vương Thắng Lợi mà nói ngẩu, đôi mi thanh tú hơi hơi một tức: "Sao vậy, lẽ nào Vương cục trưởng các ngươi hiện ở trong tay đã nắm giữ chứng cứ hay sao?"

"Không có!" Vương Thắng Lợi như thực chất nói rằng.

"Đã như vậy, như vậy căn cứ pháp luật..."

"Thu tiểu thư, ngươi nói những này ta đều biết, thế nhưng ta thật sự không thể thả, coi như là giam giữ, ta cũng phải giam giữ hắn bốn mươi tám tiếng."

"Tại sao?"

Wương Thắng Lợi vờn ngón tay ngón tay đỉnh, hắn tin tưởng lấy Thu Nhực Hi thông minh, nhất định có thể nghĩ đến điều gì ma!

Quả nhiên không ra Vương Thắng Lợi sở liệu, đang nhìn đến Vương Thắng Lợi thủ thế sau khi, Thu Nhực Hi lập tức hiểu rõ ra: "Vậy không biết Vương cục trưởng có được hay không tiết lộ, lần này chết người đến cùng là ai?"

"Người đúng là còn chưa chết." Vương Thắng Lợi nhẹ giọng nói: "Nhưng có thể hay không sống, ta cũng không biết, hắn gọi Kỷ Vân Lâm, lấy Thu tiểu thư giao thiệp mới có thể hỏi thăm được!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Là muốn ở Hoa Hạ xoá tên à

Mặc dù không cách nào đem Diệp Tâm Hoan cho nộp bảo lãnh đi ra, thế nhưng Vương Thắng Lợi nhưng đáp ứng rồi để Thu Nhực Hi đi gặp Diệp Tâm Hoan.

Có thể làm được vị trí này, hắn Vương Thắng Lợi cũng không phải người ngu, biết cái gì người có thể đắc tội, cái gì người không thể đắc tội, thời điểm nào hắn là đánh Thái Cực.

Thu Nhực Hi là Giang Trung thị minh tinh xí nghiệp gia, nắm giữ hùng hậu giao thiệp cùng tài sản, điểm ấy không thể nghi ngờ.

Hắn mặc dù là cục trưởng, thế nhưng thật muốn cùng Thu Nhực Hi cứng đối cứng đây, cũng thật là chưa biết, đồng thời từ Thu Nhực Hi cái kia phần thần sắc sốt sắng nhìn lên, Vương Thắng Lợi lớn mật suy đoán, e sợ Diệp Tâm Hoan không chỉ là Hoàng Đồ Tập Đoàn công nhân mà thôi.

Vì lẽ đó lúc này mới đem tất cả mọi chuyện đều đẩy ngã mặt trên đi.

Không phải ta không nể mặt ngươi, không cho ngươi nộp bảo lãnh, là mặt trên không cho ta thả, ta cũng thật khó khăn, nếu như ngươi có thể làm cho tình hình lên tiếng, như vậy ta không nói hai lời liền thả ngươi.

Có thể nói, Vương Thắng Lợi đem Hoa Hạ trên chốn quan trường Thái Cực cho thuê xe vui vẻ sung sướng.

Thu Nhực Hi ở Vương Thắng Lợi dẫn dắt đi, đi thẳng tới trong phòng thẩm vấn.

Nhìn thấy Vương Thắng Lợi đi vào, Lâm Văn Thao lập tức đứng dậy: "Vương cục..."

Wương Thắng Lợi gật gật đầu: "Văn thao, ngươi trước tiên cùng đi ra ngoài một chút, Thu tiểu thư có lời muốn cùng Diệp tiên sinh tâm sự!"

"Nhưng là..."

"Chúng ta đi ra ngoài nói."

Nói xong Vương Thắng Lợi nhìn về phía Thu Nhược Hi: "Thu tiểu thư, người cùng hần nói một chút đi!"

Sau một khắc, Vương Thắng Lợi liền trực tiếp hướng về bên ngoài đi vào.

Lâm Văn Thao thấy thế, tuy rằng không cam tâm, thế nhưng như trước theo đi ra ngoài.

Chờ Lâm Văn Thao cùng Vương Thắng Lợi đều rời đi sau khi, Diệp Tầm Hoan lập tức cười hi hi: "Lão bà, người sao vậy đến rồi?"

Nhìn Diệp Tầm Hoan bộ kia cợt nhả đáng ghét, Thu Nhược Hi trong lòng cái kia khí a, tên khốn kiếp này, đều thời điểm nào lại vẫn có thể cười được!

Thu Nhược Hi không vui nói: "Nhìn người chết hay chưa!"

"Lão bà, người yên tâm, ta sẽ không để người thù sống qua." Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói.

"Bần, tiếp tục cho ta bần, đều thời điểm nào rồi!" Thu Nhược Hi lạnh rên một tiếng: "Người hãy thành thật nói cho ta, tối ngày hôm qua Trung Châu cảng nổ tung đến cùng cùng người có quan hệ hay không?"

"Người xem ta như là có thể làm loại chuyện này người sao?"

"Không giống!" Thu Nhược Hi không chút do dự nói ra: "Liên loại người như người, điển hình chính là một chỗ bỉ lưu manh, rất sợ chết chủ..."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng!

"Đặt ở thời kỳ kháng chiến, người tuyệt đối là điển hình Hán gian!"

Diệp Tầm Hoan sắc mặt chậm rãi biến đen kịt lại, hần không nghĩ tới chính mình ở Thu Nhược Hi trong lòng dĩ nhiên sẽ là như vậy một loại người.

"Thu Nhược Hi, không có người như thế tồn tại." Diệp Tầm Hoan có chút không vui nói ra: "Người là đến khí ta, vẫn là đến đem ta làm ra đi."

"Nếu như là đến khí ta, như vậy người có thể hướng về hậu chuyển, cắt bước đi rồi!"

"Người ý gì?"

"Cái kia mắt mê đi chỗ đó đi chơi, chớ ở trước mặt ta lúc ẩn lúc hiện ảnh hưởng ta tâm tình."

"Người..."

Thu Nhược Hi hít một hơi thật sâu, ở trong lòng nhắc nhở chính mình, không nên tức giận, không nên tức giận.

"Bọn họ không thả người, nói mặt trên có người muốn giữ người lại, Diệp Tầm Hoan người đến cùng cùng Trung Châu cảng nổ tung có quan hệ hay không, như thực chất nói cho ta, thiếu cho ta cười vui vẻ!"

"Nếu như có quan hệ, chẳng lẽ người vẫn có thể cứu ta..."

"Người... Người..." Thu Nhược Hi bị Diệp Tầm Hoan cho tức giận thân thể mềm mại không bị khống chế bắt đầu run rẩy.

"Bọn họ đều cùng người nói rồi cái gì?" Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng đánh gãy Thu Nhược Hi.

"Nói người kẻ khả nghi có ý giết người, hơn nữa Kỷ Vân Lâm hiện tại ngay trong trong bệnh viện nằm đây, không rõ sống chết!"

Nghe được Thu Nhược Hi mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan hai con mắt hơi híp lại, mệnh vẫn đúng là rất lớn, này đều đang không có chết.

"Diệp Tầm Hoan, người hãy thành thật nói cho ta, chuyện này cùng người có quan hệ hay không, vẫn là nói người biết chút ít cái gì?"

"Ta có thể biết cái gì đây!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Ta nhưng là một cái năm giảng bốn mỹ ba yêu quý xã hội tốt thanh niên, sao có thể như vậy sẽ cùng chuyện như vậy có quan hệ đây?"

"Được rồi, người trở về đi thôi!"

"Ta trở lại, sao vậy cùng ba mẹ nói a!" Thu Nhược Hi có chút tức giận nói: "Này nếu để cho mẹ biết rồi..."

"Không có chuyện gì, mẹ khẳng định tin tưởng ta biết không có chuyện gì, người như nói thật liền xong rồi!"

"Thật sự?" Thu Nhược Hi có chút không tin hỏi.

"Đương nhiên!"

"Nhưng là người..."

"Ta không đều nói rồi mà, ta không có chuyện gì." Diệp Tầm Hoan ánh mắt bắt đầu ở Thu Nhược Hi trên người không ngừng mà qua lại nhìn quét lên: "Sao vậy, người hiện tại như thế lo lắng ta có chuyện, sẽ không là thích ta chứ?"

"Ta cho người biết a, người tuyệt đối không nên thích ta, người chỉ là ta một cái bị thai mà thôi, ngay ngắn thai ta đã tìm tới rồi!"

Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, trong lòng mắt lập tức bắt đầu ngưng tụ lại phần nộ hỏa diễm: "Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, tốt nhất chuyện này cùng người có quan hệ, đem người đưa vào ngục giam, bốn tiểu thư ngày ngày cho người chụp mũ!"

Dứt tiếng, Thu Nhược Hi trực tiếp xoay người hướng về bên ngoài đi ra ngoài.

Mà Diệp Tầm Hoan nhưng là sừng sốt, cho ta chụp mũ?

Cái gì mũ?

Sẽ không là màu xanh lục chứ?

"Thảo, Thu Nhược Hi, người đứng lại cho lão tử, ta cảnh cáo người a, ở không ly hôn trước, người..."

Diệp Tầm Hoan lời còn chưa nói hết, Thu Nhược Hi đã đi ra phòng thẩm vấn.

Thu Nhược Hi đang đi ra phòng thẩm vấn sau khi, Lâm Văn Thao cùng Vương Thắng Lợi hai người từ mặt khác một gian phòng đi ra.

"Thu tiểu thư..."

"Vương cục trưởng, phiền phức người nhiều nhiều chăm sóc một chút Diệp Tầm Hoan, nếu như hắn nếu là chịu đến một điểm thương tổn..." Thu Nhược Hi không hề tiếp tục nói, thế nhưng trong lời nói ý tứ đã rất rõ ràng.

Wang Thắng Lợi lập tức lời thề son sắt nói ra: "Thu tiểu thư yên tâm, đang không có chứng cứ trước, Diệp Tầm Hoan bảo đảm sẽ không rơi một sợi tóc, cũng sẽ không phải chịu bất kỳ bức cung!"

Thu Nhược Hi thỏa mãn gật gật đầu.

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan tên khốn này rất là làm người tức giận, nhưng hắn dù sao cũng là nàng Thu Nhược Hi lão công, nàng không thể không chăm sóc Diệp Tầm Hoan, hơn nữa cái tên này nếu như thật xảy ra vấn đề rồi, cha mẹ chính mình...

Thu Nhược Hi vừa nghĩ liền đau đầu.

Theo sau Vương Thắng Lợi đem Thu Nhược Hi cho đưa ra cục cảnh sát.

Đưa ra cục cảnh sát sau khi, Vương Thắng Lợi thở phào nhẹ nhõm.

Cũng còn tốt không có nắm Diệp Tầm Hoan làm sao, cái tên này dĩ nhiên là Thu Nhược Hi lão công!

Vừa Thu Nhược Hi ở cùng Diệp Tầm Hoan lúc nói chuyện, bọn họ nhưng là ở mặt khác một gian nghe lén trong phòng đây, tất cả hình ảnh cùng hai người nói chuyện nội dung, hắn cùng Lâm Văn Thao đều nghe rõ ràng rành rành.

Chỉ là để Vương Thắng Lợi hiểu kỳ chính là cái này Diệp Tầm Hoan đến cùng cái gì lai lịch, lại có thể cưới Thu Thủy Hàn con gái.

Bất quá có thể khẳng định chính là, Diệp Tầm Hoan tuyệt đối có lai lịch lớn, không phải vậy tuyệt đối sẽ không trở thành Thu Thủy Hàn con rể.

Ở bên ngoài Đường Vũ Nhu, đang nhìn đến Thu Nhược Hi đi ra sau khi, đầy mặt căng thẳng tiến lên nghênh tiếp: "Thu tổng, Tầm Hoan hắn..."

Thu Nhược Hi nhìn đầy mặt căng thẳng mà lại tràn ngập lo lắng Đường Vũ Nhu, trong lòng rất khó chịu, Diệp Tầm Hoan nhưng là chồng nàng a, nhưng là xem Đường Vũ Nhu dáng dấp kia, thật giống nàng mới là Diệp Tầm Hoan lão bà giống.

"Người yêu thích hắn?"

"A?" Đường Vũ Nhu sững sờ lập tức nói ra: "Không... Không, Thu tổng, Tầm Hoan hắn ra sao?"

Nhìn Đường Vũ Nhu căng thẳng biểu hiện, Thu Nhược Hi liền được đáp án, Đường Vũ Nhu thật sự thích Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này liều mạng thật là có một bộ, lúc này mới mấy ngày a, liền để Đường Vũ Nhu thích hắn.

Thu Nhược Hi cũng không có cố ý ản giấu, liền đem chính mình bản thân biết nói cho Đường Vũ Nhu.

Nghe được Thu Nhược Hi mà nói hậu, Đường Vũ Nhu cả người dường như cà phôi sương, yên đi: "Không thể, không thể, Tầm Hoan nhất định không có

việc gì..."

Nói xong Đường Vũ Nhu trong đầu lóe qua một đạo linh quang, trực tiếp lấy điện thoại di động ra bấm Tiểu Cửu dãy số.

Trong khoảnh khắc điện thoại liền đường giây được nối!

"Chị dâu..."

"Tiểu Cửu ca, Tầm Hoan xảy ra vấn đề rồi, người nhanh cứu cứu hần..."

"Chị dâu, người từ từ nói, ra cái gì chuyện."

Theo sau Đường Vũ Nhu liền đem Thu Nhượng Hi tự nói với mình đối với Tiểu Cửu nói một lần.

Điện thoại một bên khác Tiểu Cửu động viên một thoáng Đường Vũ Nhu sau khi, liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Kết thúc trò chuyện điện thoại hậu, Tiểu Cửu trên mặt lóe qua một đạo âm trầm sát ý: "Kỳ gia, các người đây là muốn ở Hoa Hạ xoá tên sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Hảo tiện, ta thật thích

Nhìn kết thúc trò chuyện điện thoại Đường Vũ Nhu, Thu Nhượng Hi trên mặt tràn ngập nghi hoặc: "Người đang cho ai gọi điện thoại?"

Vừa Đường Vũ Nhu nhưng là ở ngay trước mặt nàng cho Tiểu Cửu gọi điện thoại, theo như lời nói nàng nghe rõ ràng rành.

"Tầm Hoan bằng hữu Tiểu Cửu ca!" Đường Vũ Nhu đồng thời không có suy nghĩ nhiều cái gì trực tiếp nói ra!

"Tiểu Cửu, Tiểu Cửu. . ." Thu Nhượng Hi lẩm bẩm nhắc tới hai lần: "Tốt tên quen thuộc."

Nói xong Thu Nhượng Hi phảng phất nghĩ đến điều gì ma giống, trên mặt lóe qua một đạo vẻ kinh ngạc: "Người nói Tiểu Cửu nhưng là cái kia tại Giang Trung thị danh tiếng thấp phần dôi dào Tiểu Cửu?"

Tuy rằng Thu Nhượng Hi đối với với thế giới dưới lòng đất sự tình không quan tâm, thế nhưng làm sao Tiểu Cửu danh tiếng thực sự là quá to lớn, Hoàng Đồ Tập Đoàn rất nhiều hợp tác thương tình cờ đều sẽ nhắc tới Tiểu Cửu.

Điều này cũng làm cho Thu Nhượng Hi biết rồi Tiểu Cửu sự tồn tại của người này.

Đường Vũ Nhu gật gật đầu: "Hừm, chính là hần, hần cùng Tầm Hoan đó là bạn tốt, hần nhất định sẽ nghĩ biện pháp cứu Tầm Hoan."

Nhìn Đường Vũ Nhu cái kia lời thề son sắt đáng đáp, Thu Nhượng Hi trong nội tâm bay lên một luồng không cách nào ngôn ngữ không thích.

Nàng mới là Diệp Tầm Hoan chính quy lão bà a, nhưng là nàng nhưng đối với với Diệp Tầm Hoan bên người có cái gì người, có cái gì bằng hữu không có chút nào biết.

Đúng là Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan lúc này mới nhận thức mấy ngày a, liền biết Diệp Tầm Hoan bên người có cái gì bằng hữu.

"Thu tổng, người sao vậy?" Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Thu Nhượng Hi sắc mặt có chút khó coi sau khi, không nhịn được hỏi.

"Không. . . Không có chuyện gì!" Thu Nhượng Hi lúc này mới ý thức được chính mình có chút thất thần, lập tức nói ra: "Nếu nếu như vậy, vậy ta hãy đi về trước rồi!"

"Người đây?"

Đường Vũ Nhu lắc đầu một cái: "Ta phải đi tìm Tầm Hoan!"

"Vậy cũng tốt, có chuyện gì người gọi điện thoại cho ta."

Dứt tiếng, Thu Nhựt Hi liền trực tiếp xoay người liền rời đi, khi ngồi trên xe sau khi, Thu Nhựt Hi thống khổ cửa sổ xe liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu, trong lòng càng là khó chịu lên.

Bằng cái gì chính hắn một chính quy lão bà phải cho Đường Vũ Nhu nhường đường a?

Bằng cái gì nàng so tự mình biết nhiều a?

Trong lúc nhất thời Thu Nhựt Hi trong lòng bắt đầu trở nên hết sức không thoải mái.

Nhưng theo sau, Thu Nhựt Hi ở lấy lại tinh thần sau khi, đôi mi thanh tú một tíc: "Ta đây là sao vậy, sao vậy sẽ cùng Đường Vũ Nhu tính toán những này, tên khốn kiếp này yêu ra sao liền làm sao, không tới quấy rầy ta, ta hẳn là cao hứng mới đúng vậy. . ."

Nói thì nói thế, nhưng là Thu Nhựt Hi nhưng một điểm đều không cao hứng nổi.

Liền ngay cả bản thân nàng cũng không biết tại sao không cao hứng nổi.

Sau một khắc, Thu Nhựt Hi hít một hơi thật sâu, sau đó lái xe rời khỏi nơi này, nhưng là đang không có lái xe bao xa sau khi, Thu Nhựt Hi liền lấy điện thoại di động ra bấm một số điện thoại.

Tuy rằng Đường Vũ Nhu tìm Tiểu Cửu đứng ra, nhưng Tiểu Cửu tối đa bắt quá là Giang Trung thị một cái đại lão, một cái đại lão ở bản địa coi như là lại có thêm năng lượng, chẳng lẽ hẳn vẫn có thể đem bàn tay đến trong tỉnh?

Hơn nữa nghe Vương Thắng Lợi ý tứ, Kỷ Vân Lâm không có như vậy đơn giản.

Thông qua chính mình trong vòng giao thiệp, khi hiểu được Kỷ Vân Lâm sau khi, Thu Nhựt Hi một tâm tình mỹ không chút tí vết khuôn mặt xinh đẹp lập tức trở nên khó coi lên.

Cái này Kỷ Vân Lâm dĩ nhiên đến từ Kinh Thành, hơn nữa còn là một cái cái ngay ngắn Miêu Hồng hồng ba đời.

Tên khốn kiếp này sẽ không là thật sự chọc cái này Kỷ Vân Lâm hơn nữa suýt chút nữa bắt hắn cho chơi chết chứ?

Nếu như nói trước Thu Nhựt Hi còn tin tưởng Diệp Tâm Hoan chuyện ma quỷ, như vậy hiện tại nàng bắt đầu có chút bắt đầu nghi ngờ, dù sao nàng biết rồi Diệp Tâm Hoan cùng Tiểu Cửu là bằng hữu.

Hơn nữa nghe Đường Vũ Nhu ý tứ còn giống như không phải bằng hữu bình thường.

Tiểu Cửu là cái gì người, vậy cũng là giết người cướp của chủ, ai biết là Diệp Tâm Hoan cùng Kỷ Vân Lâm kết thù vẫn là Tiểu Cửu, người khác không có Tiểu Cửu chứng cứ, không thể làm gì khác hơn là nắm Diệp Tâm Hoan khi hình nhân thể mạng rồi!

Nếu để cho Tiểu Cửu biết Thu Nhựt Hi nghĩ như vậy chính mình, không biết có thể hay không phun ra một cái lão máu, cùng Diệp Tâm Hoan cùng nhau, thật giống cho tới nay hẳn đều là chân chạy, cái gì nổi đều là ta đến bối có được hay không.

Đáng tiếc Tiểu Cửu không biết.

Giờ khắc này Tiểu Cửu chính đang cho Tần Như Mộng gọi điện thoại.

"Người tốt nhất cho lão nương một cái giải thích hợp lý, tại sao gọi điện thoại cho ta, không phải vậy lão nương ta lột da của người ra!" Tần Như Mộng có chứa thanh âm phẫn nộ lập tức thông qua ống nghe truyền tới Tiểu Cửu trong tai.

Nghe được Tần Như Mộng này thanh âm phẫn nộ hậu, Tiểu Cửu biết vị này cô nãi nãi khẳng định ở làm chuyện gì, chính mình quấy rối đến nàng.

"Dì nhỏ. . ."

"Gọi tỷ!"

Tiểu Cửu khòe miệng hơi hơi co giật một thoáng, này đặc biệt ma bối phận a!

"Tỷ. . ."

"Tìm ta chuyện gì, nói mau, lão nương chơi mệt mệt đây!"

Tiểu Cửu mặt đen lại: "Tỷ, Hoan ca xảy ra vấn đề rồi!"

"Cái gì?"

Điện thoại một bên khác ở một nhà 徻 người hội sở chơi mệt mệt Tần Như Mộng ở nghe được câu này hậu, tại chỗ mang bàn cho xóc: "Tâm can của ta Tiểu Hoan Hoan ra chuyện gì?"

Nghe được Tần Như Mộng này buồn nôn xung hô, Tiểu Cửu cả người trên không nhịn được nổi lên một lớp da gà, bất quá cũng may hắn năng lực chịu đựng cực cường: "Tỷ, Hoan ca cùng Kỳ gia người kết thù?"

"Cái kia Kỳ gia?"

"Liên chúng ta đại để đều!"

"Sao vậy sự việc?"

Thế là Tiểu Cửu mang biết đến sự tình toàn bộ đều nói một lần.

"Ý của ngươi là, Tiểu Hoan Hoan ngu Kỳ Vân Lâm vị hôn thê, cái kia tiểu Tần nhà con gái, sau đó Kỳ Vân Lâm muốn chơi chết nhà ta Tiểu Hoan Hoan?"

Ồ trong kinh thành có hai cái Tần gia, một cái là Tần Mộ Ca vị trí Tần gia, bị người cho xưng là tiểu Tần nhà, một cái chính là Tần Như Mộng phía sau Tần gia.

Cái này Tần gia nhưng là một cái siêu cấp Cự Vô Phách, Tần Mộ Ca gia tộc ở Tần Như Mộng trước mặt chả là cái cóc khô gì một cái.

"Đại thể chính là như thế một cái tình huống!"

"Thảo, đặc biệt ma, Kỳ gia chán sống rồi, nhà ta Tiểu Hoan Hoan trên nhà hắn con dâu, là cho bọn họ mặt, dĩ nhiên cho thể diện mà không cần, dám tính toán ta Tiểu Hoan Hoan, báo cáo ta toà tiêu, lão nương khiến người ta một pháo đánh chết bọn họ!"

"Tỷ, đánh chết không đánh chết ta có thể trở về nói mà, hiện tại Hoan ca nhưng là ở trong bót cảnh sát đợi đây?"

"Cái gì?" Tần Như Mộng lúc này tức giận không ngớt: "Khốn kiếp, "chó chết", lại dám đem ta Tiểu Hoan Hoan cho cho tới cái loại địa phương đó đi, cho lão nương chờ, lão nương lập tức đi tới quất chết bọn họ!"

"Ngài nếu như đến rồi, Hoan ca. . ."

"Sao vậy, ngươi cũng muốn ràng buộc lão nương hành động?" Tần Như Mộng hừ hừ nói.

"Không. . . Ta không dám!" Tiểu Cửu vội vàng run lên một cái.

"Vậy thì chuẩn bị cho lão nương tiếp giá!"

Nói xong Tần Như Mộng như là nghĩ đến cái gì giống, lần nữa nói ra: "Tiểu Cửu, cho ta cảnh cáo ta một thoáng, những tên khốn kiếp kia, ta trái tim nhỏ Hoan Hoan nếu như thiếu một cái tóc, lão nương ta hủy đi bọn họ cục cảnh sát!"

"Lão gia từ nhà ta bên kia. . ."

"Xảy ra chuyện gì, lão nương vác, nhìn ngươi cái kia túng dạng!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng không cho Tiểu Cửu cơ hội mở miệng, liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, Tần Như Mộng trên mặt lộ ra một đạo nụ cười xán lạn: "Tiểu Hoan Hoan, không nghĩ tới ngươi còn có người tặng người nữ ham muốn!"

"Hảo tiện, ta thật thích!"

Mà Tần Như Mộng bài hữu nhưng là đẩy mặt đại ra nhìn Tần Như Mộng, căn bản không làm rõ ràng được cái này đại ma đầu đến cùng là cái gì tình huống?

Bất quá các nàng biết Ma nữ giận dữ, chúng hoàn toàn khó tránh lui!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Khủng bố như vậy Tần Như Mộng

Diệp Tầm Hoan chỉ là vì Kỳ Vân Lâm bị cảnh sát hình sự đại đội cho bắt đi, muốn nộp bảo lãnh Diệp Tầm Hoan không thể, hơn nữa như thể đại sự tình, Thu Nhược Hi nghĩ giấu phòng chừng cũng không che giấu nổi, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói cho Thu Thủy Hàn!

Tuy rằng nàng Thu Nhược Hi có mấy người mạch, có chính mình vòng tròn, thế nhưng nói cho cùng, nàng những người kia mạch cùng vòng tròn đặt ở Thu Thủy Hàn trước mặt căn bản không đáng nhắc tới.

Bây giờ chuyện như vậy, Thu Nhược Hi biết mình đứng ra khẳng định giải quyết không được, phòng chừng nhất định phải để cho mình lão tử Thu Thủy Hàn ra tay.

Nhưng là khi Thu Nhược Hi nói cho Thu Thủy Hàn chuyện này sau khi, Thu Thủy Hàn thái độ làm cho Thu Nhược Hi sửng sò.

Thu Thủy Hàn hoàn toàn không có một chút nào kinh ngạc cùng lo lắng, có vẻ thập phần bình tĩnh, phảng phất chuyện này căn bản không phải sự!

Chính mình lão tử thời điểm nào như thế trâu bò?

Lại có thể đem Kỳ gia đều không để vào trong mắt rồi!

"Bố, Tầm Hoan thật sự không có chuyện gì?" Thu Nhược Hi cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Điện thoại một bên khác Thu Thủy Hàn khi nghe đến Thu Nhược Hi mà nói hậu, khe khẽ gật đầu: "Có thể có chuyện gì, bọn họ vừa không có chứng cứ, sao vậy còn muốn vu oan vu hại hay sao?"

"Yên tâm đi, Tầm Hoan không có việc gì, hơn nữa Tầm Hoan đứa nhỏ này như thể thành thật, cũng sẽ không làm chuyện như vậy."

Nói xong Thu Thủy Hàn ở trong lòng bổ sung một câu: "Coi như là làm, cũng là bị người bức cho!"

"Nhưng là hấn hiện tại còn ở trong bót cảnh sát. . ."

"Ta biết rồi!" Thu Thủy Hàn thân nhiên nói: "Người trước về đến đây đi, ta đến xử lý là có thể rồi!"

Dứt tiếng, Thu Thủy Hàn liền không cho Thu Nhược Hi cơ hội nói chuyện liền kết thúc trò chuyện điện thoại.

Nghe trong điện thoại bận rộn thanh, Thu Nhược Hi trên mặt tràn ngập nghi hoặc, chuyện này. . . Đây rốt cuộc cái gì tình huống?

Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong, Hạ Hầu Vũ Đồng đang nhìn đến Thu Thủy Hàn kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, lập tức sốt sắng hỏi: "Sao vậy, Tầm Hoan ra chuyện gì sao?"

"Không có việc gì, khả năng là có người đắc tội rồi Tầm Hoan, Tầm Hoan thu thập bọn họ một trận, lưu lại nhược điểm, hiện tại người khác đánh tới cửa rồi!"

"Nghiêm trọng sao?" Hạ Hầu Vũ Đồng có chút lo lắng hỏi.

"Có chút nghiêm trọng!" Thu Thủy Hàn lông mày chậm rãi trướng thành xuyên tự: "Thật giống là Kinh Thành Kỳ gia người!"

"Bất quá, cũng sẽ không xảy ra chuyện, Kỳ gia không lật được trời!"

"Vậy người nhanh cho Tần Như Mộng gọi điện thoại. . ."

"Chính ta trước tiên xử lý đi, nếu như xử lý không tốt, ở để Tần Như Mộng đứng ra đi!"

"Cũng được, không đúng vậy hiện ra cho chúng ta quá không có bản lĩnh." Hạ Hầu Vũ Đồng gật gật đầu.

Theo sau Thu Thủy Hàn liền cầm điện thoại di động lên bắt đầu gọi điện thoại.

Thu Thủy Hàn tuy rằng không bằng Tần Như Mộng trắng đen thông sát, toàn bộ Hoa Hạ ai thấy nàng đều phải cho ba phần mặt, nhưng hấn cũng không phải ngồi không.

Bây giờ có người muốn động hấn con rể, cũng phải nhìn nhìn hấn có đáp ứng hay không, huynh đệ của hấn có đáp ứng hay không!

Giờ khắc này Thu Thủy Hàn còn không biết, Tần Như Mộng đã ở đến Giang Trung thị trên đường, không phải vậy hấn tuyệt đối sẽ không gọi số điện thoại này.

Tần Như Mộng nhưng là thật là Hoa Hạ vương công quý tộc bên trong tiếng tăm lẫy lừng ma đầu, không có ai không sợ nữ nhân này, không người nào dám trêu chọc nữ nhân này.

Giờ khắc này một chiếc được khen là u linh xe thể thao kha ni nhét cách đang từ Kinh Thành phương hướng gào thét hướng về Giang Trung thị mà tới.

Hơn nữa Tần Như Mộng này lượng kha ni nhét cách vẫn là bản số lượng có hạn, căn bản không phải có tiền có thể mua được, đồng thời còn đại diện cho một loại thân phận tượng trưng.

Đặc biệt là cái kia chói mắt 95 biển số xe càng là thập phần chói mắt.

Phàm là ở trong kinh thành hơi có chút tiền, hoặc là có chút quyền thế người đều biết chiếc xe này chủ nhân là ai, đều biết chiếc xe này chủ nhân phía sau đại diện cho cái gì.

Này lượng phong cách kha ni nhét cách vượt qua chạy chủ nhân không phải người khác, chính là Tần Như Mộng!

Phong cách rực rỡ xe thể thao, đặc biệt là cái kia chói mắt 95 biển số xe đều ở nói cho thế nhân, nàng Tần Như Mộng mạnh mẽ.

Phải biết 95 ở Hoa Hạ, đặc biệt là ở cổ đại mang ý nghĩa cái gì.

Nó mang ý nghĩa cực hạn, mang ý nghĩa ngôi cừu ngũ, mang ý nghĩa to lớn nhất!

Mà cái này biển số xe toàn bộ Kinh Thành ngoại trừ nàng Tần Như Mộng không ai dám dùng.

Tần Như Mộng dường như một người điên giống như vậy, trực tiếp đem tốc độ xe cho tiêu đến gần ba trăm, tinh tế trắng nõn ngọc thủ nhanh chóng kích thích tay lái, tinh xảo trên gương mặt tràn ngập kích động cùng hưng phấn.

Nàng đã lâu không có nhìn thấy Diệp Tầm Hoan, có thể nói rất là tưởng niệm, nhiều lần đều muốn đi Giang Trung thị nhìn chính mình này đại cháu ngoại trai, nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng không cho nàng đến, hơn nữa còn uy hiếp nàng!

Bây giờ cuối cùng có cơ hội đến rồi, nàng Tần Như Mộng đương nhiên sẽ không bỏ qua, vừa vặn vẫn có thể nhìn Thu Nhượng Hi, nhìn nữ nhân này tại sao không để cho mình Tiểu Hoan Hoan bò lên trên nàng giường, trên nàng!

Thật sự coi chính mình là Thánh nữ là tiên nữ a, còn không cho chơi.

Nếu để cho Thu Nhượng Hi biết Tần Như Mộng ý nghĩ, không biết có thể hay không từ trong miệng phun ra một cái lão máu, cảm tình chính mình ở đây vị di nhỏ trong lòng chính là nàng cháu ngoại món đồ chơi a?

Nghĩ chơi chính mình thời điểm liền muốn để hấn chơi, không muốn chơi thời điểm là có thể đem mình cho ném xuống.

Khi quá ngưỡng nghệu vừa âm đạm xuống thời điểm, Tần Như Mộng cầm lái siêu cấp xa hoa vượt qua chạy cuối cùng đi tới Giang Trung thị.

Mới vừa từ trên đường cao tốc hạ xuống, Tiểu Cửu liền lập tức tiến lên nghênh tiếp, trên mặt mang theo một đạo nịnh nọt nụ cười.

Hắn nhưng là biết vị này cô nãi nãi toà giá là cái gì, cũng biết này 95 biển số xe là Tần Như Mộng tiêu chí.

Nhìn thấy Tiểu Cửu sau khi, Tần Như Mộng trực tiếp mở ra cửa sổ xe!

"Tỷ, ngài đã tới. . ."

"Khốn kiếp, ai bảo ngươi gọi tỷ, gọi di nhỏ!" Tần Như Mộng tới chính là một trận loạn mắng: "Muốn bò bối có phải là, muốn chiếm nhà ta Tiểu Hoan Hoan tiện nghi có phải là, muốn cùng ngươi lão tử xưng huynh gọi đệ có phải là. . ."

Bị Tần Như Mộng này một trận loạn mắng, Tiểu Cửu sắc mặt triệt để đen kịt lại.

Tê liệt, trước gọi điện thoại, ta là gọi di nhỏ, nhưng là ngươi nhưng không muốn cho ta gọi tỷ, hiện tại lại muốn cho ta gọi ngươi di nhỏ, ta có thể không như vậy chơi sao?

Sau này cố định một cái xưng hô được không?

Đương nhiên lời này Tiểu Cửu là không dám nói ra, đồng thời trên mặt nịnh nọt vẻ cũng biến thành càng ngày càng dày đặc lên: "Di nhỏ. . ."

Một bên theo Tiểu Cửu tới được Mã Anh Tuấn ở thấy cảnh này sau khi, hoàn toàn há hốc mồm, hoặc là hoá đá ở đương trường, hấn không nghĩ tới như thế bá khí xe cùng bá khí biển số xe chủ nhân dĩ nhiên sẽ là một cái mỹ nữ nổi bong bóng nữ nhân, hơn nữa nữ nhân này còn rất nhanh nhẹn, tới chính là quay về Tiểu Cửu một trận loạn mắng.

Mà Tiểu Cửu còn đầy mặt nịnh nọt đáng vẽ.

Trong lúc nhất thời Mã Anh Tuấn chỉ cảm giác cuộc đời của chính mình quan cũng bị lật đổ.

Đường đường Tiểu Cửu ca dĩ nhiên nịnh bợ một người phụ nữ, bị mắng còn cười nghênh đón.

"Người đây tiểu đệ?" Tần Như Mộng liếc mắt nhìn một bên Mã Anh Tuấn!

Nghe được Tần Như Mộng mà nói hậu, Tiểu Cửu vội vàng đá một thoáng Mã Anh Tuấn: "Đừng đặc biệt ma ngay ngực, gọi di nhỏ. . ."

"Di nhỏ. . ."

"Lăn đại gia người, lão nương có như thể lão à!" Tần Như Mộng há mồm liền mắng: "Gọi tỷ!"

Mã Anh Tuấn đầy mặt oan ức, đồng thời không có dám gọi, mà là liếc mắt nhìn Tiểu Cửu.

Tiểu Cửu nhưng là hần lão đại, lão đại gọi vị này cô nãi nãi di nhỏ, chính mình gọi tỷ, cái kia không phải là mình so Tiểu Cửu trường đồng lứa, Tiểu Cửu muốn gọi mình thúc?

"Đừng xem hần, gọi tỷ, nhanh a!"

Tiểu Cửu cũng đứng mặt đen lại: "Để người gọi cái gì liền gọi cái gì!"

"Tỷ. . ." Mã Anh Tuấn đầy mặt cay đắng hô.

Nghe được Mã Anh Tuấn gọi tỷ sau khi, Tần Như Mộng trên mặt lập tức lộ ra một đạo rực rỡ như hoa nụ cười: "Thế mới đúng chứ!"

"Tiểu Cửu, người này tiểu đệ không sai, trắng trẻo non nớt, là khối Ngu Lang mầm!" Tần Như Mộng đầy mặt nói thật: "Ta những kia tiểu thư muội khẳng định yêu thích!"

Mã Anh Tuấn sắc mặt lập tức xụ xuống, tê liệt a, ta đường đường Tiểu Mã ca lại bị người cho nói thành là Ngu Lang mầm, làm sao chịu nổi a!

Vị này cô nãi nãi đến cùng cái gì lai lịch a!

Nghe được Tần Như Mộng mà nói hậu, Tiểu Cửu giật mình trong lòng: "Di nhỏ, chúng ta vẫn là trước tiên đi tìm Hoan ca, những chuyện khác ta trở về nói thành sao?"

"Hại lão nương suýt chút nữa quên chính sự, nhanh cho lão nương dẫn đường!" Tần Như Mộng vội vàng nói: "Xem lão nương không ép đánh bọn hần cục cảnh sát!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Lão nương ta quá chết người

Tiểu Cửu mang theo Tần Như Mộng đi tới cục cảnh sát cửa ra thời điểm, Đường Vũ Nhu vẫn chưa đi, mà là như cùng một đóa bồ công anh chấp chờ ở trong gió giống như vậy, lẳng lặng đứng ở cửa ra, trên mặt mang theo một tia lo lắng còn có một chút lo lắng!

Tiểu Cửu một chút liền nhìn thấy Đường Vũ Nhu, hầu như là bản năng hô: "Chị dâu..."

Nghe được Tiểu Cửu này thanh âm quen thuộc sau khi, Đường Vũ Nhu lập tức hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại, một chút liền nhìn thấy Tiểu Cửu.

Đang nhìn đến Tiểu Cửu sau khi, Đường Vũ Nhu lập tức đầy mặt mừng rỡ như điên hướng về Tiểu Cửu đi tới.

"Tiểu Cửu ca, Tầm Hoan hần..."

"Chị dâu, người yên tâm, lão đại lập tức liền có thể đi ra." Tiểu Cửu cười ha hả nói.

Mà ngay tại lúc này, Mã Anh Tuấn bỗng nhiên xả một thoáng Tiểu Cửu cánh tay: "Lão đại, vị kia cô nãi nãi vọt vào..."

Nghe được Mã Anh Tuấn mà nói hậu, Tiểu Cửu lúc này mới ý thức được bên cạnh mình còn có một vị đại ma đầu đây!

"Sát, mau vào đi!" Tiểu Cửu vội vàng nói: "Chị dâu, đi, chúng ta đi tìm lão đại."

Nói xong ba người liền trực tiếp hướng về trong bót cảnh sát đi đến.

Mà cùng lúc đó Tần Như Mộng đã đi vào cục cảnh sát.

Đi vào cục cảnh sát sau khi, Tần Như Mộng liền lập tức la to: "Tên khốn kiếp kia là cục trưởng cho lão nương lăn ra đây, nhanh cho lão nương ta lăn ra đây..."

Tần Như Mộng như thế một gọi, nhất thời đã kinh động trong bót cảnh sát vô số cảnh sát, mỗi một người đều đưa mắt rơi vào Tần Như Mộng trên người, không ít nam tính đồng chí trong ánh mắt đều toát ra kinh diễm vẻ, trong đó còn chen lẫn này một tia dục vọng!

Tần Như Mộng tám kia trứng ngỗng mặt hoàn mỹ hầu như hào không chút tỳ vết nào, thanh tú Liễu Mi như là trắng lười liềm giống như vậy, sống mũi cao thẳng, môi đỏ bạc nhưng mang theo sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Tóc cực kỳ cuộn sóng, một đôi mắt người mắt phượng, trong mắt hơi hiện ra hoa đào, không biết câu đi hồn phách của bao nhiêu người, môi anh đào đỏ tươi, khiến cho người không nhận được nghĩ tiến lên hái trên môi phượng mùi thơm.

So với tướng mạo mà nói, Tần Như Mộng vóc người cũng đúng thập phần hoàn mỹ, là tất cả nữ tính tha thiết ước mơ s đường cong!

Cao vót Thánh nữ phong và bằng phẳng bụng dưới hình thành một cái rõ ràng độ cong, hai cái đùi đẹp thẳng tắp, phối hợp một đôi giày cao gót màu đen, làm cho nàng cả người có vẻ cao gầy.

Giờ khắc này cặp kia mắt người mắt phượng có vẻ thập phần sắc bén, liền phảng phát một cái sắc bén bảo kiếm giống như vậy, để người không dám nhìn thẳng, thậm chí còn khả năng có thể trong thời gian ngắn nhất đâm thủng người tất cả nguy trang, làm cho cả người có vẻ thập phần hung hăng.

Là loại kia tay cầm quyền sinh quyền sát hung hăng.

Một cái cảnh sát trẻ tuổi ở lấy lại tinh thần hậu, lập tức hướng về Tần Như Mộng đi tới, khách khí hỏi: "Tiểu thư, xin hỏi người tìm cục trưởng chúng ta..."

Không chờ cái này tiểu cảnh sát nói xong, Tần Như Mộng chính là một trận loạn mắng: "Người mới là tiểu thư, cả nhà người đều là tiểu thư, người tổ tông mười tám đời đều là tiểu thư..."

Trong lúc nhất thời, Tần Như Mộng lời nhai mắng lên, như đánh súng máy giống như vậy, đát đát đát, khiến người ta căn bản là không có cách mở miệng.

Mà cái này tiểu cảnh sát từ vừa mới bắt đầu sự phẫn nộ, đã chậm rãi chuyển đã biến thành uất ức, cuối cùng chỉ còn dư lại oan ức, thậm chí viền mắt bên trong cũng bắt đầu bao hàm nước mắt.

Nữ nhân này thực sự là quá có thể nói, hơn nữa mắng lên người đến một bộ một bộ, căn bản không mang theo lập lại, người liền phản bác cơ hội mở miệng đều không có!

Vừa lúc đó, Vương Thắng Lợi từ trên lầu đi xuống.

Đang nhìn đến dường như đàn bà chanh chua một dạng Tần Như Mộng, Vương Thắng Lợi khề cau mày, thế nhưng căn cứ chính mình là nhân dân công bộc căn bản, lập tức Vương Thắng Lợi cái kia nhũ chung một chỗ lông mày chậm rãi giãn ra, thế nhưng là banh gương mặt hướng về Tần Như Mộng đi tới.

"Vị tiểu thư này..."

Nghe được Vương Thắng Lợi gọi mình tiểu thư sau khi, Tần Như Mộng lập tức đem ánh mắt nhắm ngay Vương Thắng Lợi: "Người mới là tiểu thư, cả nhà người đều là tiểu thư, người tổ tông mười tám đời đều là tiểu thư, nhà người tất cả mọi người chết hậu ở phía dưới vẫn là tiểu thư..."

Vương Thắng Lợi sắc mặt lập tức đen kịt lại, khóe miệng không bị khống chế co giật lên, hơn nữa cái kia tay phải cũng vào đúng lúc này không bị khống chế bắt đầu run rẩy, phảng phát bất cứ lúc nào cũng có thể vung lên tay phải cho Tần Như Mộng một cái tát.

Nhưng cuối cùng Vương Thắng Lợi vẫn là nhịn xuống.

Tiểu Cửu cùng Đường Vũ Nhu cùng với Mã Anh Tuấn từ bên ngoài đi lúc tiến vào, đứng dịp thấy Tần Như Mộng dường như đàn bà chanh chua chửi đồng giống như vậy, ngắt lấy eo chỉ vào Vương Thắng Lợi mũi mắng!

Ở thấy cảnh này sau khi, Tiểu Cửu khóe mắt bấp thịt điên cuồng co giật một thoáng.

Hắn liền này biết vị này huân chay không kỳ cô nãi nãi sẽ chửi má nó, thế nhưng là không nghĩ tới sẽ mắng như thế lợi hại.

Mà Mã Anh Tuấn cùng Đường Vũ Nhu nhưng là há hốc mồm, đường đường một cái cục cảnh sát cục trưởng bị một người phụ nữ cho ở cục cảnh sát chỉ vào mũi mắng, hơn nữa còn không có cãi lại.

Vương Thắng Lợi phải không nghĩ cãi lại sao?

Chưa nói xong miệng, hiện tại hắn đều muốn giết người.

Tiểu Cửu vội vàng đi tới Tần Như Mộng bên người, lời một thoáng Tần Như Mộng: "Dì nhỏ..."

"Cho lão nương cắt sang một bên, dám gọi ta tiểu thư, lão nương mắng chết người cái mắt chó coi thường người khác đồ vật." Tần Như Mộng hừ hừ nói: "Tiểu thư có lão nương như thế đẹp không? Tiểu thư có lão nương như thế có nội hàm sao? Tiểu thư có lão nương như thế hung hăng à..."

Tiểu Cửu không nhịn được cúi đầu, vị này cô nài nài thực sự là quá khó hầu hạ, mà lại nói không tốt người câu nói đó sẽ đắc tội nàng, thật không biết kinh tân dục vòng tròn những kia đại thiếu đều sao vậy quá rồi!

"Dì nhỏ, chuyện này... Đây là cục cảnh sát cục trưởng vương..."

Tiểu Cửu lời còn chưa nói hết, Tần Như Mộng lập tức không hề trung triệu vung lên tay phải bay thẳng đến Vương Thắng Lợi trên mặt quát tới.

"Đừng!"

Không hề phòng bị Vương Thắng Lợi trực tiếp bị Tần Như Mộng cho một cái tát tát ở trên mặt.

Tất cả mọi người ở thấy cảnh này sau khi toàn bộ đều há hốc mồm, từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm nhìn trước mặt một màn.

Chuyện này thực sự là quá có thị giác lực trùng kích rồi!

Ta nhỏ tiểu quai quai, ta thấy cái gì?

Một cái mụ điên ở cục cảnh sát cho cục cảnh sát cục trưởng một cái tát?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều cảm thấy thế giới này lộn xộn, thời điểm nào có người dĩ nhiên như thể trâu bò?

Mã Anh Tuấn đầy mặt đại ra nhìn trước mặt một màn, nghĩ thầm Tiểu Cửu ca này sẽ không là từ đâu nhà bệnh viện tâm thần mang đến người điên chứ?

Không phải vậy người bình thường ai dám như thế trắng trợn đánh cục cảnh sát cục trưởng, dù cho người lại có thân phận, cũng có thể kiêng kỵ một chút đi, dù sao người cũng là muốn mặt!

Chỉ có Tiểu Cửu một mặt sự bất đắc dĩ, hần nhưng là biết rõ vị này cô nài nài tính khí, đừng nói là một chỗ cục trưởng, coi như là một đòi quan to một phương chộc nàng, nàng như thường dám không kiêng dè chút nào cho đối phương một cái tát.

Hết cách rồi, nhân gia hậu thuẫn ngành, hơn nữa không phải một dạng ngành.

Không chút nào khuếch đại nói, toàn bộ Hoa Hạ, liền không có mấy người là Tần Như Mộng không dám tát.

Vương Thắng Lợi hai con mắt có chút phun lửa nhìn Tần Như Mộng, sắc mặt âm trầm tới cực điểm.

"Trùng ta, người cái khôn kiếp, người dám trùng ta?" Tần Như Mộng đang nhìn đến Vương Thắng Lợi cái kia âm trầm ánh mắt sau khi, lúc này nổi giận dùng dùng quát: "Lão nương vẫn không có tìm người tính sổ, người dám trùng ta?"

"Dám quan ta Tiểu Hoan Hoan, lão nương ta quát chết người..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Diệt Tâm Hoan, tiểu bảo bối của ta

Lần này không chờ Tần Như Mộng động thủ, Vương Thắng Lợi liền quát: "Người đến, người đến, đem bọn họ cho ta nắm lên đến, nắm lên đến!"

Vương Thắng Lợi là thật sự giận, sao vậy nói hần cũng đúng cục cảnh sát cục trưởng, là nơi cấp quan chức, lại bị một người phụ nữ cho chỉ vào mũi nắn, hơn nữa còn đánh, đòi ai ai có thể chịu đựng.

Nếu không là kiêng kỵ rất nhiều, hần Vương Thắng Lợi không chừng vào lúc này đã động thủ.

Làm cho Tần Như Mộng biết Mã vương gia có mấy con mắt.

Cục cảnh sát cảnh sát khi nghe đến Vương Thắng Lợi mà nói hậu, lập tức từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, sau đó làm dáng liền muốn hướng về Tần Như Mộng mà đi.

Nhưng là không chờ bọn họ đến Tần Như Mộng bên người, Tần Như Mộng liền lập tức nói: "Ai dám chạm ta, ta nguyên rửa ai tiểujj chỉ có ba centimet, mỗi ngày bệnh liệt dương. . ."

Mọi người khi nghe đến Tần Như Mộng này ác độc nguyên rửa sau khi, từng cái từng cái sắc mặt lập tức đen kịt lại.

Bọn họ làm cảnh sát như thế nhiều năm, từ trước tới nay chưa từng gặp qua dã man như thế mà lại nói nữ nhân ác độc.

Mã Anh Tuấn cùng Đường Vũ Nhu hai người nhưng là hoàn toàn hoá đá ở đương trường, chuyện này. . . Nữ nhân này thật mạnh mẽ!

Mà ngay tại lúc này, Tiểu Cửu vội vàng lùi một thoáng Tần Như Mộng: "Cô nãi nãi, ta có thể trước tiên không mắng người, trước tiên làm chính sự mà, chính sự. . ."

"Không được, lão nương liền muốn mắng, không chỉ có mắng, ta còn muốn đánh người!"

Tần Như Mộng nữ nhân này khỏi xương điên rồi, tuyệt đối là nhân thần cộng kỵ chủ, ai cũng không ngăn được, hơn nữa cái gì đại gia khuê tú, cái gì thân phận hết thấy gặp quỷ đi thôi, năng hoàn toàn là sao vậy sáng khoái, sao vậy đến.

Nói xong Tần Như Mộng liền vung lên tay phải lại muốn đi tát Vương Thắng Lợi.

Bất quá lần này Vương Thắng Lợi sớm đã có chuẩn bị, không chờ Tần Như Mộng tay đánh vào chính mình, liền trực tiếp giơ tay lên nắm lấy Tần Như Mộng thủ đoạn.

"Người không muốn quá phận quá đáng. . ."

"Người dám chạm ta, người cái khôn kiếp. . ."

Nói xong Tần Như Mộng trực tiếp một cái đưa đầu gối hướng về Vương Thắng Lợi hạ bộ đá vào.

Hạ thân không hề phòng bị Vương Thắng Lợi trực tiếp bị Tần Như Mộng này nhấc lên đầu gối tầng tầng đá vào hạ bộ, nhất thời sắc mặt liền trở nên trắng bệch, đầy mặt thống khổ, đồng thời cái kia cầm lấy Tần Như Mộng tay cũng vào đúng lúc này vì đó buông ra.

Cả người bụng chính mình hạ bộ, đầy mặt khóc ròng không ngớt.

Tất cả mọi người đều há hốc mồm, trợn mắt ngoác mồm nhìn trước mặt một màn.

Nàng. . . Nàng dĩ nhiên đá Vương Thắng Lợi sinh mạng!

Mà Tiểu Cửu nhưng là dường như cả phôi sương nhất thời yên đi, hần liền biết vị này cô nãi nãi đi tới nơi này hậu, nhất định sẽ nhấc lên một màn mưa máu gió tanh, không đúng vậy sẽ không không muốn nhường nàng đến.

"Dám chạm lão nương, người cho rằng người là nhà ta Tiểu Hoan Hoan a, có thể tùy tiện chạm. . ."

"Người. . . Người. . ." Vương Thắng Lợi đầy mặt trắng xám, mồ hôi lạnh ứa ra: "Đem nàng cho ta nắm lên đến, nắm lên đến. . ."

"Ai dám chạm ta, ta cáo ai bất lịch sự!" Tần Như Mộng hừ hừ nói.

Nghe được Tần Như Mộng, những cảnh sát này lần nữa vì đó dừng lại, ai cũng không muốn trêu chọc như thế một cái dường như giống như người điên nữ nhân.

"Cô nãi nãi, ta có thể không chơi sao?" Tiểu Cửu đầy mặt cay đắng nói ra: "Người đến cùng là đến giúp Hoan ca, vẫn là đến cho hần kéo cừu hận!"

"Lão nương này liền gọi điện thoại!"

Nói xong Tần Như Mộng từ trên người lấy ra điện thoại di động, trực tiếp bấm một mã số.

Điện thoại vừa chuyển được, Tần Như Mộng liền lập tức mắng to: "Đề chu dừng hưng cho lão nương gọi điện thoại, không phải vậy lão nương ta bói các người bì. . ."

"Xin hỏi người là. . ."

"Lão nương đi không đổi tên ngồi không đổi họ Tần Như Mộng là vậy!" Tần Như Mộng như lục lâm đạo tặc giống như vậy, phi thường sáng khoái báo ra danh hiệu của chính mình.

Điện thoại một bên khác người khi nghe đến Tần Như Mộng ba chữ sau khi, thân thể không bị khống chế run lên một cái.

Người tên, cây có bóng, Tần Như Mộng nhưng là nỗi danh ma đầu.

"Tần. . . Tần tiểu thư, ngài tìm hấn có chuyện gì. . ."

"Có người bắt nạt lão nương. . ." Nói xong Tần Như Mộng phảng phất nghĩ đến cái gì: "Đề người cho lão nương chuyển cáo liên chuyển cáo, người sao vậy như vậy nói nhảm nhiều, là không phải là muốn để ta trở lại quất người bì. . ."

"Đứng, đứng. . ."

Mà Vương Thắng Lợi nhưng là tròng lớn hai con mắt nhìn Tần Như Mộng, chu dừng hưng!

Nữ nhân này dĩ nhiên nhận thức tình một ca chu dừng hưng, hơn nữa nhìn nàng điệu bộ này, thật giống chu dừng hưng cũng phải ở trước mặt hấn khi tôn tử!

Này đặc biệt ma đến cùng là từ nơi nào đến Quá Giang Long a, hơn nữa ta đặc biệt ma cũng không có trêu chọc như thế số một người a.

Bỗng nhiên Tần Như Mộng điện thoại di động vang lên.

Tần Như Mộng cũng không thèm nhìn tới liền nhận nghe điện thoại.

"Tần. . . Tần tiểu thư. . ."

"Gọi ma hậu!"

Điện thoại một bên khác đã hơn năm mươi tuổi chu dừng hưng khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, trên mặt tràn ngập cay đắng, nhưng nhưng không được không như thực chất hô: "Ma hậu. . ."

Hết cách rồi, hấn chu dừng hưng là Tần gia phe phái bên trong người, có thể đi tới hôm nay dựa cả vào Tần gia đề bạt, hơn nữa Tần Như Mộng phía sau không chỉ có riêng đại biểu Tần gia.

"Lão Chu, người của người muốn trao lão nương, còn chiếm ta tiện nghi, người nói làm sao đây?"

Chu dừng hưng khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, trong lòng trực chửi má nó, cô nải nải này thời điểm nào chạy đến địa bàn của chính mình, hơn nữa lại là cái kia không có mắt trêu chọc đến nàng rồi!

"Tần. . ." Vừa nói ra một chữ, chu dừng hưng phảng phất ý thức được cái gì giống, vội vàng đổi giọng nói ra: "Ma hậu, ngài có thể đưa điện thoại cho hấn sao?"

"Ta mở khoá thanh âm!"

Nói xong Tần Như Mộng trực tiếp mở ra khoá thanh âm: "Được rồi, người đối với hấn nói đi?"

"Ta là chu dừng hưng, người là ai?"

Nghe được này đến âm thanh sau khi, Vương Thắng Lợi sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, trong lòng cũng đột nhiên hồi hộp một thoáng: "Chu. . . Chu bí thư, ta. . . Ta là Giang Trung thị cục cảnh sát cục trưởng Vương Thắng Lợi. . ."

"Vương Thắng Lợi cục trưởng, người có phải là lấy quyền mưu tư bắt nạt Tần Như Mộng tiểu thư. . ." Chu dừng hưng trong thanh âm tràn ngập không thích thậm chí còn mang theo một tia sự phẫn nộ.

Vương Thắng Lợi khi nghe đến chu dừng hưng chất vấn hậu, đều sắp khóc, này đặc biệt ma ai bắt nạt ai vậy.

Người sớm nói, người biết chu dừng hưng a, ta đặc biệt ma sớm coi người là cô nải nải cho cung cấp.

"Chu bí thư, ta. . . Ta không có, là nàng muốn đánh ta. . ."

"Vậy người còn chạy, tại sao không cho ta đánh!" Tần Như Mộng hừ hừ nói.

Vương Thắng Lợi gương mặt lập tức sụp xuống.

Theo sau chu dừng hưng mạnh mẽ răn dạy một phen Vương Thắng Lợi, sau đó quay về Tần Như Mộng nói ra: "Ma hậu, ngài xem như vậy ngài thoả mãn sao?"

"Không hài lòng!"

"Vậy ý của ngài. . ."

"Để hấn đem ta Tiểu Hoan Hoan cho thả, không phải vậy lão nương ta gọi người hủy đi các người cục cảnh sát. . ."

"Thả, thả, lập tức thả!" Chu dũng hưng trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, chỉ lo vị này cô nãi nãi đi quân đội tìm người lại đây, lúc này nói ra: "Vương Thắng Lợi, lão tử không hỏi người trao cái gì người, nhanh đặc biệt mà cho lão tử thả người!"

Vị này cô nãi nãi mang binh ca ca đại náo cục cảnh sát không phải là một lần hai lần, chuyện như vậy nàng thật sự dám làm được.

Vương Thắng Lợi đây mặt phiền muộn, người sớm nói người muốn cho ta thả cái gì người a, ta không còn sớm thả, đến nỗi như vậy chơi ta sao?

"Mỹ nữ, ngài nói người gọi cái gì?" Vương Thắng Lợi lần này học thông minh, không dám la tiểu thư.

"Diệp Tầm Hoan, tiểu bảo bối của ta!"

Vương Thắng Lợi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan ba chữ sau khi há hốc mồm, đây chính là Kỳ gia điểm danh không cho thả người, bây giờ vị này cô nãi nãi nhưng muốn mang đi người này!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cục Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Dì nhỏ, ta có thể đừng nghịch à

Nhìn Vương Thắng Lợi tâm kia khổ qua mặt, Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng, ngữ khí có chút không quen nói ra: "Sao vậy, người không vui?"

"Không, không!" Vương Thắng Lợi vội vàng lắc đầu: "Tình nguyện, tình nguyện!"

Thời khắc này, Vương Thắng Lợi trong lòng trực muốn chửi má nó, các người này hoàn toàn là thần tiên đánh nhau, ta một phạm nhân theo gặp xui xẻo.

Tần Như Mộng có thể liên lạc trên tình một ca, hơn nữa nhìn chu dũng hưng điệu bộ này đối với vị này cô nãi nãi khá là kiêng kỵ, quan trọng nhất đó là cô nãi nãi này đang nói ra đỡ cục cảnh sát sau khi, chu dũng hưng thật giống cả người đều biến không được.

Bởi vậy có thể thấy được Tần Như Mộng căn bản không phải người thường có thể trêu chọc.

Có thể nếu như thả Kỳ gia...

Tê liệt, yêu sao vậy sao vậy đi, không phải lão tử muốn thả, mà là lão tử thật sự hết cách rồi, chờ chút ăn ngay nói thật phải, có bản lĩnh người liền đi tìm người nữ nhân điên này.

Theo sau, Vương Thắng Lợi lập tức đi khiến người ta mang Diệp Tầm Hoan từ phòng thẩm vấn tung ra ngoài.

Lâm Văn Thao khi nghe đến muốn thả người tin tức hậu, hơi sững sờ, Diệp Tầm Hoan thật sự rất có thể chính là hung thủ, nếu như thả...

Giờ khắc này Lâm Văn Thao căn bản không biết dưới lâu chuyện đã xảy ra.

Ở biết muốn thả người sau khi, Lâm Văn Thao sắc mặt lúc này trở nên khó coi lên, mà Diệp Tầm Hoan nhưng là giống nhau thường ngày, bình tĩnh không lay động, phỏng phát đã sớm biết chính mình sẽ bị phóng thích bình thường.

Nhìn Lâm Văn Thao sắc mặt khó coi, Diệp Tầm Hoan lay động một cái đầu, sau đó thân nhiên nói: "Lâm đội trưởng, xem, ta liền nói đi, ta không phải hung thủ, giống ta như thế một cái năm giảng bốn mỹ ba yêu quý xã hội tốt thanh niên, sao có thể như vậy là hung thủ đây..."

Lâm Văn Thao tầng tầng lạnh rên một tiếng, không để ý đến Diệp Tầm Hoan.

Đối với này Diệp Tầm Hoan cũng biết vị này cảnh sát đại ca, trong lòng khẳng định không thoải mái, vì lẽ đó cũng không có nhiều lời cái gì, liền trực tiếp từ trên lầu đi xuống.

Tiếp xúc ngắn ngủi, Diệp Tầm Hoan cảm giác Lâm Văn Thao người này cũng không tệ lắm, hoàn toàn là dựa theo điều lệ thể thức làm việc, không có bất kỳ bức cung ý tứ.

Diệp Tầm Hoan mới vừa từ trên lầu đi xuống sau khi, đang nhìn đến Tần Như Mộng sau khi, lúc này sững sờ.

Mà ngay tại lúc này, Tần Như Mộng đầy mặt cười khanh khách hướng về Diệp Tầm Hoan đi xuống: "Tiểu bảo bối, ta Tiểu Hoan Hoan, lão nương cuối cùng nhìn thấy ngươi rồi!"

"Nhanh, nhanh để ta ôm một cái, hôn nhẹ..."

Sau một khắc, Diệp Tầm Hoan dường như gặp phải quỷ giống như vậy, vèo một cái hướng về trên lầu chạy tới, trong khoảnh khắc liền đến Lâm Văn Thao bên người: "Lâm đội trưởng, ta có tội, ta có tội, van cầu ngươi, đem ta cho nhốt lại đi, đưa ngục giam đều đặc biệt ma thành, van cầu ngươi, mau đưa ta trào đứng lên đi..."

Lâm Văn Thao nguyên bản tái nhợt sắc mặt, khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, lúc này sững sờ, chuyện này... Đây cái gì tình huống...

"Ngươi thừa nhận nỗ tung cùng ngươi có quan hệ..."

"Ta bày ra, ta làm, mẹ, bắt ta a, thảo..." Diệp Tầm Hoan đầy mặt nôn nóng mà lại hoảng loạn nói rằng.

Lâm Văn Thao đồng thời không có trực tiếp trào Diệp Tầm Hoan, mà là sắc mặt âm tình bất định biến ảo.

Vừa lúc đó, Tần Như Mộng mang theo tức giận từ dưới lầu đi lên, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan muốn cho Lâm Văn Thao trào chính mình thời điểm, Tần Như Mộng sắc mặt lúc này lạnh xuống, hai con mắt tựa hồ muốn phun ra lửa đến!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi cái khôn kiếp, thấy lão nương dĩ nhiên trốn..."

Nói xong Tần Như Mộng thở phì phò hướng về Diệp Tầm Hoan ở quá khứ.

Mà Lâm Văn Thao phăng phát rõ ràng cái gì, nhìn một chút Diệp Tầm Hoan, lại nhìn một chút Tần Như Mộng.

Ngay trong Tần Như Mộng muốn đến Diệp Tầm Hoan bên người thời điểm, Diệp Tầm Hoan vèo một cái liền trốn đến Lâm Văn Thao phía sau.

"Cho lão nương lần ra đây!"

"Ta..."

"Ta đếm ba tiếng..."

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, lập tức một mặt khóc tang từ Lâm Văn Thao phía sau đi ra.

Diệp Tầm Hoan vừa mới đi ra đến, Tần Như Mộng một cái bước xa liền đến Diệp Tầm Hoan bên người, tinh tế trắng nõn ngọc thủ bay thẳng đến Diệp Tầm Hoan hạ bộ chộp tới.

Nhất thời một đạo giết lộn giống như tiếng kêu rên vang lên!

"Ta trúng, ta trúng..." Diệp Tầm Hoan thống khổ hô: "Cứu mạng a, cứu mạng a..."

"Vị này..."

"Cút sang một bên!" Tần Như Mộng mạnh mẽ trừng một chút Lâm Văn Thao.

Không cho Lâm Văn Thao cơ hội mở miệng, Tần Như Mộng liền đầy mặt căm tức Diệp Tầm Hoan: "Lão nương có như thế đáng sợ sao, thấy ta liền chạy, chạy a, ngươi sao vậy không chạy..."

"Ngươi cho rằng ngươi chạy hòa thượng chạy miếu sao?"

"Đau... Đau..." Diệp Tầm Hoan thống khổ nói: "Đau "bì"..."

Vừa lúc đó, Tiểu Cửu cùng Đường Vũ Nhu mấy người cũng theo đi lên, ở thấy cảnh này sau khi, toàn bộ hoá đá ở đương trường.

Đặc biệt là Tiểu Cửu, mặt đen lại mà vừa đồng tình nhìn Diệp Tầm Hoan.

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia đầy mặt thống khổ đáng đáp, Tần Như Mộng chậm rãi buông ra Diệp Tầm Hoan, lạnh rên một tiếng: "Xem ngươi lần sau còn có chạy hay không!"

Diệp Tầm Hoan không để ý đến Tần Như Mộng mà là một mặt thống khổ.

"Đừng giả bộ, lão nương căn bản không dùng sức!" Tần Như Mộng cực kỳ dừng mãnh nói ra: "Không phải vậy lòng đỏ trứng sớm đi ra rồi!"

Diệp Tầm Hoan khóe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng: "Trang cái gì trang, lẽ nào ngươi không biết, Nhị đệ là nam nhân yếu kém nhất đối phương..."

"Thật trào đau a?" Tần Như Mộng cẩn thận từng li từng tí một hỏi!

"Người cảm giác đây?"

"Đến, ta xem một chút, nhìn có sao không tình!"

Nói xong Tần Như Mộng liền muốn đi thoát Diệp Tầm Hoan quần.

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này sau khi, thay đổi sắc mặt: "Này, này, cảnh sát, các người quản hay không, có người đùa nghịch lưu manh, đùa nghịch lưu manh..."

"Đùa nghịch đại gia người, lão nương lại không phải chưa từng xem!"

Diệp Tầm Hoan dường như đầu bại gà trống giống như vậy, nhất thời yên đi không nói, trong lòng mắt tràn ngập nước mắt: "Nói cẩn thận, sau này không thể nói việc này, người sao vậy còn nói..."

Thời khắc này Diệp Tầm Hoan lại như là nhận hết oan ức cô dâu nhỏ bình thường.

Nhìn Diệp Tầm Hoan này cúi đầu ủ rũ đáng ghét, Tần Như Mộng hi hi nở nụ cười, ôm chặt lấy Diệp Tầm Hoan, sau đó quay về Diệp Tầm Hoan trên mặt liền mạnh mẽ hôn một cái: "Tiểu bảo bối, bọn họ có hay không bắt nạt người, người nói cho ta, nếu như bắt nạt người, lão nương hiện tại liền đem bọn họ toàn bộ cho nuôi cá đi..."

Đi theo lên Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Tần Như Mộng cùng Diệp Tầm Hoan này thân mật cử động, cùng với cái kia trắng trợn không kiêng dè mà nói hậu, sắc mặt nhất thời trở nên thương biến thành màu trắng, đồng thời thân thể mềm mại một trận run rẩy.

"Đừng hôn ta!" Diệp Tầm Hoan trực tiếp chà xát một thoáng mặt của mình: "Lại làm ta một mặt ngum nước, người lần sau không cho ở hôn ta..."

"Bao nhiêu nam nhân đều muốn ăn lão nương ngum nước đây, lão nương đưa cho người, người còn không vui..."

"Ai muốn ăn, người đưa ai, buông tha ta thành sao?"

"Lão nương liền không buông tha người, liền thân người!"

Nói xong Tần Như Mộng ôm Diệp Tầm Hoan bẹp bẹp lại hôn mấy lần, không thèm quan tâm ánh mắt của những người khác.

Đường Vũ Nhu ở thấy cảnh này sau khi, cái kia run rẩy thân thể mềm mại run run càng thêm lợi hại lên, đồng thời sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trong con người tràn ngập thương tâm.

Bất đắc dĩ Diệp Tầm Hoan tùy ý Tần Như Mộng hôn mấy lần sau khi, bất đắc dĩ thở dài một tiếng nói: "Di nhỏ, ta có thể không náo loạn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Hầu hạ tốt vị này cô nãi nãi

"Người xem người, đều đem ta tiểu ôn nhu nhanh dọa khóc!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan một cái bước xa đến Đường Vũ Nhu bên cạnh, đem cho ôm vào trong ngực, đầy mặt ôn nhu nói: "Tiểu ôn nhu, người có thể đừng ghen a, nàng là di ta, chính là lần trước gọi điện thoại cho ta, người tiếp nữ nhân kia, trong đầu thiếu huyền!"

"Diệp Tầm Hoan, người nói lão nương cái gì?" Tần Như Mộng sắc mặt nhất thời trở nên trở nên âm trầm, một bộ muốn ăn thịt người đáng ghét.

"Đừng kích động, kích động là ma quỷ, như thế nhiều người đây!" Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tần Như Mộng cái kia nổi khùng đáng ghét, vội vàng nói: "Người nhưng là trưởng bối a, nơi này có thể có ta tương lai nàng dâu ở đây, sao vậy nói người cũng có thể lưu cái ấn tượng tốt..."

"Ta lưu than bần..."

Nói xong Tần Như Mộng liền đến Diệp Tầm Hoan bên người, quay về Diệp Tầm Hoan đầu liền mạnh mẽ gõ đánh xuống đi.

"Thảo, đừng đánh, đừng đánh..."

"Người sao vậy lại bắt ta Nhị đệ, người..." Diệp Tầm Hoan kêu rên nói: "Đau, đau, di nhỏ ta sai rồi, cô nài nài, người tha cho ta đi, như thế nhiều người nhìn đây, người nhưng là danh viện, thực nữ..."

"Đi con em người thực nữ, dám nói lão nương trong đầu thiếu huyền, ta xem người là muốn thiếu cái trứng trứng đi!"

Nói xong Tần Như Mộng liền bắt đầu quay về Diệp Tầm Hoan không ngừng mà thi nổi hấn lên.

Cuối cùng thi bạo quá hậu, Tần Như Mộng thả Diệp Tầm Hoan.

Mà mọi người nhưng là tròn mắt ngoác mồm nhìn một màn, chuyện này... Đây di nhỏ thực sự là quá nhanh nhẹn, quá đặc biệt ma điên cuồng.

Đặc biệt là Vương Thắng Lợi đang nhìn đến Tần Như Mộng cầm lấy Diệp Tầm Hoan trứng thời điểm, hai chân đã không kim lòng được giáp ở cùng nhau, trong bóng tối vui mừng, may mà không phải là mình, chính mình cũng không có như vậy di nhỏ, không phải vậy này trứng còn không sớm muộn bị nàng cho bóp nát.

Diệp Tầm Hoan dường như bị khinh bỉ cô dâu nhỏ giống như, đầy mặt u oán nhìn Tần Như Mộng.

"Xem ở ta tương lai cháu ngoại trai nàng dâu mức này, ngày hôm nay lão nương trước tiên tha cho người một cái mạng, nếu như còn dám đối với ta ăn nói ngông cuồng, ta bóp nát người lòng đỏ trứng..."

"Cái kia lão Diệp nhà sẽ phải đoạn tử tuyệt tôn rồi!"

"Không có chuyện gì, lão nương có tiền, tìm người chữa cho người được, sau đó tiếp tục nắm..."

Diệp Tầm Hoan mặt đen lại.

Đây chính là hấn tại sao như thế không muốn gặp Tần Như Mộng nguyên nhân, như thế e ngại nguyên nhân, trên quầy như vậy một cái di nhỏ, đối ai ai có thể nhận, ai không sợ, ai muốn gặp a!

"Tiểu ôn nhu đúng không?" Tần Như Mộng quay về Đường Vũ Nhu hi hi nở nụ cười: "Người vẫn không có nói cho ta cùng nhà ta Tiểu Hoan Hoan lên giường không có đây..."

Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời giận dữ và xấu hổ hận không thể tìm một cái lỗ chui vào.

Này cái gì di nhỏ a, sao vậy vừa lên đến liền hỏi việc này.

Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, cẩn thận từng li từng tí một hướng về Tiểu Cửu đi tới.

"Người... Người sao vậy đem nàng cho ta đưa tới?"

"Hoan ca, ta... Ta cũng không muốn nhường nàng đến, có thể... Nhưng ta này không phải không có cách nào..." Tiểu Cửu vẻ mặt đau khổ nói ra: "Vậy cũng là Kỷ gia, ngoại trừ vị này cô nài nài có thể phát sợ, ta thực sự không nghĩ tới người..."

"Vậy cũng không thể đưa tới a!"

"Nhưng ta hiện tại cũng đưa không đi a!"

Diệp Tầm Hoan bắt đầu dĩ thờ dài một tiếng, sau đó hướng về Vương Thắng Lợi lén lén lút lút dựa vào tiến vào: "Cục trưởng đúng không..."

"Diệp... Diệp thiếu!"

"Thương lượng cái sự thôi!"

"Diệp thiếu có việc xin cứ việc phân phó."

Vương Thắng Lợi có thể học thông minh, rõ ràng Diệp Tầm Hoan có lai lịch lớn, hơn nữa vị này cô nài nài lại càng không là người thường có thể trêu chọc.

"Người xem có thể hay không đem ta cho quan bên trong ngục giam quan cái mười ngày nửa tháng..."

Vương Thắng Lợi ở nghe được câu này hậu, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng: "Diệp thiếu, ngài đừng làm khó dễ ta, ta là thật không biết thân phận của ngài, nếu như ta biết, ta trước liền thả ngài..."

"Ngài xem ở ta trên có lão, hạ có tiểu, thật vất vả hàm đến hiện ở vị trí này mức này, tha ta thành sao?"

Hắn cũng không dám tham dự đến Diệp Tầm Hoan cùng Tần Như Mộng sự tình bên trong đến, không phải vậy xui xẻo cuối cùng nhất định là chính mình.

"Tiểu hồn đàn, nói nhỏ nói cái gì đây, cho lão nương lần mò lần lại đây." Tần Như Mộng đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan cùng Vương Thắng Lợi nói nhỏ không biết trò chuyện cái gì hậu, lập tức hô.

Diệp Tầm Hoan tuy rằng rất không nghĩ tới đi, thế nhưng vừa nghĩ tới Tần Như Mộng thủ đoạn sau khi, vẫn là ngoan ngoãn đi tới, như vậy vẫn có thể thiếu chịu khổ một chút.

"Đi nhỏ!" Diệp Tầm Hoan dường như dây anten bảo bảo như nhau, có vẻ thập phần ngoan!

"Thật ngoan!" Tần Như Mộng đưa tay ra ngắt một thoáng Diệp Tầm Hoan mặt: "Nói cho ta nghe một chút, cái kia Kỳ Vân Lâm có hay không thương tổn được ngươi..."

"Không có!"

"Ngươi có hay không chơi chết hắn?"

"Không có!"

"Ngươi nói của ngươi làm cái gì được đó, liền cá nhân đều không đánh chết." Tần Như Mộng trực tiếp trở mặt thờ phỉ phò nói: "Còn muốn cho lão nương ra tay giúp ngươi chơi chết hắn!"

"Đi nhỏ, ta có thể đừng như thế hung hăng à!" Diệp Tầm Hoan bất đắc dĩ nói: "Không người biết còn tưởng rằng ngươi là Tần nhật thiên đây!"

"Vậy ngươi chính là Diệp Lương Thân!"

Diệp Tầm Hoan rõ ràng trầm mặc coi như xong, không phải vậy vị này cô nãi nãi không biết lại muốn nói cái gì đây!

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trầm mặc, Tần Như Mộng nhìn Vương Thắng Lợi nói: "Cho lão nương lần lại đây!"

Vương Thắng Lợi khi nghe đến Tần Như Mộng gọi mình hậu, vội vàng đi tới: "Ngài có cái gì dặn dò?"

"Kỳ Vân Lâm ở bệnh viện nào?"

"Thị đệ nhất bệnh viện nhân dân!"

"Tiểu Hoan Hoan, đi, cùng lão nương đồng thời đi tìm bọn họ tính sổ, bắt nạt tiểu bảo bối của ta, lão nương phản bọn họ rồi!" Tần Như Mộng hừ hừ nói.

"Đi nhỏ, như vậy không tốt sao?"

"Cho ngươi đi liền đi, cái kia như vậy nói nhảm nhiều!"

Nói xong Tần Như Mộng liền trực tiếp lôi kéo Đường Vũ Nhu hướng về dưới lầu đi xuống, khi đi đến cửa thang gác thời điểm, Tần Như Mộng phảng phất nghĩ đến cái gì giống, nghiêng đầu qua chỗ khác quay về Vương Thắng Lợi nói ra: "Mau nhanh cho lão nương liên lạc cái kia Kỳ Trác Viễn, liền nói hắn cô nãi nãi Tần Như Mộng đi kiếm chết con trai của hắn đi tới!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng liền không đang nói cái gì, trực tiếp lôi kéo Đường Vũ Nhu trước tiên đi xuống.

Mà Vương Thắng Lợi nhưng là há hốc mồm.

Thông báo Kỳ Trác Viễn chơi chết con trai của hắn Kỳ Vân Lâm?

Vị này cô nãi nãi đến cùng cái gì lai lịch a, dĩ nhiên như thế đại khẩu khí.

Bất quá mặc kệ cái gì lai lịch, Vương Thắng Lợi trực tiếp từ trên người lấy điện thoại di động ra bấm tinh thính điện thoại.

Điện thoại vừa chuyển được không chờ Vương Thắng Lợi mở miệng, một đạo mang theo âm thanh uy nghiêm liền truyền quá lao: "Vương cục trưởng, phát sinh chuyện gì sao?"

"Thính... Trưởng phòng... Diệp Tầm Hoan bị người cho mang đi..."

"Ngươi nói cái gì?"

"Trưởng phòng, ngài đừng nóng giận, ta thực sự là không chiều, Chu bí thư đều gọi điện thoại tới." Vương Thắng Lợi vội vàng giải thích: "Ta không thể không tha a, hơn nữa còn có một người phụ nữ nói muốn đi kiếm chết Kỳ Vân Lâm đi, để ta thông báo Kỳ Trác Viễn..."

"Cái gì?"

"Đúng rồi, nàng... Nàng nói, nàng gọi Tần Như Mộng!"

Tần Như Mộng ba chữ sau khi, phảng phất có chứa một loại nào đó ma lực giống như vậy, làm cho trong điện thoại tình hình trường phòng khi nghe đến ba chữ này sau khi, trực tiếp sửng sốt rồi!

"Trường phòng..."

"Cho lão tử hầu hạ tốt vị này cô nãi nãi, ta lập tức đi tới, nếu là có nửa điểm sai lầm, lão tử lột da của ngươi ra!"

Vương Thăng Lợi nhưng là há hốc mồm, này đặc biệt ma đến cùng là cái kia một đường thân tiên đến rồi a!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Cho lão nương đem bọn họ đều phế bỏ

Giang Trung thị đệ nhất bệnh viện nhân dân, tại Giang Trung thị nắm giữ rất lớn tiếng tăm, ủng hộ có rất nhiều chuyên gia.

Nhưng người bình thường muốn hưởng thụ Kỳ Vân Lâm loại kia đãi ngộ, quả thực là thiên phương dạ đàm.

Giờ khắc này Kỳ Vân Lâm như trước nằm ở trên giường bệnh không nhúc nhích, mà Tống Giai nhưng là ngồi ở bên cạnh giường bệnh, đầy mặt sầu mặt mũi, nước mắt bà sa nhìn Kỳ Vân Lâm!

Dĩ vãng Kỳ Vân Lâm đều là nhảy nhót tung bồng xuất hiện ở trước mặt chính mình, thời điểm nào từng xuất hiện tình huống như thế, hơn nữa vừa bác sĩ tới kiểm tra một lần, vẫn lắc đầu, tình huống rất là không lạc quan.

Nhìn trước mặt Kỳ Vân Lâm, Tống Giai tâm hầu như đang chảy máu, phảng phất có người cầm một cây đao ở trái tim của nàng bên trên mạnh mẽ xuyên đến xuyên đi, làm cho nàng đau đến không muốn sống, đồng thời cái kia trong lòng cừu hận dường như nảy mầm hạt giống giống như vậy, chậm rãi sinh trưởng.

Nàng xin thề, nếu như đúng là Diệp Tâm Hoan làm, nàng đều sẽ không tiếc bất cứ giá nào để Diệp Tâm Hoan cho con trai của nàng chôn cùng.

Vừa lúc đó, Tần Như Mộng mang theo Diệp Tâm Hoan đi tới Giang Trung thị đệ nhất bệnh viện nhân dân, đang hỏi Kỳ Vân Lâm vị trí phòng bệnh sau khi, liền thẳng đến mà đi.

Vốn là Diệp Tâm Hoan là không nghĩ đến, như vậy thực sự là quá bất nạt người, hơn nữa nghĩ muốn thu thập Kỳ Vân Lâm, đêm đen gió cao thời điểm không phải tốt hơn sao?

Có thể làm sao Tần Như Mộng không phải muốn đi qua, cần đều không ngăn được.

Tần Như Mộng mới vừa mới vừa đi tới cửa phòng bệnh, liền bị Tống Giai mang đến bảo tiêu cho ngăn lại.

"Tiểu thư, nơi này người không phận sự miễn vào!"

"Ngươi mới là tiểu thư, cả nhà ngươi đều là tiểu thư..." Tần Như Mộng phảng phất rất là chán ghét người khác gọi nàng tiểu thư giống như vậy, này bất nhất tới chính là một trận loạn mắng.

"Ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi, liền lão nương cũng dám cản, cũng không mở mắt chó của ngươi mà nhìn xem lão nương là ai!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Kỳ Trác Viễn đây, để hắn cho lão nương lăn ra đây tiếp giá!"

Cái này bảo tiêu khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu hơi run run.

Gọi thẳng Kỳ Trác Viễn tên, hơn nữa còn để hắn lăn ra đây tiếp giá, ngươi cho rằng ngươi là ai a.

Coi như cái này bảo tiêu muốn mở miệng thời điểm, Tống Giai âm thanh bỗng nhiên từ phòng bệnh bên trong truyền ra: "Bên ngoài sao vậy như thế ồn ào..."

"Phu nhân, có một nữ nhân ồn ào muốn đi vào..."

"Tổng Giai, cho lão nương lăn ra đây!" Tần Như Mộng lập tức uống đến: "Nếu không ra, lão nương mạng chó của ngươi toàn bộ cho hết thầy làm tàn phế!"

Phòng bệnh bên trong Tổng Giai khi nghe đến Tần Như Mộng này hung hăng cực kỳ âm thanh hậu, nguyên bản sắc mặt tái nhợt, lập tức trở nên trở nên âm trầm.

Từ bên cạnh giường bệnh đứng dậy, hướng về cửa ra mà đi.

Nàng ngược lại muốn xem xem là cái kia đồ điếc không sợ súng, dĩ nhiên dám kiêu ngạo như thế.

Tổng Giai từ phòng bệnh bên trong đi ra hậu, vốn định phát hỏa, thế nhưng đang nhìn đến Tần Như Mộng sau khi, cả người lập tức choáng váng, dường như gặp phải quý một dạng nhìn Tần Như Mộng.

Lập tức, Tổng Giai phục hồi tinh thần lại: "Tần... Tần tiểu thư..."

"Tiện nhân, dám để cho người của ngươi cản lão nương con đường, ngươi là không muốn sống hay là chê mệnh trường?" Tần Như Mộng cực kỳ phách lối nói.

Nghe được Tần Như Mộng chửi mình tiện nhân sau khi, Tổng Giai sắc mặt khê thay đổi, nguyên bản liền phi thường trầm thấp nội tâm, cũng biến thành âm u lên.

"Tần tiểu thư, xin ngươi chú ý lời nói của ngươi cừ chi..."

"Lão nương ta liền không chú ý, ngươi có thể làm sao, không phục, ngươi đến cắn ta a, cắn ta a..."

"Ngươi..."

"Ồ cho lão nương đắc sát một câu, có tin ta hay không quát ngươi!"

Tổng Giai một mặt ác độc nhìn Tần Như Mộng, hàm răng cắn khàn khàn vang lên, thân thể mềm mại cũng vào đúng lúc này không bị khống chế bắt đầu run rẩy, một bộ bất cứ lúc nào cũng có thể muốn động thủ đánh người nhip điệu.

Nhưng là cuối cùng, nàng vẫn là nhịn xuống.

Đây chính là Tần Như Mộng, Tần gia Ma nữ, một người điên, nếu như mình dám động thủ, như vậy không nói những cái khác, Kỳ Trác Viễn nhất định phải gặp xui xẻo, bao quát toàn bộ Kỳ gia cũng rất có thể theo bị liên lụy.

"Không biết Tần tiểu thư tới nơi này có chuyện gì?" Tổng Giai hít một hơi thật sâu, đem trong nội tâm lửa giận cho ép ở trong lòng.

"Kỳ Trác Viễn đây?"

"Trác Viễn không ở!"

"Cái kia con trai của ngươi đây?"

"Không biết Tần tiểu thư tìm Vân Lâm chuyện gì?"

"Đánh hắn!"

"Ngươi..."

"Ta cảnh cáo ngươi, đừng trêu ta, không phải vậy ta quát ngươi."

Tổng Giai hít một hơi thật sâu, đem trong lòng càng ngày càng vọt lửa giận mạnh mẽ đè xuống: "Không biết con trai của ta nơi đó đắc tội rồi Tần tiểu thư, dĩ nhiên để Tần tiểu thư từ Kinh Thành có ý lại đây!"

"Hỏi con trai của ngươi đi!"

Nói xong Tần Như Mộng liền trực tiếp phải đi tiến vào phòng bệnh bên trong.

Nhìn khí thế hùng hổ, "lai giả bất thiện" Tần Như Mộng, Tổng Giai một cái chặn lại rồi con đường của nàng: "Vân Lâm hiện tại ở hôn mê, không tiện thấy Tần tiểu thư..."

"Ta thuận tiện thấy hắn!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Tránh ra cho ta!"

"Tần tiểu thư..."

Sau một khắc, Tần Như Mộng trực tiếp vung lên tay phải hướng về Tổng Giai trên mặt mạnh mẽ tát đánh tới.

"Đừng!"

Một đạo tiếng vang lanh lảnh lập tức vang lên, Tổng Giai cái kia bảo dưỡng cực tốt trên khuôn mặt lập tức xuất hiện năm đạo màu đỏ tươi dẫu ngón tay.

Những người khác toàn bộ đều sùng sốt, đặc biệt là trước căn Tàn Như Mộng bảo tiêu, bọn họ không nghĩ tới Tàn Như Mộng thật sự dám động thủ tát Tổng Giai.

Tổng Giai nhưng là Kỳ gia con dâu a, này đặc biệt ma nếu như đặt ở cổ đại đều là cáo mệnh phu nhân, nhưng là lại bị Tàn Như Mộng cho quất.

Diệp Tầm Hoan phảng phất sớm đã quen giống như vậy, một mặt bình tĩnh.

Đúng là Đường Vũ Nhu trong nội tâm lần nữa nổi lên khiếp sợ, chuyện này... Cái này coi trời bằng vung đi nhỏ đến cùng là ai vậy?

Sao vậy động một chút là động thủ, hơn nữa còn như vậy rõ ràng cấp tốc, khiến người ta không ứng phó kịp.

Tổng Giai ở lấy lại tinh thần sau khi, trong lòng mất nhất thời tràn ngập trước nay chưa từng có vẻ ác độc, dường như trong địa ngục ác quỷ một dạng nhìn chòng chọc vào Tàn Như Mộng: "Người lại dám đánh ta..."

"Lão nương thuê xe chính là người!"

Nói xong Tàn Như Mộng trở tay liền lại một cái tát: "Cho lão nương tránh ra!"

"Tiểu tiện nhân, người... Người..." Tổng Giai tức giận khắp toàn thân đến phát run: "Người đến, cho ta phế bỏ nàng, phế bỏ nàng..."

Liên tục bị Tàn Như Mộng cho quất hai cái tát, Tổng Giai đã cuối cùng không cách nào nhịn được, tiến vào nỗi khủng hình thức.

Nghe được Tổng Giai mà nói hậu, này mấy cái bảo tiêu lập tức phục hồi tinh thần lại, liếc mắt nhìn Tổng Giai, lại nhìn một chút Tàn Như Mộng, từng cái từng cái có chút không biết như thế nào cho phải.

Ai đặc biệt ma đều không phải người ngu, dám như vậy trắng trợn không kiêng dè tát Tổng Giai, muốn nói Tàn Như Mộng không hề có một chút thân phận, vậy tuyệt đối là không thể.

Hơn nữa Tàn Như Mộng thân phận khẳng định rất trâu bò.

Vì lẽ đó những này bảo tiêu trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Bọn họ mặc dù là bảo tiêu, thế nhưng cũng biết, nếu như đắc tội rồi không nên đắc tội người, như vậy đều sẽ chết không chôn thây con đường.

"Ta để cho các người động thủ, ngay ngốc làm gì mà!" Tổng Giai đang nhìn đến hộ vệ của chính mình không nhúc nhích sau khi, lập tức điên cuồng gầm rú nói: "Chẳng lẽ các người muốn tạo phản phải không?"

Nhìn Tổng Giai điên cuồng dấn dáp, này mấy cái bảo tiêu đối diện một chút, sau đó cắn răng: "Tàn tiểu thư, mời ngài rời đi nơi này, không phải vậy liền chớ trách chúng ta đối với ngài không khách khí!"

"Tiểu Hoan Hoan, cho lão nương đem bọn họ toàn bộ đều phế bỏ!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Nhìn có phải là giả chết

Diệp Tầm Hoan là thật sự không muốn động thủ, nhưng là đang nhìn đến những này bảo tiêu muốn đối với Tàn Như Mộng động thủ thời điểm, rồi lại không thể không động thủ.

Dù sao đây là hắc di nhỏ, hắc cũng không thể nhìn có người bắt nạt hắc di nhỏ chứ?

Tuy rằng những người này cũng không nhất định có bản lĩnh này, nhưng dù sao cũng là cái nam

Vì lẽ đó ở một người trong đó muốn đối với Tần Như Mộng động thủ thời điểm, Diệp Tầm Hoan lợi dụng sét đánh không kịp bưng tai tư thế trực tiếp nắm lấy cổ tay của đối phương, sau đó dùng sức lôi kéo, cùi chỏ trong nháy mắt đón nhận!

"Àm!"

"Răng rắc!"

Vang trầm thanh cùng xương cốt gãy vỡ thanh hầu như là ở cùng trong nháy mắt vang lên.

Tiếp theo Diệp Tầm Hoan tay phải dường như một cái roi dài một dạng liền hướng về một người khác quật mà đi.

Cái này bảo tiêu thấy thế sắc mặt khế thay đổi, hầu như là bản năng đưa tay ra cánh tay đón đỡ.

"Àm!"

Tuy rằng cái này bảo tiêu ngay đầu tiên chặn lại rồi Diệp Tầm Hoan sợ hãi, thế nhưng cái kia sức mạnh khổng lồ nhưng trực tiếp đem cho đánh bay ra ngoài.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan còn muốn muốn động thủ thời điểm, một đạo âm thanh uy nghiêm lập tức là vang lên: "Dừng tay."

Nghe được âm thanh này hậu, sinh ra ba cái bảo tiêu lập tức ngừng lại, từng cái từng cái dồn dập hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn lại.

Nhất thời Kỳ Trác Viễn cùng Triệu Vũ Sinh vội vội vàng vàng từ hành lang một đầu đi vào.

Mà ở hai người bên cạnh nhưng là theo Vương Thắng Lợi.

Tuy rằng Vương Thắng Lợi theo đến rồi bệnh viện, thế nhưng là cũng không có tới, không phải là không muốn, mà phải không dám, liền Tần Như Mộng vị này cô nãi nãi tính khí, nếu như không bắt hòa Tống Giai phát sinh xung đột, cái kia đặc biệt ma mới là quái sự đây!

Đến thời điểm chính mình giúp ai, chính mình nhưng là cục cảnh sát cục trường a!

Vì lẽ đó Vương Thắng Lợi cảm giác mình vẫn là trốn ở một bên tốt hơn, an toàn.

Này không, ở Kỳ Trác Viễn cùng Triệu Vũ Sinh xuất hiện sau khi, hần liền lập tức theo tới.

Đúng như dự đoán, vị này cô nãi nãi thật sự lại cùng người bóp lên, hơn nữa còn động thủ.

Tần Như Mộng đang nhìn đến Kỳ Trác Viễn sau khi, lạnh rên một tiếng: "Người nói dừng tay liền dừng tay a, Tiểu Hoan Hoan tiếp tục cho ta đánh."

Diệp Tầm Hoan lần này không có nghe Tần Như Mộng, vị này cô nãi nãi phong dậy là không giới hạn không tể, hần tuy nhiên không muốn cùng hần đồng thời phong, huống chi những này bảo tiêu cũng chỉ có điều là phụng mệnh làm việc mà thôi, không cần thiết làm khó dễ đối phương.

"Tần tiểu thư, không biết ta những người này là nơi đó đắc tội rồi ngài!" Kỳ Trác Viễn trên mặt mang theo một đạo áy náy nụ cười nói ra: "Nếu như là nơi đó đắc tội rồi ngài, ta thay bọn họ nói xin lỗi ngài, bọn họ bất quá đều là thổ người một cái, ngài đại nhân đại lượng đừng chấp nhặt với bọn họ..."

Vừa lúc đó, Tống Giai dường như giống như bị điện giật nói: "Kỳ Trác Viễn, người tên khốn kiếp, người không nhìn thấy lão nương ta bị người cho đánh, người lại vẫn cho nàng xin lỗi, người đánh cho ta nàng..."

Vừa Kỳ Trác Viễn thật không có nhìn thấy một bên Tống Giai, ở biết Tần Như Mộng vị này cô nãi nãi từ Kinh Thành đánh tới sau khi, hơn nữa muốn tìm con trai của chính mình tính sổ, hần liền vô cùng lo lắng chạy tới, nhưng là ai biết vừa tới đến liền nhìn thấy hộ vệ của chính mình ở động thủ.

Bây giờ nghe được Tống Giai mà nói hậu, Kỳ Trác Viễn mới phát hiện Tống Giai gò má đã hơi hơi có chút sưng đỏ, cái kia đầu ngón tay có thể thấy rõ ràng.

Ở thấy cảnh này sau khi, Kỳ Trác Viễn sắc mặt lập tức trở nên trở nên âm trầm!

"Ồ cho lão nương đắc sát, có tin ta hay không còn quát người." Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng nói: "Người cho rằng Kỳ Trác Viễn đến rồi, liền có thể bắt ta ra sao sao?"

"Tần tiểu thư, không biết thế tử ta là cái gì địa phương đắc tội rồi ngài, dĩ nhiên để ngài..."

"Người là đang chất vấn ta sao?"

"Không dám!" Kỳ Trác Viễn âm thanh có chút không vui nói ra: "Chỉ là Tần tiểu thư động thủ đánh người, có chút không tốt sao?"

"Nói lão nương động thủ đánh người không được, con trai của người muốn cướp ta Tiểu Hoan Hoan nàng dâu là tốt rồi sao?" Tần Như Mộng sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo: "Kỳ Trác Viễn, người được đó, dạy nhi tử đều đang có thể bức lương là xướng, cũng có thể chiếm đoạt rồi!"

Nghe được Tần Như Mộng mà nói hậu, Kỳ Trác Viễn sắc mặt khẽ thay đổi: "Tần tiểu thư, người nói lời này có thể muốn phụ trách..."

"Ta đương nhiên phụ trách!" Tần Như Mộng lạnh như băng nói ra: "Ta Tần Như Mộng nói một là một, nói hai là hai, chuyện không hề có, ta cũng xem thường lập!"

"Tiểu ôn nhu, người tới, cho vị đại thúc này nói một chút, có người hay không ở trong quán rượu ra tay với người động cước, nếu như không phải bên cạnh có người, không chừng đều bị người cho làm bần..."

Đường Vũ Nhu nhất thời có chút không biết làm sao, sống như thế lớn, nàng xưa nay chưa bao giờ gặp chuyện như vậy, hơn nữa Kỳ Trác Viễn bên người còn theo Giang Trung thị bí thư Triệu Vũ Sinh.

Trong lúc nhất thời Đường Vũ Nhu nội tâm trở nên hơi thấp thòm lên.

"Ta... Ta..."

"Người chó sốt sáng, đừng sợ, nói cho dì nhỏ, là có người hay không đánh người chủ ý, bị người từ chối hậu mạnh hơn chiếm đoạt có!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói!

"Ủm!" Đường Vũ Nhu gật gật đầu.

"Kỳ Trác Viễn, kỳ đại thư ký, người có từng nghe được?" Tần Như Mộng đầy mặt không quen nói ra: "Nếu như chuyện này truyền tới kỳ kiểm nơi đó, người nói của người sẽ làm sao?"

"Đúng rồi, con trai của người còn nói trả thù lao đây!"

"Người rất có tiền sao?"

"Ta..."

Bị Tần Như Mộng như thế một cái tiên phát chế nhân, Kỳ Trác Viễn trong lúc nhất thời có chút không biết như thế nào cho phải, đồng thời cái kia trên trán mồ hôi đã bốc lên mồ hôi lạnh.

Hắn nhưng là người bên trong thể chế, thân là người bên trong thể chế sợ nhất chính là những này màu hồng phần tin tức, dù cho là con trai của chính mình màu hồng phần tin tức, cũng sợ sệt a.

"Người có thể hoài nghi, bất quá ta tin tưởng kỳ kiểm điều tra năng lực."

Kỳ Trác Viễn sắc mặt âm tình bất định biến ảo: "Tần tiểu thư, trong này nói vậy là có cái gì hiểu lầm đi..."

"Hiểu lầm, ta hiểu lầm đại gia người!" Tần Như Mộng trực tiếp bạo cú lời thô tục: "Để con trai của người cho lão nương không chết liền từ phòng bệnh bên trong lăn ra đây!"

"Khuyển tử hiện tại ở hôn mê..."

"Thật sao?"

Nói xong Tần Như Mộng liền trực tiếp hướng về trong phòng bệnh đi đến.

Nhưng là rồi lại bị Tống Giai ngăn cản.

"Sao vậy mặt của người còn dương?"

"Người..."

"Tống Giai, cho Tần tiểu thư tránh ra!" Kỳ Trác Viễn mạnh mẽ trừng một chút Tống Giai.

Tống Giai đang nhìn đến Kỳ Trác Viễn ánh mắt của người hậu, không cam tâm tránh ra đường.

Đi vào phòng bệnh sau khi, Tần Như Mộng đang nhìn đến nằm ở phòng bệnh bên trong không nhúc nhích Kỳ Vân Lâm sau khi, nhất thời nở nụ cười: "Ta lạc cái đi, sao vậy hoàn thành mục này, bao vây như thế được, còn xuyên như thế nhiều nòng..."

"Tần tiểu thư, khuyển tử tối ngày hôm qua xuất hiện một chút ngoài ý muốn..."

"Sẽ không lại là đi trắng trợn cướp đoạt phụ nữ đảng hoàng bị người cho đánh đi!" Tần Như Mộng mạnh mẽ buồn nôn một cái Kỳ Trác Viễn: "Đáng đời, sao vậy không chơi chết hắn!"

"Tần tiểu thư xin người nói chuyện chú ý đúng mực..."

"Người cũng cho ta chú ý chừng mực." Tần Như Mộng không sợ chút nào nói ra: "Con trai của người muốn chiếm lấy nhà ta tiểu ôn nhu, lão nương còn không tìm hán tính sổ đây!"

"Người..."

"Kỷ Trác Viễn, người sẽ không là biết lão nương muốn tới, liền cố ý để con trai của người ở đây già chết, muốn tránh được một kiếp chứ?"

Nói xong Tần Như Mộng liền hướng về Kỷ Trác Viễn bên người đi tới.

"Người muốn làm cái gì?"

"Nhìn có phải là già chết!"

Nói xong Tần Như Mộng liền muốn nhổ Kỷ Vân Lâm trên người dây điện cái ống!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Có chút sỉ nhục không phải có thể rửa nhục

"Không muốn. . ."

Tổng Giai vừa hàm bán ra, Tần Như Mộng cũng đã đem Kỷ Vân Lâm trên người đem sợi dây điện cái ống cho kéo xuống, nhất thời một bên chữa bệnh trang bị bắt đầu phát sinh lách tách còi báo động!

Tần Như Mộng trừng lớn hai mắt nhìn trước mặt một màn: "Chuyện này. . . Đây là thật sự a?"

Vừa lúc đó, lập tức thì có bác sĩ chạy vào.

Đang nhìn đến trước mặt một màn sau khi, không nói hai lời lập tức bắt đầu cứu giúp biện pháp.

Kỷ Trác Viễn sắc mặt âm trầm tới cực điểm, một bộ muốn ăn thịt người đáng ghét, cái kia nắm đấm thép cũng đứng chặt chẽ nắm ở cùng nhau.

Cái gì gọi là coi mạng người như cỏ rác, hiện tại dưới cái nhìn của hắn, Tần Như Mộng chính là ở coi mạng người như cỏ rác, đang đùa bọn họ.

Khoảng chừng quá chừng nửa canh giờ thời gian, những thầy thuốc này cuối cùng đem Kỷ Vân Lâm cho tử vong chỉ trên kéo trở lại.

Theo sau bác sĩ có rồi hướng Kỷ Trác Viễn cùng Tổng Giai hai người căn dặn mấy câu nói sau khi, liền rời khỏi.

"Tần tiểu thư, hiện tại người cũng nhìn thấy." Kỷ Trác Viễn âm thanh trầm thấp mà có khàn khàn nói ra: "Khuyến tử hiện tại sinh tử chưa biết, xin người không muốn đang tiếp tục hồ đồ rồi!"

"Cái kia, thật không tiện a, thật không tiện!" Tần Như Mộng đầy mặt áy náy nói: "Ta cho rằng hắn là sợ ta tìm hán tính sổ cho ta diễn khổ nhục kế đây, thực sự là xin lỗi, xin lỗi a. . ."

Nếu như không phải Diệp Tầm Hoan đối với Tần Như Mộng hết sức hiểu rõ, không chừng cũng bị nàng đáng ghét kia cho lừa dối, nhưng đáng tiếc hắn hiểu rất rõ Tần Như Mộng.

"Người là cố ý, người là cố ý, người muốn giết con trai của ta, người cái thằng con hoang. . ."

Tần Như Mộng khi nghe đến thằng con hoang ba chữ sau khi sắc mặt, sắc mặt đột nhiên biến đổi, mà ngay tại lúc này Kỷ Trác Viễn một cái xoay người, vung lên tay phải trực tiếp tát hướng về phía Tổng Giai trên mặt!

"Đừng!"

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh nhất thời là vang lên, một cái tát trực tiếp đem Tổng Giai cho tát ngã trên mặt đất, đồng thời khóe miệng đặt vị từng tia từng tia máu tươi.

Trên mặt đất Tổng Giai bụm mặt, trợn mắt ngoác mồm khó khăn giả Kỷ Trác Viễn, nàng hoàn toàn không nghĩ tới Kỷ Trác Viễn dĩ nhiên đánh nàng, hơn

nữa còn là ở tình huống như vậy.

Không chỉ là Tống Giai sừng sốt, Đường Vũ Nhu cùng Triệu Vũ Sinh cũng là như thế, chỉ có Diệp Tầm Hoan mang theo cân nhắc nhìn Kỳ Trác Viễn.

"Ngươi. . . Ngươi dám đánh ta. . ."

"Ngươi câm miệng cho lão tử!" Kỳ Trác Viễn nổi giận gầm lên một tiếng: "Ồ cho lão tử phí lời một câu, cút ra ngoài cho ta!"

Tống Giai đang nhìn đến Kỳ Trác Viễn đầy mặt tái nhợt, một bộ muốn ăn thịt người đáng đáp hậu, vốn còn muốn muốn đang nói chút cái gì, thế nhưng thoai đến tới một bên nhưng trước sau không có nói ra.

Sau một khắc, Kỳ Trác Viễn chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác quay về Tần Như Mộng nói ra: "Tần tiểu thư, xin lỗi, hi vọng ngươi có thể tha thứ Tống Giai, không muốn chấp nhặt với nàng, ta thay nàng hướng về ngài bồi tội!"

Mà Tống Giai nhưng là ngơ ngác sững sờ ở tại chỗ, không nhúc nhích nhìn Kỳ Trác Viễn.

Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng: "Kỳ Trác Viễn, cho ta quân tốt lão bà ngươi, lần này xem ở ngươi Kỳ gia trên mặt, ta không chấp nhặt với nàng, nếu là nếu có lần sau nữa. . ."

Tần Như Mộng mà nói không hề nói tiếp, thế nhưng ý tứ trong đó đã rất rõ ràng.

"Đúng, đúng, đa tạ Tần tiểu thư đại nhân đại lượng."

"Nếu con trai của ngươi hiện tại đã thành bộ dáng này, như vậy ta cũng không đang nói cái gì." Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Chúng ta nói một chuyện khác!"

"Tần tiểu thư có chuyện gì, mời nói!" Kỳ Trác Viễn đem tư thái của chính mình bãi rất thấp.

"Con trai của ngươi xuất hiện chuyện như vậy, ta cảm giác sâu sắc tiếc hận, thế nhưng không muốn cho ta cản người linh tinh." Tần Như Mộng giọng như băng châu nói rằng.

"Tần ý của tiểu thư là. . ."

"Con trai của ngươi xuất hiện chuyện như vậy, ngươi muốn báo thù, ta có thể lý giải, thế nhưng không có chuyện gì đừng hướng về nhà ta Tiểu Hoan Hoan trên người chụp thi chấu." Tần Như Mộng không quen nói ra: "Ai dám vu hại ta Tiểu Hoan Hoan, hoặc là lợi dụng trong tay chức quyền đối phó hắn, thì đừng trách lão nương đối với người nào không khách khí."

"Tiểu Hoan Hoan?"

"Ta cháu ngoại trai!" Tần Như Mộng nói xong vươn ngón tay hướng về phía Diệp Tầm Hoan: "Chính là hắn —— Diệp Tầm Hoan, ngươi cho ta nhìn rõ ràng rồi!"

Một lúc mới bắt đầu Tần Như Mộng liền chú ý tới Diệp Tầm Hoan, vốn là cho rằng hắn là Tần Như Mộng bên người bảo tiêu, thế nhưng bây giờ nhìn lại, căn bản không phải.

"Lẽ nào hắn chính là. . ."

"Không sai, hắn chính là ta tỷ nhi tử."

Nghe được Tần Như Mộng, Kỳ Trác Viễn ánh mắt ở Diệp Tầm Hoan trên người dừng lại mấy giây sau khi, sau đó gật gật đầu: "Ta rõ ràng rồi!"

"Nếu ngươi rõ ràng, như vậy ta cũng sẽ không nhiều quấy rối ngươi." Tần Như Mộng thản nhiên nói!

Nói xong Tần Như Mộng liền trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến.

Bất quá ở đi tới cửa thời điểm, Tần Như Mộng phảng phát nghĩ đến cái gì giống, bỗng nhiên dừng bước: "Kỳ Trác Viễn, ngươi là một người thông minh, hi vọng không muốn ở thời điểm mấu chốt phạm hồ đồ, không phải vậy có thể sẽ rơi đến trong địa ngục."

Dứt tiếng, Tần Như Mộng cũng không quay đầu lại liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

"Kỳ bí thư, ta đi đưa đưa Tần tiểu thư. . ."

"Ta cũng đi. . ."

Vào lúc này, Triệu Vũ Sinh cùng Vương Thắng Lợi nhưng là biết, nơi này không phải bọn họ có thể chờ địa phương, vẫn là rất sớm rời đi tốt hơn.

Dù sao bị Tần Như Mộng như vậy đánh mặt, thân là thực quyền phái Kỳ Trác Viễn trong nội tâm không biết tràn ngập bao lớn lửa giận, để tránh khỏi đốt tới chính mình, lần mò rời đi tuyệt đối là tốt nhất chi tuyển!

Tần Như Mộng mấy người rời đi sau khi, Tống Giai lập tức từ dưới đất bò dậy đến, như là giống như bị điên, quay về Kỳ Trác Viễn chính là một trận loạn tạp: "Kỳ Trác Viễn, ngươi cái khôn kiếp, lão bà ngươi bị người đánh thành như vậy, ngươi lại vẫn giúp người khác, con trai của ngươi hiện tại thành như vậy, ngươi. . ."

"Ngươi đặc biệt mà câm miệng cho lão tử!" Kỳ Trác Viễn một phát bắt được Tống Giai thủ đoạn, cảm tức Tống Giai: "Tần Như Mộng là cái gì người, ngươi dĩ nhiên mắng nàng thẳng con hoang, ngươi muốn để ba người kia lão quái vật, tụ hội Kỳ gia sao?"

"Vẫn là muốn để ba người bọn hắn đi tìm phụ thân ngươi nói chuyện thoại. . ."

Tống Giai khi nghe đến Kỳ Trác Viễn mà nói hậu, nhất thời dường như cả phôi sương nhất thời yên đi, đầy mặt hồn bay phách lạc.

Nhìn Tống Giai yên tĩnh lại, Kỳ Trác Viễn chậm rãi mở miệng lần nữa, trong giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ cùng sợ hãi: "Phía trên thế giới này, có mấy người là chúng ta tội không nổi!"

"Muốn trách, chỉ có thể quái con của chúng ta có mắt không trông, đắc tội rồi không nên đắc tội người!"

Sự tình đã đến trình độ này, Kỳ Trác Viễn biết rõ, con trai của chính mình biến thành như vậy cùng Diệp Tâm Hoan không thể tách rời quan hệ, nhưng là hắn lại có thể như thế nào đây?

Hắn có thể liên không muốn báo thù sao?

Hắn cũng nghĩ, thân là thực quyền nhân vật hắn bản muốn lợi dụng chính mình quyền lực là nhi tử báo thù, có thể trà trộn ở quan trường nhiều năm năm để hắn rõ ràng một cái đạo lý, biết người sống cả đời, có chút sĩ nhục không phải người nghĩ rửa nhục liền có thể rửa nhục!

Mà có mấy người, mặc dù cho ngươi một bạt tai, ngươi còn phải cúi đầu khom lưng cười gọi gia gia, đồng thời còn muốn nói đánh thật hay!

Hắn là nữ nhân kia nhi tử, là Tần gia cháu ngoại trai, bên người lại có Tần Như Mộng che chở, hắn căn bản không có bất kỳ biện pháp, báo thù đối với với hắn đến bảo hoàn toàn chính là thiên phương dạ đàm!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dich Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Phong quang phía sau là máu tươi

Triệu Vũ Sinh cùng Vương Thắng Lợi hai người vốn là là muốn cho Tần Như Mộng sắp xếp một cái khách sạn, thế nhưng là bị Tần Như Mộng cho vô tình từ chối.

Nàng cũng không muốn cùng những này làm quan giao thiệp với, bọn họ quá dối trá.

Không sai, ở Tần Như Mộng trong lòng chỉ cần là bên trong thế chế, trên căn bản sẽ không có không dối trá.

Bất quá coi như là không ở thế chế bên trong, người làm sao thường không dối trá đây?

Vốn là Vương Thắng Lợi là muốn theo Tần Như Mộng, dù sao tính tình trưởng phòng nhưng là phải đến, muốn tới thấy Tần Như Mộng, chỉ có điều Vương Thắng Lợi căn bản không thể toại nguyện, trực tiếp bị Tần Như Mộng cho đánh đuổi.

Đồng thời còn uy hiếp một phen, làm cho Vương Thắng Lợi không thể không bỏ đi lén lút theo dõi Tần Như Mộng ý nghĩ.

Bất quá cũng may hắn đã biết Tần Như Mộng là Diệp Tâm Hoan di nhỏ, muốn tìm được Tần Như Mộng trực tiếp đi Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong tìm Diệp Tâm Hoan, liền mới có thể tìm tới.

Tần Như Mộng mấy người rời đi hậu thẳng đến Tiểu Cửu quán bar mà đi.

Bất quá Tần Như Mộng là mang theo Đường Vũ Nhu đi, đến nỗi Diệp Tâm Hoan, ha ha, chính mình đánh xe đi thôi!

Điều này làm cho Diệp Tâm Hoan không còn gì để nói, phải biết hắn mới là Tần Như Mộng cháu ngoại trai đây.

Nhưng là Tần Như Mộng nhưng căn bản không để ý tới hắn, mà xe của hắn nhưng là còn ở Hoàng Đồ Tập Đoàn dừng đây!

Tiểu Cữu quán bar không giống rượu của hần đi, rượu của hần đi có hần quy củ, không người nào dám phá, làm cho Tần Như Mộng bất luận ở trong quán rượu sao vậy phong, đều không người nào dám tấy máy tay chân.

Đương nhiên đến gần là miễn không được, chỉ có điều đối mặt Tần Như Mộng cái kia ba tắc không nát ác miệng, làm cho tất cả nam nhân cũng vì đó xấu hổ thối lui, từng cái từng cái căn bản không dám trêu chọc.

Đường Vũ Nhu nhưng là dường như dĩ vãng như nhau, có vẻ thấp phần ngại ngùng, thế nhưng đối với Tần Như Mộng nhưng tràn ngập tò mò, cùng với Diệp Tâm Hoan thân phận.

Tần Như Mộng thân là Diệp Tâm Hoan đi nhỏ, trâu bò hò hét, Diệp Tâm Hoan sẽ là tóc húi cua tiểu dân chúng sao?

Hiển nhiên không thể!

Dạ Bất Quy trong quán rượu, Tần Như Mộng lại như là một cái quá muội giống như vậy, một hồi uống rượu, một hồi khiêu vũ, hơn nữa còn lôi kéo Đường Vũ Nhu.

Điều này làm cho Diệp Tâm Hoan rất là phiền muộn, Đường Vũ Nhu hiện tại nhưng là con ngoan, nhưng là Diệp Tâm Hoan cảm giác nếu như cùng Tần Như Mộng hỗn cùng nhau, muốn học xấu căn bản không phải cái gì việc khó.

Nữ nhân này thực sự là quá có thể dẫn vật, người bình thường người căn bản không thể dẫn vật quá nàng, không phải vậy nàng cũng sẽ không ở kinh tân dục trong phạm vi nghênh tới một người ma hậu xưng hô!

Điên rồi một trận sau khi, Đường Vũ Nhu liền dự định phải về nhà, dù sao thời gian đã như thế chậm, nếu như không quay lại đi, nàng sợ cha mẹ chính mình lo lắng.

Vốn là Tần Như Mộng là không đáp ứng Đường Vũ Nhu trở lại, thế nhưng trải qua Đường Vũ Nhu luôn mãi bảo đảm, ngày mai nhất định bởi Tần Như Mộng cố gắng chơi sau khi, Tần Như Mộng mới để cho chạy Đường Vũ Nhu.

Đồng thời đem chìa khóa xe của mình ném cho Diệp Tâm Hoan, để Diệp Tâm Hoan đi đưa Đường Vũ Nhu, không qua hậu cũng ở chạy trở về đến.

Diệp Tâm Hoan vốn là là không muốn muốn Tần Như Mộng chia chìa khóa xe, càng không muốn trở về, thế nhưng làm sao Tần Như Mộng ngôn ngữ uy hiếp, Diệp Tâm Hoan không thể không lấy đi xe của nàng chia khoá, đem Đường Vũ Nhu cho đưa trở về sau khi ở trở về.

Tuy rằng Tần Như Mộng chính là vượt qua chạy, thế nhưng Diệp Tâm Hoan mở dậy như trước thuận buồm xuôi gió, không chút nào hiện ra mới lạ.

"Dì ta không có dọa đến người chứ?" Diệp Tâm Hoan vừa lái xe, vừa mở miệng hỏi.

Đường Vũ Nhu lắc đầu một cái: "Không, không có, dì nhỏ nàng rất tốt."

"Được kêu là tốt?" Diệp Tâm Hoan có chút không nói gì nói ra: "Người nhìn nàng có không hề có một chút trưởng bối đáng vẻ, điên điên khùng khùng, còn nắm ta trứng..."

Nhớ tới tới đây sự, Diệp Tâm Hoan liền buồn bực không thôi.

Trong thiên hạ dám nắm hần trứng, e sợ ngoại trừ Tần Như Mộng ở ngoài, rất khó có thể tìm ra thứ hai!

Nhìn Diệp Tâm Hoan cái kia buồn bực không thôi đáng đáp, Đường Vũ Nhu hì hì nở nụ cười: "Kỳ thực dì nhỏ thật sự rất tốt, ta xem ra đến, dì nhỏ đối với người thật sự rất tốt rất tốt!"

Nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Diệp Tâm Hoan mỉm cười nở nụ cười.

Tần Như Mộng xác thực đối với đề rất tốt, rất tốt, chỉ cần là chuyện của hần, hoặc là hần muốn, mà Tần Như Mộng lại có thể cho, nàng tuyệt đối sẽ không keo kiệt.

Coi như là không có, Tần Như Mộng cũng sẽ ý nghĩ nghĩ cách làm ra cho Diệp Tâm Hoan.

Có thể nói, Tần Như Mộng đối với Diệp Tâm Hoan phi thường cung chiều.

"Hơn nữa ngày hôm nay nếu không là dì nhỏ, người khả năng..."

Diệp Tâm Hoan nhẹ nhàng nở nụ cười: "Sao vậy, muốn hỏi thăm lai lịch của ta?"

Đường Vũ Nhu không nói gì.

"Dì ta là Kinh Thành Tần gia người, bất quá nghiêm chỉnh mà nói, nàng cũng không họ Tần, họ cái gì ta liền không nói, bất quá vẫn sinh sống ở Tần gia, là ngoại công ta dưỡng nữ..."

"Ông ngoại người dường như?"

"Ừm!" Diệp Tầm Hoan gật gù: "Đừng xem di nhỏ ở bề ngoài phong quang vô hạn, ai thấy ai sợ, thế nhưng di nhỏ nhưng rất đáng thương!"

Đường Vũ Nhu không nói gì, mà là lắng lắng nghe Diệp Tầm Hoan kể ra.

"Di nhỏ gia gia trước đây là cái tướng quân, toàn bộ Hoa Hạ có thật nhiều thượng tướng tham mưu đều là di nhỏ gia gia môn sinh, di nhỏ nhà trước đây rất phong quang, nhưng là di nhỏ nhà nhưng vẫn nhân số đơn bạc, đặc biệt là đến di nhỏ phụ thân cái kia đồng lứa, càng là chỉ còn dư lại cha nàng chính mình!"

"Hon nữa cha nàng cũng đứng một người lính, một lần nhiệm vụ bí mật, di nhỏ phụ thân hi sinh, mà di nhỏ mẫu thân cũng đứng ở lần kia nhiệm vụ bên trong hi sinh, chỉ để lại nàng, di nhỏ gia gia tóc bạc người đưa người da đen, từ đây thất bại hoàn toàn, toàn bộ nhà liền như vậy vụn vặt, chỉ để lại di nhỏ!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan sắc mặt hơi hơi mờ đi.

Mà Đường Vũ Nhu thân thể mềm mại nhưng là bỗng nhiên chấn động.

"Vào lúc ấy di nhỏ thật giống bắt quá bốn, năm tuổi, cha mẹ rời đi, gia gia tạ thế làm cho di nhỏ đã biến thành một cái người cô đơn, bắt quá di nhỏ gia gia trước khi đi hậu đem di nhỏ giao cho ngoại công ta còn có hai người khác, để bọn họ chăm sóc di ta!"

"Trước đây di nhỏ là ba nhà thay phiên trụ, sau đó không biết di nhỏ sao vậy nghĩ tới, liền vẫn ở tại Tàn gia, hon nữa liền tên cũng cho mình sửa lại!" Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu: "Liền như vậy di nhỏ vẫn sinh sống ở ngoại công ta nhà, trở thành Tàn gia một phần!"

Tuy rằng Diệp Tầm Hoan nói rất giản lược, thế nhưng Đường Vũ Nhu nhưng choáng váng.

Tướng quân nhà, trong một đêm vụn vặt, đối với với một cái bốn, năm tuổi hài tử mang ý nghĩa cái gì?

Này sẽ ở tuổi thơ của nàng bên trong lưu lại bao lớn bóng mờ?

Năm đó nàng nhìn tình cảnh đó mặc là sao vậy rất tới được, bây giờ thời gian cảnh thiên, cái kia thống khổ nghĩ lại mà kinh chuyện cũ, ở trong lòng nàng còn sót lại bao nhiêu đau đớn?

"Cũng chính bởi vì di nhỏ gia gia môn sinh trải rộng thiên hạ, bây giờ chỉ còn dư lại nàng, làm cho tất cả mọi người mang cái kia phần ân tình đều toán ở di nhỏ trên người, ở thêm vào di nhỏ phía sau lại có ngoại công ta cùng cái khác hai lão già, di ta chậm rãi liền nuôi thành hung hăng can quấy đáng vẽ, bắt quá trái tim của nàng rất là rất hiền lành, xưa nay không bắt nạt người đáng hoàng, chỉ giấu một ít hoàn khổ đại thiếu, chính là Kỷ Văn Lâm loại hình người!"

"Nguyên lai di nhỏ như thế đáng thương a!" Đường Vũ Nhu âm thanh có chút sa sùt nói rằng!

Diệp Tầm Hoan hơi hơi thở dài một tiếng.

Đúng đấy, Tàn Như Mộng đúng là một kẻ đáng thương, nhìn như cao cao tại thượng, khiến người ta cao cao không thể với tới, nhưng là ai có biết nàng cái kia phong quang phía sau nhưng là dùng máu tươi đổi lấy, dùng cha mẹ mình cùng gia gia mệnh đổi lấy!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Cường hãn tán gái phương thức

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, loáng một cái liền đến mười một giờ khuya, mặc dù là mười một giờ chung, thế nhưng trên đường phố như trước ngựa xe như nước, hai bên đường phố tùy ý có thể nhìn thấy tân bộ thị dân.

Vẫn là khí trời quá mức nóng bức duyên cớ, vẫn là theo xã hội tiến bộ, mọi người tư tưởng càng ngày càng mở ra, các nữ nhân váy một cái so một cái ngắn, lộ thịt người này nhiều hơn người kia, trong đó một ít không tới nữ nhân, xuyên tiểu váy ngắn liền cái mông đều không che lại!

Diệp Tầm Hoan ở đưa Đường Vũ Nhu về nhà hậu, liền lại trở về Dạ Bất Quy quán bar.

Diệp Tầm Hoan vừa trở lại quán bar liền nhìn thấy một cái trang phục không tính rực rỡ, nhưng cũng rất có phẩm vị chàng thanh niên chính đang phao Tàn Như Mộng.

Đặc biệt là trên cổ tay khối này giá trị hơn triệu Rolex đồng hồ đeo tay càng là biểu lộ ra hấn cái kia thân phận không tầm thường.

"Xin chào, mỹ nữ, kết giao bằng hữu!"

Chàng thanh niên trên mặt mang theo một đạo đủ khiến vô số nữ nhân vì đó điên cuồng nụ cười, ngữ khí không kiêu căng, nhưng lại hết sức tự tin.

Mà trong quán rượu những khách nhân khác, nhưng là trùng trùng nhìn người thanh niên này, tối hôm nay đã có không ít người đi tìm Tần Như Mộng đến gần, nhưng kết quả đều giống nhau, đều là đụng vào một mũi hời, không có một cái ngoại lệ.

Chàng thanh niên này sẽ thành công sao?

Tất cả mọi người đều hiếu kỳ tới cực điểm.

Nhìn cái này khí độ bất phàm chàng thanh niên, biết rõ Tần Như Mộng tính khí Tiểu Cửu, trong nội tâm thể dãi nhẹ nề một tiếng, trong lòng đối với người đàn ông này mặc niệm lên.

Trong quán rượu như thế nhiều nữ nhân, các người phao ai không được, một mực tìm đến cái này đại Ma nữ.

Tuy rằng nàg rất đẹp, không phải trong quán rượu những kia son phấn tục phấn có thể so sánh với, thế nhưng cũng phải phỏng đoán thân phận của chính mình a.

Tần Như Mộng tựa như cười mà không phải cười nhìn trước mặt chàng thanh niên này, lung lay chén rượu trong tay, nhẹ giọng hỏi: "Người là nghĩ kết bạn, vẫn là muốn trên ta?"

Chàng thanh niên khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu hơi sững sờ, hấn hoàn toàn không nghĩ tới cái này trên người mang theo vài phần cao quý, mấy phần ngạo khí Tần Như Mộng dĩ nhiên sẽ nói thẳng ra hấn trong nội tâm ý tưởng chân thật nhất.

Một lát sau khi, thanh niên nam nhân phục hồi tinh thần lại, vừa định muốn mở miệng, nhưng là Tần Như Mộng âm thanh liền truyền tới.

"Nếu như người là muốn tạp tiền, về đi hỏi một chút người lão tử trong tay tài sản có phải là vượt quá mười hai vị đếm, nghĩ bải thân phận cũng được, nhìn người lão tử có phải là một đời quan to một phương, tổ tiên có hay không đều mang hồng!"

"Nếu như không có, liền cho lão nương cắt đi, người hầu hạ không nổi lão nương!"

Bên tai vang lên Tần Như Mộng mà nói hậu, chàng thanh niên sắc mặt một trận khó coi, thời khắc này, hấn chỉ cảm thấy Tần Như Mộng thực sự là quá kiêu ngạo.

Người cho rằng người là ai a.

Tần Như Mộng phảng phất nhìn ra chàng thanh niên trong nội tâm ý tưởng chân thật giống như vậy, lần nữa mở miệng nói ra: "Sao vậy, cảm giác lão nương đang hù dọa người?"

Tần Như Mộng trên mặt tràn ngập xem thường: "Biết lão nương trên tay vật này gọi cái gì sao?"

Chàng thanh niên cúi đầu vừa nhìn, lúc này mới phát hiện Tần Như Mộng trên cổ tay mang theo một khoản bi ca tụng là trong quý tộc tác phẩm nghệ thuật Vacheron Constantin, hơn nữa còn là một khoản năm 2005 giới hạn phát hành 55 viên s AIntgerv AIs đồng hồ!

Ở thấy cảnh này sau khi, nam tử sắc mặt khê thay đổi s AIntgerv AIs đồng hồ, toàn cầu chỉ có 55 viên, trên căn bản đều ở một ít nhà sưu tập hoặc là một ít siêu cấp phú hào cùng với thân phận cao quý người trong tay, người bình thường căn bản không thể mua được, chớ nói chi là đeo ở cổ tay.

Có thể nói khối này s AIntgerv AIs đồng hồ đại diện cho thân phận và địa vị.

Hơn nữa quãng thời gian trước ở thom giang buổi đấu giá trên đã từng xuất hiện một khối s AIntgerv AIs đồng hồ, cuối cùng lấy 18 triệu giá đấu giá cách thành giao.

"Như vậy đồng hồ đeo tay, lão nương chỉ nếu không thích tiện tay liền vứt, liền người mang cái trăm tám mươi vạn Rolex còn đảm nhiệm nhân sĩ thành công, muốn trên lão nương, cũng không nhìn một chút chính mình là cái gì thân phận, cut!"

Trong lúc nhất thời chàng thanh niên này khuôn mặt lập tức trưởng thành màu gan lợn, khoe miệng cũng vào đúng lúc này hơi hơi co giật lên.

Trước tiên không nói, Tần Như Mộng có phải là sẽ vứt như vậy đồng hồ, thế nhưng chỉ bằng tạ có thể mang theo, cũng không phải hấn có thể ngậm, có thể trêu chọc.

Vốn định tốt đẹp chứ giả trang bức, nhưng là ai nghĩ lại bị Tần Như Mộng cho hung hăng đánh mặt, một loại trước nay chưa từng có uất ức cảm chậm rãi ở trong lòng hấn tràn ngập.

Thế nhưng hấn không có dám gọi bản, cũng không dám tiếp tục tình tượng, mà là ảo não mà rời đi.

Trước tiên không nói Tần Như Mộng đến cùng cái gì lai lịch, chỉ bằng có thể mang theo s Alntgerv AIs đồng hồ, liền không phải hẳn có thể chiêu trâu chọc được.

"Dì nhỏ, ngươi bắt nạt như vậy nhân gia không tiện đem!" Diệp Tầm Hoan đi tới Tần Như Mộng bên người hậu cười khổ nói.

"Hắn đều muốn trên lão nương, còn không cho ta bắt nạt một thoáng." Tần Như Mộng khinh thường nói: "Cũng không nhìn một chút chính mình cái gì thân phận, còn muốn trên lão nương!"

Nói xong Tần Như Mộng phảng phát ý thức được cái gì, quay về Diệp Tầm Hoan hỏi: "Ngươi tiểu ôn nhu đưa đi?"

"Ừm!" Diệp Tầm Hoan gật gật đầu.

"Ngươi cùng nàng ra sao?" Tần Như Mộng nhàn nhạt hỏi: "Là vui đùa một chút vẫn là đùa thật?"

"Ta là loại kia Trần Thế Mỹ sao?"

"Ngươi cảm giác ngươi thật tốt sao?" Tần Như Mộng xem thường không ngớt nói ra: "Đều lên lút xem nhân gia Liễu nha đầu rửa ráy..."

Diệp Tầm Hoan sắc mặt lập tức đen kịt lại: "Dì nhỏ, ngươi biết không, ta nhiều ước ao ngươi là đi ta, không phải vậy chỉ bằng tạ ngươi lão bóc ta vết sẹo sự tình, ta đều nghĩ quất chết ngươi!"

Tần Như Mộng chút nào không phản đối: "Cát, ta nói chính là sự thực, xem ngươi danh tự này, Diệp Tầm Hoan, hàng đêm Tầm Hoan, nhiều tao khí, vừa nghe liền không phải thứ tốt!"

"Tiểu Cửu, ngươi nói đúng chứ?"

Tiểu Cửu không nghĩ tới chính mình nằm cũng có thể trúng đạn, chỉ có thể nhắm mắt gật đầu tán thành, bất quá trong nội tâm nhưng thật tò mò, Diệp Tầm Hoan thời điểm nào nhìn lên liễu khuynh thành rửa ráy?

Việc này, hẳn sao vậy không nghe nói a.

"Đến, cho dì nhỏ nói một chút, ngươi cùng Đường Vũ Nhu thế nào?"

"Cái gì ra sao?"

"Trên không trải qua?"

"Dì nhỏ, ta nhưng là một cái phi thường người đứng đắn!"

"Xác thực rất chính kinh, chính kinh đều đi nhìn lên nhân gia rửa ráy..."

"Đó là bắt ngờ..."

"Thiếu ở đây cho ta nói bậy, ta còn không biết ngươi!" Tần Như Mộng trực tiếp đánh gãy Diệp Tầm Hoan mà nói: "Xem tình huống ngươi cũng không có cùng Đường Vũ Nhu phát sinh quan hệ, cô bé này không sai, ngươi muốn thêm chút sức a, thà rằng sai cũng, không thể buông tha, biết không?"

Diệp Tầm Hoan khóe miệng hơi hơi co giật một thoáng.

"Ngày mai dì nhỏ mang xe cho ngươi, ngươi buổi tối mua một bó hoa, lựa một cái có thể biểu đạt ngươi yêu thương tiểu lễ vật, sau đó các ngươi đồng thời ăn cái ánh nến bữa tối, mở một chai rượu đỏ, thâm tình chân thành biểu lộ, bên cạnh xin mời cái đàn violon sư cho các ngươi trình diễn một bài lãng mạn từ khúc..."

Diệp Tầm Hoan trên mặt nhất thời lóe qua một đạo hiểu ra vẻ: "Ta đã hiểu, nữ nhân tối không thể chịu cự chính là lãng mạn, những này chiêu số một khi dùng trên, dù cho là ba trình chín liệ liệ nữ cũng khẳng định không ngăn được!"

Tần Như Mộng khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ở Diệp Tầm Hoan trên đầu mạnh mẽ gõ một cái: "Ngươi biết cái gì, trực tiếp trên rượu đỏ, một bình không được, hai bình, nếu như còn thả không tới, cho ta cùng Tiểu Cửu gọi điện thoại, chúng ta cùng đi uống k, tiếp theo uống, mãi đến tận đây ngã vì đó, sự hậu liền nói uống say, coi như không muốn, vẫn có thể một cước đạp..."

Diệp Tầm Hoan cùng Tiểu Cửu hai người tròn mắt ngóac mồm nhìn Tần Như Mộng, này tán gái phương thức, tốt đặc biệt ma cường hãn, liền hậu đường đều muốn được rồi.

Chương 141: Mê người nữ nhân

Sáng sớm, khi bầu trời nổi lên ánh bình minh thời điểm, Diệp Tầm Hoan không cần đồng hồ báo thức gọi, liền trực tiếp tỉnh lại.

Bởi vì trong phòng là lỗi kéo rèm cửa sổ, làm cho bên trong gian phòng có chút tối tăm.

Đã từng là quốc chi vương bài, lại là thế giới dưới lòng đất nguyên soái Diệp Tầm Hoan tuy rằng thể lực không có đạt đến có thể ở đêm đen khi ban ngày loại kia mức độ biến thái, thế nhưng muốn so với bình thường người tốt hơn nhiều, có thể trong đêm đen thấy rõ bốn, năm mét trong phạm vi đồ vật, huống chi hiện ở trong phòng chỉ là tối tăm mà thôi, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan trên căn bản có thể thấy rõ bên trong gian phòng tất cả.

Diệp Tầm Hoan tỉnh lại sau khi, chậm rãi ngồi dậy đến, khi thấy ngủ ở trên giường đầy mặt thơm ngọt Tàn Như Mộng sau khi, Diệp Tầm Hoan khòe miệng chậm rãi lộ ra một đạo ý cười, là xuất phát từ nội tâm nụ cười.

Tối ngày hôm qua Diệp Tầm Hoan vốn là là muốn Thánh Hương Thủy Tạ biệt thự, nhưng là Tàn Như Mộng nhưng căn bản không cho hắn đi, cũng không cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại, nói cái gì muốn nhìn một chút người nhà họ Thu cái gì phản ứng, không có biện pháp chút nào Diệp Tầm Hoan không thể làm gì khác hơn là lưu lại.

Nhưng là lưu lại sau khi, Tàn Như Mộng nhưng không phải lỗi kéo Diệp Tầm Hoan bởi chính mình tán gẫu, hơn nữa hai người còn muốn ngủ ở một gian phòng.

Nói cái gì thời gian thật dài không có nhìn thấy nàng Tiểu Hoan Hoan, phi thường tưởng niệm.

Bất quá Diệp Tầm Hoan nhưng là ngả ra đất nghỉ, đến nỗi Tàn Như Mộng đương nhiên là ngủ ở trên giường.

Liếc mắt nhìn ngủ thập phần an tường Tàn Như Mộng, Diệp Tầm Hoan từ trên mặt đất chậm rãi đứng dậy, sau đó đi ra ngoài.

Rời đi phòng ngủ sau khi, Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp rửa mặt, dù sao hắn hiện tại nhưng là cán bộ lãnh đạo, cảm tiền lương, ngồi văn phòng nhân sĩ thành công, sao vậy có thể không đi làm đây?

Diệp Tầm Hoan rửa mặt xong xuôi sau khi, Tàn Như Mộng vẫn không có tỉnh lại, Diệp Tầm Hoan cũng không có đánh thức nàng, mà là rón ra rón rén rời khỏi nơi này.

Diệp Tầm Hoan rời phòng hậu, liền đi ra ngoài ăn một chút bữa sáng, thuận tiện cho Tàn Như Mộng mang về một phần, sau đó này mới xem như là triệt để rời đi.

Trước khi rời đi, Diệp Tầm Hoan đầu tiên là tìm tới Tiểu Cửu bàn giao một phen, để hắn xem trọng vị này cô nãi nãi, đừng gây chuyện, có chuyện gì lập tức liền thông báo chính mình.

Tàn Như Mộng nhưng là ở kinh thành đều có thể lật tung thiên tồn tại, Giang Trung thị này mảnh đất nhỏ, nàng nếu là muốn phiên thiên, tuyệt đối muốn so ở trong kinh thành dễ dàng rất nhiều.

Tuy rằng ngày hôm nay Diệp Tầm Hoan không có xe, thế nhưng Tiểu Cửu rất sẽ làm sự, trực tiếp phái một tên tiểu đệ lái xe đưa Diệp Tầm Hoan, cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan trực tiếp đi tới Đường Vũ Nhu nơi đó.

Đi tới Đường Vũ Nhu ở lại lão thành khu sau khi, Diệp Tầm Hoan không có trực tiếp đi tìm Đường Vũ Nhu, mà là ở bên ngoài ngõ trực tiếp chờ Đường Vũ Nhu đây!

Cũng không lâu lắm, Đường Vũ Nhu liền đi ra.

Đường Vũ Nhu đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi, trên mặt lập tức lộ ra một đạo hạnh phúc mà lại nụ cười ngọt ngào, do đó bước chân cũng tăng nhanh hơn rất nhiều.

Trong khoảnh khắc. Đường Vũ Nhu liền đến Diệp Tầm Hoan bên người: "Người sao vậy lại tới nữa rồi a?"

"Sao vậy, lẽ nào người không thích ta tới đón người cùng đi đi làm sao?"

Đường Vũ Nhu khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, khuôn mặt xinh đẹp đầu tiên là hơi đỏ lên, sau đó gật gật đầu.

Nàng không phải một cái yêu thích nói dối cô gái, cũng không phải loại kia nói một đằng làm một nẻo nữ hài, yêu thích chính là yêu thích, không thích chính là không thích.

"VẬY ta sau này ngày ngày tới đón người!" Diệp Tầm Hoan liền yêu thích Đường Vũ Nhu bộ dáng này.

Rất chân thực, chưa bao giờ che giấu chính mình trong nội tâm ý nghĩ, như cô gái như thế, không thể nói đã tuyệt tích, nhưng cũng sẽ có vẻ thập phần ít ỏi.

Dù sao xã hội cái này đại niễ m hang, thực sự là quá phức tạp.

Chân thực Đường Vũ Nhu lại như là một vũng giống như thanh thủy, gột rửa cái này đã tràn ngập dơ bẩn thế giới, lại như là trong sa mạc một viên cây xương rồng giống như vậy, là như vậy khác với tất cả mọi người.

"Không... Không cần..." Đường Vũ Nhu vội vàng lắc đầu nói: "Người tình cò đến là có thể, người nếu như ngày ngày đến..."

"Người không phải là không có xe, không tiện, hơn nữa ta tới nơi này cũng không khó khăn." Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói: "Ta có thể không yên lòng người đi chen tàu điện ngầm hoặc là giao thông công cộng, hiện tại như thế nhiều sờ soạn, vạn nhất bọn họ nếu như chiếm nhà ta tiểu ôn nhu tiện nghi sao vậy làm!"

"Ai... Ai là người tiểu ôn nhu..." Đường Vũ Nhu e thẹn nói rằng.

"Ta tiểu ôn nhu còn thẹn thùng rồi!"

Theo sau hai người trực tiếp ngồi trên xe rời khỏi nơi này.

Một ít đi ra thể dục buổi sáng bác gái cùng đại gia đang nhìn đến Đường Vũ Nhu lại bị Diệp Tầm Hoan cho tiếp đi sau khi, nhất thời một mặt ước ao ghen tị, nói thẳng Đường Vũ Nhu tìm một kẻ có tiền người.

Hai người đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn cửa ra sau khi, Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu liền từ bên trong xe đi xuống, để Tiểu Cửu người lái xe rời đi.

Theo sau, Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu liền vừa nói vừa cười hướng về Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong đại sảnh mà đi.

Bởi vì hiện tại là giờ làm việc, thang máy cabin bản cung không đủ cầu, rất nhiều người đều đang đợi thang máy.

Nguyên bản đứng ở bên cạnh thang máy một bên nhóm thang máy vu dân hạo cùng Triệu trường tùng hai người đang nhìn đến Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan sau khi, hai người liền lập tức cười ha ha chào hỏi nói: "Đường bộ trưởng, Diệp lão đệ..."

Bọn họ cũng đã gặp qua Diệp Tầm Hoan đánh Mộc Hoàng Văn một màn, hơn nữa sự hậu còn không có bất cứ chuyện gì, đồng thời Diệp Tầm Hoan vừa tới liền một bước lên mây, bây giờ cùng Đường Vũ Nhu càng là tốt không được, dùng như tất giống giao đều không quá đáng.

Vì lẽ đó cho dù Diệp Tầm Hoan chỉ là một cái công nhân, ở Hoàng Đồ Tập Đoàn không có bất kỳ tên tuổi, thế nhưng cũng không có ai dám xem thường hắn.

"Diệp lão đệ, người ra tay thật là rất nhanh, lúc này mới bao lâu, liền đuổi tới Đường bộ trưởng." Vu dân hạo là một cái điển hình cáo già, bất luận cùng ai nói chuyện, trên mặt đều mang theo nụ cười, đều là làm cho người ta một loại người hiền lành cảm giác.

Hơn nữa còn là Hoàng Đồ Tập Đoàn có tiếng người hiền lành.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng không cảm thấy, phải biết mọi người sẽ nguy trang, có mấy người đem chính mình nguy trang hung hăng, có mấy người đem chính mình nguy trang hiền hoà.

"Thật là khiến người ta không ngừng hâm mộ a, ta nếu như ở tuổi trẻ cái mười mấy tuổi, nhất định sẽ cùng Diệp lão đệ tốt đẹp chứ tới một người công bằng cạnh tranh!"

"Vu ca, người còn trẻ mười mấy tuổi, ta nếu như không kết hôn, đã sớm cùng Diệp lão đệ cạnh tranh..."

Bị hai người như thế nói chuyện, Đường Vũ Nhu có vẻ hơi thật không tiện lên, mà Diệp Tầm Hoan cái này da mặt dày đúng là không có cái gì.

"May mà các người đều kết hôn, không phải vậy ta còn thật gặp phải kinh địch."

"Lão đệ, dự định thời điểm nào cùng Đường bộ trưởng làm rượu mừng, đến thời điểm có thể muốn thông báo một tiếng lão ca ca ta a!" Vu dân hạo cười ha hả nói.

"Còn có ta, người có thể không thể không nói a!"

"Yên tâm, yên tâm, ta nếu như cùng Vũ Nhu làm tiệc rượu, khẳng định nói cho hai vị, đến thời điểm hai vị nhất định phải mang tiền lì xì cho chuẩn bị kỹ càng a!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Muốn chuẩn bị hai phần tiền lì xì a, không phải vậy ta có thể đem các người cho đánh đuổi!"

"Không thành vấn đề, chỉ cần người cùng Đường bộ trưởng kết hôn, đừng nói hai phần, ba phần đều thành!"

"Tại sao ba phần?" Triệu trường tùng không giải thích được nói.

"Cho cháu trai hoặc là cháu gái chuẩn bị một phần a!"

Vừa lúc đó, một trận đất đất đất giầy cao gót gõ tiếng vang lên, khoảng thời gian ngắn mà không hiện ra gấp gáp, trầm ổn mạnh mẽ.

Chỉ nghe thấy tiếng bước chân kia, là có thể phán đoán ra được người nhất định là cái nữ.

Hơn nữa, nhất định là cái phong cách ác liệt nữ cường nhân.

Chỉ có thập phần tự tin nữ nhân, mới có thể đi ra loại này tự tin mà nhanh chóng tiếng bước chân.

Diệp Tầm Hoan quay đầu nhìn lại, nhất thời chỉ thấy Thu Nhựt Hi ngay ngắn chân thành hướng về bọn họ đi tới, đồng thời Thu Nhựt Hi sắc mặt khó coi tới cực điểm, ánh mắt kia băng lãnh như đao, nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan!

Hơn nữa ở Thu Nhựt Hi bên cạnh còn theo một cái phong tình vạn chủng, khắp toàn thân đều toả ra mê người khí tức nữ nhân, dường như vụ vật, khiến người ta thận tuyến trên chạy vì đó điên cuồng tăng trưởng!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Chờ chút đến phòng làm việc của ta một chuyến

Nữ nhân nắm giữ một tấm lập tức lưu hành nhất cái đuôi mặt, thanh tú Liễu Mi như là trắng lười liềm giống như vậy, sống mũi cao thẳng, môi đơn bạc nhưng mang theo sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Một thân xám nhạt nghề nghiệp trang phục, đem vóc người của nàng cho bao vây lồi lõm có hứng thú, cao vót Thánh nữ phong và bằng phẳng bụng dưới hình thành một cái rõ ràng độ cong, hai cái đùi đẹp thẳng tắp, phối hợp một đôi giày cao gót màu đen, làm cho nàng cả người có vẻ cao gầy.

Một nữ nhân như vậy, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ trước tiên hấp dẫn nam nhân sự chú ý, đồng thời ở trong lúc lơ đãng bốc lên nam nhân muốn nhìn.

Đặc biệt là trên người cô gái cái kia cổ quyến rũ cùng thành thực nữ nhân ý nhị càng là đối với nam nhân có sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng, đặc biệt là hiểu được thưởng thức nam nhân!

Nàng lại như là một cái chín rực cây đào mật giống như vậy, chỉ cần vừa bấm liền có thể bóp ra mật ngọt đến.

Huống chi bất kể là vóc người vẫn là dáng dấp, nữ nhân này đều thuộc về cực phẩm.

Cứ thế với Diệp Tầm Hoan cả người không nhận được trùng trùng nhìn nữ nhân này, quá đặc biệt ma mê người, này phải lấy được trên giường cuộn cuộn ga trải giường, nhiều lắm đặc biệt ma sáng khoái a!

Thực sự là không nghĩ tới Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong vẫn còn có như vậy cực phẩm, sớm biết mình sớm đến rồi, sao có thể như vậy sẽ đợi được hiện tại đây.

Đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan cái kia trùng trùng ánh mắt, Thu Nhựt Hi thu trong con ngươi hàn ý trở nên càng thêm dày đặc lên, tên khốn kiếp này, dĩ nhiên con mắt đều không mang theo chút thoáng nhìn Mai Hàm Khanh.

Không sai, nữ nhân này chính là Hoàng Đồ Tập Đoàn công quan bộ trưởng —— Mai Hàm Khanh!

Toàn bộ Hoàng Đồ Tập Đoàn tới có tranh luận, đồng thời cũng đứng dự người nhất mà lại phong tao nữ nhân, không có một trong.

Mà Mai Hàm Khanh phảng phất sớm đã quen thứ ánh mắt này giống như vậy, chút nào không phản đối không nói, thậm chí còn có chút đắc chí ý vị, trên mặt càng là lộ ra một đạo mê chết người không đèn mạng nụ cười.

"Thu tổng, Mai bộ trưởng!" Vụ Dân Hạo cùng Triệu Trường Tùng lập tức khách khí cùng Thu Nhựt Hi cùng với Mai Hàm Khanh đánh một tiếng bắt chuyện.

Mai Hàm Khanh ở Hoàng Đồ Tập Đoàn luôn luôn lấy lớn mật, buông thả, phát tao thành danh, cười khể quay về Vụ Dân Hạo cùng Triệu Trường Tùng chào hỏi xong sau khi, liền đối với Diệp Tầm Hoan lựa đùa nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ có phải rất đẹp mắt hay không a?"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Mai Hàm Khanh mà nói hậu, khẽ cười một tiếng.

"Mai bộ trưởng không cần khiêu khích Diệp lão đệ rồi!" Triệu Trường Tùng lập tức nói: "Diệp lão đệ nhưng là đã danh hoa có chủ."

"Ồ?" Mai Hàm Khanh hơi kinh ngạc nói ra: "Thật sao?"

"Này có thể không, vừa ta cùng vu tổng còn nói Diệp lão đệ cùng Đường bộ trưởng kết hôn bữa tiệc rượu thời điểm, nếu như không cho chúng ta nói, muốn cùng hân tức giận đây!"

Thu Nhược Hi sắc mặt khẽ thay đổi, tên khốn kiếp này cũng đã cùng mình kết hôn, bây giờ lại muốn cùng Đường Vũ Nhu bữa tiệc rượu, thật sự coi chính mình là dễ ức hiếp hay sao?

Nghe được Triệu Trường Tùng mà nói hậu, Mai Hàm Khanh ánh mắt chậm rãi rơi vào Đường Vũ Nhu trên người: "Cái kia nói như vậy, vị này chính là chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn bình dân nữ thần Đường Vũ Nhu —— Đường bộ trưởng rồi!"

"Mai bộ trưởng chào người!" Đường Vũ Nhu có chút ngại ngùng nói rằng.

"Đường bộ trưởng, sau này xin mời nhiều chăm sóc nha!" Mai Hàm Khanh trên mặt mang theo một đạo băng hiệu thức nụ cười: "Chỉ là Đường bộ trưởng nếu coi trọng chính mình người đàn ông nhỏ bé nha, ánh mắt của hân cũng không già thực nha!"

"Là Mai bộ trưởng thật xinh đẹp, mới làm cho Tầm Hoan như vậy." Đường Vũ Nhu không chút nào cho rằng Diệp Tầm Hoan sẽ ra sao không nói, trái lại thay hân giải vây lên.

Mai Hàm Khanh hơi kinh ngạc nhìn Đường Vũ Nhu, tuy rằng Đường Vũ Nhu lời này bên trong có tán thưởng chính mình mỹ lệ ý tứ, thế nhưng hà không phải là tự nói với mình, nàng không thêm đề ý Diệp Tầm Hoan đáng đáp như vậy xem chính mình!

"Đường bộ trưởng không tức giận?"

"Không tức giận a!" Đường Vũ Nhu phi thường nói thật: "Mai bộ trưởng là mỹ nữ, Tầm Hoan là nam nhân, nam nhân xem mỹ nữ rất bình thường a!"

Diệp Tầm Hoan thời khắc này, hận không thể ôm lấy Đường Vũ Nhu mạnh mẽ hôn một cái, này tiểu ôn nhu thực sự là quá tốt rồi, không phải bình đẳng chưa không nói, trái lại cho rằng nam nhân nhìn thấy mỹ nữ, xem thêm vài lần, thậm chí thất thân là một cái chuyện rất bình thường.

"Người không sợ hân bị ta câu đi sao?"

Nghe được Mai Hàm Khanh này mở ra thức vấn đề, Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời có chút không biết nên làm sao trả lời là tốt.

Nàng nhưng là một cái phi thường hàm súc nữ hài, không giống Mai Hàm Khanh, cái gì thoải cũng dám nói, cái gì chuyện cười cũng dám mở, bất quá nếu như không phải nếu như vậy, như vậy Mai Hàm Khanh e sợ cũng làm không được công quan bộ bộ trưởng vị trí này.

Công quan bộ là làm cái gì, tất cả mọi người đều rõ ràng trong lòng.

Huống chi có câu nói: Vừa vào công quan sâu như biển, từ đây phần nữ biến thành đen nhĩ!

Từ câu nói này trên liền có thể nhìn ra, công quan bộ nước rất sâu, hơn nữa không phải một dạng sâu.

"Cái kia cũng phải nhìn xem người có bản lĩnh này hay không câu đi ta!" Diệp Tầm Hoan lập tức dừng cảm đứng ra, là Đường Vũ Nhu hóa giải lúng túng nói: "Nhà ta tiểu ôn nhu nhưng là đối với ta rất tốt, ta có thể xá không được rồi nàng!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan trực tiếp đưa tay ra đem Đường Vũ Nhu cho ôm vào trong lòng: "Cho nên, ta đối với người mỉm cười, không phải là bởi vì người quá tao, mà là lễ phép, ta nhìn chăm chăm người xem, không phải là bởi vì, ta yêu thích người, mà là bản tính gây ra!"

Bị Diệp Tầm Hoan ôm vào trong ngực, Đường Vũ Nhu nhất thời có chút thật không tiện lên, trên mặt chậm rãi kéo lên hai đám ửng đỏ, dường như uống rượu giống như vậy, có vẻ phi thường mê người.

Vưu Dân Hạo vào lúc này khẽ cười nói: "Mai bộ trưởng, người liền không cần lựa nhóm người ta quan hệ, nhân gia có thể vẫn khỏe, như tất giống giăng co đây, vô dụng!"

"Đúng, chẳng bằng người trêu chọc trêu chọc ta!" Triệu Trường Tùng lập tức tiếp nhận lại nói.

Vừa lúc đó, Thu Nhược Hi không nhịn được ho khan hai tiếng, cô nãy nãy ta ở đây đứng giữa trời, các người dĩ nhiên từng cái từng cái đều coi ta là thành ảnh hình người.

Triệu Trường Tùng chậm rãi nhìn về phía Thu Nhược Hi, đang nhìn đến Thu Nhược Hi chậm rãi trở nên sắc mặt có chút xanh mét sau khi, lúc này ngậm miệng lại, đồng thời trong lòng bắt đầu có chút bất an lên.

Hân nhưng là biết vị này cô nãy nãy tính khí, chính mình sao vậy ngay trong trước mặt nàng trêu chọc nổi lên Mai Hàm Khanh đây!

"Thu tổng, ngài sao vậy, yết hầu không thoải mái sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt quan tâm hỏi.

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Triệu Trường Tùng cùng Vu Dân Hạo trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, vị này gia, ngài ngốc a, này đặc biệt ma nơi đó là không thoải mái, rõ ràng là đối với Triệu Trường Tùng khó chịu.

"Ta. . ."

"Nếu như người cổ họng không thoải mái, liền uống nhiều một chút cây son trà lộ, ngọt ngào, hương vị không sai, chuyên môn trị liệu cổ họng đau đớn!"
Diệp Tầm Hoan không nhận được là cây son trà lộ đánh một cái quảng cáo.

Diệp Tầm Hoan tiếng nói vừa hạ xuống, Triệu Trường Tùng cùng Vu Dân Hạo trong nội tâm đã không nhận được là Diệp Tầm Hoan bóp một cái mồ hôi lạnh.

Vị này gia mặt trên là thật sự có người, hay là thật không sợ chết a, thậm chí ngay cả Thu Nhược Hi cái này thiết nương tử cũng dám trêu chọc.

Giờ khắc này Mai Hàm Khanh cũng không nhận được nhiều liếc mắt nhìn Diệp Tầm Hoan, người đàn ông này thú vị.

Thu Nhược Hi đầy mặt không quen nhìn Diệp Tầm Hoan, tăng tăng lạnh rên một tiếng: "Diệp Tầm Hoan, chờ sau đó đến phòng làm việc của ta một chuyến!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Người muốn ở muốn vì ước à

Diệp Tầm Hoan rất là không nói gì, không phải là đi một chuyến Thu Nhược Hi văn phòng mà, có cái gì quá mức, nhưng là Triệu Trường Tùng cùng Vu Dân Hạo hai người nhưng nói mình đắc tội rồi Thu Nhược Hi, để cho mình chờ chút lúc nói chuyện cẩn thận một chút, đừng quá kiên cường.

Nên cúi đầu thời điểm cúi đầu, mà lại nói cái gì cho Thu Nhược Hi cúi đầu không mất mặt, lão tử là như vậy không cốt khí nam nhân sao?

Cho này xú bà nương cúi đầu.

Mai Hàm Khanh nhưng là nói một câu chúc Diệp Tầm Hoan vận may, làm Diệp Tầm Hoan chính mình cũng coi chính mình đã biến thành Kinh Kha, muốn đi đâm Tần đấy!

Hon nữa Đường Vũ Nhu càng là lo lắng không thôi, điều này làm cho Diệp Tầm Hoan rất là không nói gì, Thu Nhược Hi lại không phải cộp cái chẳng lẽ vẫn có thể đem mình ăn không được.

Ở cái kia nặng nề mà vừa thương xót trắng tức giận bên dưới, Diệp Tầm Hoan phảng phất hóa thành mấy ngàn năm trước đi đâm Tần Kinh Kha giống như, hướng về Thu Nhược Hi văn phòng mà tới.

Đi tới Thu Nhược Hi văn phòng hậu, Diệp Tầm Hoan lại như là về đến nhà giống như vậy, trực tiếp đặt mông ngồi ở trên ghế salông, sau đó cho mình nhen lửa một cái thơm ư, nhẹ nhàng hút một hơi, sau đó chậm rãi nói ra: "Lão bà, người để ta tới làm cái gì?"

"Diệp Tầm Hoan, nơi này..."

Không chờ Thu Nhược Hi nói hết lời liền bị Diệp Tầm Hoan cắt đứt nói: "Nơi này là công ty, không phải nhà, xin người chú ý một thoáng thân phận của chính mình cùng ảnh hưởng!"

"Người nếu biết, tại sao còn..."

"Này không phải không người ngoài mà, lại nói, công ty này cùng nhà có cái gì khác nhau, đều là người mở, cũng có phần của ta, coi như hai ta sau này ly hôn, biết không, những thứ kia cũng có một nửa của ta." Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Bao quát người làm cái ghế đều có một nửa của ta!"

"Người..."

"Cái này gọi là hôn bên trong tài sản, tòa án là sẽ cắt đứt ra!" Diệp Tầm Hoan có chút xem thường nói ra: "Một cái cao tài sinh liền điểm ấy cũng không biết, người trên cái gì học a?"

"Ta..."

"Được rồi, nói đi, người đến cùng tìm ta chuyện gì." Diệp Tầm Hoan lần nữa đánh gãy Thu Nhược Hi mà nói: "Nếu như không có chuyện gì, ta hãy đi về trước, ta rất bận bịu!"

Liên tục bị Diệp Tầm Hoan đánh gãy lời của mình, Thu Nhược Hi khắp toàn thân tức giận đến phát run, tình xảo hoàn mỹ khuôn mặt xinh đẹp bên trên hoàn toàn bị một tầng sương lạnh bao vây, đồng thời cặp kia mâu phảng phất hóa thành hai cái sắc bén băng nhận giống như vậy, nhắm thẳng vào Diệp Tầm Hoan trái tim.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, thời khắc này Diệp Tầm Hoan không biết đã chết rồi mấy trăm lần.

Hít một hơi thật sâu, Thu Nhược Hi ở trong nội tâm tự nói với mình, không nên tức giận, không nên tức giận, không nên cùng tên khốn kiếp này như nhau kiến thức.

Đi ngang qua a q tự mình tinh thần an ủi pháp sau khi, Thu Nhược Hi chậm rãi trở nên bình tĩnh lại: "Người thời điểm nào từ trong bót cảnh sát đi ra?"

"Tám chín giờ đi!"

"Người tại sao không về nhà?"

"Cùng bằng hữu cùng đi chúc mừng đi tới." Diệp Tầm Hoan không nặn không nhặt nói ra: "Kết quả uống cao, liền không trở lại!"

"Vậy người không biết gọi điện thoại sao?" Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng, đồng thời phần quyền đã chặt chẽ nắm ở cùng nhau.

Tên khốn kiếp này, chính mình tối ngày hôm qua lo lắng hần một nửa tức, hơn nữa cha mẹ chính mình cũng đang tìm người, nhưng là tên khốn kiếp này rất sớm đi ra, thậm chí ngay cả điện thoại cũng không đánh, nhưng trực tiếp đi ăn chơi chè chén.

"Ta đánh a..."

"Người đánh?"

"Đúng vậy!" Diệp Tầm Hoan dùng một loại hết sức chăm chú mà lại ánh mắt vô tội nói ra: "Ta đều tìm được người dây số, đều rút ra đi tới, nhưng là vào lúc này, điện thoại di động đột nhiên nhắc nhở ta lượng điện không đủ, sau đó hắc bình rồi!"

"Àm!"

Thu Nhược Hi cũng không còn cách nào chịu đựng, không nhịn được đưa tay ra mạnh mẽ vỗ một cái mặt bàn: "Diệp Tầm Hoan, người..."

"Lão bà, tay đau không?"

Diệp Tầm Hoan nói chưa dứt lời, nói chuyện, Thu Nhược Hi nhất thời cảm giác trên lòng bàn tay truyền đến một luồng chua đau tâm ý.

Thu Nhược Hi dùng một bộ muốn ăn thịt người ánh mắt nhìn chòng chọc vào Diệp Tầm Hoan: "Diệp Tầm Hoan, người tên khốn kiếp, ta cảnh cáo người, không muốn lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu chiến ta điểm máu chốt!"

"Vậy người nói cho ta người điểm máu chốt là cái gì, lần sau ta tranh thủ không xoi mói chiến!"

Thu Nhược Hi tăng tăng lạnh rên một tiếng: "Vậy người sẽ không mượn cái điện thoại di động đánh sao?"

"Ta mượn a!"

"Người mượn?"

"Đương nhiên!" Diệp Tầm Hoan lời thề son sắt nói ra: "Ta mượn, vừa đưa vào mặt trên một, ta bỗng nhiên nghĩ đến, số điện thoại của người là bao nhiêu a..."

Thu Nhược Hi sắc mặt lập tức đen kịt lại, hô hấp cũng vào đúng lúc này trở nên hơi trở nên dồn dập: "Ý của người là, người không có nhớ kỹ mã số của ta?"

"Người này không phải phí lời à!" Diệp Tầm Hoan chuyện đương nhiên nói ra: "Như vậy trường một chuỗi chữ số, ta sao có thể như vậy có thể nhớ được..."

"Nếu như là thẻ ngân hàng thẻ hào..."

"Ta cũng không nhớ được, bất quá ta nhất định có thể nhớ kỹ mật mã!"

"Diệp Tầm Hoan, người... Người đi chết đi cho ta!"

Nói xong Thu Nhựt Hi trực tiếp trao từ bản thân trên bàn làm việc chén nước hương về Diệp Tâm Hoan mạnh mẽ đập tới.

Nàng cuối cùng không nhịn được, Diệp Tâm Hoan thực sự là quá làm người tức giận, quá bất nạt người.

"Đừng!"

Diệp Tâm Hoan trực tiếp đem chén nước cho tiếp được, cười ha hả nói: "Lão bà, ngại sao vậy biết ta khát nước..."

Nói xong Diệp Tâm Hoan trực tiếp đứng dậy đi cho mình nhận một chén nước.

"Đó là cái chén của ta..."

"Không có chuyện gì, ta không chê ngại bẩn!"

Nói xong Diệp Tâm Hoan bưng cái chén uống một hớp.

Thu Nhựt Hi bị Diệp Tâm Hoan cho tức giận, tam thi nhảy loạn như lời, nhưng là nhưng nắm Diệp Tâm Hoan không có bất kỳ biện pháp.

Động thủ, tên khốn này thân thủ quá tốt rồi, căn bản không phải là đối thủ, đánh, tên khốn này miệng quá tổn, không có hấn tiếp không lên, phản bác không ra lý do.

Trong lúc nhất thời, một luồng trước nay chưa từng có cảm giác bị thất bại ở Thu Nhựt Hi trong đầu chậm rãi hiện lên.

Nàng có thể khẳng định những kia khó chơi mà lại khách hàng hay xoi mói hoặc là người hợp tác, thế nhưng là không bắt được chính mình lão công, loại này cảm giác bị thất bại, để Thu Nhựt Hi không thể không bắt đầu hoài nghi nổi lên cuộc đời của chính mình!

Hít một hơi thật sâu, Thu Nhựt Hi đem chính mình từ nỗi khủng biên giới cho kéo trở lại: "Được, chuyện này, chúng ta liền không nói rồi!"

"Sao vậy, ngại còn có chuyện muốn nói cùng : với ta?"

"Đúng!" Thu Nhựt Hi tăng tăng nói ra: "Ngươi cùng Đường Vũ Nhu đến cùng sao vậy sự việc?"

"Ta không nói mà, ta dự định tìm một cơ hội mang Đường Vũ Nhu đỡ thăng, đem ngại cho một cước đạp rồi!"

"Ngươi... Ngươi..." Thu Nhựt Hi gạt lực khổng chế tâm tình của chính mình: "Ta nói chính là tiệc cưới..."

"Há, việc này a, ta dự định cùng Vũ Nhu đến thời điểm bãi cái buổi tiệc, thu điểm tiền lì xì, đến thời điểm ngại cũng cổ động a..."

"Ngươi tên khốn kiếp, ngại trong mắt có hay không ta bà lão này!"

"Nhìn ngài lời này nói, sao có thể như vậy không có đấy!" Diệp Tâm Hoan chân thành nói: "Ngươi xem một chút, ngại đang tốt xem, ta mắt bên trong hạt châu có phải là có ngại!"

"Ngươi... Ta..."

Trong lúc nhất thời Thu Nhựt Hi bị Diệp Tâm Hoan cho tức giận hoàn toàn không biết phải nói chút cái gì.

"Lão bà, chúng ta phu thê trong hiệp nghị thứ mười sáu điều, thứ bảy sọi nhỏ có quy định, ngại không thể ngăn cản ta ở bên ngoài tìm nữ nhân, cho ta tuyệt đối tự do, mà ta cũng tuyệt đối cho ngại tự do!" Diệp Tâm Hoan cười híp mắt nói ra: "Sao vậy, ngại hiện tại muốn vì ước sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dích Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Cùng Đường Vũ Nhu tán gẫu thoải mái tán gẫu

Thu Nhựt Hi khuôn mặt xinh đẹp nhất thời trưởng thành màu gan lợn, há miệng, nhưng căn bản không biết nên làm sao phản bác Diệp Tâm Hoan.

Nàng không nghĩ tới lúc trước nguyên bản vì bảo vệ mình không chịu đến xâm hại, cùng với đối với mình có lợi phu thê thỏa thuận bây giờ lại trở thành Diệp Tâm Hoan đến phản bác chính mình lý do, thành vì để cho hấn tìm nữ nhân lý do.

Thời khắc này, Thu Nhược Hi có loại nâng lên Thạch Đầu tạp chân của mình cảm giác.

Nhìn Thu Nhược Hi cái kia âm tình bất định biến ảo sắc mặt, Diệp Tầm Hoan khẽ cười một tiếng: "Vì lẽ đó lão bà, xin ngươi tuân thủ hiệp ước!"

"Nếu như ta nếu như không tuân thủ đây?" Thu Nhược Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng!

"Đương nhiên, ngươi có thể không tuân thủ, dù sao lật lọng là nữ nhân quyền lợi!"

Nghe được Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Thu Nhược Hi lập tức hừ hừ nói: "Ngươi biết là tốt rồi."

"Bất quá, ta cũng có thể không tuân thủ." Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "So như tối hôm nay trở lại sau khi, chúng ta ở nằm ở trên một cái giường thời điểm, Nhị đệ có thể sẽ không bị khống chế làm ra một ít xuất một chút cách sự tình, đến thời điểm còn hi vọng lão bà đánh người ngài thông cảm nhiều hơn một thoáng Nhị đệ liều lĩnh!"

Nguyên bản sắc mặt hơi hơi có chút chuyển biến tốt Thu Nhược Hi, khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, lần nữa trở nên khó coi lên: "Ngươi... Ngươi dám!"

"Nếu như ngươi bội ước, như vậy thì sẽ biết ta đến cùng có dám hay không!" Diệp Tầm Hoan có chút chơi ác nhìn Thu Nhược Hi nói ra: "Dù sao Nhị đệ có lúc cũng đúng cần khai trai!"

Khi thấy Diệp Tầm Hoan vậy có chút xám ngắt ánh mắt sau khi, Thu Nhược Hi trong lòng bỗng nhiên một lỗi: "Ngươi... Ngươi..."

"Ta cái gì ta, đừng lấp ba lấp bắp, có chuyện sáng khoái điểm!"

"Ngươi có tin ta hay không khai trừ Đường Vũ Nhu?"

"Tùy tiện a!" Diệp Tầm Hoan xem thường nói ra: "Vừa vặn, ta làm cho nàng ở nhà làm toàn chức thái thái, ta kiếm tiền nàng hoa!"

"Nữ nhân mà, liền hấn là quá cuộc sống như thế!"

Thu Nhược Hi hàm răng cắn khanh khách vang lên, hận không thể đem Diệp Tầm Hoan cho xé thành mảnh vỡ, chính mình nhưng là lão bà hấn a, nhưng là tên khốn kiếp này, dĩ nhiên ở ngay trước mặt chính mình nói kiếm tiền cho nữ nhân khác hoa.

Thực sự là lẽ nào có lí đó, thực sự là tức chết ta rồi!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi thật sự cho rằng ta không có cái gì biện pháp có thể trừng trị ngươi sao?"

"Ngươi có sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt ôn hòa nhìn Thu Nhược Hi nói ra: "Ly hôn ngươi lại không dám, ở công ty, ngươi lại mệnh lệnh bất động ta, tiêu ôn nhu ngươi khai trừ ta lại không để ý, đầu vô mồm đi, ngươi lại không phải đối thủ của ta, động thủ đi, ngươi càng không phải là đối thủ, đương nhiên ta cũng sẽ không cùng ngươi động thủ!"

"Ngươi nói, ngươi có thể có cái gì biện pháp trừng trị ta?"

"Ta... Ta..." Thu Nhược Hi vào lúc này mới phát hiện, chính mình thật giống thật không có cái gì biện pháp có thể thu thập Diệp Tầm Hoan, tên khốn kiếp này hoàn toàn là cái gì đều không để ý, thuộc về loại kia chân trần đại hấn, căn bản không sợ nàng một cái xô giày.

"Ngươi có tin ta hay không để ngươi trên đầu xám ngắt?" Thu Nhược Hi trực tiếp sử dụng tất sát kỹ: "Ta hiện tại nhưng là lão bà ngươi!"

Diệp Tầm Hoan khi nghe đến Thu Nhược Hi câu nói này hậu, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Nữ nhân này thật đặc biệt ma tàn nhẫn.

Diệp Tầm Hoan có thể bảo đảm, phía trên thế giới này, sẽ không có không sợ đỉnh đầu của mình xám ngắt, dù là cùng lão bà quan hệ lại không tốt, đã đạt đến bằng mặt không bằng lòng mức độ, cũng không có không sợ xám ngắt.

Đây chính là trên mặt văn đề, là mặt a!

Huống chi hấn Diệp Tầm Hoan vẫn là đường đường nguyên soái, vẫn là Tàn gia ngoại tôn!

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan trầm mặc, Thu Nhược Hi cuối cùng hành diện một hồi, hòa nhau đến rồi một ván: "Vì lẽ đó, ngươi cho ta thành thật một chút, không phải vậy cần thận ngươi đỉnh đầu xám ngắt..."

"Vậy ta rất cảm tạ ngươi, mẹ, cuối cùng có đầy đủ lý do cùng ngươi ly hôn rồi!" Diệp Tầm Hoan giả vờ vô cùng kích động nói ra: "Như vậy đến thời điểm phân chia tài sản thời điểm, quan toà bao nhiêu sẽ hướng về ta nghiêng một điểm!"

Vốn cho là hòa nhau một ván, mà dương dương tự đắc Thu Nhược Hi khi nghe đến Diệp Tầm Hoan câu nói này hậu, trên mặt nụ cười đắc ý nhất thời vì đó ngưng kết lại, hai con mắt phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan: "Ngươi... Ngươi... Là ngươi trước tiên tìm những nữ nhân khác..."

"Phu thê thỏa thuận, thứ mười sáu điều..."

Thu Nhượng Hi nhất thời dường như đầu bại gà trống như nhau, tên khốn kiếp này hoàn toàn là nắm lấy chính mình nhượng điểm, bất luận chính mình sao vậy làm, tên khốn kiếp này đều chiếm lý!

"Lão bà, thỏa thuận ngươi cũng nghe thấy rồi chứ, ngươi không thể ngăn cản ta tìm nữ nhân, cho ta đầy đủ tự do, mà ta cũng cho ngươi đầy đủ tự do, thế nhưng trong đó nhưng không có nói ta cho phép ngươi tìm nam nhân khác!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Ngươi duy nhất có thể lấy tìm nam nhân khác điều ước chính là, gặp phải yêu thích nam nhân, cùng ta ly hôn, cùng hắn kết hôn..."

"Ngươi cắt cho ta, cắt!"

Nói xong Thu Nhượng Hi liền nắm lên trên bàn hồ sơ hướng về Diệp Tầm Hoan che ngợp bầu trời đập tới.

Nàng không đầu lại Diệp Tầm Hoan, hơn nữa cái kia phần phu thê thỏa thuận thật giống đem mình cho khóa kín giống như vậy, đối với mình không có bất kỳ chỗ tốt nào, đối với tên khốn kiếp này chỗ tốt cũng không ít!

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Nhượng Hi nổi giận sau khi, như một lần khói liền chạy đến cửa ra, sau đó quay về Thu Nhượng Hi cười hắc hắc nói: "Lão bà ngươi yên tâm, ta nếu như cùng tiểu ôn như bãi tiệc rượu, khẳng định mời ngươi, đến thời điểm chuẩn bị cái đặc biệt đại tiền lì xì a..."

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan phảng phất chỉ lo triệt để làm tức giận Thu Nhượng Hi mà đi không xong giống như vậy, trực tiếp chạy ra văn phòng, đem cửa phòng đóng lại.

Mà trong phòng làm việc nhưng là vang lên một đạo to lớn vang trầm thanh.

Thu Nhượng Hi ngồi ở ông chủ trên ghế điện, tức giận thân thể mềm mại run rẩy không ngớt, trước ngực sừng sững đứng vững Thánh nữ phong cũng theo không ngừng run rẩy chuyển động, được không mê người.

"Khốn nạn, khốn kiếp, lại vẫn để ta cho ngươi bao tiền lì xì, ta cho ngươi bao kéo..."

Thời khắc này Thu Nhượng Hi trong lòng rất khó chịu, khó chịu tới cực điểm, đặc biệt là nghĩ đến trước Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu đứng chung một chỗ, đem Đường Vũ Nhu cho ôm vào trong ngực một màn, càng làm cho trong lòng nàng rất là không thoải mái, rất tức tối, hoặc là nói là đồ kị càng chuẩn xác.

Đây chính là chồng nàng a, nhưng ở ngay trước mặt nàng, ôm nữ nhân khác, nói xong cái gì bãi tiệc rượu, kết hôn!

"Diệp Tầm Hoan, ngươi cái khốn kiếp, thật sự cho rằng cô nãi nãi ta thu thập không được ngươi có phải là, ngươi chờ ta, xem ta sao vậy trừng trị ngươi!" Thu Nhượng Hi tăng tăng nói ra: "Muốn cùng Đường Vũ Nhu cùng nhau, không cửa!"

Thời khắc này Thu Nhượng Hi dường như một cái ghen tiểu nữ sinh giống như vậy, ở phát ra ghen tuông, hơn nữa thập phần dày đặc.

Chỉ là điểm này Thu Nhượng Hi đồng thời không có chú ý tới.

Lập tức, Thu Nhượng Hi cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc, trực tiếp đánh cho Đường Vũ Nhu: "Đường bộ trưởng, đến phòng làm việc của ta một chuyến!"

Dứt tiếng Thu Nhượng Hi liền trực tiếp kết thúc trò chuyện điện thoại.

Kết thúc trò chuyện điện thoại hậu, Thu Nhượng Hi hừ hừ nói: "Ta thu thập không được, ta còn thu thập không được Đường Vũ Nhu sao?"

Thời khắc này, Thu Nhượng Hi hoàn toàn hóa thân trở thành chúng sinh bên trong một thành viên, vì lão công, vì mình, bắt đầu chuẩn bị cùng Đường Vũ Nhu cố gắng "Tâm sự"!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Hắn cưới, ta liền gả

Diệp Tầm Hoan ở về Đường Vũ Nhu văn phòng thời điểm, vừa vặn là Đường Vũ Nhu đi Thu Nhượng Hi văn phòng thời điểm, vì lẽ đó hai người liền như

thế vì đó bỏ qua.

Đường Vũ Nhu ở đi tới Thu Nhựt Hi cửa phòng làm việc hậu, rất là lễ phép gõ gõ môn, nhóm Thu Nhựt Hi nói để đi vào sau khi, Đường Vũ Nhu mới từ bên ngoài đi vào.

Đi vào văn phòng sau khi, Đường Vũ Nhu hơi run run.

Vốn là nài cho rằng Thu Nhựt Hi tìm chính mình, chỉ là vì Diệp Tâm Hoan sao vậy, thế nhưng hiện tại Diệp Tâm Hoan căn bản không ở nơi này.

Diệp Tâm Hoan đi nơi nào?

Lẽ nào trở lại?

Cái kia Thu Nhựt Hi tìm mình làm cái gì?

Trong lúc nhất thời Đường Vũ Nhu trong đầu lóe qua vô số ý nghĩ.

Thời khắc này Thu Nhựt Hi lần nữa khôi phục loại kia cao cao tại thượng nữ cường nhân phạm, lạnh lùng nói: "Tọa!"

Đường Vũ Nhu khi nghe đến Thu Nhựt Hi mà nói hậu, đồng thời không có trực tiếp ngồi xuống, mà là cung kính đứng tại chỗ: "Tổng giám đốc, ta đứng là có thể rồi!"

Từ công tác tới nay, Đường Vũ Nhu vẫn luôn thuộc về loại kia một đường trên công nhân, căn bản không có cơ hội tiếp nhập Thu Nhựt Hi, bây giờ cho dù thăng làm giám sát bộ phận trưởng, thế nhưng cái kia trong xương vẫn như cũ coi chính mình bất quá chỉ là một cái một đường công nhân, vì lẽ đó không dám loạn tọa.

"Ngồi xuống nói đi!" Thu Nhựt Hi lần nữa nói rằng.

Đường Vũ Nhu lúc này mới chậm rãi ngồi xuống: "Tổng giám đốc, ngài tìm ta có chuyện gì sao?"

"Không cái gì!" Thu Nhựt Hi đem hai tay để lên bàn, mười ngón giao nhau cùng nhau, đầy mặt bình tĩnh nói: "Chỉ là muốn hỏi một chút ngươi, đối với với công việc bây giờ có thể thích ứng sao?"

"Còn có thể!"

"Mới vừa lên đến, hết thầy đều từ từ đi." Thu Nhựt Hi thời khắc này như một cái tốt ông chủ như nhau, tuần tuần thiện tú giáo dục Đường Vũ Nhu: "Thế nhưng cũng không muốn bởi vì vì chính mình mới vừa lên đến, người khác đối với ngươi làm sao, liền sợ sệt!"

"Ngươi là giám sát bộ phận trưởng, bất luận người nào có vấn đề, có sai lầm, ngươi cũng có thể nghiêm khắc chỉ trích bọn họ, thậm chí toàn công ty thông báo xử phạt!" Thu Nhựt Hi nhẹ giọng nói: "Nếu như có ai không phục ngươi, ngươi có thể tới tìm ta, hoặc là đi tìm Tần tổng!"

"Đương nhiên nếu như có người không phối hợp ngươi công tác, ngươi cũng không cần khách khí với bọn họ, nên sao vậy làm liền sao vậy làm, không muốn sợ hết chỗ nọ đến chỗ kia, không phải vậy ngươi rất khó ở chứng lòng của người ta bên trong dựng nên lên hình tượng của bản thân, hiểu chưa?"

"Ta biết rồi." Đường Vũ Nhu gật gật đầu: "Ta nhất định sẽ nỗ lực, sẽ không phụ lòng tổng giám đốc kỳ vọng của ngài!"

"Vậy thì tốt." Thu Nhựt Hi phi thường hài lòng gật gật đầu: "Sau này tuyệt đối không nên coi chính mình chỉ là một người nhân viên bình thường, ngươi là một cái cao quản!"

"Ừm!"

"Ta để ngươi xem tư liệu, xem thế nào?"

"Ta vẫn không có xem xong." Đường Vũ Nhu nhỏ giọng nói, phảng phất chỉ lo Thu Nhựt Hi tức giận bình thường.

"Từ từ xem, không nên gấp, có cái gì không hiểu, liền đến hỏi ta, hoặc là Tần tổng, đến nỗi những người khác, liền không muốn đi hỏi." Thu Nhựt Hi nhắc nhở nói: "Bọn họ là sẽ không thành thật nói cho ngươi, dù sao giám sát bộ phận này bộ ngành quá mức đặc thù, ai cũng muốn mời ngươi ba phần, cần sống lại là đắc tội người sống!"

"Vì lẽ đó có lúc, ngươi cũng muốn bắt bí tốt hòa hảo." "

Thu Nhựt Hi không nhận được lại cho Đường Vũ Nhu lên một khóa.

"Ta biết!"

Đường Vũ Nhu ở Thu Nhựt Hi mặt trước có vẻ thập phần câu nệ.

Hết cách rồi, ai bảo Thu Nhựt Hi là ông chủ của nàng, hơn nữa nàng trước đây cũng chưa từng làm công ty cao quản, huống chi Thu Nhựt Hi khi

tràng mạnh mẽ quá đáng một chút.

"Người có cái gì chỗ không hiểu cần hỏi ta chăng?"

Đường Vũ Nhu lắc lắc đầu: "Ta không hiểu, Tầm Hoan cũng đã nói cho ta rồi!"

"Diệp Tầm Hoan?" Thu Nhược Hi khẽ cau mày: "Cái này hửn..."

Nói xong Thu Nhược Hi phảng phất ý thức được cái gì giống, vội vàng mở miệng nói: "Hửn còn hiểu những này?"

"Đúng vậy." Nói tới Diệp Tầm Hoan, Đường Vũ Nhu lập tức đến rồi đề tài, tràn đầy phấn khởi nói ra: "Tầm Hoan hiểu đặc biệt nhiều, hơn nữa còn rất có kinh nghiệm, đem ta không hiểu đều nói cho ta biết, ta không biết một vài thứ, hửn cũng cho ta phổ cập một thoáng!"

"Hửn lại như là một cái bách khoa toàn thư giống như vậy, cái gì đều hiểu."

Nói xong Đường Vũ Nhu trên mặt chậm rãi phóng ra một đạo như hạ hoa giống như rực rỡ rực rỡ nụ cười.

"Xem ra Diệp Tầm Hoan đối với người không sai!"

"Hửm, Tầm Hoan đối với ta rất tốt, cái gì đều chăm sóc ta!" Đường Vũ Nhu đồng thời không có phát giác Thu Nhược Hi âm thanh có chút không đúng, không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp nói.

Thu Nhược Hi trong lòng cái kia khó chịu a, tên khốn kiếp này đối với Đường Vũ Nhu như thế được, tại sao thì sẽ không thể tốt với ta một điểm, ta lẽ nào so Đường Vũ Nhu xấu sao?

Thu Nhược Hi so Đường Vũ Nhu xấu sao?

Không, Thu Nhược Hi muốn so Đường Vũ Nhu đẹp đẽ, hơn nữa càng thêm lộ ra mê người phạm, chỉ có điều hai người đi con đường không giống.

Thu Nhược Hi là loại kia là đâm vị con đường, khắp toàn thân đều mọc đầy gai, ai chạm ta, ta quất ai, mà Đường Vũ Nhu nhưng là đi mèo con đường, ôn nhu khả nhân, chìm nhỏ nép vào người, khiến người ta vừa thấy liền muốn ôm vào trong ngực cố gắng thương yêu một phen nữ nhân!

"Người rất yêu thích hửn sao?"

"Hửm, Tầm Hoan hửn..."

Lời mới vừa nói một nửa, Đường Vũ Nhu phảng phất ý thức được cái gì giống như vậy, trên mặt như hạ hoa giống như rực rỡ rực rỡ nụ cười nhất thời vì đó động lại đi không nói, đồng thời sắc mặt cũng trở nên hơi khó coi lên: "Thu tổng, ta..."

"Không cái gì!" Thu Nhược Hi thân nhiên nói: "Công ty đồng thời không có quy định, không cho phép công nhân luyến ái!"

"Ta chỉ là thuận miệng vừa hỏi, người coi như làm giữa chúng ta nói chuyện phiếm đi!"

Nghe được Thu Nhược Hi như thế nói chuyện, Đường Vũ Nhu thờ phào nhẹ nhõm, lúc này mới yên tâm lại.

"Không muốn quá sốt sắng, ta lại không phải con hổ, lẽ nào ta vẫn có thể ăn người phải không?"

Đường Vũ Nhu chậm rãi từ trên mặt bỏ ra một đạo gương ếp nụ cười.

"Ta vừa ở dưới lầu nghe bọn họ nói, người cùng Diệp Tầm Hoan muốn làm tiệc rượu là có thật không?"

"Không phải!" Đường Vũ Nhu không chút suy nghĩ, liền nói ra: "Là vụ tổng Triệu tổng bọn họ nói, Tầm Hoan rồi cùng bọn họ tán gẫu lên."

Đối với Thu Nhược Hi, Đường Vũ Nhu hầu như là không có bất kỳ phòng bị.

Thu Nhược Hi khi nghe đến Đường Vũ Nhu mà nói hậu, trong lòng mù mịt, nhất thời chậm rãi bắt đầu tản ra, tên khốn kiếp này, lại dám gạt ta.

"Nếu như Diệp Tầm Hoan thật sự muốn cùng người kết hôn, người sẽ làm sao?"

"Ta..." Đường Vũ Nhu trong lúc nhất thời có chút không biết trả lời như thế nào, bắt đầu do dự bất định lên.

Vấn đề thế này nàng là thật không có nghĩ tới.

Tuy rằng nàng rất yêu thích Diệp Tầm Hoan, nhưng là phải nói đến kết hôn, nàng còn thật không có một điểm chuẩn bị.

Thu Nhược Hi cũng không có giục Đường Vũ Nhu, mà là lẳng lặng chờ đợi Đường Vũ Nhu cho mình đáp án.

Một lúc lâu sau khi, Đường Vũ Nhu nhẹ giọng nói: "Nếu như hửn thật cưới ta, ta nhất định gả cho hửn!"

Thu Nhực Hi khi nghe đến Đường Vũ Nhu mà nói hậu, trong lòng nhất thời tràn ngập phần nộ, hận không thể lập tức vỗ bàn nói cho Đường Vũ Nhu, người muốn gả cho Diệp Tầm Hoan không có cửa đâu, hắn đã cùng kết hôn, là người của ta!

Đang tức giận đồng thời, Thu Nhực Hi lại thập phần buồn bực, Diệp Tầm Hoan đến cùng cho Đường Vũ Nhu quán cái gì thuốc mê, lúc này mới mấy ngày liền để Đường Vũ Nhu cam tâm tình nguyện đồng ý gả cho hắn.

Thu Nhực Hi đem trong lòng phần này kích động dựa vào khủng bố ý chí lực cho đè ép xuống, hít một hơi thật sâu: "Người hiểu rõ hắn, biết hắn là cái gì người sao? Liền muốn gả cho hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Tàn Mộ Ca cảnh cáo

Đường Vũ Nhu ngọt ngào nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Kết hôn sau khi có thể chậm rãi hiểu rõ a!"

Thu Nhực Hi khi nghe đến Đường Vũ Nhu trả lời hậu, trong nội tâm nổi lên một trận sâu sắc cảm giác vô lực, kết hôn hậu chậm rãi hiểu rõ, này đều cái gì niên đại a, vẫn còn có người có loại tư tưởng này!

"Nếu như kết hôn sau khi, người phát hiện hắn không phải người yêu thích hình biệt, không phải..."

"Tổng giám đốc, ngài cũng nói rồi, cái gì vậy, có thể vạn nhất nếu như đây?" Đường Vũ Nhu nhẹ giọng đánh gãy Thu Nhực Hi.

"Nữ nhân nhưng là mấy năm qua tốt thời gian, nếu như chọn sai sẽ phải thương tiếc cả đời rồi!"

"Nếu như bỏ qua, cũng đúng thương tiếc cả đời."

Đường Vũ Nhu tuy rằng thập phần ngại ngùng, tính cách hướng nội, thế nhưng này đồng thời không có nghĩa là nàng không có ý nghĩ của chính mình.

"Dù như thế nào cũng có thể thương tiếc cả đời, như vậy tại sao không thể đánh cược một lần đây?" Đường Vũ Nhu nhẹ giọng nói: "Nhân sinh vốn là một hồi đánh bạc, ái tình cũng đúng một hồi đánh bạc, nếu là đánh bạc thì có thắng thua!"

"Có người coi trọng thắng thua, có người hưởng thụ quá trình, mà ta nhưng là người sau, ta chỉ quan tâm quá trình, không để ý thắng thua!"

Thu Nhực Hi há miệng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết nên làm sao phản bác cho phải,

Đường Vũ Nhu nói, đồng thời không phải không có lý, bất kể là nhân sinh vẫn là ái tình, đều là một hồi đánh bạc, đều sẽ có thắng thua, nhưng là không cá cược đến cuối cùng, ai có thể biết thắng thua đây?

"Nếu như có một ngày người phát hiện hắn lừa người đây?"

"Vậy hắn khẳng định có lý do của hắn!"

Thời khắc này đối mặt Đường Vũ Nhu, Thu Nhực Hi thật sự có chút không biết phải nói chút cái gì mới được rồi, nàng thật giống bị Diệp Tầm Hoan cho triển khai mê hồn được giống như vậy, một trái tim bên trong đã tràn đầy tất cả đều là Diệp Tầm Hoan.

Tên khốn kiếp này có như vậy được không?

Chính mình sao vậy sẽ không có phát hiện.

"Tổng giám đốc, ngài sao vậy đối với ta cùng Tầm Hoan sự tình như thế cảm thấy hứng thú a?" Đường Vũ Nhu không hiểu hỏi.

Ngạc nhiên nghe được Đường Vũ Nhu mà nói hậu, Thu Nhực Hi hơi run run, lập tức nói ra: "Không cái gì, ta chỉ là không muốn nhìn thấy người bị giả tạo che đậy, bị người cho lừa!"

Tuy rằng Đường Vũ Nhu cảm thấy Thu Nhực Hi không có tự nhủ lời nói thật, nhưng vẫn là nhẹ nhàng ồ một tiếng.

"Ta đang hỏi người cuối cùng một vấn đề!"

"Tổng giám đốc, ngài nói!"

"Nếu như, ta là nói nếu như, nếu như Diệp Tầm Hoan cùng nữ nhân khác kết hôn đây, ngươi sẽ làm sao?"

Đường Vũ Nhu ngần ra, cả người vì đó rơi vào đến trong trầm mặc, có chút không biết nên làm sao đáp lại, điểm ấy nàng còn thật chưa hề nghĩ tới.

"Ta... Ta..." Đường Vũ Nhu hít một hơi thật sâu: "Ta không biết!"

Cùng lúc đó Diệp Tầm Hoan chờ ở trong phòng làm việc chờ mãi, đều không nhìn thấy Đường Vũ Nhu trở về, cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan rất là tẻ nhạt, đồng thời lại thập phần buồn bực, Đường Vũ Nhu có thể đi nơi nào đây?

Hơn nữa lâu như thế đều chưa có trở về.

Vừa lúc đó, Tần Mộ Ca bỗng nhiên từ bên ngoài đi vào.

"Ai u, Tần tổng, đây là cái gì gió mang ngài cho thổi tới rồi!" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói.

"Đường Vũ Nhu đây?"

"Không biết!" Diệp Tầm Hoan như thực chất nói ra: "Ta cũng đang tìm nàng, sao vậy ngươi tìm Vũ Nhu có chuyện gì sao?"

"Nếu nàng không ở, như vậy ta hỏi ngươi, Kỷ Vân Lâm xảy ra vấn đề rồi, ngươi có biết hay không?" Tần Mộ Ca banh gương mặt hỏi.

"Biết." Diệp Tầm Hoan cho mình nhen lửa một cái thom ư, nhẹ giọng nói: "Vì chuyện này, ta ngày hôm qua còn bị gọi vào trong bót cảnh sát điều tra đây, này không mới vừa thả ra!"

Đối với với Tần Mộ Ca biết Kỷ Vân Lâm có chuyện sự tình, Diệp Tầm Hoan không có một chút nào cảm thấy bất ngờ, dù sao Tần Mộ Ca sao vậy nói cũng đúng Kỷ Vân Lâm vị hôn thê.

Bây giờ Kỷ Trác Viễn cùng Tổng Giai đều tại Giang Trung thị, Tần Mộ Ca cái này vị hôn thê sao có thể như vậy sẽ không biết đây!

"Ngươi bị mang đi điều tra?"

"Đúng vậy." Diệp Tầm Hoan đầy mặt lười biếng nói rằng!

"Không phải ngươi làm?"

"Ngươi không khỏi quá nhìn vừa mắt ta." Diệp Tầm Hoan phủ nhận nói: "Ta lại cùng hắn không cừu không oán, ta không có chuyện gì hạ như thế tàn nhẫn tay làm cái gì!"

"Muốn nói có cừu oán, cũng chính là ngủ ngươi, đưa hắn đỉnh đầu mũi!" Diệp Tầm Hoan nói xong phảng phất nghĩ đến cái gì giống, có chút kinh ngạc nói: "Sẽ không phải là lần trước ngươi nói cho Kỷ Vân Lâm ngươi bị ta ngủ, tiểu tử này có ý chính ta chứ?"

"Vậy hắn cũng phải tỉnh lại mới có thể!" Tần Mộ Ca lần này không có bởi vì Diệp Tầm Hoan ngôn ngữ bên trên bất kính mà tức giận: "Hiện tại hắn ở chiều sâu hôn mê, không biết có thể hay không tỉnh lại!"

"Lần này, ngươi không phải sáng khoái." Diệp Tầm Hoan nhẹ giọng nói: "Nếu như hắn vẫn vẫn chưa tỉnh lại, ngươi liền không cần gả cho hắn, thật tốt!"

"Thật sự không phải ngươi làm?"

"Nếu như là ta làm, ngươi cảm giác ta vẫn có thể ngồi ở chỗ này cùng ngươi tán gẫu sao?" Diệp Tầm Hoan cười ha hả nói: "Dùng đầu óc của chính mình ngâm lại đi!"

Tần Mộ Ca rơi vào đến trầm tư, nếu như không phải Diệp Tầm Hoan làm, sẽ là ai làm?

Tại Giang Trung thị ai dám đối với hắn Kỷ đại thiếu gia hạ như thế tàn nhẫn tay đây?

Có thể như quả là Diệp Tầm Hoan làm, hắn xác thực cũng không thể có thể ngồi ở chỗ này!

"Ngươi gần nhất cần trọng một chút đi, bọn họ nếu đã điều tra ngươi một lần, khẳng định còn có thể tra ngươi lần thứ hai." Tần Mộ Ca hít một hơi thật sâu nói.

"Tùy tiện, thân ngay ngắn không sợ bóng nghiêng!" Diệp Tầm Hoan chút nào không phản đối nói rằng.

Kỷ Trác Viễn dám ở đến điều tra mình, đùa gì thế, trừ phi hắn muốn chết, Tần Như Mộng cảnh cáo, không phải là cảnh cáo chơi, vị này cô nãi nãi nếu là nổi giận lên, Kỷ Trác Viễn tuyệt đối tốt không qua được.

Trừ phi hần có nghiền ép Tần Như Mộng thực lực, không phải vậy hần kiên quyết sẽ không xằng bậy.

"Nếu như có chuyện gì, người liền gọi điện thoại cho ta!"

"Coi như xong!" Diệp Tâm Hoan vội vàng khoát tay nói: "Liền ngủ người như vậy một lần, bị cảnh sát cho mang đi, còn đặc biệt ma suýt chút nữa cho ta định cái kế tiếp tội cố ý giết người!"

"Ta nếu như tìm người, Kỷ Văn Lâm bọn họ còn không biết sẽ sao vậy nghĩ đây!" Diệp Tâm Hoan tăng tăng nói ra: "Trừ phi người ở để ta ngủ một lần..."

"Người đi chết đi cho ta!" Tần Mộ Ca trực tiếp cầm trong tay điện thoại di động hướng về Diệp Tâm Hoan đập tới.

Tay mắt lạnh lẽ Diệp Tâm Hoan đem điện thoại di động cho bắt được trong tay: "Sao vậy các người người phụ nữ đều từng cái từng cái như thế yêu thích dùng đồ vật tạp người, đều đặc biệt ma một sự phụ giao ra đây?"

Tần Mộ Ca tăng tăng lạnh rên một tiếng, ánh mắt bắt đầu ở Diệp Tâm Hoan trên người qua lại nhìn quét lên: "Diệp Tâm Hoan, bắt đầu từ bây giờ người tốt nhất nói chuyện với ta hãy tôn trọng một chút!"

"Không phải vậy họa là từ miệng mà ra!"

Diệp Tâm Hoan đối với này bĩu môi khinh thường.

Nhìn Diệp Tâm Hoan cái kia một bộ không phản đối đáng đáp, Tần Mộ Ca đầy mặt thật lòng lần nữa nói ra: "Đừng tưởng rằng ta đang hù dọa người, Kỷ Văn Lâm không phải là người bình thường, hần bây giờ tại Giang Trung thị có chuyện, Kỷ gia nhất định sẽ không giảng hoà, nhất định sẽ nghiêm tra tới cùng."

"Người tốt nhất cùng chuyện này không có quan hệ, không phải vậy đến thời điểm..." Tần Mộ Ca từ trong miệng tăng tăng phun ra một cái hờn dỗi: "Coi như xong, chính ta nghĩ biện pháp giải quyết đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Người cái chết không lương tâm

Đường Vũ Như ở từ Thu Nhược Hi nơi đó trở về hậu, Tần Mộ Ca đã sớm rời đi, chỉ để lại Diệp Tâm Hoan một người.

Diệp Tâm Hoan đang nhìn đến Đường Vũ Như sau khi, lập tức cười ha ha tiến lên nghênh tiếp: "Tiểu Như Như, người vừa đi nơi nào?"

Đường Vũ Như liếc mắt nhìn Diệp Tâm Hoan, nhẹ giọng nói: "Vừa tổng giám đốc gọi ta, liền cho qua một chuyện!"

Nghe được Đường Vũ Như mà nói hậu, Diệp Tâm Hoan trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, Thu Nhược Hi tìm Đường Vũ Như?

Nữ nhân này không có chuyện gì tìm Đường Vũ Như làm gì mà?

Lẽ nào là thấy nắm chính mình không có bất kỳ biện pháp, muốn nắm Đường Vũ Như khai đao hay sao?

"Tiểu Như Như, người mau nói cho ta biết, nàng có hay không bắt nạt người?" Diệp Tâm Hoan đầy mặt quan tâm hỏi: "Nếu như nàng bắt nạt người, người nói cho ta, ta lập tức tìm nàng đi!"

Nhìn Diệp Tâm Hoan đầy mặt căng thẳng đáng đáp sau khi, Đường Vũ Như nhẹ nhàng lắc đầu một cái: "Không có!"

"Vậy người sắc mặt sao vậy có gì đó không đúng?"

"Tâm Hoan, người. . . Người. . ." Đường Vũ Như trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao mở miệng!

"Sao vậy, Tiểu Như Như?"

"Người. . . Người thật sự yêu thích ta sao?" Đường Vũ Như lấy hết dũng khí hỏi.

Có nên nói hay không ra câu nói này sau khi, Đường Vũ Như lập tức cúi đầu, tuy rằng Diệp Tâm Hoan đối với nàng rất tốt, hơn nữa ở rất nhiều người

trong mắt chính mình cũng là Diệp Tâm Hoan bạn gái, thế nhưng Diệp Tâm Hoan nhưng chưa từng có đã nói yêu thích chính mình.

Bây giờ nàng như vậy hỏi dò, có thể nói bằng là gián tiếp thông báo.

"Đương nhiên yêu thích người a!" Diệp Tâm Hoan không chút do dự hồi đáp: "Sao vậy, lẽ nào người không thích ta?"

"Không. . . Không phải!" Đường Vũ Nhu vội vàng lắc đầu nói.

"Vậy người sao vậy đột nhiên hỏi những vấn đề này?" Diệp Tâm Hoan nói xong phảng phất nghĩ đến cái gì giống, lập tức hỏi: "Có phải là Thu Nhượng Hi bà lão kia môn nói với người cái gì?"

Đường Vũ Nhu chậm rãi thấp phía dưới, có chút không biết làm sao mở miệng.

"Tiểu Nhu Nhu. . ."

"Thu tổng nói người không phải người tốt, nói người rất hoa tâm, thường thường ở bên ngoài tìm nữ nhân. . ."

Diệp Tâm Hoan trên trán nhất thời bốc lên ba cái hắc chỉ, hần liền biết Thu Nhượng Hi tìm Đường Vũ Nhu khẳng định không chuyện tốt, không nghĩ tới Thu Nhượng Hi dĩ nhiên ở sau lưng nói mình nói xấu.

Cái này xú ba tảm!

Nếu để cho Thu Nhượng Hi biết, chính mình trực tiếp bị Đường Vũ Nhu đưa ra bán không biết sẽ có cảm tưởng thế nào!

"Nàng nói chính là có thật không?"

"Người cảm thấy thế nào?"

"Ta không tin!"

"Cái kia là được rồi, ta sao có thể như vậy là loại người như vậy đây!" Diệp Tâm Hoan tự xưng là nói: "Ta nhưng là một cái năm giảng bốn mỹ ba yêu quý xã hội tiến bộ tốt thanh niên, sao có thể như vậy sẽ là loại người như vậy đây, nàng là có ý ở để hủy ta!"

"Nàng tại sao muốn để hủy người a?"

"Tiểu Nhu Nhu, người biết ta tại sao ở Hoàng Đồ Tập Đoàn có thể trắng trợn không kiêng dè, không có chút nào sợ Thu Nhượng Hi bà lão này môn sao?"

Đường Vũ Nhu lắc đầu!

"Ta trước đây không phải từng nói với người sao, Thu Nhượng Hi là lão bà ta. . ."

"Người. . . Người nói chính là thật sự?" Đường Vũ Nhu sắc mặt nhất thời trở nên thương biến thành màu trắng.

Lúc trước Diệp Tâm Hoan đúng là đã nói, chỉ là Đường Vũ Nhu đồng thời không có tin tưởng, dù sao này nghe có chút thiên phương dạ đàm.

Thu Nhượng Hi vậy cũng là Giang Trung thị thương trường tân quý, truy nàng nam nhân xếp thành đội, quan to hiển quý vô số, nhưng là nàng ai cũng không có coi trọng, sao có thể như vậy sẽ là Diệp Tâm Hoan lão bà đây?

Nhưng là ở ngày hôm qua nàng gặp qua Diệp Tâm Hoan di nhỏ Tàn Như Mộng sau khi mới phát hiện, Diệp Tâm Hoan thân phận thật không đơn giản.

"Đương nhiên là thật sự!" Diệp Tâm Hoan phi thường sáng khoái nói ra: "Bà lão kia môn là lão bà ta, bất quá xác thực thỏa thuận lão bà!"

"Thỏa thuận lão bà biết không?"

Đường Vũ Nhu mờ mịt lắc đầu một cái.

"Chính là chúng ta tuy rằng kết hôn, bất quá nhưng có thỏa thuận, ta không can thiệp cuộc sống của nàng, nàng cũng tuyệt đối không thể can thiệp cuộc sống của ta, chờ chúng ta tìm tới lẫn nhau muốn kết hôn vật, li hôn!" Diệp Tâm Hoan tàng tàng nói ra: "Ta chính là trong truyền thuyết bia đỡ đạn!"

"Thật sự?"

"Không có chuyện gì ta lừa gạt người làm gì thế!" Diệp Tâm Hoan lời thề son sắt nói ra: "Người nếu như không tin, hôm nào chúng ta hiệp nghị thư mang cho người lại đây để người xem một chút!"

"Chúng ta chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi." Diệp Tâm Hoan từ trong miệng phun ra một con giận nói ra: "Nàng ứng phó cha mẹ, mà ta đây, nhưng là bị cường kéo ngành dẫn bức cho bách, ta không có chút nào muốn kết hôn nàng, cùng tượng băng giống, mỗi ngày bày một tấm xú mặt, làm rất nhớ ai cũng nợ nàng tiền giống, nào có nhà chúng ta Tiểu Nhu Nhu đáng yêu a!"

"Ta mới không tin đây!" Đường Vũ Nhu khuôn mặt xinh đẹp hơi đỏ lên: "Thu tổng như vậy đẹp đẽ, muốn cưới nàng nam nhân như vậy nhiều. . ."

"Thật sự, ta cho ngươi biết a, di ta nàng đều chưa từng thấy, cũng không nhận ra di ta." Diệp Tầm Hoan tầng tầng nói ra: "Hơn nữa nhà ta diện tất cả mọi người, nàng cũng không quen biết bất cứ ai!"

"Ngươi nhưng là bên cạnh ta cái thứ nhất lấy ta nữ thân phận bằng hữu xuất hiện ở di ta trước mặt!"

"Có thật không?"

"Nếu không, ta mang di nhỏ cho ngươi kêu đến, ngươi hỏi một chút?"

"Không. . . Không cần!"

"Cái kia Thu tổng tại sao tìm ta nói những này a. . ."

"Này còn không đơn giản, bà lão này môn xem ta gặp phải ngươi, vạn nhất chúng ta nếu như kết hôn, chúng ta liền cần ly hôn, nói cách khác, ta một cước đem nàng cho đập, ngươi cảm thấy lấy nàng người như thế tâm lý có thể thoải mái sao?" Diệp Tầm Hoan tầng tầng nói ra: "Cho nên nàng muốn đem ngươi đuổi đi, chờ nàng gặp phải tình yêu chân thành thời điểm đem ta đá một cái bay ra ngoài vừa vặn!"

"Đây cũng quá bá đạo chứ?"

"Nàng không phải như vậy phải không!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Ngươi lại không phải ngày thứ nhất ở nàng thù hạ đi làm!"

"Bất quá ngươi yên tâm, ta cùng Thu Nhược Hi không có cái gì."

Diệp Tầm Hoan cũng đứng khóm hoa tay già đời, biết việc này giấu nhất thời, căn bản giấu không được một đời, không bằng đơn giản nói ra.

"Ngươi có thể tuyệt đối không nên tin tưởng lời của nàng, này lòng của phụ nữ hắc lắm!"

Nếu để cho Thu Nhược Hi biết Diệp Tầm Hoan nói như vậy chính mình, không biết có thể hay không tức giận thổ huyết, do đó cùng Diệp Tầm Hoan liêu mạng.

Nàng cũng đứng người bị hại có được hay không!

"Có thể. . . Có thể nàng vạn nhất nếu như bất hòa ngươi ly hôn cơ chứ?"

"Nàng nói không tính." Diệp Tầm Hoan cười hắc hắc nói: "Tiểu Nhu Nhu ngươi cứ yên tâm đi!"

Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu ngay ngắn nói xong, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tầm Hoan liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu liền lập tức lấy ra điện thoại di động, khi thấy là Tàn Như Mộng điện thoại hậu, Diệp Tầm Hoan trong lòng một trận bất đắc dĩ, thực sự là nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến!

Tiếp cú điện thoại sau khi, không chờ Diệp Tầm Hoan mở miệng, Tàn Như Mộng âm thanh liền lập tức truyền tới Diệp Tầm Hoan trong tai: "Tiểu hổn đản, mau nhanh xuống lầu đến ta tiếp ta!"

Diệp Tầm Hoan ở nghe được câu này hậu, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng: "Di nhỏ, ngươi. . . Ngươi sẽ không phải là ở Hoàng Đồ Tập Đoàn chứ?"

"Phí lời, lão nương ở đây nhân sinh không quen, đương nhiên tìm đến ngươi, ngươi cái chết không lương tâm, tối ngày hôm qua dẫn vật lão nương một đêm, buổi sáng không chào hỏi liền đi. . ."

Diệp Tầm Hoan mặt đen lại, lời này nói, không biết mình cùng Tàn Như Mộng quan hệ, còn coi chính mình mạng Tàn Như Mộng cho sao vậy giống!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Cho Đường Vũ Nhu làm hậu thuẫn

Diệp Tầm Hoan vừa tới dưới lầu, Tần Như Mộng liền lập tức vọt lên, trực tiếp tóm chặt Diệp Tầm Hoan lỗ tai: "Tiểu hổ đàn, lại dám mang lão nương một người cho bỏ lại, ngươi muốn chết vẫn là không muốn sống?"

Nhìn thấy Tần Như Mộng bám vào Diệp Tầm Hoan lỗ tai, Hoàng Đồ Tập Đoàn trong đại sảnh không ít người đều sùng sốt, chuyện này... Đây cái gì tình huống?

Sao vậy một cái mạo như Thiên Tiên giống, đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan sau khi liền lập tức xông lên trên, tóm chặt Diệp Tầm Hoan lỗ tai, hơn nữa nhìn đây rất là có vẻ tức giận.

"Đau quá..." Diệp Tầm Hoan lập tức thống khổ nói.

"Tiểu tử biết đau, tối ngày hôm qua lão nương gọi đau thời điểm, ngươi sao vậy không nhẹ chút..."

Diệp Tầm Hoan đầy mặt thác nước mồ hôi, lời này thực sự là quá dễ dàng khiến người ta ý nghĩ kỳ quái.

Nhưng là hẳn lại biết, chính mình tối ngày hôm qua đối với Tần Như Mộng thật sự cái gì đều không có làm, là nữ nhân này không muốn cho chính mình xoa bóp cho nàng.

Nhưng là những người khác nhưng lại không biết a, trong lúc nhất thời nghe được Tần Như Mộng câu nói này người, từng cái từng cái không nhận được hướng về Diệp Tầm Hoan nhìn sang, trong ánh mắt tràn ngập vẻ kinh dị.

Tần Như Mộng ở buông ra Diệp Tầm Hoan lỗ tai sau khi, Diệp Tầm Hoan mềm nhẹ lỗ tai, đầy mặt bất đắc dĩ nói: "Cô nãi nãi, ta sau này có thể không nói chuyện như vậy sao?"

"Lão nương tình nguyện, ngươi quản được sao?" Tần Như Mộng hừ hừ nói: "Công ty không sai a, có chút đại tập đoàn ý tứ, đi, mang ta đi ngươi đi làm địa phương nhìn!"

Diệp Tầm Hoan lập tức lĩnh mệnh, trực tiếp mang theo Tần Như Mộng hướng về trên lầu mà đi.

Trong khoảnh khắc, liền đến đến Đường Vũ Nhu văn phòng.

Đi vào văn phòng sau khi, Đường Vũ Nhu lập tức tiến lên nghiêng tiếp, trên mặt mang theo một đạo nụ cười ngọt ngào: "Dì nhỏ!"

Tần Như Mộng đang nhìn đến Đường Vũ Nhu sau khi, lập tức mở rộng vòng tay cho Đường Vũ Nhu đến rồi một cái ôm ấp: "Tiểu bảo bối, này chính là các người văn phòng sao?"

"Ừm!" Đường Vũ Nhu gật gật đầu: "Dì nhỏ, ngài sao vậy đến rồi?"

"Đây không phải quá tệ nhạt, hai người các người đều không ở, ta một người không biết đi nơi nào, cho nên mới tới tìm các người rồi!"

"Tiểu Cửu ca không phải ở cái kia sao?"

"Hắn?" Tần Như Mộng bĩu môi: "Ba còn đánh không ra một cái đánh rắm đồ vật, nào có hai người các người chơi vui a!"

Diệp Tầm Hoan không nói gì, Tiểu Cửu không phải ba còn đánh không ra một cái đánh rắm có được hay không, chủ yếu là người quá kích thích người.

Tần Như Mộng ở trong phòng làm việc nhìn quét một vòng: "Đây chính là Thu Nhược Hi an bài cho các người văn phòng?"

"Ừm!"

"Cái gì chó má văn phòng, cái gì đồ vật đều không có!" Tần Như Mộng khinh thường nói: "Liền cái TV đều không có, không gian còn như thế tiểu, trang sức phẩm cũng không có, đẳng cấp quá kém rồi!"

"Dì nhỏ, ta cho người bố trí bố trí a!"

Nói xong Tần Như Mộng trực tiếp cầm lấy điện thoại di động, bấm một mã số.

Trong khoảnh khắc điện thoại liền đường giây được nối rồi!

"Tiểu Cửu, cho lão nương làm điểm đồ cổ đưa đến Hoàng Đồ Tập Đoàn, thuận tiện cho lão nương làm cái TV, còn có Tập lạp ok, cũng cho ta làm một bộ, ở chuẩn bị cho ta điểm cấp cao đại khí cấp cao nhà đều..."

Diệp Tầm Hoan mặt đen lại, nhóm Tần Như Mộng kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, Diệp Tầm Hoan cẩn thận từng li từng tí một nói ra: "Dì nhỏ, ngài... Ngài đến cùng nghĩ muốn làm gì?"

"Giúp các người bố trí xuống văn phòng a, người nhìn một cái này đều cái gì cùng cái gì, quá kém rồi!" Tần Như Mộng có chút ghét bỏ nói rằng!

"Nơi này là công ty, văn phòng a, chẳng lẽ muốn làm cùng nhà như nhau?"

"Tôi thiếu muốn cùng phòng làm việc của ta không kém bao nhiêu đâu?"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng mạnh mẽ co giật một thoáng, ngài văn phòng, đó là cái gì người đều có thể so sao?

Toàn bộ Hoa Hạ vẫn có thể tìm tới ngài như vậy văn phòng sao?

Diệp Tầm Hoan nhưng là biết Tần Như Mộng công ty văn phòng, cái kia hoàn toàn chính là một cái tổng hợp giải trí hội sở, cái gì giải trí đồ vật đều có, hơn nữa còn có không ít giá trị liên thành thư họa cùng với sứ Thanh Hoa nhóm loại hình đồ cổ.

Này nếu như mạng Đường Vũ Nhu văn phòng chế tạo thành cái kia đáng vẽ, còn có nhường hay không người an tâm đi làm?

Còn có nhường hay không những công ty khác cao quân sống?

"Dì nhỏ..."

"Người cầm miệng cho ta!" Tần Như Mộng lập tức đánh gãy Diệp Tầm Hoan mà nói: "Lão nương cho người bố trí, người liền đón lấy, ở cho ta phí lời một câu, có tin ta hay không bóp nát người lòng đỏ trứng?"

Diệp Tầm Hoan nhất thời dường như cả phoi sương yên đi.

"Được rồi, hết thầy đều nghe ngài!" Diệp Tầm Hoan vô lực nói rằng.

"Thế mới đúng chứ!"

Nói xong Tần Như Mộng phảng phất nghĩ đến cái gì giống, lập tức hỏi: "Các người vài điểm tan tầm, bọn chúng ta hạ ra đi ăn cơm!"

"12 giờ!"

"Như thế muộn?" Tần Như Mộng lập tức lắc đầu nói: "Không được, không được, 12 giờ quá muộn, mười một giờ chúng ta liền ra đi ăn cơm..."

"Dì nhỏ, công ty chúng ta có quy định, ngoại trừ đàm luận nghiệp vụ ở ngoài, không cho công nhân ra ngoài ăn cơm!" Đường Vũ Nhu nhẹ giọng nói.

"Quy củ này ai định?"

"Chúng ta Thu tổng!"

"Thu Nhục Hi?"

Đường Vũ Nhu gật gật đầu.

"Nàng bộ kia quy củ từ hôm nay trở đi, lão nương liền cho hấn phá!" Tần Như Mộng lập tức lạnh rên một tiếng nói: "Đi chỗ đó ăn cơm, là chúng ta tự do, nàng đây cũng quản!"

"Dì nhỏ, vừa vặn, người cho Tiểu Nhu Nhu nói một chút, ta cùng Thu Nhục Hi việc kết hôn là sao vậy một chuyện!"

"Phát sinh chuyện gì?" Tần Như Mộng một mặt mờ mịt hỏi.

"Thu Nhục Hi nghĩ muốn thu thập ta, này không phải bắt ta không chiều mà, thế là ngay trong Tiểu Nhu Nhu trước mặt nói rồi điểm cái gì, làm Tiểu Nhu Nhu một viên trái tim nhỏ phù phù phù phù nhảy loạn, coi chính mình thành Tiểu Tam..."

"Chớ má!" Tần Như Mộng lạnh mặt nói: "Nàng Thu Nhục Hi toán cái gì, muốn tiến vào nhà chúng ta môn, cũng phải nhìn xem lão nương có đồng ý hay không!"

"Vẫn đúng là coi mình là bài đầu to toán, dĩ nhiên ở Tiểu Nhu Nhu trước mặt thuyết tam đạo tứ, gây mao lão nương, ngày mai ta liền để nàng trở thành người cô đơn!"

Nói xong Tần Như Mộng liếc mắt nhìn Đường Vũ Nhu: "Đến thời điểm liền cưới Tiểu Nhu Nhu, Tiểu Nhu Nhu thật tốt, nhiều đáng yêu, đối với ta Tiểu Hoan Hoan cũng được!"

"Hơn nữa ta ở những phóng viên này, toàn bộ hành trình trực tiếp, ta tức chết nàng!"

Diệp Tầm Hoan khẽ cười một tiếng: "Tiểu Nhu Nhu, lần này người tin tưởng lời của ta nói đi, ta cùng nàng thật sự không có gì!"

Đường Vũ Nhu trong lòng nhất thời đắc ý.

"Đi, mang ta đi tìm Thu Nhục Hi, lão nương muốn nhìn một chút nàng đến cùng lớn bao nhiêu năng lực!"

"Đi nhỏ, quên đi thôi!" Đường Vũ Nhu vội vàng nói!

Nàng nhưng là chứng kiến Tần Như Mộng tính khí, nữ nhân này một lời không hợp liền sẽ trực tiếp động thủ tát người, nếu như nàng cùng Thu Nhược Hi đánh tới đến, đến thời điểm chính mình nhưng dù là kẻ cầm đầu a.

"Cũng là người dễ tính, đến lượt ta, ngày hôm nay ta vòng qua không được nàng!" Tần Như Mộng có chút chi tiết rèn sắt không thành thép nói ra: "Tiểu Nhu Nhu, sau này Thu Nhược Hi nếu như bắt nạt người, liền nói cho đi nhỏ, đi nhỏ làm cho người chủ!"

"Ồ nàng nơi này đi làm nếu như khó chịu, trực tiếp đi Kinh Thành tìm đi nhỏ, đi nhỏ an bài cho người một cái thoải mái công tác."

Tần Như Mộng nhưng là đã điều tra Đường Vũ Nhu, biết Đường Vũ Nhu là cái gì người, hơn nữa từ điều tra trong tài liệu xem, nàng Tần Như Mộng còn là phi thường yêu thích Đường Vũ Nhu.

Đến nỗi Thu Nhược Hi, nói thật, nàng thật không thích.

Nếu như không phải là mình tỷ tỷ, nàng tuyệt đối sẽ không để Diệp Tầm Hoan cười như thế một người phụ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi lần thứ nhất gặp lại

Vốn là Tần Như Mộng là dự định mang theo Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu cùng đi ra ngoài ăn cơm, nhưng là làm sao bất kể là Diệp Tầm Hoan vẫn là Đường Vũ Nhu đều không đi, bất đắc dĩ Tần Như Mộng không thể làm gì khác hơn là theo bọn họ đi Hoàng Đồ Tập Đoàn hiệu ăn nhin.

Thuận tiện sẽ đi gặp Thu Nhược Hi.

Hoàng Đồ Tập Đoàn tuy rằng có quy định, không cho công nhân ra đi ăn cơm, thế nhưng là không có quy định không cho mang người ngoài đến Hoàng Đồ Tập Đoàn ăn cơm.

Đương nhiên người ngoài nếu tới Hoàng Đồ Tập Đoàn hiệu ăn ăn cơm là không thể, có thể hiện tại Tần Như Mộng là Đường Vũ Nhu cùng Diệp Tầm Hoan mang tới, sẽ có vẻ không giống nhau.

Ăn cơm thời gian, Hoàng Đồ Tập Đoàn trên dưới tất cả mọi người đều ở một cái trong phòng ăn, bây giờ Tần Như Mộng xuất hiện, nhất thời hấp dẫn vô số ánh mắt.

Tần Như Mộng tuy rằng thập phần dũng mãnh, thế nhưng là không thể phủ nhận, nàng là một mỹ nữ!

Chỉ cần là mỹ nữ, bất kể là đặt ở bất kỳ thời đại, bất kỳ địa điểm đều sẽ trở thành một đạo mỹ lệ phong cảnh chi, hấp dẫn vô số người ánh mắt.

Huống chi bất kể là vóc người vẫn là dung mạo cũng hoặc là khí chất, đều thuộc về hàng đầu Tần Như Mộng!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cũng không nhận được đưa mắt rơi vào Tần Như Mộng trên người, đồng thời trong lòng từng cái từng cái buồn bực không ngớt, thời điểm nào Hoàng Đồ Tập Đoàn lại tới nữa rồi như thế một đại mỹ nữ, sao vậy liền chưa từng nghe nói đây?

Khi thấy Tần Như Mộng kéo cánh tay nam nhân là Diệp Tầm Hoan sau khi, mọi người hơi run run, chuyện này... Này đặc biệt ma cái gì tình huống a?

Diệp Tầm Hoan đây là lại từ nơi nào quyến rũ đến rồi một cái như thế một cái họa quốc vương dân mỹ nữ?

Nhất làm cho chúng người không thể nào tiếp thu được chính là, Đường Vũ Nhu cũng đi theo Diệp Tầm Hoan bên người, đối với với Tần Như Mộng kéo Diệp Tầm Hoan cánh tay, một điểm đều không có để ý, trái lại trên mặt tràn trề nồng đậm nụ cười.

Chuyện này... Đây rốt cuộc cái gì tình huống?

Hiện tại Hoàng Đồ Tập Đoàn nhưng là không ít người đều biết, Diệp Tầm Hoan đã đuổi theo Đường Vũ Nhu, nhưng là bây giờ này tám tình cảnh để vô số người trong lúc nhất thời vì đó như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc rồi!

Đổi mặt ánh mắt của mọi người, Tần Như Mộng không chút nào để ở trong lòng, mà là trực tiếp cùng Diệp Tầm Hoan cùng với Đường Vũ Nhu đi đánh com.

Đánh xong com sau khi, Tần Như Mộng ở bốn phía nhìn lướt qua, đang nhìn đến một mình ngồi ở một bên Thu Nhượng Hi sau khi, Tần Như Mộng thu trong con ngươi lập tức lóe qua một đạo tinh quang.

Thu Nhượng Hi không biết sự tồn tại của nàng, thế nhưng Tần Như Mộng lại biết Thu Nhượng Hi, hơn nữa còn xem qua Thu Nhượng Hi bức ảnh, có thể nói là không thấy người, liền biết mặt mũi!

"Tiểu Hoan Hoan, Tiểu Nhu Nhu, chúng ta đi ngồi ở chỗ đó!"

Nói xong Tần Như Mộng liền trực tiếp hướng về Thu Nhượng Hi đi tới, rất có một bộ điệu võ dương oai tư thế.

Diệp Tầm Hoan ở thấy cảnh này sau khi, trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, chuyện này... Vị này cô nãi nãi sẽ không cần không có chuyện gì tìm việc chứ?

Trong lúc nhất thời Diệp Tầm Hoan trong lòng tràn ngập bất an, đồng thời hồi hận không có theo Tần Như Mộng cùng đi ra ngoài ăn com.

Bây giờ Tần Như Mộng đều qua, hẳn tự nhiên không thể không đi, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt theo đi tới.

Ở đi tới Thu Nhượng Hi chỗ ngồi bên cạnh sau khi, Diệp Tầm Hoan trực tiếp ngồi ở Tần Như Mộng bên trái, mà Đường Vũ Nhu nhưng là ngồi ở Tần Như Mộng phía bên phải.

Làm cho Tần Như Mộng cả người như lão phật gia như nhau, hoàn toàn bị Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu bảo vệ lên.

Thu Nhượng Hi cũng rất sớm liền chú ý tới Tần Như Mộng, tương tự cũng không nghĩ ra Hoàng Đồ Tập Đoàn thời điểm nào có như thế số một nữ nhân, nếu như Tần Như Mộng là nữ nhân bình thường, Thu Nhượng Hi không nhớ ra được cũng bình thường, có thể vấn đề là Tần Như Mộng này một thân một bộ đều giá trị trăm vạn!

Hoàng Đồ Tập Đoàn cũng không có như thế một vị thần.

Hơn nữa nhìn Tần Như Mộng cái kia cùng Diệp Tầm Hoan thân mật đáng đáp, làm cho Thu Nhượng Hi trước tiên làm chủ là quan tư tưởng cho rằng là Diệp Tầm Hoan từ bên ngoài quyến rũ trở về nữ nhân.

Có thể nếu như Diệp Tầm Hoan quyến rũ nữ nhân, sao vậy sẽ ngay ở trước mặt Đường Vũ Nhu mặt như vậy làm càn đây?

Đồng thời xem Đường Vũ Nhu đáng đáp kia, đầy mặt không để ý, phảng phất cùng Tần Như Mộng rất là quen thuộc giống như vậy, điều này làm cho Thu Nhượng Hi tràn đầy sự khó hiểu.

Ngồi xuống xong, chỉ có Đường Vũ Nhu khách khí hô một tiếng tổng giám đốc, Tần Như Mộng cái gì cũng không có nói, liền trực tiếp bắt đầu ăn.

Bất quá ăn ăn, Tần Như Mộng có chút ghét bỏ nói ra: "Tiểu Hoan Hoan, các người đây là cái gì hiệu ăn a, liền người thích nhất đông pha thịt đều không có, còn không cho ra đi ăn com, các người người ông chủ này cũng quá không phải đồ vật đi, chính mình không thích đi ra ngoài, còn không cho người khác đi ra ngoài, thật không biết các người sao vậy nhận như thế một lão bản."

Thu Nhượng Hi khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, đôi mi thanh tú hơi hơi một tức, Tần Như Mộng này rõ ràng là chỉ cây dâu mà mắng cây hòe a!

Diệp Tầm Hoan há có thể không biết Tần Như Mộng ý tứ, nhất thời thẹn thùng cực kỳ, cũng không dám nói tiếp.

Tần Như Mộng thấy Diệp Tầm Hoan không phản ứng chính mình, trong lòng cái kia khí a, bất quá nàng nhưng cũng không phải không chiều, trực tiếp lời kéo Diệp Tầm Hoan cánh tay làm nũng nói: "Tiểu Hoan Hoan, người này ta ăn đi, xin chào cửu đều không này quá ta..."

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, vừa định muốn há mồm nói chuyện, Tần Như Mộng liền lập tức nói: "Không cho từ chối, người nhất định phải này ta, không phải vậy ta biết rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!"

Uy hiếp, xích quả quả uy hiếp.

Đường Vũ Nhu thấy thế bất đắc dĩ lắc đầu một cái, đối với vị này cô nãi nãi tính khí, nàng tuy rằng không phải hiểu rất rõ, thế nhưng cũng biết nói gió chính là vũ, nghĩ vừa ra chơi vừa ra.

Bất đắc dĩ, Diệp Tầm Hoan không thể làm gì khác hơn là này một cái Tần Như Mộng.

Thu Nhượng Hi ở thấy cảnh này sau khi, trong lòng cái kia khí a, tên khốn kiếp này lại vẫn thật ở ngay trước mặt chính mình này Tần Như Mộng, hơn nữa bên cạnh còn có Đường Vũ Nhu.

"Ta còn muốn người này ta..."

"Tiểu..."

"Ở đây dạng trường hợp hạ, liền không muốn gọi nhân gia trái tim nhỏ, ta biết thẹn thùng, gọi ta mộng mộng là tốt rồi!"

Diệp Tầm Hoan mặt đen lại, nữ nhân này chơi nghiệt.

Mà Đường Vũ Nhu nhưng là sừng sốt, Tần Như Mộng đây là muốn cố ý chọc giận Thu Nhược Hi sao?

Nghe được Tần Như Mộng mà nói hậu, Thu Nhược Hi cái kia nắm bắt chiếc đũa tay phải không nhịn được nắm càng gia tăng hơn lên, đồng thời thân thể mềm mại cũng theo nhẹ nhàng bắt đầu run rẩy.

"Tiểu Nhu Nhu, ngươi không tức giận chứ?"

"Không... Không tức giận!" Đường Vũ Nhu vội vàng lắc đầu.

Ta sinh cái gì khí a, ngươi nhưng là đi tự bối!

Mà Thu Nhược Hi sừng sốt, Đường Vũ Nhu nhìn thấy Diệp Tầm Hoan cùng nữ nhân khác như vậy không tức giận, lẽ nào nàng không để ý Diệp Tầm Hoan ở bên ngoài tìm những nữ nhân khác sao?

"Vậy thì tốt!"

"Tiểu Hoan Hoan nhanh này ta!"

"Cuối cùng một lần a!"

"Được!"

Theo sau Diệp Tầm Hoan lại này một cái Tần Như Mộng.

Tần Như Mộng vừa ăn vừa nói: "Tiểu Hoan Hoan, Tiểu Nhu Nhu, ta nhưng là nghe nói lão bản của các ngươi là một cái thủ đoạn ác liệt, tâm cơ thâm hậu nữ nhân, nàng không có sao vậy các ngươi chứ?"

"Không có!"

"Ta nói cho các ngươi biết a, phạm là làm lão bản nữ nhân, một dạng đều sẽ thời mẫn kinh sớm, bất luận thời điểm nào đều yêu thích phát hỏa, này không quan hệ tuổi, ta liền biết một cái hơn hai mươi tuổi nữ nhân, là cái ông chủ, nhưng là nhưng cùng ba mươi, bốn mươi bác gái như nhau, không hiểu ra sao sẽ hướng công nhân phát hỏa, hơn nữa còn biết tính toán lại đây tính toán quá khứ..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cự Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 150: Nàng là chúng ta tổng giám đốc Thu Nhược Hi

Tần Như Mộng mỗi một câu nói, Thu Nhược Hi sắc mặt sẽ khó coi một phần, hơn nữa theo Tần Như Mộng kể ra, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe ý tứ cũng càng thêm rõ ràng lên.

"Loại này tâm lý của phụ nữ một dạng đều rất biến thái, hơn nữa mỗi ngày đều bản gương mặt, thật giống ai cũng nợ nàng tiền giống..."

Thu Nhược Hi sắc mặt trong lúc nhất thời bắt đầu âm tình bất định biến ảo lên.

Mà Đường Vũ Nhu nhưng là cúi đầu, một bộ cẩn thận mà lại cẩn thận đáng đáp, nàng lại không phải người ngu, sao có thể như vậy nghe không hiểu, Tần Như Mộng là đang nói Thu Nhược Hi đây!

Diệp Tầm Hoan nhưng là một cái đầu, hai cái lớn, chính mình này đi nhỏ thực sự là say rồi.

"Tiểu Hoan Hoan, Tiểu Nhu Nhu, ta cho các ngươi nói a, ta nghe nói, lão bản của các ngươi đều rất lạnh, không có chút nào người thời nay vị, sau này các ngươi có thể muốn ngàn vạn cẩn trọng một chút a, tâm lý của nàng hiện tại coi như không có phát sinh chuyển biến, cũng đã có cái này xu thế!" Tần Như Mộng tăng tăng nói ra: "Đến thời điểm, các ngươi tuyệt đối không nên chọc giận nàng, coi như muốn gây, cũng muốn làm tốt không làm chuẩn bị, nếu như nàng dám hướng các ngươi phát hỏa, trực tiếp một cái lòng bàn tay ném quá khứ, nói cho nàng, lão nương không làm..."

Thu Nhực Hi sắc mặt đã kinh biến đến mức tái nhợt đi, trắng noãn hàm răng cũng vào đúng lúc này cắn khảnh khách vang lên, phản quyền chặt chẽ nắm cùng nhau, một bộ bất cứ lúc nào cũng có thể muốn nổi khùng xu thế.

Nhưng là Tần Như Mộng phảng phất không có chú ý tới Thu Nhực Hi biến hóa giống như vậy, vẫn lải nhải nói lên, dường như lải nhải lão đại mục như nhau, hơn nữa không nói một câu, trong đó nhằm vào tâm ý liền càng thêm rõ ràng, đến cuối cùng, Tần Như Mộng suýt chút nữa tên nói họ.

Cuối cùng Thu Nhực Hi cũng không còn cách nào chịu đựng, vỗ mạnh một cái bàn: "Người được rồi!"

Trong phòng ăn công nhân khi nghe đến Thu Nhực Hi này thanh âm phần nộ hậu, từng cái từng cái không nhịn được hướng về Thu Nhực Hi mấy người xem ra, chuyện này... Đây rốt cuộc phát sinh chuyện gì?

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều là đầu óc mơ hồ, căn bản không làm rõ được đây rốt cuộc là cái gì tình hình.

Bất quá nhìn Thu Nhực Hi cái kia đầy mặt tái nhợt vẻ, trong lòng mọi người rõ ràng, khẳng định là có người chọc giận Thu Nhực Hi.

Chỉ là đến cùng là ai?

Thu Nhực Hi bên cạnh nhưng là ngồi Diệp Tầm Hoan ba người, Đường Vũ Như rõ ràng sẽ không, lẽ nào là Diệp Tầm Hoan?

Tần Như Mộng đang nhìn đến Thu Nhực Hi vỗ bàn, phảng phất chịu đến kinh hãi giống như vậy, trực tiếp nằm sấp đến Diệp Tầm Hoan trong lòng, kiều mị nói ra: "Tiểu Hoan Hoan, nàng... Nàng sao vậy vỗ bàn a, dọa chết người ta rồi!"

Diệp Tầm Hoan đầy mặt hắc chí: "Chuyện này... Chuyện này..."

Ngay trong Diệp Tầm Hoan lấp ba lấp bắp không biết phải nói cái gì là tốt thời điểm, Tần Như Mộng đột nhiên từ Diệp Tầm Hoan trong lòng đứng dậy không nói, đồng thời cũng dùng một thoáng vỗ bàn một cái: "Không phải là vỗ bàn sao?"

"Người cho rằng ta sẽ không a!" Tần Như Mộng đứng lên, đầy mặt hung hăng nhìn Thu Nhực Hi: "Thật sự cho rằng lão nương bị người sợ rồi a!"

"Người..."

"Ta cái gì ta, lão nương ở đây ăn cơm ngại người chuyện gì, không muốn ăn trực tiếp cút đi." Tần Như Mộng trực tiếp tiên phát chế nhân, khí thế hùng hổ nói ra: "Người cho rằng người trường có mấy phần sắc đẹp, là có thể tùy tiện vỗ bàn a?"

"Người có biết hay không, tất cả mọi người đều đang dùng cơm, người vỗ bàn biết đánh quấy nhiễu những người khác dùng cơm, đây là một loại rất không lễ phép hành vi!"

"Cha mẹ người lẽ nào không có dạy qua người ở nơi công cộng, cần thiết phải chú ý ảnh hưởng sao?"

Mọi người trợn mắt ngoác mồm nhìn Tần Như Mộng, quá trâu bò, thực sự là quá trâu bò, dĩ nhiên lấy một bộ kiều ngạo tư thái răn dạy trong lòng bọn họ thiết nương tử.

Hơn nữa thiết nương tử còn tướng đồ cả mặt, thật giống không biết nói cái gì tốt.

"Cái gì tố chất, cái gì giáo dưỡng, một điểm lễ phép đều không có." Tần Như Mộng một mặt xem thường nói ra: "Thật không biết này trong công ty sao vậy còn có thể có người như thể yếu tố chất không tố chất, muốn dạy đường không có giáo dục nữ nhân!"

"Chẳng lẽ chỉ là vì trường còn có mấy phần sắc đẹp, bị người cho tiềm vào hay sao?"

Tần Như Mộng này một tám ác miệng so với Diệp Tầm Hoan không kém chút nào không nói, thậm chí còn chỉ có hơn chứ không kém.

Diệp Tầm Hoan đầy mặt đồng tình nhìn Thu Nhực Hi, cô nài nài, người đầu võ mồm đều không phải là đối thủ của ta, còn muốn cùng vị này tổ tông đầu võ mồm, đi về nhà luyện hai năm đi!

Tần Như Mộng âm thanh không hề lớn, thế nhưng cũng không nhỏ, ở đây lặng lẽ trong phòng ăn không ít người cũng nghe được Tần Như Mộng câu kia người là bị người cho tiềm vào thoại!

Trong lúc nhất thời, lòng của tất cả mọi người đột nhiên hồi hộp một thoáng.

Nữ nhân này đến cùng là cái kia đường thần tiên a, lại dám đối với Thu Nhực Hi như thế nói chuyện.

Dĩ vãng ở Hoàng Đồ Tập Đoàn bên trong, người kia thấy Thu Nhực Hi không phải kính sợ tránh xa, nhìn thấy nàng, đều lập tức cúi đầu, chào hỏi, chỉ lo sợ một chút sẽ chọc cho nộ vị này thiết nương tử.

Nhưng là trước mặt vị này cô nài nài dĩ nhiên cùng nàng trực tiếp giang lên, hơn nữa trong lời nói tràn ngập xem thường.

"Người... Người..."

"Ta cái gì ta, lẽ nào ta nói sai lầm rồi sao?" Tần Như Mộng căn bản không cho Thu Nhược Hi cơ hội mở miệng, trực tiếp đánh gãy lời của nàng: "Liên người này tổ chất, nếu không là tiềm vào, sao vậy vào!"

"Ta nhưng là nghe nói Hoàng Đồ Tập Đoàn người đều là nắm giữ cao tổ chất người, cái kia lại như người vậy, lúc ăn cơm hậu loạn vỗ bàn, còn rống to, người hồng cái gì hồng a?"

"Đúng rồi, người có phải là lại hồng ta?" Tần Như Mộng phảng phất nghĩ đến cái gì giống, lập tức không quen nói ra: "Người bằng cái gì hồng ta a, người là cái gì a?"

"Người xem một chút người lẫn lộn, ăn cơm liền cái bạn đều không có, lại vẫn hồng người, người cho rằng người là khủng long a, người hồng một tiếng tất cả mọi người đều sợ bị người ăn!"

Thu Nhược Hi sắc mặt đã hoàn toàn tái nhợt tới cực điểm không nói, đồng thời âm trầm phảng phất muốn chảy ra nước!

Mà ngay tại lúc này, Tần Mộ Ca cuối cùng nhìn thấy Tần Như Mộng, đang nhìn đến Tần Như Mộng sau khi, Tần Mộ Ca cả người lập tức sững sờ, như ban ngày gặp phải quỷ giống như vậy, đây mặt không thể tin tưởng nhìn Tần Như Mộng!

Vừa Tần Như Mộng cùng Diệp Tầm Hoan đồng thời đến, nàng đồng thời không có chú ý tới, nàng một trái tim toàn bộ đều ở Kỳ Vân Lâm hôn mê bất tỉnh sự tình bên trên.

Ngược lại không là lo lắng Kỳ Vân Lâm, đối với với nàng tới nói, Kỳ Vân Lâm chết rồi càng tốt hơn, nhưng là nàng lo lắng chính là chuyện này nếu như cùng Diệp Tầm Hoan dính líu quan hệ, đến thời điểm Kỳ gia ở tra ra bản thân cùng Diệp Tầm Hoan cái kia cái gì quá, như vậy Kỳ Vân Lâm cha mẹ nhất định sẽ đi đối với cha mẹ chính mình hưng binh vấn tội.

Cho nên nàng đồng thời không có chú ý tới, bây giờ Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi ồn ào lên, nàng sao có thể như vậy còn có thể không biết đây?

Bất quá nhìn thấy Tần Như Mộng, Tần Mộ Ca há hốc mồm, vị này cô nãi nãi sao vậy chạy tới đây?

Hơn nữa còn cùng Thu Nhược Hi ồn ào lên, xem tình huống này Thu Nhược Hi thật giống căn bản không phải Tần Như Mộng đối thủ.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, vị này cô nãi nãi ở kinh thành chính là sự tồn tại vô địch, không ai dám trêu chọc, cái miệng đó phi thường ác độc, có thể làm cho một cái đường đường nam nhi bảy thước đều đối với cuộc sống tràn ngập tuyệt vọng, sản sinh tự sát ý nghĩ, bây giờ đối đầu Thu Nhược Hi, Thu Nhược Hi nếu như đối thủ mới là lạ đây!

Sau một khắc, Tần Mộ Ca vội vàng hướng về Tần Như Mộng đi tới.

Trong khoảnh khắc liền đến Tần Như Mộng bên người, đưa tay ra lôi một thoáng Tần Như Mộng: "Di nhỏ..."

Tất cả mọi người khi nghe đến Tần Như Mộng gọi Tần Mộ Ca di nhỏ sau khi, toàn bộ đều sững sờ, chuyện này... Vị này cô nãi nãi chẳng lẽ là Tần Như Mộng trưởng bối.

"Đừng kéo ta..." Tần Như Mộng quay đầu liếc mắt nhìn Tần Mộ Ca.

Khi thấy Tần Mộ Ca sau khi, Tần Như Mộng một mặt kinh hãi: "Tần nha đầu, hóa ra là người, ta nói ai dám kéo lão nương, không muốn sống có phải là!"

"Đến, đến giúp ta mắng nàng, mắng chết cái này không biết xấu hổ đồ vật, lại dám đối với ta vỗ bàn, còn hồng ta, thật sự coi lão nương là mì vắt a, người nghĩ sao vậy nắm, liền sao vậy nắm!"

"Di nhỏ, chuyện này... Đây có phải là có cái gì hiểu lầm a?" Tần Như Mộng bó tay toàn tập: "Nàng... Nàng là chúng ta tổng giám đốc Thu Nhược Hi!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Thu Nhược Hi chấn động

Bất luận sao vậy nói, Thu Nhược Hi đều là Tần Như Mộng ông chủ, nàng không thể đắc tội, thế nhưng cũng không thể đắc tội Tần Như Mộng a.

Tần Như Mộng nhưng là kinh tân dục trong vòng có tiếng Ma nữ, đừng xem tuổi không hề lớn, thế nhưng bối phận nhưng cực cao, cùng nàng tuổi xấp xỉ

người, trên căn bản cũng phải gọi nàng di nhỏ!

Thu Nhượng Hi khi nghe đến Tần Mộ Ca cùng Tần Như Mộng di nhỏ sau khi, cũng đứng hơi run run.

"Nàng chính là các người tổng giám đốc?" Tần Như Mộng ánh chừng rõ ràng giả bộ hồ đồ hỏi.

Tần Mộ Ca gật gật đầu.

Nhìn thấy Tần Mộ Ca gật đầu sau khi, Tần Như Mộng quay về Thu Nhượng Hi ngượng ngùng nở nụ cười: "Người thực sự là tổng giám đốc à?"

Thu Nhượng Hi lạnh rên một tiếng, hiện tại biết ta là ai, sợ sệt, chậm!

Thế nhưng sau một khắc, Thu Nhượng Hi phát hiện mình nghĩ sai rồi.

"Tổng giám đốc thì ngon a, người cho rằng người là tổng giám đốc người là có thể đối với lão nương vỗ bàn à?" Tần Như Mộng lần nữa tiến vào ác miệng hình thức: "Người cho rằng người là tổng giám đốc người là có thể hù dọa lão nương à?"

"Dám đối với lão nương vỗ bàn, người có tin hay không lão nương vài phút đồng hồ chơi chết người, vài phút đồng hồ để công ty của người đóng cửa. . ."

Mọi người khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, vị này cô nải nải cũng không sợ gió lớn vọt đến đầu lưỡi, dĩ nhiên nói vài phút đồng hồ để Hoàng Đồ Tập Đoàn đóng cửa.

Thế nhưng Tần Mộ Ca nhưng không cho là như vậy, người khác không biết Tần Như Mộng lai lịch, nàng nhưng là rõ ràng, tay của nữ nhân này đoạn rất nhiều, hơn nữa thủ đoạn Thông Thiên, giao thiệp chỉ rộng rãi, căn bản không phải người thường có thể tưởng tượng.

Đồng thời không có mấy người không sợ Tần Như Mộng, ở thêm vào nàng chịu hậu đứng chính là quân đội, bất luận đi tới đó đều là tuyệt đối bá chủ.

"Ta là tổng giám đốc, thế nhưng ta cũng không có coi chính mình có bao nhiêu ma ghê gớm!" Thu Nhượng Hi cuối cùng không nhịn được phản kích lên: "Thế nhưng ta cho rằng ta chỉ ít mạnh hơn người, đàn bà chanh chua!"

"Người nói cái gì?" Tần Như Mộng nhất thời trừng lớn hai con mắt, cảm tức Thu Nhượng Hi: "Người lại dám nói lão nương là đàn bà chanh chua. . ."

Tần Mộ Ca trong lòng đột nhiên hồi hộp một thoáng, Tần Như Mộng cái gì tính khí nàng nhưng là biết đến, Thu Nhượng Hi bây giờ nói Tần Như Mộng là đàn bà chanh chua, như vậy lần này nhưng là đùa lớn rồi.

"Di nhỏ, di nhỏ, ngài đừng nóng giận, đừng nóng giận!" Tần Mộ Ca thấy thế vội vàng nói: "Chúng ta Thu tổng không biết ngài là. . ."

"Người đợi một bên cho ta!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Lại dám nói lão nương là đàn bà chanh chua, ngày hôm nay lão nương coi như một hồi đàn bà chanh chua!"

"Để người xem một chút đàn bà chanh chua uy lực."

Tần Mộ Ca thấy thế, liền muốn đi kéo Thu Nhượng Hi rồi đi nơi này, Tần Như Mộng nếu như phong dậy, vậy cũng là dám trực tiếp động thủ người, nếu như nàng cùng Thu Nhượng Hi đánh tới đến, như vậy Thu Nhượng Hi hình tượng nhưng là toàn phá hủy, hơn nữa nếu như thương tổn được Tần Như Mộng, như vậy hậu quả tuyệt đối không phải Hoàng Đồ Tập Đoàn có thể chịu đựng.

"Người cái tiểu tiện nhân. . ."

Tần Như Mộng mới vừa vừa mở miệng, Tần Mộ Ca liền lôi kéo Thu Nhượng Hi hướng về bên ngoài đi đến.

"Tần Mộ Ca, người cho lão nương đem nàng buông ra, ngày hôm nay lão nương nếu như không đem nàng mắng không đất dung thân, lão nương liền xin lỗi đàn bà chanh chua cái này danh tiếng."

Tần Mộ Ca nơi đó chịu nghe Tần Như Mộng, này nếu như mang Thu Nhượng Hi cho lưu lại, không chừng hai người thật sẽ đấu không thể tách rời ra, hơn nữa đến thời điểm đang gọi tới bảo vệ đem Tần Như Mộng bắt cho đi ra ngoài, như vậy nhưng dù là thật sự một phát mà không thể thu thập.

"Thu Nhượng Hi, người cho rằng người đi, việc này coi như xong chưa?" Tần Như Mộng tầng tầng quát: "Lão nương nhất định phải làm cho người quý ở trước mặt ta cho ta bồi tội. . ."

"Di nhỏ, được rồi!" Diệp Tâm Hoan cuối cùng không nhịn được mở miệng nói ra: "Ngài thấy đỡ thì thôi đi, đừng đùa rồi!"

"Người muốn thật nhìn nàng không vừa mắt, trở lại ở trừng trị nàng cũng được, không tất phải ở chỗ này làm cho nàng tiến thoái lưỡng nan. . ."

"Đúng đấy, di nhỏ quên đi thôi, ngài đại nhân đại lượng, đừng chấp nhặt với nàng." Đường Vũ Nhu cũng theo khuyên.

Tần Như Mộng thờ phỉ phò ngồi xuống: "Lại dám nói lão nương là đàn bà chanh chua, Thu Thủy Hàn lão già này chính là như thế dạy con gái?"

Tần Như Mộng ở đây là thờ phỉ phò, Thu Nhượng Hi cũng chưa có tốt đi nơi nào, sắc mặt một trận tái nhợt, trong tròng mắt tràn ngập lửa giận, nếu như

không phải là bị Tần Như Mộng cho lời kéo, không phải kiêng kỵ thân phận của chính mình, nàng thật muốn đi cùng Tần Như Mộng tốt đẹp chứ đánh một trận.

"Tần Mộ Ca, hiện tại ngươi là không phải có thể buông ra ta rồi!" Thu Nhược Hi âm thanh phẳng phất là từ trong địa ngục truyền tới giống như vậy, lạnh lẽo thấu xương.

"Thu tổng, ta có thể buông ra ngươi, thế nhưng ngươi tuyệt đối không nên trở lại, nàng muốn mắng, ngươi liền để nàng mắng hai câu đi!" Tần Mộ Ca không có lập tức buông ra Thu Nhược Hi, mà là cẩn thận từng li từng tí một nói rằng!

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

"Thu tổng, nể tình ta, được không?"

Thu Nhược Hi hít một hơi thật sâu: "Ngươi xem một chút nàng, cái gì người, ta cái gì địa phương đắc tội rồi nàng, tọa ở trước mặt ta liền vẫn chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, vẫn ở ném đá giấu tay chỉ trích ta, lại vẫn mắng ta. . ."

"Các ngươi Tần gia thời điểm nào ra như thế số một người điên, thực sự là không hề có một chút giáo dưỡng, nếu như nàng không phải ngươi dì nhỏ, ta ngày hôm nay vòng qua không nàng!"

Tần Mộ Ca đầy mặt cười khổ, Tần Như Mộng nếu như nhà bọn họ là tốt rồi, như vậy nhà các nàng chính là Hoa Hạ kẻ đến hàng đầu hào môn.

Đáng tiếc nàng không phải.

"Ta đại tổng giám đốc, bất luận ngươi có phải là đắc tội rồi nàng, thế nhưng nàng ngươi thật sự không phải đắc tội, cũng không thể đắc tội." Tần Mộ Ca đầy mặt bất đắc dĩ nói: "Hơn nữa, nàng cũng không phải nhà ta người!"

"Không phải nhà ngươi người?"

"Đúng!" Tần Mộ Ca gật đầu nói: "Nàng là phong hoa tập đoàn chân chính lão tổng Tần Như Mộng, ngươi có thể tuyệt đối không nên đắc tội nàng a, không phải vậy chúng ta thật muốn xui xẻo!"

"Bất luận nàng nói cái gì, dù cho khó hơn nữa nghe, ngài cũng muốn nghe, không phải vậy chúng ta Hoàng Đồ Tập Đoàn thật sự khoảng cách đóng cửa hoặc là bị nàng cho thu mua sẽ không có bao xa rồi!"

Thu Nhược Hi khi nghe đến Tần Mộ Ca mà nói hậu, lập tức choáng váng.

Chỉ cần là trà trộn ở thương trường bất luận cấp độ cao thấp, trên căn bản sẽ không có không biết phong hoa tập đoàn.

Này nhưng là một cái thương trường bên trong tàu sân bay, trải qua khá rộng rãi, hóa chất, hàng không, chế tạo, sản, phục vụ, ăn uống, trang phục các loại rất nhiều ngành nghề, hơn nữa thủ công nghiệp cùng nhẹ công nghiệp nặng chế tạo xưởng cang là trải rộng toàn quốc các nơi, đồng thời tục truyền phong hoa tập đoàn phía sau đứng chính là một vị Hoa Hạ đại nhân vật.

Bởi vậy có thể thấy được phong hoa tập đoàn mạnh mẽ tuyệt đối không phải Hoàng Đồ Tập Đoàn có thể sánh ngang.

Cái này như đàn bà chanh chua một dạng mù điên dĩ nhiên là phong hoa tập đoàn chủ nhân chân chính?

Điểm ấy Thu Nhược Hi là nằm mơ cũng không nghĩ tới, hoặc là không dám tưởng tượng, Tần Như Mộng là phong hoa tập đoàn này chiếc thương trường bên trong này chiếc Hàng không mẫu hạm chủ nhân!

Trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Nhưng là chính mình thật giống cũng không có đắc tội nàng a?

Nàng cùng Tần Như Mộng bất quá là lần thứ nhất gặp mặt, tại sao nữ nhân này sẽ ném đá giấu tay trào phúng chính mình đây?

Nếu để cho Thu Nhược Hi biết Tần Như Mộng sở dĩ như vậy đối với nàng, hoàn toàn chỉ là vì khó chịu Diệp Tầm Hoan cưới nàng, không biết có thể hay không từ trong miệng phun ra một cái lão máu.

"Thu tổng, tuy rằng ta không biết nàng sao vậy sẽ xuất hiện ở chúng ta nơi này, thế nhưng vị này cô nãi nãi, ngài có thể tuyệt đối không nên ở cùng nàng bóp xuống, không phải vậy nàng thật sự có thể đùa chơi chết ta!"

Chương 152: Tiểu Nhu Nhu là lão đại

Thu Nhựt Hi một ngày bên trong đều nơi với một loại tâm tình thấp thỏm bên dưới.

Tuy rằng Hoàng Đồ Tập Đoàn tại Giang Trung thị là một cái loại cỡ lớn tập đoàn, nhưng là cùng thực lực hùng hậu, bối cảnh cứng rắn tập đoàn tài chính lớn phong hoa tập đoàn so ra, Hoàng Đồ Tập Đoàn nhiều nhất cũng coi như là một cái cỡ trung công ty, hai người căn bản không ở một đẳng cấp bên trên, nếu như muốn dùng một cái thành ngữ để hình dung, như vậy như muối bỏ bể thích hợp nhất, mà phong hoa tập đoàn nhưng là chín ngư, đến nỗi Hoàng Đồ Tập Đoàn rất hiển nhiên chính là cái kia cái gọi là một mao!

Đối với với Thu Nhựt Hi tới nói phong hoa tập đoàn là một toà không thể nào phân so núi cao, hai người căn bản không phải một đẳng cấp, cách biệt quá xa.

Nhưng là nàng dĩ nhiên đắc tội rồi phong hoa tập đoàn đại Boss.

Nếu như Tần Như Mộng thật cùng nàng Thu Nhựt Hi tính toán, như vậy Hoàng Đồ Tập Đoàn tương lai..

Trong lúc nhất thời Thu Nhựt Hi trong lòng như mười lăm thùng treo mức nước —— loạn tung tung phèo.

Đồng thời Thu Nhựt Hi cũng thập phần không rõ, Tần Như Mộng sao vậy đến rồi Giang Trung thị, hơn nữa còn cùng Diệp Tầm Hoan cùng nhau, xem đáng đáp kia hai người rất quen đáng về, thậm chí hai người cái kia thân mật đáng đáp, để Thu Nhựt Hi không thể không hoài nghi, Diệp Tầm Hoan có phải là bị Tần Như Mộng cho bao V nuôi!

Nếu để cho cũng Diệp Tầm Hoan biết Thu Nhựt Hi trong nội tâm ý nghĩ, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Tần Mộ Ca ở trấn an được Thu Nhựt Hi sau khi, liền đi tìm Tần Như Mộng, hết cách rồi, vị này cô nãi nãi lai lịch quá to lớn, nhất định phải phải cẩn thận hầu hạ, không phải vậy Thu Nhựt Hi thật sự sẽ xui xẻo.

Đường Vũ Nhu trong phòng làm việc, Tần Mộ Ca đứng ở Tần Như Mộng mặt trước, đầy mặt cung kính nói: "Dì nhỏ, ngài sẽ không thật cùng Thu Nhựt Hi chấp nhặt chứ?"

"Ngươi là đến làm thuyết khách?"

Tần Mộ Ca ngượng ngùng nở nụ cười: "Dì nhỏ, ngài nếu như cùng Thu Nhựt Hi kiến thức, nhiều roi giá trị bản thân a, như ngài..."

"Thiếu cho ta lời tăng bốc!" Tần Như Mộng trực tiếp đánh gãy Tần Mộ Ca mà nói: "Ai dám để lão nương khó chịu, lão nương liền để ai không dễ chịu!"

Hung hăng hai chữ hầu như là Tần Như Mộng người đại diện từ, nàng có thể không hỏi cái gì, chỉ cần mình khó chịu, như vậy những người khác cũng đừng nghĩ dễ chịu.

"Dì nhỏ..."

"Cũng đừng nói ta không nể mặt ngươi!" Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng, lần nữa đánh gãy Tần Mộ Ca mà nói: "Muốn để ta không cùng nàng tính toán, làm cho nàng cut cho ta lại đây, quý xuống nói xin lỗi ta!"

Tần Mộ Ca ở nghe được câu này hậu, khóe miệng hơi hơi co giật một thoáng, để Thu Nhựt Hi quý xuống xin lỗi, chuyện này quả thật chính là thiên phương dạ đàm

Đối với với Thu Nhựt Hi tính khí, nàng Tần Mộ Ca vẫn là biết đến, thập phần kiêu ngạo, đối với với Thu Nhựt Hi tới nói, làm cho nàng quý xuống cho Tần Như Mộng xin lỗi, hầu như bằng là giết nàng, để Tần Như Mộng mạnh mẽ đạp lên nàng tôn nghiêm.

Đối với với Thu Nhựt Hi người như thế tới nói, tôn nghiêm chính là nàng sinh mạng thứ hai, mất đi tôn nghiêm sẽ chờ với muốn mạng của nàng, nàng sao có thể như vậy sẽ đến quý xuống xin lỗi đây?

"Dì nhỏ..."

"Đừng ở cho ta phí lời, liền con đường này!" Tần Như Mộng tăng tăng nói ra: "Không phải vậy Hoàng Đồ Tập Đoàn đều sẽ đổi chủ, nàng Thu Nhựt Hi đều sẽ từ nơi này cut ra ngoài cho ta!"

Nhìn đầy mặt kiên quyết Tần Như Mộng, Tần Mộ Ca trong nội tâm thể dài nề nhẹ một tiếng.

Nàng biết Thu Nhựt Hi tính khí, đồng thời cũng biết Tần Như Mộng tính khí, nữ nhân này hiện tại là quyết định chủ ý muốn cho Thu Nhựt Hi quý gối trước mặt nàng xin lỗi.

Không phải vậy việc này liền còn chưa xong.

"Được rồi, dì nhỏ, ta đi cho Thu tổng nói một chút." Tần Mộ Ca mặt bất đắc dĩ nói: "Chỉ là dì nhỏ, người thời điểm nào đến rồi Giang Trung thị a?"

"Ngày hôm qua!" Tần Như Mộng thần nhiên nói: "Tôi xem một chút ta Tiểu Hoan Hoan gần nhất còn có được hay không, có hay không bị người cho bắt nạt!"

Nói xong Tần Như Mộng trực tiếp đi tới Diệp Tâm Hoan bên người, ôm lấy Diệp Tâm Hoan, đáng đáp có vẻ thập phần thân mật.

Tần Mộ Ca ở thấy cảnh này sau khi, nhất thời trừng lớn hai con mắt, tuy rằng trước trong nội tâm nàng đã có một chút suy đoán, thế nhưng đang nhìn đến Tần Như Mộng bộ dáng này sau khi, trong nội tâm như trước khó tránh khỏi sẽ nhấc lên sóng lớn.

"Dì nhỏ, người... Người cùng hấn..."

"Hấn là ta người đàn ông nhỏ bé, có đẹp trai hay không?" Tần Như Mộng trên mặt tràn ngập dày đặc nụ cười.

Tần Mộ Ca hoàn toàn há hốc mồm, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn Diệp Tâm Hoan.

Diệp Tâm Hoan dĩ nhiên là Tần Như Mộng người đàn ông nhỏ bé, người này đến cùng là làm cái gì, sao vậy cùng Tần Như Mộng kéo lên quan hệ a?

"Hỏi người thoải đây, có đẹp trai hay không!"

"Soái!" Tần Mộ Ca có chút chất phác nói rằng.

Tần Như Mộng khi nghe đến Tần Mộ Ca mà nói hậu, rất hài lòng gật gật đầu: "Ta liền biết, nhà ta Tiểu Hoan Hoan là đẹp trai nhất, người ánh mắt không sai!"

Tần Mộ Ca khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, ta đây là theo lại nói của người có được hay không, toàn bộ kinh tân dục vòng tròn người nào không biết ngài là cái gì người a.

Ta nếu như lời nói không soái, không biết ngài lại biết làm cái gì.

"Được rồi, người đi nói cho Thu Nhượng Hi, liền nói ta ở chỗ này chờ nàng, nói xin lỗi ta!"

Tần Mộ Ca cũng không có nhiều lời cái gì, gật gật đầu rồi đi Đường Vũ Nhu văn phòng.

Tần Mộ Ca mới vừa vừa rời đi, Tần Như Mộng như là nghĩ đến cái gì: "Suýt chút nữa quên hỏi nàng chính sự rồi!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng như một con gió giống như vậy, trực tiếp chạy ra ngoài.

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là bất đắc dĩ thờ dài một tiếng.

Tần Như Mộng rời đi sau khi, Đường Vũ Nhu có chút bất an nói ra: "Tâm Hoan, dì nhỏ sẽ không thật sự muốn cho Thu tổng cho nàng quỳ xuống chứ?"

"Người cảm thấy thế nào?" Diệp Tâm Hoan cười khổ một tiếng.

"Nhưng là Thu tổng nàng..."

"Nàng chính là muốn cho Thu Nhượng Hi một hạ mã uy, bây giờ Thu Nhượng Hi không quỳ cũng đến quỳ, quỳ cũng đến quỳ!" Diệp Tâm Hoan có thể là hiểu rõ Tần Như Mộng, bây giờ đã thất thất bát bát đoán được Tần Như Mộng ý tứ: "Chúng ta là không khuyên nôi, đừng động, nàng nghĩ nháo liền để nàng nháo đi thôi!"

"Hơn nữa Thu Nhượng Hi cho dì nhỏ quỳ xuống cũng không nhiều!"

Diệp Tâm Hoan này ngược lại là lời nói thật, hiện tại Thu Nhượng Hi sao vậy nói đều là lão bà hấn, cho lão công mình dì nhỏ quỳ xuống nhiều sao?

Tần Mộ Ca nhìn thấy Tần Như Mộng đuổi theo sau khi, trên mặt lộ ra một đạo vẻ nghi hoặc: "Dì nhỏ người..."

"Ta vừa quên hỏi người một chuyện rồi!"

"Cái gì sự?"

"Người cùng ta nhà Tiểu Hoan Hoan cái kia?" Tần Như Mộng quay về Tần Mộ Ca nháy mắt nói rằng, đồng thời còn dùng tay khoa tay một thoáng.

Tần Mộ Ca khuôn mặt xinh đẹp lập tức nổi lên một đoàn đỏ ửng, đồng thời tim đập bắt đầu không bị khống chế gia tốc lên: "Dì nhỏ, ta..."

"Ta lại không sao vậy người, người nói cho ta, nhà ta Tiểu Hoan Hoan có phải là công phu trên giường rất tốt, người có hay không bị hấn cho chính

phục?" Tần Như Mộng trên mặt mang theo một đạo cười gian.

"Ta... Ta..."

"Đừng ở chỗ này cho ta nhìn nhìn nhỏ nhỏ a!" Tần Như Mộng nhìn một bộ e thẹn thái độ Tần Mộ Ca nói: "Sáng khoái điểm, nhà ta Tiểu Hoan Hoan làm sao?"

Tần Mộ Ca gian nan gật gật đầu.

Nhìn thấy Tần Mộ Ca gật đầu sau khi, Tần Như Mộng trên mặt nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng: "Không sai, không sai, ta quyết định, coi ngươi là làm nhà ta Tiểu Hoan Hoan lão bà đồ dự bị ứng cử viên, đến thời điểm ta ở cho ta Tiểu Hoan Hoan tìm mấy cái, các ngươi pk một thoáng!"

"Bất quá lão nương đã quyết định, Tiểu Như Như là lão đại, các ngươi chỉ có thể tọa tiểu nhân!"

Thời khắc này, Tần Mộ Ca chỉ cảm giác đầu óc của chính mình có chút không đủ dùng, trừng lớn hai con mắt nhìn Tần Như Mộng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Không phục, ngươi cần ta a

Nếu như câu nói này là người khác nói, nàng Tần Mộ Ca tuyệt đối sẽ không chút do dự cho đối phương một cái tát, dĩ nhiên để lão nương đi làm Tiểu Tam, hơn nữa còn quang minh chính đại nói ra.

Có thể câu nói này là Tần Như Mộng nói, nàng cũng không dám cho Tần Như Mộng một cái tát.

Đồng thời Tần Mộ Ca hoàn toàn bị Tần Như Mộng cho làm bị hồ đồ rồi, phải biết trước ở Đường Vũ Nhu trong phòng làm việc Tần Như Mộng nhưng là nói Diệp Tầm Hoan là nàng tiểu nam nhân, thế nhưng bây giờ lại nói để Đường Vũ Nhu làm chính thất, như vậy nàng đây?

Tần Như Mộng phảng phất nhìn ra Tần Mộ Ca ý nghĩ trong lòng giống như vậy, trực tiếp mở miệng nói ra: "Ngươi sẽ không là cho rằng Tiểu Hoan Hoan là ta nam nhân chứ?"

Nghe được Tần Như Mộng nói ra bản thân trong nội tâm ý nghĩ, Tần Mộ Ca trên mặt bay lên một đoàn thật không tiện về.

"Tiểu Hoan Hoan không phải là ta nam nhân, bất quá nhưng là ta tiểu nam nhân!" Tần Như Mộng thần nhiên nói.

Tần Mộ Ca trong lúc nhất thời bị Tần Như Mộng cho làm bị hồ đồ rồi, không phải ngươi nam nhân, nhưng là ngươi tiểu nam nhân, này ý gì a?

"Sau này ngươi thì sẽ biết rồi!" Tần Như Mộng cũng không muốn giải thích, hoặc là nói đúng không muốn nói cho Tần Mộ Ca mình và Diệp Tầm Hoan quan hệ, trực tiếp nói: "Đến nỗi cái kia Kỷ Vân Lâm, ngươi không cần lo lắng, lão nương giúp ngươi quyết định."

"Cố lên, nỗ lực, tranh thủ pk thắng cấp, đến thời điểm ta cho ngươi khen thưởng nha!" Tần Như Mộng như sói xám lớn ở mê hoặc cừu nhỏ như nhau.

Tần Mộ Ca mặt đen lại, khi Tiểu Tam còn phải cố gắng lên sao?

Sau một khắc, Tần Như Mộng liền trực tiếp xoay người một lần nữa trở về Đường Vũ Nhu văn phòng.

Nhìn Tần Như Mộng bóng lưng, Tần Mộ Ca cười khổ một tiếng, lập tức lắc đầu một cái, đồng thời chưa hề đem Tần Như Mộng mà nói cho để ở trong lòng, người nào không biết vị này cô nài nài nói gió chính là vũ, nghĩ vừa ra là vừa ra!

Hiện tại làm lỡ chỉ gấp là trước tiên đi tìm Thu Nhượng Hi, nhìn nàng sao vậy nói, Tần Như Mộng có thể là phi thường thù dai.

Thu Nhượng Hi tọa ở trong phòng làm việc một bộ hồn vía lên mây, đây mặt sầu mặt mũi đáng ghét, hết cách rồi, ngày hôm nay cùng mình phát sinh xung đột nhưng là phong hoa tập đoàn phía sau Boss!

Nếu là nàng thật sự muốn cùng mình không qua được, nàng thực sự không nghĩ tới nên sao vậy làm!

Vừa lúc đó, Tần Mộ Ca từ bên ngoài đẩy cửa đi vào.

Khi thấy Tần Mộ Ca đi tới sau khi, Thu Nhực Hi bá một thoáng từ ông chủ trên ghế điện đứng lên, vội vàng hỏi: "Mộ Ca, làm sao, ra sao?"

Tần Mộ Ca nhìn Thu Nhực Hi cái kia một mặt lo lắng đáp hậu, cười khổ một tiếng: "Thu tổng, chờ sau đó người có thể tuyệt đối không nên tức giận a!"

"Người nói!"

Lập tức, Tần Mộ Ca liền đem Tần Như Mộng yêu cầu nói ra.

Nghe xong Tần Mộ Ca kể ra thoại hậu, Thu Nhực Hi sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt lên, như tịch đông khí trời giống như vậy, lạnh lẽo cực kỳ: "Nàng nằm mơ, dĩ nhiên để ta cho nàng quỳ xuống, đừng hòng mơ tới, người đi cho ta nói cho nàng, nếu nàng muốn cùng ta đấu, như vậy ta cũng không sợ nàng, coi như chết, ta cũng phải găm hạ nàng một miếng thịt!"

Tần Mộ Ca đã sớm đoán được Thu Nhực Hi sẽ là như vậy phản ứng, trong lúc nhất thời trong nội tâm tràn ngập cay đắng: "Thu tổng, hiện tại không phải trí tức giận thời điểm, nếu như ngài thật muốn cùng nàng đấu, cuối cùng chết nhất định là chúng ta!"

"Chết thì chết, ai sợ ai!" Thu Nhực Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Quá mức, ta làm lại từ đầu."

Thu Nhực Hi ngạo khí hoàn toàn bị kích phát ra, cho Tần Như Mộng quỳ xuống, còn không bằng cho nàng một đao, trực tiếp đưa nàng làm thịt rồi đây.

"Thu tổng. . ."

Vừa lúc đó, Thu Nhực Hi đặt ở điện thoại trên bàn bỗng nhiên vang lên, cảnh này khiến Tần Mộ Ca không thể không đem đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng.

"Này. . ."

Sau một khắc, Thu Nhực Hi sắc mặt âm tình bất định biến ảo lên: "Ta biết rồi, không cần phải để ý đến, ta ngược lại muốn xem xem nàng muốn làm cái gì!"

Dứt tiếng, Thu Nhực Hi trực tiếp đem điện thoại cho tầng tầng khấu trừ lại: "Người xem một chút người nàng, thật sự coi ta chỗ này là địa bàn của nàng, dĩ nhiên hướng về ta chỗ này vận nhà đều còn có giải trí phương tiện!"

"Không được, ta mau chân đến xem. . ."

"Thu tổng, ngài sẽ không phải nói chính là Tần Như Mộng chứ?"

"Ngoại trừ nàng còn có ai?" Thu Nhực Hi hai con mắt phun lửa nói ra: "Lại vẫn ở phía dưới phát sinh xung đột, người nhìn nhìn, nàng cái gì người, toàn bộ chính là một vô lại, một đàn bà chanh chua!"

Nói xong Thu Nhực Hi, liền thô phi phò bay thẳng đến bên ngoài mà đi, nhưng là lại bị Tần Mộ Ca ngăn cản, này nếu như xuống, còn không muốn nín lửa va Địa cầu a!

"Thu tổng, người tỉnh táo một chút, nàng muốn sao vậy dần vật, người liền để nàng dần vật đi tới, sẽ không ra cái gì đại sự!"

"Tránh ra!" Thu Nhực Hi căm tức một chút Tần Mộ Ca.

Đang nhìn đến Thu Nhực Hi này ánh mắt sắc bén sau khi, Tần Mộ Ca há miệng, lần nữa nói ra: "Thu tổng. . ."

"Tránh ra cho ta!"

Tần Mộ Ca thấy thế bất đắc dĩ hướng về một bên thối lui, cho Thu Nhực Hi để một con đường đi ra.

Nhìn thấy Thu Nhực Hi đằng đằng sát khí hướng về bên ngoài đi đến, Tần Mộ Ca cũng gấp vội vàng đuổi theo.

Nàng nhất định phải theo a, không phải vậy nếu như cùng Tần Như Mộng thật sự va chạm đập, trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì, hơn nữa lấy Thu Nhực Hi này tính khí, không chừng khả năng gọi bảo vệ đem Tần Như Mộng bắt cho đi ra ngoài.

Thu Nhực Hi đằng đằng sát khí đi tới Hoàng Đồ Tập Đoàn phòng khách sau khi, khi thấy Tần Như Mộng như đàn bà chanh chua giống như vậy, quay về Hoàng Đồ Tập Đoàn bảo vệ lái nhai răn dạy.

Mà ở phía sau nàng nhưng là bày ra sô pha, Táp lạp ok các loại đồ vật!

Thu Nhực Hi ở thấy cảnh này sau khi, sắc mặt lập tức trở nên khó coi lên, nàng nghĩ muốn làm gì, chẳng lẽ muốn đem chính mình Hoàng Đồ Tập Đoàn cho cái tạo thành chỗ ăn chơi không được.

"Đát đát đát. . ."

Giày cao gót âm thanh không ngừng mà vang lên, mọi người cuối cùng nhìn thấy Thu Nhược Hi.

Đang nhìn đến Thu Nhược Hi sau khi, những người an ninh này lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Một người trong đó hơn ba mươi tuổi ăn mặc đồng phục an ninh người đàn ông trung niên đầy mặt oan ức hướng về Thu Nhược Hi đi tới: "Thu tổng, ngài. . . Ngài nhất định phải mang vật này cho chuyển tới công ty chúng ta đi. . ."

Thu Nhược Hi không để ý đến người trung niên này nam nhân, mà là hai con mắt dường như băng nhận giống như vậy, nhìn chòng chọc vào Tần Như Mộng, trên mặt tràn ngập không quen tâm ý.

Tần Như Mộng đang nhìn đến Thu Nhược Hi sau khi, khuôn mặt xinh đẹp cũng lập tức căng thẳng lên, cái kia mê người mắt phượng bên trong tràn ngập ác liệt vẻ, đầy mặt lãnh ngạo nhìn Thu Nhược Hi, dường như cao cao tại thượng nữ vương bình thường.

"Mang vật này cho ta ném đi!" Thu Nhược Hi đầy mặt lãnh ngạo nói rằng.

"Ta xem ai dám." Tần Như Mộng không sợ chút nào, lạnh mặt nói: "Ai dám chạm lão nương đồ vật, lão nương để cho các người từ nơi này cho ta nằm úp sấp đi ra ngoài."

"Tiểu ngưu, cho lão nương xem trọng, ai dám chạm, cho ta đánh gãy hân tứ chi!"

Thu Nhược Hi hai con mắt chậm rãi mị ở cùng nhau, một đạo hàn quang từ bên trong đột ngột xạ mà ra: "Họ Tần, nơi này là địa bàn của ta, người không muốn cho ta quá kiên nhẫn rồi!"

"Ngày hôm nay ta liền hung hăng, người có thể bắt ta ra sao?" Tần Như Mộng lạnh lùng đáp lại nói: "Không phục, người cần ta a!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Cho người một cái tát, cũng phải cười

Thu Nhược Hi khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, cái kia mũi ngọc tinh xảo không bị không chế co giật một thoáng.

Gặp qua hung hăng, thế nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Tần Như Mộng như thế hung hăng, nơi này nhưng là địa bàn của nàng, có câu nói địa bàn của ta ta làm chủ, nhưng Tần Như Mộng rõ ràng là địa bàn của người, lão nương định đoạt!

Theo hạ xuống Tần Mộ Ca đang nhìn đến Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi muốn bóp dậy sau khi, vội vàng đứng dậy!

"Thu tổng, dì nhỏ, các người đừng nóng giận, đừng nóng giận!"

Nói xong Tần Mộ Ca cho Thu Nhược Hi một cái ánh mắt, ra hiệu nàng không nên cùng Tần Như Mộng cãi vã.

Lập tức Tần Mộ Ca trên mặt mang theo vẻ nhếch nhếch cười: "Dì nhỏ, người làm những thứ đồ này muốn làm cái gì a?"

"Đương nhiên là trang trí văn phòng!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Không chuyện của người, tránh ra cho ta, không phải vậy chờ chút đừng trách ta để người tiến thoái lưỡng nan!"

"Dì nhỏ..."

"Người đợi một bên cho ta!" Tần Như Mộng đầy mặt không quen nói ra: "Xem ở người gọi ta một tiếng dì nhỏ mức này, ta không cùng người tính toán, nhưng người nếu là còn dám ở trước mặt ta, giúp cái này xú ba tám ngăn cản ta, như vậy chịu tội, cũng đừng nói dì nhỏ lấy lớn ép nhỏ!"

Tần Mộ Ca khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, trên mặt tràn ngập trước nay chưa từng có cay đắng.

Hiện tại nàng cảm giác mình chính là có nhân diện trong bao cái kia tâm, Thu Nhược Hi cùng Tần Như Mộng chính là cái kia cái gọi là mặt bao, hai nữ nhân này đem nàng cho kẹp ở giữa, uất ức muốn chết.

Mặc kệ đi, có chút xin lỗi Thu Nhược Hi, dù sao Thu Nhược Hi đối với nàng không sai, quân đi, nhưng là Tần Như Mộng muốn trừng trị chính mình.

Thu Nhược Hi khi nghe đến Tần Như Mộng nói mình xú ba tám sau khi, sắc mặt khê thay đổi: "Người vừa nói ta cái gì?"

"Ta nói cái gì?"

Nói xong Tần Như Mộng trên mặt lóe qua một đạo hiểu ra về: "Há, xú ba tám?"

"Ngươi..."

"Có thể ngươi là xú ba tám sao?" Tần Như Mộng hung hãn nói: "Lão nương sống nhanh ba mươi năm, nghe nói qua có người nhặt được tiền, nhưng còn chưa từng nhìn thấy có người nhặt được mắng, ngươi cái xú ba tám!"

"Ngươi có gan ở cho ta nói một lần!"

"Xú ba tám, xú ba tám, xú ba tám!" Tần Như Mộng đầy mặt ngạo kiều nói ra: "Đưa ngươi hai tiếng, xú ba tám!"

"Ngươi... Ngươi..." Thu Nhược Hi tức giận thân thể mềm mại run rẩy, trước ngực Thánh nữ phong cũng theo trên dưới không ngừng mà bắt đầu run rẩy, một bộ vô cùng sống động đáng về: "Đem nàng cho ta nổ ra đi, nổ ra đi..."

"Tiểu ngựa, cho ta mang tới được người toàn bộ đánh cho tàn phế, xảy ra chuyện gì lão nương đội lấy."

Mã Anh Tuấn đầy mặt thống khổ, hiện tại hẳn cuối cùng biết tại sao Tiểu Cửu ca không đến, này đặc biệt ma hoàn toàn không phải là người cần sống, trước mặt hai vị này cô nãi nãi không có một cái tốt hầu hạ.

Tần Như Mộng cái gì lai lịch, hẳn Mã Anh Tuấn không biết, thế nhưng là biết Tiểu Cửu ca rất sợ nàng, nhưng là Thu Nhược Hi là cái gì người nàng nhưng là biết.

Đây tuyệt đối là thương trường bên trong kiệt xuất, là vô số nam trong lòng người tha thiết ước mơ lão bà, truy nàng nam nhân hải đi tới.

Nhưng là bây giờ hai vị này nhưng ở đây bóp lên, hơn nữa nhìn tư thế, động thủ căn bản không phải cái gì việc khó, có thể vấn đề là Tần Như Mộng để hẳn động thủ.

Này không phải bây giờ sao?

Thu Nhược Hi là Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, truy nàng nam nhân không biết bao nhiêu, hơn nữa còn đều có lai lịch lớn, chính mình nếu như đắc tội Thu Nhược Hi, còn không cho truy Thu Nhược Hi những kia sức sinh lấy lòng cơ hội.

Nhưng là bây giờ Tần Như Mộng lên tiếng, hẳn không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt làm liều, chỉ cầu đến thời điểm thật xảy ra vấn đề rồi, vị này cô nãi nãi thật sự có thể bảo vệ chính mình.

Chỉ là trong nháy mắt, bầu không khí trở nên đặc biệt quý dị lên, Mã Anh Tuấn mang đến những người này từng cái từng cái đằng đằng sát khí, mà Thu Nhược Hi công ty bảo vệ nhưng là không chút nào yếu thế.

Có thể nói, hai bên trong lúc đó chiến đấu động một cái liên bùng nổ.

"Các ngươi trả lại ta lo lắng làm gì mà?" Thu Nhược Hi nổi giận gầm lên một tiếng: "Cho ta đuổi ra ngoài!"

"Cũng không được động thủ!" Tần Mộ Ca vội vàng nói!

Dứt tiếng, Tần Mộ Ca vội vàng quay về Thu Nhược Hi nói ra: "Thu tổng, đừng kích động, đừng kích động, kích động là ma quỷ, kích động là ma quỷ!"

Trải qua Tần Mộ Ca lần nữa khẩn cầu bên dưới, Thu Nhược Hi hít một hơi thật sâu, không cam tâm mạnh mẽ trừng một chút Tần Như Mộng, phảng phất lại nói, ta xem ở Tần Mộ Ca trên mặt, không chấp nhận với ngươi.

Nhưng là sau một khắc, Tần Như Mộng liền nói ra: "Đúng vậy, đừng kích động, kích động là ma quỷ, hơn nữa còn là sẽ phải trả giá trả giá nặng nề, đồng thời kích động đến khí, khí đại thương thân, dễ dàng để ngươi nội tiết mất cân đối, thời mẫn kinh trước thời gian..."

Thật vất vả đem hỏa khí cho đè xuống Thu Nhược Hi khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, lập tức lần nữa nổ tung: "Ngươi có loại ở cho ta nói một lần..."

"Ngươi xem một chút ngươi đáng đáp kìa, vừa nhìn chính là âm dương bất hòa, điển hình nội tiết mất cân đối, tìm người đàn ông đi thôi..." Tần Như Mộng xem thường nói ra: "Bất quá liên ngươi đáng đáp kìa ai muốn ngươi a, coi như muốn ngươi cũng chỉ là là vui đùa một chút, chơi chán liền một cước đá..."

"Ngươi... Ngươi..."

"Di nhỏ, ta van cầu ngài, đừng đùa thành sao?" Tần Mộ Ca đầy mặt khẩn cầu nhìn Tần Như Mộng: "Ngài muốn làm cái gì liền đi làm cái gì, chúng ta bảo đảm không ngăn cản ngươi!"

Nói xong Tần Mộ Ca liền lôi kéo Thu Nhược Hi hướng về một bên mà đi.

"Tần Như Mộng, ngày hôm nay ta cùng ngươi không để yên, ngươi cái đàn bà chanh chua..."

"Đàn bà chanh chua nói ai!"

"Đàn bà chanh chua nói ngươi!" Thu Nhượng Hi bị Tần Như Mộng hầu như phải đem phổi cho tức đến phát nổ, không chút nghĩ ngợi, liền trực tiếp nói.

Nghe được Thu Nhượng Hi mà nói hậu, Tần Như Mộng nhất thời nở nụ cười: "Nguyên lai ngươi là đàn bà chanh chua a!"

Thu Nhượng Hi lúc này mới ý thức được, chính mình lên Tần Như Mộng cái bẫy, sắc mặt lập tức âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước một dạng: "Ngươi..."

"Thu tổng, ngươi bớt tranh cãi một tí mang đi, bớt tranh cãi một tí đi..."

Nói xong Tần Mộ Ca lại là cường kéo ngạnh dẫn đem Thu Nhượng Hi hướng về một bên kéo đi, đồng thời quay đầu nói ra: "Tất cả mọi người cũng không có thể cản đi ta, ai dám ngăn cản nàg, ngày mai cắt cho ta!"

"Các ngươi ai dám đem nàg cho ta bỏ vào, ta ngày mai sẽ mở ra các ngươi..." Thu Nhượng Hi tuy rằng không tránh thoát Tần Mộ Ca, thế nhưng cũng hô một tiếng.

Cuối cùng Thu Nhượng Hi bị Tần Mộ Ca cho kéo đến một góc bên trong.

"Thu Nhượng Hi, ngươi là không phải là muốn mang Hoàng Đồ Tập Đoàn hủy ở trên tay ngươi?" Tần Mộ Ca một mặt khó coi nói ra: "Ngươi cùng nàg đấu, không phải muốn chết, là cái gì?"

"Nàg khinh người quá đáng, coi như Hoàng Đồ Tập Đoàn muốn qua tay, ta cũng sẽ không qua tay cho nàg!"

"Ngươi không cho nàg? Ta cho ngươi biết, chỉ cần nàg một câu nói, toàn bộ Hoa Hạ, không người nào dám tiếp ngươi cái này sạp hàng." Tần Mộ Ca tầng tầng nói ra: "Nàg, chúng ta đều không trêu chọc nói!"

"Ngươi nhìn một chút có thể chết a, lúc trước ngươi nhưng là hùng tâm tráng chí, nếu như không phải xem ở ngươi hùng tâm tráng chí mức này, ngươi cho rằng ta sẽ đến ngươi nơi này?" Tần Mộ Ca đây mặt nghiêm túc nói: "Hiện vào lúc này, ngươi hoàn toàn là tự đào hố chôn!"

"Hơn nữa ngươi cùng nàg nếu như vẫn cãi vã không ngừng, ngày mai ngươi khả năng liền sẽ trở thành các đại qua báo chí đầu đề, mà nàg Tần Như Mộng thì lại sẽ không để ý, bởi vì người khác không biết thân phận của nàg, không biết nàg là phong hoa tập đoàn chủ nhân chân chính, nàg hoàn toàn có thể không đáng kể, thế nhưng ngươi đây?"

"Hoàng Đồ Tập Đoàn đây?"

"Bất ngờ cái gì?" Tần Mộ Ca từng chữ từng câu nói: "Một cái công ty hình tượng, quyết định bởi với một cái công ty ông chủ hình tượng, ngươi nói nàg là đàn bà chanh chua, nhưng là ngươi đáng về hiện tại là cái gì?"

"Nàg khinh người quá đáng rồi!"

"Ngươi có nàg tiền vốn, ngươi cũng có thể như vậy!" Tần Mộ Ca hít một hơi thật sâu: "Chúng ta trà trộn ở cái này vòng tròn cũng không phải một ngày hai ngày, đều hẳn phải biết, có mấy người không phải chúng ta có thể đắc tội!"

"Cho dù người khác cho ngươi một cái tát, ngươi cũng muốn cười!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Nữ nhân này sao vậy ở nhà ta

Tần Như Mộng cùng Thu Nhượng Hi hai người là đầu không thể tách rời ra, mà Diệp Tâm Hoan đây?

Giờ khắc này Diệp Tâm Hoan đầy mặt thành thoi tọa ở văn phòng trên ghế salông, chơi tay du, muốn nhiều ung dung có bao nhiêu ung dung!

Đúng là Đường Vũ Nhu đầy mặt hồng vía lên mây đáng đáp, tiếp xúc ngắn ngủi, nàg cũng biết Tần Như Mộng tính khí, trên căn bản là là thuốc nổ, một điểm liền nhiên, mà Thu Nhượng Hi đây?

Lãnh ngạo cực kỳ, Tần Như Mộng như vậy đối với nàng, nàng nếu như cúi đầu đó mới là lạ đây!

"Tầm Hoan, ngươi thật không đi xuống xem một chút?" Đường Vũ Nhu không nhịn được nói rằng.

"Không đi!" Diệp Tầm Hoan thân nhiên nói: "Các nàng nghĩ sao vậy ồn ào liên sao vậy ồn ào, ngược lại chết không nổi người!"

Diệp Tầm Hoan cũng sẽ không ngu như bò đi tham dự đến nữ nhân trong lúc đó trong chiến tranh đến, phải biết trong chiến tranh nữ nhân, đều là không có bất kỳ lý trí có thể nói.

Hơn nữa một bên là di nhỏ, một bên là lão bà, hẳn quá khứ giúp ai a?

Giúp Thu Nhượng Hi, Tần Như Mộng nhất định sẽ tìm nàng tính sổ, giúp Tần Như Mộng, Thu Nhượng Hi sự hậu khẳng định cũng sẽ tìm nàng tính sổ.

Vất vả và không có kết quả tốt sự tình, hẳn cũng sẽ không đi làm, chính mình đợi ở chỗ này lạc cái thanh nhàn thật tốt, huống chi Tần Như Mộng lại không phải thật sự muốn đối phó Thu Nhượng Hi, mà là nếu muốn giết giết nàng nhuệ khí, xem nữ nhân này sau này còn dám hay không như thế hung hăng.

Vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan là đánh chết đều không đi xuống, trừ phi Tần Như Mộng cùng Thu Nhượng Hi ở phía dưới thật cùng bát phụ đại đánh động tay lên.

Nhìn Diệp Tầm Hoan cái kia đầy mặt không để ý đáng đáp, Đường Vũ Nhu bắt đắc dĩ thờ dài một tiếng, nàng thật không hiểu nổi Diệp Tầm Hoan là sao vậy nghĩ tới.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, không biết quá bao lâu, Tần Như Mộng như đầu thắng gà trống giống như vậy, đầy mặt ngạo kiêu từ bên ngoài đi vào, đồng thời còn có Tiểu Mã ca mấy người.

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Tần Như Mộng đi tới sau khi, lập tức đem điện thoại di động cất đi, cho mình nhen lửa một cái thom ư, nhẹ giọng nói: "Đầu thắng, ca húng?"

Tần Như Mộng hi hi nở nụ cười: "Một cái tiểu cận bã, lão nương nếu như liên nàng đều không đầu lại, sau này đừng lẫn lộn!"

"Đúng là ngươi cái này tiểu hồn đản, sao vậy không đi xuống giúp ta?"

"Di nhỏ, ta có thể thận trọng một chút sao?" Diệp Tầm Hoan bắt đắc dĩ thờ dài một tiếng.

"Lão nương liên như vậy, ngươi ngày thứ nhất nhận thức ta a!"

Nói xong Tần Như Mộng lạnh rên một tiếng: "Việc này vẫn không tính là xong, ta nhất định phải tốt đẹp chứ thu thập một thoáng nàng, làm cho nàng biết Mã vương gia đến cùng cùng mấy con mắt!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, thế nhưng cũng không có nhiều lời cái gì.

Trong lòng hẳn rõ ràng, Tần Như Mộng chính mình có chừng mực, sẽ không thái quá làm khó dễ Thu Nhượng Hi, càng sẽ không phá hủy Hoàng Đồ Tập Đoàn, chỉ là Thu Nhượng Hi e sợ muốn xui xẻo rồi.

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan ở trong nội tâm, không nhịn được thay Thu Nhượng Hi mặc niệm lên.

Theo sau Tần Như Mộng liền để Tiểu Mã ca mấy người mang Đường Vũ Nhu văn phòng cho tốt đẹp chứ sửa chữa một phen, tất cả đồ cổ cùng nhà đều hoàn toàn ở Tần Như Mộng dưới chỉ thị bày ra ở trong phòng làm việc, đồng thời còn mang trong phòng làm việc đặc biệt phòng nghỉ ngơi cho bố trí một phen.

Tuy rằng Tần Như Mộng thập phần dũng mãnh đi, thế nhưng là không phải không thừa nhận, Tần Như Mộng thường thức thập phần không sai, trải qua nàng một phen bố trí, toàn bộ văn phòng đẳng cấp rõ ràng tăng lên mấy.

Tuy rằng đồng thời không hiện ra xa hoa, thế nhưng là tiết lộ một luồng cổ bù trang nhã khí tức.

Hơn nữa nhìn trang trí liền có thể biết, đây là một cái có phẩm vị, biết tính nữ nhân.

Bố trí xong những này sau khi, Tần Như Mộng liền để Tiểu Mã ca mấy người trở lại, mà chính nàng nhưng là một mặt thoả mãn nhìn mình kiệt tác.

"Di nhỏ, ta rất buồn bực, ngươi làm cái Tập lập ok làm gì ma?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt không nói gì nhìn trong phòng nghỉ ngơi Tập lập ok hỏi.

"Đương nhiên là k ca a!" Tần Như Mộng một mặt hưng phấn giải thích: "Sau này ta ở đến, các ngươi nếu như công tác, ta thì sẽ không như vậy tẻ nhạt rồi!"

"Các ngươi công tác mệt mỏi, nghĩ muốn buông lỏng một chút, cũng có thể k một thủ, công tác cùng giải trí kết hợp lại, mới có thể càng tốt hơn tăng lên công tác chất lượng a!"

Đối với với Tần Như Mộng này thiên mã hành không tư tưởng, Diệp Tầm Hoan ngoại trừ cười khổ, vẫn là cười khổ.

Bất tri bất giác đến giờ tan sở, Tần Như Mộng lôi kéo Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu ba người cấp tốc rời đi Hoàng Đồ Tập Đoàn.

Tuy rằng đã nghỉ làm rồi, thế nhưng Thu Nhượng Hi nhưng không chút nào từ trong phòng làm việc rời đi ý tứ.

Giờ khắc này nàng đầy mặt âm trầm, liền phảng phát bạo tập đến trước trung triệu bình thường.

Hiện tại tâm tình của nàng thật không tốt, không tốt đẹp gì, hoặc là nói là vô cùng phẫn nộ, sống như thế nhiều năm, nàng xưa nay chưa bao giờ gặp Tần Như Mộng như thế hung hăng nữ nhân.

Nhưng là nàng nhưng một mực nắm nữ nhân này không có biện pháp nào, lại như là Tần Mộ Ca nói, có mấy người cho người một cái tát, người cũng muốn cười.

Bởi vì những người này người không đắc tội được.

Đắc tội kết cục của bọn họ chỉ có một cái, vậy thì là tự đào hố chôn.

Nàng nhẫn, vẫn nhẫn, làm cho nàng Thu Nhượng Hi cũng cảm giác mình nhanh muốn biến thành Ninja rùa.

Vừa lúc đó, Tần Mộ Ca từ bên ngoài đi vào, nhìn đầy mặt âm trầm Thu Nhượng Hi, Tần Mộ Ca cười khổ một tiếng.

Nàng có thể lý giải giờ khắc này Thu Nhượng Hi tâm tình, dù sao nàng nhưng là đường đường Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, nhưng là bây giờ lại bị Tần Như Mộng cho bất nạt không còn sức đánh trả chút nào, đối ai ai trong lòng có thể dễ chịu a?

Hơn nữa trải qua Tần Như Mộng như thế nháo trò, Thu Nhượng Hi uy tín rất dễ dàng mất giá rất nhiều.

"Thu tổng, người không sao chứ?" Tần Mộ Ca nhẹ giọng nói.

"Không có chuyện gì!"

Tuy rằng trong miệng nói xong không có chuyện gì, thế nhưng trong nội tâm nhưng tràn ngập khó có thể dùng lời diễn tả được sự phẫn nộ!

"Ta biết người tâm tình không tốt, nhìn thoáng chút!" Tần Mộ Ca nhẹ giọng nói: "Nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng, nàng ở đây chờ không được mấy ngày!"

"Đừng ở nơi đó ngồi, đi thôi, ta mời ngài ăn cơm!"

"Không cần, ta hiện tại phải về nhà, tìm tên khốn kia tính sổ." Thu Nhượng Hi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Dứt tiếng, Thu Nhượng Hi trực tiếp từ trên bàn làm việc đứng lên, làm bộ như muốn rời đi.

Mà Tần Mộ Ca sững sờ, Thu Nhượng Hi đây là muốn tìm ai tính sổ đi, sẽ không là tìm Tần Như Mộng chứ?

"Thu tổng, ngài..."

"Yên tâm, ta không phải đi tìm Tần Như Mộng!"

Tần Như Mộng là theo Diệp Tầm Hoan cùng đi Hoàng Đồ Tập Đoàn hiệu ăn, như vậy Diệp Tầm Hoan khẳng định cùng Tần Như Mộng quan hệ không hề tầm thường, có phải là tên khốn kiếp này cố ý đem Tần Như Mộng cho mời đi theo, đến kích thích chính mình, không có chuyện gì cho mình tự tìm phiền phức!

Theo sau, Thu Nhượng Hi cũng không ở nhiều lời cái gì, đái lên chân trực tiếp rời đi văn phòng.

Trên đường về nhà, Thu Nhượng Hi càng nghĩ càng cảm giác là Diệp Tầm Hoan cố ý để Tần Như Mộng lại đây chăm sóc với mình, cho mình khó coi.

Không phải vậy nàng đường đường một cái phong hoa tập đoàn lão tổng, không có chuyện gì đến gây sự với chính mình làm gì ma, chính mình lại cùng nàng không có cái gì ăn tết.

Về đến nhà sau khi, Thu Nhượng Hi đem xe đình tốt sau khi, trực tiếp đi vào biệt thự trong.

Mới vừa vừa đi vào biệt thự, Thu Nhượng Hi thân thể mềm mại bỗng nhiên chấn động, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn ngó ở trên ghế salông Tần Như Mộng.

Chuyện này... Nữ nhân này sao vậy ở nhà ta a?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Thu Nhược Hi bạo phát

Trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi trong đầu lóe qua vô số ý nghĩ, nàng có phải là lại tìm đến mình tính sổ?

Đây cũng quá bất nạt người đi, ngày hôm nay ở công ty bị nàng cho lấy nỗi giận trong bụng, không chỗ ném, bây giờ nhưng lại giết tới trong nhà đến rồi.

Hơn nữa cha mẹ chính mình, ngay ngắn đầy mặt nụ cười cùng nàng trò chuyện, mà Diệp Tâm Hoan thì lại cũng đứng mặt tươi cười không biết đang nói cái gì.

Nhìn thấy Thu Nhược Hi sau khi, Hạ Hầu Vũ Đồng lập tức quay về Thu Nhược Hi vẫy vẫy tay.

Mà Tần Như Mộng nhưng là mang theo khiêu khích liếc mắt nhìn Thu Nhược Hi.

"Nhược Hi mau tới đây!"

Thu Nhược Hi đầy mặt âm trầm, lòng không cam tình không nguyện hướng về Hạ Hầu Vũ Đồng đi tới.

"Mẹ. . ."

"Nhược Hi, ta giới thiệu cho ngươi một thoáng, vị này chính là Tâm Hoan di nhỏ, cũng đúng người di nhỏ, nhanh gọi di nhỏ!" Hạ Hầu Vũ Đồng đầy mặt ôn hòa quay về Thu Nhược Hi nói rằng.

Thu Nhược Hi khi nghe đến Hạ Hầu Vũ Đồng mà nói hậu, nhất thời choáng váng, trừng lớn hai con mắt đầy mặt không thể tin tưởng nhìn trước mặt Tần Như Mộng.

Thời khắc này, Thu Nhược Hi chỉ cảm giác đầu óc của chính mình có chút không đủ dùng!

Phong hoa tập đoàn phía sau ông chủ dĩ nhiên là Diệp Tâm Hoan di nhỏ, hơn nữa chính mình vẫn cùng nàng ở công ty phát sinh không vui, quan trọng nhất chính là Tần Như Mộng là chính mình trưởng bối, là lão công mình di nhỏ, như vậy chính mình. . .

Không chờ Thu Nhược Hi mở miệng, Tần Như Mộng liền quát gở nói ra: "Ta cũng không dám làm cho nàng gọi di ta a, Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, dám để cho người đem ta nổ ra đi tồn tại a!"

Nghe được Tần Như Mộng mà nói hậu, Hạ Hầu Vũ Đồng cùng Thu Thủy Hàn hơi sững sờ!

Lập tức Thu Thủy Hàn mặt âm trầm, nhìn Thu Nhược Hi hỏi: "Nhược Hi, sao vậy sự việc?"

Mà Diệp Tâm Hoan nhưng là đầy mặt cười khổ, hẳn liền biết Tần Như Mộng không phải quần quít lấy chính mình đến Thánh Hương Thủy Tạ, khẳng định là còn phải tiếp tục làm khó dễ Thu Nhược Hi.

Nữ nhân a, nữ nhân, vẫn là không phải đặc tội tốt, đặc biệt là Tần Như Mộng nữ nhân như vậy.

Thu Nhược Hi sắc mặt lập tức trở nên khó coi lên, Tần Như Mộng này rõ ràng chính là muốn tạ trợ cha mẹ mình tay đến trừng trị chính mình, trong lúc nhất thời Thu Nhược Hi hàm răng không nhịn được cắn ngừng miệng môi.

"Ngươi không phải nơi đó đặc tội rồi người di nhỏ, mau nhanh cho người di nhỏ chịu tội!"

"Miễn!" Tần Như Mộng khoát tay áo một cái nói ra: "Ta sao vậy dám để cho nàng cho ta chịu tội đây, hẳn là ta cho nàng chịu tội mới đúng!"

"Thu tổng, chuyện ngày hôm nay, là ta không đúng, hi vọng ngài đại nhân đại lượng, tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, không muốn chấp nhặt với ta."

Nghe được Tần Như Mộng này tràn ngập trào phúng cười nhạo mà nói hậu, Thu Nhược Hi sắc mặt lúc trắng lúc xanh không dừng biến ảo lên.

Mà Thu Thủy Hàn đang nhìn đến Tần Như Mộng dĩ nhiên cho Thu Nhược Hi xin lỗi sau khi, một tấm nét mặt già nua lập tức trở nên khó coi lên: "Thu Nhược Hi, lão tử hỏi ngươi thoải đây!"

Thời khắc này, Thu Nhược Hi trong nội tâm tràn ngập oan ức, là nàng trước tiên cố ý công kích ta, để ta ở trong công ty tiến thoái lưỡng nan, bây giờ lại

kẻ ác cáo trạng trước, ngược lại đánh một cái!

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến Thu Thủy Hàn một tấm nét mặt già nua đã căng thẳng lên, vội vàng nói: "Bố, ngài đừng nóng giận, đừng nóng giận, di nhỏ chỉ là cùng Nhục Hi chỉ đùa một chút mà thôi, chỉ đùa một chút!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan trực tiếp quay đầu nhìn về phía Tần Như Mộng: "Di nhỏ, ngươi đừng đang làm khó dễ Nhục Hi rồi!"

Tần Như Mộng tăng tăng lạnh rên một tiếng: "Nếu không là xem ở nòng là lão bà ngươi mức này, chỉ bằng nòng dám nằng ta đàn bà chanh chua mức này, ta liền để nòng biết Mã vương gia có mấy con mắt!"

Diệp Tầm Hoan mặt đen lại, ngươi còn không bằng không nói lời nào đây, ngươi này vừa nói chuyện, hoàn toàn là tưới dầu lên lửa.

Tần Như Mộng tiếng nói vừa hạ xuống, Thu Thủy Hàn sắc mặt nhất thời rùng mình: "Thu Nhục Hi, ngươi đến cùng đối với ngươi di nhỏ làm cái gì?"

"Bố, ta. . . Ta. . ."

"Ta cái gì ta, cho lão tử quỳ xuống cho ngươi di nhỏ xin lỗi!" Thu Thủy Hàn lạnh mặt nói: "Không phải vậy liền rút ra ngoài cho ta!"

Thu Nhục Hi trong lòng chậm rãi hiện lên một đoàn hơi nước, khuôn mặt xinh đẹp bên trên tràn ngập trước nay chưa từng có oan ức, cắn răng nhìn Thu Thủy Hàn nói ra: "Bố, bằng cái gì để ta cho nòng xin lỗi, ngươi biết nòng đối với ta làm cái gì à. . ."

Thời khắc này, Thu Nhục Hi cuối cùng bạo phát.

Ở trong công ty nòng đã nín đầy bụng hỏa, mà không thể nào phát tiết, bây giờ Tần Như Mộng lại truy đến nhà bên trong đến, hơn nữa nhìn tư thế, như trước là một bộ không chịu bỏ qua, đồng thời Thu Thủy Hàn không phân thanh hồng tạo bạch liền để cho mình cho nòng xin lỗi, còn muốn quỳ xuống.

Nàng Thu Nhục Hi mới không bị phần này oan ức đây!

"Nàng ở ta trong công ty hồ đồ, đối với ta thuyết tam đạo tứ, một lần ta nhịn, nhưng là nòng nhưng được voi đòi tiên. . ."

"Không phải là lần sao?" Thu Nhục Hi viền mắt bên trong không nhịn được trượt xuống nước mắt: "Cút thì cút, ngươi thật sự cho rằng ta không dám lần a!"

Nói xong Thu Nhục Hi liền bay thẳng đến bên ngoài chạy ra ngoài.

Là mọi người có tính khí, làm cho nòng cùng Diệp Tầm Hoan kết hôn, nòng nhịn, bây giờ lại muốn để cho mình cùng Tần Như Mộng quỳ xuống xin lỗi, nếu như đúng là nòng sai, xin lỗi lên đường khiêm, có thể nòng đồng thời không cho là mình có cái gì sai.

"Ngươi. . ."

"Bố, đừng kích động, đừng kích động!" Diệp Tầm Hoan nhìn mình cái kia cha vợ tay phải đã bắt đầu run rẩy, một bộ bất cứ lúc nào cũng có thể vung lên lòng bàn tay đuổi tới đánh Thu Nhục Hi tư thế sau khi, vội vàng mở miệng nói rằng.

"Thu đại ca, con gái ngươi không sai, có cá tính, cũng dám cùng ngươi tranh luận!" Tần Như Mộng không quên ở một bên bù đao đao.

Tần Như Mộng này một bù đao, làm cho Thu Thủy Hàn lửa giận trong lòng đột nhiên tăng lên trên, sắc mặt lúc này trở nên khó coi lên.

Mà ngay tại lúc này, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên đứng dậy, lạnh mặt nói: "Di nhỏ, được rồi!"

Diệp Tầm Hoan nhưng là biết mình vị này cha vợ tính khí, vậy thì là thuốc nổ, chỉ cần hơi hơi một điểm liền có thể nổ tung, bây giờ Tần Như Mộng rõ ràng là muốn để Thu Thủy Hàn nổ tung.

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan đột nhiên phát hỏa, Tần Như Mộng sững sờ: "Ngươi lại dám đối với lão nương hồng. . ."

"Di nhỏ, gần như là được rồi!" Diệp Tầm Hoan ngữ khí có chút trầm thấp nói ra: "Ngươi nếu như ở hồ đồ, ta lập tức cho ông ngoại gọi điện thoại, khiến người ta đem ngươi đón về!"

"Ngươi. . ."

Tần Như Mộng phổi gần như sắp cũng bị Diệp Tầm Hoan cho tức đến phát nổ, cái này tiểu hỗn đản, dĩ nhiên phản chiến, không giúp lão nương cũng coi như, lại vẫn uy hiếp ta!

"Ngươi ở đây cho ta thành thật đợi, nếu như ở tìm việc cho ta, ngươi xem ta sao vậy từng trị ngươi!"

Dứt tiếng, Diệp Tầm Hoan cấp tốc hướng về bên ngoài chạy ra ngoài, đuổi theo Thu Nhục Hi.

"Ngươi cho lão nương trở về!"

Diệp Tầm Hoan không để ý chút nào Tần Như Mộng, một cái chớp mắt liền chạy ra biệt thự, hấn nhưng là nhìn ra, Thu Nhựt Hi rất tức giận, rất là oan ức.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, ngày hôm nay Thu Nhựt Hi đã đủ uất ức, bây giờ về đến nhà, cha của chính mình không hỏi thanh hồng tạo bạch liền răn dạy chính mình, nàng có thể không bạo phát sao?

Cũng may Thu Nhựt Hi là chạy đi ra ngoài, không có đi ra ngoài bao xa, rất nhanh Diệp Tầm Hoan liền đuổi theo.

"Lão bà. . ."

"Người lần, cut!" Thu Nhựt Hi gò má bên trên mang theo hai hàng thanh lệ, muốn từ Diệp Tầm Hoan trong tay tránh thoát, nhưng là làm sao không tránh thoát, thế là liền quát: "Hiện tại người thấy, nhìn thấy chuyện cười của ta, người hài lòng, người cao hứng?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Ta cho người một cái cơ hội trả thù

Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc, Giang Trung thị trên thương trường tân quý, vô số nam trong lòng người nữ thần, nữ người thần tượng trong lòng, vào đúng lúc này khóc dường như một đứa bé bất lực!

Mỗi người đều sẽ nguy trang, như Thu Nhựt Hi người như vậy, mặc dù lại một mỗi, cũng phải làm bộ cao cao tại thượng đáng về.

Bởi vì, đây là người khác ước ao căn bản, cũng đúng sinh tồn được ý nghĩa.

Thế nhưng thời khắc này, nàng dòi đi tất cả nguy trang, đem vẫn mang ở trên mặt bộ kia lạnh lẽo mặt nạ cho trực tiếp nắm đi, đem chính mình chân thật nhất một mặt cho triển lộ ra.

Nếu như tình cảnh này bị tài kinh phóng viên cho nhìn thấy, như vậy nhất định sẽ trở thành ngày mai các đại tài kinh báo chí đầu bản đầu đề.

Vốn là Thu Nhựt Hi hôm nay đã bị một bụng oan ức, nhưng là về đến nhà sau khi, Tần Như Mộng dĩ nhiên vẫn còn ở nơi này, cha của chính mình càng là không hỏi thanh hồng tạo bạch răn dạy chính mình, thậm chí là để cho mình cho Tần Như Mộng quỳ xuống xin lỗi.

Ở Thu Nhựt Hi trong lòng, chính mình sở dĩ sẽ như vậy chật vật, toàn bộ đều do Diệp Tầm Hoan, nếu như hấn tự nói với mình Tần Như Mộng thân phận, như vậy chính mình sao vậy sẽ cùng Tần Như Mộng cãi vã, nàng muốn nói hai câu, làm cho nàng nói là được rồi, dù sao nàng là một một trường bối.

Nhưng là Diệp Tầm Hoan không có, hiện tại hấn càng làm Tần Như Mộng cho mang về biệt thự, không phải cố ý làm cho nàng khó coi, cố ý làm cho nàng nhai mắng là cái gì?

"Lão bà, ta..."

"Diệp Tầm Hoan, ta biết người xem ta phi thường không vừa mắt, người muốn nhục nhã ta, không tìm được cơ hội, hiện tại người thấy, người thoả mãn?" Thu Nhựt Hi khàn cả giọng quay về Diệp Tầm Hoan quát: "Người đi nhỏ giúp người báo thù, đem như thế thời gian dài, ta đối với người chê cười toàn bộ trả lại, người hiện tại thoả mãn, cao hứng?"

"Có phải là nhìn ta ở trong công ty bị nàng cho trào phúng thương tích đầy mình, người trong lòng đặc biệt sáng khoái, có phải là xem ta về đến nhà, bị bố cho răn dạy đáng dáp, người trong lòng đặc biệt đã nghiền!"

"Có phải là người đang nghĩ, Thu Nhựt Hi a Thu Nhựt Hi, người cũng có ngày hôm nay, hiện tại biết ta lợi hại đi..."

Trong công ty nàng bộ mặt mất hết, bây giờ về đến nhà, đang nhận được chỉ trích, trong lòng nàng tràn ngập oan ức, nàng cần phát tiết, bây giờ đối mặt Diệp Tầm Hoan, nàng không kiêng dè chút nào một mạch nói ra.

"Lão bà, ta không có ý này!"

"Không có ý này?" Thu Nhựt Hi trên mặt lộ ra một đạo thâm nộ cười: "Diệp Tầm Hoan, người không cảm thấy người rất dối trá sao?"

"Ta..."

Diệp Tầm Hoan vừa mở miệng, liền trực tiếp bị Thu Nhượng Hi cắt đứt nói: "Nếu như ngươi không có ý này, tại sao không nói cho ta nàng là ngươi dì nhỏ, nếu như ngươi không có ý này, tại sao ở nàng trào phúng thời điểm, ngươi không khuyên nhủ nàng..."

Nghe được Thu Nhượng Hi mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan sắc mặt hơi hơi có chút âm u đi.

Xác thực, nếu như mình lúc trước thật sự quyết tâm khuyên Tàn Như Mộng, Tàn Như Mộng không thể không đem lời của mình để ở trong lòng, cho dù Tàn Như Mộng ở xem Thu Nhượng Hi không vừa mắt, ở không thích Thu Nhượng Hi, cũng sẽ không như vậy đối với nàng.

Dù sao Thu Nhượng Hi sao vậy nói đều là chính mình trên danh nghĩa nàng dâu, mặt mũi đồ chơi này vẫn là cần chú trọng.

Chỉ là lúc đó, Diệp Tầm Hoan không nghĩ như thế nhiều, mà là yên lặng xem biến đổi, huống hồ Tàn Như Mộng cũng sẽ không thật sự nắm Thu Nhượng Hi ra sao.

Thế nhưng hiện tại hẳn mới rõ ràng, chính mình quên một điểm.

Thu Nhượng Hi kiêu ngạo!

Nàng cho tới nay đều là tập vạn ngàn sủng ái với một thân, nhưng là hiện tại ở công ty tức sôi ruột, bây giờ về đến nhà bên trong, nhưng lại phải bị đến cha mình chỉ trích.

"Xin lỗi, là ta không có cân nhắc như vậy nhiều." Diệp Tầm Hoan có chút áy náy nói.

"Diệp Tầm Hoan, ngươi là hoàn khổ đại thiếu, gia tài bạc triệu, ngươi một câu nói, ta đứng là cần cúi đầu, ngươi một câu nói, Hoàng Đồ Tập Đoàn quả thật có thể đổi mặt sự đã kích mang tính chất hủy diệt, ngươi một câu nói quả thật có thể để vô số người vì đó nịnh bợ ngươi, thậm chí ngược nhìn ngươi, thế nhưng như ngươi vậy nhục nhã người, ngươi cảm thấy chơi vui sao?"

Diệp Tầm Hoan cảm giác mình đuối lý cũng không có cùng Thu Nhượng Hi ồn ào, mà là lời Thu Nhượng Hi không có buông ra, tùy ý Thu Nhượng Hi phát tiết.

Hắn biết Thu Nhượng Hi ngày hôm nay nếu là không phát tiết đi ra, gần như có thể biệt chết nàng.

Một lúc lâu sau khi, Thu Nhượng Hi cuối cùng ngừng lại.

Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu, nhìn Thu Nhượng Hi nói ra: "Ta đồng thời không nghĩ muốn nhục nhã ý của ngươi, cũng không có muốn trả thù ý của ngươi!"

"Ngươi có cái gì đáng giá ta trả thù địa phương của ngươi?" Diệp Tầm Hoan nhàn nhạt hỏi: "Hơn nữa ta cũng không biết dì ta lại đột nhiên tới công ty, ta căn bản không hề có một chút chuẩn bị!"

"Nàng là ngày hôm qua lúc buổi tối đến, đến nộp bảo lãnh ta!" Diệp Tầm Hoan hít một hơi thật sâu nói!

"Nàng sợ dĩ như vậy đối với ngươi, khả năng chỉ là vì lần trước chúng ta muốn ly hôn sự tình bị nàng cho biết rồi, trong lòng nàng không thoải mái, cho nên mới phải không có chuyện gì tìm việc."

"Thế nhưng nàng là dì ta, cho dù nàng ở có không phải, ta có thể ra sao?" Diệp Tầm Hoan đầy mặt bất đắc dĩ nói: "Ta mắng nàng, có thể nàng là một một trường bối a?"

Thu Nhượng Hi thê thảm nở nụ cười: "Hôm qua tới? Có thể ngươi tại sao không nói cho ta?"

"Ta là dự định nói cho ngươi, nhưng là ngươi cho ta cơ hội sao?" Diệp Tầm Hoan nghẹn giọng hỏi: "Ta đi ngươi văn phòng, vẫn không có tán gẫu hai câu, ngươi liền để ta lẫn!"

"Ta đặc biệt mà sao vậy nói cho ngươi a!"

Thu Nhượng Hi há miệng, thế nhưng là chẳng hề nói một câu lời ra.

Xác thực, Diệp Tầm Hoan bị chính mình cho đánh đuối, nhưng là cái kia có thể tự trách mình sao?

Nếu như không phải tên khốn kiếp này ở cái kia miệng tiện, nàng có thể như vậy sao?

"Nếu như ngươi nhất định phải cho rằng ta đang liên hiệp dì ta nhục nhã ngươi, như vậy ta cũng không thể nói gì được." Diệp Tầm Hoan một mặt nói thật: "Được rồi, hiện tại nên nói, ta cũng đã nói rồi!"

"Ba mẹ nơi đó ta biết đi cho bọn họ giải thích, dì ta nơi đó, ta cũng sẽ bãi binh." Diệp Tầm Hoan tăng tăng nói ra: "Nếu như ngươi cho rằng dì ta xúc phạm tới ngươi, như vậy ta sẽ để nàng lập tức rời đi."

Diệp Tầm Hoan trực tiếp cho Thu Nhượng Hi chơi một cái lùi một bước để tiến hai bước.

Vào lúc này, Thu Nhựt Hi tâm tình nhưng là cực kỳ ác liệt, nếu như lấy một bộ vênh vào hung hăng tư thái đến đối mặt nàng, như vậy nhất định sẽ làm cho mâu thuẫn vô hạn sâu sắc thêm.

Vì lẽ đó hẳn chỉ có thể đến cái lùi một bước để tiến hai bước, để Thu Nhựt Hi mình lựa chọn, người nếu là khó chịu, ta sẽ để Tần Như Mộng rời đi, người nếu là tuyệt đối với chuyện này có thể liền như vậy phiên trang giấy, như vậy cái khác ta bãi bình!

Vừa lúc đó, Tần Như Mộng bỗng nhiên từ nơi không xa chạy tới, đang nhìn đến Thu Nhựt Hi cùng Diệp Tâm Hoan hai người sau khi, Tần Như Mộng thở phào nhẹ nhõm, bước nhanh đi lên trước, quai gối nói ra: "Yêu, còn khóc nhè, bao lớn người, có biết hay không mất mặt!"

"Này nếu như truyền đi, không biết sẽ bị bao nhiêu người cười đến rụng răng đây!"

"Đường đường Hoàng Đồ Tập Đoàn tổng giám đốc dĩ nhiên khóc nhè."

Tần Như Mộng phảng phất có ý muốn cùng Thu Nhựt Hi không qua được giống như vậy, vừa xuất hiện liền trực tiếp đối chọi gay gắt.

"Người..."

"Thu Nhựt Hi, người có phải là rất không phục, xem ta rất không vừa mắt?" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Ta cho người một cái cơ hội trả thù!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Nữ nhân chiến tranh

Tần Như Mộng đem Diệp Tâm Hoan cho chạy tới một bên, một mình cùng Thu Nhựt Hi tán gẫu lên.

"Biết không, ta đối với người hết sức bất mãn ý, người không xứng làm nhà ta Tâm Hoan nàng dâu." Tần Như Mộng không hề che giấu chút nào trong nội tâm ý tưởng chân thật nhất: "Nếu như không phải tỷ tỷ ta để Tâm Hoan cưới người, người căn bản không có tư cách bước vào Tần gia cửa lớn!"

Thu Nhựt Hi khi nghe đến Tần Như Mộng mà nói hậu, thật sự rất muốn đối Tần Như Mộng một trận, người cho rằng ta muốn gả cho tên khốn kiếp này a, cho dù hẳn là người cháu ngoại trai lại có thể làm sao?

Nhưng là hiện tại Thu Nhựt Hi biết rồi Tần Như Mộng thân phận, nàng không thể đối xử như thế Tần Như Mộng.

"Cũng không phải ta muốn cùng người phân giai cấp, chú ý môn đăng hộ đối." Tần Như Mộng thân nhiên nói: "Mà là ta từ vừa mới bắt đầu liền không thích người!"

"Không có chút nào yêu thích!"

"Hoặc là nói, ta rất căm ghét người, nếu như có lựa chọn, ta căn bản không muốn muốn biết người." Tần Như Mộng nhẹ giọng nói: "Người cùng Tâm Hoan kết hôn cũng có một quãng thời gian chứ?"

"Nhưng là người liền người nhà của hẳn cũng không nhận ra, hoặc là nói, người liền hẳn thân phận thật sự cũng không biết, luôn cho là mình rất oan ức. . ."

Thu Nhựt Hi sắc mặt có chút khó coi lên, Tần Như Mộng nói không sai, nàng đối với Diệp Tâm Hoan sự tình, biết đến rất ít, thậm chí cũng không biết Diệp Tâm Hoan người nhà, duy nhất biết đến chính là hẳn là món hời của chính mình lão công.

"Ta hiện tại nói cho người, Tâm Hoan là phương bắc Tần gia cháu ngoại trai, là lão gia tử thích nhất ngoại tôn." Tần Như Mộng tầng tầng nói ra: "Là duy nhất một cái bên ngoài sinh thân phận trở thành Tần gia người thừa kế tương lai một trong nam nhân!"

"Tần gia tương lai người thừa kế cưới người Thu Nhựt Hi, người nói ai oan ức? Ai không xứng với ai?" Tần Như Mộng không chút lưu tình nói: "Không nói Tần gia người thừa kế tương lai, chỉ bằng tạ Tần gia cháu ngoại trai tầng này thân phận, người nói đều sẽ có bao nhiêu danh vọng thiên kim muốn gả cho Tâm Hoan?"

"Có thể người sẽ cho rằng, các nàng ham muốn chính là Tần gia địa vị, đồng thời không phải muốn theo Tâm Hoan."

"Thế nhưng, Liễu Khuynh Thành biết không?"

Không chờ Thu Nhược Hi mở miệng, Tần Như Mộng liền lập tức nói: "Nàng liền muốn gả cho Tầm Hoan, người cảm thấy Liễu Khuynh Thành cần ham muốn Tầm Hoan thân phận sao? Người cảm thấy người cùng Liễu Khuynh Thành so với, người lại toán cái gì?"

Thu Nhược Hi sắc mặt khẽ thay đổi, Liễu Khuynh Thành nàng tuy rằng chưa từng thấy, thế nhưng là cũng đã từng nghe nói, đây là một cái toàn năng kỳ nữ tử, là Kinh Thành có tiếng danh viện.

Muốn đưa nàng cho cưới về nhà nam nhân đếm không xuể, nhưng là bây giờ Tần Như Mộng lại nói Liễu Khuynh Thành muốn gả cho Diệp Tầm Hoan.

Lấy Tần Như Mộng thân phận và địa vị, căn bản không cần thiết ném loại này cấp thấp lời nói dối.

Vì lẽ đó cảnh này khiến nàng không thể tin được, Liễu Khuynh Thành đồng ý gả cho như thế một cái cả lo phát phơ nam nhân?

"Không muốn luôn cho là mình cao cao tại thượng, đang tìm hoan trước mặt, người căn bản không tính là cái gì!" Tần Như Mộng lạnh lùng nói: "Lấy thân phận của hân, địa vị của hân, phối người đều khuất!"

"Người hiện tại còn tưởng rằng người là thiên chi kiều nữ sao?"

Ai không xứng với ai, hiện tại đây là một vấn đề.

"Ta biết người rất không phục, cho rằng ta là dựa vào tổ tiên môn âm mới có hiện tại, nếu như không có tổ tiên môn âm, ta lăn lộn không nhất định như người." Tần Như Mộng cái kia ánh mắt lợi hại phảng phất có thể nhìn thấu Thu Nhược Hi trong nội tâm ý tưởng chân thật nhất một dạng: "Nhưng nếu là, người không có phụ thân người ở mặt trước cho người làm nền con đường, người lại sẽ là cái gì đáng về?"

"Giang Trung thị thương trường tân quý?" Tần Như Mộng xem thường cười nói: "Chớ ngu, không có phụ thân người trước làm nền con đường, người tới đa chính là một cái cao quân mà thôi!"

"Vì lẽ đó, chúng ta đều là giống nhau người, đều dựa vào tổ tiên môn âm mới có thành tựu của ngày hôm nay!"

"Đương nhiên, người cũng sẽ cho rằng nếu như không có Tần gia, Tầm Hoan cũng coi như không được cái gì!" Tần Như Mộng tăng tăng nói ra: "Nhưng là ta cho người biết, coi như không có Tần gia, Tầm Hoan cũng không phải người có thể lý giải, người căn bản không biết hân."

Thu Nhược Hi sắc mặt càng ngày càng âm trầm lên, Tần Như Mộng nói không có sai, nàng thật sự không biết Diệp Tầm Hoan, không có chút nào hiểu rõ.

Nếu như không phải Tần Như Mộng xuất hiện, thậm chí nàng cũng không biết Diệp Tầm Hoan dĩ nhiên là phương bắc Tần gia ngoại tôn, hơn nữa tương lai khả năng là Tần gia chi chủ nam nhân.

"Thế nhưng ta cũng biết, người cũng rất không phục, nếu như cho người hoặc là Tầm Hoan, nhà của chúng ta thế, người nhất định sẽ lăn lộn so với chúng ta được!" Tần Như Mộng cười lạnh một tiếng nói ra: "Nhưng là người thật sự có thể so với ta lăn lộn được không?"

"Bất quá, ta cho người cơ hội, một cái có thể đánh ta mặt cơ hội, một cái nhục nhã cơ hội của ta!" Tần Như Mộng tăng tăng nói rằng!

Diệp Tầm Hoan ở một bên nhìn Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi hai người càn quét ruột, nói thật sự, hân thật lo lắng Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi ở bóp dẩy, hân muốn dùng môi ngữ đọc ra Tần Như Mộng nói chính là cái gì, nhưng là Tần Như Mộng nhưng một mực quay lưng về phía hân, để hân căn bản là không có cách vận dụng môi ngữ đến giải thích ra Tần Như Mộng nói đến tốt cùng là cái gì.

Cảnh này khiến Diệp Tầm Hoan chỉ có thể ở một bên càn trừng mắt, bất quá xem hai người không chút nào âm ỉ lên ý tứ, này ngược lại là để Diệp Tầm Hoan thở phào nhẹ nhõm, hân là sẽ không âm ỉ lên chứ?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, thế nhưng Diệp Tầm Hoan nhưng vẫn nhìn kỹ Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi hai người, dùng vạn nhất đánh lên.

Diệp Tầm Hoan lo lắng, hiển nhiên là dư thừa, Tần Như Mộng cùng Thu Nhược Hi hai người đồng thời không có âm ỉ lên.

"Ta cho người thời gian ba năm, chỉ cần thời gian ba năm bên trong, người có thể làm cho Hoàng Đồ Tập Đoàn trở thành nam một nửa quốc mười vị trí đầu tập đoàn, như vậy liền coi như người thắng, người muốn sao vậy đối với ta, ta Tần Như Mộng đều tiếp theo." Tần Như Mộng một mặt nói thật: "Nếu như người không làm được, liền không muốn cho lão nương bãi làm ra một bộ ở trên cao nhìn xuống đáng đáp!"

"Người, không có tư cách này!"

Dứt tiếng, Tần Như Mộng liền trực tiếp xoay người hướng về một bên đi đến.

Diệp Tầm Hoan thấy thế, lập tức đi tới.

"Lão bà, người không sao chứ?"

Thu Nhược Hi không để ý đến Diệp Tầm Hoan, mà là nhìn Tần Như Mộng bóng lưng, trong con người lập lòe một tia ngọn lửa chiến tranh.

Bỗng nhiên Thu Nhược Hi quay về Tần Như Mộng bóng lưng hô: "Di nhỏ, người thua chắc rồi!"

Tần Như Mộng khi nghe đến Thu Nhượng Hi mà nói hậu, khoe miệng bên trên phác hoạ ra một đạo ai cũng đọc không hiểu, nhìn không thấu nụ cười.

Diệp Tầm Hoan nhưng là sững sốt, hai nàng này người vừa nói rồi cái gì, chẳng lẽ đánh cái gì đánh cuộc sao?

"Lão bà, dì nhỏ cùng người nói rồi cái gì?"

"Nữ nhân chiến tranh!" Thu Nhượng Hi một mặt nghiêm túc nói: "Nam nhân đừng nhúng tay!"

Diệp Tầm Hoan khoe miệng hơi hơi co giật một thoáng, còn đặc biệt mà nữ nhân chiến tranh, nam nhân đừng nhúng tay, người cho rằng lão tử đồng ý quan tâm các người những chuyện hư hỏng a!

Còn không phải là bởi vì người là lão bà ta, không phải vậy ta mới lười quản người đây!

Nhìn Thu Nhượng Hi ý chí chiến đấu sục sôi đáng đáp, Diệp Tầm Hoan trong nội tâm không nhịn được là Thu Nhượng Hi mặc niệm lên, tuy rằng hắn không biết Thu Nhượng Hi cùng Tần Như Mộng thuê xe cái gì đánh cuộc, thế nhưng muốn thắng Tần Như Mộng, không phải là như vậy đơn giản một chuyện.

Nữ nhân này nhưng là xưa nay không đánh không chắc chắn trận chiến đấu!

Chỉ là lần này, Tần Như Mộng có nắm chắc không?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Địch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Chồn chúc tết gà

Diệp Tầm Hoan đồng thời không có mang theo Thu Nhượng Hi trực tiếp về biệt thự, hiện tại Thu Thủy Hàn hẳn là còn ở khí đầu bên trên, nếu như mang Thu Nhượng Hi trở lại, trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan cùng Thu Nhượng Hi hai người đi ra ngoài.

"Người có phải là cảm thấy cười ta rất oan ức?" Đi ở lối đi bộ Thu Nhượng Hi bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Ngạc nhiên nghe được Thu Nhượng Hi mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan ngăn ra!

"Người dì nhỏ đã đều nói cho ta biết!" Thu Nhượng Hi hít một hơi thật sâu, có chút tự giễu nói ra: "Cho tới nay, ta đều trước sau cho rằng, người cười ta, là trào lên cảnh cao!"

"Hiện tại ta mới biết, hóa ra là ta bay lên đầu cảnh cây biển Phương Hoàng."

Phương bác Tần gia!

Chỉ cần là hơi có chút địa vị người đều biết đại diện cho cái gì!

Hắn đại diện cho —— quyền lợi!

Đó là chân chính hào môn, cái này ngay ngắn Miêu Hồng hào môn, bao nhiêu người xé rách đầu đều không nhất định đi vào Tần gia, nhưng là nàng nhưng trở thành Tần gia cháu ngoại trai nàng dâu.

Hơn nữa nghe Tần Như Mộng, Diệp Tầm Hoan không chỉ là Tần gia cháu ngoại trai, còn có thể là tương lai Tần gia chủ nhân.

Nói cách khác, nếu như nàng có thể cùng Diệp Tầm Hoan hôn nhân đi tới phần cuối, như vậy nàng rất có thể sẽ trở thành vô số người ngược nhìn tồn tại.

Này không thể không nói là một sự mỉa mai, chính mình cho rằng căn bản nam phía sau nhưng nắm giữ một luồng làm cho tất cả mọi người không thể không run rẩy bối cảnh.

Không trách hắn đang bị nắm sau khi, như vậy bình tĩnh, Tần gia, Tần gia đủ khiến hắn bất cứ chuyện gì đều gặp dữ hóa lành.

Nghe được Thu Nhượng Hi mà nói hậu, Diệp Tầm Hoan giờ mới hiểu được, nguyên lai Tần Như Mộng nói cho Thu Nhượng Hi chuyện của chính mình, thế là cười nhạt một tiếng: "Người có cái này giác ngộ là tốt rồi, ta nhưng là tiêu chuẩn hồng ba đời cùng con nhà giàu!"

"Chỉ cần ta một câu nói, không biết bao nhiêu nữ nhân muốn tiến vào ta trong chần đây!"

"Tại sao không nói cho ta?"

"Nói cho người cái gì?"

"Thân phận của người!"

"Người hỏi sao?"

Thu Nhược Hi trầm mặc, đứng đấy, chính mình hỏi sao?

Cho tới nay, chính mình đối với Diệp Tầm Hoan đều là bói lông tìm vết, sao vậy xem đều không vừa mắt, nơi đó sẽ đi hỏi những này đây?

"Ta hiện đang hỏi người!"

"Đi ta không phải đã nói với người sao?" Diệp Tầm Hoan thần nhiên nói: "Ta là Tàn gia cháu ngoại trai."

"Người biết rõ ràng ta hỏi không phải những này?"

"Cha mẹ ta sao?" Diệp Tầm Hoan sắc mặt hơi hơi mờ đi: "Mẫu thân ta là Tàn Phượng Hoàng!"

Tàn Phượng Hoàng?

Thu Nhược Hi sửng sốt, chính mình bà bà dĩ nhiên là năm đó Kinh Thành đệ nhất mỹ nhân Tàn Phượng Hoàng?

"Còn gì nữa không?"

"Còn có cái gì?"

"Phụ thân người đây?"

Diệp Tầm Hoan sắc mặt khẽ thay đổi, lập tức hít một hơi thật sâu nói ra: "Đói bụng không, chúng ta đi ăn một chút gì đi!"

Nói xong Diệp Tầm Hoan liền từ trên người mò ra thom ư cho mình nhen lửa, mạnh mẽ hấp một cái.

Thu Nhược Hi còn muốn muốn đang hỏi cái gì, thế nhưng đang nhìn đến Diệp Tầm Hoan cái kia có chút sắc mặt khó coi sau khi, Thu Nhược Hi đem cái kia đến miệng một bên mà nói cho nuốt trở lại trong bụng, thế nhưng trong nội tâm nhưng tràn ngập tò mò.

Tại sao nhắc lại lên phụ thân hán thời điểm, sắc mặt của hán sẽ trở nên khó xem ra đây?

Cùng lúc đó Thính Hương Thủy Tạ biệt thự trong, Tàn Như Mộng yên tĩnh tọa ở trong phòng khách, Thu Thủy Hàn đầy mặt áy náy nhìn Tàn Như Mộng: "Như mộng, người không nên cùng Nhược Hi chấp nhặt . . "

"Không cái gì!" Tàn Như Mộng khoát tay áo một cái nói ra: "Ta biết người lo lắng cái gì, yên tâm đi, chỉ cần hai người bọn họ có thể đi tới đồng thời, ta biết tuân thủ tỷ tỷ ta di ngôn, tuyệt đối sẽ không chia rẽ bọn họ!"

Nghe được Tàn Như Mộng mà nói hậu, Thu Thủy Hàn thở phào nhẹ nhõm.

Trong lòng hán nhưng là rõ ràng, Tàn Như Mộng không lọt mắt Thu Nhược Hi, thế nhưng hán cũng biết, bởi vì Tàn Phượng Hoàng lâm chung di ngôn, nàng không thể không tuân thủ.

"Bất quá nàng có không có tư cách đi tế bái tỷ tỷ ta, vậy sẽ phải xem bản thân nàng nỗ lực." Tàn Như Mộng một mặt nghiêm nghị nói ra: "Ta sẽ không dành cho nàng bất kỳ sự giúp đỡ gì."

"Ta biết." Thu Thủy Hàn nói thật: "Ta tin tưởng Nhược Hi nhất định có thể đi vào Phượng Hoàng trước mộ phần, đi tế bái nàng!"

"Hi vọng như thế chứ!"

Nói xong Tàn Như Mộng liền đứng lên: "Được rồi, ta phải đi rồi!"

"Người không ở lại ăn cơm?"

"Không rồi!" Tàn Như Mộng lắc đầu nói: "Ta có địa phương, giúp ta chăm sóc tốt Tầm Hoan, ta không muốn nhìn thấy hán chịu đến một điểm thương tổn, không phải vậy các người tất cả mọi người đều chạy không thoát!"

Dứt tiếng, Tàn Như Mộng liền trực tiếp xoay người tiêu sái rời đi.

Nhìn Tàn Như Mộng bóng lưng, Thu Thủy Hàn trên mặt trần ngập cay đắng.

"Nước lạnh, nắng vẫn là đối với chúng ta thành kiến rất lớn a." Hạ Hầu Vũ Đồng thề dài nhè nhẹ một tiếng nói rằng.

"Nàng nói không có sai, Nhượng Hi cùng Tầm Hoan hai người vốn là có khác biệt một trời một vực, Liễu Khuynh Thành mới là trong lòng nàng người chọn lựa thích hợp nhất." Thu Thủy Hàn bất đắc dĩ nói: "Cũng đúng cùng Tầm Hoan xứng nhất!"

Dứt tiếng, Thu Thủy Hàn trên mặt trần ngập cay đắng.

...

Sinh sống ở tiếp tục, cũng không có bởi vì Tàn Như Mộng cùng Thu Nhượng Hi giữa hai người phát sinh không vui mà dừng lại.

Đúng là Tàn Như Mộng xuất hiện, để Thu Nhượng Hi đối với Diệp Tầm Hoan bắt đầu hiếu kỳ lên.

Phượng bác Tàn gia tương lai người thừa kế tuyền, sao có thể như vậy sẽ là như vậy cả lợ phát phơ đây?

Lẽ nào hần cái kia cả lợ phát phơ phía sau, thật sự ẩn giấu đi là thể nhân không biết hùng tâm cùng dã tâm.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan đồng thời không có suy nghĩ nhiều cái gì, vẫn là giống như quá khứ, nên làm cái gì còn làm cái gì, nên sao vậy đùa Đường Vũ Nhu vẫn là sao vậy đùa Đường Vũ Nhu.

Coi như Diệp Tầm Hoan cùng Đường Vũ Nhu trên chộc thời điểm, Diệp Tầm Hoan điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Đang nhìn đến điện báo biểu hiện sau khi, Diệp Tầm Hoan khẽ cau mày, biết số điện thoại hần cũng không có nhiều người, hơn nữa còn đều là quan hệ cực tốt, cái số này, Diệp Tầm Hoan lại hết sức xa lạ.

Thế nhưng Diệp Tầm Hoan vẫn là nhận nghe điện thoại.

Điện thoại vừa chuyển được, trong ống nghe lập tức truyền ra một đạo vốn có từ tính âm thanh: "Tầm Hoan, đột nhiên gọi điện thoại cho ngươi, không có quấy rầy đến ngươi chứ?"

"Mộ Thiên Ca?" Diệp Tầm Hoan cau mày nói rằng.

"Thực sự là không nghĩ tới, bá vương lại vẫn nhớ tới âm thanh của ta." Mộ Thiên Ca có chút hưng phấn nói: "Tầm Hoan, ta quãng thời gian trước cùng trường học của chúng ta một ít bạn học nói rồi một thoáng, nói ngươi tại Giang Trung thị."

"Đại gia hóa đều thật cao hứng, nói như thế thời gian dài chưa từng thấy, liền đề ta liên lạc một chút ngươi, hỏi một chút ngươi có thời gian hay không, tối hôm nay đại gia ngồi cùng một chỗ tụ tụ, nếu như ngươi có thời gian, bọn họ liền sẽ tới!"

Diệp Tầm Hoan hơi hơi trầm ngâm một chút: "Được!"

"Tám giờ tối, lan trúc!" Mộ Thiên Ca cười ha hả nói: "Đến thời điểm ngươi cũng không nên không đến a."

"Yên tâm, ta nhất định sẽ quá khứ."

"Vậy ta nhưng là nói cho những người khác."

Theo sau Diệp Tầm Hoan cũng không có nhiều lời cái gì, liền kết thúc trò chuyện điện thoại.

Kết thúc trò chuyện điện thoại sau khi, Diệp Tầm Hoan trên mặt lóe qua một đạo lạnh lẽo vẻ, Mộ Thiên Ca đây là điển hình chồn chúc tết gà, không có cái gì lòng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Đích Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Lẽ nào là Sở đại lớp trưởng lão công

Cái gọi là hội bạn học, không ngoài là người có tiền khoe khoang có tiền, có quyền người khoe khoang quyền lực.

Mặc dù là cá biệt làm học thuật khá là quần khổn, cũng sẽ có ý hời hợt nói chút ở nào đó nào đó học thuật trên thành tựu, loại người này còn có thể nguy trang đến mức khá là thanh cao, lấy đó cùng đại đa số người không giống.

Đương nhiên, cũng có một chút mang theo bù đắp năm đó về tình cảm khuyết điểm mà tới.

Lan Trúc chính là Giang Trung thị tương đối xa hoa một nhà 佻 người hội sở.

Diệp Tầm Hoan ở đi tới Lan Trúc hội sở thời điểm, đã sắp muốn tám giờ.

Bởi vì trước Mộ Thiên Ca cho Diệp Tầm Hoan gọi điện thoại tới, làm cho Diệp Tầm Hoan biết bọn họ tụ hội ở Lan Trúc hội sở tầng thứ ba, cho nên trực tiếp chạy tầng thứ ba mà đi.

Đi tới tầng thứ ba sau khi, chỉ thấy mấy cái trang phục thành thực, lời nói cử chỉ phi phạm nam nữ bó ở cửa ra, hàn huyên trong lúc đó, chuyện trò vui vẻ, hơn nữa ở trong đại sảnh, tất cả mọi người càng là tùm năm tùm ba tụ tập cùng một chỗ.

Diệp Tầm Hoan không kìm lòng được dừng bước, đẩy mắt thật lòng ở trong đại sảnh nhìn quét một vòng, ngẫm lại mình và những người này tách ra cũng gần như sắp khoảng mười năm thời gian, thật là nhiều người biến hóa thực sự là quá to lớn, rất khó ở nhận ra!

Hơn nữa ở đây tiêu thời gian mười năm bên trong, cũng đúng Diệp Tầm Hoan khó quên nhất tháng ngày.

Trong khoảng thời gian này hẳn trải qua vô số người thường đời này cũng không thể trải qua sự tình, thống khổ cũng được, huy hoàng cũng được, ở từ từ năm tháng sông dài bên dưới, đều trở thành quá khứ.

Ngay trong Diệp Tầm Hoan đứng lặng ở tại chỗ, nhìn trong đại sảnh chuyện trò vui vẻ mọi người sau khi, bỗng nhiên một trận mùi thơm đánh tới, lập tức một đạo giày cao gót thanh âm vang lên, làm cho Diệp Tầm Hoan không nhận được quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái trang phục thời thượng mà lại mỹ lệ nữ nhân hướng về phòng khách đi tới, nữ nhân rất đẹp tóc cực kỳ cuộn sóng, một đôi mê người mắt phượng, trong mắt hơi hiện ra hoa đào, không biết câu đi hồn phách của bao nhiêu người, môi anh đào đỏ tươi hơi hơi đỏ lên, khiến cho người không nhận được nghĩ tiến lên hái trên môi phượng mùi thơm!

Diệp Tầm Hoan đang nhìn đến nữ nhân này sau khi, khẽ cau mày, một luồng quen thuộc lại cảm giác xa lạ lập tức xông lên đầu!

Nữ nhân này, Diệp Tầm Hoan nhìn thật quen thuộc, thế nhưng là lại không nhớ ra được đối phương là ai.

Dù sao hán cao trung không có trên xong liền rời đi trường học, hiện tại đã có tiêu thời gian mười năm, mười năm có thể thay đổi rất nhiều, có thể dễ cho rất nhiều người kết hôn sinh con.

Trong lúc nhất thời, Diệp Tầm Hoan không có nhận ra đối phương cũng đúng là bình thường.

Diệp Tầm Hoan ở xem nữ nhân này, nữ nhân này đồng thời cũng ở xem Diệp Tầm Hoan, khi thì cau mày, khi thì trầm tư, cuối cùng tầm kia ngây ngô có chút non nớt khuôn mặt chậm rãi cùng Diệp Tầm Hoan trùng điệp hợp lại cùng nhau: "Người. . . Người là Diệp Tầm Hoan?"

Nữ nhân có chút không xác định hỏi.

"Người là?" Diệp Tầm Hoan vẫn không có nhận ra nữ nhân này là ai.

"Người suy nghĩ thật kỹ!" Nữ nhân khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, biết mình không có nhận sai, trên mặt chậm rãi lộ ra một đạo nụ cười mê người.

Diệp Tầm Hoan cau mày, nâng cảm đánh giá nữ nhân trước mặt, một lúc lâu sau khi, Diệp Tầm Hoan bỗng nhiên kinh hô: "Người. . . Người sẽ không là Sở Cơ chứ?"

Nhìn thấy Diệp Tầm Hoan nhận ra mình, Sở Cơ nụ cười trên mặt trở nên càng thêm dày đặc lên: "Coi như người còn có chút lương tâm, còn nhớ cô nãi nãi ta!"

Sở Cơ, lúc trước Diệp Tầm Hoan tiểu đội trưởng, đối với hắn coi như không tệ, hoặc là nói đúng Diệp Tầm Hoan có chút ý nghĩa, hơn nữa gia đình điều kiện cũng thập phần tốt, đặt ở mười năm trước tới nói Sở Cơ vậy thì là điển hình bạch phú mỹ.

Chỉ là làm sao lúc trước Diệp Tầm Hoan trong mắt chỉ có Tô Cô Yên.

Diệp Tầm Hoan con người gian xảo chuyển động: "Ta nhỏ ai ya, thực sự là không nghĩ tới năm đó Thái Bình công chúa dĩ nhiên đã biến thành bốn ba bá không nói, liên vốc người đều trở nên như thế được, chà chà. . ."

Vốn là nhìn thấy Diệp Tầm Hoan mừng rỡ không ngớt Sở Cơ khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, Sở Cơ sắc mặt lập tức kéo xuống: "Người tên khốn kiếp, lại dám nói cô nãi nãi ta là Thái Bình công chúa. . ."

Vốn là Sở Cơ tới nơi này, hoàn toàn là cũng là bởi vì Diệp Tầm Hoan, đã từng nàng yêu thích Diệp Tầm Hoan, nhưng là Diệp Tầm Hoan nhưng yêu thích

Tô Cô Yên, hơn nữa vào lúc ấy, ở Diệp Tầm Hoan bên trong thế giới chỉ có Tô Cô Yên một người, bất luận người nào đều chỉ là khách qua đường mà thôi.

Bao quát nàng Sở Cơ, bây giờ Sở Cơ sở dĩ tới nơi này tham gia hội bạn học, hoàn toàn chỉ là vì biết Diệp Tầm Hoan sẽ xuất hiện ở đây, cho nên nàng mới đến.

Vẫn là vì bù đắp năm đó tiếc nuối, muốn nhìn một chút chính mình năm đó thắm mến nam nhân hiện tại làm sao, có phải là dường như tự mình nghĩ như nhau, lẫn lộn vui vẻ sung sướng.

Hiện nay xem ra cũng không tệ lắm.

Bóp người là nữ nhân đặc biệt dùng công pháp, hơn nữa đều đặc biệt ma cùng một sự phụ giao ra đây như nhau, thủ pháp đều giống nhau, hơn nữa bóp cái kia cái nào đau.

Này không Diệp Tầm Hoan liền không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Sao vậy, người thay đổi, này tấy mảy tay chân tính khí không đổi a!"

Sở Cơ hừ hừ nói: "Người quản được sao?"

Tiếng nói vừa hạ xuống, Sở Cơ thập phần rầm thối nói ra: "Làm sao, ta có phải là trở nên rất đẹp?"

"Người xác định người không có đi cây gậy cái kia diện động tới đạo sao?"

Sở Cơ khi nghe đến Diệp Tầm Hoan mà nói hậu, đầu tiên là sững sờ, lập tức phục hồi tinh thần lại, hai con mắt phun lửa nhìn Diệp Tầm Hoan: "Người . ."

"Nhìn dáng dấp, cũng không giống động tới đạo a!"

Diệp Tầm Hoan dứt tiếng, Sở Cơ lửa giận trong lòng khí lập tức tiêu một nửa: "Coi như người thức thời, làm sao, có phải là không có nghĩ đến ta biết trở nên như thế đẹp để?"

"Thảo trang sức xinh đẹp hơn sao?"

Sở Cơ khoe miệng không nhịn được co giật một thoáng: "Diệp Tầm Hoan, khi còn đi học ta sao vậy liền không phát hiện, người ghen người còn có một bộ đây?"

Diệp Tầm Hoan cười hi hi.

Ở Sở Cơ trong lòng, Diệp Tầm Hoan đến trường khi đó ngoại trừ yêu động thủ đánh nhau ở ngoài, không hề có một chút miệng lưỡi tron tru, nhưng là hiện tại thật giống như biến thành người khác giống.

"Này không phải theo sự phát triển của thời đại, xã hội tiến bộ, ta này miệng lưỡi cũng muốn bắt chước lưu loát một điểm." Diệp Tầm Hoan cười nói: "Không phải vậy luôn bị người ghen chứ?"

"Người sao vậy đứng ở chỗ này, không có đi vào a?"

"Ta bóp chỉ tính toán, biết sẽ gặp phải Sở đại lớp trưởng người, này không liền ở ngay đây vẫn chờ sao?" Diệp Tầm Hoan khẽ cười nói.

Sở Cơ nhất thời mở cờ trong bụng, mười năm không gặp, Diệp Tầm Hoan tuy rằng trở nên miệng lưỡi tron tru, thế nhưng là càng ngày càng sẽ nói.

"Vậy chúng ta đồng thời vào đi thôi!"

Diệp Tầm Hoan gật gật đầu, cuối cùng gặp phải một cái người quen, hơn nữa lúc đi học quan hệ coi như không tệ, cũng sẽ không quá cô quạnh, vì lẽ đó Diệp Tầm Hoan liền trực tiếp cùng Sở Cơ cùng đi vào.

Diệp Tầm Hoan cùng Sở Cơ hai người mới vừa vừa đi vào trong đại sảnh, liền lập tức bị Mộ Thiên Ca cho chú ý tới.

Trong lúc nhất thời Mộ Thiên Ca trên mặt lóe qua một đạo âm trầm nụ cười, nhưng lập tức lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức đứng dậy tiến lên: "Các vị các vị, các người đoán xem hai vị này là ai?"

Mộ Thiên Ca tiếng nói vừa hạ xuống, ánh mắt của mọi người lập tức rơi vào Diệp Tầm Hoan cùng Sở Cơ trên người.

"Chúng ta đại lớp trưởng, Sở Cơ!"

Sở Cơ vẫn luôn cùng những bạn học này có liên lạc, vì lẽ đó trước tiên thì có người nhận ra được.

"Cái kia đại gia biết Sở Cơ người bên cạnh là ai sao?"

Mọi người nhìn chăm chăm Diệp Tâm Hoan bắt đầu không ngừng mà xem lên, lông mày cũng vào đúng lúc này bắt đầu trứu ở cùng nhau, một bộ cố gắng nghĩ lại đáng đáp.

"Lẽ nào là Sở đại lớp trưởng lão công?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Tổng Tài Dịch Cực Phẩm Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.